

Ellen G. White Estate

KODIN IHANTEITA

A photograph of a family of three sitting on a green lawn in front of a two-story house. The father is on the left, wearing a brown turtleneck and blue jeans, looking down at the baby. The mother is on the right, wearing a light-colored top, looking towards the father. The baby is in the center, wearing a dark jacket, looking to the right. The house in the background has light blue siding, a red roof, and a front porch with a brick railing and flower boxes. There are trees and a clear blue sky in the background.

ELLEN G. WHITE

KODIN IHANTEITA

Ellen G. White

1952

**Copyright © 2020
Ellen G. White Estate, Inc.**

Information about this Book

Overview

This eBook is provided by the [Ellen G. White Estate](#). It is included in the larger free [Online Books](#) collection on the Ellen G. White Estate Web site.

About the Author

Ellen G. White (1827-1915) is considered the most widely translated American author, her works having been published in more than 160 languages. She wrote more than 100,000 pages on a wide variety of spiritual and practical topics. Guided by the Holy Spirit, she exalted Jesus and pointed to the Scriptures as the basis of one's faith.

Further Links

[A Brief Biography of Ellen G. White](#)
[About the Ellen G. White Estate](#)

End User License Agreement

The viewing, printing or downloading of this book grants you only a limited, nonexclusive and nontransferable license for use solely by you for your own personal use. This license does not permit republication, distribution, assignment, sublicense, sale, preparation of derivative works, or other use. Any unauthorized use of this book terminates the license granted hereby. (See [EGW Writings End User License Agreement](#).)

Further Information

For more information about the author, publishers, or how you can support this service, please contact the Ellen G. White Estate at

mail@whiteestate.org. We are thankful for your interest and feedback and wish you God's blessing as you read.

Sisältö

Information about this Book	i
Alkusanat	vi
<i>Jakso 1—Ihannekoti</i>	9
Luku 1—Kodin ilmapiiri	10
Luku 2—Kodin hoidon oikea perusta	15
Luku 3—Eeden — mallikoti	18
<i>Jakso 2—Valona yhteiskunnassa</i>	21
Luku 4—Kodin kauaskantoiset vaikutukset	22
Luku 5—Tehokas kristitty todistaja	25
<i>Jakso 3—Elämäntoverin valinta</i>	29
Luku 6—Tärkeä ratkaisu	30
Luku 7—Tosi rakkautta vai ihastusta	35
Luku 8—Yleisiä seurustelutapoja	39
Luku 9—Kielletyt avioliitot	43
Luku 10—Kun neuvoa tarvitaan	50
<i>Jakso 4—Menestykseen ja epäonnistumiseen johtavia tekijöitä</i>	55
Luku 11—Hätäisiä ja epäkypsiä avioliittoja	56
Luku 12—Yhteen sopivuus	59
Luku 13—Kodin hoidon opetusta	62
Luku 14—Tosi kääntymys välttämätöntä	67
<i>Jakso 5—Vihkiäلتarilta</i>	71
Luku 15—Juhlallisia lupauksia	72
Luku 16—Onnellinen, menestyksenkäs kumppanuus	77
Luku 17—Molemminpuoliset velvollisuudet	84
Luku 18—Aviolliset velvollisuudet ja etuoikeudet	90
<i>Jakso 6—Uusi koti</i>	97
Luku 19—Missä kodin tulee sijaita?	98
Luku 20—Kaupunkiinko asumaan?	102
Luku 21—Maaseudun edut	107
Luku 22—Kodin rakentaminen ja kalustaminen	112
<i>Jakso 7—Herran perintö</i>	119
Luku 23—Lapset ovat siunaus	120
Luku 24—Perheen koko	122
Luku 25—Köyhistä lapsista huolehtiminen	126

Luku 26—Vanhempien perintö lapsilleen	130
<i>Jakso 8—Onnellinen perhe . . . . .</i>	<i>133</i>
Luku 27—Pyhä piiri	134
Luku 28—Lapsen ensimmäinen koulu	137
Luku 29—Työ jota ei voi siirtää muille	142
Luku 30—Toveruus perheessä	145
Luku 31—Rakkaus luo turvallisuutta	149
Luku 32—Muokkaa sydämen puutarhaa	153
Luku 33—Lupauksia jumalallisesta ohjauksesta	156
<i>Jakso 9—Isä -perheen yhdysside . . . . .</i>	<i>161</i>
Luku 34—Isän asema ja velvollisuudet	162
Luku 35—Yhteiset taakat	166
Luku 36—Lastensa kumppani	169
Luku 37—Huonon aviomiehen ominaisuuksia	172
<i>Jakso 10—Aiti kodin kuningatar . . . . .</i>	<i>177</i>
Luku 38—Äidin asema ja vastuu	178
Luku 39—Äidin vaikutus	185
Luku 40—Väärä käsitys äidin työstä	188
Luku 41—Mitä äidin tulisi varoa	192
Luku 42—Äidin terveys ja ulkonäkö	195
Luku 43—Odotusajan vaikutukset	198
Luku 44—Pienten lasten hoito	202
Luku 45—Lasten kasvatus äidin tärkein velvollisuus	205
Luku 46—Äitipuoli	210
Luku 47—Kristus rohkaisee äitejä	213
<i>Jakso 11—Lapset — perheen nuorimmat jäsenet . . . . .</i>	<i>217</i>
Luku 48—Miten taivas arvioi lapset	218
Luku 49—Äidin apulaisia	221
Luku 50—Vanhempien kunnioitus	229
Luku 51—Neuvoja lapsille	233
<i>Jakso 12—Ohjeita perhe-elämää varten . . . . .</i>	<i>239</i>
Luku 52—Kodin hallinto	240
Luku 53—Yhteistoimin	246
Luku 54—Perheen uskonto	250
Luku 55—Moraalisääntöjä	257
Luku 56—Avioero	269
Luku 57—Suhtautuminen ei-uskovaan puolisoon	275
Luku 58—Sananpalvelijan perhe	279

Luku 59—Iäkkäät vanhemmat	285
<i>Jakso 13—Rahan käyttö . . . . .</i>	289
Luku 60—Jumalan taloudenhoitajia	290
Luku 61—Perheen rahankäytön periaatteita	294
Luku 62—Olkaa säästäväisiä	301
Luku 63—Rahan ansaitsemisen ja käytön opettaminen lapsille	305
Luku 64—Tunnollista liiketoimintaa	309
Luku 65—Tulevaisuuteen varautuminen	313
<i>Jakso 14—Sielun porttien vartioiminen . . . . .</i>	317
Luku 66—Portit, joita meidän on vartioitava	318
Luku 67—Vietteleviä näkymiä ja ääniä	322
Luku 68—Lukeminen ja sen vaikutus	326
<i>Jakso 15—Perhe-elämää rikastuttavia avuja . . . . .</i>	333
Luku 69—Kohteliaisuus ja ystävällisyys	334
Luku 70—Iloisuus	342
Luku 71—Puhuminen	345
Luku 72—Vieraanvaraisuus	354
<i>Jakso 16—Koti ja sen ihmissuhteet . . . . .</i>	361
Luku 73—Sosiaaliset tarpeet	362
Luku 74—Vaarattomat ja vaaralliset ystävyysuhteet	365
Luku 75—Lasten seurustelutapojen valvonta	371
Luku 76—Loma- ja juhlapäivät	376
Luku 77—Joulu	380
Luku 78—Perhe — lähetystyökeskus	385
<i>Jakso 17—Rentoutuminen ja virkistys . . . . .</i>	391
Luku 79—Virkistys välttämätöntä	392
Luku 80—Mitä me leikkisimme?	396
Luku 81—Liikunta, joka suo pysyvän tyydytyksen	402
Luku 82—Miten kristitty valitsee virkistyksensä	407
Luku 83—Huvitusten houkutus	414
Luku 84—Miten nuorten tulisi suhtautua virkistykseen	418
<i>Jakso 18—Herra palkitsee sinut . . . . .</i>	423
Luku 85—Palkinto täällä ja ikuisuudessa	424
Luku 86—Elämä Eeden-kodissa	429
Luku 87—Välähdyksiä uudesta maasta	435

Alkusanat

Ellen G. White on kirjoittanut paljon arvokkaita neuvoja vanhemmille. Hän on käsitellyt kaikkia kodin piiriin liittyviä asioita ja antaa yksityiskohtaisia ohjeita moniin ongelmiin, jotka koskettavat myös nykypäivän vastuuntuntoisia ja usein huolestuneita vanhempia. Muutamia vuosia ennen kuolemaansa hän ilmaisi haluavansa julkaista ”kirjan kristittyjä vanhempia varten”, joka määritteli ”äidin velvollisuuksia ja vaikutusta lapsiinsa”. Tämä kirja pyrkii täyttämään tuon toiveen.

Tämä kirja ”Kodin ihanteita” on samalla sekä eräänlainen käsikirja kiireisille vanhemmille että esimerkki siitä, millainen kodista voi ja pitäisi tulla. Siinä on vastauksia moniin vanhempien kysymyksiin ja viisauden sanoja taivaalliselta Isältä.

Tähän teokseen on valikoitu otteita Ellen G. Whiten kirjoituksista seitsemän vuosikymmenen varrelta, mutta erityisesti niistä tuhansista E.G. Whiten artikkeleista, joita on julkaistu yhdyskuntamme lehdissä. Nykyisin julkaistut teokset, kirjasina ilmestyneet erityiset todistukset sekä E. G. Whiten käsikirjoitukset ovat osaltaan täydentäneet teosta. Kunkin luvun loppuun on merkitty siinä julkaistujen lainausten lähdeviitteet. Koska samaa aihetta käsittelevät otteet eri aikoina kirjoitetuista lähteistä on sovitettu johdonmukaiseen järjestykseen, niiden väliin saattaa jäädä eräitä väistämättömiä ajatuskatkoja tai esitystavan muutoksia. Tämä johtuu siitä, että kokoelman laatijoilla on oikeus suorittaa ainoastaan lainausten valikointia, päättää niiden järjestyksestä sekä laatia otsikot.

[10] Tämä teos on valmistettu Ellen G. Whiten kirjoitusten julkaisemisesta vastaavassa toimistossa. Työ on suoritettu noudattaen niitä Ellen Whiten julkaisutoimikunnalleen antamia neuvoja, jotka koskevat kokoomateoksen julkaisemista hänen käsikirjoituksistaan. Nämä kirjoitukset sisältävät, kuten hän sanoi, ”opetusta, jota Herra on antanut minulle kansaansa varten”.

Koskaan ei ole tarvittu tällaista kirjaa niin kipeästi kuin juuri nyt. Milloinkaan aikaisemmin eivät vanhemmat ja lapset ole olleet niin

---

halukkaita saamaan oikean vastauksen heitä askarruttaviin kysymyksiin kuin nyt. Koskaan eivät kodit ole olleet siinä määrin vaarassa kuin tänä aikana.

Jokainen meistä tietää, että yhteiskunnan olot vain heijastavat kansakunnan kotien oloja. Samoin tiedämme, että kodissa tapahtuneet muutokset aiheuttavat muutoksia yhteiskunnassa. Tässä tarkoituksessa tämä teos ”Kodin ihanteita” on julkaistu täyttämään tärkeää tehtäväänsä.

Ellen G. Whiten julkaisujen säätiö
Washington, D.C.
8. 5.1952

Jakso 1—Ihannekoti

[11]

[12]

Luku 1—Kodin ilmapiiri

[13]

Koti kaiken toiminnan keskus. — Yhteiskunta muodostuu perheistä, ja se on sellainen, millaiseksi perheiden päät sen tekevät. ”Sydämeistä elämä lähtee” (Sanani. 4: 23), ja koti on yhteiskunnan, seurakunnan ja kansakunnan sydän. Yhteiskunnan hyvinvointi, seurakunnan menestys ja kansan onni riippuvat kodin vaikutuksesta.¹

Aikamme nuorten elintavat ja moraalit vaikuttavat tulevaisuuden yhteiskunnan muotoutumiseen joko jalompaan tai turmeltuneempaan suuntaan. Jos nuoria kasvatetaan ja heidän luonnettaan muovataan lapsuusvuosina opettamalla heille hyviä tapoja, itsehillintää ja raittiutta, heidän vaikutuksensa yhteiskuntaan on sen mukainen. Mutta jos he jäävät vaille ohjausta ja valvontaa kasvamaan itsekkäiksi sekä ruokahalunsa ja himojensa hallitsemiksi, sellaiseksi heidän vaikutuksensa muovaa myös yhteiskuntaa. Seura, jota nuoret nyt etsivät, tavat, joita he nyt muodostavat, ja periaatteet, joita he nyt omaksuvat, osoittavat, mihin suuntaan yhteiskunta on kehittymässä.²

Taivaan esimakua. — Koti pitäisi saada kaikin tavoin tuon sanan sisältöä vastaavaksi. Sen pitäisi olla pieni taivas maan päällä, paikka, missä hellyyttä opetellaan ilmaisemaan sen sijaan, että sitä harkitusti tukahdutettaisiin. Onnemme riippuu keskinäisen rakkauten, myötätunnon ja tosi kohteliaisuuden ilmaisemisesta.³

Kodissa, jossa Herran Henki vallitsee, on taivaan esimakua. Jos Jumalan tahtoa noudatetaan, aviomies ja -vaimo kunnioittavat toisiaan ja vaalivat keskinäistä rakkautta ja luottamusta.⁴

[14]

Kodin ilmapiirin tärkeys. — Isän ja äidin olemuksesta huokuva ilmapiiri täyttää koko kodin ja tuntuu siellä kaikkialla.⁵

Vanhemmat luovat suureksi osaksi kodin ilmapiirin, ja milloin isän ja äidin välillä on epäsopua, sama mieliala tarttuu lapsiinkin.

¹Ministry of Healing, s. 349

²Pacific Health Journal, kesäkuu 1890

³Testimonies for the Church, osa 3, s. 539

⁴Signs of the Times, 20.6.1911

⁵Käsikirjoitus 49,1898

Tehkää kotinne ilmapiiri hellän huomaavaiseksi. Jos suhteenne on viilentynyt ettekä ole olleet Raamatun opetuksen mukaisia kristittyjä, kääntykää, sillä Kristuksen tullessa luonteenne tulee olemaan sellainen, millaiseksi sen koetusaikana olette muodostaneet. Jos haluat olla pyhä taivaassa, sinun on ensin pyrittävä pyhyyteen maan päällä. Niitä luonteenpiirteitä, joita hellit elämässäsi, ei muuteta kuolemassa eikä ylösnousemuksessa. Sinulla on haudasta noustessasi sama luonne kuin eläessäsi kotipiirissäsi ja toisten seurassa. Jeesus ei muuta luonnetta tullessaan. Muutostyön on tapahduttava nyt. Päivittäinen elämämme ratkaisee kohtalomme.⁶

Puhtaan ilmapiirin luominen. — Jokaisella kristityllä kodilla pitäisi olla säännöt, ja vanhempien tulisi puheissaan ja keskinäisissä suhteissaan antaa lapsille hyvä, elävä esimerkki siitä, millaisia he toivovat näiden olevan. Puheen tulisi aina olla puhdasta ja käytöksen kristillistä. Vanhemmat, opettakaa lapsia ja nuoria arvostamaan itseään ja olemaan periaatteellisia ja Jumalalle uskollisia. Opettakaa heitä kunnioittamaan ja noudattamaan Jumalan lakia. Kun nämä periaatteet valvovat heidän elämäänsä, he noudattavat niitä myös seurustellessaan toisten kanssa. He luovat puhtaan ilmapiirin, joka rohkaisee heikkoja sieluja pyrkimään ylöspäin pyhyyteen ja taivaaseen johtavalla polulla. Olkoon jokainen opetus kohottava ja jalostava, jottei teidän tarvitsisi tuomiolla hävetä taivaan muistikirjaan tehtyjä merkintöjä.

Tällaista opetusta saaneet lapset — ovat valmiita täyttämään vastuullisia paikkoja ja auttavat jatkuvasti ohjeillaan ja esimerkillään toisia menettelemään oikein. Ne, joiden moraalinen taju ei ole turmeltunut, antavat arvoa oikeille periaatteille; he osaavat arvioida oikein luonnon- lahjansa ja käyttää fyysisiä, henkisiä ja siveellisiä kykyjään parhaalla tavalla. Tällaiset yksilöt ovat hyvässä turvassa kiusauksilta; heitä ympäröivä suojamuuri ei hevin murru.⁷

Jumala haluaisi perheittemme olevan esikuvia taivaallisesta perheestä. Muistakoot vanhemmat ja lapset tämän joka päivä ja suhtautukoot toisiinsa kuten Jumalan perheen jäseniin. Silloin heidän elämänsä tulee olemaan maailmalle esimerkkinä Jumalaa rakastavasta ja hänen käskyjään noudattavasta perheestä. Kristus tulee

⁶Kirje 18b, 1891

⁷Special Testimonies, sarja B, Nro 16, s. 4, 5

kirkastetuksi; hänen rauhansa, armonsa ja rakkautensa leviää hyvän tuoksun tavoin koko perhepiiriin.⁸

Isän ja äidin osuus on tässä merkittävä. Heidän tulee pitää hyvä kuri lujin, ystävällisin ottein, ja heidän tulee pyrkiä vakavasti pitämään yllä järjestystä ja nuhteetto- muutta perhepiirissä, jotta taivaan enkelit kaipaisivat päästä tuomaan sinne rauhaa ja hyvää henkeä.⁹

Tehkää kotinne valoisaksi ja onnelliseksi. — Älkää koskaan unohtako, että teidän tulee Vapahtajan luonnetta heijastamalla tehdä kodistanne valoisa ja onnellinen paikka, jossa viihdytte lastenne kanssa. Jos Kristuksen henki vallitsee kodissanne, opitte erottamaan hyvän pahasta. Silloin voitte auttaa lapsianne kasvamaan vanhurskauten puiksi, jotka tuottavat Hengen hedelmää.¹⁰

Huolia saattaa kyllä tulla, mutta ne ovat ihmiskunnan osa. Tuokoon kärsivällisyys, kiitollisuus ja rakkaus auringonpaistetta sydämeen pilvisimpinäkin ja synkimpinäkin päivinä.¹¹

Koti saattaa olla vaatimaton, mutta se voi olla paikka, jossa keskustellaan iloisesti ja muistetaan toisia ystävällisin teoin ja jossa kohteliaisuus ja rakkaus viihtyvät.¹²

[16] Käyttäkää viisautta ja rakkautta valvoessanne kodin sääntöjen noudattamista, ei rautaista valtikkaa. Lapset tottelevat mielellään, jos heitä ohjataan rakastavasti. Kiitäkää lapsia aina kun siihen on aihetta. Tehkää heidän elämänsä niin onnelliseksi kuin voitte. — Muokatkaa sydämen maaperää rakastavasti ja hellästi otolliseksi totuuden kylvölle. Muistakaa, että Herra ei anna maalle vain pilvien varjoa ja sadetta vaan myös suloista päivänpaistetta, joka saa siemenen itämään ja kukat puhkeamaan. Muistakaa, että lapset eivät tarvitse vain nuhdetta ja ojennusta, vaan myös rohkaisua ja kiitosta, lämmittäviä ystävällisiä sanoja.¹³

Älkää salliko riitaa kodissanne. ”Ylhäältä tuleva viisaus on ensiksikin puhdas, sitten rauhaisa, lempeä, taipuisa, täynnä laupeutta ja hyviä hedelmiä, se ei epäile, ei teeskentele. Vanhurskauten hedel-

⁸Review and Herald, 17.11.1896

⁹Käsikirjoitus 14,1905

¹⁰Kirje 29,1902

¹¹Ministry of Healing, s. 393

¹²Review and Herald, 9.7.1901

¹³Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 114

mä kylvetään rauhassa rauhan tekijöille.” Kodeissamme kaivataan lempeyttä ja rauhaa.¹⁴

Yhteen liittäviä helliä siteitä. — Perhesiteet ovat läheisimmät, hellimmät ja pyhimmät siteet maailmassa. Ne on tarkoitettu ihmiskunnan siunaukseksi. Ja siunaukseksi ne muodostuvatkin aina siellä, missä avioliitto solmitaan järkevästi, jumalanpelossa ja tietoisina sen tuomista velvollisuuksista.¹⁵

Jokaisen kodin tulisi olla rakkauden maja, jossa Jumalan enkelit viihtyvät ja vaikuttavat rauhoittavasti ja hillitsevästi vanhempien ja lasten mieleen.¹⁶

Meidän on tehtävä kotimme Beeteliksi ja sydämemme alttariksi. Siellä, missä Jumalan rakkautta vaalitaan sydämessä, on rauhaa, valoa ja iloa. Avatkaa Jumalan sana perheellenne rakkauden hengessä ja kysykää: ”Mitä Jumala on puhunut?”¹⁷

Kristuksen läsnäolo tekee kodista kristityn. — Enkelit vierailivat mielellään rakkaudella, myötätunnolla ja hellyydellä kunnistetuissa kodissa, jossa kunnioitetaan Jumalaa. Varmin suoja maailman turmelusta vastaan lapsuus- ja nuoruusvuosina on hyvin hoidetun kristillisen kodin vaikutus. Sellaisen kodin ilmapiirissä lapset oppivat rakastamaan sekä maallisia vanhempiaan että taivaallista Isäänsä.¹⁸

[17]

Lapset tarvitsevat pienestä pitäen lujan muurin erottamaan heidät maailmasta, sen turmelevasta vaikutuksesta.¹⁹

Jokaisen kristityn perheen tulisi todistaa maailmalle kristillisyyden voimakkaasta vaikutuksesta ja paremmuudesta. — Vanhempien pitäisi käsittää olevansa vastuussa kotinsa moraalisesta puhtaudesta.²⁰

Kodin tulisi olla Jumalalle pyhitetty. — — Vanhempien ja lasten tulee kasvattaa itseään yhteistyöhön Jumalan kanssa. Heidän tulee saada tapansa ja totumuksensa sopusointuun Jumalan suunnitelmien kanssa.²¹

¹⁴Käsikirjoitus 9,1893

¹⁵Ministry of Healing, s. 356, 357.

¹⁶Kirje 25,1904

¹⁷Kirje 24a, 1896

¹⁸Käsikirjoitus 126,1903

¹⁹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 119

²⁰Review and Herald, 9.10.1900

²¹Kirje 9,1904

Perhesuhteen tulisi vaikuttaa pyhittävästi. Jumalan suunnitelman mukaisesti perustetut ja hoidetut kristityt kodit tukevat kristillisen luonteen muodostamista. Vanhempien ja lasten tulisi yhdessä palvel-la rakkaudesta Jumalaa, joka yksin voi pitää inhimillisen rakkauden puhtaana ja jalona.²²

Kristityssä kodissa on tärkeintä huolehtia siitä, että Kristuksen Henki viihtyy siellä ja että kodin jokainen jäsen voi ottaa ristinsä ja seurata Jeesuksen johdatusta.²³

---

²²Käsikirjoitus 16,1899

²³Käsikirjoitus 17,1891

Maailman paras paikka. — Vaikka vanhemmilla on vakava vastuu huolehtia lastensa onnellisesta ja turvatusta tulevaisuudesta, heidän velvollisuutensa on myös tehdä kodista mahdollisimman viihtyisä. Sillä on paljon kauaskantoisemmat seuraukset kuin aseman ja rahan tavoittelulla. Kodin tulee olla päivänpaisteinen. Lapsuskodista tulee jäädä lasten mieleen sellainen kuva, että he voivat muistella sitä taivaan kaltaisena rauhan ja onnen tyyssijana. Aikuisiksi vartuttuaan heidän pitäisi vuorostaan pyrkiä olemaan lohtuna ja siunauksena vanhemmilleen.¹

Kodin tulisi olla lapsille mieluisin paikka maailmassa, ja äidin tulisi olla siellä parhaimpana onnen lähteenä. Lapset ovat herkkiä ja rakastavia; heitä on helppo ilahduttaa ja heidän mielensä voidaan helposti haavoittaa. Pitämällä heidät lempeästi kurissa ja puhuttelemalla ja käsittelemällä heitä rakastavasti äidit voivat saada lapsensa kiintymään itseensä.²

Puhdas, siisti, hyvässä järjestyksessä. — Puhtaus, siisteys ja järjestys kuuluvat ehdottomasti hyvään kodinhoitoon. Mutta jos niistä tulee äidille elämän päätarkoitus niin, että hän lyö laimin lastensa fyysisen, henkisen ja siveellisen kasvatuksen, hän tekee pahan virheen.³

Uskovaisille tulee opettaa, että vaikka he olisivat köyhiä, he voivat silti pitää itsensä ja kotinsa siistinä. Sellaisia, joilla ei näytä olevan mitään käsitystä siisteyden merkityksestä ja tärkeydestä, tulisi auttaa tässä asiassa. Heille tulisi opettaa, että niiden, jotka edustavat ylevää ja pyhää Jumalaa, tulee pitää sielunsa puhtaana ja että puhtauden tulee ulottua myös heidän vaatetukseensa ja kaikkeen heidän kodissaan olevaan. Tällöin palvelevat enkelit voivat todeta, että totuus on saanut aikaan muutoksen heidän elämässään, puhdistanut heidän sielunsa ja jalostanut heidän makunsa. Ne jotka totuuden

¹Review and Herald, 2. 2. 1886

²Ministry of Healing, s. 388

³Signs of the Times, 5.8.1875

omaksuttuaan eivät vähääkään muuta puhetapaansa tai käytöstään, vaatetustaan tai asuinympäristöään, elävät itselleen eivätkä Kris-tukselle. Jeesus Kristus ei ole päässyt luomaan heitä uudesti puhtaiksi ja pyhiksi. — -

Vaikka meidän tuleekin välttää tarpeetonta koreilua, emme saa missään tapauksessa olla huolimattomia ja välinpitämättömiä ulkonäkömme suhteen. Kaiken, mikä liittyy olemukseemme ja kotiimme, tulee olla siistiä ja miellyttävää. Nuorille tulee opettaa sellaisen moitteettoman ulkonaisen olemuksen tärkeyttä, joka on kunniaksi Jumalalle ja totuudelle.⁴

Puhtauden laiminlyönti aiheuttaa sairauksia. Sairaus ei tule syyttä. Vakavat kuumetaudit ovat levinneet erittäin terveellisinä pidettyihin kyliin ja kaupunkeihin ja aiheuttaneet kuolemaa tai vammautumista. Monissa tapauksissa näiden epidemioiden uhrien asuinympäristössä oli jätteitä, joista levisi myrkyllisiä aineita perheen ja naapureiden hengittämään ilmaan. On hämmästyttävää, miten vähän tiedetään laiskuudesta ja välinpitämättömyydestä johtuvista terveysriskeistä.⁵

Järjestys onnellisen kodin edellytys. — Jumalaa ei miellytä epäjärjestys, velttous ja leväperäisyys. Nämä puutteet ovat vakavia haittoja, jotka pyrkivät vieroittamaan aviomiestä vaimostaan, jos mies pitää järjestyksestä, hyvin kasvatetuista lapsista ja järjestyksessä olevasta kodista. Vaimo ja äiti ei voi tehdä kotia miellyttäväksi ja onnelliseksi, ellei hän rakasta järjestystä, säilytä arvokkuuttaan ja johda hyvin perhettään. Sen vuoksi kaikkien, joilla on tässä suhteessa parantamisen varaa, tulisi heti ruveta vahvistamaan heikoimpia kohtiaan.⁶

[20] **Valvominen ja ahkeruus.** — Kun antaudumme varauksetta Herralle, näemme yksinkertaisten, arkisten kotitehtäviemme todellisen tärkeyden ja suoritamme ne Jumalan tahdon mukaisesti. Meidän tulee valvoa ja tarkata Ihmisen Pojan tulemusta, ja meidän tulee myös ahkeroida. Työskenteleminen ja odottaminen ovat yhtä tärkeitä; niiden tulee käydä käsikädessä. Silloin kristillinen luonne kehittyy tasapainoiseksi. Meidän ei tule ajatella, että meidän on lyötävä kaikki muu laimin ja antauduttava mietiskelemään, tutki-

⁴Review and Herald, 10. 6.1902

⁵Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 105,106

⁶Testimonies for the Church, vol. 2, s. 298, 299

maan ja rukoilemaan, emmekä saa antaa myöskään touhun, kiireen ja työn täyttää niin elämäämme, että lyömme laimin henkilökohtaisen hartaudenharjoituksen. Odottaminen, valvominen ja toiminta kuuluvat yhteen. ”Älkää harrastuksessanne olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa Herraa.”⁷

Hankkikaa työtä helpottavia välineitä. — Monessa kodissa vaimolla ja äidillä ei ole aikaa lukea, seurata aikaansa, seurustella miehensä kanssa eikä seurata lastensa henkistä kehitystä. Hänellä ei ole aikaa eikä paikkaa hoitaa suhdettaan läheiseen ja rakkaaseen ystäväänsä, Vapahtajaansa. Hän vajoaa vähitellen raatamaan taloustöiden parissa, käyttämään voimansa ja aikansa yksinomaan ajallisiin, katoaviin asioihin. Hän herää liian myöhään huomaamaan olevansa melkein kuin muukalainen omassa kodissaan. Hänen käyttämättä jättämänsä kallisarvoiset tilaisuudet rohkaista rakkaitansa hengellisessä kasvussa ovat iäksi menneet.

Perheenäitien tulee suunnitella elämänsä viisaammin. Viihtyisän kodin luominen tulisi olla heidän tärkein tehtävänsä. Hankkikaa työtänne helpottavia ja terveyttä edistäviä apuvälineitä.⁸

Vaatimattomimmatkin tehtävät ovat Jumalan työtä. — Kaikki välttämättömät työt: astioiden peseminen, pöydän kattaminen, sairaiden hoitaminen, ruoan keittäminen tai pyykinpesu, ovat moraalisesti tärkeitä. — — Jonkun on tehtävä nuo vaatimattomat tehtävät, ja niiden, jotka ne tekevät, tulisi tuntea tekevänsä tärkeätä ja arvostettua työtä, ja — olipa heidän tehtävänsä miten vaatimaton tahansa — suorittavansa Jumalan työtä yhtä varmasti kuin Gabriel, joka lähetettiin profeettojen luo. Kaikki suorittavat heille kuuluvat tehtävänsä. Vaimo, joka hoitaa vaatimattomia kotiaskareita, voi olla ja hänen tulee olla yhtä uskollinen, kuuliainen ja rakastava kuin enkelit omissa tehtävissään. Mukautuminen Jumalan tahtoon tekee kaikki välttämättömät työt arvokkaiksi.⁹

[21]

⁷Review and Herald, 15. 9.1891

⁸Ministry of Healing, s. 368, 369

⁹Testimonies for the Church, osa 3, s. 79, 80

Luku 3—Eeden — mallikoti

Jumala valmisti ihmisen ensimmäisen kodin. — Jumala itse valmisti ensimmäisille vanhemmillemme Eeden-kodin. Kun hän oli varustanut sen kaikella, mitä ihminen saattoi toivoa, hän sanoi: ”Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme.”--

Herra piti tästä viimeiseksi luomastaan jaloimmasta olennosta ja suunnitteli hänet täydellisen maan täydelliseksi asukkaaksi. Mutta hänen tarkoituksensa ei ollut, että ihminen eläisi yksin. Hän sanoi: ”Ei ole ihmisen hyvä olla yksinänsä, minä teen hänelle avun, joka on hänelle sopiva.”¹

Jumala itse antoi Aadamille toverin. Hän teki miehelle ”avun, joka on hänelle sopiva”, häntä vastaavan olennon, joka sopi hänen avukseen ja kumppanikseen ja joka saattoi hänen tavallaan tuntee rakkautta ja myötätuntoa. Eeva luotiin kylkiluusta, jonka Jumala otti Aadamin kyljestä. Se merkitsi, ettei vaimon sopinut hallita miestä mutta ei myöskään joutua sorretuksi vähäarvoisempana. Hänen tuli olla hänen rinnallaan tasavertaisena, miehensä rakastamana ja suojelemana. Osana miehestä, luuna hänen luustaan ja lihana hänen lihastaan hän oli miehen toinen minä. Se osoittaa, miten läheisen yhteyden ja kiinteän rakkauden tuli vallita heidän välillään. ”Sillä eihän kukaan koskaan ole vihannut omaa lihaansa, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä” (Ef. 5: 29). ”Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi.”²

[23] **Ensimmäinen aviopari.** — Jumala vihki ensimmäisen avioparin. Tämä asetus on siis kaikkeuden Luojan säätä mä. ”Avioliitto pidettäköön kunniaassa” (Hebr. 13: 4) yhtenä Jumalan ensimmäisistä lahjoista ihmiselle. Se on toinen niistä kahdesta säädöksestä, jotka Adam syntiinlankeemuksen jälkeen otti mukaansa paratiisin porttien ulkopuolelle. Avioliitto on siunaukseksi, kun siinä pidetään arvossa ja noudatetaan jumalallisia periaatteita. Se valvoo ihmissu-

¹The Youth's Instructor, 10. 8.1899

²Patriarchs and Prophets, s. 46

vun puhtautta ja onnellisuutta, täyttää ihmisen seuralliset tarpeet ja jalostaa hänen fyysistä, älyllistä ja siveellistä olemustaan.³

Hän, joka antoi Eevan Aadamille avuksi, suoritti ensimmäisen ihmetekonsa hääjuhlassa. Kristus aloitti julkisen toimintansa juhlasalissa, jossa ystävä- ja sukulaispiiri parhaillaan iloitsi. Siten hän vahvisti avioliiton ja tunnusti sen omaksi asetukseksi. — -

Kristus kunnioitti avioliittoa ja teki siitä vertauskuvan itsensä ja lunastamiensa ihmisten välisestä liitosta. Hän itse on ylkä; ja seurakunta on hänen valitsemansa morsian, josta hän sanoo: ”Kaikin olet kaunis, armaani, ei ole sinussa ainoatakaan virheä.”⁴

Jokainen tarve täytettiin. — Aadam sai kaiken, mitä hän saattoi toivoa. Jokainen tarve täytettiin. Ihanassa Eedenissä ei ollut syntiä eikä merkkiäkään turmeluksesta. Jumalan enkelit seurustelivat vapaasti pyhän parin kanssa ja osoittivat sille rakkauttaan. Onnelliset laululinnut livertelivät estottomasti iloisia ylistyslauluja Luojalleen. Rauhalliset eläimet kisailivat onnellisen luottavina Aadam ja Eevan läheisyydessä ja tottelivat heidän käskyjään. Aadam oli täydellisessä miehuudessaan jaloin Luojan teoista.⁵

Heidän ja heidän Luojaansa välillä ei ollut varjon häivääkään. He pitivät Jumalaa hyvän tekijänään ja Isänään, ja heidän tahtonsa oli kaikessa mukautunut hänen tahtonsa. Jumalan luonne heijastui Aadam luonteesta. Jumalan kirkkaus ilmeni kaikkialla luonnossa.⁶

Työnteko ihmisen onneksi. — Jumala rakastaa kauneutta. Hänen kättensä työt todistavat meille selvästi sii tä. Hän istutti ensimmäisille vanhemmillemme kauniin puutarhan Eedeniin. Hän pani maan tuottamaan monenlaisia hyödyllisiä ja kauniita puita. Hän muotoili ihastuttavia, kaikenvärisiä kukkia, joiden tuoksu täytti ilman. — — Jumalan tarkoitus oli, että ihminen löytäisi onnen hoiva- tessaan hänen luomakuntaansa ja että puutarhan hedelmät täyttäisivät ihmisen tarpeet.⁷

Aadam sai tehtäväkseen puutarhan hoidon. Luoja tiesi, ettei Aadam voinut olla onnellinen toimeettomana. Puutarhan kauneus ihasutti häntä, mutta se ei riittänyt. Hänellä täytyi olla työtä, jossa hänen

³Patriarchs and Prophets, s. 46

⁴Ministry of Healing, s. 356

⁵Signs of the Times, 11.6.1874

⁶The Youth's Instructor, 2.6.1898

⁷The Health Reformer, heinäk. 1871

ruumiinsa ihmeellinen koneisto saisi tarvitsemaansa harjoitusta. Jos onnellisuus olisi voitu saavuttaa joutilaisuudessa, ei pyhässä viat tomuuden tilassa olleelle ihmiselle olisi annettu työtä. Mutta hän, joka loi ihmisen, tiesi, mikä tekisi tästä onnellisen. Heti kun Jumala oli luonut ihmisen, hän antoi tälle sopivaa työtä. Lupaus suurenmoisesta tulevaisuudesta ja käsky tehdä työtä jokapäiväisen leivän ansaitsemiseksi annettiin samalta valtaistuimelta.⁸

Kristitty koti kunniaksi Jumalalle. — Isät ja äidit, jotka asettavat Jumalan ensimmäiselle sijalle kodissaan ja jotka opettavat lapsilleen, että Herran pelko on viisauden alku, kirkastavat Jumalaa enkelien ja ihmisten edessä. He tekevät sen osoittamalla maailmalle, että heidän kotinsa on paikka, jossa vallitsee hyvä kuri ja järjestys, jossa rakastetaan ja totellaan Jumalaa eikä kapinoida häntä vastaan. Kristus ei ole vieras heidän kodissaan; hänen nimensä on heille tuttu, sitä kunnioitetaan ja tehdään tunnetuksi. Enkelit viihtyvät kodissa, jonka ylin johtaja on Jumala ja jossa lapset on opetettu kunnioittamaan uskontoa, Raamattua ja Luojaansa. Sellaiset perheet voivat vedota lupaukseen: ”Minä kunnioitan niitä, jotka minua kunnioittavat” (1 Sam. 2: 30). Kun isä lähtee sellaisesta kodista jokapäiväisiin tehtäviinsä, seurustelu Jumalan kanssa on tehnyt hänen mielensä herkäksi ja nöyräksi.⁹

[25] Vain Kristuksen läsnäolo voi tehdä ihmiset onnellisiksi. Kristus voi muuttaa kaikki tämän maailman vedet taivaan viiniksi. Silloin kodista tulee autuas Eeden, kaunis vertauskuva taivaallisesta perheestä.¹⁰

---

⁸The Youth's Instructor, 27.2.1902

⁹Testimonies for the Church,

¹⁰Käsikirjoitus 43,1900

Jakso 2—Valona yhteiskunnassa

[26]

[27]

[28]

Luku 4—Kodin kauaskantoiset vaikutukset

[29]

Kristitty koti esimerkkinä. — Kodin tehtävä ei rajoitu vain sen omiin jäseniin. Kristityn kodin tulee olla esimerkkinä oikeitten elämän periaatteiden paremmuudesta. Siitä tulee silloin maailmaa parantava voima. — Kun nuoret lähtevät sellaisista kodeista maailmalle, he vievät oppimansa asiat mukanaan. Näin he tekevät jalommat elämän periaatteet tunnetuiksi muissa kodeissa, ja parantava vaikutus leviää yhteiskuntaan.¹

Kodilla, jonka jäsenet ovat kohteliaita ja ystävällisiä, on kauaskantoinen hyvä vaikutus. Toiset perheet panevat merkkeille tällaisessa kodissa saadut tulokset ja alkavat vuorostaan seurata sen esimerkkiä ja varjella kotiaan pahoilta vaikutteilta. Jumalan enkelit vierailevat usein kodissa, jossa seurataan Jumalan tahtoa. Jumalallisen armon vaikutuksesta sellaisesta kodista tulee virkistyspaikka rasittuneille, uupuneille pyhiinvaeltajille. Siellä pidetään itsekkyyttä tarkasti kurissa, opetellaan hyviä tapoja ja kunnioitetaan toisten oikeuksia. Rakkauden tekoina ilmenevä usko, joka puhdistaa sielun, on tällaisen kodin peräsimmä ja ohjaa kaikkea sen toimintaa. Sellaisen kodin pyhässä vaikutuspiirissä arvostetaan ja noudatetaan Jumalan sanan esittämää veljeyden periaatetta.²

Hyvin hoidetun perheen vaikutus. — Perheen ei ole helppo edustaa Jeesusta, noudattaa Jumalan lakia epäuskoisessa yhteiskunnassa. Meidän tulee olla eläviä kirjeitä, jotka kaikki tuntevat ja lukevat. Tämä asettaa meidät pelottavaan vastuuseen.³

[30]

Yksi hyvin hoidettu ja kasvatettu perhe todistaa kristillisyyden puolesta paremmin kuin kaikki saarnat. Sellainen perhe todistaa, että vanhemmat ovat onnistuneet noudattamaan Jumalan ohjeita ja että heidän lapsensa palvelevat häntä seurakunnassa. Heidän vaikutuksensa lisääntyy, sillä kun he jakavat saamiaan siunauksia, he saavat lisää antaakseen taas edelleen. Lapset auttavat isää ja äitiä antamalla

---

¹Ministry of Healing, s. 352

²Kirje 272,1903

³Testimonies for the Church, osa 4, s. 106

toisille kotona saamaansa opetusta. Heidän asuinympäristönsä, jossa he ovat valmistuneet aikaa ja ikuisuutta varten, on tullut autetuksi. Koko perhe on antautunut Mestarin palvelukseen, ja sen jäsenten esimerkillinen jumalinen elämä innoittaa niitä, jotka ovat yhteydessä tähän Jumalan ihanaan laumaan, olemaan Jumalalle uskollisia ja vilpittömiä.⁴

Parhain todiste maailmalle kristillisyyden voimasta on hyvin hoidettu ja kasvatettu perhe. Sen parempaa suositusta totuudesta ei voida antaa, sillä se on elävä todiste totuuden vaikutuksesta jokapäiväiseen elämään.⁵

Kodin kristillisyyden aitouden paras mitta on se, minkälaisiksi luonteet kasvavat sen piirissä. Teot puhuvat voimakkaammin kuin paraskaan jumalisuuden tunnustus.⁶

Tehtävämme tässä maailmassa — — on tutkia, mitä hyveitä voimme opettaa lapsillemme ja perheellemme, jotta he voisivat vaikuttaa edelleen toisten perheiden jäseniin. Täten voimme olla mukana kasvatustyössä, vaikka emme koskaan pääsisikään opettajanpöydän taakse. Hyvin hoidettu ja kasvatettu perhe on Jumalan silmissä arvokkaampi kuin puhdas kulta, kuin Oofirin kulta.⁷

Suurenmoiset mahdollisuutemme. — Elämämme täällä on lyhyt. Kuljemme tämän maailman läpi vain kerran. Tehkäämme siis elämästämme mahdollisimman hyvä. Työ, johon meidät on kutsuttu, ei vaadi rikkautta, asemaa eikä suuria kykyjä, vaan ystävällistä, uhratuvaa mieltä ja määrätietoisuutta. Pienelläkin lampulla, jos siinä pidetään tulta jatkuvasti yllä, voi sytyttää toisia lampuja. Meidän vaikutusalamme saattaa näyttää kapealta, kykymme pie- [31]
suutemme vähäisiltä, tietomme rajoitetuilta, mutta silti meillä on suurenmoiset mahdollisuudet, jos tartumme omassa kodissamme tarjoutuviin tilaisuuksiin ja käytämme ne uskollisesti. Jos annamme jumalallisten elämän periaatteiden vaikuttaa sydämeemme ja kotiimme, meistä tulee kanavia, joiden kautta elämää synnyttävät voimat virtaavat. Kodeistamme tulee lähteitä, joista virrat juoksevat

⁴Review and Herald, 6.6.1899

⁵Testimonies for the Church, osa 4, s. 304

⁶Patriarchs and Prophets, s. 579

⁷Käsikirjoitus 12,1895

herättämään elämää, kauneutta ja hedelmälli-syyttä sinne, missä nyt on autiutta ja nälänhätää.⁸

Jumalaa pelkäävät vanhemmat antavat kotinsa vaikutuksen levitä toisiin perheisiin sen hapatuksen tavoin, joka oli kätkeyty kolmeen mittaan jauhoja.⁹

Kotona uskollisesti suoritettu työ kasvattaa toisiakin tekemään samalla tavoin. Vilpitön Jumalan palvelemisen henki on kuin hapatus. Kun sitä ilmenee seurakunnassa, se vaikuttaa toisiin ja suosittaa kristillisyyttä kaikkialla. Kokosydämisten Kristuksen sotureiden työ yltyä iankaikkisuuteen asti. Miksi sitten seurakuntamme potevat lähe- tyshengen puutetta? Siksi, että kodeissa lyödään laimin hurskauden opetus.¹⁰

Huonosti kasvatetun perheen vaikutus. — Huonosti kasvatetun perheen vaikutus ulottuu laajalle ja turmelee koko yhteiskuntaa. Se paisuu pahuuden hyökyaalloksi, joka tunkeutuu koteihin, yhteiskuntaan ja valtiovaltaan.¹¹

Kukaan meistä ei voi elää vaikuttamatta ympäristöönsä. Yksikään perheenjäsen ei voi sulkeutua itseensä niin, etteivät muut tuntisi hänen vaikutustaan. Jo kasvojen ilmeetkin tekevät hyvän tai huonon vaikutuksen. Hänessä oleva henki, hänen sanansa, tekonsa ja asenteensa tulevat kyllä ilmi. Jos hän elää itsekkäästi, hänen sieluaan ympäröi sairaalloinen ilmapiiri. Jos hän sen sijaan on Kristuksen rakkauden valtaama, hän on kohtelias, ystävällinen, tahdikas ja seurallinen, mikä ilmenee rakkauden, hellyyden, kiitollisuuden ja onnen tunteen herättäminä tekoina. Se todistaa, että hän elää Jeesukselle ja on päivittäin Jeesuksen jalkain juuressa oppimassa ja vastaanottamassa hänen valoaan ja rauhaansa sydämeensä. Hän voi sanoa Herralle: ”Kun sinä kuulet minun rukoukseni, teet sinä minut suureksi” (2 Sam. 22: 36).¹²

[32]

⁸Ministry of Healing, s. 355

⁹Signs of the Times, 17.9.1894

¹⁰Review and Herald, 19. 2.1895

¹¹Patriarchs and Prophets, s. 579

¹²The Youth's Instructor, 22. 6.1893

Parhaat lähetystyöntekijät tulevat kristityistä kodeista. — Ulkomaille Mestarin palvelukseen työskentelemään lähtevät lähetystyöntekijät saavat parhaimman koulutuksensa kristityssä kodissa, jossa pelätään, rakastetaan ja palvellaan Jumalaa, jossa uskollisuudesta on tullut perheenjäsenten toinen luonto, jossa välinpitämätöntä ja huolimattontaa suhtautumista kodin velvollisuuksien täyttämiseen ei sallita ja jossa hiljainen seurustelu Jumalan kanssa kuuluu uskollisesti päivittäin suoritettaviin tärkeisiin velvollisuuksiin.¹

Kodin velvollisuuksia suoritettaessa tulisi muistaa, että jos ne tehdään oikealla mielellä, niistä saadaan sellaista kokemusta, mikä tekee meistä kykeneviä työskentelemään Kristuksen hyväksi kestävästi ja tunnollisesti. Mitä voikaan elävä kristitty saada aikaan lähetystyössä, jos hän suorittaa päivittäiset tehtävät uskollisesti ja ottaa iloisesti ristinsä eikä lyö laimin sellaistaakaan työtä, mikä tuntuu vastenmieliseltä!²

Kristukselle tehtävän työn tulee alkaa kotoamme, perheemme parista. — Sitä tärkeämpää lähetyskenttää ei ole. --

Monet ovat lyöneet häpeällisesti laimin tämän kotoisen työsarjansa. Siksi on aika esitellä taivaallisen avun lähteet ja parannuskeinot, jotta tämä huono tilanne saataisiin korjatuksi.³

Nuorten ensisijainen velvollisuus on olla kotona siunaukseksi isälle ja äidille, veljille ja sisarille rakastamalla heitä ja osoittamalla heille myötätuntoa. He voivat oppia kieltämään ja unohtamaan itsensä huolehtimalla toisista ja uurastamalla heidän hyväkseen. — Miten suuresti voi kaan sisar vaikuttaa veljiensä luonteeseen. Hänen rukouksensa, ystävällisyytensä ja rakkautensa voivat saada paljon hyvää aikaan kotipiirissä.⁴

¹Käsikirjoitus 140,1897

²Signs of the Times, 1. 9. 1898

³Testimonies for the Church, osa 6, s. 429,430

⁴Testimonies for the Church, osa 3, s. 80, 81

Niiden, jotka ovat ottaneet vastaan Kristuksen, tulee kotielämässään osoittaa, mitä armo on saanut heissä aikaan. ”Kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskoivat hänen nimeensä.” Kristukseen uskovaa hallitsee valta, jonka hän on tietoisesti valinnut. Sen vaikutus tuntuu koko kodissa ja edistää kodin kaikkien jäsenten luonteen täydellistämistä.⁵

Todistus, jota epäuskoinen ei voi kieltää. — Hyvin hoidettu kristitty koti puhuu voimakkaasti kristinuskon puolesta — eikä epäuskoinen voi väittää sen todistusta vastaan. Kaikki voivat todeta, että perheessä vaikuttaa jokin voima, joka ulottuu lapsiinkin ja että Aabrahamin Jumala on heidän kanssaan. Jos kristityiksi tunnustautuvien kodit olisivat aidosti uskonnollisia, niillä olisi valtava vaikutus. Ne olisivat todella ”maailman valkeus”.⁶

Lapset Raamatun periaatteiden levittäjinä. — Oikein kasvatetut lapset, jotka haluavat olla hyödyksi ja auttaa isää ja äitiä, levittävät tietoa oikeista ihanteista ja Raamatun periaatteista kaikille, joiden kanssa he seurustelevat.⁷

Jos kotimme ovat sellaisia kuin niiden tulee olla, lasten ei sallita kasvaa laiskoiksi eikä niistä vaatimuksista piittaamattomiksi, joita Jumala esittää heidän ympäristössään elävien puutteenalaisten puolesta. Heidän tulee Jumalan lapsina tarttua työhön kukin paikallaan. Sellaisista kodeista loistaa tietämättömille valoa, joka opastaa nämä kaiken tiedon lähteelle. Näin pannaan liikkeelle Jumalan ja hänen totuutensa hyväksi vaikuttavia voimia.⁸

Vanhemmat, joita ei voida lähestyä millään muulla tavalla, tavoitetaan usein heidän lastensa kautta.⁹

[35] **Onnelliset kodit valona naapureille.** — Tarvitsemme enemmän valoisia vanhempia ja valoisia kristittyjä. Olemme liian sulkeutuneita. Lapsemme ja ahdistuneet ja masentuneet ihmiset jäävät liian usein vaille ystävällistä ja rohkaisevaa sanaa ja iloista hymyä.

⁵Käsikirjoitus 140,1897

⁶Patriarchs and Prophets, s. 144

⁷Kirje 28, 1890

⁸Testimonies for the Church, osa 6, s. 430

⁹Testimonies for the Church, osa 4, s. 70

Vanhemmat, teidän vastuullanne on valon kantaminen ja levittäminen. Antakaa valonne loistaa kodissanne ja valaista lastenne polkua. Kun sen teette, se loistaa ulkopuolella olevillekin.¹⁰

Jokaisesta kristitystä kodista tulisi loistaa pyhää valoa. Rakkauden tulisi ohjata kaikkea toimintaa. Sen tulisi ilmetä kotoisissa ihmissuhteissa huomaavaisena ystävällisyytenä ja lempeänä, epäitsekkäänä kohteliaisuutena. On koteja, joissa tätä periaatetta noudatetaan käytännössä, joissa palvellaan Jumalaa ja vaalitaan todellista rakkautta. Näistä kodeista kohoaa aamu- ja iltarukous tuoksuvaan suitsukkeena Jumalan luo, ja hänen armonsa lahjat laskeutuvat aamukasteen tavoin siunauksina rukoilevien ylle.¹¹

Perheyhteyden tuloksia. — Kristittyjen ensimmäinen tehtävä on eheyttää oma perheensä. Sen jälkeen heidän tulee ulottaa vaikutuksensa läheisiin ja kaukaisiin lähimmäisiinsä. Niiden, jotka ovat saaneet valoa, tulee antaa sen loistaa edelleen kirkkaasti. Heidän Kristuksen rakkauden tuoksun kyllästämiensä sanojensa tulee olla ”elämän tuoksu elämäksi”.¹²

Mitä läheisemmässä yhteydessä perheen jäsenet toimivat kotona, sitä rakentavampaa ja tehokkaampaa isän ja äidin, poikien ja tyttärien vaikutus on kodin ulkopuolella.¹³

Hyviä ihmisiä tarvitaan enemmän kuin suuria ajattelijoita. — Perheiden ja seurakuntien onni riippuu kotien vaikutuksesta. Ikuisen perintöosamme on riippuvainen tämän elämän velvollisuuksien tunnollisesta täyttämisestä. Maailma ei niinkään tarvitse suuria ajattelijoita kuin hyviä ihmisiä, jotka ovat siunaukseksi kodissaan.¹⁴

Välttäkää virheitä, jotka voivat sulkea ovia. — Kun uskontoa harjoitetaan kotona, sen vaikutus tuntuu sekä seurakunnassa että naapuristossa. Jotkut kristityiksi tunnustautuvat kertovat kuitenkin naapureilleen kotielämänsä vaikeuksista. He kertovat murheistaan saadakseen myötätuntoa, mutta teemme vakavan virheen, jos valitamme vaikeuksiamme toisille, varsinkin kun monet murheistamme ovat seurausta hengellisyyden puutteesta ja luon- teemme heikkouksista. Niiden, jotka lähtevät paljastamaan oman perhe-elä-

[36]

¹⁰Review and Herald, 29. 1. 1901

¹¹Patriarchs and Prophets, s. 144

¹²Käsikirjoitus 11,1901

¹³Kirje 189, 1903

¹⁴Testimonies for the Church, osa 4, s. 522

mänsä huolia muille, olisi parempi jäädä kotiin rukoilemaan, taituttamaan kieroon kasvanut tahtonsa Jumalan tahtoon, kaatumaan Kiveen ja ruhjoutumaan siihen, kuolemaan itselleen, jotta Jeesus voisi tehdä heistä astioita jaloa käyttöä varten.¹⁵

Epäkohteliaisuus, kiukunpuuska tai loukkaava, ajattelematon sana voi pilata maineenne ja sulkea sydänten ovet niin, ettette enää koskaan pääse niistä sisään.¹⁶

Kristillisuus heijastuu kodista. — Pyrkiessämme luomaan kotimme sellaiseksi kuin sen tulisi olla — esikuva taivaallisesta kodista — harjaannumme laajempaan toimintaan. Kun opimme osoittamaan hellää myötätuntoa toisillemme, osaamme oikealla tavalla lähestyä niitä, jotka tarvitsevat tietoa oikean uskonnon periaatteista. Seurakunta tarvitsee kaikki mahdolliset hengelliseen työhön harjaantuneet voimat voidakseen pitää hyvää huolta kaikista ja varsinkin nuoremmista Herran perheen jäsenistä. Kotona käytäntöön sovellettu totuus ilmenee epäitsekkäänä toimintana kodin ulkopuolella. Se, joka on kristitty kotonaan, levittää valoa kaikkialla ympäristöönsä.¹⁷

---

¹⁵Signs of the Times, 14.11. 1892

¹⁶Testimonies for the Church, osa 5, s. 335

¹⁷Signs of the Times, 1. 9. 1898

Jakso 3—Elämäntoverin valinta

[37]

[38]

Luku 6—Tärkeä ratkaisu

[39]

Onnellinen vai onneton avioliitto? — Jotta avioliittoon aikovat eivät joutuisi kokemaan ikäviä pettymyksiä avioliiton solmimisen jälkeen, heidän tulisi harkita siihen liittyviä asioita vakavasti nyt. Jos tämä askel otetaan har- kitsemattomasti, se saattaa tuhota täysin nuoren miehen ja naisen käyttökelpoisuuden. Elämästä tulee taakka, kirous. Kukaan muu ei voi yhtä tehokkaasti tuhota naisen onnea ja käyttökelpoisuutta ja tehdä hänen elämästään sydäntäsärkevää taakkaa kuin hänen oma aviomiehensä, eikä miehen tarmoa voi kukaan siinä määrin lamauttaa ja hänen toiveitaan, odotuksiaan ja vaikutusmahdollisuuksiaan murskata, edes sadatta osaa, kuin hänen oma vaimonsa. Hääpäivästä voivat monet miehet ja naiset lähteä mittaamaan tässä elämässä saavuttamaansa menestystä tai epäonnea ja tulevaan elämään kohdistuvia toiveitansa.¹

Haluaisin saada nuoret näkemään heitä uhkaavat vaarat, erityisesti epäonnistuneeseen avioliittoon liittyvän vaaran.²

Avioliitto vaikuttaa elämääsi sekä tässä että tulevassa maailmassa. Vilpitön kristitty ei etene tämänsuuntaisissa suunnitelmissaan, ellei hänellä ole varmuutta Jumalan hyväksymisestä. Hän ei halua valita itse, vaan tuntee tarvetta antaa Jumalan valita hänen puolestaan. Meidän ei tule etsiä omaa mielihyväämme, sillä Kristuskaan ei tehnyt niin. En tarkoita tällä sitä, että olisi mentävä naimisiin sellaisen kanssa, jota ei rakasta. Se olisi synti. Mutta ei tule antaa mielikuvituksen ja tunteiden johtaa itseään tuhoon. Jumala vaatii koko sydämen, täyden kiintymyksen.³

[40] **Kiiruhda hitaasti.** — Harvoilla on oikea käsitys aviosuhteesta. Monet näyttävät ajattelevan, että se on täydellisen autuuden tila. Mutta jos he voisivat tietää vain neljäsosankin siitä sydänsurusta, jota tuntevat monet sellaiset aviolupauksen sitomat miehet ja naiset, jotka eivät voi eivätkä uskalla särkeä tätä kahletta, he eivät häm-

¹Review and Herald, 2. 2.1886

²Testimonies for the Church, osa 4, s. 622

³Review and Herald, 25.9.1888

mäste- lisi sitä, että kirjoitan näin. Avioliitto on useimmiten kuin hiertävä ies. On tuhansia sopimattomia pareja. Taivaan kirjat ovat täynnä merkintöjä kärsimyksistä, ilkeyksistä ja pahoinpitelyistä, jotka on kätkeyty avioliiton viitan alle. Tästä syystä tahtoisin varoittaa naimaikäisiä nuoria: kiiruhtakaa hitaasti, kun lähdette valitsemaan elämäntove- ria. Avioliittopolku voi näyttää kauniilta ja onnelliselta, mutta miksi ette tekin voisi pettyä tuhansien muiden tavoin?⁴

Avioliittoa harkitsevien tulisi miettiä sen kodin luonnetta ja vaikutusta, jota he ovat perustamassa. Kun heistä tulee vanhempia, heille uskotaan pyhä luottamustehtävä. Heistä riippuu suuressa määrin heidän lastensa hyvinvointi tässä maailmassa ja heidän onnensa tulevassa maailmassa. He ratkaisevat hyvin pitkälle, minkälainen ruumiillinen ja moraalinen leima heidän pienokaisiinsa painetaan. Ja kodin luonteesta riippuu yhteiskunnan tila; jokaisen perheen vaikutus joko nostaa tai laskee sen tasoa.⁵

Tärkeitä valintaperusteita. — Kristittyjen nuorten tulisi olla hyvin varovaisia solmiessaan ystävyysseiteitä ja valitessaan tovereitaan. Varo, ettei se, mitä nyt pidät puhtaana kultana, osoittaudu halvaksi metalliksi. Maailmallinen seura estää sinua palvelemasta Jumalaa, ja moni sielu tuhoutuu solmittuaan onnettoman liiton joko liike-elämässä tai avioliitossa sellaisten kanssa, joiden vaikutus ei ole kohottava ja jalostava.⁶

Punnitse sen henkilön jokaista tunnetta ja luonteen kehitysvaihetta, jonka kanssa aiot yhdistää elämänkohtalosi. Askel, jota olet ottamassa, on elämäsi tärkeimpiä, eikä sitä pitäisi ottaa hätäillen. Rakasta mutta älä sokeasti.

Pyri vakavasti pääsemään selville siitä, tulisiko avioelämästäsi onnellinen vai onneton ja ristiriitainen. Kysele: Rohkaiseeko tämä liitto minua eteenpäin taivastiellä? Lisääkö se rakkauttani Jumalaan? Lisääkö se käyttökelpoisuuttani tässä elämässä? Jos näitä miettiesäsi et löydä mitään epäilyttävää, käy silloin Jumalan pelossa eteenpäin.⁷

Useimmat ihmiset toimivat avioliittoon mennessään aivan kuin ainoa kysymys, joka heidän on ratkaistava, olisi rakastavatko he toi-

[41]

⁴Review and Herald, 2. 2.1886

⁵Ministry of Healing, s. 357

⁶Fundamentals of Christian Education, s. 500

⁷Fundamentals of Christian Education, s. 104,105

siaan. Mutta heidän tulisi käsittää, että avioliitto asettaa heille paljon suuremman vastuun kuin tämän. Heidän tulisi ajatella, saavatko heidän jälkeläisensä terveen ruumiin ja henkistä ja siveellistä voimaa. Vain harvat ovat toimineet korkeista ja ylevistä vaikuttimista, joita he eivät voi helposti syrjäyttää — nimittäin että yhteiskunnalla on vaatimuksia heihin nähden ja että juuri heidän perheensä vaikutus painaa jotakin vaa'assa.⁸

Elämäntoveri tulisi valita siten, että se parhaiten turvaa vanhempien ja heidän lastensa fyysisen, henkisen ja hengellisen hyvinvoinnin ja auttaa sekä vanhempia että lapsia tuottamaan siunausta lähimmäisilleen ja elämään kunniaksi Luojalleen.⁹

Hyvän vaimon ominaisuuksia. — Etsiköön nuori mies vierelleen sellaista vaimoa, joka pystyy kantamaan osansa elämän taakkoista, jonka vaikutus on jalostava ja jonka rakkaus voi tehdä hänet onnelliseksi.

”Toimellinen vaimo tulee Herralta.” ”Hänen miehensä sydän häneen luottaa. — Hän tekee miehellensä hyvää, ei pahaa, kaikkina elinpäivinänsä.” ”Suunsa hän avaa viisauden sanoihin, hänen kielellään on lempeä opetus. Hän tarkkaa talonsa menoa, eikä hän laiskan leipää syö. Hänen poikansa nousevat ja kiittävät hänen onneansa; hänen miehensä nousee ja ylistää häntä” sanoen: ”Paljon on naisia, toimellisia menoissaan, mutta yli kaikkien kohoat sinä.” Joka sellaisen vaimon saa, ”se onnen löysi, sai Herralta mielisuosion”.¹⁰

[42] Sinun tulisi harkita seuraavia kysymyksiä: Tekeekö tuleva vaimosi kotisi onnelliseksi? Onko hän taloudellinen, vai käyttäisikö hän naimisiin mentyään omien rahojensa lisäksi myös sinun hankkimasi varat turhamaisuutensa ja koreilunhalunsa tyydyttämiseen? Onko hänellä oikeat periaatteet näissä asioissa? Onko hänellä mitään säästössä? — — Tiedän kyllä, että rakkauden ja avioliittoajatusten huumassa mies pyyhkäisee tällaiset kysymykset mielestään aivan kuin niillä ei olisi mitään merkitystä. Mutta niitä on syytä harkita ajoissa, sillä ne tulevat vaikuttamaan elämäänne. — -

Vaimoa valitessasi tarkkaile kohteesi luonnetta. Onko hän kärsivällinen ja tunnollinen? Vai lyökö hän laimin äitisi ja isäsi juuri silloin, kun nämä tarvitsisivat poikansa vahvaa tukea? Vierottaako

⁸Messages to Young People, s. 461

⁹Ministry of Healing, s. 357,358

¹⁰Ministry of Healing, s. 359

hän sinut vanhemmistasi saadakseen sinut toteuttamaan omia suunnitelmiaan ja hylkääkö hän sinun isäsi ja äitisi, jotka sen sijaan että saisivat rakastavan tyttären, menettävät poikansakin.¹¹

Hyvän aviomiehen ominaisuuksia. — Ennen avioliiton tulopauksen antamista jokaisen naisen tulee tutkia, onko mies, jonka kanssa hän aikoo yhdistää kohtalonsa, sen arvoinen. Millainen menneisyys hänellä on? Onko hänen elämänsä puhdas? Onko hänen rakkautensa jalostavaa vai pelkästään tunteellista hempeilyä? Onko hänellä luonteenpiirteitä, jotka tekevät naisen onnelliseksi? Tuottaako hänen ystävyytensä sinulle rauhaa ja iloa? Voitko olla oma itsesi hänen seurassaan, vai täytyykö sinun alistaa arvostelukykyäsi ja omatuntosi hänen valvontaansa? — Voitko kunnioittaa ennen muuta Vapahtajasi tahtoa? Voitko säilyttää ruumiisi ja sielusi, ajatuksesi ja aikomuksesi puhtaina ja pyhinä? Nämä asiat vaikuttavat ratkaisevasti jokaisen avioliittoon aikovan naisen elämään.¹²

Kysyköön nainen, joka toivoo rauhallista ja onnellista liittoa ja haluaa välttää onnetonta tulevaisuutta, ennen kuin antaa rakkaudentunnustuksia: Onko rakastetullani äiti? Minkälainen luonne tällä on? Tajuaako poika velvollisuutensa äitiään kohtaan? Ottaako hän huomioon äidin toivomukset ja huolehtiiko hän tämän viihtyvyydestä? Jos hän ei arvosta ja kunnioita äitiään, kunnioittaisiko ja rakastaisiko hän vaimoaankaan ja olisiko ystävällinen ja huomaavainen hänelle? Rakastaako hän minua senkin jälkeen, kun avioliitosta on kadonnut uutuuden viehäytys? Suhtautuuko hän kärsivällisesti virheisiini, vai onko hän arvosteleva, määräilevä ja hallitseva? Aito kiintymys antaa anteeksi monia erehdyksiä; rakkaus ei edes huomaa niitä.¹³

Hyväksy vain puhdas ja miehekäs. — Hyväksyköön nuori nainen elämäntoverikseen vain puhdas- ja jaloluonteisen, uuterran, eteenpäinpyrkivän ja rehellisen miehen, joka rakastaa ja pelkää Jumalaa.¹⁴

Karta sellaisia, joilta puuttuu kunnioitus, jotka pitävät joutilaisuudesta, jotka pilkkaavat pyhiä asioita. Vältä kiroilevien seuraa ja niiden, jotka käyttävät väkijuomia, vaikka vain lasillisen silloin tällöin. Älä piittaa sellaisten miesten kosiskeluista, jotka eivät tun-

¹¹Kirje 23,1886

¹²Testimonies for the Church, osa 5, s. 362

¹³Fundamentals of Christian Education, s. 105

¹⁴Ministry of Healing, s. 359

ne olevansa mistään vastuussa Jumalalle. Sielun pyhittävä totuus antaa sinulle rohkeutta erota miellyttävimmistäkin tovereista, joista tiedät, etteivät he rakasta ja pelkää Jumalaa eivätkä tunne tosi vanhurskauden periaatteita. Voimme sietää ystävämme heikkouksia ja tietämättömyyttä, mutta emme koskaan hänen paheitaan.¹⁵

Virhe on helpompi tehdä kuin korjata. — Mielijohteesta ja itsekkäistä vaikuttimista solmitut avioliitot epäonnistuvat yleensä surkeasti. Kumpikin osapuoli katsoo tulleen petetyksi ja pyyhkisi mielellään pois kaiken sen, minkä rakkauden lumoissa tuli tehneeksi. On helpompaa, paljon helpompaa tehdä tässä asiassa virhe kuin korjata se jälkeenpäin.¹⁶

[44] **Parempi purkaa harkitsematon kihlaus.** — Vaikka olisitkin mennyt kihloihin tuntematta täysin sen luonnet ta, jonka elämään aioit liittää omasi, älä katso kihlauksen ehdottomasti velvoittavan sinua antamaan avioliittolu- pausta ja liittymään eliniäksesi ihmiseen, jota et voi rakastaa ja kunnioittaa. Harkitkaa tarkoin niitä ehtoja, joilla sovitte kihlauksesta. On kuitenkin paljon, paljon parempi purkaa kihlaus ennen häitä kuin erota häiden jälkeen, kuten monet tekevät.¹⁷

Saatat sanoa: ”Mutta olenhan jo antanut lupaukseni. Tuleeko minun nyt peruuttaa se?” Vastaa sinulle: Jos olet antanut lupauksen, joka on Raamatun opetuksen vastainen, niin peruuta se viivyttelämästä ja kadu nöyrästi Jumalan edessä tunnettasi, joka sai sinut antamaan hätäisen lupauksen. Paljon parempi on, että peruutat sellaisen lupauksen Jumalan pelossa kuin että pidät sen ja siten häpäiset Luojaasi.¹⁸

Otettakoon jokainen avioliittoon johtava askel nöyrästi, koruttomasti ja vilpittömästi ja pyrkien vakavasti miellyttämään Jumalaa. Avioliitto vaikuttaa edessä olevaan elämään sekä tässä että tulevassa maailmassa. Todellinen kristitty ei tee mitään sellaisia suunnitelmia, joita Jumala ei voi hyväksyä.¹⁹

¹⁵Kirje 51,1894

¹⁶Kirje 23,1886

¹⁷Fundamentals of Christian Education, s. 105

¹⁸Testimonies for the Church, osa 5, s. 365

¹⁹Ministry of Healing, s. 359

Rakkaus lahja Jeesukselta. — Rakkaus on kallisarvoinen lahja, jonka saamme Jeesukselta. Puhdas ja pyhä kiintymys ei ole tunne, vaan periaate. Ne, joita tosi rakkaus innoittaa, eivät mene kohtuuttomuuteen eivätkä ole sokeita.¹

Todellista, aitoa, uskollista ja puhdasta rakkautta on vain vähän. Tämä kallisarvoinen lahja on hyvin harvinainen. Intohimoa pidetään usein rakkautena.²

Tosi rakkaus on ylevä ja pyhä periaate, luonteeltaan täysin toisenlainen kuin hetkellisen mielijohteen synnyttämä rakkaus, joka kovaan koetukseen jouduttuaan sammuu helposti.³

Rakkaus on taivaasta peräisin oleva kasvi, jota on hoivattava ja ravittava. Rakastava mieli ja vilpittömät, hellät sanat synnyttävät onnellisia perheitä ja vaikuttavat kohottavasti kaikkiin, jotka tulevat niiden vaikutuspiiriin.⁴

Tosi rakkaus vai intohimo. — Rakkaus — — ei ole järjetön eikä sokea. Se on puhdas ja pyhä. Mutta luonnollisen sydämen intohimo on aivan muuta. Puhdas rakkaus ottaa Jumalan mukaan kaikkiin suunnitelmiinsa ja haluaa olla täydessä sopusoinnussa Jumalan Hengen kanssa, kun taas intohimo on äkkipikainen, järjetön, kaikkia hillikkeitä uhmaava, ja se tahtoo tehdä valitsemastaan kohteesta epäjumalan. Jumalan armo ohjaa sellaisen ihmisen kaik-kea käytöstä, jonka sydämessä on tosi rakkautta. Jokainen avioliittoa kohti otettu askel on nöyrä, teeskentelemätön, vilpitön, siveä ja jumalinen. Ne, joissa on tällainen henki, eivät viehätty niin toistensa seurasta, että menettävät kiinnostuksensa rukouskokouksiin ja jumalanpalveluksiin. He eivät lyö laimin Jumalan heille arnessaan suomia tilaisuuksia ja etuoikeuksia, ja siksi heidän rakkautensa totuuteen pysyy palavana.⁵

¹Ministry of Healing, s. 358, 359

²Testimonies for the Church, osa 2, s. 381

³Patriarchs and Prophets, s. 176

⁴Testimonies for the Church, osa 4, 548

⁵Review and Herald, 25. 9.1888

Rakkaus, joka perustuu vain aistilliseen tyydytykseen, on itsepäistä, sokeaa ja hillitöntä. Kunnia, totuus ja kaikki jalot sielun kyvyt joutuvat intohimojen orjiksi. Tämän hurman kahleisiin joutunut ei yleensä kuuntele järjen ja omantunnon ääntä. Häntä ei saada järkisyin eikä hartain pyynnöin käsittämään valitsemansa tien mielettömyyttä.⁶

Tosi rakkaus ei ole mikään voimakas, tulinen eikä kiihkeä intohimo. Se on päin vastoin rauhallinen ja syvälinen tunne. Se ei jää tuijottamaan pelkästään ulkonaisia; sitä viehättävät vain luonteenominaisuudet. Se on viisas ja tarkkanäköinen, ja sen kiintymys on todellista ja kestävä.⁷

Intohimon ja äkillisen kiihtymyksen vallasta irtautuessaan rakkaus hengellistyy ja se heijastuu sanoissa ja teoissa. Kristityn hellyyden ja rakkauden tulee olla pyhit- tynyttä, kärsimättömyys tai ärtyisyys ei sovi hänelle. Karkeat, raa'at tavat tulee jättää Kristuksen armon hiottaviksi.⁸

Tunteilua kartettava kuin pitaalia. — Pilvilinnojen rakentelua ja lemmensairasta haaveilua tulisi karttaa kuin pitaalia. Hyvin monet nykyajan nuoret elävät siveet- tömästi. Sen vuoksi tulisi olla hyvin varovainen. — Ne, jotka ovat säilyttäneet puhtautensa, vaikka heiltä puut- tuisikin muita toivottavia ominaisuuksia, voivat olla mo- raaliseksi tueksi muille.⁹

On sellaisia jo jonkin aikaa uskovaisten joukkoon lukeutuneita, jotka elävät ja toimivat kuuntelematta Jumalan ja herkän omantunnon ääntä. He ovat kevytmielisiä ja heidän puheensa on ala-arvoista. Seurustelu ja avioliitto valtaa niin heidän mielensä, ettei sinne mahdu ylevämpiä ajatuksia.¹⁰

[47] Nuoret ovat aivan seurustelu- ja naimisiinmenohaaveit- tensa lumoissa. Kaihomiellinen tunteilu on saanut heidät valtaansa. Nuorten ohjaaminen pois näiltä vääriltä raiteilta vaatii suurta taitoa ja tahdikkuutta.¹¹

⁶Signs of the Times, 1. 7. 1903

⁷Testimonies for the Church, osa 2, s. 133

⁸Testimonies for the Church, osa 5, s. 335

⁹Testimonies for the Church, osa 5, s. 123

¹⁰Testimonies for the Church, osa 4, s. 589

¹¹Testimonies for the Church, osa 5, s. 60

Tytöille ei ole opetettu itsekieltäymystä ja itsehillintää. Heidä on hemmoteltu ja heidän ylpeyttään ruokittu. Heidän on sallittu pitää oma päänsä, kunnes heistä on tullut itsepäisiä ja piittaamattomia, ja vanhemmat ovat aivan ymmällä eivätkä tiedä mitä tehdä heidän pelastamiseksi. Saatana johtaa heitä niin, että he joutuvat julkeutensa ja häpeämättömyytensä vuoksi epäuskoisten pilkan kohteiksi. Samoin nuoret pojat saavat valita oman tiensä. Tuskin he ovat päässeet lapsen kengistä, kun he jo kulkevat samanikäisten pikkutyttöjen vierellä, saattelevat näitä kotiin ja hyväilevät. Ja vanhemmat ovat niin mukavuudenrakkauden ja väärän äidin- ja isän- rakkau- den kahleissa, etteivät tohdi päättävästi ryhtyä ojentamaan nykyisen hillittömän ajan varhaiskypsiä lapsiaan.¹²

Neuvo romantiikannälkäiselle tytölle. — Olet langennut nykyisen turmeltuneen ajan valitettavaan paheeseen, joka on levinnyt varsinkin naisten keskuudessa. Olet liian kiinnostunut toisen sukupuolen edustajista. Viihdyt heidän seurassaan, huomiosi imartele heitä, ja rohkaiset heitä tai antaudut liian tuttavalliseen seurusteluun, joka ei aina oje—sopuoinnussa apostolin kehotuksen kanssa: ”Karttakaa kaikenlaista pahaa.” — -

Karista romanttiset kuvitelmat mielestäsi. Sekoitat uskonnon ja romanttisen tunteilun toisiinsa, mikä ei ole ylentävää. Etkä vahingoita sillä vain itseäsi, vaan esimerkiksi vaikuttaa toisiinkin. — — Haaveilu ja romanttinen pilvilinnojen rakentelu on turmel- lut käyttökelpoisuuttasi. Olet elänyt mielikuvitusmaailmassa. Olet kuvitellut olevasi marttyyri ja kristitty.

Nykyajan nuorten uskonnollinen kokemus on suuressa määrin tällaisen väärän tunteellisuuden hämärtämä. Sisareni, Jumala odottaa sinun muuttuvan. Pyydän sinua hartaasti etsimään ylevämpiä kiintymyksen kohteita. Omista henkiset ja fyysiset kykysi Vapahtajallesi, joka on ostanut sinut. Pyhitä ajatuksesi ja tunteesi Jumalalle palvellaksesi häntä.¹³

Varoitus nuorelle opiskelijalle. — Elät nyt opiskeluaikaa. Pidä hengelliset asiat mielessäsi. Älä tuhlaa elämääsi turhaan haaveiluun. Harrasta aktiivista itsekasvatusta ja itsehillintää. Nyt sinun on aika muovata luonnet- tasi. Mitään sellaista, mikä vähentää kiinnostustasi

¹²Testimonies for the Church, osa 2, s. 460

¹³Testimonies for the Church, osa 2, s. 248-251

kor- keimpiin ja pyhimpiin asioihin tai estää tehokasta valmis-taumatumistasi tehtävään, jonka Jumala on suunnitellut sinulle, ei tulisi pitää merkityksettömänä.¹⁴

Sopimattoman seurustelun ja avioliiton seurauksia. — Saamme kohdata lukemattomia vaikeuksia joka askeleella. Niin nuorten kuin vanhempienkin harjoittama vääryys, sopimaton, pyhittymätön seurustelu ja avioituminen johtaa syytöksiin, riitoihin, eroon, intohimojen hillittömään tyydyttämiseen, uskottomuuteen, haluttomuuteen hillitä itsekkäitä haluja ja piittaamattomuuteen ikuisista arvoista. — -

Raamattuun uskovina kristittyinä itseään pitävien joukossa on paljon sellaisia, jotka eivät rakasta Jumalan sanan pyhyyttä. Heidän rento ja huoleton käytöksensä osoittaa, että he pitävät väljemmistä vesistä. He eivät halua, että heidän itsekkäitä halujaan rajoitetaan.¹⁵

Valvokaa tunteitanne. — ”Vyöttäkää sentähden mielenne kuppeet”, sanoo apostoli. Valvokaa ajatuksianne, älkää päästäkö niitä lentämään vapaasti. Voit itse pyrkiä päättävästi valvomaan ja hallitsemaan niitä. Jos ajattelet oikein, myös teet oikein. Sinun tulee valvoa myös tunteitasi, eikä päästää niitä kiintymään sopimattomiin kohteisiin. Jeesus on uhrannut elämänsä ostaakseen sinut, sinä kuulut hänelle. Sen vuoksi sinun tulee kysyä häneltä neuvoa kaikes-sa, myös siinä, miten voisit käyttää kykyjäsi ja tunteitasi oikein.¹⁶

¹⁴Kirje 23,1893

¹⁵Käsikirjoitus 14,1888

¹⁶The Youth's Instructor, 21. 4. 1886

Luku 8—Yleisiä seurustelutapoja

[49]

[50]

Vääriä käsityksiä seurustelusta ja avioliitosta. — Väärät käsitykset seurustelusta perustuvat väärin käsityksiin avioliitosta. Ne lähtevät siitä, että seurustelussa ja avioliitossa seurataan hetken mielihjohteita ja sokeaa intohimoa. Seurustelu muuttuu flirttailuksi. Paririkkoo usein säädyllisyyden ja itsehillinnän rajat ja käyttäytyy ainakin tahdittomasti, ellei suorastaan riko Jumalan lakia. Jumalan avioliitolle suunnittelemaa jaloa ja ylevää tarkoitusta ei ymmärretä, ja siksi sydämen puhtain kiintymys ja luonteen jaloimmat piirteet eivät pääse kehittymään.

Mitään sellaista ei tulisi sanoa eikä tehdä, mitä ei toivottaisi pyhien enkelien kuulevan ja näkevän ja merkitsevän taivaan kirjoihin. Sinun tulee elää Jumalan kunniaksi. Sydämen kiintymyksen tulee olla vain puhdasta ja pyhää, Jeesuksen Kristuksen seuraajille sopivaa, luonteeltaan ylevää, lähempänä taivaallista kuin maallista. Kaikki muunlainen seurustelu on alentavaa, eikä avioliitto voi olla pyhän ja puhtaan Jumalan silmissä pyhä ja kunniallinen, ellei siinä noudateta ylevää raamatullista periaatetta.¹

Nuoret luottavat yleensä liian paljon hetken mielihjohteeseen. Heidän ei tulisi liian helposti olla vieteltävissä eikä antaa rakastajan valloittavan ulkonäön hurmata itseään. Seurusteluun liittyy nykyään paljon petosta ja teeskentelyä, ja sielun vihollinen on saanut suuremman vallan tässä asiassa kuin Herra. Tässä jos missään tulisi käyttää tervettä järkeä, mutta tosiasiasa sitä käytetään hyvin vähän.²

Myöhään valvominen. — Tapa valvoa myöhään yöhön ei miellytä Jumalaa, vaikka olettekin molemmat kristittyjä. Nämä myöhäiset hetket vahingoittavat terveyttä, haittaavat seuraavan päivän velvollisuuksien suorittamista ja herättävät helposti pahennusta. Veljeni, toivon sinulla olevan niin paljon itsekunnioitusta, että lopetat tällaisen seurustelun. Jos ajattelet Jumalan kunniaa, toimit harkiten

[51]

¹ Käsikirjoitus 4a, 1885

² Fundamentals of Christian Education, s. 105

ja varovasti. Et anna tunteilun niin sokaista itseäsi, ettet näe niitä korkeita vaatimuksia, jotka Jumala on asettanut sinulle kristittyinä.³

Saatanan enkelit tarkkailevat niitä, jotka seurustelevat myöhään yöhön. Jos heidän silmänsä avautuisivat, he näkisivät enkelin merkitsevän muistiin heidän sanansa ja tekonsa. He rikkovat terveyden ja säädyllisyyden lakeja. Olisi sopivampaa viettää jotkut näistä seurusteluhetkistä avioliiton solmimisen jälkeen. Mutta yleensä käy niin, että kaikki seurustelunaikainen hurma loppuu avioliitossa.

Tällainen kevytmielinen seurustelu yöllä johtaa usein kummankin osapuolen tuhoon tänä pahana aikana. Saatana riemuitsee ja Jumala saa häpeän, kun ihmiset häpäisevät näin itsensä. Maine uhraataan ihastuksen hurmiossa, eikä Jumalan hyväksyntä voi juhlistaa tällaisen parin avioliiton solmimista. Intohimo johti heidät avioliittoon, ja kun uutuudenviehätys on ohi, he alkavat tajuta, mitä ovat tehneet.⁴

Saatana tietää tarkasti, mitkä voimat hänellä on käytössään, ja hän käyttää saatanallista viisauttaan suunnitellakseen ansoja sielujen tuhoamiseksi. Hän tarkkaa jokaista askelta ja esittää ehdotuksiaan, joita ihmiset usein seuraavat mieluummin kuin Jumalan sanan neuvoja. Tämä hienosäikeinen, vaarallinen verkko on taidokkaasti suunniteltu juuri nuorten ja varomattomien pyydystämiseen. Se voi olla naamioitu valoverhoin, mutta sen pauloihin joutuneet saavat kulkea monen surun läpi. Ja seurauksena on ihmisraunioita kaikkialla.⁵

[52] **Sydämillä leikittely.** — Jumala ei pidä sydämillä leikittelemistä minään pienenä syntinä. Ja kuitenkin jotkut miehet osoittavat kiinnostusta nuoria naisia kohtaan ja saavat näiden tunteet heräämään ja sitten menevät matkoihinsa ja unohtavat kaikki puheensa ja niiden aikaansaaman vaikutuksen. He löytävät uusia kiinnostuksen kohteita ja toistavat samat puheet ja huomionosoitukset näille.

Tämä asenne paljastuu avioliitossa. Aviosuhde ei aina tee häilyvistä vakaita, horjuvista lujaluonteisia ja periaatteellisia. He eivät pysty vakiintumaan, ja pyhittymättömät ajatukset ilmenevät epäpyhinä tekoina. Miten välttämätöntä sen vuoksi onkaan, että nuoret

³Testimonies for the Church, osa 3, s. 44,45

⁴Review and Herald, 25. 9. 1888

⁵Fundamentals of Christian Education, s. 103, 104

”vyöttävät mielensä kupeet” ja valvovat käytöstään niin, ettei saatana pysty houkuttelemaan heitä pois rehellisyyden polulta.⁶

Vääriä seurustelutapoja. — Nuori mies, joka seurustelee ja ystävystyy nuoren naisen kanssa tämän vanhempien tietämättä, ei toimi jalon kristityn tavoin tyttöä ja tämän vanhempia kohtaan. Salaiset tapaamiset ja seurustelu tekevät vaikutuksen tyttöön, mutta tällainen menettely ei osoita sielun jaloutta ja vilpittömyyttä, jota jokaisella Jumalan lapsella tulisi olla. He eivät toimi avoimesti ja rehellisesti eivätkä sopusoinnussa Raamatun kanssa päämääränsä hyväksi ja ovat uskottomia niille, jotka rakastavat heitä ja koettavat uskollisesti suojata heitä. Tällaisen vaikutuksen alaisina solmitut avioliitot eivät ole Jumalan sanan mukaisia. Mies, joka tahtoo johtaa tytön pois velvollisuuden tieltä ja hämmentää hänen käsityksensä Jumalan selvistä ja nimenomaisista käskyistä totella ja kunnioittaa vanhempiaan, ei tule täyttämään uskollisesti velvollisuuksiaan avioliitossa. — -

”Älä varasta”, kirjoitti Jumala sormellaan kivitauluihin, mutta miten paljon silti harrastetaan ja suvai- taankaan salakavalaa tunteiden varastamista. Petollista liehittelyä ja kahdenkeskistä seurustelua jatketaan, kunnes kokematon tyttö, joka ei tiedä, mihin tämä saattaa johtaa, kiintyy vanhempiensa sijasta mieheen, jonka käy tös [53] osoittaa, ettei hän ole tytön rakkauden arvoinen. Raamattu tuomitsee kaikenlaisen epärehellisyyden. — -

Tällainen salamyhkäinen seurustelu ja naimisiin meno aiheuttavat niin paljon kurjuutta, että sen määrän tietää vain Jumala. Tähän karikkoon ovat tuhannet sielut haaksirikkoutuneet. Vilpittömät kristityt, jotka muuten näyttävät toimivan järkevästi, tekevät tässä pahoja erehdyksiä. Heillä on peräänantamaton, luja tahto, jota ei järkisyin saada taipumaan. He ovat niin inhimillisten tunteiden ja mielialojen vallassa, ettei heillä ole vähääkään halua tutkia Raamattua tai päästä läheiseen suhteeseen Jumalan kanssa.⁷

Varo ensimmäistä askelta alaspäin. — Kun yksi käsky kymmenestä rikotaan, askeleet lähtevät johtamaan melko varmasti alaspäin. Kun naisellista säädyllisyyttä varjeleva este on kerran murrettu, pahinkaan hillittömyys ei enää näytä synnilliseltä. Voi millaisia

⁶Review and Herald, 4. 11.1884

⁷Fundamentals of Christian Education, s. 101-103

hirvittäviä seurauksia naisten huonosta vaikutuksesta saadaankaan nähdä tänä aikana maailmassa! ”Vieraitten vaimojen” viettelykset ovat johtaneet tuhansia vankiloihin, tekemään itsemurhan tai riistämään hengen toiselta. Miten tosia ovatkaan Raamatun sanat: ”Hänen jalkansa kulkevat alas kuolemaan, tuonelaan vetävät hänen askeleensa.”

Varoitusvaloja on asetettu elämän tien molemmille puolille estämään ihmisiä lähestymästä vaarallista kiellettyä aluetta. Mutta siitä huolimatta suuret joukot valitsevat kohtalokkaan tien vastoin järjen ääntä välittämättä Jumalan laista ja uhmaten hänen rangaistustaan.

Niiden, jotka haluavat säilyttää fyysisen terveyden, henkisen vireyden ja siveellisen puhtauden, tulee noudattaa Raamatun kehoitusta: ”Pakene nuoruuden himoja.” Ne, jotka pyrkivät innokkaasti ja päättävästi torjumaan jumalattomuutta, joka nostaa julkeasti päätään, joutuvat kaikkien väärintekijäin vihan ja parjauksen kohteiksi, mutta Jumala kunnioittaa heitä ja palkitsee heille⁸

[54] **Hurjastelusta katkerat seuraukset.** — Ette saa vaarantaa sie-luanne hurjastelemalla nuorena. Teillä ei ole varaa olla huolimattomia valitessanne tovereitanne.⁹

Rakkaat nuoret ystävät, lyhytaikainenkin hurjastelu nuorena tuottaa sadon, joka katkeroittaa koko elämänne. Yksikin ajattelematon hetki — yksikin lankeemus — voi kääntää koko elämäsi kulun väärään suuntaan. Olet nuori vain kerran — käytä siis nuoruusaikasi hyödyllisesti. Kun se kerran on ohi, et voi enää palata takaisin korjaamaan erehdyksiäsi. Se, joka ei halua olla yhteydessä Jumalan kanssa, vaan astuu kiusausten tielle, tulee varmasti lankeamaan. Jumala koettelee jokaista nuorta. Monet ovat puolustaneet huolimatonta ja ylimielistä asennettaan sillä, että kokeneemmat uskovaiset ovat antaneet heille huonon esimerkin. Mutta tämän ei tulisi estää ketään tekemästä oikein. Viimeisenä tuomiopäivänä et enää esitä niitä puolusteluja, joita esität nyt.¹⁰

⁸Signs of the Times, 1. 7. 190

⁹Messages to Young People, s. 164

¹⁰Testimonies for the Church, osa 4, s. 622,623

Kristityn avioliitto uskottoman kanssa. — Kristityt suhtautuvat hämmästyttävän ja huolestuttavan välinpitämättömästi kristittyjen ja uskottomien välisiä avioliittoja koskeviin Jumalan sanan opetukseen. Monet, jotka tunnustavat rakastavansa ja pelkäävänsä Jumalaa, seuraavat mieluummin omia halujaan kuin kysyvät neuvoa Äärettömältä Viisaudelta. Asiassa, jossa kummankin osapuolen onni ja hyvinvointi tässä ja tulevassa elämässä on kysymyksessä, järki, arvostelukyky ja Herran pelko pannaan syrjään ja heittäytytään sokeitten mielihoiteitten ja omapäisten ratkaisujen varaan.

Ihmiset, jotka muutoin ovat ymmärtäväisiä ja vaeltavat aralla tunnolla, sulkevat korvansa neuvoilta eivätkä kuuntelevat ystävien, omaisten ja Jumalan palvelijoiden kehotuksia. Varoitusta pidetään sopimattomana sekaantumisenä toisten asioihin, ja uskollista ystävää, joka uskaltaa esittää vastustavan kantansa, kohdellaan vihollisena. Juuri näin saatana toivoo käyvän. Hän kietoo sielun lumoukseensa, niin että se joutuu hurmioon. Järki luovuttaa itsehillinnän ohjat intohimon käsiin, ja epäpyhät himot pääsevät valtaamaan, kunnes uhri herää, mutta liian myöhään, tajuamaan elämänsä kurjuuden ja kahleet. Tämä ei ole mielikuvitusta, vaan tosiasia. Jumala ei anna suostumustaan liitoille, jotka hän on selvästi kieltänyt.¹

Jumalan käskyt ovat selkeät. — Herra kielsi muinaisia israelilaisia solmimasta avioliittoa ympärillä oleviin pakanakansoihin kuuluvien kanssa: ”Älä lankoudu heidän kanssansa: älä anna tyttäriäsi heidän pojillessa äläkä ota heidän tyttäriänsä pojillesi vaimoiksi.” Syykin mainitaan. Ääretön viisaus, joka näkee etukäteen, mihin sellaiset liitot johtavat, ilmoittaa: ”Sillä he viettelevät sinun poikasi luopumaan minusta ja palvelemaan muita jumalia; ja silloin Herran viha syttyy teitä kohtaan, ja hän hävittää sinut nopeasti.” ”Sillä sinä olet Herrallesi, Jumalallesi, pyhitetty kansa; Herra, sinun Jumalasi, on valinnut sinut omaisuuskansakseen ennen kaikkia muita kansoja, mitä maan päällä on.” -- (5 Moos. 7: 4, 6)

¹Testimonies for the Church, osa 5, s. 365, 366

Uudessa testamentissa on samanlaisia kieltoja avioliitoista kristittyjen ja jumalattomien välillä. Ensimmäisessä kirjeessään korinttolaisille apostoli Paavali sanoo: ”Vaimo on sidottu, niin kauan kuin hänen miehensä elää, mutta jos mies kuolee, hän on vapaa menemään naimisiin, kenen kanssa tahtoo, kunhan se vain tapahtuu Herrassa” (1 Kor. 7: 39). Toisessa kirjeessään hän taas kirjoittaa: ”Älkää antautuko kantamaan vierasta iestä yhdessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja vääryydellä? Tai mitä yhteyttä on valkeudella ja pimeydellä? Ja miten sopivat yhteen Kristus ja Beliar? Tai mitä yhteistä osaa uskovaisella on uskottoman kanssa? Ja miten soveltuvat yhteen Jumalan temppeli ja epäjumalat? Sillä me olemme elävän Jumalan temppeli niinkuin Jumala on sanonut: ’Minä olen heissä asuva ja vaeltava heidän keskellään ja oleva heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani.’ Sentähden: ’Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko, niin minä otan teidät huostaani ja olen teidän Isänne, ja te tulette minun pojikseni ja tyttärikseni, sanoo Herra, Kaikkivaltias’” (2 Kor. 6: 14-18).²

Jumalan kirous lepää monien tänä aikana solmittujen sopimattomien liittojen yllä. Jos Raamattu jättäisi nämä kysymykset epäselviksi, olisi tapa, jolla monet aikamme nuoret tavoittelevat toistensa rakkautta, helpommin anteeksiannettavissa. Mutta Raamatun ohjeet eivät ole vain suuntaa-antavia viitteitä, vaan vaativat täydellistä ajatusten, sanojen ja tekojen puhtautta. Olemme kiitollisia Jumalalle [57] siitä, että hänen sanansa on ”jalkaimme lamppu ” ja ettei kenenkään tarvitse harhautua kuuliaisuuden polulta. Nuorten tulisi etsiä neuvoja Jumalan sanan sivuilta ja noudattaa niitä, sillä aina kun sen ohjeet hylätään, tehdään vakavia virheitä.³

Jumala kieltää uskovien avioliitot uskottomien kanssa. — Jumalan lasten ei pitäisi koskaan uskaltautua kielletylle alueelle. Jumala kieltää uskovien ja uskottomien väliset avioliitot. Mutta kääntymätön sydän noudattaa liian usein omaa tahtoaan ja solmii liiton, jota Jumala ei hyväksy. Sen vuoksi monet elävät ilman toivoa ja ilman Jumalaa. Heillä ei ole enää jaloja pyrkimyksiä, saatana pitää heitä verkossaan olosuhteiden kahleisiin sidottuina. Himojensa

²Testimonies for the Church, osa 5, s. 363, 364

³Fundamentals of Christian Education, s. 102,103

ja halujensa hallitsemat joutuvat korjaamaan katkeraa satoa tässä elämässä ja voivat päätyä ikuiseen tuhoon.⁴

Mennessään avioliittoon epäuskoisen kanssa totuuden tunnustajat polkevat Jumalan tahdon jalkoihinsa. He menettävät Jumalan suosion ja saavat katkerasti katua tekoaan. Uskottomalla saattaa olla korkeat moraaliset ihanteet, mutta se, että hän ei välitä Jumalan vaatimuksista ja on hylännyt hänen kallisarvoisen pelastustarjouksensa, se on riittävä syy siihen, ettei uskovan tule solmia liittoa hänen kanssaan. Uskottoman luonne voi olla samanlainen kuin nuorukaisen, jolle Jeesus sanoi: ”Yksi sinulta puuttuu.” Juuri se yksi oli välttämätön.⁵

Salomon esimerkki. — On monia köyhiä ja alhaista syntyperää olevia, jotka Jumala hyväksyisi ja muuttaisi käyttökelpoisiksi aseikseen tämän maan päällä ja korottaisi kunniaan taivaassa, mutta saatana pyrkii sitkeästi tekemään tyhjäksi Jumalan suunnitelman ja tuhoamaan heidät johtamalla heidät naimisiin sellaisten kanssa, jotka asettuvat poikkiteloin elämän tielle. Hyvin harvat selviytyvät tästä esteestä voittajina.⁶

Saatana tiesi tarkoin, mitä kuuliaisuudesta seuraa, ja Salomon hallituksen alkuvuosina, jotka kuninkaan viisauden, hyväsydämissyyden ja oikeamielisyyden vuoksi olivat suurenmoisia, vihollinen pyrki salakavalin houkutuksin horjuttamaan Salomon uskollisuutta periaatteille ja saada hänet vähitellen luopumaan Jumalasta. Saatanan onnistuminen näissä pyrkimyksissään käy ilmi Raamatun kertomuksesta: ”Ja Salomo tuli faraon, Egyptin kuninkaan, vävyksi: hän otti faraon tyttären vaimokseen. Ja hän vei hänet Daavidin kaupunkiin.”

Solmiessaan liiton pakanallisen valtion kanssa ja vahvistaessaan sen ottamalla vaimokseen epäjumalia palvelevan prinsessan Salomo halveksi Jumalan viisaita varotoimia kansan puhtauden säilyttämiseksi. Toive tämän egyptiläisen vaimon kääntymisestä oli heikko puolustus synnille. Rikkoessaan selvää käskyä pysyä erossa muista kansoista kuningas nojasi lihan käsivarteen.

Jonkin aikaa säälivä ja armollinen Jumala piti tilanteen hallinnassaan. Salomon vaimo kääntyi, ja jos kuningas olisi menetellyt

⁴Fundamentals of Christian Education, s. 500, 501

⁵Testimonies for the Church, osa 4, s. 505

⁶Testimonies for the Church, osa 5, s. 124

viisaasti, hän olisi suuressa määrin voinut hillitä niitä pahuuden voimia, jotka hän oli harkitsemattomasti päästänyt irti. Mutta Salomo alkoi kadottaa näkyvistään voimansa ja kunniansa lähteen. Halut voittivat järjen. Itseluottamuksen kasvaessa hän pyrki toteuttamaan Herran suunnitelmaa omalla tavallaan. — -

Monet kristityt ajattelevat voivansa Salomon tavoin liittoutua jumalattomien kanssa, koska uskovat, että heidän vaikutuksensa väärintekijöihin olisi hyvä, mutta liian usein käy niin, että he itse jäävät ansaan, lannistuvat ja luopuvat pyhästä uskostaan, uhraavat periaatteensa ja erottautuvat Jumalasta. Yksi väärä askel johtaa toiseen, kunnes he lopulta ovat menneet niin pitkälle, etteivät enää pysty katkomaan kahleitaan.⁷

[59] ”**Hänellä on myönteinen asenne uskontoon.**” — Toisinaan puolustaudutaan sillä, että ei-uskova puoliso suhtautuu myönteisesti uskontoon ja että hän täyttää kaikki puolisolle asetetut vaatimukset, paitsi yhtä — hän ei ole kristitty. Vaikka uskovan terve arvostelukyky sanookin, ettei ole viisasta liittyä eliniäksi uskottoman kanssa, tunteet saavat kuitenkin voiton yhdeksässä tapauksessa kymmenestä. Hengellinen taantuminen alkaa vihkiäلتارilta. Hengellinen into laimenee ja turvalinnake toisensa jälkeen kukistuu, kunnes molemmat seisovat rinnatusten saatanan mustan lipun alla. Jo häätjuhlassa maailman henki saa loistokkaan voiton omastatunnosta, uskosta ja totuudesta. Uudessa kodissa ei kunnioiteta rukoushetkeä. Sulhanen ja morsian ovat valinneet toisensa ja hylänneet Jeesuksen.⁸

Muutos uskovassa puolisosssa. — Uuden suhteen alkuvaiheessa uskomaton ei ehkä asetu vastarintaan, mutta kun Raamatun totuudet otetaan keskustelun aiheeksi, herää heti tunne: ”Sinähän tiesit mennessäsi minun kanssani naimisiin, mikä minä olen. En halua, että minua häiritään. Toivon sinun ymmärtävän, että tämän jälkeen keskustelu sinun omalaatuisista näkemyksistäsi ei onnistu.” Jos uskova haluaisi innokkaasti harjoittaa uskoaan, toinen, jota hengelliset kokemukset eivät kiinnosta, pitäisi sitä loukkauksena itseään kohtaan.

Uskova järkeilee, että hänen tulee uudessa elämäntilanteessaan ottaa valitsemansa toverin toiveet huomioon. Hän alkaa käydä maa-

⁷Fundamentals of Christian Education, s. 498-500

⁸Testimonies for the Church, osa 4, s. 505

ilmallisissa huvitilaisuuksissa. Aluksi hän tekee sen hyvin haluttomasti, mutta kiinnostus totuutta kohtaan laimenee vähitellen ja usko muuttuu epäilyksi ja epäuskoksi. Kukaan ei olisi voinut uskoa, että kerran niin vakaasta ja tunnollisesta uskovasta ja vilpittömästä Kristuksen seuraajasta voisi tulla noin epäuskoinen ja horjuva ihminen. Voi minkä muutoksen sopimaton avioliitto saakaan aikaan!⁹

On vaarallista liittoutua maailmanmielisen kanssa. Saatana tietää hyvin, että monien nuorten hengellisten kokemusten ja Jumalan käyttömahdollisuuksien aika päättyy sinä hetkenä, jona heidän avioliittonsa vahvistetaan. Kristus on menettänyt heidät. He saattavat jonkin aikaa yrit tää elää kristittynä, mutta joutuvat kohtaamaan määrätietoista vastustusta. Kerran he todistivat iloiten uskostaan ja toivostaan, mutta nyt he eivät halua mainitakaan sitä, koska tietävät, että hän, johon he ovat yhdistäneet kohtalonsa, ei ole siitä kiinnostunut. Usko kallisarvoiseen totuuteen alkaa sen vuoksi sammua sydäimestä, ja saatana punoo salakavalasti epäuskon verkkoa heidän ympärilleen.¹⁰

[60]

Taivasosa vaakalaudalla. — ”Kulkeeko kaksi yhdessä, elleivät ole keskenänsä sopineet?” ”Jos kaksi teistä maan päällä keskenään sopii mistä asiasta tahansa, että he sitä anovat, niin he saavat sen minun Isältäni, joka on taivaissa.” Mutta miten outo yhdistelmä! Toinen noista toisiinsa liitetyistä on antautunut hartaudenharjoitukseen ja toinen elää kevytmielisesti ja välinpitämättömästi, toinen etsii iankaikkisen elämän tietä, toinen kulkee kuolemaan johtavaa laveaa tietä.

Lukemattomat ihmiset ovat uhranneet Kristuksen ja taivaan mennessään naimisiin kääntymättömän kanssa. Arvostavatko he todella niin vähän Kristuksen rakkautta ja ystävyyttä, että he pitävät parempana kurjien kuolevaisten seuraa? Merkitseekö taivas heille niin vähän, että he ovat valmiit panemaan sen ilot vaakalaudalle sellaisen toverin vuoksi, joka ei lainkaan rakasta kallista Vapahta-jaa?¹¹

Liittyessäsi epäuskoiseen asetut saatanan maaperälle. Murehduttat Jumalan Hengen ja menetät hänen suojeluksensa. Onko sinulla

⁹Testimonies for the Church, osa 4, s. 505,506

¹⁰Testimonies for the Church, osa 4, s. 504, 505

¹¹Testimonies for the Church, osa 4, s. 507

varaa ottaa sellaista riskiä taistelles-
sasi iankaikkisen elämän puo-
lesta? ¹²

Kysy itseltäsi: ”Eikö uskomaton puoliso johda ajatuksiani pois Jeesuksesta? Hän rakastaa nautintoja enemmän kuin Jumalaa, eikö hän vedä minuakin mukaan sellaiseen, mistä hän nauttii?” Iankaikkiseen elämään johtava polku on jyrkkä ja koleikkoinen. Älä ota ylimääräisiä taakkoja hidastamaan kulkuasi. ¹³

[61] **Koti, josta varjot eivät koskaan poistu.** — Sydän kaipaa inhimillistä rakkautta, mutta se rakkaus ei ole niin suuri, niin puhdas eikä niin kallisarvoinen, että se pystyisi täyttämään Jeesuksen rakkau-
den paikan. Vain Vapahtajaltaan vaimo voi saada viisautta, voimaa ja
armoaa kohdata elämän huolet, vastuun ja surut. Hänen tulee turva-
ta hänen voimaansa ja valita hänet oppaakseen. Naisen tulee antaa
sydämensä Kristukselle ennen kuin hän antaa sitä kenellekään maal-
liselle ystävälle tai liittyy mihinkään, mikä sotii tätä suhdetta vastaan.
Tosi onnen tavoittelijoiden on saatava taivaan siunaus kaikelle, mitä
he omistavat ja tekevät. Tottelemattomuus Jumalalle tekee monet sy-
dämet ja kodit onnettomiksi. Sisareni, ellet halua kotia, josta varjot
eivät koskaan väisty, älä liity Jumalan viholliseen. ¹⁴

Kristillistä järkeilyä. — Mitä jokaisen kristityn tulisi tehdä, kun hän joutuu uskonnollisen periaatteensa aitoutta koettelemaan tilanteeseen? Hänen tulee sanoa esimerkillisen päättävästi ja vilpittömästi: ”Olen tunnollinen kristitty. Uskon seitsemännen päivän olevan Raamatun ilmoittama sapatti. Uskomme ja periaattemme johtavat meitä eri suuntiin. Emme voi olla onnellisia yhdessä, sillä mitä enemmän minä pyrin saamaan tietoa Jumalan tahdosta, sitä enemmän vieraannun maailmasta ja muutun Kristuksen kaltaiseksi. Jos sinä et ala nähdä Kristuksen rakastettavuutta ja totuuden kauneutta, rakastat maailmaa, jota minä en voi rakastaa. Minä taas rakastan Jumalaa, jota sinä et rakasta. Hengelliset asiat on nähtävä hengellisesti. Ilman hengellistä näkökykyä et pysty ymmärtämään Jumalan minulle asettamia vaatimuksia ja velvoitteita, joita minulla on palvelemaani Mestaria kohtaan. Siksi sinusta tuntuisi, että lyön sinut laimin uskonnollisten velvollisuuksieni vuoksi. Sinä et olisi onnellinen, ka-dehtisit rakkaussuhdettani Jumalaani ja minä jäisin

¹²Testimonies for the Church, osa 5, s. 364

¹³Testimonies for the Church, osa 5, s. 363

¹⁴Testimonies for the Church, osa 5, s. 362,363

hengellisesti yksin. Vasta sitten kun näkemyksesi muuttuvat, kun hyväksyt Jumalan vaatimukset ja opit rakastamaan Vapahtajaani, suhteemme voi uudistua.” [62]

Täten uskova antaa Kristukselle uhrin, jonka hänen sydämensä hyväksyy ja joka osoittaa, että hän arvostaa iankaikkista elämää niin paljon, ettei halua vaarantaa sitä. Hänestä tuntuu, että olisi parempi jäädä naimattomaksi kuin liittää elämänsä sellaiseen, joka valitsee maailman mieluummin kuin Jeesuksen ja johtaisi hänet pois Kristuksen ristin luota.¹⁵

Turvallinen avioliitto. — Avioliitto voidaan solmia turvallisesti vain Kristuksen yhteydessä. Inhimillinen rakkaus saa kestävimät siteensä jumalallisesta rakkaudesta. Vain siellä, missä Kristus hallitsee, voi olla syvää, todellista epäitsekästä rakkautta.¹⁶

Toisen puolison kääntyminen avioliiton solmimisen jälkeen. — Kääntymättömänä naimisiin mennyt on kääntymyksensä jälkeen velvollinen olemaan entistä uskollisempi puolisolleen, olivatpa heidän erimielisyytensä uskon asioissa miten suuret tahansa. Kuitenkin olisi Jumalan vaatimuksia pidettävä kaikkia maallisia suhteita tärkeämpinä, vaikka se johtaisi vaikeuksiin tai vainoonkin. Rakkauden ja sävyisyyden hengessä tällainen uskollisuus saattaa voittaa epäuskoksen puolelleen.¹⁷

---

¹⁵Testimonies for the Church, osa 4, s. 506,507

¹⁶Ministry of Healing, s. 358

¹⁷Patriarchs and Prophets, s. 175

Luku 10—Kun neuvoa tarvitaan

Etsi ohjausta Raamatusta. — Jumalan säätämä avioliitto on pyhä asetus, eikä siihen pitäisi koskaan mennä itsekkäistä vaikuttamista. Sitä suunnittelevien pitäisi vakavasti ja rukoillen harkita sen tärkeyttä ja etsiä jumalallista ohjausta voidakseen tietää, onko heidän aikeensa Jumalan tahdon mukainen. Olisi tarkoin harkittava, mitä Raamattu opettaa tästä asiasta. Taivasta miellyttää sellainen avioliitto, jota solmittaessa pyritään vakavasti seuraamaan Raamatussa annettuja ohjeita.¹

Avioliittoa pitäisi harkita kiihkottomasti ja järkevästi. Raamatun neuvoa tarvitaan ennen kaikkea silloin, kun ollaan astumassa liittoon, joka sitoo kaksi ihmistä toisiinsa eliniäksi. Mutta nykyinen suuntaus näyttää olevan, että tässä asiassa tulee noudattaa tunteita, ja siksi liian usein kiihottuneet tunteet saavat ylivallan ja vievät uhrinsa varmaan tuhoon. Tässä nuoret käyttävät vähemmän älyään kuin missään muussa asiassa; he kieltäytyvät kuuntelemasta järkipuhetta. Avioliittoajatukset näyttävät kokonaan kietovan heidät pauloihinsa. He eivät alistu Jumalan johtoon. Heidän aistinsa ovat kahlitut, ja he toteuttavat suunnitelmiaan salaisesti ikään kuin peläten, että joku puuttuu niihin.²

Monet purjehtivat vaarallisilla vesillä. He tarvitsevat luotsia, mutta halveksivat apua, jota he kipeästi tarvitsisivat. He luulevat pystyvänsä ohjaamaan omaa alustaan eivätkä tajua, että se on ajautumassa kohti salakaria, johon heidän uskonsa ja onnensa voi haaksirikkoutua. — Elleivät he tutki ahkerasti sanaa [Raamattua], he tulevat tekemään pahoja virheitä, jotka tuhoavat sekä heidän että muiden nykyisen ja tulevan elämän onnen.³

Oikea ratkaisu vaatii rukousta. — Jos ihmisellä on tapana rukoilla kahdesti päivässä ennen kuin hän ajattelee leekaan avioliittoa, hänen tulee rukoilla neljästi päivässä aikoessaan ottaa tämän aske-

¹ Kirje 17, 1896

² Fundamentals of Christian Education, s. 103

³ Fundamentals of Christian Education, s. 100

leen. Avioliitto vaikuttaa elämääsi sekä tässä että tulevassa elämässä.

— -
Suurin osa aikamme avioliitoista ja se tapa, jolla ne solmitaan, ovat lopun ajan merkkejä. Ihmiset ovat niin itsekkäitä ja itsevarmoja, etteivät usko tarvitsevansa Jumalaa. He syrjäyttävät uskonnon ikään kuin sillä ei olisi mitään tekemistä tämän vakavan ja tärkeän asian kanssa.⁴

Ihastuneet eivät kuuntele neuvoja. — Kaksi ihmistä tutustuu ja ihastuu niin toisiinsa, etteivät huomaa mitään muuta. Järki sokaituu ja arvostelukyky heitetään yli laidan. He eivät halua ottaa vastaan neuvoja eivätkä alistua kuriin, vaan tahtovat kulkea omaa tietään seurauksista piittaamatta. Heidän ihastuksensa on kuin kulkutauti, jonka leviämistä ei näytä mikään voivan estää.

Heidän läheisensä ehkä tajuavat, että jos nämä toisiinsa ihastuneet menisivät naimisiin, siitä seuraisi vain elinikäinen onnettomuus. Mutta hartaat vetoamukset ja varoitukset kaikuvat kuuroille korville. Sellainen liitto saattaa turmella ja tuhota sen puolison käyttökelpoisuuden, jota Jumala olisi halunnut siunata palveluksessaan, mutta järkisyytä ja suostutteluja ei kuunnella. Kaikki kokeneempien puheet ovat tehottomia, kaikki yritykset saada heidät muuttamaan päätöstään, johon he halujensa ohjaamina ovat ajautuneet, ovat voimattomia. He kadottavat kiinnostuksensa rukouskokouksiin ja kaikkeen uskuntoon liittyvään. He ovat täysin toistensa lumoissa ja lyövät laimin elämän velvollisuudet aivan kuin niillä olisi vain vähän merkitystä.⁵

Nuoret tarvitsevat iäkkäiden ja kokeneiden neuvoa. — Miksi nuoret eivät viisastu, vaikka tietävät, että epäonnistuneesta avioliitosta voi seurata paljon surua? Miksi heistä edelleen tuntuu siltä, että he eivät tarvitse vanhempien ja kokeneempien neuvoja? Liiketoimissaan ihmiset harkitsevat tarkoin päätöksiään. He paneutuvat asiaan perusteellisesti, ennen kuin ryhtyvät mihinkään tärkeään yritykseen. He käyttävät aikaa ja rahaa ja perehtyvät huolellisesti aiheeseen, jotta eivät epäonnistuisi pyrkimyksissään.

Kuinka paljon varovaisempi tulisikaan olla avioliittoa solmittaessa — liittoa, joka vaikuttaa tulevaan sukupolveen ja tulevaan

⁴Messages to Young People, s. 460 10.

⁵Review and Herald, 25. 9. 1888

elämään? Mutta sen sijaan siihen astutaan kevytmielisesti leikitellen, hetken mielijohteesta ja intohimon vaatimuksesta, sokeasti ja harkitsematta asiaa vakavasti. Ainoa selitys siihen on, että saatana nauttii saa-nessaan maailmassa aikaan kurjuutta ja tuhoa, ja hän kutoo verkkojansa pyydystääkseen siihen näitä sieluja. Hän iloitsee saadessaan näiltä ajattelemattomilta riistetyksi tämän maailman ilot ja heidän kotinsa uudessa maassa.⁶

Vanhempien kypsää arvostelukykä tulisi arvostaa. — Pitäisikö lasten saada toteuttaa vain omia halujaan ja taipumuksiaan välittämättä vanhempiensa neuvoista ja paremmasta arvostelukyvystä? Jotkut eivät näytä piittaavan vähääkään vanhempiensa toivomuksista tai antavan arvoa vanhempiensa kypsemille mielipiteille. Itsekkyys on sulkenut heidän sydämensä oven ja estää heitä osoittamasta rakkautta vanhempiaan kohtaan. Tässä suhteessa nuoria tulee herätellä. Viides käsky on ainoa, johon liittyy lupaus, mutta rakastetun vaatimuksesta siihen suhtaudutaan kevyesti ja se jopa sivuutetaan tyystin. Äidin rakkauden ja isän huolenpidon halveksiminen on merkitty monien nuorten syntirekisteriin todisteeksi heitä vastaan.

Tässä asiassa suurimpia erehdyksiä on se, että nuorten ja kokemattomien tunne-elämää ei saa häiritä eikä heidän rakkausasioihinsa puuttua. Jos mitään niin tätä asiaa tulisi tarkastella eri näkökulmista. Toisten kokemuksesta saatava apu ja asioiden tyyni, huolellinen harkinta molempien osapuolien kannalta on ehdottoman tarpeellista. Enemmistö ihmisistä suhtautuu tähän aiheeseen liian kevyesti. Rakkaat nuoret, ottakaa vaarin Jumalan ja jumalaapelkäävien vanhempienne neuvoista. Rukoilkaa tämän asian puolesta.⁷

Uskoutukaa jumalaapelkääville vanhemmillenne. — Jos Jumala on antanut sinulle jumalaapelkäävät vanhemmat, kysy heiltä neuvoa. Kerro heille avoimesti toiveistasi ja suunnitelmistasi ja opi heidän kokemuksistaan.⁸

Jos lapsilla olisi avoimempi suhde vanhempiinsa ja he voisivat uskoutua heille ja kertoa heille ilonsa ja surunsa, he säästyisivät monilta suruilta. Kun he eivät tiedä, miten menetellä, heidän tulisi saada esittää asiansa vanhemmilleen sellaisena kuin he sen näkevät

⁶Review and Herald, 2. 2.1886

⁷Fundamentals of Christian Education, s. 104

⁸Ministry of Healing, s. 359

ja kysyä heidän neuvoaan. Kuka muu voisi yhtä hyvin osoittaa heille heidän vaaransa kuin jumalaapelkäävät vanhemmat? Kuka voisi yhtä hyvin ymmärtää heidän luonnettaan kuin nämä? Kristityt lapset pitävät jumalaapelkäävien vanhempiensa rakkautta ja hyväksymystä kaikkea maallista siunausta arvokkaampana. Vanhemmat voivat osoittaa myötätuntoa lapsilleen ja rukoilla heidän puolestaan ja heidän kanssaan, että Jumala suojelisi ja opastaisi heitä. Ennen kaikkea vanhemmat voivat ohjata lapsensa pettämättömän Ystävän ja Neuvonantajän luo.⁹

Vanhempien opastettava nuoria tunne-elämän ky-symyksissä. — Isien ja äitien tulisi pitää velvollisuutenaan opastaa nuoria kiintymään sellaisiin ystäviin, joista tulisi sopivia elämäntovereita. Heidän tulisi pitää velvollisuutenaan opettamalla ja olemalla hyvänä esimerkkinä Jumalan armon avulla pyrkiä muovaamaan lastensa luonnetta heidän varhaisvuosistaan lähtien sellaiseksi, että he puhtaina ja jaloina mieltäisivät siihen, mikä on hyvää ja oikeaa. Samankaltaiset mieltäytyvät toisiinsa ja arvostavat toisiaan. Kun lapsia jo varhain opetetaan kiintymään totuuteen, puhtauteen ja pyhyyteen, silloin he nuorina hakeutuvat niiden seuraan, joilla on näitä luonteenpiirteitä.¹⁰

Iisakin esimerkki. — Vanhempien tulisi aina muistaa olevansa vastuussa lastensa tulevasta onnesta. Iisak kunnioitti isänsä arvostelukykyä siksi, että häntä oli opetettu rakastamaan kuuliaisuutta.¹¹

[67]

Jumala soi Iisakille suuren kunnian tekemällä hänestä niiden lupauksen perillisen, joiden kautta maailma tulisi siunatuksi. Kuitenkin Iisak alistui neljäkymmenvuotiaana siihen, että isä lähetti kokeneen, Jumalaa pelkäävän palvelijansa valitsemaan hänelle vaimoa. Tämän avioliiton kotielämän onnesta Raamattu antaa herttaisen ja kauniin kuvan: ” Ja Iisak vei Rebekan äitinsä Saaran majaan ja otti hänet luokseen, ja hänestä tuli hänen vaimonsa, ja hän rakasti häntä. Niin Iisak sai lohdutuksen äitinsä kuoltua.”¹²

Viisaat vanhemmat ovat hienotunteisia. Sinä kysyt: ”Pitäisikö vanhempien valita pojalleen tai tyttärelleen elämäntoveri välittämättä näiden mielipiteistä ja tunteista?” Mutta minä esitän kysymyksen

⁹Fundamentals of Christian Education, s. 105,106

¹⁰Patriarchs and Prophets, s. 176

¹¹Patriarchs and Prophets, s. 175,176

¹²Patriarchs and Prophets, 8. 175

siten kuin sen pitäisi kuulua: Pitäisikö pojan tai tyttären valita elämäntoveri neuvottelematta vanhempiensa kanssa, koska sellainen valinta vaikuttaa suuresti myös vanhempien onneen, jos nämä vähänkin välittävät lapsistaan? Ja tulisiko lapsen, vanhempiensa neuvoista ja vetoimuksista huolimatta, pitää oma päänsä? Vastaan: Ehdottomasti ei, ei vaikka hän jäisi naimattomaksi. Viides käsky kieltää tällaisen menettelyn. ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.” Tähän käskyyn liittyy lupaus, jonka Herra on varmasti täyttävä niille, jotka tottelevat. Viisaat vanhemmat eivät koskaan valitse lapsilleen elämäntoveria ottamatta huomioon näiden toiveita.¹³

---

¹³Testimonies for the Church, osa 5, s. 108

*Jakso 4—Menestykseen ja
epäonnistumiseen johtavia tekijöitä*

[68]

[69]

[70]

Luku 11—Hätäisiä ja epäkypsiä avioliittoja

[71]

Lapsuusaikaisten kiintymysten vaaroja. — Avioliiton solminen varhaisella iällä ei ole suositeltavaa. Niin tärkeään ja seurauksiltaan kauaskantoiseen suhteeseen kuin avioliitto ei pitäisi antautua harkitsemattomasti, valmistautumatta eikä ennen kuin on kypsytty henkisesti ja ruumiillisesti.¹

Pojat ja tytöt menevät naimisiin, kun heidän rakkautensa on vielä kypsymätöntä, arvostelukykynsä kehittymätön ja tunteensa jalostumattomia. He antavat aviolupauksen täysin lapsellisten tunteittensa perusteella. — -

Lapsuusaikaiset kiintymykset ovat usein johtaneet hyvin onnettomiin liittoihin tai häpeällisiin eroihin. Varhaisista suhteista, jotka on solmittu vanhemmilta neuvoa kysymättä, on harvoin kehittynyt onnellisia. Nuoria tunteita tulisi hillitä, kunnes iän ja kokemuksen karttuessa on turvallista ja sopivaa päästää ne kahleista. Niiden elämä, jotka eivät halua hillitä itseään, on vaarassa muuttua onnettomaksi olemassaoloksi.

Alle kaksikymmenvuotias ei pysty arvostelemaan, onko toinen yhtä nuori sopiva hänen elämäntoverikseen. Kun heidän arvostelukykynsä kehittyä, he huomaavat olevansa elinikäisesti sidotut toisiinsa ja ehkä täysin kykenemättömät tekemään toisensa onnelliseksi. Sitten he sen sijaan että koettaisivat parantaa elämänkohtaloaan syyttelevät toisiaan, ja näin juopa syvenee heidän välillään, kunnes välinpitämättömyys muuttuu krooniseksi. Sana koti ei merkitse heille mitään pyhää. Sen ilmapiiriä myrkyttävät rakkaudettomat sanat ja katkerat moitteet.²

[72]

Suuri osa maailman pahuudesta on epäkypsien avioliittojen seurausta. Liian nuorena solmittu avioliitto ei edistä ruumiin terveyttä eikä henkisiä kykyjä. Tässä asiassa käytetään aivan liian vähän järkeä. Monet nuoret toimivat mielijohteesta. Tämä askel, joka johtaa heitä joko oikeaan tai väärään suuntaan, kohti siunausta tai kirousta,

¹Ministry of Healing, s. 358

²Messages to Young People, s. 452

otetaan hyvin usein hätiköiden, hetkellisen tunteen vallassa. Monet eivät halua kuunnella järjen ääntä tai kristillistä opetusta.³

Saatana pyrkii jatkuvasti johdattamaan kokemattomia nuoria avioliittoon. Mutta mitä vähemmän kerskumme nykyisillä avioliitoilla, sitä parempi.⁴

Hätiköiden solmittujen avioliittojen vuoksi Jumalan kansaan lukeutuvienkin keskuudessa tapahtuu välirikkoja, avioeroja ja paljon sekaannusta seurakunnassa.⁵

Miten jyrkästi Iisakin menettely poikkeakaan nykyisten nuorten, kristityiksi tunnustautuvienkin, käyttäytymisestä. Liian usein nuoret luulevat, että heidän tunnemaailmansa on alue, jolla kenelläkään muulla ei ole sana- valtaa — ei Jumalalla eikä heidän vanhemmillaan. Jo paljon ennen kuin he kypsyvät miehiksi tai naisiksi he luulevat olevansa päteviä tekemään valintansa ilman vanhempien apua. Yleensä he huomaavat virheensä jo muutaman avioliittovuoden jälkeen, mutta usein tällöin on liian myöhäistä estää sen turmiollisia seurauksia. Kun pahaa jatketaan yhtä mielettömästi ja hillittömästi kuin valintaa tehdessä, avioliitosta tulee kalvava ies. Monet ovat siten tuhonneet tämän elämän onnen ja ikuisen elämän toivon.⁶

Työntekijäehdokkaat vaarassa. — Jonkin aikaa totuuden vastaanottaneet nuoret miehet seurasivat totuutta, mutta sitten saatana kutoi verkkonsa heidän ympärilleen ja he joutuivat sopimattomien ihmissuhteiden ja epäonnistuneen avioliiton pauloihin. Tämän hän on nähnyt parhaimmaksi tavaksi houkutella heidät pois pyhyiden polulta.⁷

Minulle on näytetty, että nykyajan nuorilla ei ole selvää käsitystä suuresta vaarastaan. Jumala hyväksyisi monet nuoret työtovereikseen monille aloille, mutta saatana tulee väliin ja kietoo heidät niin lujasti verkkoihinsa, että he vieraantuvat Jumalasta eikä heillä ole enää voimaa tehdä hänen työtään. Saatana toimii ovelasti ja sitkeästi. Hän tietää, miten varomattomat voidaan saada ansaan, ja on huolestuttavaa, että vain harvat onnistuvat välttämään hänen juonensa.

[73]

³Messages to Young People, s. 453

⁴Testimonies for the Church, osa 2, s. 252

⁵Review and Herald, 25.9.1888

⁶Patriarchs and Prophets, s. 175

⁷Testimonies for the Church, osa 5, s. 114,115

Monet eivät näe vaaraa eivätkä osaa varoa hänen ansojaan. Paholainen kiihottaa heitä kiintymään toisiinsa niin, etteivät he kysy neuvoa Jumalalta eivätkä niiltä, jotka Jumala on lähettänyt varoittamaan, nuhtelemaan ja neuvomaan heitä. He ovat itseriittoisia eivätkä siedä rajoituksia.⁸

Neuvo teini-ikäiselle nuorukaiselle. — Lapselliset nuoriin tyttöihin kohdistuvat ajatuksesi rakkaudesta eivät anna sinusta hyvää kuvaa. Jos sallit ajatustesi laukata tätä rataa, opiskelusi häiriintyy. Joudut huonoon seuraan ja omat ja toisten tavat turmeltuvat. Tällaisena tapauksesi esitettiin minulle, ja niin kauan kuin itsepäisesti kuljet omaa tietäsi, vastustat päättävästi jokaista, joka koettaa ohjata tai hillitä sinua, koska sydämesi ei ole sopusoinnussa totuuden ja vanhurskauden kanssa.⁹

Puolisoiden ikäerosta. — Aviopuolisoilla ei saata olla maallista rikkautta, mutta heillä tulisi olla sitäkin parempi terveys. Ja useimmissa tapauksissa ikäero ei saisi olla kovin suuri. Tämän neuvon hylkääminen saattaa koitua suureksi vahingoksi nuoremman puolison terveydelle. Ja se heikentää usein lasten ruumiillisia ja henkisiä voimia. He eivät voi saada iäkkäiltä vanhemmilta sellaista hoivaa ja seuraa, kuin heidän nuori elämänsä tarvitsee, ja kuolema saattaa riistää heiltä isän ja äidin juuri silloin kun he kipeimmin tarvitsevat rakkautta ja ohjausta.¹⁰

---

⁸Testimonies for the Church, osa 5, s. 105,106

⁹Käsikirjoitus 15a, 1896

¹⁰Ministry of Healing, s. 358

Luku 12—Yhteen sopivuus

[74]

[75]

Toisilleen sopivat. — Monissa perheissä ei noudateta sellaista kristillistä kohteliaisuutta, aitoa ystävällisyyttä, hienotunteisuutta ja keskinäistä kunnioitusta, mikä valmentaisi sen jäseniä avioliittoon ja perustamaan omia onnellisia perheitä. Kärsivällisyyden, ystävällisyyden, hellän huomaavaisuuden, kristillisen myötätunnon ja rakkauden sijaan kodeissa käytetään pisteliästä kieltä, sätitään, arvostellaan ja komennellaan toisiaan.¹

Monesti on niin, ettei nuorilla ole ennen naimisiin menoa paljonkaan tilaisuuksia tutustua toistensa tapoihin, luonteeseen ja arkielämään, ja siksi he ovat käytännöllisesti katsoen vieraita toisilleen astuessaan vihkiäitille. Monet huomaavat liian myöhään olevansa sopimattomia toisilleen, ja liitosta tulee elinkautinen vaiva. Usein vaimo ja lapset joutuvat kärsimään aviomiehen ja isän saamattomuudesta ja laiskuudesta ja huonoista tavoista.²

Maailma on nykyään täynnä epäonnistuneista avioliitoista johtuvaa syntiä ja kurjuutta. Usein jo muutaman kuukauden kuluttua aviomies ja -vaimo huomaavat etteivät sovi toisilleen. Syntyy epäsopua ja riitaa kodissa, jossa vain taivaallisen rakkauden ja sopusoinnun tulisi vallita.

Pikkuasioista kiistely kasvattaa katkeruutta. Avoin riita ja kinastelu aiheuttaa sanoinkuvaamatonta kurjuutta kodissa ja vieraannuttaa toisistaan ne, joiden tulisi liittyä rakkauden sitein yhteen. Näin tuhannet ovat uhranneet itsensä, sielunsa ja ruumiinsa, epäonnistuneen avioliiton alttarilla ja tuhoutuneet.³

Jaetun kodin erimielisyydet. — Avioelämän menestys ja onni riippuu liiton yhtenäisyydestä. Kuinka voi lihan mieli yhtyä Kristukseen samastuneeseen mieleen. Toinen kylvää lihaansa ajatellen ja toimien oman sydämensä he- rätteitten mukaan, toinen kylvää Henkeen pyrkien hillitsemään itsekkyyttään ja mieltymyksiään ja

[76]

¹Review and Herald, 2. 2.1886

²Patriarchs and Prophets, s. 189

³Messages to Young People, s. 453

olemaan kuuliainen Mestarille, jonka palvelijaksi hän tunnustautuu. Täten heidän mieltymyksensä, tarpeensa ja päämääränsä ovat erilaiset. Ellei uskova periaatteissaan pysymällä voita katumatonta, hän masentuu ja vaihtaa uskonnolliset periaatteensa sellaiseen toveruuteen, jolla ei ole mitään yhteyttä taivaan kanssa.⁴

Mukautumattomuus avioliittojen tuhona. — Monista avioliitoista syntyy vain kurjuutta. Siitä huolimatta nuoret eivät pääse irti avioliittoajatuksista, koska saatana johtaa heitä ja saa heidät uskomaan, että heidän on päästävä naimisiin tullakseen onnelliseksi, vaikka he eivät pystyisikään hallitsemaan itseään ja huoltamaan perhettä. Niiden, jotka eivät halua mukautua toistensa luonteeseen välttääkseen eripuraisuutta ja riitoja, ei tule ottaa tätä askelta. Tämä on yksi niistä viimeisten päivien houkuttelevista ansoista, jotka tuhoavat tuhansien nykyisen ja tulevan elämän.⁵

Sokean rakkauden jälkivaikutukset. — Tähän tarttuvaan tautiin — sokeaan rakkauteen — sairastuneiden kaikki sielun ja ruumiin kyvyt ovat tämän taudin otteessa. He käyttäytyvät kuin olisivat tervettä järkeä vailla ja herättävät vastenmielisyyttä kaikissa, jotka heitä tarkkailevat. — Monessa tapauksessa sairauden kriisivaihe saavutetaan avioliittoon mentäessä, ja kun uutuudenviehätys on kadonnut ja rakastelun lumous haihtunut, toinen tai kumpikin herää todellisuuteen. Silloin he huomaavat olevansa toisilleen sopimattomat mutta loppuiäksi toisiinsa sidotut. Juhlallisin lupauksin yhteen liitetty katsovat masentuneina kurjaa tulevaisuuttaan. Silloin heidän pitäisi pyrkiä parhaansa mukaan korjaamaan tilannetta, mutta monet eivät siihen ryhdy. He joko rikkovat aviolupauksensa tai tekevät ikeestä, jonka he ehdottomasti halusivat, niin raskaan, että monet heistä pakenevat sitä itsemurhaan.⁶

[77]

Aviomiehen ja -vaimon pitäisi jatkuvasti tutkia, miten he voisivat välttää riidanaiheita ja pitää aviolupauksensa.⁷

Toisten kokemus varoituksena. — Herra A:lla on sellainen luonne, että saatana pystyy käyttämään häntä menestyksekkäästi hyväkseen. Tämän tapauksen tulisi opettaa nuorille jotain avioliitosta. A:n vaimo toimi tunteittensa ja mielijohdeittensa varassa eikä

⁴Testimonies for the Church, osa 4, s. 507, 508

⁵Testimonies for the Church, osa 5, s. 122,123

⁶Testimonies for the Church, osa 5, s. 110,111

⁷Testimonies for the Church, osa 5, s. 122

kuunnellut järjen ääntä elämäntoveria valitessaan. Perustuiko heidän avioliittonsa tosi rakkauteen? Ei, ei. Se oli hetken mieli-johteen, sokean, pyhittymättömän intohimon tuote. Kumpikaan heistä ei ollut valmis kantamaan avioelämän vastuuta. Kun uuden tilanteen lumous haihtui ja he tutustuivat toisiinsa, lujittuiko heidän rakkautensa ja syvenikö heidän kiintymyksensä? Liittyivätkö he sopusointuisesti yhteen? Päinvastoin. Heidän pahimmat luonteenpiirteensä alkoivat kärjistyä, ja onnen sijaan heidän avioelämänsä tuotti heille jatkuvia vaikeuksia.⁸

Vuodesta toiseen olen saanut kirjeitä avioliitossaan epä-onnistuneilta ihmisiltä, jotka ovat kertoneet minulle sydäntäsärkevät elämäkokemuksensa. Ei ole helppo neuvoa näitä onnettomia tai keventää heidän kovaa osaansa. Kuitenkin heidän ikävien kokemustensa tulisi olla varoitukseksi muille.⁹

---

⁸Testimonies for the Church, osa 5, s. 121,122

⁹Testimonies for the Church, osa 5, s. 366

Luku 13—Kodinhoidon opetusta

Avioliittoon valmistautuminen on tärkeä osa kasvatusta. — Avioliittoa ei tulisi koskaan solmia ennen kuin kumpikin osapuoli tuntee kotielämän käytännölliset velvoitteet. Vaimon tulisi olla henkisen ja käytännön elämän alalla niin valveutunut, että hän pystyy oikealla tavalla kasvattamaan lapsia, joita hän mahdollisesti saa.¹

Monet hyvän kasvatuksen saaneina pidetyt, hyvin arvosanoin kurssinsa läpäisseet naiset tietävät valitettavan vähän käytännön elämän velvollisuuksista. Heiltä puuttuu välttämättömät edellytykset hoitaa perhettään asianmukaisesti ja tehdä se onnelliseksi. He saattavat puhua naisen korkeasta asemasta ja oikeuksista ja jäädä kuitenkin itse huomattavasti sen tason alapuolelle, jolla naisen tulisi todella olla.

Jokaisen Eevan tyttären oikeus on hankkia perusteelliset tiedot taloudenhoidosta ja harjaantua kaikilla kodinhoitoon liittyvillä aloilla. Jokaisen nuoren tytön pitäisi saada sellainen kasvatusta, että jos hänet kutsutaan vaimon ja äidin tehtävään, hän voisi hallita sitä kuin kuningatar valtakuntaansa. Hänen pitäisi pystyä pätevästi neuvomaan ja opastamaan lapsiaan sekä johtamaan palvelijoitaan tai tarvittaessa itse hoitamaan talouttaan. Hänellä on oikeus oppia tuntemaan ihmisruumiin toimintaa ja terveydenhoidon periaatteita sekä ruokavaliota, vaatetusta, työtä ja virkistystä ja lukemattomia muita perheen hyvinvointiin läheisesti liittyviä asioita. Hänellä on oikeus hankkia tietoa parhaista sairaanhoitomenetelmistä voidakseen itse hoitaa sairaita lapsiaan, sen sijaan että jättäisi kalliit aarteensa vieraiden hoitajien ja lääkäreiden huostaan.

Sellainen näkemys, että tosi herrasmiehen tai hienon naisen tulisi vieroksua käytännön aloja, ei kuulunut Jumalan suunnitelmaan, kun hän loi ihmisen. Joutilaisuus on syntiä, ja tavallisten käytännön töiden osaamattomuus on seurausta mielettömyydestä, jota myöhemmin elämässä joudutaan monta kertaa katkerasti katumaan.²

¹Pacific Health Journal, toukokuu 1890

²Fundamentals of Christian Education, s. 75

Nuoret naiset ajattelevat, että ruoanlaitto ja muut taloustyöt kuuluvat palvelijoiden tehtäviin. Siitä syystä monet tytöt ovat naimisiin mennessään ja joutuessaan huolehtimaan perheestään hyvin vähän selvillä vaimon ja äidin velvollisuuksista.³

Nuorten naimisiinmeno pitäisi lailla kieltää, elleivät he tiedä, kuinka heidän tulee hoitaa lapsiaan. Heidän tulee osata hoitaa Jumalalta saamaansa temppeliä. Elleivät he tunne niitä lakeja, jotka Jumala on pannut heidän olemukseensa, he eivät voi liioin ymmärtää velvollisuuttaan Jumalaansa tai itseään kohtaan.⁴

Kodinhoidon pitäisi kuulua koulujemme opetusohjelmaan. — Erityistä huomiota tulisi kiinnittää siihen kasvatukseen, jota kouluissamme opiskelevien nuorten tulisi saada kodin piiriin kuuluvien tehtävien suorittamisessa. Luonteen kehityksen kannalta on hyvin tärkeää, että koulumme oppilaita opetetaan hoitamaan heille annetut tehtävät ja nujertamaan taipumukset velttouteen. Heidän tulee oppia tuntemaan jokapäiväisen elämän velvollisuudet. Heitä tulee opettaa hoitamaan kodin tehtävät hyvin ja huomiota herättämättä. Kaikki tulee tehdä kunnollisesti ja hyvässä järjestyksessä. Keittiö ja muut huoneet tulee pitää raikkaina ja puhtaina. Kirjat tulee panna syrjään odottamaan omaa aikaansa, sillä opiskeluun ei tulisi käyttää niin paljon aikaa, että kotityöt kärsivät. Kirjat eivät saisi vallata mieltä niin, että kodin velvollisuuksien hoitaminen, josta perheen hyvinvointi riippuu, unohtuu.

Kodin tehtäviä ei tulisi hoitaa huolimattomasti, välinpitämättömästi ja sattumanvaraisesti. Jos näitä huonoja tapoja ei voiteta, ne ilmenevät kaikilla elämänaloilla ja ihmisen käyttökelpoisuus turmeltuu.⁵

[80]

Kodinhoidon tuntemus välttämätöntä. — Monet opintoihin liittyvät yksityiskohdat, jotka kuluttavat opiskelijan aikaa, eivät olennaisesti edistä hänen hyödyllisyyttään tai onneaan, mutta jokaisen nuoren on tärkeää perehtyä huolellisesti jokapäiväisten velvollisuuksien suorittamiseen. Nuori nainen voi tarpeen vaatiessa tulla toimeen ilman ranskan kielen ja algebran tai vieläpä pianonsoiton taitoa, mutta hänen on välttämätöntä oppia leipomaan hyvää leipää, valmista-

³Ministry of Healing, s. 302

⁴Käsikirjoitus 19, 1887

⁵Testimonies for the Church, osa 6, s. 169,170

maan siistejä, käytännöllisiä vaatteita ja suorittamaan tehokkaasti ne monet velvollisuudet, joiden täyttäminen kuuluu kodinhoitoon.

Koko perheen terveyttä ja onnea ajateltaessa mikään ei ole tärkeämpää kuin keittäjän taito ja äly. Valmistamalla huonoa ja epäterveellistä ruokaa ruoan laittaja voi vähentää aikuisten käyttökelpoisuutta ja ehkäistä lapsen kehitystä, jopa täysin turmella ne. Toisaalta taas valmistamalla ruumiin tarpeita vastaavaa, ruokahalua herättävää ja maukasta ruokaa hän voi suuresti edistää niitä. Elämän onni liittyy siten monin tavoin jokapäiväisten velvollisuuksien uskolliseen täyttämiseen.⁶

Terveydenhoidon periaatteisiin kiinnitettävä huomiota. —

Ruokaa, liikuntaa, lasten ja sairaiden hoitoa koskeviin periaatteisiin olisi kiinnitettävä tavallista enemmän huomiota.⁷

[81] Terveydenhoidon innokas opettaja käyttää jokaisen tilaisuuden osoittaakseen, miten välttämätöntä on ehdoton henkilökohtainen ja ympäristön puhtaus. -- Opetettakoon oppilaille, että terveellinen makuuhuone, puhdas keittiö ja miellyttävästi katettu, terveellistä ruokaa tarjoava ruokapöytä tuottavat perheelle enemmän onnea ja jokaisen järkevän vierailijan arvontoa kuin seurustelu- huoneen kalliiden huonekalujen runsaus. Jumalallisen Opettajan yhdeksäntoista vuosisataa sitten antama opetus, että ”henki on enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet” (Luuk. 12: 23), on nyt yhtä tarpeellinen kuin silloinkin.⁸

Ahkeruuden opetusta nuorelle tytölle. — Sinulla on luonteenpiirteitä, jotka on lujin ottein pantava kuriin ja saatava tiukkaan valvontaan, ennen kuin voit turvallisesti solmia avioliiton. Siksi sinun olisi heitettävä naimisiinmeno mielestäsi, kunnes saat luonteesi puutteet korjatuiksi, sillä muuten sinusta ei tule onnellista vaimoa. Et ole harjaantunut hoitamaan kodin tehtäviä järjestelmällisesti. Et ole pitänyt tarpeellisena opetella ahkeruutta. Kun kerran opit iloitsemaan hyödyllisestä työstä, se tapa ei koskaan unohdu. Silloin olet valmis kohtaamaan erilaiset elämäntilanteet ja täyttämään avioliiton paikan. Opit rakastamaan toimintaa. Jos nautit hyödyllisestä työstä, se täyttää mielesi, eikä sinulla ole aikaa unelmoimiseen.

⁶Education, s. 216

⁷Education, s. 197

⁸Education, s. 200

Hyödyllisten taitojen hallinta tuo levottomaan ja tyytymättömään mieleesi tarmoa, tehokkuutta ja sopivaa, vaatimatonta arvokkuutta, joka herättää kunnioitusta.⁹

Tyttöjen käytännöllisen kasvatuksen arvo. — Monet, jotka pitävät tarpeellisena pojan kasvattamista huolehtimaan toimeentulostaan, näyttävät olevan sitä mieltä, että tytär saa itse päättää, haluaako hän kouluttaa itsensä taloudellisesti riippumattomaksi ja itsenäiseksi. Koulussa hän saa tavallisesti hyvin vähän sellaista tietoa, mistä hänellä olisi käytännön hyötyä elannon hankkimisessa. Jos hänelle ei kotonakaan opeteta kotitaloutta, hänestä tulee täysin hyödytön taakka vanhemmilleen. — -

Nainen, joka on oppinut pitämään huolta itsestään, pystyy huolehtimaan myös toisista. Hän ei ole koskaan tarpeeton perheessä eikä yhteiskunnassa. Kun tulee vaikeuksia, hänelle löytyy aina jokin paikka, missä hän voi rehellisesti ansaita elantonsa ja auttaa hänestä riippuvaisia lähimmäisiään. Naisen pitäisi hankkia jokin ammatti, jolla hän voi tarpeen tullen elättää itsensä. Mutta ennen kaikkia muita kunniallisia ammatteja jokaisen tytön tulisi oppia hoitamaan kotia, laittamaan ruokaa, huolehtimaan perheestä ja ompelemaan. Hänen tulee taitaa kaikki talon emännälle välttämättömät asiat, oli hänen perheensä rikas tai köyhä. Jos tulee vastoinkäymisiä, hän pystyy hallitsemaan tilanteen, hän on tavallaan olosuhteista riippumaton.¹⁰

[82]

Kodinhoitotehtävien hallitseminen on verraton avu jokaiselle naiselle. Maailmassa on lukemattomia perheitä, joiden onni on kariutunut vaimon ja äidin taitamattomuuteen. Tytölle ei ole tärkeintä oppia maalaamaan, kirjomaan, soittamaan, tuntemaan neliöjuuria tai puhetaidon salaisuuksia, vaan tietämään kuinka leikataan, ommellaan ja korjataan omia vaatteita tai valmistetaan terveellistä ruokaa. Kun tyttö tulee yhdeksän, kymmenen vuoden ikään, hänet tulee velvoittaa huolehtimaan säännöllisesti ja kykynsä mukaan joistakin kodin tehtävistä ja kantamaan vastuuta siitä, että työt tulevat tehdyiksi hyvin. Eräs viisas isä vastasi, kun häneltä kysyttiin, mitä hän aikoi tehdä tyttärillään: Aion panna heidät taitavan äitinsä oppiin, jotta he oppisivat käyttämään aikansa oikein ja heistä tulisi

⁹Testimonies for the Church, osa 3, 8. 336

¹⁰Health Reformer, joulukuu 1877

kyvykkäitä vaimoja ja äitejä, perheittensä huoltajia ja yhteiskunnan hyödyllisiä jäseniä.¹¹

Aviomiesehdokkaan tulee olla taloudellinen ja työteliäs. —

Entisinä aikoina oli tapana, että sulhanen antoi ennen avioliiton vahvistamista jonkin rahamäärän tai vastaavasti muita lahjoja vaimonsa isälle. Tämän katsottiin turvaavan aviosuhteen. Isät eivät uskoneet tyttäriensä tulevan onnellisiksi sellaisten kanssa, jotka eivät saaneet kootuksi varoja perheensä toimeentuloa varten. Ellei heidän aloitetykynsä ja tarmonsä riittänyt kaupankäyntiin tai karjan tai maan hankintaan, niin pelättiin, ettei heistä ollut elämässä mihinkään. Silti voitiin panna koetteelle sellaiset, joilta puuttui varoja vaimon ostoon. He saivat tehdä työtä rakastamansa tytön isälle niin kauan, että työn arvo vastasi vaaditun morsiuslahjan hintaa. Kun sulhaspoika palveli uskollisesti ja osoittautui muutoinkin arvolliseksi, hän sai talon tyttären vaimokseen, ja yleensä isä antoi sulhaselta saamansa morsiuslahjan häiden yhteydessä tyttärelleen myötäjäisiksi. —

[83]

Vaikka eräät, kuten Laaban, käyttikin väärin hyväkseen tuota vanhaa tapaa, sitä yleensä noudatettiin hyvin tuloksin. Kun kosijaa vaadittiin suorittamaan työpalvelus- ta saadakseen vaimon, vältettiin harkitsemattomat avioliitot ja saatiin tilaisuus koetella sulhasen tunteiden aitoutta ja hänen kykyään huolehtia perheestä. Meidän aikamme vastakkaisesta menettelystä on seurannut paljon pahaa.¹²

Kukaan ei voi puolustella huonoa taloudenhoitokykyään. Monesta miehestä saatetaan sanoa, että hän on ystävällinen, miellyttävä, antelias, hyvä mies, kristitty, mutta ei pysty hoitamaan raha-asioitaan. Hänen varojen käyttönsä on lapsenkengissä. Hänen vanhempansa eivät ole opettaneet häntä ymmärtämään omavaraisuuden periaatteita.¹³

¹¹Fundamentals of Christian Education, s. 74

¹²Patriarchs and Prophets, s. 188,189

¹³Kirje 123,1900

Uskonto perheen onneksi. — Perheuskonnossa on ihmeellistä voimaa. Miehen käytös vaimoan kohtaan ja vaimon miestään kohtaan voi olla sellaista, että se tekee koti- elämän valmistautumiseksi taivaallisen perheen jäsenyyteen.¹

Kristuksen rakkauden täyttämät sydämet eivät voi koskaan kulkeutua kauas toisistaan. Uskonto on rakkautta, ja kristityssä kodissa rakkaus hallitsee ja tulee ilmi huomaavaisina, ystävällisinä, lempeinä ja kohteliaina sanoina ja tekoina.²

Kodissa tarvitaan uskontoa. Vain näin voidaan välttyä järkyttäviltä vääryyksiltä, jotka usein katkeroittavat avioelämää. Vain siellä, missä Kristus hallitsee, voidaan tavata syvää, aitoa ja epäitsekästä rakkautta. Silloin kaksi ihmistä sulautuu toisiinsa sopusointuiseksi kokonaisuudeksi. Jumalan enkelit vierailevat sellaisessa kodissa, ja heidän pyhä läsnäolonsa pyhittää puolisoitten makuuhuoneen. Alhainen aistillisuus väistyy. Ajatukset ja sydämen kaipaus kääntyvät Jumalan puoleen.³

Jokaisessa perheessä, jossa Kristus asuu, jäsenet osoittavat toisiaan kohtaan hellää huomaavaisuutta ja rakkautta, mikä ei ilmene vain silloin tällöin kiihkeinä hyväilyinä vaan syvänä ja jatkuvana tunteena.⁴

Kristillisyyden vaikutus avioliittoon. — Aviosuhdetta pitäisi hoitaa kristillisten periaatteiden mukaan, mutta usein tähän liittoon mennään kristinuskon vastaisista vaikuttimista. Saatana pyrkii alituisesti saamaan Jumalan lapset valtaansa houkuttelemalla heitä liittoon alamaistensa kanssa, ja saavuttaakseen tämän tarkoituksensa hän koet taa herättää heissä epäpyhiä haluja. Mutta Herra on sanassaan varoittanut selvästi lapsiaan liittymästä niihin, joiden sydämessä ei ole hänen rakkauttaan.⁵

---

¹ Kirje 57, 1902

² Testimonies for the Church, osa 5, s. 335

³ Testimonies for the Church, osa 5, s. 362

⁴ Review and Herald, 2. 2. 1886

⁵ Patriarchs and Prophets, s. 563

Neuvo vastanaineille. — Avioliitto, elinikäinen liitto, on vertauskuva Kristuksen ja hänen seurakuntansa suhteesta. Aviomiehellä ja -vaimolla tulisi olla samanlainen suhde toisiinsa kuin Kristuksella oli seurakuntaansa. Jos he rakastavat Jumalaa yli kaiken, he rakastavat toisiaan Herrassa, kohtelevat toisiaan ystävällisesti ja vetävät kaikessa yhtä köyttä. He kieltävät itsensä ja uhrautuvat toistensa hyväksi ollakseen siunaukseksi toisilleen. — -

Molempien tulee kääntyä. Teillä ei kummallakaan ole oikeaa käsitystä siitä, mitä merkitsee olla kuuliainen Jumalalle. Tutkistele sanoja: ”Joka ei ole minun kanssani, se on minua vastaan; ja joka ei minun kanssani kokoa, se hajottaa.” Toivon hartaasti, että teistä molemmista tulisi Jumalan todellisia lapsia, palvelijoita, joille Jumala voi uskoa vastuuta. Silloin saatte rauhan, luottamuksen ja uskon. Te voitte kumpikin tulla onnelliseksi, vakaiksi kristityiksi. Kehittäkää älyänne osataksenne valita hyvän ja hylätä pahan. Tutkikaa Jumalan sanaa. Herra Jeesus haluaa pelastaa teidät. Hän on varjellut sinua ihmeellisesti, veljeni, jotta voisit olla hyödyksi muille. Käytä kaikki mahdollinen aikasi hyvän tekemiseen.

Ellette vakavasti pyri tulemaan Jumalan lapsiksi, ette ymmärrä selvästi, miten voisitte auttaa toisianne. Olkaa aina lempeitä ja huomaavaisia toisianne kohtaan, unohtakaa omat toiveenne ja aikeenne toistenne onneksi. Päivä päivältä opitte tuntemaan myös itseänne paremmin ja vahvistamaan luonteenne heikkoja puolia. Herra Jeesus on valonne, voimanne, suurin ilonne, kun taivutte hänen tahtoonsa.

— -

[86] Sydämenne kaipaa Jumalan armon hillitsevää vaikutusta. Älkää etsikö helppoa ja toimetonta elämää. Kaikkien Jumalan työn tekijöiden tulee alituisesti varoa itsekkyyttä. Pitäkää lamppunne kunnossa ja palamassa. Silloin ette puhu ja toimi huolimattomasti. Olette kumpikin onnellisia, jos yritätte tuottaa iloa toisillenne. Pitäkää sielunne ikkunat avoinna taivaaseen päin.

Ihmiset voivat päästä korkealle tasolle, jos he vain tah tovat tunnustaa Kristuksen henkilökohtaiseksi Vapahta- jaksen. Valvokaa ja rukoilkaa ja antautukaa kaikkinnenne Jumalalle. Tietoisuus siitä, että tavoittelette iankaikkista elämää, vahvistaa ja lohduttaa teitä. Ajatuksenne, sanan ne ja tekonne valaisevat maailmaa. Terästykää Herrassa, sillä hän on antanut teille pyhän luottamustehtävän, jota ette voi oikein täyttää ilman tahdon lujuuutta. Teidän ei tule pyr-

kiä pelastamaan vain omaa sieluaanne uskomalla Jeesukseen, vaan opetuksenne ja esimerkkinne kautta pelastamaan toisia sieluja. Ottakaa esimerkkiä Kristuksesta. Korottakaa hänet ihanteeksenne, jolta voitte saada voittovoimaa. Tuhotkaa perin juurin itsekkyyttenne. Ylistäkää Jumalaa, sillä te olette hänen lapsiaan. Kirkastakaa Vapahtajaanne, niin hän antaa teille paikan valtakunnassaan.⁶

---

⁶Kirje 57,1902

Jakso 5—Vihkiälytarilta

[87]

[88]

Luku 15—Juhlallisia lupauksia

[89]

Jumalan suunnitelma aviopareja varten. — Jumala teki naisen miehestä tämän toveriksi ja puolisoiksi, olemaan yhtä tämän kanssa, rohkaisemaan, lohduttamaan ja siunaamaan tätä, ja miehen olemaan vaimon voimakas auttaja. Kaikki, jotka astuvat avioliittoon pyhässä tarkoituksessa — mies saadakseensa omakseen naisen sydämen puhtaan kiintymyksen, vaimo pehmentääkseen ja kehittääkseen puolisonsa luonnetta ja tehdäkseen sen täydelliseksi — täyttävät Jumalan tarkoituksen heihin nähden.

Kristus ei tullut tuhoamaan tätä järjestelmää, vaan palauttamaan sille sen alkuperäisen pyhyiden ja ylevyyden. Hän tuli uudistamaan Jumalan siveellisen kuvan ihmisessä, ja hän aloitti toimintansa vahvistamalla aviosuhteen.¹

Hän, joka antoi Eevan Aadamille avuksi, teki ensimmäisen ihmetekonsa häätjuhlassa. Kristus aloitti julkisen toimintansa juhlasalissa, jossa ystävä- ja sukulaispiiri yhdessä iloitsi. Siten hän vahvisti avioliiton ja tunnusti sen asettamukseen säädökseksi. Hän sääti, että miehen ja naisen tulee liittyä pyhään avioliittoon ja kasvattaa perhettänsä, jonka jäsenet saivat kunnian päästä taivaallisen perheen jäseniksi.²

[90] **Jeesus haluaa onnellisia avioliittoja.** — Kristuksesta säteilevä jumalallinen rakkaus ei milloinkaan tuhoa inhimillistä rakkautta, vaan jälkimmäinen sisältyy edelliseen. Jumalallinen rakkaus jalostaa, puhdistaa ja ylevöittää inhimillisen rakkauden. Inhimillinen rakkaus kantaa jalon hedelmänsä vasta sitten, kun se yhdistyy jumalalliseen rakkauteen ja koulitaan kasvamaan kohti taivasta. Jeesus haluaa nähdä onnellisia avioliittoja, onnellisia koteja.³

Kuten kaikki Jumalan hyvät lahjat, jotka on uskottu ihmiskunnan huostaan, avioliitto on synnin turmelema; mutta evankeliumin tarkoitus on uudistaa sen puhtaus ja kauneus — -

¹Käsikirjoitus 16,1899

²Ministry of Healing, s. 356

³Bible Echo. 4. 9. 1899

Kristuksen armo, ja ainoastaan se, voi auttaa avioliittoa täyttämään Jumalan sille asettaman tehtävän ihmiskunnan siunaukseksi ja kohottamiseksi. Ja näin maiset perheet voivat yksimielisyydessään, rauhassaan ja rakkaudes saan edustaa taivaan perhettä. Yhteiskunnan tilan vuoksi avioliitto on murheellinen irvikuva ihanteesta, jonka taivas tälle pyhälle suhteelle asettaa. Mutta niillekin, jotka ovat löytäneet katkeruutta ja pettymystä sieltä, mistä odottivat toveruutta ja iloa, Kristuksen evankeliumi tarjoaa lohdutuksen.⁴

Riemukas tapahtuma. — Raamattu kertoo, että sekä Jeesus että hänen opetuslapsensa oli kutsuttu tähän hää-juhlaan [Kaanassa]. Kristus ei ole antanut kristityille lupaa vastata hääkutsuun: Me emme saa osallistua näin iloiseen tapahtumaan. Osallistumalla tähän juhlaan Kristus opetti, että hän haluaa meidän riemuitsevan niiden kanssa, jotka riemuitsevat noudattaessaan hänen asetuksiaan. Hän ei milloinkaan asettanut esteitä viattomien juhlien vietolle, kun ne järjestettiin sopusoinnussa taivaan lakien kanssa. On oikein, että Kristuksen seuraajat osallistuvat tapahtumaan, jota hän kunnioitti läsnäolollaan. Tämän juhlan jälkeen Kristus osallistui moniin muihinkin ja pyhitti ne läsnäolollaan ja opetuksellaan.⁵

Komeilu, tuhlaavaisuus ja riehakkuus eivät sovi häihin. — Häämenoja käytetään tekosyynä komeiluun, tuhlaavaisuuteen ja itsensä hemmotteluun. Mutta jos molemmat osapuolet ovat samaa mieltä uskonnollisista periaatteista ja kaikki tapahtuu niiden mukaisesti ja häämenot suoritetaan ilman komeilua ja tuhlausta, avioliiton ei tarvitse tänä aikana olla Jumalalle vastenmielinen.⁶

[91]

Meillä ei ole mitään syytä järjestää suurellisia häitä, vaikka osapuolet sopisivat toisilleen täydellisesti.⁷

Minusta on aina tuntunut sopimattomalta, että avioliittoon vihkimiseen yhdistyy riehakkuus, voitonriemu ja teeskentely. Ei. Se on Jumalan asettama toimitus, johon on suhtauduttava erittäin vakavasti. Vaikka perhesuhde solmitaan täällä alhaalla, sen tulee ilmentää osapuolten tulevaisuutta taivaallisena perheenä. Jumalan kunnia tulee aina asettaa etusijalle.⁸

⁴Review and Herald, 19.12.1908

⁵Käsikirjoitus 16,1899

⁶Review and Herald, 25. 9. 1888

⁷Testimonies for the Church, osa 4, s. 515

⁸Käsikirjoitus 170,1905

Häät E. G. Whiten kodissa. — Tiistaina noin kello yksitoista meidän suuri ruokasalimme järjestettiin vihki- toimitusta varten. Veli B. suoritti vihkimisen, ja se sujui mukavasti. Esitettiin pyyntö — — että sisar White rukoilisi vihkitoimituksen jälkeen. Herra antoi minulle erikoisen vapauden. Jumalan Henki pehmensi ja hiljensi sydämeni. Tässä tilaisuudessa ei esiintynyt kevyttä leikinlaskua eikä typerää puhetta: kaikki, mikä liittyi vihkitoimitukseen oli juhlallista ja pyhää. Kaikki oli luonteeltaan ylevää ja hyvin vaikuttavaa. Herra pyhitti tämän avioliiton, ja nyt nämä kaksi aikovat työskennellä yhdessä lähetyskentällä etsiäkseen ja pelastaakseen kadonneita. Jumala tulee siunaamaan heitä työssään, jos he vaeltavat nöyrinä hänen kanssaan luottaen täysin hänen lupauksiinsa.⁹

Kaksi elämää sulautuu yhteen.* — Tämä on tärkeä ajanjakso niiden elämässä, jotka ovat seisonet edessänne yhdistääkseen pyrkimyksensä, kiinnostuksensa, rakkautensa ja ponnistuksensa sielujen pelastavassa työssä. Avioliitto on hyvin tärkeä askel — siinä kaksi elämää sulautuu yhteen. — On Jumalan tahdon mukaista, että mies ja vaimo liittyvät yhteen hänen työssään edistääkseen sitä pyhyudessa ja täyteydessä. He voivat tehdä sen. Jumalan siunaus kodissa, jossa tämä yhteys vallitsee, on kuin taivaan auringonpaiste, koska Herran nimenomainen tahto on, että mies ja vaimo liittyvät yhteen pyhin sitein Jeesuksessa Kristuksessa, hänen hallintansa alaisina, hänen Henkensä johdossa. — -

Jumala haluaa kodin olevan maailman onnellisin paikka, todellinen vertauskuva taivaan kodista. Suorittamalla aviolliset velvollisuudet kodissa, mukauttamalla harrastuksensa Jeesuksen tahtoon ja turvautumalla hänen käsivarteensa ja lupauksiinsa mies ja vaimo voivat liitossaan päästä osalliseksi onnesta, joka miellyttää Jumalan enkeleitä.

Avioliitto ei vähennä puolisoitten käyttökelpoisuutta vaan lisää sitä. He voivat avioelämässään työskennellä sielujen voittamiseksi Kristukselle. Minä tiedän mistä puhun, sillä kolmenkymmenen vuoden ajan mieheni ja minä menimme yhdessä kaikkialle, mihin Herra käski meidän mennä. Tiedämme, että Jumala suhtautuu suosiollisesti aviosuhteeseen. Siksi se on juhlallinen asetus. --

⁹Käsikirjoitus 23,1894

* Ellen G. Whiten eräässä kalifornialaisessa parantolassa 1905 vietetyssä häättilaisuudessa esittämiä ajatuksia.

Ja nyt voin tarttua tämän veljemme käteen, -- ja me tartumme sinun, hänen vaimonsa, käteen, ja kehotamme hartaasti teitä tekemään yhdessä Jumalan työtä. Haluan sanoa: Ottakaa Jumala neuvonantajaksenne. Sulautukaa, sulautukaa yhteen.¹⁰

Neuvoja vastaviihitylle parille. — Rakas veljeni ja sisareni, te olette solmineet elinikäisen liiton. Kohdallanne on alkanut avioliiton koulu. Ensimmäinen avioliittovuosi on kokemusten vuosi, jonka aikana mies ja vaimo tutustuvat toistensa erilaisiin luonteenpiirteisiin, kuten lapsi oppii uutta koulussa. Älköön tähän avioliittonne ensimmäiseen vuoteen sisältykö ainuttakaan sellaista lukua, joka turmelisi tulevaa onneanne. — -

Veljeni, vaimosi aika, voimat ja onni yhtyvät nyt sinun aikaa-
si, voimaasi ja onneesi. Sinun vaikutuksesi häneen voi olla elämän
tuoksu elämäksi tai kuoleman haju kuole maksi. Varo tarkoin turme- [93]
lemasta hänen elämäänsä.

Sisareni, saat pian ensimmäiset käytännön opetukset avioelämän
velvollisuuksista. Muista opetella läksysi joka päivä uskollisesti.
— Varo milloinkaan antamasta sijaa itsekkyydelle.

Yhteisessä elämässänne tuntee vaikuttavat toistenne onneen.
Kummankin tulee vaalia toisen onnea. Näin Jumala toivoo teidän
menettelevän. Vaikka teidän tulee sopeutua toisiinne, kummankaan
ei pidä mukautuessaan kadottaa omaa persoonallisuuttaan. Olette
Jumalan omat. Häneltä teidän tulee kysyä: Mikä on oikein? Mikä on
väärin? Kuinka voin parhaiten täyttää luomiseni tarkoituksen?¹¹

Lupaus taivaallisten todistajien edessä. — Jumala on säätä-
nyt, että avioliittoon astuvien välillä tulee vallita täydellinen rakkaus
ja sopusointu. Luvatkoot sulhanen ja morsian taivaallisten olentojen
läsnäollessa rakastaa toisiaan niin kuin Jumala on säätänyt. Vaimon
tulee

kunnioittaa aviopuolisoansa, ja miehen rakastaa ja hellii vai-
moansa.¹²

Miesten ja naisten tulee avioelämänsä alussa pyhittää itsensä
uudestaan Jumalalle.¹³

¹⁰Käsikirjoitus 170, 1905

¹¹Testimonies for the Church, osa 7, s. 45

¹²Bible Echo, 4. 9.1899

¹³Käsikirjoitus 70,1903

Pidä lujasti kiinni aviolupauksistasi äläkä suostu ajatuksin, sanoin tai teoin pilaamaan mainettasi miehenä, joka pelkää Jumalaa ja noudattaa hänen käskyjään.¹⁴

---

¹⁴Kirje 231, 1903

Todellinen liitto kestää koko elämän. — Avioelämän opettelu kestää koko ihmisiän. Avioliiton solmivat aloittavat koulun, josta he eivät tässä elämässä milloinkaan saa päästötodistusta.¹

Olipa avioliitto solmittu miten huolellisesti ja viisaasti tahansa, harvat aviopuolisot ovat täydellisesti yhtä vihkimisen jälkeen. Vasta tulevat vuodet liittävät nuo kaksi lopullisesti yhdeksi.²

Kun elämän pulmat ja huolet kohtaavat vastavihittyä avioparia, romanttisuus, jolla mielikuviutus usein verhoaa avioliiton, häviää. Aviomies ja -vaimo oppivat tuntemaan toistensa luonteesta sellaisia puolia, joihin oli mahdotonta tutustua seurusteluaikana. Tämä on erittäin tärkeä vaihe heidän kokemuksessaan. Koko heidän tulevan elämänsä onni ja menestys riippuu siitä, ottavatko he nyt oikean elämänsuunnan. He huomaavat usein toisissaan yllättäviä heikkouksia ja virheitä, mutta rakkauden yhdistämät sydämet löytävät toisistaan myös uusia myönteisiä puolia. Kaikkien tulisi etsiä toisistaan mieluummin hyvää kuin huonoa. Oma asenteemme ja meitä ympäröivä ilmapiiri usein määrää, mitä meille toisista paljastuu.³

Rakkaus on koeteltava. — Kiintymys voi olla puhdasta, kaunistaa ja kristallinkirkasta, mutta se saattaa silti olla pinnallista, koska sitä ei ole koeteltu. Olkoon Kristus teille kaikki kaikessa. Katsokaa alati häneen, niin rakkautenne häneen syvenee ja lujittuu päivä päivältä sitä mukaa kuin se joutuu koetteelle. Ja kun rakkaus häntä kohtaan kasvaa, rakkaus toisiinne syvenee ja lujittuu.⁴

Vaikka vaikeuksia ja pulmia tulee ja mieli masentuu, eivät mies ja vaimo saa hautoa ajatusta, että heidän liittonsa on erehdys tai pettymys. Päättäkää omistautua toisillenne niin täysin kuin mahdollista. Huolehtikaa toisistanne, niin kuin teitte suhteenne alkuvaiheessa. Rohkaiskaa toisianne elämän taisteluissa. Miettikää, miten voisitte

¹Testimonies for the Church, osa 7, g. 45

²Ministry of Healing, s. 359,360

³Ministry of Healing, s. 360

⁴Testimonies for the Church, osa 7, s. 46

parhaiten edistää toistenne onnea. Vaalikkaa keskinäistä rakkautta ja armahtavaisuutta. Silloin avioliiton solmiminen ei ole rakkauksen loppu, vaan vasta sen alku. Lämmin, aito ystävyys, joka liittää sydämet toisiinsa, on esimakua taivaan ilosta.⁵

Kaikkien tulee edistyä kärsivällisyydessä olemalla kärsivällisiä. Olemalla ystävällisiä ja kärsivällisiä me säilytämme todellisen rakkauden lämpimänä sydämessämme ja kehitämme ominaisuuksia, jotka taivas hyväksyy.⁶

Vihollinen pyrkii vieraannuttamaan. — Saatana on aina valmis hyödyntämään jokaista erimielisyyden ilmausta, ja käyttämällä hyväkseen miehen tai vaimon luonteessa olevia epämiellyttäviä perinnöllisiä piirteitä hän yrittää vieraannuttaa toisistaan ne, jotka ovat asettaneet itselleen yhteiset tavoitteet juhlallisessa liitossa Jumalan edessä. Aviolupauksissa he ovat vakuuttaneet olevansa yhtä, vaimo on luvannut rakastaa ja totella miestänsä, mies on luvannut rakastaa ja helliä vaimoansa. Jos Jumalan lakia noudatetaan, erimielisyydet eivät pääse pesiytymään perheeseen, harrastukset eivät suuntaudu eri tahoille eikä vieraantumista tapahdu.⁷

Ohjeita voimakastahtoiselle pariskunnalle. — Miehen tai vaimon ei tule vaatia itselleen ylivaltaa. Herra on esittänyt periaatteen, jonka mukaan tulee ojentautua. Miehen tulee hoivata vaimoansa niin kuin Kristus hoivaa seurakuntaa. Ja vaimon tulee kunnioittaa ja rakastaa miestänsä. Kummankin tulee osoittaa ystävällisyyttä ja varoa murehduttamasta tai loukkaamasta toista. — -

Älkää koettako pakottaa toisianne tekemään oman tahtonne mukaan. Ette voi menetellä niin menettämättä toistenne rakkautta. Itsepäisyys turmelee kodin rauhan ja onnen. Älkää salliko riitaa avioliitossanne. Jos sen teette, olette kumpikin onnettomia. Puhukaa ystävällisesti ja käyttäytykää maltillisesti, älkääkä pitkö tiukasti kiinni omista toiveistanne. Harkitkaa tarkoin sanojanne, sillä ne vaikuttavat voimakkaasti hyvään tai huonoon suuntaan. Älkää korottako ääntänne. Tavoitelkaa yhteiselämässänne Kristuksen kaltaisuutta.⁸

Osoita rakkautesi sanoin ja teoin. — Monet pitävät rakkaudenosoituksia heikkoutena ja karkottavat ihmiset luotaan pidättyväi-

⁵Ministry of Healing, s. 360

⁶Review and Herald, 2. 2. 1886

⁷Kirje 18a, 1891

⁸Testimonies for the Church, osa 7, s. 47

sydellään. Tällainen henki pysähdyttää myötätunnon virran. Kun seurallisuus ja anteliaisuus tukahdutetaan, sydän muuttuu kylmäksi ja tyhjäksi. Meidän tulisi varoa tällaista erehdystä. Rakkaus ei voi elää ellei se saa ilmaista itseään. Älä anna itseesi liittyneen sydämen näännyä myötätunnon ja rakkauden puutteesta. --

Antakoon kukin rakkautta sen sijaan että vaatisi sitä toiselta. Kehittäkää sitä, mikä teissä on jalointa, ja olkaa valmiit tunnustamaan toistenne hyvät puolet. Arvostus on ihmeellinen kannustin ja tyydytyksen lähde elämässä. Myötätunto ja kunnioitus tukevat hyviä pyrkimyksiä, ja myös rakkaus vahvistuu innoittaessaan jalompiin päämääriin.⁹

Maailmassamme on paljon kovasydämiä miehiä ja naisia siksi, että aitoa kiintymystä on pidetty heikkoutena, johon on suhtauduttu kielteisesti ja joka on pyritty tukahduttamaan. Tähän ryhmään kuuluvien ihmisten paremmat luonteenpiirteet vääristettiin lapsuudessa, niiden kasvu estettiin; mikäli jumalallisen valon säteet eivät pysty sulattamaan heidän kylmyyttään ja kovasydämistä itsekkyyttään, he eivät milloinkaan saavuta onnea. Jos me haluamme lempeän sydämen, kuten Jeesuksella oli hänen eläessään maan päällä, ja pyhittyneen myötätunnon, kuten enkeleillä on syntisiä kuolevaisia kohtaan, meidän on kehitettävä lapsuuden aikaista myötätuntoamme, joka on olemukseltaan äärimmäisen yksinkertainen. Silloin meistä tulee jalostuneita, yleviä ja taivaallisten periaatteiden ohjaamia ihmisiä.¹⁰

[97]

Koteihimme tuodaan liikaa huolia ja taakkoja, eikä luonnollista yksinkertaisuutta, rauhaa ja onnellisuutta vaalita tarpeeksi. Emme saa välittää niin paljon siitä, mitä ulkopuolinen maailma sanoo, vaan meidän on kohdistettava enemmän huomiota perhepiirin jäseniin. Meidän on vältettävä teeskentelyä ja tyhjänpäiväisiä maailmallisia kohteliaisuuksia ja osoitettava paljon enemmän hellyyttä, rakkautta, hyväntuulisuutta ja kristillistä kohteliaisuutta perheemme jäseniä kohtaan. Meidän on opittava tekemään kodista miellyttävä, iloinen paikka. Kiitollinen sydän ja ystävällinen katse ovat arvokkaampia kuin rikkaus ja ylellisyys, ja tyytyminen yksinkertaisiin asioihin tekee kodista onnellisen, jos rakkaus siellä vallitsee.¹¹

⁹Ministry of Healing, s. 360, 361

¹⁰Testimonies for the Church, osa 3, s. 539

¹¹Testimonies for the Church, osa 4, s. 621, 622

Pienet huomaavaisuudet ovat tärkeitä. — Jumala koettelee meitä jokapäiväisen elämän tapahtumien kautta. Pikkuseikat paljastavat, mitä sydämen kammioissa on. Pienet huomaavaisuudet, lukuisat pikku tapahtumat ja yksinkertaiset kohteliaisuudet onnellistavat elämää, ja ystävällisten, rohkaisevien ja sydämellisten sanojen ja pikku kohteliaisuuksien laiminlyöminen tekee sen onnettomaksi. Tulemme kerran huomaamaan, että itsensä kieltäminen lähimmäistemme hyväksi ja onneksi muodostaa suurimman osan taivaan muistikirjojen merkinnöistä. Myöskään se, että olemme toisten tarpeista ja onnesta välittämättä etsineet omaamme, ei ole jäänyt taivaalliselta Isältämme huomaamatta.¹²

[98] **Mies, joka ei osoittanut kiintymystä.** — Jos kodissa vallitsee rakkaus ja se osoitetaan sanoin, katsein ja teoin, enkelit ilmaisevat mielellään läsnäolonsa ja pyhittävät kodin kirkkauden valon säteillä. Vaatimattomatkin taloustyöt tuntuvat tärkeiltä. Sellaisissa olosuhteissa vaimosi ei pidä mitään elämän velvollisuuksia epämiellyttävänä. Hän suorittaa ne iloisesti ja on kuin auringonsäde ympäristölleen, ja sydämessään hän laulaa kiitosta Herralle. Tällä hetkellä hän tuntee jääneensä ilman sinun sydämesi rakkautta. Sinä olet antanut hänelle aiheen tähän. Sinä suoritat velvollisuutesi perheen päänä, mutta jotakin puuttuu. Puuttuu rakkautta, joka johtaa ystävällisiin huomionosoituksiin. Rakkauden tulee näkyä katseissa ja tavoissa ja kuulua äänensävyssä.¹³

Ikävä, itsekeskeinen vaimo. — Aviopuolisot vaikuttavat joko kohottavasti tai madaltavasti toistensa siveelliseen luonteeseen. Alhaisen, petollisen, itsekkään ja hillittömän luonteen aiheuttama rappeutuminen alkaa heti avioliiton solmimisen jälkeen. Jos nuori mies tekee viisaan valinnan, hän saa rinnalleen vaimon, joka tulee tekemään kaikkensa kantaakseen oman osansa elämän taakoista, joka tulee vaikuttamaan häneen jalostavasti ja puhdistavasti ja joka tekee hänet onnelliseksi rakkautensa avulla. Mutta jos vaimo on luonteeltaan ailahtelevainen, vaativa, itserakas ja nalkuttava, jos hän syyttää miestä vaikuttimista ja tunteista, jotka ovat peräisin hänen omasta turmeltuneesta luonteestaan, jos hän ei pysty tunnistamaan miehensä rakkautta eikä arvostamaan sitä, vaan puhuu piittaamattomuudes-

¹²Testimonies for the Church, osa 2, s. 133,134

¹³Testimonies for the Church, osa 2, s. 417, 418

ta ja rakkauden puutteesta, koska mies ei tyydytä hänen jokaista mielitekoaan, seurauksena on lähes väistämättä tilanne, josta hän miestänsä syyttää. Omilla teoillaan hän saa syytöksensä muuttumaan todellisuudeksi.¹⁴

Toverillisen vaimon ja äidin ominaisuuksia. — Sen sijaan, että vaimo ja äiti uppoutuisi pelkkiin taloustöihin, hänen tulee varata aikaa lukemiseen, jotta hän pysyisi ajan tasalla ja täyttäisi paikkansa miehen toverina ja seura-raisi lastensa henkistä kehitystä. Hänen tulee käyttää taitavasti kaikkia tilaisuuksia herättääkseen rakkaissaan kaipausta parempaan elämään. Hänen tulee varata aikaa rakkaalle Vapahtajalleen saadakseen hänestä jokapäiväisen toverin ja läheisen ystävän. Hänen tulee tutkia Jumalan sanaa ja tehdä lasten kanssa retkiä luontoon, jotta he voisivat yhdessä oppia tuntemaan Jumalaa hänen kättensä töitten kauneuden avulla.

[99]

Sinun tulee olla iloinen ja hyväntuulinen. Sen sijaan että käyttäisit kaiken aikasi ompeluun, tee illasta miellyttävä seurusteluhetki, johon perhe voi kokoontua päivätyön päätyttyä. Moni mies valitsisi silloin seurustelun kotipiirissä mieluummin kuin kerhoillan tai kapakan. Moni poika pysyisi poissa kaduilta ja kahviloista. Moni tyttö varjeltuisi kevytmieliseltä ja turmelevalta seuralta. Kodin vaikutus vanhempiin ja lapsiin olisi silloin sellainen, kuin Jumala sen suunnitteli: elinikäinen siunaus.¹⁵

Avioelämä ei ole pelkkää romantiikkaa. Siihen sisältyy todellisia vaikeuksia ja kodinhoitoon liittyviä käytännön ongelmia. Vaimon ei tule pitää itseään nukkena, jota miehen on hoivattava, vaan naisena. Hänen on otettava harteilleen todellisia, ei kuviteltuja taakkoja ja elettävä ymmärtävää, huomaavaista elämää, sillä maailmassa on muutakin ajateltavaa kuin hän itse. — Todellisessa elämässä on varjonsa ja surunsa. Vaikeudet kohtaavat jokaista sielua. Saatana työskentelee lakkaamatta järkyttääkseen uskoamme ja tuhotakseen rohkeuden ja toivon jokaisen elämästä.¹⁶

Neuvoja onnettomalle pariskunnalle. — Avioelämäne on ollut kuin autiomaata: vain harvoja vihreitä keitaita, joita voitte kiitollisina muistella. Näin ei olisi tarvinnut olla.

¹⁴Kirje 10, 1889 15

¹⁵Ministry of Healing, s. 294

¹⁶Kirje 34, 1890

[100]

Rakkautta ei voi olla olemassa ilman että se ilmenee tekoina, niin kuin tulikaan ei pala ilman polttoainetta. Sinä, veli C, olet ollut sitä mieltä, ettei ole arvollesi sopivaa osoittaa hellyyttä vaimollesi ystävällisin teoin, lempein sanoin ja huolehtimalla hänestä hellästi. Tunteesi ovat ailahtelevia, ja ympäröivät olosuhteet vaikuttavat sinuun paljon. Jätä liikehuolesi, ongelmasi ja ärtymyksesi työpaikallasi. Tule perheesi luo iloisena, mieli täynnä myötätuntoa, hellyyttä ja rakkautta. Siitä on enemmän hyötyä kuin vaimosi lääkkeisiin tai lääkäreihin käytetyistä rahoista. Se tervehdyttää ruumiin ja vahvistaa sielun. Elämänne on ollut hyvin surkeaa. Olette molemmat omalta osaltanne vaikuttaneet siihen. Kurjuutenne ei miellytä Jumalaa; sen on saanut aikaan oma puutteellinen itsehillintänne.

Veli C, sinä annat tunteille vallan. Et pidä arvollesi sopivana ilmaista rakkautta ja puhua ystävällisesti ja huomaavaisesti. Mielestäsi lempeät sanat ilmaisevat pehmeyttä ja heikkoutta ja ovat täysin tarpeettomia. Mutta niiden sijalle tulee kiukkuisia sanoja, riidan, erimielisyyden ja moitteen sanoja. --

Sinulta puuttuvat tyytyväisen mielen perustekijät. Annat mielesi askarrella vaikeuksissa; mielikuviutus luo eteesi näkymän puutteesta ja köyhyydestä. Tunnet olevasi piinattu, masentunut ja ahdistunut. Aivosi ovat kuin tulella, henkesi maassa. Et vaali rakkautta Jumalaan etkä sydämen kiitollisuutta niistä siunauksista, jotka hyvä taivaallinen Isäsi on sinulle antanut. Huomaat ainoastaan elämän ikävät puolet. Maailmallinen hulluus sulkee sinut synkän pilven läpikäymättömyyden pimeyteen. Saatana riemuitsee, koska valitset kurjuuden, vaikka rauha ja onni ovat kätesi ulottuvilla.¹⁷

[101]

Keskinäinen rakkaus ja kärsivällisyys palkitaan. — Ilman keskinäistä pitkämielisyyttä ja rakkautta ei mikään maallinen voima voi säilyttää ehjinä kristillisen liiton siteitä, jotka yhdistävät sinut mieheesi. Toveruutenne aviosuhteessa tulisi olla läheinen ja hellä, pyhä ja ylevä, sen tulisi täyttää elämänne hengellisellä voimalla, niin että voisitte olla toisillenne kaikkea, mitä Jumalan sana vaatii. Kun saavutate tilan, jonka Herra tahtoo teidän saavuttavan, löydätte taivaan maan päältä ja Jumalan elämästänne.¹⁸

¹⁷Testimonies for the Church, osa 1, s. 695-697

¹⁸Kirje 18a, 1891.

Muistakaa, rakas veljeni ja sisareni, että Jumala on rakkaus ja että hänen armonsä avulla voitte onnistua tekemään toisenne onnellisiksi, kuten vihkiähtäällä lupa- site.¹⁹

Miehet ja naiset voivat saavuttaa sen ihanteen, jonka Jumala heille asetti, jos he turvautuvat Kristuksen apuun. Mihin ihmisviisaus ei riitä, sen Jumalan armo voi saada aikaan niissä, jotka Jumalan rakkauteen luottaen antautuvat hänelle. Hänen johdatuksensa voi liittää sydämet yhteen taivaallisin sitein. Rakkaus ei ole silloin pelkkää hellien ja imartelevien sanojen vaihtoa. Taivaallisissa kangaspuissa kudotussa kankaassa on kestävämmät loimet ja kuteet kuin maallisissa. Niissä puissa ei kudota harsoa, vaan sellaista kangasta, joka kestää kulutusta ja koetusta. Sydän liittyy sydämeen kestävä rakkauden kultaisin sitein.²⁰

---

¹⁹Testimonies for the Church, osa 7, s. 49

²⁰Ministry of Healing, s. 362

Luku 17—Molemminpuoliset velvollisuudet

Jokaisella on omat velvollisuutensa. — Avioliittoon astuvilla osapuolilla on omat yksilölliset luonteenpiirteensä ja velvollisuutensa. Kummallakin on oma työnsä, mutta naisia ei tule arvioida sen työmäärän mukaan, jonka he kykenevät suorittamaan, niin kuin työjuhtia arvioidaan. Vaimon tulee sulostuttaa perhepiiriä vaimona ja viisaan aviomiehen toverina. Jokaisella askeleella hänen tulee kysyä: Täyttääkö tämä todellisen naiseuden vaatimukset? Miten voisin vaikuttaa kodissa Kristuksen tavoin? Miehen tulee osoittaa vaimolleen, että hän arvostaa tämän työtä.¹

Vaimon tulee kunnioittaa miestänsä. Miehen tulee rakastaa ja heliä vaimoaan; ja kuten aviolupaus tekee heidät yhdeksi, niin heidän uskonsa Kristukseen tulisi tehdä heidät yhdeksi hänessä. Mikä voisi miellyttää Jumalaa enemmän kuin se, että hän näkee aviopuolisoitten yhdessä yrittävän oppia Jeesuksesta ja saada yhä suuremman osan hänen Hengestään?²

Teillä on nyt velvollisuuksia, joita teillä ei ennen avioliittoa ollut. ”Pukeutukaa siis ystävällisyyteen, nöyryyteen, sävyisyyteen, pitkämielisyyteen” (Kol. 3: 12). ”— vaeltakaa rakkaudessa, niinkuin Kristuskin rakasti teitä” (Ef. 5: 2). Tutkikaa huolellisesti seuraavia neuvoja: ”Vaimot, olkaa omille miehille alamaiset niinkuin Herralle; sillä mies on vaimon pää, niinkuin myös Kristus on seurakunnan pää — Mutta niinkuin seurakunta on Kristukselle alamaainen, niin olkoot vaimotkin miehillensä kaikessa alamaiset. Miehet, rakastakaa vaimojanne, niin kuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä” (jakeet 22-25).³

Jumalan ohjeet Eevalle. — Eeva sai kuulla osakseen tulevista vaivoista ja kivuista, ja sitten Herra lisäsi: ”Mutta mieheesi on sinun halusi oleva, ja hän on sinua vallitseva.” Jumala oli luonut hänet Aadamin vertaiseksi. Jos he olisivat pysyneet kuuliaisina Ju-

¹ Käsikirjoitus 17,1891

² Käsikirjoitus 36,1899

³ Testimonies for the Church, osa 7, s. 46

malalle ja noudattaneet hänen suurta rakkauden lakiaan, he olisivat aina olleet sovussa keskenään. Mutta synti oli rikkonut sopusoinnun, ja nyt vaadittiin jommankumman alistumista, jotta se palautuisi ja yhteys säilyisi. Eeva oli rikkonut Jumalan käskyä ensimmäisenä ja langennut kiusaukseen erkaannuttuaan kumppanistaan vastoin Jumalan ohjetta. Hänen yllytyksestään Aadam teki syntiä, ja nyt hänet asetettiin alamaiseksi miehelleen. Jos langennut ihmissuku olisi noudattanut Jumalan lain esittämiä periaatteita, olisi tämä tuomio, vaikka se julistettiinkin synnin seurauksena, osoittautunut heille siunaukseksi. Mutta mies on käyttänyt väärin näin saamaansa ylivaltaa, ja se on monesti katkeroittanut ja vaikeuttanut vaimon elämää.

Eeva oli ollut täysin onnellinen miehensä seurassa Eeden-kodissaan. Mutta nykyaikaisten Eevojen tavoin hänkin olisi toivonut pääsevänsä kohoamaan Jumalan asettamalta tasoltaan. Pyrkinessään alkuperäistä asemaansa ylemmäksi hän kuitenkin lankesi paljon alemmaksi. Saman joutuvat kokemaan kaikki, jotka eivät ilomielin tartu tehtäviinsä Jumalan suunnitelman mukaisesti.⁴

Vaimot alistukaa, miehet rakastakaa. — Usein kysytään: ”Eikö vaimolla saa olla omaa tahtoa?” Raamattu sanoo selvästi, että mies on perheen pää. ”Vaimot, olkaa miehellenne alamaiset.” Jos käsky päättyisi tähän, ei vaimon osa olisi kovinkaan kadehdittava; monessa tapauksessa tuo osa on hyvin kova ja ankara, ja olisi parempi, jos avioliittoja olisi vähemmän. Monet miehet pysähtyvät näihin sanoihin: ”Vaimot, olkaa miehellenne alamaiset”, mutta me luemme myös käskyn loppuosan: ”Niinkuin sopii Herrassa.”

[104]

Jumala vaatii, että vaimo pitää Jumalan kunnian ja pelon aina mielessään. Täydellisesti hänen on alistuttava ainoastaan Herralle Jeesukselle Kristukselle, joka on ostanut hänet lapsekseen oman henkensä äärettömän kalliilla hinnalla. Jumala on antanut hänelle omantunnon, jota vastaan ei voi vaaratta rikkoa. Hänen persoonansa ei voi sulautua yhteen aviomiehen kanssa, sillä hän on Kristuksen omaisuutta. On väärin kuvitella, että vaimon on tehtävä kaikessa sokeasti juuri niin kuin hänen miehensä kääkee, vaikka hän tietäisi, että tällöin hänen saatanan orjuudesta vapahdettu ruumiinsa ja sielunsa vahingoittuisivat. On Yksi, joka on arvoasemaltaan vaimon puolisoakin ylempänä: hänen Lunastajansa, ja vaimon on oltava

⁴Partriarchs and prophets, s. 58, 59

miehellensä alamainen niin kuin Jumala on määrännyt — ”niinkuin Herrassa sopii”.

Kun miehet vaativat vaimoiltaan täydellistä alistumista julistaen, ettei naisilla ole sananvaltaa tai omaa tahtoa perheessä, vaan heidän on alistuttava täydellisesti, he asettavat vaimonsa asemaan, joka on Raamatun sanan vastainen. Tulkitsemalla Raamattua näin he tekevät väkivaltaa avioliittoa koskevalle suunnitelmalle. Tämä tulkinta perustuu yksinkertaisesti siihen, että he haluavat itselleen rajattoman vallan, mihin heillä ei ole oikeutta. Mutta me luemme edelleen: ”Miehet, rakastakaa vaimojanne, älkääkä olko heitä kohtaan katkerat.” Miksi mies olisi katkera vaimoaan kohtaan? Jos mies on huomannut tämän olevan täynnä virheitä ja puutteita, katkeruus ei poista pahaa.⁵

Vaimojen alistuttava vain siinä määrin kuin miehet ovat alaimaisia Kristukselle. — Monet aviomiehet eivät ole suhteessaan vaimoonsa edustaneet oikein Herran Jeesuksen suhdetta seurakuntaansa, koska he eivät noudata Herran tahtoa. He väittävät, että vaimon on kaikessa alistuttava heidän valtaansa. Jumalan suunnitelma k eiui- tenkaan ole, että mies käyttäisi hallintavaltaa perheen päänä, jos hän ei itse ole alamainen Kristukselle. Hänen on oltava Kristuksen hallintavallan alainen, niin että hän pystyy edustamaan Kristusta tämän suhteessa seurakuntaan. Jos hän on raaka, töykeä, raju, karkea ja röyhkeä mies, ei hänen milloinkaan tulisi väittää, että mies on vaimon pää ja että tämän on kaikessa alistuttava hänen tahtoonsa; sillä hän ei ole Herra, hän ei ole aviomies sanan varsinaisessa merkityksessä. --

Miesten tulisi tutkia Efesolaiskirjeessä esitettyä vertauskuvaa Kristuksesta seurakunnan päänä ja sen merkitystä. Miehen tulee olla perheessään kuin Vapahtaja. Pyrkiikö hän aina jalossa, Jumalalta saamassaan miehuudessa vaikuttamaan kohottavasti vaimoonsa ja lapsiinsa? Ympäröikö häntä puhdas, miellyttävä ilmapiiri? Pyrkiikö hän yhtä uutterasti kasvamaan Jeesuksen rakkaudessa ja tekemään siitä kestävä periaatteen kodissaan kuin hän pyrkii pitämään kiinni arvovallostaan?

Jokaisen aviomiehen ja isän tulee pyrkiä ymmärtämään Kristuksen sanat, ei yksipuolisesti keskittyen vaimon alaimaisuuteen

⁵Kirje 18,1891

miehelle, vaan Golgatan ristin valossa, niin että hän käsittää oman asemansa perhepiirissä. ”Miehet, rakastakaa vaimojanne, niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että hän pyhittäisi, puhdistaisi sen, vedellä pesten, sanan kautta.” Jeesus antoi itsensä kuolemaan ristillä puhdistukseen ja varjellakseen meidät kaikesta synnistä ja turmeluksesta Pyhän Hengen vaikutuksen kautta.⁶

Keskinäistä pitkämielisyyttä tarvitaan. — Me tarvitsemme Jumalan Henkeä, sillä ilman sitä meillä ei ole sopua kodissamme. Jos vaimolla on Kristuksen Henki, hän varoo sanojaan; hän hillitsee mielensä, hän on nöyrä, mutta ei tunne itseään orjaksi, vaan miehensä toveriksi. Jos mies on Jumalan palvelija, hän ei tyrannisoi vaimoaan; hän ei ole mielivaltainen eikä kohtuuton. Me emme voi liikaa vaalia rakkautta kodissa, sillä koti on taivaan ver tauskuva, jos Herran Henki asuu siellä. -- Jos toinen erehtyy, toinen kohtelee häntä kärsivällisesti kuin Kristus eikä kylmästi käännä hänelle selkäänsä.⁷

[106]

Ei mies eikä vaimo saa alistaa toista mielivaltaisesti hallintaansa. Älkää pyrkikö pakolla taivuttamaan toisianne omaan tahtoonne. Te ette voi tehdä niin menettämättä samalla toistenne rakkautta. Olkaa ystävällisiä, kärsivällisiä, suvaitsevia, hienotunteisia ja huomaavaisia toisianne kohtaan. Jumalan armon avulla voitte onnistua tekemään toisenne onnelliseksi, niin kuin aviolupauksenne toisillenne lupasitte.⁸

Kummankin tulee antaa periksi. — Miehet ja naiset käyttäytyvät avioelämässä joskus kuin kurittomat, häiriintyneet lapset. Mies haluaa pitää oman päänsä, vaimo omansa, eikä kumpikaan suostu antamaan periksi. Tästä seuraa pelkkää murhetta. Sekä miehen että vaimon tulee olla halukas tinkimään omasta mielipiteestään tai näkemyksestään. Perhe ei voi olla onnellinen niin kauan kuin molemmat jääräpäisesti tekevät oman tahtonsa mukaan⁹

Jos miehet ja naiset eivät ole oppineet Kristuksesta, hänen nöyryydestään ja vaatimattomuudestaan, he tulevat ilmentämään hetken mielijohteesta toimivaa arvostelukyvyttöä henkeä, jota usein ilmenee lapsissa. Voimakas, harjaantumaton tahto pyrkii hallitsemaan.

⁶Käsikirjoitus 17,1891

⁷Kirje 18,1891

⁸Ministry of Healing, s. 361

⁹Käsikirjoitus 31,1911

Tällaisten ihmisten tulee tutkia Paavalin sanoja: ”Kun minä olin lapsi, niin minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli, ja minä ajattelin kuin lapsi, kun tulin mieheksi, hylkäsin minä sen, mikä lapsen on.”¹⁰

[107] **Perheongelmien ratkaiseminen.** — Perheongelmien ratkaiseminen on vaikeaa silloinkin, kun mies ja vaimo pyrkivät oikeudenmukaisesti määrittämään monet velvollisuutensa mutta eivät ole alistaneet sydäntänsä Jumalalle. Miten puoliset voivat ylläpitää kestävää, rakastavaa suhdetta toisiinsa, jos ovat eri mieltä kodinhoitoon liittyvistä asioista? Heidän tulisi olla yksimielisiä kaikista kotiin liittyvistä tavoitteista, ja jos vaimo on kristitty, hän on miehensä kumppanina samaa mieltä tämän kanssa, sillä miehen tulee olla perheen pää.¹¹

Neuvoja riitaisille perheille — Sinulla on väärä henki. Kun omaksut jonkin kannan, et punnitse asiaa riittävästi etkä harkitse, mikä vaikutus siitä kiinni pitämisellä on. Omapäisesti sisällytät mielipiteesi rukouksiin ja keskusteluihin, vaikka tiedät, että vaimosi on eri mieltä kanssasi. Sen sijaan että kunnioittaisit vaimosi tunteita ja herrasmiehen tavoin karttaisit ottamasta esille asioita, joista tiedät teidän olevan eri mieltä, olet halukkaasti puhunut kiistanalaisista asioista ja sinnikkäästi korostanut omia mielipiteitäsi muista ihmisistä välittämättä. Olet ajatellut, ettei muilla ole oikeutta nähdä asioita eri tavalla kuin sinä. Nämä eivät ole kristillisen puun hedelmiä.¹²

Veljeni, sisareni, avatkaa sydämenne ovi Jeesukselle. Kutsukaa hänet sielunne temppeliin. Auttakaa toisianne voittamaan esteet, joita ilmaantuu jokaiseen avioliittoon. Joudutte taistelemaan ankarasti voittaaksenne vastustajanne, paholaisen, ja jos te odotatte Jumalan auttavan teitä tässä taistelussa, teidän on yhdessä päätettävä voittaa ja sinetöidä huulenne, niin etteivät ne lausu väärää sanoja, vaikka teidän olisi langettava polvillenne ja huudettava ääneen: ”Herra, nuhtele minun sieluni vihamiestä.”¹³

Kristus kummankin sydämessä tuo yksimielisyyden — Jos Jumalan tahto toteutuu, mies ja vaimo kunnioittavat toisiaan sekä vaalivat rakkautta ja luottamusta. Kaikki, mikä uhkaa perheen rau-

¹⁰Kirje 55,1902

¹¹Käsikirjoitus 31,1911

¹²Testimonies for the Church, osa 2, s. 418

¹³Kirje 105,1893

haa ja yhtenäisyyttä, tulee vakaasti tukahduttaa, ja ystävällisyyttä ja rakkautta tulee vaalia. Se, joka ilmentää hellyyden, kärsivällisyyden ja rakkauden henkeä, huomaa, että sama henki heijastuu takaisin häneen. Kun Jumalan Henki hallitsee, aviosuhteessa ei tule puhettakaan yhteensopimattomuudesta. Jos Kristus, kirkkauden toivo, on saanut muodon sydämessä, koti on täynnä yhteisymmärrystä ja rakkautta. Vaimon sydämessä asuva Kristus on yksimielinen miehen sydämessä asuvan Kristuksen kanssa. Yhdessä he ponnistelevat kohti kotia, jonka Kristus on mennyt valmistamaan niille, jotka rakastavat hanta.¹⁴

[108]

---

¹⁴Signs of the Times, 14. 11. 1892

Jeesus ei vaatinut naimattomuutta. — Ne, jotka pitävät avioliittoa yhtenä Jumalan pyhän lain suojaamista pyhistä asetuksista, tulevat kuuntelemaan järjen hillitsevää ääntä.¹

Jeesus ei vaatinut naimattomuutta yhdeltäkään ihmisryhmältä. Hän ei tullut tuhoamaan pyhää aviosuhdetta, vaan vahvistamaan sen ja palauttamaan sille sen alkuperäisen pyhyiden. Hän katsoo iloiten perhesuhdetta, jossa pyhä ja epäitsekäs rakkaus vallitsee.²

Avioliitto on laillinen ja pyhä. — Syömisessä ja juomisessa itsessään ei ole mitään syntiä, niin kuin ei naimisiin menossakaan. Naimisiin meno oli laillista Nooan aikana, ja se on laillista nytkin, jos siihen suhtaudutaan asiallisesti eikä mennä synnilliseen kohtuuttomuuteen. Mutta Nooan aikana ihmiset menivät naimisiin kysymättä neuvoa Jumalalta ja etsimättä hänen johdatustaan. —

Kaikki ihmissuhteet tässä elämässä ovat luonteeltaan väliaikaisia, ja sen tulisi vaikuttaa kaikkeen, mitä sanomme ja teemme. Nooan päivinä juuri hillitön, kohtuuton halu sellaiseen, mikä itsessään, oikein käytettynä on laillista, teki avioliiton synnilliseksi Jumalan silmissä. Tänä maailmanaikana monet kadottavat sielunsa antaessaan avioliittoa koskevien ajatusten vallata kokonaan mielensä ja ollessaan täysin sen lumoissa.³

[110] Aviosuhde on pyhä, mutta tänä turmeltuneena aikana sen suojusta harjoitetaan kaikenlaisia häpeällisiä asioita. Sitä käytetään väärin ja siitä on tullut rikos, yksi lopun ajan merkeistä, aivan niin kuin vedenpaisumusta edeltäneenä aikana avioliitoista oli tullut rikos. — Kun avioliiton pyhä luonne ja vaatimukset ymmärretään, taivas hyväksyy sen myös tänä aikana, ja seurauksena on onnea kummallekin osapuolelle ja kunniaa Jumalalle.⁴

¹ Solemn Appeal, s, 139

² Käsikirjoitus 126,1903

³ Review and Herald, 25. 9.1888

⁴ Testimonies for the Church, osa 2, s. 252

Aviosuhteeseen liittyvät etuoikeudet. — Kristityiksi tunnustautuvien — tulee huolellisesti harkita kaikkien aviosuhteeseen liittyvien etuoikeuksien — seurauksia, ja jokaisen teon tulee perustua pyhään periaatteeseen.⁵

Hyvin monessa tapauksessa vanhemmat — — ovat käyttäneet väärin aviollisia etuoikeuksiaan ja kohtuuttomuudellaan vahvistaneet elämellisiä intohimojaan.⁶

Velvollisuus karttaa kohtuuttomuutta. — Liiallisuuteen meneminen luvallisissa asioissa on vakava synti.⁷

Monilla vanhemmilla ei ole tarpeellista tietoa avioelämästä. He eivät ole varuillaan, ja ovat siksi vaarassa joutua vihollisen valtaan. He eivät käsitä, että Jumala vaatii heitä varjelemaan avioelämäänsä hillittömyyden tuhoisilta seurauksilta. Mutta ani harva ymmärtää, että hänen uskontonsa velvoittaa häntä hallitsemaan intohimonsa. He ovat menneet avioliittoon oman valintansa perusteella ja sen vuoksi ajattelevat, että avioliitto antaa heille oikeuden tyydyttää alhaiset intohimonsa. Uskovaisiksi tunnustautuvat miehet ja naisetkin antavat himoilleen täyden vallan ajattelematta, että Jumala vaatii heidät tilille elin- voimiensa tuhlaamisesta, koska se heikentää heidän otettaan elämästä ja herpaannuttaa heidän elimistönsä.⁸

Itsekieltämys ja kohtuullisuus olkoon tunnussanamme. — Kunpa saisin kaikki käsittämään velvollisuutensa Jumalaa kohtaan, jotta he voisivat säilyttää sielunsa ja ruumiinsa moitteettomassa kunnossa ja palvella parhaalla mahdollisella tavalla Tekijäänsä. Pidättyköön kristitty vaimo sanoin tai teoin kiihottamasta miestänsä. Monilla ei ole voimia tuhlattavaksi. Nuoruudestaan saakka he ovat heikentäneet aivotoimintaansa ja tuhlanneet elinvoimaansa tyydyttämällä himojaan. Itsensä kieltäminen ja kohtuus tulee olla heidän avioelämänsä tunnussana.⁹

[111]

Vakava velvollisuutemme Jumalan edessä on pitää henkemme puhtaana ja ruumiimme terveenä, jotta voimme olla hyödyksi ihmiskunnalle ja palvella Jumalaa moitteetta. Apostoli lausuu nämä varoituksen sanat: ”Älköön siis synti hallitko teidän kuolevaisessa

⁵Testimonies for the Church, osa 2, s. 380

⁶Testimonies for the Church, osa 2, s. 391

⁷Testimonies for the Church, osa 4, s. 505

⁸Testimonies for the Church, osa 2, s. 472

⁹Testimonies for the Church, osa 2, s. 477, 478

ruumiissanne, niin että olette kuuliaiset sen himoille.” Hän kannustaa meitä eteenpäin sanomalla, että ”jokainen kilpaurheilija noudattaa itsensähillitsemistä kaikessa”. Hän kehottaa kaikkia, jotka kutsuvat itseään kristityiksi, antamaan ruumiinsa ”eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi”. Hän sanoo: ”Minä kuritan ruumistani ja masennan sitä, etten minä, joka muille saarnaan, itse ehkä joutuisi hyljättäväksi.”¹⁰

Jos mies käyttää vaimoaan himojensa tyydyttämisen välineenä, hänen vaikuttimenaan ei ole puhdas rakkaus. Lihallinen mieli vaatii tyydytystä. Miten harvat miehet rakastavatkaan vaimoaan ”niinkuin Kristuskin rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä alttiiksi sen edestä, että hän sen pyhittäisi, puhdistaa sen [eikä saastuttaen sitä] -- että se olisi pyhä ja nuhteeton” (Ef. 5: 25-27), kuten apostoli kirjoitti. Vain tällaista aviollista rakkautta Jumala sanoo pyhäksi. Rakkaus on puhdas ja pyhä periaate, mutta himokkaat halut eivät suostu pidättyvyyteen eivätkä järjen valvontaan. Ne eivät näe seurauksia, ne eivät halua kuulla niihin johtavista syistä.¹¹

Miksi saatana pyrkii heikentämään itsehillintää. — Saatana pyrkii alentamaan puhtauden tasoa ja heikentämään avioliittoon astuvien itsehillintää, koska hän tietää, että kun alhaiset intohimot voimistuvat, siveelliset voimat heikkenevät vääjäämättä, eikä hänen tarvitse kantaa huolta heidän hengellisestä kasvustaan. Hän tietää myös, että tämä on paras tapa painaa hänen oma, vastenmielinen kuvansa heidän jälkeläisiinsä, ja näin hän pystyy muokkaamaan lasten luonnetta vielä helpommin kuin heidän vanhempiensa luonnetta.¹²

[112]

Kohtuuttomuuden seuraukset. — Miehet ja naiset, tullette keran tietämään, mitä himo on ja mihin sen tyydyttäminen johtaa. Avioliitossa voidaan tyydyttää himoja yhtä hillittömästi kuin sen ulkopuolellakin.¹³

Mikä on seuraus, kun alhaiset intohimot lasketaan valloilleen? — Epäpyhä menettely tekee epäpyhäksi makuuhuoneen, jossa Jumalan enkelien tulisi hallita. Ja koska häpeällinen elämellisyys saa vallan,

¹⁰Testimonies for the Church, osa 2, s. 381

¹¹Testimonies for the Church, osa 2, s. 473

¹²Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 130

¹³Testimonies for the Church, osa 2, s. 473

ruumiit turmeltuvat; inhottavat teot aiheuttavat inhottavia sairauksia. Asia, jonka Jumala on antanut siunaukseksi, tehdään kiroukseksi.¹⁴

Sukupuolinen hillittömyys hävittää tehokkaasti halun olla mukana hartaustilaisuuksissa, riistää aivoilta elimistön ravitsemiseen tarvittavia aineita ja tuhoaa elinvoimia. Yhdenkään naisen ei tule rohkaista miestä tällä tavoin turmelemaan itseään. Valistunut vaimo, joka oikealla tavalla rakastaa miestä, ei tee niin.

Mitä enemmän himoja tyydytetään, sitä enemmän ne voimistuvat, ja sitä kiihkeämmin ne vaativat tyydytystä. Jumalaa pelkävien miesten ja naisten tulee herätä käsittämään velvollisuutensa. Monet kristityt kärsivät hermojen ja aivojen lamautumisesta kohtuuttomuutensa tähden.¹⁵

Aviomiesten oltava huomaavaisia. — Aviomiesten tulee olla huolehtivia, huomaavaisia, luotettavia, uskollisia ja myötätuntoisia. Heidän tulee osoittaa rakkautta ja kiintymystä. Jos he täyttävät Kristuksen sanat, heidän rakkautensa ei ole luonteeltaan alhaista, maallista eikä aistillista, joka tuhoaa heidän oman ruumiinsa ja tekee heidän vaimonsa voimattomiksi ja sairaiksi. He eivät antaudu tyydyttämään alhaisia intohimoja ja samalla muistuta jatkuvasti vaimoan, että tämän on kaikessa oltava miehellensä alamainen. Kun miehellä on sellaista luonteen jaloutta, sydämen puhtautta ja mielen ylevyyttä kuin kaikilta tosikristityiltä vaaditaan, se tulee ilmi aviosuhteessa. Jos hänellä on Kristuksen mieli, hän ei ole ruumiin tuhoaja, vaan hän on täynnä hellää rakkautta ja pyrkii saavuttamaan korkeimman tason Kristuksen kaltaisuudessa.¹⁶

[113]

Kun epäilyt hiipivät mieleen. — Yksikään mies ei pysty rakastamaan vaimoan vilpittömästi, jos tämä alistuu kärsivällisesti hänen orjakseen palvelemaan hänen luonnonvastaisia halujaan. Alistuessaan passiivisesti vaimo menettää arvonsa miehensä silmissä. Mies näkee vaimonsa alennustilan ja alkaa pian epäillä, että hänen vaimonsa alistuu nöyrästi toistenkin miesten häväistäväksi. Hän epäilee vaimonsa uskollisuutta ja puhtautta, kyllästyy häneen ja alkaa etsiä uusia kohteita, joiden kanssa voisi tyydyttää synnilliset himonsa. Jumalan lakia ei kunnioiteta. Sellaiset miehet ovat järjetömiä luontokappaleitakin pahempia. He ovat paholaisia ihmisen

¹⁴Käsikirjoitus 1,1888

¹⁵Testimonies for the Church, osa 2. s. 477

¹⁶Käsikirjoitus 17,1891

hahmossa. He eivät tunne todellisen pyhän rakkauden jaloja, yleviä periaatteita.

Myös vaimo tulee mustasukkaiseksi ja epäilee, että mies sopivan tilaisuuden tullen lähentelee toisia naisia. Vaimo huomaa, ettei omatunto eikä Herran pelko sido hänen miestänsä. Aistillisuus on murtautunut nämä pyhät pidäkkeet. Alhaiset, synnilliset himot ovat alistaneet miehen Jumalan kuvaksi luodun olemuksen palvelukseensa.¹⁷

Kohtuuttomien vaatimusten ongelma. — Ratkaistavaksi jää, onko vaimo velvollinen alistumaan sokeasti miehensä vaatimuksiin, kun hän tajuaa, että hänen miestänsä hallitsevat vain alhaiset himot, ja kun hän selvästi ymmärtää, että hän niin tehdessään vahingoittaa omaa ruumistaan, jonka Jumala on käskennyt säilyttämään pyhänä, elävänä uhrina Jumalalle.

[114] Sellainen rakkaus ei ole puhdasta eikä pyhää, joka vaatii vaimoa alistumaan miehensä alhaisten halujen tyydyttäjäksi terveytensä ja henkensä kustannuksella. Jos vaimo todella rakastaa miestänsä ja on viisas, hän koettaa kääntää miehensä ajatukset pois sukupuolivie-
tin tyydyttämisestä hengellisen elämän alueelle, mielenkiintoisiin aiheisiin. Vaimon voi olla syytä nöyrästi ja rakastavasti selittää miehelleen, vaikka joutuisi tämän epäsuosioonkin, ettei hän tee oikein, jos hän tuottaa itselleen vahinkoa antautumalla sukupuoliseen kohtuuttomuuteen. Vaimon tulee lempeästi ja ystävällisesti muistuttaa miestänsä siitä, että hänen koko olemuksensa kuuluu ensi sijassa Jumalalle ja ettei hän voi unohtaa hänen vaatimuksiaan, koska hän joutuu siitä tilille Jumalan suurena päivänä. —

Jos vaimo haluaa ylevöittää kiintymyksensä ja säilyttää pyhän, jalostuneen naisellisen arvokkuutensa, hän voi viisaalla ja harkitsevalla käytöksellään vaikuttaa suuresti miehensä pyhittymiseen ja täyttää tärkeän tehtävänsä. Sillä tavoin hän voi varjella sekä miestänsä että itseään. Tässä arkaluontoisessa ja vaikeassa asiassa tarvitaan paljon viisautta ja kärsivällisyyttä samoin kuin siveellistä rohkeutta ja mielen lujuuutta. Voimaa ja rakkautta saadaan rukouksen kautta. Vilpitön rakkaus on se periaate, jota tulee noudattaa tätä asiaa käsiteltäessä. Ainoa oikea perusta, jolta se voi onnistua, on rakkaus Jumalaa ja rakkaus aviomiestä kohtaan. —

¹⁷Testimonies for the Church, osa 2, s. 474, 475

Jos vaimo luovuttaa ruumiinsa ja sielunsa miehensä hallintaan ja alistuu kaikessa tämän tahtoon, uhraa omantuntonsa, arvokkuutensa, jopa yksilöllisyytensä, hän menettää tilaisuutensa vaikuttaa mieheensä jalostavasti. Hän voisi saada miehen karskin luonnon pehmenemään, ja hänen pyhittävä vaikutuksensa voisi jalostaa ja puhdistaa ja johtaa miestä taistelemaan vakaasti intohimojansa vastaan ja tulemaan hengellisemmäksi. Siten he kumpikin voisivat tulla jumalallisesta luonnosta osallisiksi ja pelastua siitä turmeluksesta, joka maailmassa himojen tähden vallitsee. Toinen ihminen voi suuresti vaikuttaa luonnostaan aistillista tyydytystä etsivän, armon uudistamattoman alhaisen mielen kohottamiseksi jalompiin aiheisiin. Jos vaimosta tuntuu siltä, että hänen täytyy miestänsä miellyttääkseen alentua hänen tasolleen, jolla himo on rakkauden peruseriaate ja toiminnan innoittaja, hän ei miellytä Jumalaa, sillä hänen vaikutuksensa mieheen ei silloin ole pyhittävä. Jos hän tuntee olevansa velvollinen alistumaan miehensä himoihin vastalauseita, hän ei käsitä velvollisuuttaan miestänsä tai Jumalaa kohtaan.¹⁸

[115]

Ruumiimme on kalliisti ostettu. — Alemmat intohimot pesivät ruumiissa ja toimivat sen välityksellä. Sanat ”liha”, ”lihallinen” ja ”lihalliset intohimot” tarkoittavat alempaa, turmeltunutta luontoa; liha itsessään ei pysty toimimaan vastoin Jumalan tahtoa. Meitä käsketään ristiinnaulitsemaan liha himoineen ja haluineen. Miten me teemme sen? Tuleeko meidän aiheuttaa ruumiille kipua? Ei. Meidän on voitettava kiusaus tehdä syntiä. Turmeltunut ajatus on karkotettava mielestä. Jokainen ajatus on alistettava Jeesukselle Kristukselle. Kaikki eläimelliset taipumukset on alistettava korkeampien sielunvoimien valvontaan. Jumalan rakkauden tulee hallita meitä; Kristuksen tulee istua jakamattomalla valtaistuimella. Meidän on pidettävä ruumistamme omaisuutena, jonka hän on kalliisti lunastanut itselleen. Ruumiinjäsenten tulee olla vanhurskauden välikappaleita.¹⁹

¹⁸Testimonies for the Church, osa 2, s. 475-477

¹⁹Käsikirjoitus 1,1888

Jakso 6—Uusi koti

[116]

[117]

[118]

Luku 19—Missä kodin tulee sijaita?

[119]

Asuinpaikan valinnan periaatteet. — Jumala toivoisi meidän kiinnittävän kodin paikkaa valitessamme huomiota ensi sijassa siihen, minkälainen vaikutus ympäristöllä on meidän ja perheemme siveelliseen ja hengelliseen elämään.¹

Meidän tulisi valita sellainen asuinympäristö, joka vaikuttaa myönteisesti hengelliseen kasvuamme, ja käyttää hyväksemme kaikki saatavissa oleva apu, sillä saatana koettaa monin keinoin tehdä etenemisemme taivastiellä niin vaikeaksi kuin mahdollista. Me saatamme joutua koetuksiin, sillä monet eivät voi valita ympäristöään, mutta meidän ei pidä ehdoin tahdoin asettua alttiiksi kristillisen luonteen kasvua ehkäiseville vaikutteille. Jos vel-vollisuudet sitä meiltä vaativat, meidän tulee olla kaksin verroin valppaampia ja rukoilla, että Kristuksen armon turvin voisimme pysyä turmeltumattomina.²

Evankeliumeissa — meitä opetetaan asettamaan asiat oikeaan arvojärjestykseen, ja käyttämään voimamme siihen, mikä on kaikkein arvokkainta ja kestäväntä. Tätä opetusta tarvitsevat ne, joiden vastuulla on kodin valitseminen. Heidän ei tulisi antaa minkään harhauttaa katsettaan lopullisesta määränpäästä. — -

Ohjatkoon tämä päämäärä kodin sijainnin valintaa. Älkää antako rikastumisen halun, muodin oikkujen tai yhteiskunnallisten tapojen vaikuttaa päätökseenne. Harkitkaa, mikä edistää parhaiten yksinkertaisuutta, puhtautta, terveyttä ja todellisia arvoja. --

[120]

Älkää asettuko asumaan paikkaan, missä voi nähdä vain ihmisten aikaansaannoksia, missä näkemänne ja kuulemanne asiat tuovat usein mieleen pahoja ajatuksia, missä melu ja sekasorto aiheuttavat väsymystä ja levottomuutta, vaan menkää sinne, missä voitte katsella Jumalan töitä. Antakaa luonnon kauneuden, hiljaisuuden ja rauhan rauhoittaa mielenne. Antakaa katseenne levätä vihreiden niittyjen, metsikköjen ja kukkuloiden yllä. Katsokaa kaupungin pölystä ja

¹Patriarchs and Prophets, s. 169

²Messages to Young People, s. 419

savusta vapaalle siniselle taivaalle ja hengittäkää taivaan virkistävää ilmaa.³

Ensimmäinen koti esikuvana. — Ensimmäisten vanhempiemme koti oli tarkoitettu esikuvaksi muille kodeille, joita heidän lapsensa perustivat lähdettyään asuttamaan maata. Tuo Jumalan koristama koti ei ollut upea palatsi. Ylpeät ihmiset nauttivat mahtavista, kalliista rakennuksista ja ylpeilevät omien kättensä töistä, mutta Jumala asetti Aadamin asumaan puutarhaan. Sininen taivas oli hänen asumuksensa kattoholvina, ja maa kauniine kukkineen ja ruohomattoineen oli sen lattiana. Komeiden puiden lehtevät oksat levittäytyivät suojakatokseksi sen ylle. Sen seinäkoristeet olivat suuren Mestaritaitelijan työtä. Ympäristö, johon pyhä ihmispari asetettiin asumaan, on opetuksesi kaikkien aikojen ihmisille: aitoa onnea ei löydetä ylpeyden ja yllisyyden hekuman keskeltä, vaan yhteydestä Jumalaan hänen luomistekojensa kautta. Jos ihmiset harrastaisivat vähemmän kaikkea keinotekoista ja eläisivät yksinkertaisemmin, he toteuttaisivat paremmin Jumalan alkuperäistä luomistarkoitusta. Ylpeyttä ja kunnianhimoa ei mikään tyydytä, mutta todella viisaita ovat ne, jotka löytävät todellisen, tervehdyttävän ilon niistä lähteistä, jotka Jumala on asettanut kaikkien ulottuville.⁴

Jumalan Pojalleen valitsema maallinen koti. — Jeesus tuli tänne maan päälle suorittamaan suurinta tehtävää, mitä ihmisten keskuudessa koskaan on suoritettu. Jumalan lähettiläänä hän tuli näyttämään meille, miten on elettävä, jotta päästäisiin parhaisiin tuloksiin. Millaiset olosuhteet Iankaikkinen Isä valitsi Pojalleen? Hän valitsi hänelle kodin Galilean vuoristosta. Siellä tehtiin rehellistä työtä ja vietettiin yksinkertaista elämää, siellä jouduttiin joka päivä taistelemaan vaikeuksia ja puutetta vastaan, siellä elettiin uhrautuvasti, säästäväisesti, kärsivällisesti ja toisiaan iloisesti palvellen. Siellä vietettiin äidin vierellä tutkisteluhetkiä avatun kirjakäärön ääressä, siellä vehreässä laaksossa luonnon pyhässä temppelissä vallitsi aamunsarastuksen ja iltahämyn rauha, siellä tutkittiin luontoa ja Jumalan johdatusta ja siellä sielu sai seurustella Jumalan kanssa. Tällaisissa oloissa ja tällaisten mahdollisuuksien parissa Jeesus eli varhaiset vuotensa.⁵

[121]

³Ministry of Healing, s. 363, 366, 367

⁴Patriarchs and Prophets, s. 49, 50

⁵Ministry of Healing, s. 365, 366

Maaseutukodit luvatussa maassa. — Erämaassa alkanut kasvatus jatkui luvatussa maassa sellaisen olosuhteiden vallitessa, jotka olivat suotuisat hyvien tapojen kehittymiselle. Ihmiset eivät asuneet liikaväestöisissä kaupungeissa, vaan jokaisella perheellä oli oma maapalsta. Tämä takasi kaikille luonnollisen ja turmeltumattoman elämän terveyttä tuovat siunaukset. ⁶

Ympäristön vaikutus Johanneksen luonteeseen. — Johannes Kastaja, Kristuksen edelläkävijä, sai varhaisen kasvatuksensa vanhemmiltaan. Suurimman osan elämästään hän vietti erämaassa. — Johannes valitsi kaupunki- elämän ilojen ja ylellisyyden sijaan ankaran, kurinalaisen elämän erämaassa. Siellä ympäristö tuki hänen yksinkertaisia tapojaan ja itsekieltäymystään. Maailman hälinän häiritsemättä hän pystyi tutkimaan luonnon, ilmoituksen ja kaitselmuksen tarjoamia opetuksia. — Lapsuudesta asti hän oli ollut tietoinen tehtävästään, ja hän alistui pyhään velvollisuuteensa. Erämaan yksinäisyys tarjosi hänelle tervetulleen pakotien yhteiskunnasta, jonka vallitsevina piirteinä olivat epäluulo, epäusko ja epäpuhtaus. Hän ei luottanut omaan voimaansa vastustaa kiusausta ja karttoi jatkuvaa kosketusta syntiin, jotta hän vain ei kadottaisi tuntoa sen äärimmäisestä synnillisyydestä. ⁷

[122]

Muita maalaishuoneissa kasvaneita suurmiehiä. — Samanlaisissa oloissa ovat eläneet myös useimmat kaikkien aikojen suurimmista ja jaloimmista ihmisistä. Lue kertomukset Aabrahamin, Jaakobin, Joosefin, Mooseksen, Daavidin ja Elisan elämästä. Tutki niiden elämäkertoja, jotka ovat myöhempinä aikoina kantaneet kunniaakkaasti raskasta vastuuta ja täyttäneet vaativia tehtäviä.

Moniko heistä kasvoi maalaishuoneissa? Heille ylellisyys oli melko tuntematon. He eivät viettäneet nuoruus- aikaansa huvitellen. Monien täytyi taistella köyhyyttä ja vaikeuksia vastaan. He oppivat jo varhain tekemään työtä, ja työskentely ulkoilmassa vahvisti heidän kaikkia kykyjensä. Heidän oli pakko käyttää omia voimiansa, he oppivat taistelemaan vaikeuksia vastaan ja voittamaan esteet, ja siten he saivat rohkeutta ja kestävyyttä. He oppivat myös itseluottamusta ja itsehillintää. Näin he suuressa määrin varjeltuivat huonon seuran turmelevalta vaikutukselta ja löysivät ilonsa luonnollisista lähteistä

⁶Ministry of Healing, s. 280

⁷Testimonies for the Church, osa 8, s. 221

ja tervehenkisestä seurasta. Heitä miellytti luonnollisuus ja yksinkertaisuus ja he olivat tavoiltaan hillittyjä ja raittiita. He olivat myös periaatteellisia ja varttuivat puhtas-sydämisiksi, vahvoiksi ja rehellisiksi. Kun heidät kutsuttiin suorittamaan elämäntehtäväänsä, he antoivat kaikkensa, ruumiinsa ja sielunsa voimat, mielikuvituksensa rikkauden, suunnittelu- ja aloitekykynsä ja lujan tahtonsa vastustaa paha, mikä teki heistä myönteisiä vaikuttajia maailmassa.⁸

---

⁸Ministry of Healing, s. 366

Luku 20—Kaupunkiinko asumaan?

Kaupunkielämän vaarat. — Kaupunkielämä on luonnotonta ja teennäistä. Kiihkeä rahanhimo, jännityksen ja huvittelunhalu, huomionnälkä, ylellisyys ja tuhlailu kääntävät ihmisten enemmistön mielen pois elämän todellisesta tarkoituksesta. Ne avaavat oven tuhansille paheille. Nuorten on miltei mahdotonta vastustaa niitä. Kavalimpia ja vaarallisimpia kaupungin lapsia ja nuoria ahdistavista kiusauksista ovat huvitukset. Heillä on paljon vapaa- aikaa, ja urheilukilpailut ja hevosurheilu houkuttelevat tuhansia. He antautuvat huvielämän pyörteisiin ja lyövät laimin arkielämän velvollisuudet. Rahat, jotka olisi pitänyt säästää parempaan käyttöön, tuhataan turhanpäiväisiin huvituksiin.¹

Terveydelliset näkökohdat. — Kaupunkien lähiympäristö on usein terveydelle vaarallinen. Tartuntatautien vaara, saastunut ilma, huono vesi ja saastuneet ruoat, ahtaat, pimeät ja epäterveelliset asunnot ovat muutamia kaupunkien epäkohdista.

Jumalan tarkoitus ei ollut, että ihmiset ahtautuisivat kaupunkeihin pieniin asuntoihin ja vuokrakasarmeihin. Hän asetti ajan alussa ensimmäiset esivanhempamme ihanien maisemien ja äänten keskelle, joista hän toivoo ihmisten vielä nytkin iloitsevan. Mitä täydellisempään sopusointuun pääsemme Jumalan alkuperäisen suunnitelman kanssa, sitä paremmin voimme säilyttää ruumiimme, mielemme ja sielumme terveyden.²

[124] **Jumalattomuuden pesäpaikkoja.** — Kaupungit ovat täynnä kiusauksia. Meidän on suunniteltava työmme niin, että nuoremme pysyvät mahdollisimman kaukana tästä saastasta.³

Lapsia ja nuoria on suojeltava tarkasti. Heidät on pidettävä poissa jumalattomuuden pesäpaikoista, joita kaupungeistamme löytyy.⁴

¹Ministry of Healing, s. 364

²Ministry of Healing, s. 365

³Country Living, s. 30

⁴Country Living, s. 12

Epäjärjestystä ja sekasortoa. — Jumalan tahto ei ole, että hänen kansansa asettuisi asumaan kaupunkiin, joissa vallitsee jatkuva epäjärjestys ja sekasorto. Heidän lapsensa tulee säästää tältä, koska koko järjestelmä on kiireen, tungoksen ja melun turmelema.⁵

Työselkkauksia. — Liittoutumisten, ammattiyhdistysten ja lakkojen vuoksi kaupungeissa eläminen tulee yhä vaikeammaksi. Edesämme on vaikeita aikoja, ja monien perheiden on pakko siirtyä pois kaupungeista.⁶

Tuho uhkaa. — Aika on lähellä, jolloin suuret kaupungit pyyhkäistään pois, ja kaikkia tulisi varoittaa tulevista tuomioista.⁷

Voi jospa Jumalan kansa aavistaisi tuhon, joka uhkaa tuhansia kaupunkia, jotka ovat lähes kokonaan antautuneet epäjumalanpalvelukseen!⁸

Maailmalliset tavoitteet ja voitonhalu. — Usein on niin, että vanhemmat eivät tarjoa lapsilleen oikeita vaikutteita. Kotia valitessaan he ajattelevat enemmän maailmallisia tavoitteita kuin siveellistä ja sosiaalista ilmapiiriä, ja lapset solmivat ystävyysuhteita, jotka vaikuttavat haitallisesti hurskauden ja oikean luonteen kehittämiseen. —

Te vanhemmat, jotka tuomitsette kanaanilaiset siitä, että he uhrasivat lapsiaan Moolokille, mitä te itse teette? Te annatte mitä kallisarvoisimman uhrin mammona- jumalalenne. Kun sitten lapsenne kasvavat luonteeltaan rakkaudettomiksi ja vastenmieliksi, kun he osoittavat ilmeistä taipumusta jumalattomuuteen, te syytätte tunustamaanne uskoa siitä, ettei se kyennyt pelastamaan heitä. Te niitätte mitä itse olette kylväneet — itsekkään maailmanrakkautenne ja armonvälineiden laiminlyönnin sadon. Te veitte perheenne kiusausten keskelle; te ette pitäneet tarpeellisena Jumalan arkkia, teidän kunniaanne ja turvaanne; niinpä Herra ei ole tehnyt ihmettä varjellakseen lapsenne kiusauksilta.⁹

[125]

Kaupungit eivät tarjoa todellisia etuja. — Edes yksi perhe sadasta ei hyödy ruumiillisesti, henkisesti ja hengellisesti kaupungissa asumisesta. Usko, toivo, rakkaus ja onni voidaan paljon paremmin

⁵Country Living, s. 30

⁶Ministry of Healing, s. 364

⁷Evangelism, s. 29

⁸Review and Herald, 10.9.1903

⁹Testimonies for the Church, osa 5, s. 320

saavuttaa syrjäisillä seuduilla, joissa on peltoja, mäkiä ja puita. Viikkää lapsenne pois kuulemasta ja näkemästä kaupunkielämää, pois raitiovaunujen ja valjakoiden kolinasta ja jyskeestä, niin heidän mielensä muuttuu terveemmäksi. Tulette huomaamaan, että he oppivat paremmin Jumalan sanan totuuksia.¹⁰

Maalta kaupunkiin muuttoa koskevia neuvoja. — Monet vanhemmat muuttavat maalta kaupunkiin, koska he pitävät sitä miellyttävämpänä tai hyödyllisempänä asuinseutuna. Mutta näin he asettavat lapsensa alttiiksi monille suurille kiusauksille. Pojilla ei ole mitään tehtävää, ja he hankkivat itselleen katukasvatuksen edeten turmeluksen tiellä askelen kerrallaan, kunnes eivät tunne enää lainkaan mielenkiintoa hyviin, puhtaisiin ja pyhiin asioihin. Miten paljon parempi olisikaan ollut, jos vanhemmat olisivat pysyneet perheineen maalla, missä ympäristö edistää ruumiillista ja henkistä terveyttä. Opettakaa nuoret työskentelemään maanviljelyksen parissa, ja antakaa heidän nukkua uupumuksen ja viattomuuden suloista unta.

Vanhempien laiminlyöntien vuoksi kaupunkiemme nuoret turmelevat tapansa ja saastuttavat sielunsa Jumalan edessä. Toimettomuus tuottaa aina tällaisen hedelmän. Köyhäintalot, vankilat ja hirsipuut kertovat murheellista tarinaa vanhempien laiminlyönneistä.¹¹

[126] On parempi luopua kaikista maailmallisista tavoitteista kuin vaarantaa huostaasi uskotut kalliit sielut. Kiusaukset tulevat ahdistamaan heitä, ja heidät on opetettava kohtaamaan ne; sinun velvollisuutesi on kuitenkin torjua kaikki vaikutteet, luopua kaikista tavoista ja katkaista kaikki siteet, jotka estävät sinua jättämästä itseäsi ja perhettäsi vapaasti, avoimesti ja kokosydämisesti Jumalalle.

Täpötäyden kaupungin asemesta hakeudu syrjäseudulle, jossa lapsesi ovat mahdollisimman kaukana kiusauksista, ja siellä koulu- ja kasvata heidät hyödylliseen työhön. Näin profeetta Hesekiel luettelee syyt, jotka johtivat Sodomän syntiin ja tuhoon: ”Ylpeys, leivän yltäkylläisyys ja huoleton lepo hänellä ja hänen tyttärillään; mutta kurjia ja köyhää hän ei kädestä ottanut.” Kaikkien, jotka haluavat välttää Sodomän tuomion, on varottava joutuma sta tielle,

¹⁰Country Living, s. 13

¹¹Review and Herald, 13. 9.1881

jonka päässä Jumalan tuomiot kohtasivat tuota jumalatonta kaupunkia.¹²

Sodomaan tullessaan Loot aikoi pysyä kokonaan erillään vääryydestä ja opastaa perhettäänkin seuraamaan Herran tietä, mutta hän epäonnistui surkeasti. Turmeltunut ympäristö vaikutti hänen omaan uskoonsa, ja lasten seurustelu Sodoman asukkaiden kanssa veti hänetkin osittain mukaansa. Seuraukset olemme nähneet. Monet tekevät vieläkin saman virheen.¹³

Pyrkikää perustamaan kotinne mahdollisimman kauas Sodomasta ja Gomorrasta. Pysykää poissa suurista kaupungeista. Jos mahdollista, perustakaa kotinne rauhalliselle maaseudulle, vaikka ette siellä koskaan rikastuisikaan. Valitkaa seutu, jonka vaikutus on suotuisin.¹⁴

Herra on kehottanut minua varoittamaan kansaamme kerääntymästä kaupunkeihin etsimään kotia perheilleen. Isille ja äideille minua on kehoitettu sanomaan: pitäkää lapset oman kotinne alueella.¹⁵

Nyt on aika muuttaa kaupungeista. — Minun sanomani on: viekää perheenne pois kaupungeista.¹⁶

On tullut aika, jolloin perheiden tulisi muuttaa pois kaupungista [127] heti, kun Jumala avaa tien. Lapset tulisi viedä maaseudulle. Vanhempien tulisi hankkia niin hyvä paikka kuin heidän varallisuutensa sallii. Vaikka asunto olisi pieni, sen yhteydessä tulisi olla viljelykelpoista maata.¹⁷

Ennen kuin ankara vitsaus kohtaa maan asukkaita, Herra kutsuu kaikkia todellisia israelilaisia valmistautumaan tuota tapahtumaa varten. Vanhemmille hän lähettää varoitushuudon: Kootkaa lapsenne koteihinne, kootkaa heidät niiden keskuudesta, jotka väheksyvät Jumalan käskyjä ja jotka opettavat ja harjoittavat vääryyttä. Lähtekää pois suurista kaupungeista niin pian kuin mahdollista.¹⁸

¹²Testimonies for the Church, osa 5, s. 232, 233

¹³Patriarchs and Prophets, s. 168

¹⁴Käsikirjoitus 57,1897

¹⁵Country Living, s. 12,13

¹⁶Country Living, s. 30

¹⁷Country Living, s. 24

¹⁸Testimonies for the Church, osa 6,195

Jumala auttaa kansaansa. — Vanhemmat voivat hankkia maa-seudulta pienen kodin viljelymaineen, jossa heillä voi olla hedelmätarhoja ja jossa he voivat kasvattaa vihanneksia ja hedelmiä korvataksaan niillä liharuoan, joka on vahingollista suonissa kiertävälle verelle. Sellaisessa paikassa lapset eivät ole alttiina kaupunkielämän turmeleville vaikutuksille. Jumala kyllä auttaa kansaansa löytämään tällaisia koteja kaupunkien ulkopuolelta. ¹⁹

---

¹⁹Medical Ministry, s. 310

Pala maata ja mukava koti. — Jos suinkin mahdollista, vanhempien velvollisuus on perustaa lapsiaan varten koti maaseudulle.¹

Isät ja äidit, jotka omistavat palan maata ja mukavan kodin, ovat kuninkaita ja kuningattaria.²

Älkää pitäkö menetyksenä sitä, että teitä kehoitetaan jättämään kaupungit ja muuttamaan maaseudulle. Siellä odottavat runsaat siunaukset niitä, jotka haluavat ottaa ne vastaan.³

Lisää taloudellista turvallisuutta. — Yhä uudestaan Herra on neuvonut kansamme jäseniä, että heidän tulee viedä perheensä kaupungeista maaseudulle, jossa he voivat kasvattaa omat elintarvikkeensa. Tulevaisuudessa ostaminen ja myyminen voi olla ongelmallista. Meidän olisi nyt ryhdyttävä noudattamaan kehotusta, joka meille on annettu toistuvasti: lähtekää kaupungeista maaseudulle, jossa talot eivät ole toisissaan kiinni ja jossa viholliset eivät puutu teidän asioihinne.⁴

Neuvoja kaupunkilaiselle. — Sinulle olisi eduksi, jos jättäisit hämmentävät murheesi ja etsisit pakopaikan maaseudulta, jossa on vähemmän nuorten siveellistä tasoa heikentäviä vaikutteita. On totta, ettet maallakaan olisi täysin vapaa huolista ja ongelmista, mutta siellä voisit välttää monia vahingollisia asioita ja sulkea oven kiusausten tulvalta, joka uhkaa hukuttaa lapsesi. He tarvitsevat toimintaa ja vaihtelua. Kodissa vallitseva yksitoikkoisuus tekee heidät levottomiksi ja rauhattomiksi, ja he ovat ottaneet tavaksi vetelehtiä kaupungin pahojen poikien seurassa ja hankkineet näin itselleen katukasvatuksen. -- Maalla asuminen olisi heille erittäin terveellistä: toimelias ulkoilmaelämä edistäisi sekä mielen että ruumiin hyvinvointia. Heillä tulisi olla viljeltävänä puutarha, joka tarjoaisi heille sekä huvia että hyödyllistä työtä. Kasvien ja kukkien kasvattamisella

¹ Country Living, s. 12

² Fundamentals of Christian Education, s. 327

³ Country Living, s. 14

⁴ Country Living, s. 9,10

on taipumus kehittää makua ja arvostelukykä, ja tutustuminen Jumalan hyö-dyllisiin ja kauniisiin luomistekoihin puhdistaa ja jalostaa mieltä suunnaten sen kaiken Luojaan ja Herraan.⁵

Maalla asuvat saavat runsaita siunauksia. — Maahan on kät-ketty siunauksia niitä varten, jotka ovat riittävän rohkeita, halukkaita ja sisukkaita etsimään sen aarteita. — — Monet maanviljelijät eivät ole saaneet riittävän suurta satoa maastaan, koska he ovat ryhtyneet työhön aivan kuin se olisi alentavaa puuhaa; he eivät käsitä, että siihen sisältyy siunaus heille ja heidän perheelleen.⁶

Työ joka virkistää mieltä ja jalostaa luonnetta. — Ajattele-vainen työntekijä löytää maata viljellessään aarteita, joista hän ei osannut aikaisemmin uneksiakaan. Kukaan sellainen, joka ei ota huomioon luonnon lakeja, ei voi menestyä maanviljelijänä tai puu-tarhurina. On otettava selvää kunkin kasvin erityisistä tarpeista. Eri kasvilajit vaativat erilaisen maaperän ja hoidon, ja vasta kunkin lajin erityisvaatimusten huomioon ottaminen takaa menestyksen. Huolel-linen istutus — maata ei saa painaa tiukkaan niin että hennot lisä-juuret joutuvat puristuksiin tai väärään asentoon — nuorten taimien hoito, leikkaaminen ja kasteleminen, suojaaminen yön pakkasilta ja päivän helteiltä, rikkaruohojen, kasvitautien ja tuhohyönteisten torjunta sekä taimien koulutus ja järjestely opettavat luonteen kehi-tykseen liittyviä tärkeitä asioita, ja samalla työ sinänsä on kehittävää. Opettaessaan huolellisuutta, kärsivällisyyttä, yksityiskohtien huo-mioon ottamista ja luonnon lakien noudattamista viljelytyö on tärkeä kasva- tusmuoto. Jatkuva kosketus elämän salaisuuteen ja luon non kauneuteen sekä Jumalan luomistekojen vaaliminen ovat omiaan virvoittamaan mieltä ja jalostamaan luonnetta.⁷

[130]

Jumala neuvoo ja opettaa. — Hän, joka opetti Aadamia ja Eevaa hoitamaan puutarhaa Eedenissä, haluaa neuvoa ihmisiä myös nykyaikana. Viisautta on varattu sille, joka tarttuu auran ja istuttaa ja kylvää siementä. Maassa on omat kätketyt aarteensa, ja Herra haluaa, että ne tuhannet ja kymmenettuhannet, jotka tungeksivat kaupungeissa odottaen tilaisuutta ansaita muutaman pennin, ryhtyi-sivät muokkaamaan maata. — Viekkä perheenne maaseudulle, missä on vähemmän kiusauksia. Lapsilla, joilla on Jumalaa pelkäävät ja

⁵Testimonies for the Church, osa 4, s. 136

⁶Fundamentals of Christian Education, s. 326, 327

⁷Education, s. 111,112

rakastavat vanhemmat, on paljon paremmat mahdollisuudet oppia Suurelta Opettajalta, joka on viisauden alkuperä ja lähde. Heillä on paljon paremmat mahdollisuudet tulla soveliaiksi taivaan valtakuntaan.⁸

Jumalan suunnitelma Israelin maalle. — Adam ja Eeva menettivät Eedenin siksi, etteivät totelleet Jumalaa, ja koko maa kirottiin synnin tähden. Mutta jos Jumalan lapset seuraisivat hänen opetustaan, hän tekisi heidän maansa jälleen viljavaksi ja kauniiksi. Jumala itse opetti heitä viljelemään maata, ja heidän tuli yhteistyössä hänen kanssaan palauttaa se ennalleen. Näin maasta tulisi Jumalan valvonnassa hengellisiä totuuksia opettava havaintoesimerkki. Kuten maa Jumalan säätämien luonnonlakien mukaan hoidettuna tuottaisi runsasta satoa, niin myös hänen kansansa heijastaisi hänen luonteensa kauneutta, jos se noudattaisi hänen siveyslakiaan, heijastaisi hänen luonteensa kauneutta.⁹

Arkielämän hengellisiä opetuksia. — Jumala antoi kauniin luonnon iloksemme ja innoittajaksemme. Hänen tarkoituksensa oli, että luonnon ihanuus kertoisi meille hänen luonteestaan. Jos syvennymme tutkimaan luonnon kirjaa, löydämme sieltä runsaasti aihetta Jumalan äärettömän rakkauden ja voiman mietiskelyyn.¹⁰

[131]

Kristus ei liittänyt opetustaan vain lepopäivään vaan myös työviikkoon. — Kyntämisen ja kylvämisen, viljelyn ja sadonkorjuun hän opettaa kuvaavan sitä armotyötä, jota hän tekee ihmissydämessä. Siten hän toivoo, että me kaikesta hyödyllisestä työstä ja kaikilta elämän aloilta löytäisimme opetuksia jumalallisista totuuksista. Silloin arkinen aherruksemme ei enää vie kaikkea huomiotamme ja saa meitä unohtamaan Jumalaa, vaan palauttaa jatkuvasti mieleemme Luojamme ja Lunastajamme. Silloin ajatus Jumalasta näkyy kulmaisena lankana kaikissa kotitöissämme ja askareissamme. Silloin näemme jälleen luonto- äidin kasvopiirteissä hänen kasvojensa kirkkauden heijastuksen. Opimme aina vain uusia puolia taivaallisesta totuudesta ja muutumme hänen puhtaan kuvansa kaltaisiksi.¹¹

Luontoa ja ihmiskuntaa hallitsevat yhtäläiset lait. — Opettaja saattoi kuulijansa kosketukseen luonnon kanssa, jotta he voisivat

⁸Fundamentals of Christian Education, s. 326

⁹Christ's Object Lessons, s. 289

¹⁰Messages to Young People, s. 365,366

¹¹Christ's Object Lessons, s. 26, 27

kuunnella sen julistamaa sanomaa. Kun heidän mielensä herkistyi vastaanottavaksi, hän auttoi heitä ymmärtämään edessään avautuvista näkymistä saatavia hengellisiä opetuksia. — Hänen opetuksensa kiinnosti jokaista ja vetosi jokaiseen. Siten jokapäiväinen työ muuttui ylevämpiä tarkoituksia vailla olevasta raadannasta mielekkääksi ja arvostetuksi muistuttaessaan jatkuvasti hengellisistä ja näkymättömistä arvoista.

Siten meidänkin tulee opettaa. Lapsia tulee opettaa näkemään, miten Jumalan rakkaus ja viisaus ilmenee luonnossa. Lintuihin, kukkiin ja puihin tulee liittää ajatuksia Jumalasta. Kaiken näkyvän tulee tulkita heille näkymättömiä, ja kaikkien elämän tapahtumien opettaa jumalallisia asioita.

[132] Kun he oppivat näin ymmärtämään kaikkien luomistekojen ja elämäkokemusten kautta saatavia opetuksia, osoita heille, että samojen lakien, jotka hallitsevat luoma kuntaa ja elämänilmiöitä, tulee hallita meitäkin, että ne on annettu meidän parhaaksemme ja että voimme löytää tosi onnen ja menestyksen vain ollessamme niille kuuliaiset.¹²

Käytännön opetuksia maanviljelystä. — Lukemattomien eri kasvuvaiheista saatujen opetusten joukossa kal-lisarvoisimpia on Vapahtajan vertauksessa kasvavasta siemenestä. Se sopii sekä vanhoille että nuorille. —

Jyvän itäminen kuvaa hengellisen elämän alkua ja kasvin kehittyminen luonteen kehitystä. Opettaessaan näitä asioita vanhempien ja opettajien tulisi tehdä se hyvin käytännönläheisesti. Lasten tulisi saada itse muokata maa ja kylvää siemenet. Heidän työskennellessään vanhemmat tai opettaja voivat kertoa sydämen puutarhasta, johon voidaan kylvää joko hyvää tai huonoa siementä. Kuten puutarhamaa täytyy muokata sopivaksi kasvualustaksi siemenille, samoin sydämen maaperä tulee valmistaa vastaanottamaan totuuden siementä. — Kukaan ei odota luonnontilassa olevan maapalstan tuottavan satoa sellaisenaan. Maan muokkaaminen, siementen kylväminen ja kasvien hoitaminen vaatii kestäväää uurastusta. Samoin hengellinen kylvötyö.¹³

¹²Education, s. 102,103

¹³Education, s. 104,105, 111

Väärät tavat ovat kuin rikkaruohoja. — Jos mahdollista, kodin tulee sijaita kaupungin ulkopuolella, jossa lapsilla on maata viljeltävänä. Jokaisella heistä tulisi olla oma maapala; ja samalla kun opetat heitä hoitamaan puutarhaa, muokkaamaan maata siemenen kylvöä varten ja kun opetat, kuinka tärkeää on kitkeä kaikki rikkaruohot, opeta heille myös, kuinka tärkeää on välttää rumia, vahingollisia tapoja. Opetä heitä kitkemään itsestään väärät tavat, niin kuin he kitkevät rikkaruohot puutarhastaan. Näiden asioiden opettaminen vaatii aikaa, mutta se totisesti maksaa vaivan.¹⁴

Kodin ympäristön tulee ilmentää uskoamme. — Vanhemmat ovat velvolliset Jumalan edessä muokkaamaan ympäristönsä sellaiseksi, että se vastaa heidän tunnustamaansa uskoa. Silloin he voivat antaa lapsille oikeita opetuksia, ja lapset oppivat yhdistämään maanpäällisen kodin taivaalliseen kotiin. Perheen tulee edustaa taivaallista perhettä mahdollisimman tarkasti. Silloin kiusaukset langeta sellaiseen, mikä on ala-arvoista, menettävät voimansa. Lapsille on opetettava, että he ovat täällä vain kokelaita ja että heitä koulutetaan asuinsijoihin, joita Kristus valmistaa niille, jotka rakastavat häntä ja noudattavat hänen käskyjään. Tämä on vanhempien tärkein velvollisuus.¹⁵

[133]

Vanhemmat: hankkikaa koti maalta. — Niin kauan kuin Jumala antaa minulle voimaa puhua kansallemme, aion jatkuvasti kehottaa vanhempia lähtemään kaupungeista ja hankkimaan kodin maaseudulta, jossa he voivat viljellä maata ja oppia luonnon kirjasta puhtautta ja yksinkertaisuutta. Luonto on Jumalan hiljainen sananjulistaja, joka on annettu meille opettamaan hengellisiä totuuksia. Se puhuu meille Jumalan rakkaudesta ja julistaa suuren Mestari-aitelijan viisautta.

Rakastan kauniita kukkia. Ne ovat muistoja Eedenistä ja viittaavat siihen siunattuun maahan, johon me pian pääsemme, jos olemme uskollisia. Herra johtaa mieleni puiden ja kukkien tervehdyttäviin ominaisuuksiin.¹⁶

¹⁴Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 124

¹⁵Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 144

¹⁶Kirje 47, 1903

Luku 22—Kodin rakentaminen ja kalustaminen

Huolehdi tuuletuksesta, auringonvalosta ja salaojituksesta.

— Rakennettaessa taloja joko julkisiin tarkoituksiin tai asuttaviksi olisi huolehdittava siitä, että niihin saadaan hyvä tuuletus ja runsaasti päivänvaloa. Kirkot ja kouluhuoneet ovat usein tässä suhteessa puutteellisia. Tehokkaan tuuletuksen laiminlyömisestä on seurauksena uneliaisuus ja hidas ajatuksenjuoksu, mikä vähentää monen saarnan tehoa ja tekee opettajan työn raskaaksi ja tehottomaksi.

Kaikki ihmisasunnoiksi suunnitellut rakennukset olisi mahdollisuuksien mukaan pyrittävä sijoittamaan korkeille, hyvin ojitetuille paikoille, jossa ympäristö on kuiva. — — Tähän ei yleensä kiinnitetä tarpeeksi huomiota. Jatkuva huono terveys, vakavat sairaudet ja monet kuolemantapaukset ovat seurausta huonosti ojitetun alueen kosteasta ilmanalasta.

On hyvin tärkeää, että asuintalot rakennetaan siten, että huoneet on helppo tuulettaa ja aurinko pääsee paistamaan niihin. Talon jokaiseen huoneeseen pitäisi saada hyvä ilmanvaihto ja runsaasti valoa. Makuuhuoneet tulisi suunnitella sellaisiksi, että ilma pääsee kiertämään niissä päivällä ja yöllä. Makuuhuoneeksi ei tulisi koskaan valita sellaista huonetta, jota ei voi jättää päivän ajaksi tuuletettuun ja jonne aurinko ei pääse paistamaan. Useimmissa maissa makuuhuoneisiin on asennettava lämmityslaitteet, jotta huoneet voitaisiin pitää lämpiminä ja kuivina kylmällä ja kostealla säällä.

Vierashuoneista tulisi huolehtia samalla tavoin kuin jatkuvassa käytössä olevista huoneista. Niihin samoin kuin makuuhuoneisiin tulisi saada ilmaa, aurinkoa ja lämpöä poistamaan kosteuden, jota aina kehittyvä käyttämättömissä huoneissa. Auringottomassa huoneessa ja kosteassa, tuulettamattomassa vuoteessa nukkuvan terveys on aina vaarassa, joskus jopa henki. — -

Varsinkin vanhuksia hoitavien tulisi muistaa, että nämä tarvitsevat lämpimät ja mukavat huoneet. Vanhusten voimat vähenevät vuosien mittaan, eikä heidän elinvoimansa riitä vastustamaan sairauksia

epäterveellisissä oloissa. Sen vuoksi he tarvitsevat runsaammin aurinkoa ja raitista, puhdasta ilmaa.¹

Vältä alavaa maata. — Jotta kotimme voisivat olla terveyden ja onnen tyyssijoja, ne on sijoitettava korkeille paikoille, alankojen epäterveellisten usvien yläpuolelle, mihin elämää ylläpitävät taivaan voimat pääsevät vapaasti vaikuttamaan. Poista raskaat verhot ja avaa kaihtimet ja ikkunat, älä päästä köynnöskasveja, vaikka ne ovatkin kauniita, pimentämään ikkunoita tai puita kasvamaan niin lähelle taloa, että ne estävät auringonvalon pääsyn sisään. Aurinko voi haalistaa verhot ja matot ja pilata kuvien kehykset, mutta se antaa terveen värin lasten poskille.²

Kotipiha. — Piha, jota koristavat muutamat sopivan matkan päässä talosta kasvavat puut ja pensaat, vaikuttaa suotuisasti perheeseen eikä vahingoita terveyttä, jos sitä hoidetaan asianmukaisesti. Mutta tiheet varjostavat puut ja pensaat talon lähellä tekevät sen epäterveelliseksi, sillä ne rajoittavat ilmanvaihtoa ja estävät auringonsäteitä pääsemästä sisään. Siitä seuraa talon kostuminen etenkin sateisina vuodenaikoina.³

Luonnonkauneuden vaikutus kodin asukkaisiin.—Jumala rakastaa kauneutta. Hän on kaunistanut maan ja taivaan, ja hän tuntee isän iloa nähdessään lastensa iloit sevan hänen kättensä teoista. Hän [136] toivoo, että me kaunistaisimme kotimme ympäristöä luonnonmukaisesti.

Melkein kaikilla maaseudulla asuvilla, köyhilläkin, voisi olla kotinsa ympärillä pieni nurmikko, muutama auringonpaahteelta suojaava puu, kukkivia pensaita ja tuoksuvia kukkia. Ne lisäävät perheen viihtyvyyttä ja onnea monin verroin enemmän kuin mitkään keinotekoiset koristukset. Ne sulostuttavat ja virkistävät kotielämää, lujittavat rakkautta luontoon ja lähentävät perheenjäseniä toisiinsa ja Jumalaan.⁴

Sisustuksen tulee olla yksinkertainen. — Teennäiset tapamme riistävät meiltä monia siunauksia ja iloja ja tekevät meidät kykenemättömiksi hyödylliseen elämään. Koristeelliset ja kalliit huoneka-

¹Ministry of Healing, s. 274,275

²Ministry of Healing, s. 275

³Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 107

⁴Ministry of Healing, s. 370

lut ovat sekä rahan että tuhat kertaa kalliimpien arvojen tuhlausta. Saamme niiden mukana kotiimme turhaa huolta ja vaivaa. --

Sisustakaa kotinne yksinkertaisilla huonekaluilla, jotka kestävät kulutusta, jotka voidaan pitää helposti puhtaina ja korvata uusilla ilman suuria tappioita. Yksinkertaises- takin kodista saa viehättävän ja viihtyisän, jos käyttää makuaan ja jos rakkaus ja tyytyväisyys asustavat siellä.⁵

Onnea ei löydy tyhjistä komeilusta. Mitä yksinkertaisempi hyvin hoidettu koti on, sitä onnellisempi.⁶

Välttää kilpailuhenkeä. — Monet ovat pettyneitä ja väsyneitä elämäänsä, koska he rasittavat itseään tarpeettomalla työllä täyttääkseen muodin vaatimukset. Heidän mieltään vaivaa jatkuva murhe siitä, miten he voisivat tyydyttää tarpeet, jotka ovat ylpeyden ja muodin tuotetta. --

[137] Paljon rahaa, aikaa ja vaivaa tuhlataan asioihin, jotka ovat tarpeettomia, elleivät suorastaan vahingollisia. Jos ne käytettäisiin arvokkaampiin asioihin, Jumalan työ edistyisi huomattavasti. Ihmiset vaativat elämältä niin sanottua ylellisyyttä ja uhraavat sitä tavoittellessaan terveytensä, voimansa ja varansa. Samaan luokkaan kuuluvien ihmisten keskuudessa ilmenee valitettavaa kilpailuhenkeä siitä, kuka onnistuu parhaiten ylvästelemään vaatteilla ja talousmenoilla. Suloinen sana ”koti” on vääristetty merkitsemään paikkaa, jossa on ”neljä seinää, tyylikkää huonekalut ja koristukset”, samalla kun sen asukkaat raatavat jatkuvasti täyttääkseen muodin vaatimukset elämän eri aloilla.⁷

Monen kotielämä on onnetonta, koska edustavuuden ylläpito vaatii niin paljon voimia. He käyttävät suuria summia rahaa ja ahertavat hellittämättä voidakseen herättää huomiota ja saada kiitosta tuttaviltaan — niiltä, jotka todellisuudessa eivät välitä vähääkään heistä tai heidän hyvinvoinnistaan. Kalusteita toistensa jälkeen ryhdytään pitämään välttämättöminä kodin varusteina, ja niin tehdään kalliita hankintoja, jotka kyllä miellyttävät silmää ja tyydyttävät ylpeyttä ja kunnianhimoa, mutta eivät lainkaan lisää perheen hyvinvointia. Ja kuitenkin nämä tavarat ovat rasittaneet voimia ja kärsivällisyyttä

⁵Ministry of Healing, s. 367, 370

⁶Signs of the Times, 23. 8.1877

⁷Signs of the Times, 23.8.1877

sekä vaatineet kallisarvoista aikaa, joka olisi tullut käyttää Herran palvelukseen.

Jumalan kallis armo on joutunut toissijaiseen asemaan tyhjänpäiväisten asioiden rinnalla. Sitä paitsi monet ovat tavaroita kerätessään menettäneet kyvyn olla onnellisia. He huomaavat, ettei heidän omaisuutensa tuota heille sitä tyydytystä, jota he toivoivat siitä saavansa. Tämä loputon aherrus, tämä taukoamaton into somistaa koti vieraiden ja muukalaisten ihailtavaksi ei koskaan tuota tulosta, joka vastaisi siihen käytettyä aikaa ja rahaa. Se asettaa harteille orjuuden ikeen, joka on raskas kantaa.⁸

Kaksi erilaista vierailua. — Joissakin perheissä touhutaan liikaa. Siisteys ja järjestys ovat välttämättömiä hyvinvoinnille, mutta näitä hyveitä ei tule liioitella, niin että elämä muodostuu tauottomaksi raadannaksi ja kodin asukkaat tuntevat olonsa kurjaksi. Muutamissa kodeissa, joiden isäntäväkeä me suuresti arvostamme, suh-taudutaan huonekalujen ja tavaroiden järjestykseen niin piinal lisen tarkasti, että se tuntuu aivan yhtä epämiellyttävältä kuin järjestyksen puute. Talossa vallitseva kireä ilmapiiri estää löytämästä lepoa, jota todelliselta kodilta odottaa.

[138]

Ei ole miellyttävää, kun lyhyellä vierailulla rakkaiden ystävien luona huomaa luudan ja pölyhuiskun olevan jatkuvassa käytössä ja ajan, jonka toivoi kuluvan miellyttävän seurustelun merkeissä, kuluvankin paikkojen siistimiseen ja huomaamatta jääneiden pölyhiukkasten ja hämähäkinseittien etsimiseen nurkista. Vaikka tähän saattaakin olla syynä vierasta kohtaan tunnettu kunnioitus, mieleen tulee kuitenkin ikävä tunne siitä, että seurasi on ystävillesi vähemmän tärkeää kuin yletön siisteys.

Jyrkkä vastakohta tällaisille kodeille oli se, jossa vierailimme viime kesänä [1876]. Siellä vierailimme harvoja tunteja ei käytetty tarpeettomaan työhön eikä asioihin, jotka yhtä hyvin voitiin toimittaa muuna aikana, vaan miellyttävällä ja hyödyllisellä tavalla, joka rentoutti sekä mielen että ruumiin. Talo oli esimerkillisen mukava, vaikka sitä ei ollut sisustettu ylellisesti. Huoneet olivat valoisia ja hyvin tuuletettuja, — mikä on paljon arvokkaampaa kuin kallemmatkin koristeet. Huoneita ei ollut kalustettu silmiä rasittavan pikkutarkasti, vaan niissä oli miellyttävää vaihtelua.

⁸Signs of the Times, 2.10.1884

Tuolit olivat pääasiassa keinu- ja nojatuoleja, eivätkä ne kaikki olleet samanlaisia, vaan ne oli valittu eri perheenjäsenten mukavuutta silmällä pitäen. Oli matalia, pehmustettuja keinutuoleja sekä korkeita ja suoraselkäisiä; leveitä, tilavia ja näppärän pieniä lepotuoleja; oli myös mukavia sohvia; ja ne kaikki tuntuivat sanovan: Kokeile minua! Lepää minussa! Oli pöytiä täynnä kirjoja ja papereita. Kaikki oli siistiä ja miellyttävää, mutta ilman pikkutarkkaa järjestystä, joka aina tuntuu varoittavan katselijaa koskemasta mihinkään, ettei vain mikään siirtyisi paikaltaan.

[139] Tämän miellyttävän kodin isäntäväellä olisi ollut varaa kalustaa ja somistaa asuntonsa kalliisti, mutta he olivat viisaasti asettaneet mukavuuden koreuden edelle. Talossa ei ollut mitään, mikä olisi ollut liian hienoa arkikäyttöön, eikä verhoja ja kaihtimia pidetty suljettuina pelosta, että matot virttyisivät ja huonekalut kauhtuisivat. Jumalan lähettämä auringonvalo ja ilma pääsivät esteettä sisään yhdessä puutarhan kukkien tuoksun kanssa. Perhe oli tietysti samanlainen kuin koti: iloinen ja miellyttävä, ja sen jäsenet huolehtivat riittävästi mukavuudestamme painostamatta meitä liiallisella huolenpidolla, joka olisi saanut meidät pelkäämään aiheuttavamme liikaa vaivaa. Me tunsimme, että tämä oli lepopaikka. Tämä oli koti sanan täydessä merkityksessä.⁹

Periaate, jota tulee soveltaa sisustukseen. Ikävä pikkutarkkuus, jota tavataan useissa kodeissa, ei ole sopusoinnussa Jumalan suunnitteleman luonnon kanssa. Jumala ei ole pannut kedon kukkia kasvamaan säännöllisissä tarkoin rajatuissa penkeissä, vaan hän on sirotellut ne kuin jalokivet nurmikolle, ja ne kaunistavat maan vaihtelevilla muodoillaan ja väreillään. Metsän puut eivät ole suorissa riveissä. Silmä ja mieli lepää vaeltaessaan yli luonnon maisemien, yli metsän, kukkulan ja laakson, tasangon ja joen, nauttien muotojen ja värien loputtomasta vaihtelusta ja kauneudesta, jolla puut, pensaat ja kukat ryhmittyvät luonnon puutarhassa muodostaen mitä vihäntävimmän sommitelman. Lapset, nuoret ja vanhukset voivat kaikki löytää sieltä levon ja tyydytyksen.

Vaihtelun lakia voidaan jossain määrin toteuttaa kodissa. Talon kalusteiden värien ja muotojen tulee olla tasapainossa keskenään, mutta hyvä maku ei edellytä, että huoneen jokainen huonekalu nou-

⁹Signs of the Times, 23. 8. 1884

dattaa samaa kaavaa mallin, materiaalin tai verhoilun suhteen. Päinvastoin silmälle on miellyttävämpää, jos se havaitsee sopusoin-tuista vaihtelua.

Mutta oli koti vaatimaton tai tyylikäs, kalliisti tai halvasti sisustettu, sen seinien sisältä ei löydy onnea, mikäli asukkaiden henki ei ole sopusoinnussa Jumalan tahdon kanssa. Tyytyväisyyden tulee vallita talossa.¹⁰

Talon parhaan osan, sen valoisimpien ja miellyttävimpien huoneiden sekä mukavimpien huonekalujen tulee olla talon varsinaisten asukkaiden päivittäisessä käytössä. Tämä tekee kodin miellyttäväksi asukkaille ja niille ystäville, jotka todella välittävät meistä ja joille me voisimme olla hyödyksi ja jotka vuorostaan voisivat hyödyttää meitä.¹¹

[140]

Huolehtikaa lasten mukavuudesta ja hyvinvoinnista. — Lapset eivät vaadi arvokasta ympäristöä ja kalliita huonekaluja olakseen tyytyväisiä ja onnellisia kodissaan, mutta on välttämätöntä, että vanhemmat osoittavat heille hellää rakkautta ja huolenpitoa.¹²

Neljä seinää ja kalliit huonekalut, samettimatot, tyylikkääts peilit ja kauniit kuvat eivät tee ”kotia”, jos myötätunto ja rakkaus puuttuvat. Tuo pyhä sana ei kuulu upeaan palatsiin, jossa ei tunneta kotielämän iloja. —

Lasten mukavuus ja hyvinvointi on itse asiassa viimeinen seikka, jota tuollaisessa kodissa ajatellaan. Heidät laiminlyödään, sillä äidin kaikki aika menee pintakiillosta huolehtimiseen ja seurapiirien asettamien vaatimusten täyttämiseen. He ovat harjaantumattomia mieleltään; he oppivat pahoja tapoja ja tulevat rauhottomiksi ja tyytymättömiksi. Koska he eivät löydä omasta kodistaan mielihyvää vaan ainoastaan epämiellyttäviä rajoituksia, he murtautuvat ulos perheen piiristä niin pian kuin suinkin pystyvät. He lähtevät suureen maailmaan mielellään, eivätkä kodin vaikutus ja kotilieden ääressä annetut hellät neuvot hillitse heitä lainkaan.¹³

Älä puhu heille, kuten olen kuullut monen äidin puhuvan: ”Et saa olla olohuoneessa. Älä istu satiinidamastilla päällystetyllä sohvalla. Emme halua, että istut tuolla sohvalla.” Ja kun lapset menevät toiseen

¹⁰Signs of the Times, 23. 8. 1884

¹¹Signs of the Times, 2.10.1884

¹²Signs of the Times, 2.10. 1884

¹³Signs of the Times, 2.10.1884

huoneeseen: ”Älkää metelöikö täällä.” Sitten he menevät keittiöön ja keittäjä- tär sanoo: ”En halua että olette täällä. Menkää ulos metelöimään. Että te osaattekin olla ärsyttäviä.” Mihin he menevät saamaan kasvatusta? Kadulle.¹⁴

[141] **Ystävällisyys ja rakkaus ylellisyyttä arvokkaampia.** -Meidän perheemme ottavat itselleen liikaa huolia ja murheita, eikä luonnollista yksinkertaisuutta, rauhaa ja onnea vaalita riittävästi. Ulkopuolisen maailman mielipiteistä tulisi välittää vähemmän ja perhepiirin jäseniin kohdistaa suurempi huomio. Perheenjäsenten parissa tulisi näkyä vähemmän hienostelua ja teeskentelyä ja maailmallista kohteliaisuutta ja paljon enemmän hellyyttä ja rakkautta, iloa ja kristillistä kohteliaisuutta. Monien on opittava, miten kodista tehdään miellyttävä, iloinen paikka. Kiitolliset sydämet ja ystävälliset katseet ovat arvokkaampia kuin rikkaus ja ylellisyys, ja yksinkertaisiin asioihin tyytyminen tekee kodin onnelliseksi, jos siellä on rakkautta.

Jeesus, meidän Lunastajamme, kulki maan päällä arvokkaasti kuin kuningas; kuitenkin hän oli hiljainen ja nöyrä sydämeltä. Hän oli valoksi ja siunaukseksi jokaisessa kodissa, sillä hän toi mukanaan iloa, toivoa ja rohkeutta. Kunpa tyytyisimme vähempään emmekä niin innokkaasti tavoittelisi vaikeasti hankittavia tavaroita kotimme somistukseksi, samalla kun emme vaali nöyrää ja hiljaista henkeä, jota Jumala arvostaa enemmän kuin jalokiviä. Yksinkertaisuus, nöyryys ja aito kiintymys ovat avuja, jotka tekevät vaatimattomimmastakin kodista paratiisin. On parempi kestää iloisesti kaikki epämukavuudet kuin luopua rauhasta ja tyytyväisyydestä.¹⁵

¹⁴Käsikirjoitus 43a, 1894

¹⁵Testimonies for the Church, osa 4, s. 621,622

Jakso 7—Herran perintö

[142]

[143]

[144]

Luku 23—Lapset ovat siunaus

[145]

Jumala suunnitteli perheen. — Hän, joka antoi Eevan Aadamille avuksi — — sääti, että miehen ja naisen pitää liittyä yhteen pyhään avioliittoon kasvattaakseen perhettänsä, jotta sen jäsenet saisivat kunnian päästä taivaallisen perheen jäseniksi.¹

Lapset ovat Herran perintöä, ja olemme vastuussa hänelle tämän hänen omaisuutensa hoidosta. — Vanhempien tulee työskennellä kotinsa hyväksi rakastaen, uskoen ja rukoillen, kunnes he voivat iloisin mielin tulla Jumalan luoja sanoa: ”Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut.”²

Lapseton koti on autio paikka. Asukkaiden sydän on vaarassa muuttua itsekkääksi, he ovat kiinnostuneita vain omasta mukavuudestaan ja omien mielitekojensa orjia. Heidän myötätuntonsa kohdistuu heihin itseensä, sitä ei riitä muille.³

Neuvo lapsettomalle avioparille. Itsekkyuden, joka ilmenee lukuisin eri tavoin olosuhteista ja yhteisöstä riippuen, on kuoltava. Sinulle olisi hyväksi, jos sinulla olisi lapsia ja joutuisit keskittämään ajatuksesi heihin itsesi asemesta. — — Kun perheessä on kaksi jäsentä, kuten teillä, eikä ole lapsia, jotka vaatisivat kärsivällisyyttä, pitkämielisyyttä ja todellista rakkautta, on jatkuvasti valvottava, ettei itsekkyys saa valtaa ja teistä itsestänne tule kaiken keskipistettä, niin että vaaditte huomiota ja huolenpitoa ettekä tunne lainkaan velvollisuutta osoittaa sitä muille.⁴

[146] Monet ovat sairastuneet ruumiillisesti, henkisesti ja siveellisesti, koska heidän huomionsa on kiinnittynyt lähes yksinomaan heihin itseensä. Lasten vilkkaus ja nuorempien ihmisten terve elinvoima ja erilaiset mielipiteet voisivat vapauttaa heidät lamaannuksesta.⁵

Lasten hoitaminen kehittää jaloja luonteenpiirteitä. -Olen erittäin kiinnostunut kaikista lapsista, sillä itse jouduin kärsimään

¹Ministry of Healing, s. 356

²Christ's Object Lessons, s. 195, 196

³Testimonies for the Church, osa 2, s. 647

⁴Testimonies for the Church, osa 2, s. 230, 231

⁵Testimonies for the Church, osa 2, s. 647

hyvin nuorena. Olen ottanut hoitooni monia lapsia, ja olen aina saanut siunausta lasten yksinkertaisesta suhtautumisesta elämään.

— -
Myötätunto, kärsivällisyys ja rakkaus, joita lasten kasvatus vaatii, ovat siunaukseksi jokaiselle kodille. Ne pehmittävät ja muokkaavat luonteeltaan jähmeitä ihmisiä, joiden tulisi olla iloisempia ja levollisempia. Lapsen läsnäolo sulostuttaa ja jalostaa kotia. Herran pelossa kasvatettu lapsi on siunaus.⁶

Kun me rakastavasti huolehdimme lapsista, jotka ovat meistä riippuvaisia, luontomme kovuus pehmenee, muutamme helliksi ja myötätuntoisiksi ja luontemme kehittyä jalommaksi.⁷

Lapsen vaikutus Eenokiin. — Ensimmäisen poikansa synnyttyä Eenok pääsi kokemuksessaan ylemmälle tasolle ja lähempään suhteeseen Jumalaan. Hän käsitti täydemmin omat velvollisuutensa ja vastuunsa Jumalan poikana. Kun hän huomasi, miten lapsi rakasti isäänsä ja luotti yksinkertaisesti hänen varjelukseensa, ja kun hän tunsu omassa sydämessään syvää, kaihoisaa hellyyttä tuota esikoispoikaansa kohtaan, hän sai arvokkaan opetuksen siitä, miten ihmeellisesti Jumala rakasti ihmisiä antaessaan lahjaksi oman Poikansa, samoin kuin siitä, miten levollisesti Jumalan lapset saavat luottaa taivaalliseen Isäänsä.⁸

Arvokkaat holhokit. — Lapset luotetaan vanhemmilleen arvokkaiksi holhokeiksi, jotka Jumala eräänä päivänä vaatii takaisin. Meidän tulisi käyttää enemmän aikaa, enemmän vaivaa ja enemmän rukousta heidän kasvatta misekseen. He tarvitsevat enemmän oikeanlaatuista ohjausta. —

Muistakaa, että poikanne ja tyttärenne ovat Jumalan perheen nuorimpia jäseniä. Hän on jättänyt heidät teidän huostaanne kasvatettaviksi ja koulutettaviksi taivasta varten. Te joudutte vastaamaan hänelle siitä, miten olette suhtautuneet tähän pyhään velvollisuu-
teenne.⁹

[147]

---

⁶Kirje 329,1904

⁷Testimonies for the Church, osa 2, s. 647

⁸Patriarchs and Prophets, s. 84

⁹Review and Herald, 13. 6.1882

Luku 24—Perheen koko

Suunnaton vääritys äitejä, lapsia ja yhteiskuntaa kohtaan.

— On vanhempia, jotka täyttävät kotinsa pienillä avuttomilla lapsilla, jotka ovat täysin riippuvaisia vanhempiensa huolenpidosta ja opetuksesta, ajattelematta lainkaan, pystyvätkö he huolehtimaan suuresta perheestä. — Tämä on ehdottomasti väärin ei vain äitiä, vaan myös lapsia ja yhteiskuntaa kohtaan. — -

Vanhempien tulisi aina ajatella lastensa tulevaa parasta. Heidän ei tulisi saattaa itseään tilanteeseen, jossa heidän on pakko käyttää kaikki aikansa raskaaseen työhön voidakseen huolehtia elämän perustarpeista! ¹

Ennen kuin vanhemmat hankkivat lisää lapsia, heidän tulisi harkita, tuottaako se Jumalalle kunniaa vai häpeää. Heidän tulisi alusta asti pyrkiä liitollaan edistämään Jumalan kunniaa ja tehdä niin jokaisena avioliittonsa vuotena. ²

Äidin terveys tärkeä. — Koska vanhemmilla on suuri vastuu, avioparin tulisi tarkoin harkita, onko perheeseen hyvä hankkia lapsia vai ei. Onko äiti riittävän voimakas huolehtiakseen lapsistaan? Pystyykö isä vaikutuksellaan muovaamaan ja kasvattamaan lastaan? Miten vähän lapsen kohtaloon kiinnitetäänkään huomiota! Mielessä on ainoastaan intohimon tyydyttäminen, ja vaimon ja äidin harteille lasketaan taakka, joka syö hänen elinvoimaansa ja lamaannuttaa hänen hengelliset kykynsä. Terveys murtuneena ja mieli masentuneena hän huomaa olevansa keskellä lapsilaumaa, josta hän ei pysty huolehtimaan riittävän hyvin. Koska lapset eivät saa tarvittavaa opetusta, he varttuvat aiheuttaen häpeää Jumalalle ja tartut taen oman turmeltuneen luontonsa muihin. He muodostavat armeijan, jota saatana johtaa mielensä mukaan. ³

Muuta huomioonotettavaa. — Jumala haluaa vanhempien toimivan järjellisten olentojen lailla ja elävän niin, että jokainen lapsi

¹Review and Herald, 24. 6. 1890

²Testimonies for the Church, osa 2, s. 380

³Review and Herald, 25. 10. 1892

saa hyvän kasvatuksen. Äidin tulee voida käyttää voimaansa ja aikaansa pienokaistensa kouluttamiseksi enkelien seuraan. Hänellä tulee olla rohkeutta, niin että hän suoriutuu osastaan kiitettävästi ja tekee työnsä Jumalan pelossa ja rakkaudessa, jolloin hänen lapsensa voivat olla siunaukseksi perheelle ja yhteiskunnalle.

Aviomiehen ja isän on otettava huomioon kaikki nämä seikat, jottei hänen vaimonsa, hänen lastensa äiti, rasitu liikaa ja joudu epätoivon valtaan. Hänen tulee vastata siitä, ettei lasten äiti joudu tilanteeseen, jossa hän ei pysty riittävästi huolehtimaan monista pienokaisistaan, vaan nämä joutuvat varttumaan ilman asianmukaista kasvatusta.⁴

Vanhempien ei tule kasvattaa lastensa lukumäärää nopeammin kuin he pystyvät huolehtimaan lastensa hyvinvoinnista ja koulutuksesta. On väärin äitiä kohtaan, jos hän vuodesta toiseen joutuu kantamaan lasta sylissään. Se vaikuttaa haitallisesti, usein suorastaan tuhoavasti, kodin yhteishenkeen ja tekee kodin ikäväksi paikaksi. Sen vuoksi lapset jäävät ilman sitä huolenpitoa, kasvatusta ja onnea, joka heille kuuluu.⁵

Neuvoja suuren perheen vanhemmille. — Kysymys, joka teidän on ratkaistava, on tämä: ”Kasvatanko lapseni ihmisiksi, jotka liittyvät pahan joukkoihin vahvistamaan sen vaikutusta, vai kasvatanko heidät Kristukselle!

Jos te ette hillitse lapsianne ja muovaa heidän luonnettaan Jumalan vaatimusten mukaiseksi, niin teille vanhemmille ja yhteiskunnalle on sitä parempi, mitä vähemmän teillä on lapsia, jotka kärsivät teidän puutteellisesta kasvatuksestanne. Mikäli lapsilla ei ole viisasta ja arvostelukykyistä äitiä, joka vauvaiästä asti kasvattaa heitä Herran pelossa muovaten heidän luonnettaan vanhurskauden vaatimusten mukaiseksi, lasten lukumäärän lisääminen on synti. Jumala on antanut teille järjen, ja hän vaatii teitä käyttämään sitä.⁶

Isät ja äidit, kun te tiedätte, ettei teillä ole riittävästi taitoa lastenne kasvattamiseksi Mestarille, miksi ette opi läksyänne? Miksi saatatte maailmaan lapsia, jotka tulevat lisäämään saatanan joukkojen lukumäärää? Onko Jumala tähän tyytyväinen? Kun te tiedätte, että suuri perhe koettelee vakavasti voimavarojanne, kun te tiedätte,

[150]

⁴Review and Herald, 24. 6. 1890

⁵Solemn Appeal, s. 110, 111

⁶Testimonies for the Church, osa 5, s. 323, 324

että se täyttää äidin kädet lapsilla, niin ettei hänelle jää synnytyksien välissä aikaa tehtäville, jotka jokaisen äidin on suoritettava, miksi ette ajattele, mihin kaikki väistämättä johtaa? Jokainen lapsi imee itseensä elinvoimaa äidistään, ja kun isät ja äidit eivät käytä tässä asiassa järkeään, mitä mahdollisuuksia vanhemmilla on kasvattaa lapsensa oikein? Herra kehottaa vanhempia harkitsemaan tätä tulevaisuuden ikuisten tosiasioiden valossa. ⁷

Taloudelliset seikat otettava huomioon. — Vanhempien on tyynesti harkittava, miten he pystyvät elättämään lapsensa. Heillä ei ole oikeutta hankkia maailmaan lapsia, jotka tulevat taakaksi muille. Onko heillä vakituinen toimeentulo, joka riittää perheen elättämiseksi, niin ettei heistä tule taakkaa muille? Jos heillä ei ole, he tekevät rikoksen hankkiessaan maailmaan lapsia, jotka joutuvat kärsimään sopivan hoidon, ruoan ja vaatteiden puutteesta. ⁸

Ne, joilta puuttuu taloudellista arvostelukykä ja joilla on huonoimmat edellytykset selvitä maailmassa, tavallisesti täyttävät kotinsa lapsilla, kun taas henkilöt, jotka menestyvät taloudellisesti, eivät yleensä hanki useampia lapsia kuin mistä he pystyvät hyvin huolehtimaan. Jos ihmiset eivät kykene huolehtimaan itsestään, heidän ei tulisi hankkia lapsia. ⁹

[151] **Miten seurakunnalle joskus hankitaan vaikeuksia.** — Monet, jotka juuri ja juuri tulevat toimeen naimattomi na, menevät naimisiin ja perustavat perheen, vaikka tietävät, etteivät pysty elättämään sitä. Vielä pahempaa on se, että he eivät osaa hallita perhettään. Heidän huoleton, rento elämäntapansa lyö leimansa koko perheeseen. He eivät kykene hillitsemään itseään, ovat kiivaita, kärsimättömiä ja kättäisiä. Kun tällaiset ottavat vastaan adventti- sanoman, he ajattelevat, että heillä on oikeus saada apua varakkaammilta veljiltään. Ellei heidän toiveitaan täytetä, he moittivat seurakuntaa ja syyttävät veljiä siitä, että nämä eivät elä uskonsa mukaisesti. Keille tässä tapauksessa kuuluu kärsimys? Pitääkö seurakunnan rahastoja tyhjentää ja antaa Jumalan työn taantua, jotta näistä köyhistä suurperheistä voitaisiin huolehtia? Ei. Kärsimys kuuluu vanhemmille.

⁷Kirje 107, 1898

⁸Testimonies for the Church, osa 2, s. 380

⁹Solemn Appeal, s. 103

Yleensä sapattitotuuden vastaanottaminen ei lisää heidän kärsimyksiään.¹⁰

Miten lähetystyötä saatetaan rajoittaa. — Kun lähetämme lähetystyöntekijöitä kaukaisiin maihin, meidän tulee valita miehiä, jotka osaavat olla taloudellisia, joilla ei ole suurta perhettä ja jotka ymmärtäen ajan lyhyden ja käsillä olevan työn valtavuuden eivätkä täytä käsiään ja talojaan lapsilla, vaan pysyttelevät mahdollisimman vapaina kaikesta, mikä suuntaisi heidän mielensä pois heidän tärkeästä tehtävästään. Vaimo, joka on halukas omistautumaan asialle ja vapaa sen myös tekemään, pystyy miehensä rinnalla samaan aikaan yhtä paljon kuin tämä. Jumala on siunannut naista lahjoilla, joita tulisi käyttää hänen kunniakseen johtamalla paljon poikia ja tyttöjä Jumalan luo; monet tehokkaat työntekijät joutuvat kuitenkin pysymään kotona omien lastensa luona.

Me haluamme lähetystyöntekijöitä, jotka ovat sitä sanan täydessä merkityksessä: henkilöitä, jotka panevat syrjään itsekkäät päämäärät ja asettavat Jumalan asian etusijalle ja jotka Jumalan kunniaa silmällä pitäen ovat valmiit joka hetki lähtemään mihin tahansa hän kehottaa ja toimimaan missä tahansa tehtävässä totuuden levittämiseksi. Lähetyskentällä tarvitaan miehiä, joiden vaimo rakastaa ja pelkää Jumalaa ja pystyy auttamaan heitä työssä. Monet perheelliset lähtevät työhön, mutta he eivät pysty omistautumaan tehtävälle täydellisesti. Heidän mielensä on jakaantunut. Vaimo ja lapset estävät heitä työs- kentelemästä ja pidättävät heidät menemästä kentille, joille he saattaisivat mennä, mikäli eivät ajattelisi, että heidän on pysyttävä kotinsa lähellä.¹¹

[152]

¹⁰Testimonies for the Church, osa 1, s. 273

¹¹Review and Herald, 8. 12. 1885

Luku 25—Köyhistä lapsista huolehtiminen

Orvot lapset. — Moni isä, joka on kuollut uskossa ja turvautunut Jumalan ikuisiin lupauksiin, on jättänyt rakkaansa luottaen täysin siihen, että Herra huolehtii heistä. Mutta miten Herra huolehtii näistä jälkeen jääneistä? Hän ei tee ihmetekoa ja lähetä mannaa taivaasta, eikä hän lähetä kaarnetta tuomaan heille ruokaa, vaan hän tekee ihmeitä ihmissydämissä: karkottaa itsekkyyden sielusta ja avaa siellä hyvyyden lähteitä. Hän koettelee seuraajikseen tunnustautuvien rakkautta uskomalla ahdistetut ja turvattomat heidän hellään huomaansa.

Niiden, joilla on Jumalan rakkautta, tulee avata sydämensä ja kotinsa näille lapsille. --

Tässä on laaja ja hedelmällinen työkenttä kaikille, jotka haluavat työskennellä Mestarin hyväksi. He voivat huolehtia näistä lapsista ja nuorista, jotka ovat jääneet vaille vanhempien valvontaa ja kristillisen kodin varjelevaa suojaa. Monet heistä ovat perineet huonoja luonteenpiirteitä, ja jos heidät jätetään kasvamaan tietämättöminä, he ajautuvat seuraan, joka johtaa heidät paheiden ja rikollisuuden teille. Nämä epäonniset lapset olisi saatava suotuisaan ympäristöön, jossa heidän luonteensa voisi kasvaa jaloksi ja heistä voisi tulla Jumalan lapsia.¹

Seurakunnan vastuu. — Isättömiä ja äidittömiä lapsia tuodaan seurakunnan syliin, ja Kristus sanoo seuraajilleen: ottakaa nämä puutteenalaiset lapset, kasvattakaa heidät minun puolestani, niin te saatte palkkanne. Olen havainnut paljon itsekkyyttä näissä asioissa. Muutamat kääntävät selkensä ja sanovat ei, mikäli eivät selvästi huomaa itse hyötyvänsä siitä, että adoptoivat perheeseensä kotia tarvitsevia lapsia. He eivät tunnu välittävän siitä, joutuvatko tällaiset lapset kadotukseen vai eivät. Asia ei kuulu heille, he ajattelevat. Yhdessä Kainin kanssa he sanovat: ”Olenko minä veljeni vartija?” He ovat haluttomia suostumaan uhrauksiin orpojen vuoksi ja välinpitämättöminä sysäävät nämä maailmaan, joka joskus ottaa heidät

¹Testimonies for the Church, osa 6, s. 281, 282

halukkaammin vastaan kuin nämä tunnustavat kristityt. Tuomio-päivänä he joutuvat vastaamaan niistä, jotka taivas toivoi heidän pelastavan. Mutta he halusivat vapautua tehtävästään eivätkä tahtoneet ryhtyä hyvään työhön, ellei siitä ollut heille itselleen hyötyä. Minulle on näytetty, että ne, jotka torjuvat tällaiset tilaisuudet tehdä hyvää, tulevat kuulemaan Jeesuksen sanat: ”Minkä olette jättäneet tekemättä yhdelle näistä vähimmistä, sen te olette jättäneet tekemättä minulle.” Lue Jes. 58: 5-11. ²

Vetoamus lapsettomille pariskunnille. — Joidenkin, joilla ei ole omia lapsia, tulisi kasvattaa itsensä rakastamaan ja huolehtimaan muiden lapsista. Heitä ei kenties kutsuta kaukaiselle työkentälle, vaan heidät kutsutaan työhön juuri sillä paikkakunnalla, jolla he asuvat. Sen sijaan että he kohdistaisivat huomionsa lemmikkieläimiin ja osoittaisivat rakkautta mykille luontokappaleille, heidän tulisi käyttää lahjansa ihmisiin, joilla on taivas voitettavana ja kadotus vältettävänä. Heidän tulee kohdistaa huomionsa pieniin lapsiin, joiden luonnetta he voivat muovata jumalallisen mallin mukaiseksi. Kohdistakaa rakkautenne kodittomiin pienokaisiin, joita on ympärillä. Sen sijaan että sulkisitte sydämenne ihmisperheen jäseniltä, harkitkaa, miten monta pientä koditonta lasta voitte kasvattaa Herran pelossa ja nuhteessa. Työtä on runsaasti kaikille, jotka haluavat sitä tehdä. Tällaisella kristillisellä toiminnalla seurakunta pystyy lisäämään jäsenmääräänsä ja rikastumaan hengellisesti. Kodittomien ja isättömien pelastaminen on jokaisen velvollisuus. ³

Jos ne, joilla ei ole omia lapsia ja joille Jumala on uskonut varoja, avaisivat sydämensä lapsille, jotka tarvitsevat rakkautta, hoitoa ja kiintymystä sekä varallisuuden suomia mahdollisuuksia, niin he olisivat paljon onnellisempia kuin he nyt ovat. Niin kauan kuin on nuoria, jotka isän hellästä huolenpidosta tai äidin lempeästä rakkaudesta osattomina joutuvat alttiiksi viimeisten päivien turmiolliselle vaikutukselle, on myös ihmisiä, joiden velvollisuus on täyttää puuttuva isän tai äidin paikka heidän elämässään. Opetelkaa osoittamaan heille rakkautta, kiintymystä ja myötätuntoa. Kaikkien, jotka tunnustavat taivaallisen Isän, jonka he toivovat huolehtivan heistä ja lopulta vievän kotiin, jonka hän on heille valmistanut, tulisi tuntea vakavaksi

[155]

²Testimonies for the Church, osa 2, s. 33

³Käsikirjoitus 38,1895

velvollisuudekseen olla ystävättömien ystävä ja orpojen isä, auttaa leskiä ja olla ihmiskunnalle siunaukseksi käytännön elämässä.⁴

Tulisiko sananjulistajien vaimojen adoptoida lapsia? — Kysymykseen, pitäisikö saarnaajan vaimon adoptoida pieniä lapsia, vastaan: Jos hänellä ei ole luontaista taipumusta tai edellytyksiä tehdä lähetystyötä kotinsa ulkopuolella ja jos hän tuntee velvollisuudekseen ottaa orpolapsia hoitoonsa, hän voi tehdä hyvää työtä. Mutta etusija tulisi antaa sapattia pitäneiltä vanhemmilta orvoiksi jääneille lapsille. Jumala siunaa niitä, jotka jakavat avosydämisesti kotinsa näiden kodittomien kanssa. Mutta jos saarnaajan vaimolla on taipumuksia opettamiseen, hänen tulisi pyhittää voimansa Jumalalle ja ryhtyä seurakunta-työntekijäksi. Hänen tulisi avustaa miestään tämän työssä, kehittää älyään ja auttaa sanan julistamisessa. Tie on avoin nöyrille, pyhittyneille, Kristuksen armon korottamille naisille. He voivat käydä apua tarvitsevien luo ja viedä valoa masentuneille sieluille. He voivat rohkaista murtuneita rukoilemalla heidän kanssaan ja johtamalla heitä Kristuksen luo. Sellaisten ei tulisi omistaa aikaansa ja voimiansa yhdelle avuttomalle, alituista hoitoa ja huomiota vaativalle olennolle. Heidän ei tule vapaaehtoisesti sitoa käsiään.⁵

[156]

Avatkaa kotinne orvoille ja yksinäisille. -Jos voitte, hankkikaan koti näille kodittomille. Jokaisen tulisi olla valmis tekemään oma osansa tämän työn edistämiseksi. Herra sanoi Pietarille: ”Ruoki minun karitsoitani.” Tämä käsky kuuluu meillekin, ja avaamalla kotimme orvoille autamme tämän käskyn täyttämässä. Älkää tuottako Jeesukselle pettymystä.

Ottakaa nämä lapset ja tuokaa heidät Jumalalle sulo- tuoksuisena uhrina. Pyytäkää häntä siunaamaan heitä, ja sitten kasvattakaa heitä, kuten Kristus käski. Tahtooko kansamme ottaa vastaan tämän pyhän luottamustehtävän?⁶

Koetinkivi Jumalan kansalle. — Vuosia sitten minulle näytettiin, että Jumalan kansaa tullaan koettelemaan kotien tarjoamisessa kodittomille ja että monet joutuvat kodittomiksi ottaessaan vastaan totuuden. Vastustus ja vaino tulevat riistämään uskovilta heidän kotinsa, ja niiden velvollisuutena, joilla on koti, on avata ovi selko-

⁴Testimonies for the Church, osa 2, s. 329

⁵Testimonies for the Church, osa 6, s. 285

⁶Testimonies for the Church, osa 6, s. 284

lälleen kodittomille. Jokin aika sitten minulle näytettiin, että Jumala tulee koettelemaan kansaansa erityisesti juuri tässä asiassa. Kristus tuli köyhäksi meidän tähtemme, jotta me rikastuisimme hänen köyhyydestään. Hän uhrautui voidakseen tarjota kodin pyhiinvaeltajille ja muukalaisille, jotka etsivät parempaa, taivaallista maata.⁷

---

⁷Testimonies for the Church, osa 2, s. 27,28

Luku 26—Vanhempien perintö lapsilleen

Perinnöllisyyden laki. — Vanhempien ruumiilliset ja henkiset ominaisuudet periytyvät heidän lapsilleen. Tätä seikkaa ei oteta riittävästi huomioon. Aina kun vanhempien tottumukset ovat luonnonlakien vastaisia, heidän itselleen aiheuttama vahinko kohtaa myös tulevia sukupolvia —.

Kaikki voivat ryhtyä Kristuksen työtovereiksi ruumiillisella, henkisellä ja siveellisellä tasolla. Vanhemmista riippuu hyvin paljon. Heistä riippuu, saattavatko he maailmaan lapsia, jotka ovat siunaukseksi, vai lapsia, jotka ovat kiroukseksi.¹

Mitä jalompia päämääriä ja mitä suurempia henkisiä lahjoja vanhemmat omaavat ja mitä parempi terveys heillä on, sitä paremmat elämän edellytykset on heidän lapsillaan. Kehittäessään parhaimpia puoliaan vanhemmat muovaavat yhteiskuntaa ja kohottavat tulevien sukupolvien tasoa.³²

Monet vanhemmat ovat valitettavan tietämättömiä. — Niiden, jotka ovat vastuussa Jumalan omaisuudesta, lapsista, jotka on luotu hänen kuvikseen, tulisi pystyttää esteitä aistillisuudelle, joka tänä aikana turmelee tuhansien ihmisten ruumiillisen ja siveellisen terveyden. Jos monien tämän ajan rikosten alkusyy selvitetäisiin, kävisi ilmi, että ne johtuvat isien ja äitien tietämättömyydestä, välinpitämättömyydestä, jota he tässä asiassa osoittavat. Terveys ja itse elämä uhrataan tämän valitettavan tietämättömyyden vuoksi. Vanhemmat, jos te ette sanoillanne ja esimerkillänne kasvata lapsianne Jumalan haluamalla tavalla, joudutte vastaamaan seurauksista Jumalalle. Nämä seuraukset eivät rajoitu ainoastaan lapsiinne. Ne ulottuvat sukupolvien päähän. Kuten yksi ainoa peltoon jätetty ohdake tuottaa kaltaisensa sadon, niin myös teidän laiminlyönnistänne johtuvat synnit tulevat tuhoamaan kaiken, mikä joutuu niiden vaikutuspiiriin.³

¹ Käsikirjoitus 3,1897

² Ministry of Healing, s. 371

³ Käsikirjoitus 58,1899

Kohtuuttomuuden vaikutukset pysyviä. — Ylellinen elämä ja viinin käyttö turmelevat veren, sytyttävät intohimot ja aiheuttavat kaikenlaisia sairauksia. Mutta turmiolliset vaikutukset eivät rajoitu nykyhetkeen. Vanhemmat jättävät lapsilleen perinnöksi sairauksia. Yleensä jokainen kohtuuton ihminen, joka hankkii lapsia, siirtää pahat taipumuksensa jälkeläisiinsä; hänen sairas ja turmeltunut virensä välittää taudin heihin. Hillittömyys, sairaus ja vähämielisyys siirtyvät isältä pojalle katkerana perintönä sukupolvesta toiseen, ja tämä aiheuttaa maailmalle tuskaa ja kärsimystä; kyseessä ei ole sen vähempi kuin syntiinlankeemuksen kertaantuminen. —

Silti nykyisen sukupolven miehet ja naiset lankeavat kohtuuttomuuteen ylensyömisessä ja juopottelussa ilman huolen häivää ja jättävät siten seuraavalle sukupolvelle perinnöksi sairautta, heikentyneen älyn ja saastuneen siveellisyyden.⁴

Tarvitaan kaksinkertaista ymmärtämystä ja kärsi-vällisyyttä. — Isät ja äidit voivat tutkia omaa luonnettaan lapsissaan. He voivat usein saada nöyryyttäviä opetuksia nähdessään omien puutteidensa toistuvan lapsissaan. Pyrkiessään tukahduttamaan ja oikaisemaan lastensa perinnöllisiä taipumuksia pahaan vanhemmilta vaaditaan kaksinkertaista kärsivällisyyttä, kestävyyttä ja rakkautta.⁵

Kun lapsessa ilmenee vääriä luonteenpiirteitä, jotka hän on perinyt vanhemmiltaan, tulisiko heidän raivostua omien puutteittensa kertautumisen vuoksi? Ei, ei! Vanhempien on tarkkailtava huolellisesti itseään ja varottava kovuutta ja töykeyttä, niin etteivät myöskin nämä virheet toistuisi heidän lapsissaan.⁶

[159]

Osoittakaa Kristuksen kaltaista nöyryyttä ja lempeyttä suhtautumisessanne tottelemattomiin pienokaisiin. Pitäkää aina mielessänne, että heidän itsepäisyytensä juontaa juurensa isästä tai äidistä. Suhtautukaa kärsivällisesti lapseen, joka on perinyt teidän oman luonteenne.⁷

Vanhempien on luotettava täydellisesti Kristuksen voimaan pyrkiessään muuttamaan niitä vääriä taipumuksia, jotka heidän lapsensa ovat perineet.⁸

⁴Testimonies for the Church, osa 4, s. 30, 31

⁵Review and Herald, 30. 9.1881

⁶Signs of the Times, 25. 9.1901

⁷Käsikirjoitus 142,1898

⁸Käsikirjoitus 79,1901

Olkaa kärsivällisiä, isät ja äidit. Menneisyydessä tapahtuneet laiminlyönnit tekevät työstänne usein raskaan. Mutta Jumala antaa teille voimaa, jos luotatte häneen. Kohdelkaa lapsianne viisaasti ja hellästi.⁹

---

⁹Käsikirjoitus 80,1901

Jakso 8—Onnellinen perhe

[160]

[161]

[162]

Luku 27—Pyhä piiri

[163]

Perhepiirin pyhyys. — Jokaista perhettä ympäröi pyhä piiri, joka tulee säilyttää. Ulkopuolisilla ei ole oikeuksia tuon piirin sisällä. Miehen ja vaimon tulee olla toisilleen kaikki kaikessa. Vaimolla ei saa olla salaisuuksia, joista hän pitää miehensä tietämättömänä samalla kun kertoo niistä muille, eikä mies saa pitää vaimoan tietämättömänä asioista, joista hän keskustelee muiden kanssa. Vaimon sydämen tulee olla hänen miehensä virheiden hauta, ja miehen sydämen vaimon virheiden hauta. Kumpikaan ei saa milloinkaan laskea leikkiä toisen tunteiden kustannuksella. Ei mies eikä vaimo saa leikillään tai muuten valittaa puolisostaan muille, sillä usein tällainen typerä ja harmittomalta tuntuva leikinlasku johtaa vaikeuksiin ja kenties puolisoiden vieraantumiseen toisistaan. Minulle on näytetty, että jokaisen perheen ympärillä tulee olla pyhä suojamuuri.¹

Kotipiiriä tulee pitää pyhänä paikkana, taivaan vertauskuvana, peilinä, josta voimme katsoa itseämme. Meillä saa olla ystäviä ja tuttavvia, mutta kotielämään he eivät saa sekaantua. Kodissa tulee valita voimakas yhteenkuuluvuuden henki, joka tuo mukanaan rauhan, turvallisuuden ja luottamuksen.²

Kielet, korvat ja silmät on pyhitettävä. — Perhepiiriin kuuluvien on rukoiltava, että Jumala pyhittäisi heidän kielensä, korvansa, silmänsä ja kaikki muut ruumiinjäsenensä. Kun kohtaamme pahan, meidän ei ole pakko alistua sen valtaan. Kristus on mahdollistanut sen, että luonne pystyy säteilemään hyvyyttä. —

[164]

Miten monet häpäisevät Kristusta ja esittävät hänen luonteensa väärässä valossa kotipiirissä! Miten harvat osoittavat kärsivällisyyttä, pitkämielisyyttä, anteeksiantamusta ja aitoa rakkautta! Monella on omat mieltymyksen ja vastenmielisyyden kohteensa, ja he tuntevat olevansa vapaita ilmentämään omaa turmeltunutta mielenlaatuaan eikä Kristuksen tahtoa, tekoja ja luonnetta. Jeesuksen elämä on täyn-

¹Käsikirjoitus 1,1855

²Kirje 17,1895

nä myötätuntoa ja rakkautta. Kasvammeko me hänen jumalallisen luonteensa kaltaisuuteen?³

Yksimielisyys, rakkaus ja rauha. — Isien ja äitien tulee juh-
lallisesti luvata Jumalalle, jota he tunnustavat rakastavansa ja tottele-
vansa, että he hänen armonsä avulla lakkaavat riitelemästä keskenään
ja tulevat elämässään ja luonteessaan ilmentämään henkeä, jota he
toivovat myös lastensa osoittavan.⁴

Vanhempien on estettävä erimielisyyden henkeä pesiytymästä
kotiin, sillä se on yksi keino, jolla saatana painaa oman kuvansa
luonteeseen. Jos vanhemmat pyrkivät yksimielisyyteen kodissa te-
roittamalla Kristuksen elämää hallinneita periaatteita, erimielisyys
kaikkoaa, ja yksimielisyys sekä rakkaus vallitsevat. Vanhemmat ja
lapset tulevat osallisiksi Pyhän Hengen lahjasta.⁵

Miehen ja vaimon tulee muistaa, että heillä on taakkoja riittävästi,
ilman että he sallivat erimielisyyksien tehdä elämänsä kurjaksi.
Ne, jotka sallivat pienet erimielisyydet, kutsuvat saatanan kotiinsa.
Lapset oppivat kiistelemään pikkuasioista. Pahan voimat tekevät
oman osansa saadakseen vanhemmat ja lapset uskottomiksi Juma-
lalle.⁶

Vaikka avioelämässä ilmenisi ristiriitoja, miehen ja vaimon tulee
säilyttää sielunsa Jumalan rakkaudessa. Isän tulee pitää lastensa
äitiä henkilönä, joka ansaitsee kaiken ystävällisyyden, hellyyden ja
myötätunnon.⁷

Perheyhteyden salaisuus. — Syy epäsopuun ja riitoihin per-
heissä ja seurakunnassa on siinä, että ihmiset ovat erossa Kristukses-
ta. Kun lähestymme Kristusta, lähestymme toisiamme. Todellisen
yhteyden salaisuus seurakunnassa ja perheessä ei ole diplomatiassa,
hallinnossa eikä yli-inhimillisissä ponnisteluissa erimielisyyksien
voittamiseksi — vaikka näitäkin tarvitaan kipeästi — vaan yhtey-
dessä Kristuksen kanssa.

Kuvittele mielessäsi suuri ympyrä, jonka kehältä on vedetty
useita viivoja keskustaan. Mitä lähemmäksi keskustaa nämä viivat
tulevat, sitä lähempänä ne ovat toisiaan.

³Käsikirjoitus 18,1891

⁴Käsikirjoitus 38,1895

⁵Käsikirjoitus 53,1912

⁶Kirje 133,1904

⁷Kirje 198,1901

Näin on kristillisessä elämässä. Mitä lähemmäksi Kristusta me tulemme, sitä lähempänä me olemme toisiamme. Jumala saa kun-
nian, kun hänen kansansa yhdistyy sopuisassa toiminnassa.⁸

Jokaisen autettava toista. — Perhe muodostaa pyhän yhteisön, jonka toimintaan jokaisen jäsenen tulee osallistua toisiaan auttaen. Perheen tulee toimia kitkattomasti kuin hyvin suunniteltu kone.⁹

Jokaisen perheenjäsenen on oivallettava, että hän on velvollinen omalta osaltaan edistämään perheen hyvinvointia ja järjestystä. Yksi ei saa toimia toista vastaan. Kaikkien on yksimielisesti rohkaistava muita; heidän on osoitettava lempeyttä, pitkämielisyyttä ja kärsivällisyyttä, heidän on puhuttava hiljaisella, rauhallisella äänellä ja vältettävä sekaannuksen aiheuttamista, ja jokaisen on tehtävä kaikkensa äidin työn helpottamiseksi. — -

Perheen jokaisen jäsenen tulee ymmärtää, mitä muut perheenjäsenet häneltä odottavat. Jokaisen kuusivuotiaan ja sitä vanhemman lapsen tulee ymmärtää, että hänen velvollisuutensa on kantaa oma osansa elämän taakoista.¹⁰

Hyvä päätös. — Minun tulee kasvaa armosta kotona ja missä tahansa olenkin, niin että tekoni saavat siveellistä voimaa. Kotona minun on pidettävä kurissa asenteeni, tekoni ja sanani. Minun on käytettävä aikaa itseni sivistämiseen, minun on kasvatettava ja koulutettava itseäni, niin että omaksun oikeat periaatteet. Minun on oltava esimerkkinä muille. Minun on mietiskeltävä Jumalan sanaa yöllä ja päivällä sekä sovellettava sitä elämäni. Hengen miekka, joka on Jumalan sana, on ainoa miekka, jota voin turvallisesti käyttää.¹¹

[166]

⁸Kirje 49,1904

⁹Käsikirjoitus 129,1903

¹⁰Testimonies for the Church, osa 2, s. 699, 700

¹¹Käsikirjoitus 13,1891

Jumalan alkuperäinen kasvatussuunnitelma. -Eede- nissä perustettu kasvatusjärjestelmä keskittyi perheeseen. Aadam oli Jumalan poika (Luuk. 3: 38), ja Korkeimman lapset saivat opetusta Isältään. Heidän koulunsa oli todellinen perhekoulu.

Jumalallisessa kasvatussuunnitelmassa, joka ottaa huomioon ihmisen langenneen tilan, Kristus edustaa isää ja on yhdistävä rengas Jumalan ja ihmisen välillä. Hän on ihmiskunnan suuri opettaja. Hän asetti miehet ja naiset edustajikseen. Perhe on koulu, ja vanhemmat opettajia.

Patriarkkojen päivinä kasvatus oli perhekeskeistä. Näin perustettiin kouluihin Jumala järjesti luonteen kehitykselle suotuisat olot. Jumalan johdossa olleet noudattivat edelleen Jumalan alussa antamaa suunnitelmaa. Ne, jotka erosivat Jumalasta, rakensivat itselleen kaupungeja ja kokoontuivat niihin pitämään iloa ja nauttimaan ylellisyydestä ja paheista, joista nykyajan kaupungit ylpeilevät ja turmeltuvat. Mutta ne, jotka pitivät kiinni Jumalan säätämistä elämän periaatteista, asuivat kedoilla ja kukkuloilla. He olivat maanviljelijöitä ja karjanhoitajia. Tällainen vapaa, riippumaton elämä tarjosi hyvät mahdollisuudet työntekoon, opiskeluun ja mietiskelyyn. Ihmiset oppivat tuntemaan Jumalaa ja opettivat lapsilleen hänen tekojaan ja teitään.

Jumala toivoi, että tätä kasvatusmenetelmää olisi noudatettu Israelissa.¹

Koti oli sekä koulu että kirkko ja vanhemmat opettivat lapsilleen arkielämän toimien parissa sekä maallisia että hengellisiä asioita.²

Perhepiiri kouluna. — Viisaudessaan Herra on päättänyt, että perhe on kasvattajista tärkein. Lapsen kasvatus alkaa kodissa. Siellä on ensimmäinen koulu. Vanhempien toimiessa opettajina lapsi oppii asioita, jotka tulevat opastamaan häntä koko elämän ajan: arvonantoa, kunnioitusta, kuuliaisuutta, itsehillintää. Kodissa saatu

---

¹Education, s. 33,34

²Education, s. 41

kasvatus vaikuttaa ratkaisevasti joko hyvään tai huonoon suuntaan. Kodin vaikutukset ovat usein huomaamattomia ja vähittäisiä, mutta oikein kohdistettuina ne muodostavat totuutta ja vanhurskautta edistävän voiman, jonka vaikutukset ulottuvat kauas tulevaisuuteen. Jos lapsi ei saa kotona kunnollista opetusta, saatana tulee käyttämään omia keinojaan hänen kasvattamiseksi. Miten tärkeä kodin muodostama koulu siis onkaan! ³

Pitäkää perhepiiriä kouluna, jossa te valmistatte lapsenne kohtaamaan velvollisuutensa kotona, yhteiskunnassa ja seurakunnassa. ⁴

Kotikasvatus tärkeintä. — Nykyajan nuorten kotikasvatus on lyöty laimin. Tämän murheellisen asian myöntävät lähes kaikki. ⁵

Mikään toimintakenttä ei ole tärkeämpi kuin kodin perustajan ja hoitajan tehtävä. Mistään ihmisille uskotusta työstä ei saada parempia tai kauaskantoisempia tuloksia kuin isien ja äitien työstä.

Nykyajan nuoret ja lapset päättävät minkälainen on tulevaisuuden yhteiskunta, ja kodeista riippuu, minkälaisia nämä nuoret ja lapset ovat. Oikean kotikasvatuksen puutteesta johtuu valtaosa ihmiskunnan kirouksena olevista sairauksista, kurjuudesta ja rikollisuudesta. Jos kotielämä olisi puhdasta ja rehellistä, jos kodeista maailmalle lähtevät lapset olisivat valmistautuneita kantamaan elämän vastuun ja vaarat, miten toisenlainen maailma nykyisin olisikaan! ⁶

[169] **Kaikki muu toissijaista.** — Jokainen maailmaan saatettu lapsi kuuluu Jeesukselle Kristukselle, ja hänet tulee sanoin ja esimerkin avulla opettaa rakastamaan ja tottelemaan Jumalaa. Ylivoimaisesti suurin osa vanhemmista on laiminlyönyt Jumalalta saamansa tehtävän eikä ole ryhtynyt opettamaan lapsiaan tuntemaan Kristuksen rakkautta heti, kun ymmärryksen ensi valo on syttynyt heidän miellessään. Vanhempien on tunnollisesti seurattava lapsen vastaanottavan mielen avautumista ja asetettava kotielämässään kaikki muu toissijaiseksi Jumalan määräämän tärkeän velvollisuuden rinnalla: kasvattaa lapset Herran rakkaudessa ja pelossa. ⁷

Vanhempien ei tule sallia taloudellisten huolten, maailmallisten tapojen tai tottumusten eikä muodin vaikuttaa itseensä, niin että he

³Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 107

⁴Signs of the Times, 10.9.1894

⁵Review and Herald, 30.8.1881

⁶Ministry of Healing, s. 351

⁷Käsikirjoitus 126,1896

laiminlyövät lapsensa vauvaiässä eivätkä anna heille asiaankuuluvaa opetusta heidän varttuessaan vuosi vuodelta.⁸

Yksi suuri syy siihen, että maailmassa on nykyään niin paljon paha, on se, että vanhemmat täyttävät mielensä muilla kuin kaikkien tärkeimmällä velvollisuudellaan: kärsivällisesti ja ystävällisesti opettaa lapsensa kulkemaan Herran tietä. Jos verho voitaisiin vetää syrjään, huomaisimme, että monet eksyneet lapset ovat tämän laiminlyönnin vuoksi jääneet osattomiksi hyvistä vaikutteista. Vanhemmat, onko teillä varaa siihen, että tämä toistuu teidän kohdallanne? Teillä ei saa olla mitään niin tärkeää tehtävää, että se estäisi teitä antamasta lapsillenne sitä aikaa, joka on tarpeen, jotta he oppisivat, mitä merkitsee totella Herraa ja luottaa häneen täysin. —

Entä minkä korvauksen te saatte ponnisteluistanne? Te huomaatte lasten seisovan rinnallanne, valmiina yhteistoimintaan ehdottamallanne tavalla. Te huomaatte työnne muuttuneen helpoksi.⁹

Jumalan asettamana opettajana kodissa. Vanhempien tulisi pitää itseään Jumalan asettamina opettajina, joiden tehtävänä on Aabrahamin tavoin opettaa lapsensa kulkemaan Herran tietä. Heidän on tutkittava huolellisesti Raamattua oppiakseen tuntemaan Herran tien, niin että he voivat opastaa perheensä sille tielle. Mi ka sanoo: ”Mitä muuta Herra sinulta vaatii, kuin että teet sitä, mikä oikein on, rakastat laupeutta ja vaellat nöyrästi Jumalasi edessä” [Miika 6: 8]. Voidakseen olla opettajia vanhempien on oltava oppilaita, etsittävä jatkuvasti valoa Jumalan sanasta sekä sanoin ja esimerkkinsä avulla tuotava tämä kallisarvoinen valo lastensa kasvatukseen.¹⁰

[170]

Jumalan antaman valon perusteella tiedän, että miehen ja vaimon on kodissaan oltava sananjulistaja, lääkäri, sairaanhoitaja ja opettaja. Heidän on liitettävä lapset itseensä ja Jumalaan, koulutettava heidät karttamaan jokaista tapaa, joka millään lailla sotii Jumalan työtä vastaan heidän ruumiissaan, ja opetettava heidät huolehtimaan elimistönsä jokaisesta osasta.¹¹

Lasten kasvatus kuuluu aina ensisijaisesti äidille. Koska tärkeät ja vaativat velvollisuudet vievät isän ajan, äidin tulee olla lasten erityinen opettaja ja kumppani etenkin varhaislapsuuden herkkien

⁸Signs of the Times, 17. 9.1894

⁹Käsikirjoitus 53,1912

¹⁰Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 145

¹¹Käsikirjoitus 100,1902

vuosien aikana, jolloin hän on lähes jatkuvasti heidän seurassaan. Hänen on huolellisesti opetettava lapsilleen siisteyttä ja järjestystä sekä ohjattava heitä hyvien tapojen ja tottumusten muodostamisessa; hänen on koulutettava heidät ahkeriksi, itseensä luottaviksi ja avuliaksi; hänen on opetettava heidät elämään ja toimimaan, niin kuin he olisivat aina Jumalan edessä. ¹²

Vanhemmillä sisaruksilla on voimakas vaikutus perheen nuorempiin jäseniin. Nuoremmat, jotka seuraavat vanhempien esimerkkiä, perustavat toimintansa jäljittelyyn enemmän kuin usein toistettuihin käskyihin. Vanhimman tyttären tulee pitää kristillisenä velvollisuutenaan äidin auttamista tämän raskaassa työssä. ¹³

[171] Vanhempien tulee olla paljon kotona. Sanoin ja esimerkein heidän tulee opettaa lapsille Jumalan rakkautta ja pelkoa. Heidän on opetettava lapsia olemaan älykkäitä, seurallisia ja helliä, kehittämään ahkeruutta, taloudellisuutta ja itsensäkieltämistä. Antamalla lapsille kotona rakkautta, myötätuntoa ja rohkaisua vanhemmat voivat valmistaa heille turvallisen ja tervetulleen pakopaikan monilta maailman kiusauksilta. ¹⁴

Valmistaa seurakuntakouluun. — Kotona poikamme ja tyttäremme valmistuvat seurakuntakoulua varten. Vanhempien on pidettävä tämä aina mielessään ja kodin opettajina pyhitettävä kaikki voimansa Jumalalle, niin että he voisivat täyttää arvokkaan ja pyhän velvollisuutensa. Tunnollinen, uskollinen kodissa saatu opetus on parasta valmennusta, mitä lapset voivat saada kouluvuosia varten. ¹⁵

Jumalan käskyt kaikkein tärkeimmät. — Raamatusta löytyy ohjeet kaikille, niin vanhemmille kuin lapsillekin. Niiden esittäjästä pyhästä ja korkeasta tasosta ei voi tinkiä. Jumalan käskyjen tulee olla kaiken yläpuolella. Perheen isän ja äidin tulee levittää Jumalan sanaa hänen, sydänten tutkijan, edessä ja vilpittömästi tiedustella: ”Mitä Jumala on sanonut?” ¹⁶

Opettakaa lapsenne rakastamaan totuutta sen itsensä vuoksi ja siksi, että heidät on pyhitettävä totuuden kautta ja tehtävä kelpoiksi seisomaan suurella tuomiolla, jossa pian tullaan ratkaisemaan,

¹²Pacific Health Journal, tammikuu 1890

¹³Testimonies for the Church, osa 3, s. 337

¹⁴Fundamentals of Christian Education, s. 65

¹⁵Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 150

¹⁶Review and Herald, 15.9.1891

ovatko he kelvollisia ryhtymään arvokkaampaan työhön ja tulemaan kuninkaallisen perheen jäseniksi, taivaallisen Kuninkaan lapsiksi.¹⁷

Valmistukaa tulevaan taisteluun. — Saatana kokoaa joukkojaan; olemmeko itse kukin valmiita pelottavaan taisteluun, joka on aivan edessämme? Valmennammeko lapsiamme suureen kriisiin? Olemmeko me ja perheemme selvillä vastustajien asemasta ja heidän sodankäynti-tavoistaan? Ovatko lapsemme oppineet päättäväisyyttä, joka auttaa heitä pysymään lujina ja peräänantamattomina kaikissa periaatetta ja velvollisuutta koskevissa asioissa? Minä rukoilen, että me kaikki ymmärtäisimme ajan merkit ja valmistautuisimme lastemme kanssa, niin että Jumala voisi olla meidän turvamme ja apumme hädän hetkenä.¹⁸

---

¹⁷Signs of the Times, 10.9.1894

¹⁸Review and Herald, 23.4.1889

[172]

Luku 29—Työ jota ei voi siirtää muille

[173]

Vanhempien vastuuta eivät muut voi kantaa. — Vanhemmat, teillä on vastuu, jota kukaan ei voi kantaa puolestanne. Niin kauan kuin elätte, olette vastuussa Jumalalle siitä, että pysytte hänen tiellään. — Vanhemmat, jotka ottavat Jumalan sanan oppaakseen ja ymmärtävät, miten paljon lapset ovat heistä riippuvaisia luonnolta muodostaessaan, antavat lapsilleen esimerkin, jota nämä voivat turvallisesti noudattaa.¹

Isät ja äidit ovat vastuussa lastensa terveydestä ja luonteenlaadusta. Tätä työtä ei tule antaa muiden tehtäväksi. Lasten vanhempina velvollisuutenne on työskennellä yhdessä Herran kanssa kasvattaaksenne heidät terveiden periaatteiden mukaisesti.²

Miten murheellista onkaan, että monet vanhemmat ovat sanoutuneet irti Jumalan asettamasta velvollisuudestaan lapsiaan kohtaan ja antavat mielellään vieraiden huolehtia näistä! He haluavat, että toiset työskentelevät heidän lastensa puolesta ja vapauttavat heidät velvollisuudestaan tässä asiassa.³

Monet niistä, jotka nyt valittavat lastensa tottelemattomuutta, saavat syyttää ainoastaan itseään. Heidän tulisi katsoa Raamattuunsa ja lukea, mitä velvollisuuksia Jumala heille vanhempina ja holhoojina asettaa. Heidän tulisi ryhtyä suorittamaan velvollisuuksia, joita he ovat pitkään lyöneet laimin. Heidän tulee nöyryä ja katua Jumalan edessä sitä, että he ovat lyöneet laimin hänen ohjeidensa seuraamisen lastensa kasvatuksessa. Heidän on muutettava omat menettelytapaansa ja seurattava tarkasti Raamatun neuvoja ja ohjeita.⁴

[174]

Seurakunta ei yksin pysty ottamaan vastuuta. — Jospa nuoret ja lapset antaisivat sydämensä Kristukselle! Minkä armeijan he muodostaisivatkaan muiden voittamiseksi vanhurskauden puolelle!

¹ Kirje 356, 1907

² Käsikirjoitus 126, 1897

³ Review and Herald, 25. 10. 1892

⁴ Käsikirjoitus 57, 1897

Vanhemmat eivät kuitenkaan saisi jättää tätä työtä yksin seurakunnan harteille.⁶⁵

Sananjulistajakin voimaton. — Te asetatte suuria vaatimuksia saarnaajalle ja vieritätte hänelle vastuun lastenne sielusta, mutta ettekö huomaa omaa vastuutanne vanhempina ja opettajina —? Oma huono esimerkkinne ja leväperäisyytenne turmelevat poikanne ja tyttärenne, ja vaikka lyötte laimin kotikasvatuksen, odotatte saarnaajan tekevän tyhjäksi päivittäisen vaikutuksenne ja suorittavan ihmeen, joka muuttaisi lastenne elämän hyveelliseksi ja hurskaaksi. Saarnaaja saattaa tehdä kaikkensa seurakunnan hyväksi: hän nuhtelee uskollisesti ja hellävaraisesti, kasvattaa kärsivällisesti ja rukoilee palavasti voittaakseen sieluja, ja jos hän epäonnistuu, vanhemmat usein kuitenkin syyttävät häntä lastensa kääntymättö- myydestä, vaikka syy saattaa olla heidän oma laiminlyöntinsä. Vastuu kuuluu vanhemmille. Haluavatko he suorittaa uskollisesti työn, jonka Jumala on heille uskonut? Haluavatko he kulkea eteenpäin ja ylöspäin, pyrkiä nöyrästi, kärsivällisesti ja kestävästi itse korkeammalle tasolle ja auttaa lapsensakin sille?⁶

Eivätkö monet isät ja äidit siirrä vastuunsa muiden käsiin? Eivätkö monet heistä ajattele, että sananjulistajan on otettava vastuu ja huolehdittava siitä, että heidän lapsensa kääntyvät ja Jumalan sinetti painetaan heihin?⁷

Sapattikoulu yksin ei riitä. — Heidän [vanhempien] etuoikeutensa on auttaa lapsiaan hankkimaan tietoa, jonka nämä voivat ottaa mukaansa tulevaan elämään. Mutta jostakin syystä monet vanhemmat eivät halua antaa lapsilleen uskonnollista opetusta. Lapset joutuvat sapatti- koulusta poimimaan ne tiedonjyvät velvollisuuksistaan Jumalaa kohtaan, jotka vanhempien tulisi heille antaa. Tällaisten vanhempien on ymmärrettävä, että Jumala haluaa heidän kasvattavan, kurittavan ja harjoittavan lapsiaan sekä jatkuvasti muistuttavan näille, että nämä muodostavat luonnetta nykyistä ja tulevaa elämää varten.⁸

Älkää luottako siihen, että sapattikoulun opettajat tekevät teille kuuluvan työn ja opastavat lapsenne oikealle tielle. Sapattikoulu on

⁵Signs of the Times, 13. 8. 1896

⁶Testimonies for the Church, osa 5, s. 494, 495

⁷Review and Herald, 21.5.1895

⁸Review and Herald, 6. 6.1899

suuri siunaus; se voi auttaa teitä työssänne, mutta se ei voi ottaa teidän paikkaanne. Jumala on antanut jokaiselle isälle ja äidille vastuun siitä, että he tuovat lapsensa Jeesuksen luo ja opettavat heidät rukoilemaan ja uskomaan Jumalan sanaan.

Kun kasvatatte lapsianne, älkää syrjäyttäkö Raamatun suuria totuuksia ja olettako, että sapattikoulun opettaja ja sananjulistaja suorittavat työn, jonka te löitte laimin. Raamattu ei ole niin pyhä ja ylevä, etteikö sitä voisi avata joka päivä ja tutkia innokkaasti. Jumalan sanan totuudet tulee soveltaa elämän pieniin ja vähäpätöisiltäkin näyttäviin asioihin. Jos niihin suhtaudutaan oikein, ne poistavat arjen harmautta, innoittavat kuuliaisuuteen ja tarjoavat periaatteet, joiden avulla oikea luonne voidaan muodostaa.⁹

---

⁹Käsikirjoitus 5,1896

Vanhempien tutustuttava lapsiinsa. — Jotkut vanhemmat eivät ymmärrä lapsiaan eivätkä todella tunne heitä. Usein vanhempien ja lasten välillä on syvä kuilu. Jos vanhemmat pyrkisivät tutustumaan lastensa tunne-elämään ja ajatuksiin, sillä olisi hyvä vaikutus.¹

Isän ja äidin on toimittava täydessä yhteisymmärryksessä. Heidän on oltava lastensa tovereita.²

Vanhempien on tutkittava, miten he parhaiten ja menestyksikkäimmin voivat voittaa lastensa rakkauden ja luottamuksen, voidakseen ohjata heidät oikealle tielle. Heidän on heijastettava rakkauden auringonpaistetta kodissa.³

Rohkaisua ja kiitosta. — Lapset rakastavat seuraa; hyvin harvoin he nauttivat yksinäisyydestä. He kaipaavat myötätuntoa ja hellyyttä. He ajattelevat äidin iloitsevan samoista asioista kuin hekin. Heistä on luonnollista mennä äidin luokse pienine iloineen ja suriineen. Äidin ei pitäisi haavoittaa heidän herkkää mieltään suhtautumalla välinpitämättömästi asioihin, jotka hänestä tuntuvat mitättömiltä mutta ovat lapselle hyvin tärkeitä. Äidin myötätunto ja hyväksyntä ovat lapselle kallisarvoisia. Hyväksyvä katse ja rohkaisun tai kiitoksen sana tekee usein koko päivän aurinkoiseksi.⁴

Vanhempien oltava lapsen uskottuja. — Vanhempien pitäisi rohkaista lapsiaan luottamaan heihin ja kertomaan heille sydänsurunsa, pienet päivittäiset harminsa ja vaikeutensa.⁵

Opettakaa heitä ystävällisesti ja voittakaa heidän kiintymyksensä. Lapsuus on koettelevaa aikaa. Monet ulkoiset tekijät pyrkivät veroittamaan lapsia teistä, ja teidän on vastustettava niitä. Opetta-

¹Testimonies for the Church, osa 1, s. 396

²Käsikirjoitus 45,1912

³Review and Herald, 30.8.1881

⁴Ministry of Healing, s. 388

⁵Testimonies for the Church, osa 1, s. 391

kaa heitä uskoutumaan teille. Antakaa heidän kuiskata korvaanne koettelemuksensa ja ilonsa.⁶

Lapset säästyisivät monelta pahalta, jos heillä olisi toverillisempi suhde vanhempiinsa. Vanhempien pitäisi rohkaista lapsiaan olemaan avoimia ja vilpittömiä, kertomaan heille ongelmansa ja kun eivät tiedä, mikä on oikein, esittämään asia vanhemmille sellaisena kuin sen näkevät ja pyytämään heidän neuvoaan. Ketkä voisivat paremmin nähdä ja osoittaa lapsia uhkaavat vaarat kuin heidän juma-laapelkäävät vanhempansa? Kuka voisi paremmin ymmärtää heidän lastensa luonteen omalaatuisuutta kuin he? Äiti, joka on seurannut lapsensa jokaista mielenliikettä syntymästä saakka ja tuntee hänen luonnolliset taipumuksensa, osaa parhaiten neuvoa lastaan. Kuka voi yhtä hyvin sanoa, mitä luonteenpiirrettä tulisi valvoa ja hillitä, kuin äiti isän avustamana.⁷

”Ei ole aikaa.” — ”Ei ole aikaa”, sanoo isä. ”Minulla ei ole aikaa lasten kasvattamiseen eikä yhdessäoloon perheen parissa.” Jos näin on, sinun ei olisi pitänyt hankkia perhettä vastuullesi. Kun kiellät heiltä ajan, joka oikeudenmukaisesti kuuluu heille, riistät heiltä kasvatuksen, joka sinun tulisi heille antaa. Jos sinulla on lapsia, sinun on yhdessä äidin kanssa työskenneltävä heidän luonteensa muovaamiseksi.⁸

Monet äidit huudahtavat: ”Minulla ei ole aikaa olla lasten kanssa.” Käytä sitten Kristuksen tähden vähemmän aikaa vaatteisiin. Lyö mieluummin laimin ulkoasusi. Lyö laimin vierailut. Lyö laimin lukemattomien ruokalajien valmistaminen. Mutta älä milloinkaan, milloinkaan, lyö laimin lapsiasi. Mitä ovat akanat vehnän rinnalla? Älä anna minkään tulla itsesi ja lastesi parhaan välille.⁹

[178] Raskaiden huolten painamista äideistä voi joskus tuntua, että heillä ei ole aikaa eikä kärsivällisyyttä neuvoa pienokaisiaan ja osoittaa heille rakkautta ja myötätuntoa. Mutta heidän tulee muistaa, että jos lapset eivät saa vanhemmiltaan eivätkä kotoaan sitä, mikä tyydyttäisi heidän myötätunnon ja toveruuden tarpeensa, he etsivät

⁶Testimonies for the Church, osa 1, s. 387

⁷Testimonies for the Church, osa 1, s. 392

⁸Fundamentals of Christian Education, s. 65, 66.

⁹Signs of the Times, 3. 4.1901

sitä muista lähteistä, jotka voivat vahingoittaa heidän mieltään ja luonnettaan.¹⁰

Lasten mukana työssä ja leikissä. — Käytä osa vapaaajastasi lasten parissa. Ole mukana heidän työssään ja leikeissään, voita heidän luottamuksensa. Vaali ystävyys- suhdettanne.¹¹

Vanhempien tulisi omistaa illat perheilleen. Unohtakaa työhuolenne.¹²

Neuvoja pidättyväisille, määräileville vanhemmille. — Sekä vanhemmilla että opettajilla on vaara kärkeä ja määrätä liikaa ja välttää läheistä suhdetta lapsiin ja oppilaisiin. He säilyttävät usein tietyn välimatkan ja pitävät yllä arvovaltaansa kylmästi ja ymmärtämättömästi, mikä vierottaa lapset ja oppilaat heistä. Jos he keräisivät lapset ympärilleen ja osoittaisivat rakastavansa heitä ja olevansa kiinnostuneita heidän kaikista puuhistaan, jopa heidän leikeistään, ja heittäytyisivät joskus lapsiksi lasten joukkoon, he tekisivät lapset hyvin onnellisiksi ja voittaisivat heidän rakkautensa ja luottamuksensa. Silloin lasten olisi helpompi hyväksyä vanhempiansa ja opettajiensa arvovalta ja kunnioittaa sitä.¹³

Huonot toverit kodin kilpailijoina. — Saatana ja hänen joukkonsa yrittävät kaikin voimin valloittaa lasten mielen, ja siksi lapsia tulee käsitellä rehdisti, hellästi ja rakastavasti. Silloin pystyt vaikuttamaan heihin ja he tuntevat voivansa luottaa sinuun varauksetta. Kiedo lapsesi kodin ja oman persoonasi lämpöön. Jos teet sen, he eivät kaipaa kovin paljon toisten lasten seuraa. — Maailmassa nykyään vallitsevan pahan tähden lapsille on asetettava rajoituksia, ja siksi vanhempien tulee entistä enemmän huolehtia heistä saadakseen heidät viihtymään luonaan ja tuntemaan, että heidän onnestaan ollaan kiinnostuneita.¹⁴

[179]

Vanhempien tutustuttava lapsiinsa. — Vanhempien ja lasten välille ei saisi päästä syntymään mitään kylmyyttä ja pidättyväisyyttä. Vanhempien tulee tutustua lapsiinsa, yrittää ymmärtää heidän toiveitaan ja taipumuksiaan, paneutua heidän tunne-elämäänsä ja saada selville, mitä he mielessään miettivät.

¹⁰Ministry of Healing, s. 389

¹¹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 124

¹²Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 65

¹³Testimonies for the Church, osa 3, s. 134, 135

¹⁴Testimonies for the Church, osa 1, s. 387, 388

Vanhemmat, osoittakaa lapsillenne, että rakastatte heitä ja haluatte tehdä kaikkenne heidän onnekseen. Jos teette niin, asettamanne välttämättömät rajoitukset otetaan paljon vakavammin. Ohjatkaa lapsianne hellästi ja myötätuntoisesti ja muistakaa, että ”heidän enkelinsä taivaissa näkevät aina minun Isäni kasvot, joka on taivais-sa” (Matt. 18: 10). Jos toivotte, että enkelit suorittavat lastenne hyväksi Jumalan heille antaman tehtävän, olkaa yhteistyössä heidän kanssaan tekemällä oma osanne.

Lapsilla, jotka ovat kasvaneet hyvän kodin viisaan ja rakastavan ohjauksen alaisina, ei ole mitään halua lähteä etsimään huvituksia ja seuraa muualta. Paha ei viehätä heitä. Kotona vallitseva henki muovaa heidän luonnettaan, he oppivat tapoja ja periaatteita, jotka varjelevat heitä kiusauksilta, kun he lähtevät kodin suojista valloittamaan omaa paikkaansa maailmasta.¹⁵

---

¹⁵Ministry of Healing, s. 394

Rakkauden voima. — Rakkaudessa on ihmeellinen voima, sillä se on jumalallista. Leppeä vastaus, joka ”taltuttaa kiukun” ja ”rakkaus”, joka on ”pitkämielinen” ja ”lempeä” sekä ”peittää syntien paljouden” — eikö se opeta meille, minkä parantavan voiman olemmekaan saaneet elämäämme. Kuinka elämä voisikaan muuttua ja maa tulla taivaan kaltaiseksi, esimauksi taivaasta!

Nämä kallisarvoiset totuudet voidaan opettaa niin yk-sinkertaisesti, että pieni lapsikin voi ne ymmärtää. Lapsen sydän on herkkä ja vastaanottavainen. Kun me vanhemmat tulemme ”lasten kaltaisiksi”, kun opimme Vapahtajamme nöyryyttä, lempeyttä ja hellyyttä, meidän on helppo vaikuttaa pienten lasten sydämeen ja opettaa heille rakkauden parantavaa palvelusta. ¹

Maailmallisesta näkökulmasta katsottuna raha on valtaa; mutta kristilliseltä kannalta rakkaus on valtaa. Älyllinen ja hengellinen voima sisältyvät tähän periaatteeseen. Puhtaalla rakkaudella on erityinen kyky tehdä hyvää, eikä se muuhun pystykään. Se torjuu riidat ja epätoivon, se tuo todellisen onnen. Rikkaus vaikuttaa usein rappeuttavasti ja tuhoavasti, voimalla on kyky haavoittaa tehokkaasti, mutta puhtaan rakkauden ominaisuuksia ovat totuus ja hyvyys. ²

Rakkaus on taimi, jota tulee kastella. — Kodin tulee olla puhtaimman ja ylevimmän rakkauden keskus. Rauhaa, sopua, rakkautta ja onnea on vaalittava kärsivällisesti joka päivä, kunnes nämä kallisarvoiset asiat täyttävät jokaisen perheenjäsenen sydämen. Rakkauden tainta on kasteltava huolellisesti, muuten se kuolee. Jokaista hyvää periaatetta on vaalittava, mikäli haluamme niiden kukoistavan sielussa. Saatanan suorittama kylvö — pahan-suopuus, kateus, epäluuloisuus, pahan puhuminen, kärsimättömyys, ennakkoluuloisuus, itsekkyyys, ahneus ja turhamaisuus — on kitkettävä juurineen pois. Jos näiden huonojen asioiden annetaan jäädä sieluun, ne tulevat kantamaan hedelmän, joka saastuttaa monia. Miten monet viljele-

¹Education, 8.114

²Testimonies for the Church, osa 4, s. 138

vätkään myrkyllisiä kasveja, jotka tuhoavat rakkauden kallisarvoiset hedelmät ja saastuttavat sielun! ³

Muistelkaa omaa lapsuuttanne. — Älkää kohdelko lapsianne aina ankarasti, vaan muistakaa omaa lapsuuttanne ja muistakaa, että he ovat vain lapsia. Älkää odottako heiltä täydellisyyttä tai vaatiko heitä toimimaan heti aikuisten miesten ja naisten tavoin. Jos niin teette, suljette oven, josta muuten voisitte käydä heidän luokseen, ja ajatte heidät tuhoisin seurauksin avaamaan oven toisille, jotka myrkyttävät heidän nuoren mielensä, ennen kuin heräätte huomaamaan heidän vaaransa. — -

Vanhemmat eivät saisi unohtaa lapsuusvuosiaan tai sitä kuinka he silloin kaipasivat myötätuntoa ja rakkautta ja kuinka onnettomia he olivat, kun heitä moitittiin ankarasti. Heidän tulisi samastua nuorten tunteisiin ja asettua lastensa tasolle voidakseen ymmärtää heidän tarpeitaan. ⁴

Lapset tarvitsevat ystävällisiä, rohkaisevia sanoja. Miten helppo äitien onkaan puhua ystävällisesti ja hellästi ja tehdä pienokaisten elämä päivänpaisteiseksi ja saada heidät unohtamaan murheensa! ⁵

Vanhemmat, antakaa lapsillenne rakkautta: rakkautta vauvaiässä, rakkautta lapsuudessa, rakkautta nuoruudessa. Älkää rypistäkö otsanne heille, vaan hymyilkää aina aurinkoisesti. ⁶

[182] **Antakaa lasten elää valoisassa ilmapiirissä.** — Lapsia tulee lohduttaa hellästi, kun he ovat murheellisia. Vauva- iän ja täysi-ikäisyyden välissä lapset eivät yleensä saa tarvitsemaansa huomiota osakseen. Tarvitaan äitejä, jotka kohtelevat lapsiansa niin, että nämä tuntevat kuuluvansa perheeseen. Äidin on keskusteltava lastensa kanssa näiden toiveista ja ongelmista. Vanhempien tulee muistaa, että heidän on huolehdittava ensisijaisesti lapsistaan eikä vieraista. Lasten tulee elää valoisassa ilmapiirissä äidin huolenpidon alaisina. ⁷

Auttakaa lapsianne saavuttamaan voittoja. — Ympäröikää heidät rakkauden ilmapiirillä. Näin te saatte heidät luopumaan itsepäisyydestään. ⁸

³Signs of the Times, 20. 6. 1911

⁴Testimonies for the Church, osa 1, s. 387,388

⁵Review and Herald, 9. 7. 1901

⁶Käsikirjoitus 129,1898

⁷Käsikirjoitus 127,1898

⁸Käsikirjoitus 114,1903

Kun lapset tarvitsevat rakkautta pikemmin kuin ruokaa. — Monet äidit lyövät häpeällisesti laimin lapsensa saadakseen aikaa vaatteiden kirjontaan tai tarpeettomien koristuksien lisäämiseen lastensa pikku pukineisiin. Kun lapset ovat väsyneitä ja todella kai-paavat äidin huolenpitoa, heidät lyödään laimin tai heille annetaan syötävää, jota he eivät lainkaan tarvitse ja joka tuossa tilantees-sa on suorastaan vahingollista. Joskus lapsi tarvitsee eniten äidin tyyntyttävää syliä. Jokaisella äidillä tulisi olla aikaa näihin pieniin hellyydenosoituksiin, jotka ovat niin tärkeitä varhaislapsuudessa ja lapsuudessa. Tällä tavalla äiti liittää lasten sydämen ja onnen omaan-sa. Hän merkitsee heille samaa kuin Jumala meille.⁹

Kohtuulliset toiveet täytettävä. — Sinun on jatkuvasti osoitet-tava lapsillesi, että rakastat heitä, että teet työtä heidän parhaakseen, että heidän onnensa on sinulle tärkeää, että tarkoituksesi on tehdä vain sitä, mikä edistää heidän parastaan. Sinun tulee täyttää heidän pienet toiveensa aina, kun voit sen kohtuudella tehdä.¹⁰

Älä koskaan toimi hetken mielijohteesta kasvattaessasi lapsia. Arvovallan tulee yhdistyä rakkauteen. Vaali ja edistä kaikkea, mikä on hyvää ja rakastettavaa, ja opeta heidät tuntemaan Kristus, niin että he oppivat tavoittelemaan korkeinta hyvää. Kun kiellät heiltä vahingolliset asiat, osoita heille, että rakastat heitä ja haluat tehdä heidät onnellisiksi. Mitä tuhempia he ovat, sitä enemmän rakkautta sinun tulee osoittaa heille. Kun lapsi luottaa siihen, että haluat tehdä hänet onnelliseksi, rakkaus murtaa kaikki esteet. Vapahtaja noudatti tätä periaatetta ollessaan tekemisissä ihmisten kanssa; sama periaate tulee saattaa kunniaan seurakunnassa.¹¹

[183]

Rakkaus on ilmaistava. — Monissa perheissä lyödään laimin rakkauden osoittaminen. Tunteellisuutta ei tarvita, mutta tarvitaan rakkautta, joka ilmaistaan puhtaalla, ylevällä tavalla. Monet kovetta-vat tietoisesti sydämensä ja ilmaisevat sanoilla ja teoilla luonteensa saatanallisen puolen. Hellää rakkautta on aina vaalittava miehen ja vaimon, vanhempien ja lasten sekä veljien ja sisarien välillä. Harkit-semattomat sanat on jätettävä lausumatta, eikä yksikään ilme saisi antaa vaikutelmaa, että kodista puuttuu keskinäinen rakkaus. Jo-

⁹Käsikirjoitus 43,1900

¹⁰Testimonies for the Church, osa 4, s. 140

¹¹Käsikirjoitus 4,1893

kaisen perheenjäsenen velvollisuus on käyttäytyä miellyttävästi ja puhua ystävällisesti. ¹²

Vaalikaa hellyyttä, kiintymystä ja rakkautta, jotka ilmenevät pienissä kohteliaisuuksissa, puheessa ja ystävällisissä huomionsoituksissa. ¹³

Paras tapa kasvattaa lapset kunnioittamaan isää ja äitiä on se, että antaa heille tilaisuuden nähdä, miten ystävällisesti isä kohtelee äitiä ja miten kunnioittavasti äiti suhtautuu isään. Katselemalla vanhempiensa rakkautta lapset oppivat tottelemaan viidettä käskyä ja noudattamaan kehotusta: ”Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaiset Herrassa, sillä se on oikein.”¹⁴

Vanhempien heijastettava Jeesuksen rakkautta. — Kun äiti on saavuttanut lastensa luottamuksen ja opettanut heidät rakastamaan ja tottelemaan häntä, hän on opettanut heille kristillisen elämän ensimmäisen läksyn. Lasten on rakastettava, uskottava ja toteltava Vapahtajaa aivan kuten he rakastavat, uskovat ja tottelevat vanhempiaan. Rakkaus, jota vanhemmat osoittavat lapselle hoitaessaan ja kasvattaessaan häntä oikealla tavalla, on himmeä heijastus Jeesuksen rakkaudesta uskollista kansaansa kohtaan. ¹⁵

¹²Signs of the Times, 14.11.1892

¹³The Youth's Instructor, 21. 4.1886

¹⁴Review and Herald, 15.11. 1892

¹⁵Signs of the Times, 4. 4. 1911

Vanhemmat puutarhureina. — Herra on uskonut vanhemmille vakavan, pyhän tehtävän. Heidän on huolellisesti viljeltävä sydämen maaperää. Näin he voivat toimia yhdessä Jumalan kanssa. Hän odottaa heidän tarkasti varjelevan ja hoitavan lastensa sydämen puutarhaa. Heidän on kylvettävä hyvä siemen ja kitkettävä kaikki rumat rikkaruohot. Luonteen jokainen virhe ja puute on juurittava pois, sillä jos ne saavat kasvaa, ne turmelevat luonteen kauneuden.¹

Vanhemmat, oma koti on teidän ensimmäinen työkenttänne. Koptipuutarhan kallisarvoiset taimet vaativat teidän huolenpitoanne. Teidän on huolehdittava sieluista tilivelvollisen tavoin. Ajatelkaa huolellisesti työtänne, sen luonnetta, päämäärää ja tuloksia.²

Oman ovenne edessä teillä on maatilkkku, jota teidän on hoidettava, ja Jumala tulee asettamaan teidät vastuuseen työstä, jonka hän on uskonut käsiinne.³

Hoitakaa puutarhaa. — Maailmassa ajatellaan yleensä, että nuorten tulee saada seurata omia luonnollisia taipumuksiaan. Jos he pieninä ovat hyvin vilttejä, vanhemmat sanovat, että he viisastuvat kyllä jonkin ajan kuluttua, ja kuusitoista tai kahdeksantoista täytettyään, he järkiintyvät ja luopuvat pahoista tavoistaan ja heistä tulee kunnan miehiä ja naisia. Mikä erehdys tämä onkaan! Vihollisen sallitaan kylvää siementään sydämen puutarhaan monen vuoden ajan, väärin periaatteiden annetaan kehittyä, ja monissa tapauksissa kaikki tämän maaperän hyväksi myöhemmin tehty työ on turhaa. -

Jotkut vanhemmat ovat sallineet lastensa muodostaa väärin tapoja, joiden jäljet saattavat jäädä näkyviin koko loppuiäksi. Tämä on vanhempien synti. Nämä lapset saattavat tunnustautua kristityiksi, mutta ellei armo vaikuta heidän sydämessään ja heidän elämänsä muutu läpikotaisin heidän aikaisemmat tapansa näkyvät heidän ko-

¹Käsikirjoitus 138,1898

²Signs of the Times, 1. 7. 1886

³Review and Herald, 15. 9.1891

kemuksissaan ja heidän luonteensa ilmenee sellaisena, millaiseksi vanhemmat sallivat sen muotoutua.⁴

Emme saa antaa nuorten oppia hyvää ja pahaa umpimähkään ja toivoa, että joskus tulevaisuudessa hyvä pääsee voitolle ja paha menettää voimansa. Paha tulee lisääntymään nopeammin kuin hyvä. On mahdollista, että lasten oppima paha voidaan kitkeä pois monen vuoden kuluttua, mutta kuka rohkenee ryhtyä tällaiseen uhkayritykseen? Aika on lyhyt. On helpompaa ja turvallisempaa kylvää lapsen sydämeen puhdasta, hyvää siementä kuin kitkeä rikkaruohoja jälkeinpäin. Nuoreen mieleen piirtyneitä vaikutteita on vaikea pyyhkiä pois. Siksi on erittäin tärkeää, että nämä vaikutteet olisivat laadultaan oikeita, niin että nuorten taipuisa mieli ohjautuisi oikeaan suuntaan.⁵

Kylvä ja kitke. — Lapsen elämän ensimmäisinä vuosina sydämen maaperä on huolellisesti valmistettava vastaanottamaan Jumalan armon sadetta. Sitten totuuden siemenet on kylvettävä huolellisesti, minkä jälkeen niitä tulee ahkerasti vaalia. Jumala, joka palkitsee jokaisen hänen nimessään suoritettun teon, antaa kylvetylle siemenelle elämän; ensin tulee korsi, sitten tähkä, sitten täysi jyvä tähkään.

Vanhempien pahan laiminlyönnin vuoksi saatana pääsee liian usein kylvämään omat siemenensä lasten sydämeen, ja seurauksena on häpeän ja surun sato. Nykymaailmasta puuttuu tosi hyvyttä, koska vanhemmat eivät ole huolehtineet omista lapsistaan. He eivät ole estäneet heitä seurustelemasta piittaamattomien ja kevytmielisten toverien kanssa. Siksi lapset ovat lähteneet maailmaan kylvämään kuoleman siementä.⁶

[187] Ohjaus, arvottomien ja myrkyllisten rikkaruohojen kitkeminen, on suuriarvoista työtä. Jos rikkaruohojen annetaan olla, ne kasvavat, kunnes tukahduttavat totuuden ja siveellisten periaatteiden kallisarvoiset kasvit.⁷

Jos pelto jätetään kitkemättä, se rupeaa kasvamaan vahingollisia rikkaruohoja, joita on hyvin vaikea saada hävitetyksi. Ennen kuin hyödylliset kasvit voivat ruveta kasvamaan, maa on muokattava ja

⁴Testimonies for the Church, osa 1, s. 403

⁵Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 138,139

⁶Käsikirjoitus 49,1901

⁷Review and Herald, 14.4.1885

rikkaruohot poistettava. Ennen kuin nämä arvokkaat kasvit voivat kasvaa, on siemen kylvettävä huolellisesti. Jos äidit löyvät laimin arvokkaan siemenen kylvämisen ja silti odottavat arvokasta sato, he tulevat pettymään, sillä he niittävät ainoastaan orjantappuroita ja ohdakkeita. Saatana seuraa aina tilannetta ja on valmis kylvämään siemeniä, jotka itävät ja tuottavat runsaan sadon hänen oman saatanallisen luonteensa mukaisesti.⁸

Meidän on jatkuvasti valvottava lapsiamme. Saatanalla on lukuisia keinoja, joilla hän alkaa muokata heidän luonnettaan ja tahtoaan heti syntymän jälkeen. Heidän turvallisuutensa riippuu vanhempien viisaudesta ja valppaasta huolenpidosta. Vanhempien on Jumalan rakkaudessa ja pelossa vallattava sydämen puutarha ja kylvettävä oikean mielenlaadun, hyvien tapojen ja Jumalan rakkauden ja pelon hyvää siementä.⁹

Kehittäkää luonnollista kauneutta. — Vanhempien ja opettajien tulee etsiä vakavasti sitä viisautta, jota Jeesus on aina valmis antamaan, sillä he ovat tekemisissä ihmismielen kanssa sen kehityksen mielenkiintoisimmassa ja herkimässä vaiheessa. Heidän tulee pyrkiä kehittämään nuorten taipumuksia siten, että kussakin kehitysvaiheessa näiden elämä edustaisi sitä luonnollista kauneutta, joka siihen kauteen kuuluu, ja että se puhkeaisi vähitellen kukoistukseensa, kuten puutarhan kasvit ja kukat.¹⁰

---

⁸Käsikirjoitus 7,1899

⁹Käsikirjoitus 7,1899

¹⁰Testimonies for the Church, osa 6, s. 204, 205

Tieto jumalallisesta ystävästä. — Lempeä Lunastajasi tuntee hellää myötätuntoa sinua kohtaan ja on valmis kuulemaan rukoukseksi ja antamaan tarvitsemaasi apua. Hän tuntee jokaisen äidin sydämen tuskan ja on hänen paras ystävänsä kaikissa vaikeissa tilanteissa. Hänen ikuiset käsivartensa kannattavat jumalaapelkäävää, uskollista äitiä. Kun Kristus oli maan päällä, hänellä oli äiti, joka taisteli köyhyyttä vastaan ja jolla oli paljon raskaita murheita. Hän säälii jokaista kristittyä äitiä tämän murheissa ja vastoinkäymisissä. Sama Vapahtaja, joka kauan sitten teki pitkän matkan lohduttaakseen ahdistunutta äitiä, jonka tytär oli pahan hengen riivaama, kuulee jokaisen äidin rukoukset ja siunaa hänen lapsiaan.

Hän, joka antoi leskelle takaisin tämän ainoan pojan, kun tätä kannettiin haudata, liikuttuu vielä nykyäänkin surevan äidin murheesta. Hän, joka itki myötätunnon kyyneleitä Lasaruksen haudalla ja antoi Marialle ja Martalle takaisin heidän haudatun veljensä, hän, joka antoi Maria Magdaleenalle anteeksi, hän, joka muisti äitiään riippuessaan ristillä tuskissaan, hän, joka ilmestyi itkeville naisille ja teki heistä sanansaattajia, jotka ensimmäisinä levittivät hyviä uutisia ylösnousseesta Vapahtajasta — hän on naisen paras ystävä myös tänään ja valmis auttamaan kaikissa elämän asioissa.¹

Mikään työ ei vedä vertoja kristityn äidin työlle. Hän ryhtyy työhönsä tuntien, mitä lasten kasvattaminen Herran pelossa ja nuhteessa merkitsee. Usein hänestä tuntuu, että taakka on raskaampi kuin hän jaksaa kantaa, ja miten suuri etuoikeus hänellä onkaan viedä kaikki myötätuntoiselle Vapahtajalle rukouksessa! Hän voi laskea taakkansa Vapahtajan jalkojen juureen ja saada hänen läsnäolostaan voimaa, joka auttaa häntä selviytymään ja antaa hänelle iloa, toivoa ja viisautta kaikkein synkimpi- näkin hetkinä. Miten hyvältä huolten uuvuttamasta äidis-tä tuntuukaan tietää, että hänellä on vaikeuksien keskellä sellainen ystävä! Jos äidit menisivät useammin Kristuksen

¹Signs of the Times, 9.9.1886

luo ja luottaisivat häneen enemmän, heidän taakkansa muuttuisivat keveämmiksi ja he löytäisivät levon sielulleen.²

Taivaan Jumala kuulee rukouksemme. — Te ette pysty kasvattamaan lapsianne niin kuin teidän tulisi, jollette saa jumalallista apua: Aadamin langennut luonto pääsee aina voitolle. Sydän tulee valmistaa totuuden periaatteita varten niin, että ne juurtuvat sieluun ja saavat elämää ylläpitävää ravintoa.³

Vanhemmat voivat luottaa siihen, että kasvattaessaan lapsiaan Jumalan ohjeiden mukaisesti he saavat apua ylhäältä. He hyötyvät runsain mitoin: opettaessaan he oppivat itse. Heidän lapsensa saavuttavat voittoja sen tiedon avulla, jonka he ovat saaneet kulkiessaan Herran tietä. Heidät tehdään kykeneviksi voittamaan luonnolliset ja perityt taipumuksensa pahaan.⁴

Vanhemmat, työskentelettekö herpaantumatta lastenne hyväksi? Taivaan Jumala panee merkille huolenpitoron, vilpittömän työnne ja jatkuvan valppautenne. Hän kuulee rukouksenne. Kasvattakaa lapsenne hellästi ja kärsivällisesti Herralle. Koko taivas on kiinnostunut työstänne. — — Jumala tulee avuksenne ja kruunaa työnne menestyksellä.⁵

Enkelit ovat rinnallanne, kun koetatte selvittää lapsillenne pelastustotuuksia ja ohjata heitä Kristuksen, heidän henkilökohtaisen Vapahtajansa, luo. Herra antaa isille ja äideille armon saada lapsensa kiinnostumaan ihanasta Beetlehemin lapsesta, joka on todellinen maailman toivo.⁶

Pyytäkää ja ottakaa vastaan. — Vanhempien on tärkeässä työssään pyydettävä ja vastaanotettava taivaan apua. Vaikka vanhempien luonne, tavat ja tottumukset eivät olisikaan esimerkillisiä, vaikka heidän lapsuudessa ja nuoruudessa oppimansa asiat olisivat kehittäneet heidän luonteensa huonoon suuntaan, heidän ei tarvitse joutua epätoivoon. Jumalan uudistava voima pystyy muuttamaan perityt ja hankitut taipumukset; Jeesuksen uskonto on kohottava

[190]

²Signs of the Times, 13.9.1877

³Review and Herald, 25.10.1892

⁴Review and Herald, 6. 6.1899

⁵Review and Herald, 29.1. 1901

⁶Desire of Ages, s. 517

uskonto. Uudestisyntyminen merkitsee muutosta, uutta syntymää Jeesuksessa Kristuksessa.⁷

Neuvokaamme lapsiamme sanan opetuksilla. Jos te kutsutte Herraa, hän vastaa teille. Hän sanoo: Tässä minä olen. Mitä haluat minun tekevän puolestasi? Taivas on yhteydessä maailmaan, jotta jokainen sielu kykenisi suoriutumaan tehtävästään. Jumala rakastaa näitä lapsia. Hän tahtoo, että heidät kasvatetaan ymmärtämään korkea kutsumuksensa.⁸

Pyhä Henki opastaa. — Äidin tulisi tuntea tarvitsevänsä Pyhän Hengen opastusta, jotta hänellä itsellään voisi olla aito kokemus Jumalan tahtoon alistumisesta. Silloin hän voi Kristuksen armon avulla olla viisas, lempeä ja rakastava opettaja.⁹

Kristus on huolehtinut siitä, että kaikki vanhemmat, jotka alistuvat Pyhän Hengen johtoon, saavat riittävästi voimaa ja armoa kyetäkseen toimimaan opettajina kodissaan. Lasten kotona saama kasvatus ja koulutus muovaa heidän luonnettaan.¹⁰

Jumalallinen voima yhdistyy inhimilliseen ponnistukseen. — Jumalallinen työ on turhaa ilman inhimillisiä ponnisteluita. Jumala vaikuttaa voimakkaasti, kun vanhemmat häneen luottaen heräävät näkemään pyhän velvollisuutensa ja pyrkivät kasvattamaan lapsensa oikein. Hän tekee työtä yhdessä niiden vanhempien kanssa, jotka kasvattavat lapsiaan huolellisesti rukouksen hengessä, ja viemään päätökseen pelastustyönsä heissä ja heidän lapsissaan. Hän tulee vaikuttamaan heissä niin, että he sekä tahtovat että toimivat hänen mielensä mukaisesti.¹¹

[191]

Inhimilliset ponnistukset eivät riitä auttamaan lapsianne muodostamaan taivaskelpoista luonnetta. Jumalan avulla tärkeä ja pyhä työ voidaan kuitenkin suorittaa loppuun.¹²

Kun ryhdyt suorittamaan velvollisuuttasi vanhempana Jumalan voimassa vakaasti päättäen ponnistella hellittämättä ja lyömättä laimin velvollisuuttasi kasvattaa lapset Jumalan tahdon mukaisesti, Jumala hyväksyy ponnistuksesi. Hän tietää sinun tekevän parhaasi,

⁷Review and Herald, 13. 4.1897

⁸Käsikirjoitus 31,1909

⁹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 128

¹⁰Käsikirjoitus 36,1899

¹¹Signs of the Times, 25. 9.1901

¹²Review and Herald, 25. 10.1892

ja hän antaa sinulle lisää voimaa. Hän tekee työstä sen osan, jota isä tai äiti ei pysty tekemään; hän tukee jumalaapelkäävän äidin viisaita, kärsivällisiä ja hyvään suuntautuvia ponnistuksia. Vanhemmat, Jumala ei tarjoudu tekemään työtä, jonka hän on jättänyt teidän kotona tehtäväksenne. Ette saa antaa periksi laiskuudelle ja olla veltoja palvelijoita, mikäli haluatte lastenne pelastuvan vaaroista, jotka heitä maailmassa ympäröivät.¹³

Riippukaa kiinni Jeesuksessa kun vaikeudet yllättävät. — Vanhemmat, ottakaa vastaan polullenne loistavat jumalallisen valon säteet. Vaeltakaa valossa, niin kuin Kristus on valossa. Kun tartutte työhön pelastaaksenne lapsenne ja pysyäkseen pyhyiden tiellä, tulette kohtaamaan ankaria koettelemuksia. Mutta älkää irrottako otettanne. Riippukaa kiinni Jeesuksessa. Vaikeuksia tulee. Kohtaatte esteitä. Katsokaa lakkaamatta Jeesukseen. Kun joudutte vaikeaan tilanteeseen, kysykää: Herra, mitä minun on tehtävä?¹⁴

Mitä ankarampi taistelu, sitä enemmän apua he [vanhemmat] tarvitsevat taivaalliselta Isältä, ja sitä merkittävämpi on saavutettu voitto.¹⁵

Toimikaa uskossa. — Vanhempien on suoritettava heille osoitettu työ kärsivällisesti ja rakastavasti Kristuksen moninaisen armon taloudenhoitajina. Heidän odotetaan pysyvän uskollisina. Kaikki on tehtävä uskossa. Heidän on jatkuvasti rukoiltava, että Jumala antaisi armonsa heidän lapsilleen. Milloinkaan he eivät saa työssään olla tympääntyneitä, kärsimättömiä tai kiukkuisia. Heidän on pysyttävä lähellä lapsiaan ja Jumalaa. Jos vanhemmat pyrkivät kärsivällisesti ja rakastavasti auttamaan lapsiaan saavuttamaan puhtauden ja vaatimattomuuden korkeimman tason, he onnistuvat.¹⁶

[192]

¹³Review and Herald, 10.7.1888

¹⁴Käsikirjoitus 67,1901

¹⁵Review and Herald, 30. 8.1881

¹⁶Käsikirjoitus 138,1898

Jakso 9—Isä -perheen yhdysside

[193]

[194]

Luku 34—Isän asema ja velvollisuudet

[195]

Isän tehtävä. — Koti on Jumalan asetus. Jumala suunnitteli, että perhepiiri, isä, äiti ja lapset, toimisivat maailmassa liikeyrityksen tavoin.¹

Kodin onni ei ole yksin äidin vastuulla. Isällä on siinä tärkeä tehtävä. Aviomies on side, jonka voimakas, vilpitön ja uskollinen rakkaus yhdistää perheen jäsenet, äidin ja lapset, lujasti toisiinsa.²

Hän, aviomies [engl. husband] on perheen yhdysside [engl. house-band]. — Minä näin että vain harvat isät tajuavat vastuunsa.³

Perheyhteisön päämies. — Aviomies ja isä on perheen pää. Vaimo odottaa häneltä rakkautta ja myötätuntoa ja apua lasten kasvattamisessa, ja se on aivan oikein. Lapset ovat yhtä lailla isän kuin äidinkin, ja lasten menestys ja hyvinvointi kiinnostaa myös isää. Lapset odottavat isältä tukea ja opastusta, ja isällä tulee olla oikea käsitys elämästä, perhe-elämään vaikuttavista tekijöistä ja sitä ympäröivästä seurapiiristä. Ennen kaikkea hänen tulee antaa rakkauden, Jumalan pelon ja Jumalan sanan opetusten hallita elämäänsä, jotta hän voisi opastaa lapsiansa oikealle tielle. — Isän tulee tehdä oma osansa kodin onnen hyväksi. Vaikka hänellä olisi murheita ja liikehuolia, hänen ei pitäisi antaa niiden varjostaa perhettään. Hänen tulee astua kotikynnyksen yli hymyillen ja hyviä uutisia tuoden.⁴

[196]

Lainsäätäjä ja pappi. — Isä on perheen keskipiste. Hän on lainsäätäjä, ja hänen miehekäs käytöksensä edustaa voimakkaampia hyveitä: tarmokkuutta, lahjomattomuutta, rehellisyyttä, kärsivällisyyttä, rohkeutta, ahkeruutta ja käytännöllisyyttä. Isä on eräässä mielessä perheen pappi, joka asettaa Jumalan alttarille aamu- ja iltauhrin. Vaimoa ja lapsia tulee rohkaista osallistumaan tähän uhriin samoin kuin ylistyslauluun. Aamuin ja illoin isän tulee perheen pappina tunnustaa Jumalalle synnit, jotka hän itse ja hänen lapsensa

¹Käsikirjoitus 36,1899

²Signs of the Times, 13.9.1877

³Testimonies for the Church, osa 1, 547

⁴Ministry of Healing, s. 390,392

ovat päivän mittaan tehneet. Hänen on tunnustettava synnit, jotka ovat tulleet hänen tietoonsa, ja myös salaiset synnit, jotka ainoastaan Jumala tuntee. Tämän tehtävän harras suorittaminen, josta isä on vastuussa ollessaan kotona ja äiti isän ollessa poissa, on perheelle siunaukseksi.⁵

Isä edustaa perheessään jumalallista Lainantajaa. Hän työskentelee yhdessä Jumalan kanssa, toteuttaa Jumalan armollisia suunnitelmia, juurruttaa lasten mieleen yleviä periaatteita ja auttaa heitä muodostamaan puhtaan ja hyveellisen luonteen. Tämä on mahdollista siksi, että hän on kylvänyt lasten sieluun opetuksia, jotka auttavat heitä olemaan kuuliaisia sekä maallisille vanhemmilleen että taivaalliselle Isälleen.⁶

Isä ei saa pettää pyhää luottamusta. Hän ei saa missään asiassa luopua isällisestä arvovallostaan.⁷

Vaeltakaa Jumalan yhteydessä. — Isän — — elävä usko sitoo hänen lapsensa Jumalan valtaistuimeen. Omaa voimaansa epäillen hän jättää avuttoman sielunsa Jeesukselle ja turvaa Korkeimman voimaan. Veljet, rukoilkaa kotona, perheenne parissa, öin ja päivin. Rukoilkaa hartaasti kammiossanne; kesken päivän aherruksen kohottakaa sielunne rukouksessa Jumalan luo. Näin Eenok vaelsi Jumalan yhteydessä. Sielun hiljainen, harras rukous kohoaa kuin pyhä suitsutus armon valtaistuimen luo, ja Jumala hyväksyy sen aivan kuin se olisi uhrattu pyhäkössä. Koetuksen aikana Kristus tulee auttamaan jokaista, joka etsii häntä tällä tavalla. He tulevat olemaan voimakkaat hädän päivänä.⁸

Kypsyttä tarvitaan. — Isä ei saa olla kuin lapsi, joka toimii hetken mielihoiteesta. Pyhät siteet liittävätkin hänet perheeseensä.⁹ [197]

Hänen vaikutuksensa kodissa riippuu siitä, miten hyvin hän tuntee ainoan oikean Jumalan ja Jumalan lähettämän Jeesuksen Kristuksen. ”Kun minä olin lapsi”, Paavali sanoo, ”niin minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli, ja minä ajattelin kuin lapsi; kun tulin mieheksi, hylkäsin minä sen, mikä lapsen on.” Isän tulee olla perheen pää, mutta hän ei saa olla kuin iso, kuriton poika, vaan mies,

⁵Testimonies for the Church, osa 2, s. 701

⁶Signs of the Times, 10. 9.1894

⁷Kirje 9,1904

⁸Testimonies for the Church, osa 4, s. 616

⁹Testimonies for the Church, osa 1, s. 547

jolla on miehekäs luonne ja joka hallitsee itsensä. Hänellä tulee olla oikeat moraalikäsitteet. Jumalan sanan puhtaiden periaatteiden tulee säädellä ja hillitä hänen käytöstään kotona. Silloin hän kasvaa täyteen miehuuteen Kristuksessa Jeesuksessa.¹⁰

Alistu Jumalan tahtoon. — Aviopuolisolle ja isälle haluan sanoa: varmistu siitä, että sieluasi ympäröi pyhä ja puhdas ilmapiiri. — Sinun on päivittäin otettava oppia Jeesuksesta. Et milloinkaan saa tyrannisoida toisia perheenjäseniä. Jos mies menettelee niin, hän on yhteistyössä saatanan voimien kanssa. Alista tahtosi Jumalan tahtoon. Tee kaikkesi, jotta vaimosi elämä olisi miellyttävää ja onnellista. Etsi neuvoa Jumalan sanasta. Elä kotona sanan opetusten mukaisesti. Silloin pystyt elämään niiden mukaisesti seurakunnassa ja viemään ne työpaikallasi. Taivaan periaatteet jalostavat kaikki tekosi. Jumalan enkelit työskentelevät kanssasi ja auttavat sinua ilmaisemaan Kristusta maailmalle.¹¹

[198] **Sopiva rukous kiivaalle aviomiehelle.** — Älä salli työpaikan ongelmien synkentää kotielämäsi. Jos pienet asiat, jotka eivät ole aivan mielesi mukaisia, estävät sinua osoittamasta kärsivällisyyttä, pitkämielisyyttä, ystävällisyyttä ja rakkautta, se on merkki siitä, ettei ole valinnut kumppaniksesi häntä, joka rakasti sinua niin paljon, että antoi henkensä sinun puolestasi, jotta sinä voisit olla yhtä hänen kanssaan.

Jokapäiväisessä elämässäsi kohtaat äkillisiä yllätyksiä, pettymyksiä ja kiusauksia. Mitä sana sanoo? ”Vastustakaa perkelettä” luottamalla lujasti Jumalaan, ”niin se teistä pakenee. Lähestykää Jumalaa, niin hän lähestyy teitä.” Katso Jeesukseen aina ja kaikkialla, uhraa hiljainen rukous vilpittömästä sydäimestä, niin että opit tuntemaan hänen tahtonsa. Kun sitten vihollinen syöksyy kimppuusi kuin tulva, Herran Henki käy taisteluun puolestasi vihollista vastaan. Kun olet melkein valmis antautumaan, menettämään kärsivällisyytesi ja itsehillintäsi, olemaan kova ja halveksiva, etsimään virheitä ja syyttämään — silloin on aika lähettää taivaaseen rukous: ”Auta minua, oi Jumala, vastustamaan kiusausta ja poistamaan sydäimestäni katkeruus, viha ja pahat puheet. Anna minulle sinun nöyryyttäsi, sinun vaatimattomuuttasi, sinun pitkämielisyyttäsi ja sinun rakkaut-

¹⁰Käsikirjoitus 36,1899

¹¹Kirje 272,1903

tasi. Älä anna minun tuottaa häpeää Lunastajalleni ja tulkita väärin vaimoni, lasteni tai uskonveljien ja -sisarien sanoja ja vaikuttimia. Auta minua olemaan ystävällinen, säälivä, lempeä ja anteeksiantava. Auta minua olemaan todellinen perheenisä kodissani ja ilmaisemaan Kristuksen luonnetta muille.”¹²

Käytä arvovaltaasi nöyrästi. — Jos mies puhuu jatkuvasti asemastaan perheen päänä, se ei suinkaan ole osoitus hänen miehekkyydestään. Kunnioitus häntä kohtaan ei lisääny sillä, että hän lainaa Raamattua arvovaltansa tueksi. Hänen miehekkyyttään ei lisää se, että hän vaatii vaimoaan, lastensa äitiä, noudattamaan omia suunnitelmiaan aivan kuin ne olisivat erehtymättömiä. Herra on asettanut miehen vaimon pääksi, jotta mies olisi vaimon suojelija; mies liittää perheenjäsenet yhteen, hän on perheen pää aivan kuten Kristus on seurakunnan pää ja salattu ruumiin Vapahtaja. Tutkikoon jokainen aviomies, joka väittää rakastavansa Jumalaa, huolellisesti niitä vaatimuksia, jotka Jumala hänelle asettaa. Kristus käyttää [199] arvovaltaansa viisaasti, ystävällisesti ja lempeästi; niin tulee myös aviomiehen käyttää valtaansa ja seurata häntä, joka on seurakunnan pää.¹³

---

¹²Kirje 105, 1893

¹³Kirje 18b, 1891

Luku 35—Yhteiset taakat

Isän tehtävää ei voi siirtää muille. — Isän velvollisuutta lapsia kohtaan ei voi siirtää äidille. Äidillä on riittävästi työtä omista velvollisuuksissaan. Vanhemmat pystyvät suoriutumaan Jumalan antamasta tehtävästä vain, jos he työskentelevät yhdessä.¹

Isä ei saa lyödä laimin omaa osuuttaan lasten kasvattamisessa tätä elämää ja ikuisuutta varten. Hänen on kannettava osansa vastuusta. Sekä isällä että äidillä on velvollisuutensa. Vanhempien on osoitettava rakkautta ja kunnioitusta toisiaan kohtaan, mikäli he haluavat näiden ominaisuuksien kehittyvän lapsissaan.²

Isän tulisi rohkaista ja tukea äitiä kasvatustyössä iloisin ilmein ja ystävällisin sanoin.³

Yritä auttaa vaimoasi hänen taistelussaan. Harkitse sanojasi, viljele hyviä tapoja, kohteliaisuutta ja ystävällisyyttä, niin sinut paljataan.⁴

Hellä apu keventää äidin kuormaa. — Oli isän ammatti mikä tahansa, hänen ilmeittensä tulee olla yhtä ystävälliset ja valoisat ja sanansa yhtä miellyttävät kotona kuin ne ovat olleet hänen seurustellessaan päivän aikana asiakkaittensa ja vieraittensa kanssa. Vaimon tulee saada tuntee, että hän voi luottaa miehensä syvään rakkauteen — että miehen käsivarret tukevat ja kannattavat häntä hänen ponnistuksissaan ja huolissaan ja että tämän vaikutus vahvistaa hänen omaa vaikutustaan — näin hänen taakkansa tuntuu puolet kevyemmältä. Eivätkö lapset kuulu yhtä lailla miehelle kuin vaimolle?⁵

[201] Vaimo saattaa ottaa itselleen tehtäviä, joita hän kenties pitää tärkeämpinä kuin sitä, että auttaisi miestä suorittamaan velvollisuutensa. Sama koskee miestä. Hellä apu on arvokasta. Miehillä

¹Fundamentals of Christian Education, s. 69

²Signs of the Times, 22. 7.1889

³Signs of the Times, 13.9.1877

⁴Testimonies for the Church, osa 2, s. 84

⁵Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 70

on taipumus tuntea itsensä vapaiksi menemään ja tulemaan kotiinsa kuin täsihoitolaiset eikä niin kuin perheen isät.⁶

Kodin velvollisuudet ovat pyhiä ja tärkeitä. Usein niihin kuitenkin liittyy rasittava yksitoikkoisuus. Lukemattomat askareet ja huolet muuttuvat ärsyttäviksi, jos aviomies ja isä ei suo äidille sitä virkistävää vaihtelua ja rentoutumista, jonka hän usein pystyisi järjestämään jos vain haluaisi — tai pikemminkin jos hän ajattelisi sen olevan tarpeellista tai toivottavaa. Alempaan yhteiskuntaluokkaan kuuluvan äidin elämä on jatkuvaa itsensä uhraamista, mikä tuntuu vielä vaikeammalta jos mies ei ymmärrä hänen asemansa vaikeutta eikä anna hänelle tukeaan.⁷

Osoita huomaavaisuutta heikkoa vaimoa kohtaan. — Aviomiehen tulee olla hyvin kiinnostunut perheensä hy-vinvoinnista. Eri-tyisen hellästi hänen tulee ottaa huomioon heikon vaimonsa tunteet. Siten hän voi suuressa määrin ehkäistä sairauksia. Ystävälliset, iloiset ja rohkaisevat sanat voivat olla paljon tehokkaampia parantajia kuin vahvimmatkaan lääkkeet. Ne rohkaisevat masentunutta mieltä, ja pienten huomaavaisuuksien aikaansaama kodin onni ja viihtyisyys palkitsee vaivan kymmenkertaisesti. Aviomiehen tulee muistaa, että äidillä on suuri vastuu lasten kasvattamisesta ja että äidin tehtäväksi jää suuressa määrin lasten luonteen muovaaminen. Sen tulisi herättää isän herkimät tunteet ja saada hänet ottamaan osaa taakan kantamiseen. Hänen tulisi rohkaista vaimoan luottamaan hänen syvään kiintymykseensä ja kehottaa tätä suuntaamaan katseensa tai-vaaseen, josta väsynyt saa voiman, rauhan ja parhaimman levon. Mies ei saisi tulla kotiin murtunein mielin, vaan hänen läsnäolonsa tulisi olla koko perheelle ilonaihe, ja hänen tulisi rohkaista vaimoan nostamaan katseensa ja luottamaan Jumalaan. He voivat yhdessä vedota Jumalan lupauksiin ja jakaa perheelleen runsaita siunauksia.⁸

”Johda hellävaroen.” — Moni aviomies ja isä voisi oppia [202] hyödyllisiä asioita uskollisen paimenen tavasta huolehtia laumastaan. Kun Jaakobia kehoitettiin lähtemään kiireesti vaivalloiselle matkalle, hän vastasi:

⁶Käsikirjoitus 80,1898

⁷Signs of the Times, 6.12.1877

⁸Testimonies for the Church, osa 1, s. 306,307

”Herrani näkee itse, että lapset ovat pieniä ja että minulla on imettäviä lampaita ja lehmiä mukamani; jos näitä ajaa kiivaasti päivänkään, kuolee koko lauma.” ”Minä seuran hiljalleen jäljessä, sen mukaan kuin karja, jota kuljetan, ja lapset jaksavat käydä.”

Elämän vaivalloisella matkalla on aviomiehen ja perheenisän kuljettava ”hiljalleen”, sen mukaan kuin hänen matkatoverinsa jaksaa käydä. Maailman rynnätessä innokkaasti tavoittelemaan rikkautta ja valtaa hänen tulee pidätellä askeliaan voidakseen lohduttaa ja tukea hänen rinnalleen kutsuttua kulkijaa. — — Aviomiehen tulee auttaa vaimoaan osoittamalla myötätuntoa ja kestäväää rakkautta. Jos hän haluaa pitää vaimonsa iloisena ja virkeänä, koko kodin päivänpaisteena, hänen tulee auttaa tätä taakkojen kantamisessa. Miehen ystävällisyys ja huomaavaisuus rohkaisee suuresti vaimoa, ja kun mies koettaa tuottaa vaimolleen iloa, hän saa omaankin sydämeensä ilon ja rauhan. — — Jos äiti jää vaille tarvitsemaansa huolenpitoa ja lohdutusta, jos hänen annetaan kuluttaa voimansa loppuun tekemällä liikaa työtä tai kantamalla huolten ja murheen taakkaa, hänen lapsensa jäävät vaille sitä elinvoimaa, pitkäjänteisyyttä ja toiveikkuutta, mikä heille perintönä kuuluisi. Paljon parempi olisi tehdä äidin elämä valoisaksi ja iloiseksi, suojella häntä puutteelta, uuvuttavalta työltä ja masentavalta huolelta ja antaa lapsille mahdollisuus saada hyvä fyysinen ja henkinen terveys, jotta he voisivat selviytyä elämästä omin voimin.⁹

---

⁹Ministry of Healing, s. 374

Vietä aikaa lasten kanssa. — Usein isät tuhlaavat monia korvaamattomia tilaisuuksia voittaa lastensa luottamus puolelleen. Kun he palaavat työstä kotiin, heidän tulisi kokea miellyttävänä vaihteluna se, että he voivat viettää jonkin aikaa lastensa parissa.¹

Isien tulisi luopua väärästä arvokkuudesta, kieltäytyä hetkeksi omista mieliteoistaan ja seurustella lastensa kanssa, ottaa osaa heidän pieniin suruihinsa ja liittää heidät itseensä rakkauden voimakkain sitein, vaikuttaa heidän vastaanottavaan mieleensä siten, että lapset pitävät heidän antamiaan neuvoja pyhinä²

Kiinnitä erityistä huomiota poikiin. — Isällä tulisi olla erityisen läheinen suhde poikiinsa. Hänen tulisi jakaa heille laajan elämäkokemuksensa suomaa apua ja puhua heille niin yksinkertaisesti ja hellästi, että he kiintyvät häneen. Hänen tulisi osoittaa heille, että hän ajattelee aina heidän parastaan.³

Jos perheessä on poikia, isä ei saa milloinkaan lyödä laimin huostaansa uskottuja sieluja, oli hänen ammattinsa mikä hyvänsä. Hän on saattanut nämä lapset maailmaan ja ottanut Jumalan edessä vastuun siitä, että pyrkii kaikin mahdollisin keinoin varjelemaan heidät epäpyhältä seuralta ja huonoilta tovereilta. Hän ei saa jättää vallattomia poikiaan äidin vastuulle. Se on äidille liian raskas taakka. Isän on järjestettävä asiat parhain päin sekä äidin että lasten kannalta. Äidin saattaa olla hyvin vaikea hillitä itsensä ja käsitellä lapsiaan viisaasti. Jos näin on, isän tulisi ottaa suurempi osa taakasta itselleen. Hänen on ponnisteltava määrätietoisesti lastensa pelastamiseksi.⁴

Harjoita lapset hyödylliseen työhön. — Perheensä päänä isän tulisi kyetä harjoittamaan lapsensa hyödylliseen työhön ja velvollisuuksien täyttämiseen. Ennen kaikkea tämä on hänen tehtävänsä. Äiti huolehtii ensi sijassa lapsen luonteenlaadun kehittamisestä sen

¹Signs of the Times, 6.12.1877

²Signs of the Times, 6.12.1877

³Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 128

⁴Käsikirjoitus 79,1901

ensimmäisten vuosien aikana. Hänen tulee kuitenkin aina olla varma isän tuesta. Jos työ estää isää olemasta hyödyksi perheelleen, hänen tulisi etsiä muuta työtä, joka sallii hänen käyttää osan ajastaan lasten parissa. Jos hän lyö lapset laimin, hän on uskoton Jumalan antamalle luottamustehtävälle.

Isä pystyy vaikuttamaan lapsiinsa voimakkaammin kuin maailman houkutukset. Hänen on tutkittava tähän pieneen piiriin kuuluvien jäsenten luonteenlaatua, jotta hän ymmärtäisi heidän tarpeensa ja heitä uhkaavat vaarat ja olisi valmis tukahduttamaan väärät taipumukset ja rohkaisemaan hyviä.⁵

Olipa isän työ luonteeltaan millaista hyvänsä, se ei ole niin tärkeää, että hänellä olisi oikeus lyödä laimin lastensa kasvattaminen ja kouluttaminen kulkemaan Herran tietä.⁶

Tutustu erilaisiin luonteenlaatuihin. — Isän ei tulisi uppoutua työelämään tai kirjojen tutkimiseen siinä määrin, ettei hän ehdi tutustua lastensa luonteeseen ja tarpeisiin. Hänen tulisi olla mukana keksimässä keinoja, joilla eriluonteiset lapset saadaan innostumaan kullekin sopivasta hyödyllisestä työstä.⁷

[205] Isät, viettäkää mahdollisimman paljon aikaa lastenne parissa. Pyrkikää perehtymään heidän yksilölliseen luonteenlaatuunsa, niin että osaatte kasvattaa heidät sopusoinnussa Jumalan sanan kanssa. Älköön huuliltanne lähtekö ainoatakaan masentavaa sanaa. Älkää synkentäkö kotia. Kohdelkaa lapsianne miellyttävästi, ystävällisesti ja lempeästi, mutta älkää koskaan hemmotelko heitä ajattelemattomasti. Antakaa heidän itse selvittää pienistä pettymyksistään, niin kuin kaikki joutuvat tekemään. Älkää rohkaisko heitä esittämään teille turhanpäiväisiä valituksia toisistaan. Opettakaa heitä olemaan kärsivällisiä toisiaan kohtaan ja säilyttämään toistensa luottamus ja kunnioitus.⁸

Työskentele ja leiki lastesi kanssa. — Isät — yhdistäkää arvovaltaanne rakkautta ja kurinpitoonne ystävällisyyttä ja myötätuntoa. Omistakaa osa vapaa-ajastanne lapsillenne, tutustukaa heihin, työskennelkää ja leikkikää heidän kanssaan ja voittakaa heidän luot-

⁵Review and Herald, 30.8.1881

⁶Signs of the Times, 10. 9.1894

⁷Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 127,128

⁸Käsikirjoitus 60,1903

tamuksensa. Olkaa ystäviä heille, varsinkin pojillenne. Siten teillä voi olla voimakas hyvä vaikutus heihin.⁹

Opeta lapsia luonnon välityksellä. — Isän tulee keventää äidin taakkaa. — Hänen tulee kiinnittää lasten huomio kauniisiin kukkiin ja mahtaviin puihin, joiden lehdissä he voivat nähdä Jumalan teot ja rakkauden. Hänen tulee opettaa heille, että Jumala, joka on tehnyt kaiken tämän, rakastaa kauneutta ja hyvyyttä. Kristus kiinnitti opetuslastensa huomion kedon kukkiin ja taivaan lintuihin, osoitti, miten Jumala huolehtii niistä ja esitti tämän todistukseksi siitä, että hän pitää huolta myös ihmisestä, joka on lintuja ja kukkia arvokkaampi. Selitä lapsille, että vaikka me ihmiset tuhlaisimme miten paljon aikaa tahansa itsemme koristeluun, ulkonäkömme ei koskaan vedä suloudessa ja kauneudessa vertoja yksinkertaisimmalle- kaan kedon kukalle. Näin heidän mielensä suuntautuu keinotekoisesta kauneudesta luonnolliseen. He oppivat, että Jumala on antanut kaikki nämä kauniit asiat heidän ilokseen ja että hän haluaa heidän kohdistavan sydämensä parhaat ja pyhimmät tunteet häneen.¹⁰

Isä voi viedä lapset puutarhaan ja näyttää heille avautuvat silmut ja kukkien väriloiston. Tällaisten välikappaleiden avulla hän voi opettaa heille tärkeitä asioita Luojusta ja avata heidän katseltavakseen luonnon suuren kirjan, jonka sivuilla Jumalan rakkaus on piirtynyt jokaiseen puuhun, kukkaan ja ruohonkorteen. Hän voi juurruttaa heidän mieleensä sen, että jos Jumala välittää näin paljon puista ja kukista, niin hän välittää varmasti paljon olennoista, jotka hän on luonut omaksi kuvakseen. Hän voi auttaa heitä jo varhain ymmärtämään, että Jumala toivoo lasten olevan viehättäviä, ei keinotekoisella tavalla, vaan siten, että heidän luonteensa on kaunis ja että he ovat ystävällisiä ja rakastavia, mikä tekee heidät iloisiksi ja onnellisiksi.¹¹

[206]

⁹Ministry of Healing, s. 391, 392

¹⁰Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 70

¹¹Signs of the Times, 6.12.1877

[207]

Luku 37—Huonon aviomiehen ominaisuuksia

Aviomies, joka odottaa vaimon kantavan kaksinkertaisen taakan. — Useimmissa perheissä on eri ikäisiä lapsia, joista muutama tarvitsevat äidin hellän ja viisaan huolenpidon lisäksi isän lujaa mutta samalla lempeää ohjausta. Harvat isät ymmärtävät tämän asian vakavuuden. He lyövät laimin oman velvollisuutensa ja siten lisäävät äidin raskasta taakkaa samalla kun pitävät oikeutenaan arvostella äitiä ja tuomita hänen menettelytapansa oman mielensä mukaisesti. Tämän painostuksen ja arvostelun vuoksi vaimo ja äiti raukka tuntee usein syyllisyyttä ja katumusta asioista, jotka hän viattomuudessaan tai tietämättömyydessään on tehnyt olosuhteisiin nähden usein parhaalla mahdollisella tavalla. Sen sijaan että äidin ylivoimaisia ponnistuksia arvostettaisiin ja ne hyväksyttäisiin ja häntä ilahdutettaisiin, hänet jätetään kulkemaan surun ja moitteen varjostamaa tietä, koska velvollisuutensa laiminlyövä aviomies odottaa hänen suoriutuvan sekä omista että miehensä velvollisuuksista tätä tyydyttävällä tavalla epäsuotuisista oloista huolimatta.¹

[208]

Monet aviomiehet eivät riittävästi ymmärrä ja arvosta vaimoaan, joka joutuu kantamaan huolia ja murheita raataessaan päivät pitkät loputtomissa taloustöissä. Usein he tulevat kotiin synkkämielisinä, vailla perheen kaipaamaa päivänpaisteisuutta. Jos ateriat ovat myöhässä, väsynyt vaimo, joka usein on sekä taloudenhoitaja, lastenhoitaja, keittäjä että sisäkkö, saa moitteita tervehdykseksi. Vaativa aviomies saattaa suostua ottamaan itkevän lapsen äitinsä väsyneiltä käsivarsilta, jotta perheen ateria valmistuisi nopeammin, mutta jos lapsi on rauhaton ja levoton isänsä sylissä, isä ei useinkaan tunne velvollisuudekseen ruveta lapsenhoitajaksi eikä pyri tyynnyttämään ja rauhoittamaan lasta. Hän ei pysähdy miettimään, miten monta tuntia äiti on joutunut kestäämään pienokaisen levottomuutta, vaan sanoo kärsimättömästi: ”Äiti, tule hakemaan lapsesi.” Eikö lapsi kuulu yh-

¹Signs of the Times, 6. 12.1877

tä lailla isälle kuin äidillekin? Eikö isä ole luonnostaan velvollinen suorittamaan kärsivällisesti oman osansa lastensa kasvattamisessa?²

Neuvoja määräilevälle ja komentelevalle aviomiehelle. — Elämäsi olisi paljon onnellisempaa, jos et olisi sitä mieltä, että sinulla on ehdoton määräysvalta siksi, että olet aviomies ja isä. Käytöksesi osoittaa, että olet ymmärtänyt väärin asemasi perheenisänä. Olet hermostunut ja määräilevä, ja usein osoitat niin huomattavaa arvostelukyvyn puutetta, että vaikka itse näkisit menettelytapasi missä valossa hyvänsä, et kuitenkaan voi saada vaimoasi ja lapsiasi vakuuttamaan niiden johdonmukaisuudesta. Omaksuttuasi tietyn näkökannan olet harvoin halukas muuttamaan sitä. Olet vakaasti päättänyt toteuttaa suunnitelmasi, vaikka usein toimit aivan väärällä tavalla, ja sinun pitäisi itse se huomata. Tarvitset enemmän, paljon enemmän rakkautta ja kärsivällisyyttä sekä vähemmän peräänantamattomuutta oman tahtosi toteuttamisessa sekä sanoin että teoin. Jos jatkat nykyistä menettelyäsi, et ole perheenisä vaan ruuvipenkki, joka puristaa ja ahdistaa perhettäsi. --

Kun yrität pakottaa muut noudattamaan ajatuksiasi pienimmissäkin yksityiskohdissa, aiheutat usein enemmän vahinkoa kuin jos antaisit periksi niissä. Tämä pätee silloinkin, kun mielipiteesi sinänsä ovat oikeita, mitä ne läheskään aina eivät ole: ajattelutapasi omalaatuisuus tekee niistä ylikireitä. Siksi pyrit väärin tavoitteisiin ankaralla, kohtuuttomalla tavalla.³

Sinulla on omalaatuiset näkemykset perheasioiden hoidosta. Käyttäydyt omapäisesti ja mielivaltaisesti etkä myönnä muille tahdon vapautta. Pidät itseäsi kyvykkäänä perheen päänä ja ajattelet, että sinun pääsi on kykenevä liikuttamaan muita jäseniä, kuten koneet liikkuvat työmiesten käsissä. Olet kaapannut itsellesi ylivallan ja jakelet määräyksiä. Tämä ei miellytä taivasta, se tekee säälivät enkelit murheellisiksi. Käyttäydyt perheessäsi aivan kuin kukaan muu ei pystyisi päättämään omista asioistaan. Olet loukkaantunut, koska vaimosi on uskaltanut vastustaa mielipiteitäsi ja asettaa päätöksesi kyseenalaisiksi.⁴

Ärtyneet ja tyytymättömät aviomiehet. — Aviomiehet, antakaa vaimollenne mahdollisuus hengelliseen elämään. — Monet

²Signs of the Times, 6. 12.1877

³Kirje 19a, 1891

⁴Testimonies for the Church, osa 2, s. 253

ruokkivat tyytymättömyyttään, kunnes ovat kuin täysikasvuisia lapsia. He eivät jätä taakseen lapsuusajan tätä puolta. He hellivät näitä tunteita, kunnes lakkaamattomilla valituksillaan muuttavat koko elämän raskaaksi ja ahdistavaksi, eivätkä ainoastaan omaa elämänsä vaan myös muiden elämän. Heissä elää Ismaelin henki, jonka käsi oli kaikkia vastaan ja jota vastaan oli kaikkien käsi.⁵

Itsekäs ja juro aviomies. — Veli B ei ole luonteeltaan sellainen, joka tuo päivänpaistetta perheeseensä. Juuri tässä asiassa hänen on tehtävä paljon työtä. Hän muistuttaa enemmän pilveä kuin valonsädettä. Hän on liian itsekäs lausuakseen kiitoksen sanoja perheensä jäsenille, ennen kaikkea vaimolle, joka eniten tarvitsee hänen rakkauttaan ja hellää kunnioitustaan. Hän on juro, äreä ja määräilevä. Hänen sanansa ovat usein teräviä ja jättävät haavan, jota hän ei yritä parantaa lepyttämällä sydäntään, tunnustamalla virheitään ja myöntämällä puutteitaan. — -

[210] Veli B:n tulisi muuttua lempeäksi. Hänen tulisi käyttäytyä hienostuneesti ja kohteliaasti. Hänen tulisi kohdella hyvin hellästi ja ystävällisesti vaimoaan, joka on hänen kanssaan yhdenvertainen joka suhteessa. Hänen ei pitäisi lausua ainuttakaan sanaa, joka voisi luoda varjon tämän sydämeen. Hänen tulisi aloittaa parannuksen teko kodissaan, vaalia rakkautta ja tukahduttaa karkeat, tylyt, tunteettomat ja halpamaiset luonteenpiirteet.⁶

Äreä, itsekäs ja ylimielinen aviomies ja perheenisä on itse onneton ja luo synkän varjon kaikkien kodin asukkaiden ylle. Hän saa nähdä oman epämiellyttävän luonteensa kertautuvan lapsissaan ja vaimonsa muuttuvan alakuloiseksi ja sairaalloiseksi.⁷

Itsekeskeinen ja suvaitsematon aviomies. — Vaadit vaimoltasi ja lapsiltasi liikaa. Moitit liikaa. Jos pyrkisit olemaan iloinen ja hyväntuulinen, jos puhuisit heille ystävällisesti ja lempeästi, niin kotisi täytyisi auringonpaisteella eikä pilvillä, surulla ja murheella. Arvostat liikaa omia mielipiteitäsi. Olet omaksunut äärimmäisen jyrkkiä asenteita etkä ole suostunut antamaan vaimosi mielipiteille sitä arvoa, jonka ne perheessäsi ansaitsisivat. Et ole esimerkilläsi opettanut lapsiasi kunnioittamaan vaimoasi ja hänen arvostelukykyään. Et ole tehnyt hänestä vertais- tasi vaan olet anastanut päätösvallan itsellesi

⁵Kirje 107,1898

⁶Testimonies for the Church, osa 4, s. 36, 37

⁷Ministry of Healing, s. 374,375

ja pitänyt siitä lujasti kiinni. Et olet luonteeltasi lempeä etkä myötätuntoinen. Näitä luonteenpiirteitä sinun tulee kehittää, mikäli haluat selviytyä voittajaksi ja saada Jumalan siunauksen perheesi osaksi. ⁸

Aviomies, joka ei piittaa kristillisestä kohteliaisuudesta. — Olet pitänyt ystävällisyyttä, lempeyttä ja myötätuntoisuutta heikkoutena, etkä ole pitänyt arvollesi sopivana puhua vaimollesi hellästi, lempeästi ja rakastavasti. Tässä olet erehtynyt todellisen miehekkyyden ja arvokkuuden suhteen. Taipumus jättää ystävälliset teot tekemättä on ilmeinen heikkous ja puute luonteessasi. Sitä, mitä sinä pidät heikkoutena, Jumala pitää todellisena kristillisenä kohteliaisuutena, jota jokaisen kristityn tulisi harrastaa. Juuri tätä henkeä Kristus osoitti. ⁹

Aviomiesten oltava rakkauden ja kiintymyksen arvoisia. — Jos aviomies on tyrannimainen, vaativa ja arvostelee vaimonsa tekoja, hän ei voi säilyttää tämän kunnioitusta ja rakkautta, ja avioliitto muodostuu vaimolle sietämättömäksi. Vaimo ei rakasta miestänsä, koska tämä ei yritä olla rakastettava. Aviomiesten tulee olla huolellisia, huomaavaisia, uskollisia ja myötätuntoisia. Heidän tulee osoittaa rakkautta ja myötätuntoa. — Jos aviomiehellä on sellaista luonteen jaloutta, sydämen puhtautta ja mielen ylevyyttä, jota jokaiselta tosi kristityltä vaaditaan, se kyllä ilmenee avioliitossa. — Hän pyrkii säilyttämään vaimonsa terveyden ja rohkeuden. Hän yrittää puhua ainoastaan ystävällisiä sanoja ja luoda kotiin rauhan ilmapiirin. ¹⁰

[211]

⁸Testimonies for the Church, osa 4, s. 255

⁹Testimonies for the Church, osa 4, s. 256

¹⁰Käsikirjoitus 17,1891

Jakso 10—Aiti kodin kuningatar

[212]

[213]

[214]

Luku 38—Äidin asema ja vastuu

[215]

Tasavertainen aviomiehen kanssa. — Naisen tulee tasavertaisena miehen kanssa täyttää se paikka, jonka Jumala hänelle alunperin suunnitteli. Maailma tarvitsee äitejä, jotka ovat äitejä sanan täydessä merkityksessä eivätkä ainoastaan nimellisesti. Voimme hyvällä omallatunnolla sanoa, että naisen nimenomaiset velvollisuudet ovat pyhempää kuin miehen velvollisuudet. Naisen tulee ymmärtää työnsä pyhyys ja tarttua elämäntehtäväänsä Jumalan voimassa ja pelossa. Hänen tulee kasvattaa lapsensa hyödyllisiksi tämän maailman kansalaisiksi ja paremman maailman asukkaiksi.¹

Vaimon ja äidin ei pidä uhrata voimiaan eikä antaa kykyjensä olla käyttämättöminä ja turvata joka asiassa puolisoonsa. Hänen yksilöllisyyttään ei voi alistaa miehen tahtoon. Hänen tulee tuntea olevansa yhdenvertainen miehensä kanssa, seisovansa tämän rinnalla uskollisena omille velvollisuuksilleen samoin kuin mies omilleen. Vaimon työ lasten kasvatuksessa on joka suhteessa yhtä ylevää ja jaloa kuin mikä tahansa tehtävä, johon mies saatetaan kutsua, olipa se vaikka valtakunnan päämiehen tehtävä.²

[216] **Kodin kuningatar.** — Valtaistuimella istuva kuningas ei tee arvokkaampaa työtä kuin äiti. Äiti on kotinsa kuningatar. Hänen vallassaan on lasten luonteen muovaaminen niin, että he tulevat sopiviksi korkeampaan, iankaikkiseen elämään. Enkelikään ei voisi pyytää itselleen arvokkaampaa tehtävää; tässä työssä äiti suorittaa palvelusta Jumalalle. Äidin tulee ymmärtää tehtävänsä arvokas luonne, niin hän saa siitä rohkeutta. Hänen tulee ymmärtää työn - sä arvo ja pukea ylleen Jumalan koko sota-asu niin, että hän kykenee vastustamaan kiusausta mukautua maailmalliseen käytäntöön. Hän työskentelee aikaa ja ikuisuutta varten.³

Äiti on kodin kuningatar ja lapset hänen alamaisiaan. Hänen tulee hallita kotiaan viisaasti, äitiytensä arvokkuuden edellyttämällä

¹Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 77

²Pacific Health Journal, kesäkuu 1890

³Signs of the Times, 16. 3.1891

tavalla. Hänen tulee olla kodin vaikutusvaltaisin henkilö, hänen sanansa on oltava laki. Jos hän on kristitty ja Jumalan johdossa, hän saa osakseen lasten kunnioituksen.⁴

Lapset eivät saa pitää äitiään orjana, jonka tehtävä on palvella heitä, vaan kuningattarena, joka neuvoo ja opastaa heitä opettaen heille käskyn ja läksyn toisensa jälkeen.⁵

Havainnollinen vertailu. — Äiti arvostaa harvoin omaa työtään. Usein hän pitää sitä ainoastaan taloudenhoitoon liittyvänä raadantana. Hän suorittaa samat tehtävät päivästä toiseen, viikosta toiseen ilman mitään erityisiä tuloksia. Päivän päättyessä hän ei pysty luettelemaan niitä lukuisia pieniä asioita, jotka hän on tehnyt. Miehensä saavutuksia ajatellessaan hänestä tuntuu, ettei hän ole saanut aikaan mitään mainitsemisen arvoista.

Isä tulee kotiin usein hyvin tyytyväisenä itseensä ja luettelee yleensä, mitä kaikkea hän on saanut aikaan päivän mittaan. Puheillaan hän antaa ymmärtää, että äidin velvollisuus on nyt palvella häntä, koska tämä ei ole oikeastaan tehnyt muuta kuin huolehtinut lapsista, valmistanut ateriat ja pitänyt kodin hyvässä järjestyksessä. Hän ei ole toiminut kauppiana, ei ole ostanut eikä myynyt; hän ei ole toiminut maanviljelijänä, ei muokannut maata; hän ei ole toiminut mekaanikkona — siksi hän ei ole tehnyt mitään, mikä olisi uuvuttanut hänet. Mies moittii, arvostelee ja määräälee aivan kuin olisi luomakunnan herra. Äidistä ja vaimosta tämä tuntuu erittäin raskaalta, koska hän on uupunut päivän aikana suorittamistaan tehtävistä eikä kuitenkaan pysty näkemään mitään eri tyistä, mitä hän olisi saanut aikaan ja on siksi hyvin masentunut. [217]

Jos verho vedettäisiin syrjään ja isä ja äiti näkisivät päivän työn niin kuin Jumala sen näkee, jos he tietäisivät, miten hänen ääretön mielensä vertaa toisiinsa heidän tekemäänsä työtä, tämä taivaallinen ilmestys hämmästyttäisi heidät. Isä suhtautuisi omaan työhönsä vaatimattomammin, kun taas äiti saisi uutta rohkeutta ja voimaa työskennelläkseen viisaasti, kestävästi ja kärsivällisesti. Hän ymmärtäisi työnsä arvon. Isän työn kohdistuessa asioihin, joiden on määrä tuhoutua ja hävitä, äiti on työskennellyt kehittäkseen mieltä

⁴Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 111

⁵Kirje 272,1903

ja luonnetta, eikä hänen työnsä ole vain aikaa vaan myös ikuisuutta varten.⁶

Jumala on asettanut äidin tehtävänsä. — Jospa jokainen äiti ymmärtäisi velvollisuuksiensa suuruuden ja käsittäisi miten runsaasti hänen uskollisuutensa tullaan palkitsemaan.⁷

Äiti, joka ryhtyy iloisesti suorittamaan edessään olevia velvollisuuksia, tulee kokemaan elämänsä merkitykselliseksi, koska Jumala on antanut hänelle tehtävän suoritettavaksi. Tämä tehtävä ei edellytä, että hän estää oman henkisen kasvunsa tai antaa älynsä heikentyä.⁸

Äiti on saanut työnsä Jumalalta, hänen tehtävänsä on kasvattaa lapset Herran pelossa ja nuhteessa. Jumalan rakkaus ja pelko on lakkaamatta pidettävä heidän herkässä mielessään. Kun lapsia nuhdellaan, heidän on annettava ymmärtää, että itse Jumala varoittaa heitä ja ettei hän suhtaudu suopeasti petokseen, uskottomuuteen ja vääryyteen. Näin pienokaisten mieli saatetaan niin läheiseen yhteyteen Jumalan kanssa, että he eivät sano eivätkä tee mitään, mikä ei edistäisi Jumalan kunniaa, eivätkä he myöhemmin vuosinaan tule olemaan kuin ruoko tuulessa, osaamatta päättää halun ja velvollisuuden välillä.⁹

[218] Lasten johtaminen Jeesuksen luo ei yksin riitä. — Lapset on kasvatettava ja koulutettava Kristuksen opetus lapsiksi, jotta ”meidän poikamme ovat nuoruudessaan kuin korkealle kohoavat kasvit, tytätämme kuin temppelin veistetyt kulmapatsaat”. Tämä muovaava, jalostava ja hiova työ kuuluu äidille. Lapsen luonnetta on kehitettävä. Äidin on kaiverrettava sydämen tauluun opetuksia, jotka pysyvät siellä ikuisesti. Herra tulee varmasti olemaan tyytymätön häneen, jos hän lyö laimin pyhän tehtävänsä tai antaa jonkin häiritä sitä. — Kristityllä äidillä on Jumalan antama tehtävä, jota hän ei lyö laimin, jos hän on läheisessä yhteydessä Jumalaan ja hänen Henkensä täyttämä.¹⁰

Äidin ylevä ja jalo tehtävä. — Jokaiselle äidille on annettu rajattomia mahdollisuuksia, ja hänen hoitoonsa on uskottu äärettömän kalliita aarteita. Arkisia askareita, joita naiset ovat alkaneet pitää

⁶Signs of the Times, 13. 9.1877

⁷Signs of the Times, 11.10.1910

⁸Pacific Health Journal, kesäkuu 1890

⁹Good Health, tammikuu 1880

¹⁰Good Health, tammikuu 1880

väsyttävänä velvollisuuksina, tulisi arvostaa suurena ja jalona työnä. Äidin etuoikeus on tuottaa maailmalle siunausta, ja samalla hän saa iloa omaan sydämeensä. Hän voi silottaa lastensa tietä, joka kulkee väliin auringonpaisteessa väliin varjossa mutta päättyy lopulta taivaan kirkkauteen. Mutta vain pyrkimällä omassa elämässään seuraamaan Kristuksen opetuksia äiti voi toivoa saavansa lastensa luonnetta muovatuksi taivaallisen mallin mukaiseksi.¹¹

Elämän kaikkien tehtävien keskellä äidin pyhin velvollisuus liittyy hänen lapsiinsa. Mutta miten usein tämä velvollisuus asetetaan syrjään, jotta päästäisiin paremmin johonkin itsekkääseen päämäärään! Vanhempien vastuulle on uskottu heidän lastensa nykyinen ja ikuinen hyvinvointi. Heidän on säilytettävä valta itsellään ja huolehdittava kodistaan, niin että Jumala saa siitä kun-nian. Heidän toimintansa tulee perustua Jumalan lakiin, ja rakkauden tulee olla kaikki kaikessa.¹²

Suurempaa ja pyhempää työtä ei ole. — Jos naimisissa olevat miehet menevät työhön ja jättävät vaimonsa huolehtimaan kotona olevista lapsista, vaimo ja äiti tekee aivan yhtä suurta ja tärkeätä työtä kuin mies ja isä. Toinen toimii lähetyksentällä, mutta toinen tekee lähetystyötä kotona, ja äidin huolet ja taakat ovat usein paljon raskaammat kuin miehen ja isän. Hänen tehtävänsä on pyhä ja tärkeä. — Mies saattaa lähetystyössään saada kiitosta ihmisiltä, mutta kotona ahertava vaimo voi jäädä täysin vaille inhimillistä tunnustusta työstään. Mutta jos hän työskentelee perheensä hyväksi ja yrittää kasvattaa sen jäsenten luonnetta jumalallisen Mallin mukaiseksi, taivaan enkeli kirjoittaa hänen nimensä maailman suurimpien lähetysaarnajien joukkoon. Jumala näkee asiat toisin kuin rajallinen ihminen.¹³

[219]

Äiti on Jumalan välikappale perheen opettamiseksi kristinuskoon. Hänen tulee olla esimerkkinä Raamatun uskonnosta ja osoittaa, miten sen tulee ohjata meitä päivittäisissä velvollisuuksissa ja huveissa. Hänen on opetettava lapsille, että he pelastuvat yksin armosta, uskon kautta, joka on Jumalan lahja. Tämä jatkuva opetus Kristuksesta, hänen merkityksestään meille ja heille, hänen rakkaudesta, hänen hyvydestään ja armostaan, joka ilmenee suuressa

¹¹Patriarchs and Prophets, s. 572

¹²Signs of the Times, 16. 3.1891

¹³Testimonies for the Church, osa 5, s. 594

lunastussuunnitelmassa, tulee vaikuttamaan sydämeen kohottavalla, pyhällä tavalla.¹⁴

Lasten kasvatusta on tärkeä osa Jumalan suunnitelmaa kristinuskon voiman osoittamiseksi. Vanhemmilla on vakava vastuu kasvatetaan lapsensa niin, että kun he lähtevät maailmaan, he tekevät hyvää eivätkä pahaa ihmisille, joiden kanssa he joutuvat tekemisiin.¹⁵

Yhteistyössä sananjulistajan kanssa. — Sananjulistajalla on oma työnsä ja äidillä omansa. Äidin tulee johtaa lapsensa Jeesuksen luo hänen siunattavikseen. Hänen on arvostettava Kristuksen sanoja ja opetettava ne lapsilleen. Vauvaiästä asti hänen on opetettava heille itsehillintää ja itsekieltäymystä, siisteyttä ja järjestystä. Äiti pystyy kasvattamaan lapsensa niin, että he tulevat avoimin sydämin kuulemaan Jumalan palvelijoiden sanoja. Herra tarvitsee äitejä, jotka [220] kotielämän kaikissa vaiheissa kehittävät Jumalalta saatuja kykyjä ja kasvattavat lapsensa sopiviksi, taivaan perheeseen.

Uskollisesti kotona suoritettu työ on Herra edessä aivan yhtä tärkeää kuin sananjulistajan työ, itse asiassa se on vielä tärkeämpää. Isien ja äitien tulee tuntea olevansa lastensa kasvattajia aivan yhtä suuressa määrin kuin koulun opettajien.¹⁶

Kodinhoitoon liittyvien velvollisuuksien ei tule rajoittaa kristityn äidin toimintakenttää. Hän voi ulottaa kodissa hyödylliseksi havaitun vaikutuksensa laajemmalle ympäristön ja Jumalan seurakunnan siunaukseksi. Asialleen omistautunut vaimo ja äiti ei ole kotinsa vanki.¹⁷

Äidin elämäntehtävä. — Naisen on ymmärrettävä työnsä pyhyys ja Jumalan voimassa ja pelossa ryhdyttävä suorittamaan elämäntehtävänsä. Hänen tulee kasvattaa lapsensa olemaan hyödyksi tässä maailmassa ja sopiviksi parempaan maailmaan. Me vetoamme kristittyihin äiteihin. Me pyydämme, että tuntisitte vastuunne äiteinä ettekä eläisi miellyttääksenne itseänne vaan kunnioittaaksenne Jumalaa. Kristus ei elänyt miellyttääkseen itseään vaan otti orjan muodon.¹⁸

¹⁴Review and Herald, 15. 9.1891

¹⁵Käsikirjoitus 49,1901

¹⁶Käsikirjoitus 32,1899

¹⁷Pacific Health Journal, kesäkuu 1890

¹⁸Testimonies for the Church, osa 3, s. 565

Maailma on täynnä turmelusta. Muodeilla ja tavoilla on voimakas vaikutus nuoriin. Jos äiti ei onnistu neuvomaan, opastamaan ja hillitsemään lapsiaan, nämä luonnostaan hyväksyvät pahan ja kääntävät selkensä hyvälle. Jokaisen äidin tulisi sanoa usein Vapah-tajalleen rukoillessaan: ”

Opeta meille, miten meidän tulee käskeä lastamme ja mitä meidän tulee tehdä hänelle.” Hänen tulee ottaa vaarin Jumalan sanan opetuksista, ja hän saa viisautta tarpeensa mukaan. ¹⁹

Jumalan kaltaisen luonteen muovaaminen. — Ylhäällä taivaassa on Jumala, jonka valtaistuimelta säteilee valoa ja kirkkautta uskollisen äidin ylle, kun tämä pyrkii kasvattamaan lapsiaan vastustamaan paha. Mikään muu työ ei ole niin tärkeää kuin hänen. Hänen tehtävänsä ei ole maalata kaunista kuvaa kankaalle, kuten taidemaalarin, eikä hakata sitä marmorista, kuten kuvanveistäjän. Hänen tehtävänsä ei ole muotoilla sanoista jaloja ajatuksia, kuten kirjailijan, eikä ilmaista kauniita tunteita sävelinä, kuten muusikon. Hänen tehtävänsä on kehittää Jumalan avulla ihmissielusta Jumalan kaltaista olentoa.

[221]

Äiti, joka arvostaa tätä tehtävää, näkee tilaisuutensa kallisarvoisina. Hän pyrkii vakaasti oman elämänsä ja kasvatusmenetelmiensä avulla opettamaan lastansa tuntemaan korkeimpia ihanteita. Hän haluaa vakavasti, kärsivällisesti ja rohkeasti kehittää omia kykyjään, jotta hän voisi lastansa kasvattaessaan käyttää parhaita sielun kykyjään oikein. Hän kysyy vilpittömästi joka askeleella: ”

Mitä Jumala on sanonut?” Ja hän tutkii ahkerasti Jumalan sanaa. Hänen katseensa on kiinnittynyt Kristukseen, jotta hänen oma päivittäinen kokemuksensa arkisten tehtävien parissa voisi heijastaa totuudenmukaisesti ainoaa tosi Elämää. ²⁰

Uskollisen äidin nimi katoamattoman kunnian kirjaan. — Itsensä kieltäminen ja risti on osamme täällä. Tyydymmekö niihin? Kenenkään ei tule odottaa, että kun viimeiset suuret ahdistukset kohtaavat meidät, voimme yhdessä hetkessä tarvittaessa kehittää taivaallisen mielenlaadun. Ei, totisesti ei. Se henki meillä tulee olla jokapäiväisenä kokemuksena, ja se meidän tulee valaa myös lastemme mieleen ja sydämeen opettamalla ja olemalla heille esikuvina.

¹⁹Patriarchs and Prophets, s. 572, 573

²⁰Ministry of Healing, s. 377,378

Israelin äidit eivät ehkä itse ole sotilaita, mutta he voivat kasvat-
taa sotilaita, jotka Jumalan koko sota-asuun pukeutuneina käyvät
miehekkäästi taisteluun Herran asian puolesta.²¹

[222] Äidit, lastenne kohtalo on suuressa määrin teidän käsissänne. Jos
te epäonnistutte tehtävässänne, te saatatte lähettää lapsenne vihol-
lisen riveihin ja tehdä heistä hänen välikappaleitaan työhön, jonka
päämääränä on sielujen kadotus. Mutta hurskaalla esimerkillä ja
uskollisella kasvatustyöllä te voitte johtaa heidät Kristuksen luo ja
tehdä heistä aseita hänen käsiinsä monien sielujen pelastukseksi.²²

Hänen työnsä [kristityn äidin], jos se tehdään uskollisesti Juma-
lan avulla, muistetaan ikuisesti. Innokkaat muodin seuraajat eivät
koskaan näe eivätkä ymmärrä kristityn äidin työn kuolematonta kau-
neutta, vaan he pilkkaavat hänen vanhanaikaisia näkemyksiään ja
yksinkertaista, korutonta pukeutumistaan, mutta taivaan Majesteetti
kirjoittaa tuon uskollisen äidin nimen katoamat-toman kunnian
kirjaan.²³

Jokainen hetki on korvaamaton. — Mooseksen koko elämä ja
hänen valtava tehtävänsä Israelin johtajana todistavat uskovan äidin
työn tärkeydestä. Mikään muu työ ei ole sen veroista. — Vanhem-
pien tulisi opettaa ja kasvattaa lapsiaan jo hyvin varhain ajattele-
maan että heidän päämääränsä on tulla kristityksi. Heidät on uskottu
meille kasvatettaviksi, ei maallisten valtaistuinten pe-rillisiksi, vaan
Jumalan kuninkaiksi, hallitsemaan kautta ikuisuuden.

Jokaisen äidin tulee tuntea, että hänen aikansa on korvaamaton-
ta. Hänen työnsä mitataan suurena tilinteon päivänä. Silloin havai-
taan, että monet epäonnistumiset ja rikokset ovat seurausta niiden
tietämättömyydestä ja laiminlyönneistä, joiden velvollisuus olisi
ollut opastaa lapsiaan oikealle tielle. Silloin nähdään myös, että mo-
net, jotka ovat älyn ja totuuden ja pyhyiden valon voimaa apunaan
käyttäen tuottaneet siunausta maailmalle, saavat kiittää rukoilevaa
kristittyä äitiään periaatteista, jotka toivat heille vaikutusvaltaa ja
menestystä.²⁴

²¹Testimonies for the Church, osa 5, s. 135

²²Signs of the Times, 11. 3.1886

²³Signs of the Times, 13.9.1877

²⁴Patriarchs and Prophets, s. 244

Luku 39—Äidin vaikutus

[223]

[224]

Äidin vaikutus ulottuu ikuisuuteen. — Äidin askareet saattavat olla vaatimattomia, mutta hänen vaikutuksensa yhdessä isän vaikutuksen kanssa ulottuvat ikuisuuteen. Äidillä on Jumalan jälkeen eniten valtaa tehdä hyvää maan päällä.¹

Äidin vaikutus on jatkuvaa. Jos se suuntautuu aina hyvään, hänen lastensa luonne tulee todistamaan hänen moraalisesta vilpittömydestään ja arvostaan. Hänen hymynsä ja kannustuksensa voivat toimia innoittavana voimana. Hänen ymmärtävä sanansa, hyväksyvä hymynsä — — voi tuoda auringonpaisteen lapsen sydämeen.

Kun äidin vaikutus ohjaa totuuteen ja hyveeseen, kun jumalallinen viisaus opastaa häntä, miten voimakkaasti hänen elämänsä edistääkään Kristuksen asiaa! Hänen vaikutuksensa ulottuu ajasta ikuisuuteen. Mikä valtava ajatus — äidin katseet, sanat ja teot kantavat hedelmää ikuisuuteen, hänen vaikutuksestaan monet joko pelastuvat tai tuhoutuvat!²

Äiti harvoin ymmärtää, kuinka suuresti hänen huolellisen kasvatustyönsä tulokset vaikuttavat hänen lastensa elämän eri vaiheisiin ja tulevaisuuteen, ikuiseen elämään. Luonteen muovaaminen tai vaallisen mallin mukaiseksi vaatii paljon uskollisia, vilpittömiä ja hellittämättömiä ponnistuksia, mutta se kannattaa, sillä Jumala palkitsee kaikki hyvään suunnatut ponnistukset, jotka tehdään sielujen pelastamiseksi.³

Millainen äiti, sellaiset lapset. — Hellin maallinen side on se, joka yhdistää äidin lapseensa. Lapsi saa helpommin vaikutteita äidin elämästä ja esimerkistä kuin isän, sillä heitä yhdistää voimakkaampi ja hellempi side.⁴

[225]

Äidin ajatukset ja tunteet vaikuttavat voimakkaasti perintöön, jonka hän jättää lapselleen. Jos hän sallii mielensä askarrella omissa

¹Good Health, m aaliskuu 1880

²Signs of the Times, 16. 3.1891

³Good Health, heinäkuu 1880

⁴Testimonies for the Church, osa 2, s. 536

tunteissaan, jos hän antaa periksi itsekkyydelle, jos hän on pahantuu-
linen ja vaativa, lapsen luonne kyllä osoittaa sen. Monet ovat näin
saaneet syntymälahjakseen lähes voittamattomat taipumukset pa-
haan. Sielunvihollinen ymmärtää tämän asian paljon paremmin kuin
monet vanhemmat. Hän kohdistaa kiusauksensa äitiin tietäen, että
jos tämä ei vastusta häntä, hän pystyy tämän kautta vaikuttamaan
lapseen. Äidin ainoa toivo on Jumalassa, jonka luo hän voi paeta
saadakseen armoa ja voimaa, eikä hän tee sitä turhaan.⁵

Kristitty äiti valvoo aina havaitakseen lapsiaan uhkaavat vaarat.
Hän säilyttää oman sielunsa puhtaassa, pyhässä ilmapiirissä, hän
valvoo luonnettaan ja periaatteitaan Jumalan sanan mukaan sekä suo-
rittaa tehtävänsä uskollisesti ja elää alhaisten kiusausten yläpuolella,
vaikka ne jatkuvasti ahdistavat häntä.⁶

Kärsivällisen äidin hyvä vaikutus. — Monta kertaa päivässä
kuuluu huuto: ”Äiti, äiti”, ensin yhdestä pienestä suusta, sitten toi-
sesta. Huutoon vastatessaan äiti joutuu kiiruhtamaan sinne tänne
täyttääkseen lasten pyynnöt. Yhdellä on pulmia, ja hän tarvitsee
äidin viisasta neuvoa selvitäkseen ongelmistaan. Toinen on niin
innoissaan rakennelmistaan, että hän haluaa välttämättä äidin tu-
le-van katsomaan ja olettaa, että äiti innostuu niistä yhtä paljon.
Tunnustuksen sana tekee hänet onnelliseksi moneksi tunniksi. Äiti
voi jatkuvasti tuottaa iloa rakkaille pienokaisilleen. Hän voi sulkea
nämä rakkaansa sydämeensä niin, että hänen läheisyytensä on heille
maailman aurinkoisin paikka.

Usein äidin kärsivällisyyttä kuitenkin koettelevat lukuisat pienet
seikat, jotka itsessään tuntuvat aivan turhanpäiväisiltä. Vallattomat
kätet ja levottomat jalat tuottavat äidille paljon työtä ja päänvaivaa.
[226] Hänen on tarkasti hillittävä itsensä, ettei hänen suunsa lausuisi kär-
simättömiä sanoja. Usein hän on menettämäisillään itsehillintän-
sä, mutta säälivälle Vapahtajalle osoitettu hiljainen rukous rauhoittaa
hänen hermonsä, ja hänet tehdään kykeneväksi hillitsemään itsensä
tyynesti ja arvokkaasti. Hän puhuu rauhallisesti, mutta hän on joutu-
nut ponnistelemaan pidättyäkseen lausumasta tylyjä sanoja ja tukah-
duttaakseen vihaiset tunteet, joiden purkautuminen olisi mitätöinyt
hyvän vaikutuksen ja vaatinut pitkän ajan tilanteen korjautumiseksi.

⁵Signs of the Times, 13.9.1910

⁶Kirje 69,1896

Lasten havaintokyky on tarkka, ja he erottavat kärsivälliset, rakastavat äänensävyt kärsimättömistä, kiivaista komentoista, jotka tukahduttavat rakkauden ja kiintymyksen lasten sydäimestä. Todellinen kristitty äiti ei karkota lapsia luotaan olemalla kärsimätön ja rakkaudeton.⁷

Äiti muovaa mieltä ja luonnetta. — Vastuu lepää erityisesti äidin harteilla. Äiti, jonka verestä lapsi saa ravintonsa, josta hänen ruumiinsa rakentuu, jakaa lapselle henkisiä ja hengellisiä vaikutteita, jotka muovaavat lapsen mieltä ja luonnetta. Jokebed, heprealainen äiti, joka oli vahva uskossaan ”eikä pelännyt kuninkaan käskyä” (Hebr. 11: 23), synnytti Mooseksen, Israelin vapauttajan. Hanna, rukoileva, uhrautuva ja taivaan innoittama nainen, synnytti Samuelin, lahjomattoman tuomarin, Israelin pyhien koulujen perustajan, joka sai opetusta taivaasta. Elisabetista, Nasaretin Marian sukulaisesta ja hengenheimolaisesta, tuli Vapahtajan edelläkävijän äiti.⁸

Maailman velka äideille. — Herran päivä tulee paljastamaan, miten paljon maailma on velkaa hurskaille äideille miehistä, jotka ovat tinkimättä ajaneet totuuden ja uudistuksen asiaa, jotka ovat uskaltaneet seisoa sanojensa takana, jotka ovat horjumatta kestäneet vastoinkäymiset ja kiusaukset, jotka asettivat totuuden ylevät ja pyhät tavoitteet sekä Jumalan kunnian maailmallisen kunnian ja itse elämän edelle.⁹

Äidit, herätkää ymmärtämään, että teidän vaikutuksenne ja esi-merkkinne vaikuttavat lastenne luonteeseen ja kohtaloon. Ottakaa huomioon vastuunne ja kehittäkää tasapainoinen mieli ja puhdas luonne, joka heijastaa ainoastaan totuutta, hyvyyttä ja kauneutta.¹⁰

[227]

⁷Signs of the Times, 13. 9. 1877

⁸Ministry of Healing, s. 372

⁹Signs of the Times, 11. 10.1910

¹⁰Signs of the Times, 9.9.1886

Luku 40—Väärä käsitys äidin työstä

Äidillä kiusaus ajatella, että hänen työnsä on vähäpätöistä. — Äidin työ vaikuttaa hänestä itsestään usein vähäpätöiseltä palvelukselta. Se on työtä, jota harvoin arvostetaan. Muut eivät tiedä, miten paljon huolia ja taakkoja hänellä on. Hänen päivänsä ovat täynnä pieniä velvollisuuksia, jotka kaikki vaativat kärsivällistä ponnistelua, itsehillintää, tahdikkuutta, viisautta ja itsensä uhraavaa rakkautta. Silti hän ei pysty ylpeilemään sillä, että olisi saanut aikaan jotakin suurenmoista. Hän on ainoastaan huolehtinut, että elämä kodissa sujuu kitkattomasti. Uupumuksesta ja hämmennyksestään huolimatta hän on yrittänyt puhua lapsille ystävällisesti, järjestää heille ohjelmaa ja pitää heidät tyytyväisinä sekä ohjata heidän pienet jalkansa oikealle polulle. Hänestä tuntuu, ettei hän ole saanut aikaan mitään. Mutta asia ei ole niin. Taivaan enkelit tarkkailevat huolten uuvuttamaa äitiä pannen merkille taakat, joita hän päivittäin kantaa. Hänen nimeään ei ehkä kuulla maailmassa, mutta se on kirjoitettu Karitsan elämän kirjaan.¹

Todellinen vaimo ja äiti — suorittaa tehtävänsä arvokkaasti ja iloisesti pitämättä alentavana sitä, että omin käsin tekee kaiken, mitä hyvin hoidettu talous vaatii.²

Pidetään alempiarvoisena kuin lähetystyötä. — Miten tärkeää tämä työ onkaan! Ja kuitenkin kuulemme äitien kaipaavan lähetystyöhön! Jos he vain pääsisivät johonkin vieraaseen maahan, niin he tuntisivat tekevänsä jotakin hyödyllistä. Mutta päivittäisiin toimiin tarttuminen kotona ja niiden suorittaminen tuntuu heistä uuvuttavalta ja epäkiitolliselta tehtävältä.³

Lähetyskentälle kaipaavilla äideillä on lähetyskenttä omassa koti-piirissään, — -. Eikö hänen omien lastensa sielu ole yhtä arvokas kuin pakanoiden sielu? Miten huolellisesti ja hellästi hänen tulisi-kaan seurata lastensa kehittyvää luonnetta ja liittää Jumala heidän

¹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 144

²Signs of the Times, 9. 9.1886

³Review and Herald, 9. 7.1901

kaikkiin ajatuksiinsa! Kuka selviytyy tästä yhtä hyvin kuin rakastava, Jumalaa pelkäävä äiti?⁴

Muutamat ajattelevat, että jolleivät he ole suoranaisesti mukana aktiivisessa seurakunnallisessa työssä, he eivät toteuta Jumalan tahtoa. Tämä on erehdys. Jokainen palvelee Mestaria omalla sarallaan. On ihanaa tehdä koti miellyttäväksi ja kaikin puolin sellaiseksi, kuin sen tulee olla. Vaatimattomimmatkin kyvyt riittävät tekemään koti-elämästä Jumalan tahdon mukaisen, mikäli sydän on kääntynyt Jumalan puoleen. Kokosydäminen Jumalan palveleminen tuottaa kirkasta valoa. Ottamalla vaarin kuulemistaan asioista ja kasvattamalla lapsensa pelkäämään Jumalaa miehet ja naiset voivat palvella Jumalaa aivan yhtä hyvin kuin sananjulistajat saarnatuolissa.⁵

Naiset, jotka halukkaasti suorittavat kaikki eteensä tulevat tehtävät ja iloisin mielin auttavat puolisoaan kantamaan taakkojaan ja kasvattamaan lapset Jumalalle, ovat lähetystyöntekijöitä sanan parhaimmassa merkityksessä.⁶

Uskonnolliset toimet eivät saa olla tärkeämpiä kuin perheestä huolehtiminen. — Jos lyöt laimin velvollisuutesi vaimona ja äitinä ja ojennat kätesi, jotta Herra antaisi sinulle toisenlaista työtä, voit olla varma, ettei Herra toimi vastoin omaa tahtoaan: hän ohjaa sinut takaisin kotona odottavaan työhön. Jos kuvittelet, että sinulle on uskottu jokin suurempi ja pyhempi työ kuin tämä, olet harhaluulon vallassa. Olemalla uskollinen omassa kodissasi, työskentelemällä sinua lähimpänä olevien sielujen hyväksi voit tulla sopivaksi Kristuksen työhön laajemmalla kentällä. Mutta voit olla varma siitä, että ne, jotka lyövät laimin velvollisuutensa kotipiirissä, eivät valmistu muiden sielujen hyväksi tehtävään työhön.⁷

[230]

Herra ei ole kehottanut sinua lyömään laimin kotiasi, puolisoasi ja lapsiasi. Hän ei milloinkaan toimi tällä tavalla, eikä hän tule koskaan tekemään niin. — Älä koskaan kuvittele hetkeäkään, että Jumala on antanut sinulle työn, joka vaatii sinua eroamaan kallisarvoisesta pienestä laumastasi. Älä jätä sitä sopimattoman seuran raadeltavaksi äläkä salli sen paatua ja nousta äitiään vastaan. Tällä tavalla annat valosi loistaa aivan väärällä tavalla: sinä estät lapsiasi

⁴Käsikirjoitus 43,1900

⁵Käsikirjoitus 32,1899

⁶Testimonies for the Church, osa 2, s. 466

⁷Review and Herald, 15.9.1891

kehittymästä Jumalan haluamalla tavalla ja vaikeutat heidän pääsyään lopulta taivaaseen. Jumala huolehtii heistä, ja niin sinunkin on tehtävä, mikäli väität olevasi hänen lapsensa.⁸

Lasten elämän ensimmäisten vuosien aikana tulee tehdä työtä, valvoa ja rukoilla sekä rohkaista jokaista hyvää luonteenpiirrettä. Tätä työtä tulee jatkaa keskeytyksettä. Sinua kenties vaaditaan osallistumaan äitien kokouksiin ja ompeluseuroihin, jotta voisit tehdä lähetystyötä, mutta jos et voi jättää lapsiasi uskollisen, ymmärtäväisen ohjaajan käsiin, velvollisuutesi on vastata, että Herra on uskonut sinulle toisen työn, jota et missään tapauksessa voi lyödä laimin. Jos rasitat itseäsi liikaa missä tahansa työssä, teet itsesi samalla kykenemättömäksi kasvattamaan pienokaisiasi sellaisiksi, kuin Jumala haluaa heidän tulevan. Kristuksen työtoverina sinun on tuotava heidät hänen luokseen koulutettuina ja harjoitettuina.⁹

Huonosti kasvatetun lapsen luonteen vinoutumat johtuvat pääasiassa lapsen äidistä. Äidin ei tule ottaa vastaan seurakunnallisia tehtäviä, jotka pakottavat hänet laiminlyömään lapsensa. Parasta työtä, mitä äiti voi tehdä, on huolehtia siitä, ettei lasten kasvatuksessa lyödä laimin vähäisintäkään seikkaa. — -

Äiti auttaa seurakuntaa parhaiten käyttämällä aikansa niiden hyväksi, jotka ovat riippuvaisia hänen opetuksestaan ja kasvatuksestaan.¹⁰

[231]

Laajemman lähetyskentän tavoittelemisen turhaa — Muuttamat äidit kaipaavat päästä lähetystyöhön, mutta lyövät samanlaisesti laimin yksinkertaisimmatkin velvollisuudet, jotka heille ensi sijassa kuuluisivat. Lapsista ei välitetä, kodin viihtyisyydestä ja onnesta ei huolehdi, torailu ja valittelu on toistuvaa, ja nuorten mieleen muodostuu kodista kuva paikkana, jossa he vähiten viihtyvät. Tämän vuoksi he odottavat kärsimättömästi aikaa, jolloin he pääsevät sieltä pois, eikä heistä tunnu lainkaan vastenmieliseltä lähteä suureen maailmaan, missä kodin vaikutus ja kotilieden äärellä annetut neuvot eivät heitä enää hillitse.

Vanhemmat, joiden olisi pitänyt pyrkiä voittamaan näiden nuorten kiintymys ja opastamaan heidät oikealle tielle, tuhlaavat Jumalalta saamansa tilaisuudet eivätkä näe elämänsä tärkeimpiä velvelli-

⁸Kirje 28,1890

⁹Käsikirjoitus 32,1899

¹⁰Käsikirjoitus 75, 1901

---

suuksia, vaan pyrkivät turhaan työskentelemään suurelle lähetyskentälle.¹¹

---

¹¹Health Reformer, lokakuu 1876

Luku 41—Mitä äidin tulisi varoa

Kuviteltu marttyyri. — Monet kodit ovat hyvin onnettomia, koska perheenemäntä on turhaan tyytymätön ja kääntää inhoten selkensä kodin vaatimattomille, yksinkertaisille velvollisuuksille. Hän pitää hänelle kuuluvia murheita ja velvollisuuksia kohtuuttomina. Siksi tehtävät, jotka iloisesti suoritettuina olisivat miellyttäviä ja mielenkiintoisia ja jopa hyödyllisiä, tuntuvat ikävältä raadannalta. Elämä orjuuttaa häntä ja hän inhoaa sitä ja kuvittelee olevansa marttyyri.

On totta, etteivät kodin koneiston rattaat pyöri aina kitkattomasti. Monet asiat rasittavat ja koettelevat kärsivällisyyttä. Vaikka äidit eivät ole vastuussa olosuhteista, joille he eivät mahda mitään, on kuitenkin turha väittää, etteivät olosuhteet vaikuta suuresti heidän elämäntyöhönsä. Heidät tuomitaan kuitenkin vasta sitten, kun he sallivat olosuhteiden hallita ja murentaa periaatteensa, kun he väsyvät ja ovat uskottomia arvokkaalle luottamus- tehtävälleen ja lyövät laimin velvollisuutensa.

Vaimo ja äiti, joka uljaasti voittaa vaikeudet, joihin toiset sortuvat kärsivällisyyden ja peräänantamattomuuden puutteen vuoksi, ei ainoastaan itse tule voimakkaaksi velvollisuutta suorittaessaan, vaan hänen kokemuksensa kiusausten ja esteiden voittamisessa tekee hänet kykeneväksi auttamaan toisia tehokkaasti sekä sanoillaan että esimerkillään. Monet, jotka selviytyvät hyvin suotuisissa olosuhteissa, näyttävät vastoinkäymisissä ja koettelemuksissa käyvän läpi luonteenmuutoksen: he taantuvat suorassa suhteessa vaikeuksiinsa. Jumala ei koskaan tarkoittanut, että olisimme olosuhteiden uhreja.¹

Synnillisen tyytymättömyyden ruokkiminen. — Hyvin monet aviomiehet ja lapset, jotka kokevat kodin epämiellyttäväksi ja saavat jatkuvasti osakseen moitetta ja nurinaa, etsivät lohtua ja huvia kodin ulkopuolelta kapakoista tai muista kielletyistä huvipaikoista. Vaimo ja äiti, jonka mielen täyttävät kodinhoitoon liittyvät ongelmat, suhtautuu usein välinpitämättömästi pieniin huomaavai-

¹Signs of the Times, 29.11.1877

suuksiin, jotka tekevät kodin viihtyisäksi miehelle ja lapsille, vaikka hän välttäisikin puhumasta omista erityisistä mieliharmeistaan ja vaikeuksistaan heidän läsnäollessaan. Äidin ollessa uppoutunut valmistamaan jotakin syötävää tai päälle pantavaa aviomies ja pojat tulevat ja menevät kuin muukalaiset.

Vaikka perheen emäntä saattaa suorittaa ulkonaiset velvollisuutensa tarkasti, hän voi jatkuvasti valittaa orjuutta, johon hänet on tuomittu, ja liioitella vastuutaan ja rajoituksiaan vertaamalla osaansa siihen, mitä hän kutsuu naisen jalommaksi elämäksi. — Kaivatesaan turhaan toisenlaista elämää hän ruokkii synnillistä tyytymättömyyttä ja tekee kodista hyvin epämiellyttävän puolisolleen ja lapsilleen.²

Mieli täynnä maailman hullutuksia. — Saatana on valmistanut miellyttäviä huvituksia niin vanhemmille kuin lapsillekin. Hän tietää, että jos hän pääsee käyttämään pettävää voimaansa äiteihin, hän on saanut paljon aikaan. Maailman tiet ovat täynnä valhetta, petosta ja kurjuutta, mutta ne saadaan näyttämään houkuttavilta. Jos lapsia ja nuoria ei harjoiteta ja kasvateta huolellisesti, he eksyvät varmasti. Kestävien periaatteiden puutteessa heidän on vaikea vastustaa kiusauksia.³

Tarpeettomia taakkoja. — Monet äidit kuluttavat aikansa tarpeettomien asioiden parissa. He suuntaavat kaiken huomionsa ajallisiin, näkyviin asioihin eivätkä pysähdy ajattelemaan asioita, joilla on ikuista merkitystä. Miten monet laiminlyövätkään lapsensa, ja pienokaiset varttuvat raaiksi, karkeiksi ja hienostumattomiksi!⁴ [234]

Kun vanhemmilla, varsinkin äideillä, on oikea käsitys siitä tärkeästä, vastuullisesta työstä, jonka Jumala on heille uskonut, he eivät niin suuressa määrin puutu lähimmäisiään koskeviin asioihin, jotka eivät heille lainkaan kuulu. He eivät kulje talosta taloon osallistuakseen yleisesti suosittuun juoruiluun, lähimmäisten vikojen, virheiden ja puutteiden puimiseen. He tuntevat omista lapsistaan niin vakavaa vastuuta, ettei heillä ole aikaa solvata naapureitaan.⁵

Jos nainen etsii Jumalalta voimaa ja lohtua ja pyrkii tekemään päivittäiset velvollisuutensa hänen pelossaan, hän voittaa puolisonsa

²Signsof the Times, 29. 11. 1877

³Review and Herald, 27.6.1899

⁴Signs of the Times, 22. 7.1889

⁵Testimonies for the Church, osa 2, s. 466

kunnioituksen ja luottamuksen sekä näkee lastensa kypsyvän kunniallisiksi miehiksi ja naisiksi, joilla on moraalista rohkeutta tehdä oikein. Mutta äidit, jotka lyövät laimin käsillä olevat tilaisuudet ja antavat muiden huolehtia heille kuuluvista velvollisuuksista, tulevat huomaamaan, että heillä on edelleen sama vastuu, ja he joutuvat katkerina niittämään välinpitämättömyyden ja laiminlyöntien kylvöä. Työ ei tässä elämässä perustu sattumaan; sato riippuu kylvetystä siemenestä.⁶

---

⁶Signs of the Times, 4. 4. 1911

Äidin terveyttä vaalittava. — Äidin voimia pitäisi säästää. Hän ei saisi näänyttää itseään työllä, vaan hänen huoliaan ja taakkojaan pitäisi keventää. Aviomies ja perheenisä ei yleensä tunne terveyden lakeja niin kuin hänen pitäisi voidakseen huolehtia perheensä hyvinvoinnista. Hän antautuu täysin elatuksen hankintaan tai varallisuuden kartuttamiseen ja jättää huolten ja taakkojen paineessa vaimonsa ja perheenäidin kannettavaksi raskaita taakkoja, jotka kriisivaiheessa käyvät tälle ylivoimaisiksi ja aiheuttavat heikkoutta ja sairautta.¹

Äidille itselleen ja perheelle on eduksi, ettei äiti rasita itseään turhilla taakoilla ja että hän kaikin mahdollisin keinoin pyrkii säilyttämään elinvoimansa ja terveyden, jonka Jumala on hänelle antanut, sillä hän tarvitsee kaikki ruumiinsa ja sielunsa voimat tärkeässä työssään. Hänen tulee käyttää osa ajastaan liikuntaan ulkona, jotta hän kykenisi virkein mielin suorittamaan sisätyönsä iloisesti ja perusteellisesti ja olemaan valona ja siunauksena kodissa.²

Äitien kannatettava terveystuusta. — Jumala on ilmaissut tahtonsa selvästi kaikille äideille: hän toivoo heidän edustavan terveystuusta sanoin ja teoin. Heidän on pidettävä lujasti kiinni periaatteista eikä missään tapauksessa rikottava elimistönsä lakeja, jotka Jumala on heidän olemukseensa pannut. Pysymällä lujina periaatteissaan äidit saavat moraalista voimaa ja armoa taivaasta voidakseen antaa valonsa loistaa maailmalle sekä omien ylevien elämäntapojensa että lastensa jalon luonteen kautta.³

Itsehillintää harjoitettava ruokatottumuksissa. — Äiti tarvitsee mitä täydellisintä itsehillintää. Voidakseen varmistua siitä hänen tulee ryhtyä kaikkiin varokeinoihin sekä ruumiillisen että henkisen terveyden suhteen. Hänen tulee elämässään noudattaa Jumalan ja terveyden lakeja. Koska ruokavalio vaikuttaa mieleen ja luonteen-

¹Ministry of Healing, s. 373

²Pacific Health Journal, kesäkuu 1890

³Good Health, helmikuu 1880

laatuun, hänen on oltava erityisen tarkka tässä asiassa ja syötävä ravitsevaa mutta ei kiihottavaa ruokaa, jotta hänen hermonsa olisivat hyvässä kunnossa ja mieli tyyni. Silloin hänen on helpompi pysyä kärsivällisenä ollessaan tekemisissä eriluonteisten lastensa kanssa sekä hallita perhettä lujasti mutta samalla rakastavasti.⁴

Aurinkoinen kaikissa tilanteissa. — Äiti voi ja hänen pitäisi pyrkiä hallitsemaan hermonsa ollessaan masentunut. Sairaana ollessaankin hän voi, jos vain kasvattaa itsensä siihen, olla miellyttävä ja iloinen ja kestää enemmän melua kuin luuleekaan. Äidin ei tulisi säilyttää omien heikkouksiensa taakkaa lastensa harteille eikä antaa masentuneisuutensa synkentää lasten herkkää mieltä niin, että koti tuntuu lapsista hautakammioilta ja äidin huone synkältä luolalta. Tahdon avulla mieltä ja hermoja voidaan vahvistaa. Monissa tapauksissa hermot saadaan rauhoittumaan tahdonvoimaa käyttämällä. Äidin ei tulisi näyttää pahantuulisuuttaan lapsilleen.⁵

On otettava huomioon mitä aviopuolisot ja lapset ajattelevat. — Sisarten ei tule työssään käyttää vaatteita, jotka saavat heidät näyttämään maissipellolla seisovilta variksenpeläteiltä. Kauniiden, hyvin istuvien asujen näkeminen heidän yllään ilahduttaa enemmän heidän aviomiestään ja lapsiaan kuin vieraita tai sivullisia. Muuttamat vaimot ja äidit näyttävät ajattelevan, ettei sillä ole mitään väliä, miltä he näyttävät työssään, koska ainoastaan avio-mies ja lapset näkevät heidät, mutta ovat erittäin tarkkoja pukeutuessaan tyylikkäästi ulkopuolisten silmien iloksi. Eikö aviomiehen ja lasten kunnioitusta ja rakkautta tule arvostaa enemmän kuin sivullisten tai tuttavien? Jokaisen vaimon ja äidin tulee pitää puolison ja lasten onnellisuutta paljon pyhempänä kuin kaikkien muiden.⁶

Käytä vaatteita, jotka pukevat sinua. Tämä lisää lasten kunnioitusta sinua kohtaan. Huolehdi siitä, että myös heidät on puettu kauniisti. Älä anna heidän omaksua epäsiistejä tapoja.⁷

Ei yleisen mielipiteen orjia. — Liian usein äidit osoittavat sairaalloista riippuvuutta siitä, mitä muut mahdollisesti ajattelevat heidän tavoistaan, vaatteistaan ja mielipiteistään; he ovat hyvin suuressa määrin tämän ajatuksen orjia. Eikö ole murheellista, että järkiolen-

⁴Pacific Health Journal, toukokuu 1890

⁵Testimonies for the Church, osa 1, s. 387

⁶Testimonies for the Church, osa 1, s. 464, 465

⁷Kirje 47a, 1902

toja hallitsee enemmän pelko siitä, mitä naapurit heistä ajattelevat, kuin ajatus heidän velvollisuudestaan Jumalan edessä? Liian usein uhraamme totuuden ollaksemme sopusoinnussa yleisen käytännön kanssa, jotta meille ei naurettaisi. — -

Äidillä ei ole varaa olla muiden mielipiteiden orja. Hänen velvollisuutensa on kasvattaa lapset tätä elämää ja tulevaa elämää varten. Pukeutumisessa äitien ei tule pyrkiä komeilemaan tarpeettomilla koristuksilla.⁸

Opetettava siisteyttä ja puhtautta. — Jos äidit käyttävät kotioloissa epäsiistejä vaatteita, he opettavat lapsilleen tämän huolimattoman tavan. Monet äidit ajattelevat, että kotona voi pukeutua miten vain, miten likaisiin ja nukkavieruihin vaatteisiin hyvänsä. Mutta hyvin pian heidän vaikutusvaltansa perheeseen heikkenee. Lapset vertailevat äitinsä vaatteita siististi pukeutuneiden naisten vaatteisiin, ja heidän kunnioituksensa äitiä kohtaan vähenee.

Äidit, pukeutukaa niin kauniisti kuin suinkin. Älkää käyttäkö runsaasti koristeltuja, vaan puhtaita, hyvin istuvia vaatteita. Näin opetatte jatkuvasti lapsillenne siisteyttä ja puhtautta. Jokaisen äidin tulisi arvostaa eniten lastensa rakkautta ja kunnioitusta. Äidin koko olemuksen tulee opettaa siisteyttä ja järjestystä, niin että lapset yhdistävät sen mielessään puhtauteen. Hyvinkin pienillä lapsilla on tietty sopivuuden ja asianmukaisuuden taju. Miten heidät saadaan vakuuttuneiksi puhtauden ja pyhyiden tarpeesta, jos he päivittäin katselevat epäsiistejä vaatteita ja sotkuisia huoneita? Miten voidaan taivaallisia vieraita, joiden koti on siellä, missä kaikki on puhdasta ja pyhää, kutsua tällaiseen asuntoon?⁹

[238]

Järjestys ja puhtaus on taivaan laki. Jotta voisimme olla sopusoinnussa jumalallisen järjestyksen kanssa, meidän velvollisuutemme on noudattaa siisteyttä ja hyvää makua.¹⁰

⁸Review and Herald, 31. 3.1891

⁹Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 143,144

¹⁰Testimonies for the Church, osa 4, s. 142,143

Luku 43—Odotusajan vaikutukset

Äitiyttä opeteltava. — Naiset tarvitsevat paljon kärsivällisyyttä, ennen kuin ovat päteviä tulemaan äideiksi. Jumala on määrännyt, että heidän on oltava sopivia tähän työhön. Yhteys Kristukseen tekee äidin työstä äärettömän. Se on ymmärryksen tuolla puolen. Naisen virka on pyhä. Jeesuksen läsnäoloa tarvitaan kodissa, sillä äidin rakkaudella suorittama palvelutyö voi tehdä kodista Beetelin. Miehen ja vaimon on toimittava yhteistyössä. Millainen maailma olisikaan, jos kaikki äidit pyhittäisivät itsensä Jumalan alttarilla ja pyhittäisivät jälkeläisensä Jumalalle sekä ennen syntymää että sen jälkeen! ¹

Odotusajan vaikutusten tärkeys. — Monien vanhempien mielestä lapsen syntymää edeltävällä ajalla ei ole paljonkaan merkitystä, mutta taivas näkee asian toisin. Jumalan enkelin tuoma sanoma, joka julistettiin juhlallisesti kaksi kertaa, osoittaa, että asiaan on syytä kiinnittää vakavaa huomiota.

Jumala osoittaa heprealaiselle äidille [Maanoahin vaimolle] puhumansa sanat kaikkien aikojen äideille. ”Noudattakoon hän”, enkeli sanoi, ”kaikkea mitä minä olen käsenyt hänen noudattaa.” Äidin elintavat vaikuttavat lapsen hyvinvointiin. Hänen tulee hallita ruokailutottumuksensa ja halunsa hyviä periaatteita noudattamalla. Joitakin asioita hänen tulee karttaa ja joitakin vastaan taistella voidakseen täyttää sen tehtävän, jonka Jumala uskoi hänelle antamalla hänelle lapsen. ²

Maailma on täynnä nuorille viritettyjä ansoja. Itsekäs elämä ja aistilliset hovit viehättävät lukemattomia. Ihmiset eivät aavista pollulla vaanivia vaaroja eivätkä sen pelot tavaa määränpäättä, koska he luulevat sitä onnen tieksi. He tuhlaavat elinvoimaansa hemmottelemalla ruokaha- luan ja himojaan, ja miljoonat kadottavat tämän ja tulevan elämänsä. Vanhempien on muistettava, että heidän lapsensa joutuvat kohtaamaan nämä kiusaukset. Lasta tulisi jo ennen syn-

¹Käsikirjoitus 43,1900

²Ministry of Healing, s. 372

tymää ruveta vahvistamaan, jotta hän menestyisi taistelussa pahaa vastaan.³

Jos äiti ennen lapsen syntymää hemmottelee itseään, jos hän on itsekäs, kärsimätön ja vaativa, nämä piirteet heijastuvat lapsen luonteeseen. Täten monet lapset ovat saaneet kuin synnyinlahjana melkein voittamattoman taipumuksen pahaan.

Jos äiti pitää sen sijaan lujasti kiinni oikeista periaatteista, noudattaa kohtuutta ja itsekieltäymystä, jos hän on ystävällinen, lempeä ja epäitsekäs, hän saattaa lahjoittaa lapsilleen nämä arvokkaat luonteenpiirteet.⁴

Odotusajan vaatimuksia. — Usein tehdään se virhe, ettei naisen elämää muuteta mitenkään ennen lapsen syntymää. Äidin työtaakkaa on kevennettävä tämän tärkeän ajanjakson ajaksi. Hänen elimistössään tapahtuu suuria muutoksia. Se vaatii enemmän verta ja siksi enemmän ravitsevaa ruokaa, jonka se voi muuttaa vereksi. Jos äiti ei saa riittävästi terveellistä ruokaa, hän ei pysty säilyttämään ruumiillisia voimiaan ja hänen jälkeläisensä elinvoima kärsii. Myös vaatetukseen on kiinnitettävä huomiota. Ruumis on huolellisesti suojattava kylmältä. Äidin ei pidä tuhлата elinvoimaansa puutteellisen vaatetuksen korvaamiseen. Jos äiti ei saa riittävästi terveellistä, ravitsevaa ruokaa, hänen verensä määrä ja laatu kärsii. Hänen verenkiertonsa on huono, ja lapsella tulee olemaan sama ongelma. Lapsi ei kykene ottamaan vastaan ruokaa, jonka se voisi muuttaa hyväksi, elimistöä ravitsevaksi vereksi. Äidin ja lapsen hyvinvointi riippuu suuresti hyvästä, lämpimästä vaatetuksesta ja riittävästä, ravitsevasta ruoasta.⁵

On pidettävä erittäin hyvää huolta siitä, että äidin ympäristö on miellyttävä ja onnellinen. Aviomiehellä ja isällä on erityinen velvollisuus tehdä kaikkensa keventääkseen vaimon ja äidin kuormaa. Hänen on kannettava niin suuri osa äidin tilan tuottamasta taakasta kuin suinkin mahdollista. Hänen tulee olla rakastettava, kohtelias, ystävällinen ja hellä ja huolehtia kaikista äidin tarpeista. Joistakin odottavista äideistä ei pidetä edes puoliksi yhtä hyvää huolta kuin tallissa olevista eläimistä.⁶

[241]

³Ministry of Healing, s. 371

⁴Ministry of Healing, 372,373

⁵Testimonies for the Church, osa 2, s. 381, 382

⁶Testimonies for the Church, osa 2, s. 383

Ruokahalu ei yksin riitä ohjeeksi. — Käsitys, jonka mukaan naiset erityisen tilansa vuoksi voivat antaa ruokahalulleen täyden vallan, on yleiseen tapaan mutta ei terveeseen järkeen perustuva erehdys. Tässä tilassa olevien naisten ruokahalu saattaa olla vaihteleva, oikukas ja vaikea tyydyttää, ja yleinen tapa sallii hänen syödä mitä mieleen juolahtaa ajattelemta lainkaan järkevästi tarjoaako kyseinen ruoka ravintoa hänelle ja kasvavalle lapselle. Ruoan tulee olla ravitsevaa, mutta ei laadultaan kiihottavaa. Jos koskaan niin juuri tänä tärkeänä aikana ovat yksinkertainen ruokavalio ja laadultaan ensiluokkainen ravinto tarpeen.

Naiset, joilla on periaatteita ja tietoa, eivät poikkeaa yksinkertaisesta ruokavaliosta varsinkaan tänä aikana. He ottavat huomioon sen, että toinen elämä on heistä riippuvainen, ja ovat tarkkoja kaikkien tottumustensa ja ennen kaikkea ruokavalionsa suhteen. Heidän ei pidä syödä ravitsematonta ja kiihottavaa ruokaa vain siksi, että se maistuu hyvältä. On liikaa neuvonantajia, jotka ovat valmiit taituttamaan heidät tekemään asioita, jotka terve järki heiltä kieltää. Vanhempien ruokahalun hemmottelemisen seurauksena syntyy sairaita lapsia. —

[242] Jos vatsaan ahdetaan niin paljon ruokaa, että ruoansulatuselimet joutuvat tekemään liikaa työtä päästäkseen siitä eroon ja vapauttaakseen elimistön ärsyttävistä aineista, äiti tekee vääryyttä itselleen ja laskee perustan jälkeläistään uhkaaville taudeille. Jos hän syö milloin ja mitä hyvänsä seurauksista välittämättä, hän joutuu kärsimään rangaistuksen, mutta ei yksin. Hänen viaton lapsensa joutuu kärsimään hänen ajattelemttomuudestaan.⁷

Itsehillintää ja raittiutta tarvitaan. — Äidin fyysisiä tarpeita ei missään tapauksessa saisi lyödä laimin. Hänen vastuullaan on kahden ihmisen elämä, ja hänen toiveensa tulisi ottaa herkästi huomioon ja tarpeensa tyydyttää runsain mitoin. Mutta erityisesti tänä aikana hänen tulisi poistaa ruokavaliostaan ja elämästään kaikki, mikä heikentää hänen fyysisiä ja henkisiä voimiaan. Jumalan pyhä käsky velvoittaa häntä harjoittamaan itsehillintää.⁸

⁷Testimonies for the Church, osa 2, s. 382, 383

⁸Ministry of Healing, s. 373

Äidin ehdoton raittius ennen lapsen syntymää vahvistaa oikean luonteen perustan tulevassa ihmisessä. — Tähän opetukseen ei tule suhtautua välinpitämättömästi.⁹

Pyri iloiseen, tyytyväiseen mielentilaan. — Jokaisen äidiksi tulevan naisen pitäisi olosuhteista riippumatta pyrkiä onnelliseen, iloiseen, tyytyväiseen mielentilaan, koska kaikki tämänsuuntaiset yritykset tullaan palkitsemaan kymmenkertaisesti lapsen fyysisessä samoin kuin siveellisessä luonnossa. Eikä tässä kaikki. Hän voi opetella ajattelemaan myönteisesti ja siten edistää tyytyväisyyttä ja valaista oman onnensa säteillä perheensä ja muut lähellään olevat ihmiset. Lisäksi hänen ruumiillinen terveytensä paranee huomattavasti. Elinvoima lisääntyy, eikä veri kierrä hitaasti, niin kuin se tekisi jos hän antaisi myöten epätoivolle ja alakuloisuudelle. Mielen keveys virkistää hänen henkistä ja moraalista terveyttään. Tahdonvoima kykenee hallitsemaan mielenliikkeitä ja tulee osoittautumaan verrattomaksi hermojen rauhoittajaksi. Lapset, joilta on riistetty elinvoima, joka heidän olisi pitänyt periä vanhemmiltaan, tarvitsevat äärimmäisen tarkkaa huolenpitoa. Jos heidän olemuksessaan vaikuttavat lait otetaan tarkoin huomioon, näissä asioissa voidaan saada paljon aikaan.¹⁰

Vaali rauhallista, luottavaista mielenlaatua. — Lasta odottavan naisen tulee pysyttää sielunsa Jumalan rakkaudessa. Hänen mielessään tulee vallita rauha; hänen tulee levätä Jeesuksen rakkaudessa ja noudattaa Kristuksen sanoja. Hänen on muistettava, että äiti on Jumalan työtoveri.¹¹

[243]

⁹Good Health, helmikuu 1880

¹⁰Solemn Appeal, s. 123,124

¹¹Signs of the Times, 9. 4.1896

Luku 44—Pienten lasten hoito

Imettävän äidin oikea asenne. — Luonnon järjestämä ravinto on parasta pienelle lapselle. Sitä ei tulisi tarpeettomasti kieltää häneltä. Äiti on sydämetön, jos hän mukavuussyistä tai seuraelämän vuoksi haluaa vapautua pieno- kaisensa imetyksen tarjoamista herkistä hetkistä.¹

Aika, jolloin vauva saa ravintonsa äidistä, on ratkaisevan tärkeä. Monet lastaan imettävät äidit ovat joutuneet raatamaan liikaa ja häärimään kuuman lieden ääressä, ja imeväinen on joutunut siitä kärsimään, ei vain kuumeisesta rintamaidosta, vaan äidin epäterveellisen ruokavalion myrkyttämästä verestä, joka on levittänyt kuumeen äidin koko elimistöön ja siten vahingoittanut lapsen ravintoa. Myös äidin mielentila vaikuttaa vauvaan. Jos äiti on onneton, helposti kiihtyvä, ärtyisä ja raivonpuuskiin taipuva, vauvan äidiltä saama ravinto on turmeltunutta ja aiheuttaa usein ilmavaivoja ja joissakin tapauksissa kouristuksia ja kohtauksia.

Äidiltä saatu ravinto vaikuttaa enemmän tai vähemmän myös lapsen luonteeseen. Siksi onkin tärkeää, että äiti lasta imettäessään säilyttää onnellisen mielentilan ja hallitsee itsensä täysin. Näin lapsen ruoka ei vahingoitu, ja tyyni, rauhallinen tapa, jolla äiti lastaan hoitaa, vaikuttaa hyvin paljon vauvan mielen kehittymiseen. Jos lapsi on hermostunut ja helposti kiihtyvä, äidin hillitty ja rauhallinen käytös vaikuttaa rauhoittavasti ja parantavasti, ja lapsen terveys saattaa kohentua huomattavasti.²

[245] Mitä rauhallisempaa ja yksinkertaisempaa lapsen elämä on, sitä paremmat mahdollisuudet hänellä on kehittyä ruumiillisesti ja henkisesti. Äidin tulee aina pyrkiä olemaan tyyni ja hillitty.³

Ruoka ei korvaa huolenpitoa. — Lapset ovat usein saaneet aivan vääränlaista hoitoa. Jos he ovat olleet hermostuneita, heille on tavallisesti annettu ruokaa, jotta heidät on saatu hiljenemään,

¹Ministry of Healing, s. 383

²Counsels on Diet and Foods, s. 228

³Ministry of Healing, s. 381

vaikka levottomuuden syynä useimmiten on ollut se, että he ovat saaneet liikaa ruokaa, joka on äidin väärin tottumusten vuoksi ollut vahingollista. Lisäruoka on ainoastaan pahentanut tilannetta, koska vatsa oli jo ennestään liian täynnä.

Lapset opetetaan yleensä jo kehdestä saakka hemmottelemaan ruokahaluaan, he oppivat elävänsä syödäkseen. Äiti vaikuttaa paljon lastensa luonteen kehitykseen. Hän voi opettaa heidät hillitsemään ruokahalunsa tai opettaa heidät hemmottelemaan sitä ja tulemaan ahmateiksi. Äiti tavallisesti suunnittelee toimintansa suoriutuakseen tietyistä asioista päivän aikana. Kun lapset vaivaavat häntä, hän ei käytä aikaa lohduttaakseen heitä heidän pienissä suruissaan ja hauskuttaakseen heitä, vaan antaa heille syötävää vaihtaakseen heidät, mikä auttaakin vähäksi aikaa mutta loppujen lopuksi pahentaa tilannetta. Näin lasten vatsa ahdetaan täyteen ruokaa, jota he eivät lainkaan tarvitse. He eivät olisi tarvinneet muuta kuin hieman äidin aikaa ja huomiota. Mutta hän piti aikaansa aivan liian kallisarvoisena lasten viihdyttämiseen. Kenties kodin tyylikäs sisustaminen vieraiden kehuttavaksi ja ruoan valmistaminen muodinmukaisella tavalla merkitsevät hänelle enemmän kuin lasten onni ja terveys.⁴

Ruoan oltava terveellistä ja houkuttelevaa mutta yksinkertaista. — Ruoan on oltava niin yksinkertaista, ettei sen valmistaminen vaadi kaikkea äidin aikaa. On totta, että pöytä tulisi kattaa terveellisellä ruoalla, joka on valmistettu terveellisellä ja ruokahalua herättävällä tavalla. Älä luule, että mikä tahansa hutiloiden valmistettu sotku käy ruoasta ja on kyllin hyvää lapsille. Turmeltunutta makuaistia miellyttämään tarkoitettujen epäterveellisten ruokien valmistukseen tulee kuitenkin käyttää vähemmän aikaa ja enemmän aikaa lasten kasvattamiseen ja kouluttamiseen.⁵

[246]

Vauvan vaatteiden valmistaminen. — Pikkulapsille tulisi pyrkiä valmistamaan käytännöllisiä, sopivia ja terveellisiä vaatteita mieluummin kuin muodinmukaisia ja huomiota herättäviä asuja. Äidin ei pitäisi käyttää aikaa pienten vaatteiden kaunistamiseen koruompelein ja kuormittaa siten itseään tarpeettomasti oman ja lapsensa terveyden kustannuksella. Hänen ei pitäisi kyyhöttää silmiä ja hermoja rasittavan ompelustyön ääressä silloin, kun hän tarvitsisi paljon

⁴Solemn Appeal, s. 125, 126

⁵Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 141

lepoa ja sopivaa liikuntaa. Hänen tulisi tajuta, että hänen velvollisuutensa on hoitaa terveyttään voidakseen täyttää hänelle asetetut vaatimukset.⁶

Pidä huolta puhtaudesta, lämmöstä, raittiista ilmasta. — Pikkulapset tarvitsevat lämpöä, mutta usein heitä erehdytään pitämään liian lämpimässä ja raittiin ilman puutteessa — -

Lasta olisi varjeltava kaikelta, mikä heikentää tai turmelee hänen elimistöään. Hänen ympäristönsä puhtaudesta ja viihtyisyydestä on huolehdittava tarkoin. Lapsia on varjeltava äkillisiltä ja suurilta lämmön vaihteluilta, mutta toisaalta on pidettävä huolta siitä, että he saavat riittävästi raitista ilmaa nukkuessaan ja liikkeessaan, päivin ja öin.⁷

Sairaalan lapsen hoito. — Lasten sairaudet johtuvat monesti virheellisestä hoidosta. Epäsäännöllinen ruokailu, riittämätön vaatetus viileinä iltoina, verenkiertoa edistävän liikunnan tai verta puhdistavan raittiin ilman puute saattavat aiheuttaa vaivoja. Vanhempien tulee etsiä sairauden syyt ja korjata virheet niin pian kuin mahdollista.

[247] Kaikkien vanhempien on mahdollista oppia hoitamaan sairaita ja ehkäisemään ja jopa parantamaan sairauksia. Erityisesti äidin tulisi tietää, miten perheessä tavallisimmin esiintyviä sairaustapauksia tulee hoitaa. Hänen tulee tietää, miten käsitellä sairasta lasta. Rakkaus ja asiantuntemus tekee hänet sopivaksi huolehtimaan lapsesta, jonka jättäminen vieraiden hoiviin olisi vaikeaa.⁸

⁶Ministry of Healing, s. 381,382

⁷Ministry of Healing, s. 381

⁸Ministry of Healing, s. 385

Luku 45—Lasten kasvatus äidin tärkein velvollisuus [248]

Oikein kasvatetun lapsen mahdollisuudet. — Jumala näkee pienen ihmisenalun kaikki mahdollisuudet, Hän näkee, että sopivan kasvatuksen saanut lapsi tulee edistämään hyvän asiaa maailmassa. Hän seuraa huolestuneena, toteuttavatko vanhemmat hänen suunnitelmansa vai mitätöivätkö he hänen tarkoituksensa hemmotellemalla lasta, niin että seurauksena on ajallinen ja ikuinen tuho. Tämän avuttoman ja näennäisesti mitättömän olennon muuttaminen siunaukseksi maailmalle ja kunniaksi Jumalalle on suurta ja ylevää työtä. Vanhemmat eivät saa antaa minkään estää heitä täyttämästä velvollisuuttaan lapsiaan kohtaan.¹

Työ Jumalaa ja kotimaata varten. — Ne, jotka noudattavat Jumalan lakia, tarkkailevat lapsiaan epämääräisin toivon ja pelon tuntein ihmetellen mitä osaa he tulevat näyttelemään edessään olevassa suuressa taistelussa. Huolestunut äiti kyselee: ”Kummalle puolelle lapseni asettuvat? Mitä voin tehdä valmistaakseni heidät täyttämään paikkansa hyvin, niin että he saavat osakseen iankaikkisen kunnian?” Suuri vastuu lepää teidän yllänne, äidit. Vaikka ette osallistuisikaan kansallisten neuvostojen toimintaan, — — voitte tehdä tärkeän palveluksen Jumalalle ja maallenne. Te voitte kasvatata lapsenne. Voitte auttaa heitä kehittämään luonteen, jota ei voida johtaa tekemään paha, vaan joka johtaa muut tekemään hyvää. Palavilla uskon rukouksilla te saatte liikkeelle käden, joka liikuttaa maailmaa.²

Kasvatus on annettava lapsuudessa ja nuoruudessa. Lapset on opetettava olemaan hyödyksi. Heidät on opetettava suorittamaan tehtäviä, joita kotielämässä tarvitaan. Vanhempien tulee tehdä nämä velvollisuudet mahdollisimman miellyttäväksi ystävällisillä neuvon ja tunnustuksen sanoilla.³ [249]

¹Signs of the Times, 25.9.1901

²Review and Herald, 23.4.1889

³Käsikirjoitus 12,1898

Monet lyövät laimin kotikasvatuksen. — Kasvatusmenetelmien paljon kehitusta paranemisesta huolimatta lasten kasvatusta on nykyisin valitettavan puutteellista. Juuri kotikasvatus lyödään laimin. Vanhemmat ja ennen kaikkea äidit eivät ymmärrä vastuutaan. Heillä ei ole kasvatustyön edellyttämää kärsivällisyyttä eikä viisautta hallita huostaansa uskottuja pienokaisia. ⁴

On myös totta, etteivät äidit ole uskollisia velvollisuudelleen ja äitiydelleen. Jumala ei vaadi meiltä mitään, mitä emme hänen voimassaan voi suorittaa ja mikä ei olisi meidän ja lastemme parhaaksi. ⁵

Äitien etsittävä jumalallista apua. — Jos äidit vain ymmärtäisivät tehtävänsä tärkeyden, he viettäisivät paljon aikaa salaisessa rukouksessa vieden lapsensa Jeesuksen luo, pyytäen heille hänen siunaustaan ja anoen viisautta suoriutuakseen pyhistä velvollisuuksistaan oikealla tavalla. Käyttäköön äiti jokaisen tilaisuuden lastensa luonteen ja tapojen muovaamiseksi ja kehittämiseksi. Seuratkoon hän huolellisesti luonteen kehitystä rajoittaen liian hallitsevia piirteitä ja kannustaen heikoiksi jääneitä. Tehköön hän omasta elämästään puhtaan ja jalon esimerkin haltuunsa uskotulle kallisarvoiselle joukolle.

Äidin on tartuttava työhönsä rohkeasti ja tarmokkaasti ja luottaen jatkuvasti Jumalan voimaan kaikissa ponnisteluissaan. Hän ei saa olla tyytyväinen, ennen kuin huomaa lastensa luonteen vähitellen jalostuvan, kunnes heidän elämällään on korkeampi päämäärä kuin pelkkä oman mielihyvän tavoittelu. ⁶

[250]

On mahdotonta arvioida rukoilevan äidin vaikutusta. Hän ottaa Jumalan huomioon kaikissa teoissaan. Hän vie lapsensa armoistuihin eteen ja esittelee heidät Jeesukselle anoen hänen siunaustaan heille. Nämä rukoukset vaikuttavat lapsiin kuin ”elämän lähde”. Nämä uskossa esitetyt rukoukset ovat kristityn äidin tuki ja voima. Jos lyömme laimin velvollisuuden rukoilla lastemme kanssa, menetämme yhden suurimmista ulottuvillamme olevista siunauksista, yhden suurimmista avun lähteistä elämän huolien, taakkojen ja murheiden keskellä. ⁷

⁴Signs of the Times, 11.3.1886

⁵Signs of the Times, 9. 2. 1882

⁶Signs of the Times, 25. 5.1882

⁷Good Health, heinäkuu 1880

Äidin rukousten voimaa ei voi yliarvioida. Se, joka polvistuu poikansa ja tyttärensä vierelle lapsuuden vaiheiden ja nuoruuden vaarojen keskellä, saa vasta tuomiopäivänä tietää rukoustensa vaikutuksen lastensa elämään. Jos äiti on uskonyhteydessä Jumalan Poikaan, hänen hellä kätensä voi suojella poikaa kiusauksen voimalta ja estää tytärtä lankeamasta syntiin. Kun intohimo taistelee saadakseen ylivallan, rakkauden voima, äidin hillitsevä, vilpitön ja päättäväinen vaikutus saattaa pidättää sielun oikealla puolella.⁸

Kun vieraat häiritsevät. — Sinun tulee käyttää aikaa pienokaistesi kanssa puhumiseen ja rukoilemiseen, etkä saa antaa minkään häiritä seurusteluhetkeä Jumalan ja lastesi kanssa. Voit sanoa vieraillesi: ”Jumala on antanut minulle työn tehtäväksi, eikä minulla ole aikaa juoruiluun.” Sinun on tunnettava, että sinulla on työ, jonka vaikutus ulottuu tähän ja ikuiseen aikaan. Tärkein velvollisuutesi kohdistuu lapsiisi.⁹

Lapsesi ovat tärkeämpiä kuin vieraat, tärkeämpiä kuin mikään muu. — Työ, jonka olet velkaa lapsellesi sen varhaisina vuosina, ei salli laiminlyöntejä. Lapsen elämässä ei ole aikaa, jolloin tämän säännön voisi unohtaa.¹⁰

Älä lähetä lapsia ulos voidaksesi kestitä vieraita, vaan opeta heidät käyttäytymään rauhallisesti ja kunnioittavasti vieraiden läsnäollessa.¹¹

Äitien oltava esikuvia hyvydessä ja jaloudessa. — Äidit, pitäkää vaari kallisarvoisesta ajastanne. Muistakaa, että lapsenne varttuvat ja saattavat pian olla opetuksenne ja kasvatuksenne ulottumattomissa. Te voitte olla heille todellisia esikuvia kaikessa hyvässä, puhtaassa ja jalossa. Pitäkää heidän parastaan omana parhaananne.¹²

Vaikka epäonnistuisitte kaikessa muussa, olkaa tässä asiassa perusteellisia ja tehokkaita. Jos kotikasvatus tekee lapsistanne puhtaita ja hyveellisiä, jos he täyttävät edes vähäisimmän ja vaatimattomimman paikan Jumalan suuressa suunnitelmassa maailman hyväksi,

⁸Signs of the Times, 16. 3.1891

⁹Signs of the Times, 22. 7.1889

¹⁰Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 129

¹¹Signs of the Times, 23.8.1899

¹²Review and Herald, 15.9.1891

teidän elämänne ei ole epäonnistunut eikä teidän tarvitse muistella sitä katumusta tuntien.¹³

Sylilapset ovat peili, josta äiti voi nähdä heijastuksen omista tavoistaan ja käytöksestään. Miten harkittua hänen kielenkäyttönsä ja käytöksensä tulisikaan olla näiden pienten oppilaiden edessä! Mitä luonteenpiirteitä hän haluaa nähdä heissä kehittyvän, niitä hänen on jalostettava itsessään.¹⁴

Aseta tavoitteet korkeammalle kuin maailma. — Äidin ei tule antaa maailman mielipiteen hallita itseään eikä ponnistella sen asettamien tavoitteiden saavuttamiseksi. Hänen on itse päätettävä, mikä on elämän suuri päämäärä ja tarkoitus ja sitten keskitettävä kaikki ponnistuksensa tuon päämäärän saavuttamiseksi. Hän voi ajan puutteen vuoksi lyödä laimin monia asioita kodissaan ilman vakavia seurauksia. Hän ei kuitenkaan voi rangaistuksetta lyödä laimin lastensa asianmukaista kasvatusta. Heidän puutteellinen luonteensa tulee julistamaan hänen uskottomuuttaan. Virheet, joiden hän sallii jäädä korjaamatta, karkeat, sivistymättömät tavat, epäkunnioitus ja tottelemattomuus, laiskuus ja tarkkaamattomuus tulevat aiheuttamaan hänelle häpeää ja katkeroittamaan hänen elämänsä. Äidit, lastenne kohtalo riippuu hyvin paljon teistä. Jos epäonnistutte tehtävässänne, saatatte lähettää heidät saatanan riveihin ja tehdä heistä hänen välikappaleita, jotka johtavat muita sieluja tuhoon. Mutta uskollinen kasvatustyönne ja hurskas esimerkinne saattavat johtaa heidät Kristuksen luo, ja he tulevat vuorostaan vaikuttamaan muihin, ja näin sieluja pelastuu teidän työnne vuoksi.¹⁵

[252]

Hyvää jalostettava, paha tukahdutettava. — Vanhempien on työskenneltävä yhdessä Jumalan kanssa kasvattamalla lapsensa hänen rakkaudessaan ja pelossaan. Oikean kasvatuksen laiminlyönti on pahinta, mitä he Jumalan silmissä voivat tehdä. — — Heidän on valvottava huolellisesti pienokaistensa sanoja ja tekoja niin, ettei vihollinen saa näitä valtaansa. Tämän hän tekisi erittäin mielellään voidakseen vastustaa Jumalan pyrkimyksiä. Vanhempien on työskenneltävä ystävällisesti, kiinnostuneesti ja hellästi lastensa hyväksi

¹³Testimonies for the Church, osa 5, s. 44

¹⁴Signs of the Times, 9.9.1886

¹⁵Signs of the Times, 9.2.1882

rohkaisten kaikkia hyviä taipumuksia ja tukahduttaen huonot, jotka kehittyvät heidän pienokaistensa luonteessa.¹⁶

Ilo hyvin tehdystä työstä. — Lapset ovat Herran perintöä, ja me olemme hänelle vastuussa tämän hänen omaisuutensa hoidosta. — Vanhemmat palvelevat Jumalaa parhaiten kasvattamalla lapsensa kristityiksi. Tämä tehtävä vaatii kärsivällistä työskentelyä ja elinikäistä uutteraa ja sitkeää ponnistelua. Jos lyömme laimin tämän luottamustehtävän, olemme uskottomia palvelijoita. —

Vanhempien tulee työskennellä samoin kotona, rakastaa, uskoa ja rukoilla, kunnes voivat mennä iloiten Jumalan luo ja sanoa: ”Katso, minä ja lapset, jotka Herra on minulle antanut.”¹⁷

---

¹⁶Käsikirjoitus 49,1901

¹⁷Christ's Object Lessons, s. 195,196

Luku 46—Äitipuoli

Neuvoja äitipuolelle. — Avioliittosi miehen kanssa, jolla on lapsia, tulee osoittautumaan sinulle siunaukseksi. — Sinulla oli vaara tulla itsekeskeiseksi. Sinussa oli arvokkaita luonteenpiirteitä, jotka piti herättää ja joita piti harjoittaa. Uusien sukulaistesi avulla opit tulemaan toimeen ihmisten kanssa. Lapsista huolehtiminen kehittää helliä tunteita, rakkautta ja lempeyttä. Vastuu, joka sinulla on perheessäsi, voi koitua sinulle suureksi siunaukseksi. Nämä lapset ovat sinulle arvokkaana oppikirjana. He tuovat sinulle paljon siunauksia, jos luet heitä oikein. Heidän hoitonsa herättämät ajatukset saavat sinut kehittämään hellyyttä, rakkautta ja myötätuntoa. Vaikka nämä lapset eivät ole sinun lihaasi ja vertasi, he ovat tulleet omiksesi mentyäsi naimisiin heidän isänsä kanssa, ja sinun on rakastettava, hoidettava, opetettava heitä ja pidettävä heistä huolta. Yhteytesi heihin herättää ajatuksia ja suunnitelmia, joista on sinulle todellista hyötyä. -- Kodissa saamasi kokemus tulee vapauttamaan sinut itsekeskeisistä käsityksistä, jotka uhkasivat turmella työsi, ja muuttamaan jäykät näkemyksesi, jotka ovat kaivanneet pehmentämistä ja lieventämistä.

—
Luonteesi on kaivannut kehittymistä lempeämmäksi ja myötätuntoisemmaksi, jotta voisit lähestyä niitä, jotka tarvitsevat lempeyttä, myötätuntoa ja rakkautta. Lapsesi tulevat vaatimaan sinulta näitä luonteenpiirteitä ja auttamaan sinua muuttumaan suvaitsevammaksi. Rakastava yhdessäolo heidän kanssaan opettaa sinua olemaan lempeämpi ja myötätuntoisempi työssäsi kärsivän ihmiskunnan hyväksi.¹

Nuhteita äitipuolelle, jolta puuttui rakkautta. — Sinä rakastit puolisoasi ja menit naimisiin hänen kanssaan. Tiesit, että menemällä naimisiin hänen kanssaan sitouduit hänen lastensa äidiksi. Mutta minä näin, että olet puutteellinen tässä asiassa. Et rakasta aviomiehesi lapsia, ja jos sinussa ei tapahdu täydellistä muutosta, asenteessasi ja kodinhoidossasi perusteellista muutosta, nämä kal-

---

¹ Kirje 329, 1904

lisarvoiset jalokivet tuhoutuvat. Rakkaus ja hellyydenosoitukset eivät kuulu tapoihisi. —

Sinä teet näiden rakkaiden lasten elämän hyvin katkeraksi, varsinkin tyttären. Missä ovat hellyys, lempeät hyväilyt, kärsivällinen pitkämielisyys? Sinun pyhittymättömässä sydämessäsi elää viha eikä rakkaus. Huulesi lausuvat moitteen eivätkä kiitoksen ja rohkaisun sanoja. Sinun käytöksesi, ankaruutesi ja kylmäkiskoinen luonteesi ovat tuolle herkälle tytölle kuin tuhoava raesade hauralle kasville, joka taipuu jokaisen iskun edessä, kunnes sen elämä tuhoutuu ja se makaa maassa murskattuna ja runneltuna. Sinun käytöksesi kuivaa rakkauden, toivon ja ilon kanavan lapsistasi. Tytön kasvot ilmaisevat pysyvää surullisuutta, mutta se ei herätä sinussa myötätuntoa ja hellyyttä, vaan kärsimättömyyttä ja syvää vastenmielisyyttä. Sinä voit muuttaa tytön ilmeen pirteäksi ja iloiseksi, jos vain haluat. —

Lapset tekevät johtopäätöksiä äitinsä kasvoista. He ymmärtävät, ilmaisevatko ne rakkautta vai vastenmielisyyttä. Sinä et tiedä, mitä olet tekemässä. Eivätkö pienet, surulliset kasvot ja syvä huokaus, joka rakkauden kaipuuta huokuen kohoaa ahdistuneesta sydäimestä, herätä sääliä?²

Aiheettoman ankaruuden seuraukset. — Jokin aika sitten minulle näytettiin J:n tapaus. Hänen erehdyksensä ja virheensä kuvattiin hänelle tarkasti, mutta uusimmassa näyssä, joka minulle annettiin, näin, että hän ei ollut päässyt eroon virheistään, vaan käyttäytyi kylmästi ja tylysti aviomiehensä lapsia kohtaan. Hän ei esitä moitteita ja nuhteita ainoastaan vakavien rikkomusten vuoksi, vaan myös joutavissa tapauksissa, joihin ei tulisi kiinnittää lainkaan huomiota. Jatkuva moittiminen on väärin, eikä Kristuksen Henki voi asua sitä harrastavan henkilön sydämessä. Hänellä on taipumus sivuuttaa lasten hyvät puolet lausumatta kiitoksen sanaa, mutta hän on aina valmis puremaan arvosteluun, jos siihen tarjoutuu vähäisinkin syy. Tämä vaikuttaa lapsiin todella masentavasti ja tekee heistä välinpitämättömiä. Se lietsoo sydämessä olevaa pahaa ja saa sen syöksemään esiin lokaa ja saastaa. Kun lapsia moititaan jatkuvasti, he alkavat osoittaa ”minä en välitä” -henkeä ja antautuvat usein kiihkeän vihan valtaan seurauksista piittaamatta. — -

[255]

²Testimonies for the Church, osa 2, s. 56-58

Sisar J:n pitäisi opetella rakkautta ja myötätuntoa. Hänen tulisi osoittaa hellää kiintymystä hoidossaan oleville äidittömille lapsille. Tämä koituisi siunaukseksi näille Jumalan rakkauden lapsille ja heijastuisi takaisin häneen kiintymyksenä ja rakkautena.³

Erityisen huolenpidon tarve. — Lapset, jotka ovat menettäneet sen, jonka rinnoilta virtasi äidillinen rakkaus, ovat kärsineet korvaamattoman menetyksen. Mutta kun joku uskaltautuu ottamaan äidin paikan pienessä, onnettomuuden kohtaamassa joukossa, hänen velvollisuutensa on olla, jos mahdollista, vielä rakastavampi, kärsivällisempi ja lempeämpi kuin lasten oma äiti olisi ollut, ja tällä tavalla yrittää korvata pienokaisten kärsimä menetyks.⁴

---

³Testimonies for the Church, osa 3, s. 531,532

⁴Testimonies for the Church, osa 2, s. 58

Jeesus siunasi lapsia. — Kristuksen päivinä äidit toivat lapsensa hänen luokseen, jotta hän laskisi siunaavat kätensä heidän päälle. Tällä teolla he osoittivat uskonsa Jeesukseen ja valtavan tuskan, jota he sydämessään tunsivat hoitoonsa uskottujen pienokaisten nykyisestä ja tulevasta hyvinvoinnista. Opetuslapset eivät kuitenkaan nähneet mitään syytä häiritä Mestaria vain siksi, että hän olisi kiinnittänyt huomionsa lapsiin, ja kun he olivat kääntymässä äitejä pois, Jeesus nuhteli heitä ja käski kansanjoukkoa tekemään tietä uskollisille äideille ja heidän pienille lapsilleen. Hän sanoi: ”Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.”

Äitien kulkiessa pölyistä tietä ja lähestyessä Vapahtajaa tämä näki heidän silmissään kimaltelevat kyynelöt ja vapisevat huulet heidän rukoillessaan hiljaa lastensa puolesta. Hän kuuli opetuslasten lausumat nuhteen sanat ja kumosi heti heidän käskynsä. Hänen suuri rakastava sydämensä oli avoin ottamaan lapset vastaan. Yhden toisensa jälkeen hän otti heidät käsivarsilleen ja siunasi heidät yhden pienen lapsen nukkuessa syvää unta hänen sylissään. Jeesus puhui äideille rohkaisun sanoja heidän työstään, ja voi, minkä helpotuksen he kokivatkaan mielessään! Miten iloisina he ajattelivatkaan Jeesuksen hyvyyttä muistellessaan tuota unohtumatonta tapausta! Hänen armolliset sanansa olivat poistaneet taakan heidän sydämestään ja innoittaneet heitä uudella toivolla ja rohkeudella. Kaikki väsymys oli poissa.

Tämä on rohkaiseva opetus kaikkien aikojen äideille. Tehtyään parhaansa lastensa hyväksi he voivat tuoda heidät Jeesuksen luo. Äidin sylissä olevat vauvatkin ovat kalliita hänen silmissään. Ja kun äidin sydän kaipaa apua, jota hän itse ei voi antaa, armoa, jota hän itse ei voi lahjoittaa, ja hän jättää itsensä ja lapsensa Kristuksen armahtaville käsivarsille, tämä ottaa heidät vastaan ja siunaa heidät.

Kristus antaa rauhan, toivon ja onnen äidille ja lapsille. Tämä on kallisarvoinen etuoikeus, jonka Kristus on suonut kaikille äideille.¹

Jeesus kutsuu yhä äitejä. — Kristus, taivaan Majesteetti, sanoi: ”Sallikaa lasten tulla minun tyköni, älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.” Jeesus ei lähetä lapsia rabbiinien luo; hän ei lähetä heitä fariseuksien luo; hän tietää, että nämä miehet opettaisivat heidät torjumaan parhaan ystävänsä. Äidit, jotka toivat lapsensa Jeesuksen luo, tekivät hyvin. — Johtakoot äidit nytkin lapsensa Kristuksen luo. Ottakoot evankeliumin palvelijat pienet lapset syliinsä ja siunatkoot heidät Jeesuksen nimessä. Puhuttakoon pienokaisille mitä hellimpiä rakkauden sanoja, sillä Jeesus otti lauman karitsat syliinsä ja siunasi heidät.²

Äitien pitäisi mennä vaikeuksineen Jeesuksen luo. Häneltä he saavat sitä rakastettavuutta, jota he tarvitsevat lasten kasvattamisessa. Jokainen äiti voi vapaasti laskea taakkansa Vapahtajan jalkojen juureen. Hän kehottaa vieläkin äitejä tuomaan pienokaisensa hänen siunattavikseen. Äidin sylissä oleva lapsukainenkin voi rukoilevan äidin uskon kautta asua Kaikkivaltiaan varjossa. Johannes Kastaja oli syntymästään saakka Pyhän Hengen johdossa. Jos tahdomme elää Jumalan yhteydessä, mekin voimme odottaa Jumalan Hengen vaikuttavan pienokaisemme elämässä heidän ensi hetkistään alkaen.³

[258] **Nuorten sydän vastaanottavainen.** — Hän [Kristus] samasti itsensä alhaisiin, puutteenalaisiin ja kiusattuihin. Hän otti syliinsä pieniä lapsia ja laskeutui nuorten tasolle. Hänen avara sydämensä ymmärsi heidän taistelunsa ja tarpeensa, ja hän nautti heidän onnestaan. Hänen henkensä, joka oli uupunut täpötäyden kaupungin hälinästä ja touhusta sekä kyllästynyt viekkaiden ja tekopyhien miesten seuraan, löysi levon ja rauhan viattomien lasten parista. Hänen läsnäolonsa ei koskaan herättänyt heissä vastenmielisyyttä. Taivaan majesteetti suostui vastaamaan heidän kysymyksiinsä ja yksinkertaisti tärkeät opetuksensa vastaamaan heidän lapsenymmärrystään. Hän istutti heidän nuoreen, avartuvaan mieleensä totuuden sieme-

¹ Good Health, tammikuu, 1880

² Review and Herald, 24. 3. 1896

³ Desire of Amges, s. 512

net, jotka itäisivät ja tuottaisivat runsaan sadon heidän kyp-
sempinä vuosinaan.⁴

Hän tiesi, että nämä lapset kuuntelisivat hänen neuvojaan ja ottai-
sivat hänet vastaan Lunastajanansa, kun taas maailmallisesti viisaat
ja kovasydämiset eivät niinkään helposti seuraisi häntä ja löytäisi
paikkaansa Jumalan valtakunnassa. Kun nämä pienokaiset tulivat
Kristuksen luo ja ottivat vastaan hänen neuvonsa ja siunauksensa,
heidän taipuisaan mieleensä painettiin hänen kuvansa ja armolliset
sanansa, jotka eivät milloinkaan pyyhkiytyisi pois. Meidän tulisi
oppia tästä Kristuksen teosta, että nuorten sydän on kristillisille
opetuksille kaikkein vastaanottavaisin, että se on helppo suunnata
hurskauteen ja hyveeseen ja että se kykenee säilyttämään saamansa
vaikutteet.⁵

”Sallikaa lasten tulla minun tyköni älkääkä estäkö heitä sillä
senkaltaisten on Jumalan valtakunta.” Jokaisen äidin ja jokaisen isän
tulee arvostaa näitä kallisarvoisia sanoja. Nämä sanat rohkaisevat
vanhempia tuomaan lapset hänen eteensä ja pyytämään Kristuksen
nimessä, että Isä antaisi siunauksensa levätä koko perheen yllä.
Eriyistä huomiota ei pidä osoittaa ainoastaan rakkaimmille lapsille,
vaan myös levottomille, tottelemattomille lapsille, jotka tarvitsevat
huolellista kasvatusta ja hellää ohjausta.⁶

---

⁴Testimonies for the Church, osa 4, s. 141

⁵Testimonies for the Church, osa 4, s. 142

⁶Signs of the Times, 13. 8.1896

*Jakso 11—Lapset — perheen nuorimmat
jäsenet*

[259]

[260]

Luku 48—Miten taivas arvioi lapset

[261]

Lapset ovat Kristuksen verellä ostetut. — Kristus piti lapsiasi niin arvokkaina, että hän uhraisi henkensä heidän hyväkseen. Kohtele heitä hänen verellään ostettuina sieluina. Kasvata heitä kärsivällisesti ja pitkämielisesti hänen lapsikseen. Pidä heitä kurissa rakastavasti ja pitkämielisyydellä. Kun näin teet, heistä tulee ilosi kruunu, ja he loistavat tähtinä maailmassa.¹

Pieninkin lapsi, joka rakastaa ja pelkää Jumalaa, on hänen silmissään suurempi kuin kyvykkäin tai oppinein mies, joka ei kallisarvoisesta pelastuksesta välitä. Nuoret, jotka ovat pyhittäneet sydämensä ja elämänsä Jumalalle, ovat sen kautta asettuneet yhteyteen kaiken viisauden ja tiedon Lähteen kanssa.²

”Senkaltaisten on Jumalan valtakunta”. — Kristukseen uskovan pienen lapsen sielu on hänen silmissään yhtä arvokas kuin hänen valtaistuintaan ympäröivät enkelit. Lapset tulee tuoda Kristuksen luo ja kasvattaa hänen omikseen. Heitä tulee ohjata kulkemaan kuuliaisuuden polkua eikä antaa heidän hemmotella ruokahaluaan ja turhamaisuuttaan.³

[262]

Miten monet nyt aivan ylipääsemättömiltä tuntuvat ongelmat häviäisivätkään kokonaan, jos vain omaksuisimme ne suurenmoiset opetukset, joita Jeesus koetti opetuslapsilleen pienestä lapsesta opettaa. Kun opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: ”Kuka on suurin taivasten valtakunnassa? — — niin hän kutsui tykönsä lapsen, asetti sen heidän keskellensä ja sanoi: Totisesti minä sanon teille: ellette käänny ja tule lasten kaltaisiksi, ette pääse taivasten valtakuntaan. Sentähden, joka nöyrtyy tämän lapsen kaltaiseksi, se on suurin taivasten valtakunnassa.”⁴

Jumalan omaisuus vanhempien huomassa. — Lapset saavat elämän ja olemuksensa vanhemmiltaan, mutta sinunkin lapsesi elä-

¹Signs of the Times, April 3, 1901

²Messages to Young People s. 329

³Review and Herald, 30.3.1897.

⁴Käsikirjoitus 13, 1891

vät Jumalan luomisvoimasta, sillä elämän antaja on Jumala. Muista-
kaamme, ettei vanhempien tule kohdella lapsia henkilökohtaisena
omaisuutenaan. Lapset ovat Herran valittuja, ja heidän pelastuksensa
kuuluu lunastussuunnitelmaan aivan samoin kuin meidän toistenkin.
Heidät on uskottu vanhempien huostaan, jotta heitä kasvatettaisiin
Herran kurissa ja nuhteessa ja he siten oppisivat tekemään oman
työnsä tässä ajassa ja ikuisuudessa.⁵

Äidit, kohdelkaa pienokaisianne lempeästi. Kristuskin oli ker-
ran pieni lapsi. Kunnioittakaa lapsia hänen tähtensä. Pitäkää heitä
pyhänä omaisuutena, jota ei tule hemmotella eikä jumaloida, vaan
opettaa elämään puhtaasti ja jalosti. Lapset ovat Jumalan omaisuutta.
Hän rakastaa heitä ja kutsuu äitejä työhön kanssaan auttamaan heitä
täydellisen luonteen kehittämisessä.⁶

Jos haluatte kohdata Jumalan rauhassa, ruokkikaa nyt hänen
laumaansa hengellisellä ruoalla, sillä iankaikkinen elämä on jokaisen
lapsen ulottuvilla. Lapset ja nuoret ovat Jumalan erityinen aarre.⁷

Nuorten mieleen on juurrutettava se totuus, että heidän lahjansa
eivät ole heidän omiaan. Voimat, aika ja äly ovat lainaksi saatuja
aarteita. Ne kuuluvat Jumalalle, ja jokaisen nuoren tulisi määrätie-
toisesti asettaa ne korkeimpaan käyttöön. Nuori ihminen on oksa,
jonka Jumala odottaa kantavan hedelmää. Hän on taloudenhoitaja,
jolle uskotun pääoman tulee kasvaa. Hän on valo, jonka tulee valais-
ta maailman pimeyttä. Jokaisella nuorella ja lapsella on tehtävänä
työ Jumalan kunniaksi ja ihmiskunnan kohottamiseksi.⁸

Taivaan tie on lapsille sovelias. — Minä näin, että Jeesus tun-
tee meidän heikkoutemme ja on itse kokenut samaa kuin me kaikessa
paitsi synnissä. Sen vuoksi hän on valmistanut meille voimiemme ja
kykyjemme mukaisen polun ja on Jaakobin tavoin kulkenut hiljal-
leen sen mukaan kuin lapset ovat jaksaneet käydä, voidakseen viih-
dyttää meitä seurallaan ja olla alati oppaanamme. Hän ei halveksi,
laiminlyö eikä jätä lauman lapsia. Hän ei myöskään ole kehottanut
meitä käymään eteenpäin ja jättämään lapsia. Hänellä ei ole ollut
niin kiire, että hän olisi jättänyt meidät ja lapsemme. Ei, hän on sen
sijaan tasoittanut elämän tien myös lapsille. Ja vanhempia kehote-

[263]

⁵Signs of the Times, 10.9.1894

⁶Signs of the Times, 23.8.1899

⁷Kirje 105, 1893

⁸Education, s. 57, 58

taan hänen nimessään johtamaan lapsiaan kaitaa tietä pitkin. Jumala on osoittanut meille lastemme voimille ja kyvyille soveliaan tien.⁹

---

⁹Testimonies for the Church, osa 1, s. 388, 389

Lasten tulee olla perheyhteisön jäseniä. — Lapsilla niin kuin vanhemmillakin on kodissa tärkeitä tehtäviä. Heille tulisi opettaa, että he ovat olennainen osa kotiyhteisöä. He saavat ruokaa ja vaatteita, rakkautta ja hoivaa, ja heidän tulisi vastata tähän huolenpitoon kantamalla oma osansa kotiin liittyvistä taakoista tuomalla mahdollisimman paljon onnellisuutta perheeseen, jonka jäseniä he ovat.¹

Jokaisen äidin tulee opettaa lapsilleen, että nämä ovat perheyhteisön jäseniä ja että heidän täytyy hoitaa oma osuutensa tämän yhteisön tehtävistä. Jokaisen perheenjäsenen tulisi suorittaa nämä tehtävät yhtä uskollisesti kuin seurakunnan jäsenet hoitavat oman osuutensa seurakunnallisista tehtävistä.

Kertokaa lapsille, että toimittamalla pikku tehtäviä he auttavat isää ja äitiä. Antakaa heille suoritettavaksi jokin tehtävä ja kertokaa heille, että sen jälkeen he saavat leikkiä.²

Lapset ovat vilkkaita, ja he tarvitsevat hyödyllistä puuhaa. -- Puuhan valitsemista ei koskaan tulisi jättää lasten tehtäväksi, vaan vanhempien tulisi huolehtia siitä itse.³

Vanhemmilla ja lapsilla omat velvollisuutensa. — Vanhempien velvollisuus on ruokkia, vaatettaa ja kasvattaa lapsensa, ja lasten tulee vuorostaan palvella vanhempiaan iloisin mielin ja vilpittömän uskollisesti. Jos lapsista alkaa tuntua, ettei heillä ole velvollisuutta jakaa kodin töitä vanhempiensa kanssa, miten he suhtautuisivat siihen, etteivät vanhemmatkaan enää katsoisi olevansa velvollisia huolehtimaan heistä? Jos lapset lyövät laimin velvollisuutensa olla apuna vanhemmilleen ja keventää heidän kuormiaan tekemällä sellaistaikin, mikä tuntuu vastenmieliseltä ja rasittavalta, he menettävät

¹Ministry of Healing, s. 394

²Review and Herald, 23.6.1903

³Käsikirjoitus 57,1897

tilaisuuden arvokkaimpaan mahdolliseen kasvatukseen, joka tekisi heistä käyttökelpoisia vastaisuudessakin.⁴

Jumala toivoo, että kaikkien uskovien lapset pienestä pitäen oppisivat osallistumaan niiden taakkojen kantamiseen, joita vanhemmat heistä huolehtiessaan joutuvat kantamaan. Heille annetaan osa kodista omiksi huoneiksi ja sananvaltaa perheen yhteisistä asioista päättäessä. Jumala velvoittaa vanhemmat ruokkimaan ja vaatettamaan lapsensa. Mutta vanhempien ja lasten velvollisuudet ovat vastavuoroisia. Lapsia vaaditaan osaltaan arvostamaan ja kunnioittamaan vanhempiaan.⁵

Vanhemmat eivät saa olla lastensa orjia, jotka uhrautuvat kaikesa ja sallivat lasten kasvaa huolettomina ja vierittää kaikki kuormat vanhempiensa harteille.⁶

Vääränlainen ystävällisyys opettaa laiskuuteen. — Lapsia pitäisi jo varhain opettaa olemaan hyödyksi, huolehtimaan itsestään ja auttamaan toisia. Monet nykyajan tytöt voivat tunnonvaijotta istua olohuoneessa lukemassa kertomuksia, neulomassa, virkkaamassa tai kirjomassa ja antaa äitinsä yksinään ahertaa, laittaa ruokaa, pestä pyykkiä tai silittää. Heidän sydämensä on kylmä ja tunteeton kuin kivi.

Mutta mistä tämä vääristynyt asetelma on saanut alkunsa? Keille siitä tavallisesti lankeaa vastuu? Heikoille, petetyille vanhemmille. He eivät ajattele lastensa parasta, vaan väärästä rakkaudesta antavat näiden istua joutilaina tai tehdä jotakin vähäpätöistä, joka ei vaadi mielen eikä lihasten ponnistuksia, ja kun laiskat tyttäret tämän seurauksena ovat kovin heiveröisiä, heidän ei taaskaan tarvitse tehdä mitään. Mikä heidät on tehnyt heiveröisiksi? Monissa tapauksissa syynä on vanhempien virheellinen menettely. Sopiva määrä kotona saatua ruumiillista harjoitusta edistäisi sekä mielen että ruumiin kehitystä. Mutta tämä riistetään lapsilta vanhempien väärin käsitysten vuoksi, ja lopulta työ alkaa tuntua lapsista vastenmieliseltä.⁷

[266]

Elleivät lapsesi ole tottuneet tekemään työtä, he väsyvät nopeasti. He valittavat kylkikipuja, hartiasärkyä ja raajojen väsymistä, ja myötätuntosi tähden olet vaarassa tehdä työn mieluummin itse kuin

⁴The Youth's Instructor, 20. 7.1893

⁵Käsikirjoitus 128,1901

⁶Käsikirjoitus 126,1897

⁷Testimonies for the Church, osa 1, s. 686

antaa heidän kärsiä vähän. Olkoon lasten taakka aluksi hyvin kevyt. Lisää sitä vähitellen joka päivä, kunnes he pystyvät tekemään työtä sopivan määrän liikaa väsymättä.⁸

Joutilaisuuden vaaroja. — Minulle on näytetty, että joutilaisuudesta aiheutuu paljon syntiä. Toimeliailla käsillä ja ajatuksilla ei ole aikaa kiinnittää huomiota vihollisen ehdotuksiin, mutta joutilaat kädet ja aivot ovat alttiina saatanan ohjaukseen. Jos ihmisellä ei ole mitään soveliasta ajateltavaa, hänen ajatuksensa viipyvät sopimattomissa asioissa. Vanhempien tulisi opettaa lapsilleen, että joutilaisuus on syntiä.⁹

Mikään ei varmemmin johda lapsia pahuuteen kuin se, että heidät vapautetaan kaikista tehtävistä ja annetaan vain oleskella päämäärättöminä tai tehdä vain sitä, mikä heitä miellyttää. Lapset ovat toimeliaita, ja ellei heidän mielensä askartele siinä, mikä on hyvää ja hyödyllistä, se pakostakin kääntyy sellaiseen, mikä on pahaa. Heidän tulee saada lepoa ja virkistystä, mutta heidät pitäisi opettaa myös tekemään työtä. Tietyt tunnit päivästä tulee varata ruumiilliseen työhön samoin kuin lukemiseen ja opiskeluunkin. Huolehtikaa siitä, että lapsilla on ikäänsä vastaavaa puuhaa ja että heillä on hyödyllisiä ja mielenkiintoisia kirjoja.¹⁰

Hyödyllinen työ varmin turva. — Varmimpia nuorten suoja-keinoja on hyödyllinen työ. Jos heidät olisi harjaannutettu ahkeruuteen niin, että he käyttäisivät kaiken aikansa hyödyllisesti, heillä ei olisi aikaa nurista osaansa tai unelmoida joutilaina. Heillä ei olisi suurtakaan vaaraa omaksua turmiollisia tapoja tai joutua huonoon seuraan.¹¹ Jos vanhemmilla on niin paljon muuta tekemistä, etteivät he pysty antamaan lapsilleen hyödyllistä puuhaa, saatana kyllä työllistää nämä.¹²

Lasten pitäisi oppia kantamaan kuormia. — Vanhempien tulisi herätä ymmärtämään, että heidän lastensa on erittäin tärkeitä oppia huolehtimaan omista tehtävistään kodissa. — Vanhempien pitäisi opettaa lapsensa muodostamaan järkevä kuva elämästä ja huomaamaan, että heidän tulee olla hyödyksi maailmassa. Koto-

⁸Sama, s. 687

⁹Sama, s. 395; Todistusaarteita 1, s. 132

¹⁰Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 134,135

¹¹Review and Herald, 13.9.1881

¹²Signs of the Times, 3.4.1901

na, viisaan äidin valvonnassa tulisi poikien ja tyttöjen saada ensi opetuksensa elämään kuuluvien taakkojen kantamisesta. ¹³

Lapsen kasvattaminen joko hyvään tai pahaan alkaa hänen elämänsä varhaisimpina vuosina. — Vanhempien lasten tulisi varttuesaan auttaa perheen nuorimpien jäsenten hoitamisessa. Äiti ei saisi kuluttaa itseään loppuun tekemällä sellaista, minkä hänen lapsensa voisivat ja mitä heidän pitäisikin tehdä. ¹⁴

Kuormien jakaminen tuo tyydytystä. — Vanhemmat, auttakaa lapsianne täyttämään Jumalan tahto tekemällä uskollisesti ne tehtävät, jotka heille perheen jäsenenä todella kuuluvat. Tämä koituu heille erittäin arvokkaaksi kokemukseksi. Se opettaa heille, ettei heidän tule keskittyä ajattelemaan, miellyttämään tai huvittamaan itseään. Kasvattakaa heitä kärsivällisesti tekemään osansa perhepiirissä ja menestymään pyrkimyksissään jakaa isän, äidin, veljien ja sisarien taakkoja. Näin heille tuottaa tyydytystä tietää, että heistä todella on hyötyä. ¹⁵

Lapsia voidaan kasvattaa avuliaksi. He ovat luonnostaan toiminnanhaluisia. Tätä piirrettä voidaan helposti harjoittaa ja ohjata oikeaan suuntaan. Lapset voidaan pienestä pitäen opettaa suorittamaan päivittäin pikku tehtäviä niin, että kullakin lapsella on oma tehtävänsä, jonka suorittamisesta hän on vastuussa vanhemmilleen tai hoi tajalleen. Näin lapset oppivat kantamaan työn iestä jo nuorina, ja pikku tehtävien suorittaminen tulee heille mieluisaksi ja tuottaa heille iloa, jota saadaan vain hyvän tekemisestä. He tottuvat työhön ja vastuuseen ja nauttivat työnteosta ymmärtäessään, että elämällä on heille annettavana tärkeämpääkin tehtävää kuin itsensä huvittaminen. — -

Työ on lapsille hyväksi: he ovat onnellisempia voidessaan käyttää suuren osan ajastaan hyödylliseen työhön ja onnistuttuaan siinä nauttivat koko sydämestään viattomista leikeistään. Työ vahvistaa sekä lihaksia että mieltä. Äidit voivat kasvattaa lapsistaan kallisarvoisia pikku apulaisia ja opettaessaan heitä olemaan hyödyksi he itse oppivat tuntemaan ihmisluontoa ja näiden nuorten ihmistaimien käsittelyä. Samalla heidän omakin sydämensä pysyy lämpimänä ja nuorekkaana, kun he ovat yhdessä lasten kanssa. Heidän lapsensa

¹³Kirje 106,1901

¹⁴Käsikirjoitus 126, 1903

¹⁵Käsikirjoitus 27,1896

katsovat heihin luottaen ja rakastaen, ja samoin hekin voivat luottaa rakkaan Vapahtajan apuun ja johdatukseen. Oikein kasvatetut lapset oppivat vuosien mittaan rakastamaan työtä, joka keventää heidän ystäviensä kuormaa. ¹⁶

Tasapainottaa mieltä. — Tehtävien suorittaminen voi parantaa muistia ja tasapainottaa mieltä sekä lujittaa luonnetta ja suorituskykyä. Päivittäin toistuvat pikku tehtävät edellyttävät miettimistä, harkintaa ja toiminnan suunnittelua. Kun lapset varttuvat, heiltä voi vaatia yhä enemmän. Työ ei saisi olla uuvuttavaa eikä kestää niin kauan, että se väsyttää ja masentaa heitä, vaan se pitäisi valita harkiten, jotta se edistäisi fyysistä kehitystä toivotulla tavalla ja harjoittaisi sopivasti myös mieltä ja luonnetta. ¹⁷

Yhdistää taivaallisiin työntekijöihin. — Jos lapsia opetettaisiin pitämään vaatimattomia arkisia tehtäviään Jumalan heille osoittamana polkuna ja kouluna, jossa he harjaantuvat palvelemaan uskollisesti ja tehokkaasti, miten paljon miellyttävämmältä ja arvokkaammalta heidän työnsä tuntuisikaan. Kun kaikki tehdään niin kuin Herralle, vähäisinkin tehtävä ja velvollisuus tuntuu mieluisalta ja yhdistää maan päällä työskentelevät niihin pyhiin olentoihin, jotka toteuttavat Jumalan tahtoa taivaassa. ¹⁸

[269]

Taivaassa tehdään jatkuvasti työtä. Siellä ei ole vetelehtijöitä. ”Minun Isäni tekee yhäti työtä”, sanoi Kristus, ”ja minä myöskin teen työtä.” Emme voi olettaa, että kun lopullinen voitto on saatu ja me olemme päässeet meille valmistettuihin taivaan asuntoihin, me vain vetelehtisimme joutilaina ja lepäisimme autuaina mitään tekemättä. ¹⁹

Lujittaa perhesiteitä. — Nuorten kotikasvatuksessa yhteistyön arvoa ei voi kylliksi korostaa. — Varttuneempien lasten tulisi auttaa vanhempiaan, osallistua heidän suunnitelmiinsa sekä heidän vastuunsa ja taakkojensa kantamiseen. Isät ja äidit, varatkaa aikaa lasten opettamiseen ja osoittakaa heille, että arvostatte heidän apuaan, toivotte heidän luottamustaan ja iloitsette heidän seurastaan — silloin lapsilta saa nopeammin vastakaikua. Näin eivät ainoastaan vanhempien taakat kevene ja lapset saa arvaamattoman kallista käy-

¹⁶Health Reformer, joulukuu 1877

¹⁷Health Reformer, joulukuu 1877

¹⁸Patriarchs and Prophets, s. 574

¹⁹Käsikirjoitus 126,1897

tännöllistä harjoitusta, vaan myös kodin siteet lujittuvat ja luonteen syvimmat perustukset vahvistuvat.²⁰

Kehittää henkisiä, siveellisiä ja hengellisiä ominaisuuksia. —

Lasten ja nuorten tulisi mielellään keventää isän ja äidin huolia osoittamalla kotona epäitsekästä avuliaisuutta. Kantamalla ilomielin osakseen lankeavat taakat lapset harjaantuvat luotettavuutta ja käytännöllisyyttä vaativiin tehtäviin. Heidän tulee edistyä jatkuvasti vuosittain, hitaasti mutta varmasti, kunnes nuoruusajan kokemattomuus vaihtuu miehuusiän kokeneisuuteen. Täyttämällä kodin yksinkertaiset velvollisuudet uskollisesti pojat ja tytöt saavat hyvän perustuksen henkiselle, siveelliselle ja hengelliselle kelpoisuudelleen.²¹

[270]

Edistää ruumiin terveyttä ja mielenrauhaa. —

Jumalan laupias ja varma hyväksyminen lepää niiden lasten yllä, jotka iloisin mielin tekevät osansa kodin askareista ja keventävät näin isän ja äidin työtaakkaa. Heidät palkitaan ruumiin terveydellä ja mielen rauhalla. He saavat palkakseen nähdä vanhempiansa nauttivan seurustelusta toisten ihmisten kanssa ja terveyttä edistävästä virkistyksestä, joka pidentää heidän elämäänsä. Elämän käytännöllisiin velvollisuuksiin harjaantuneet lapset ovat kotoa lähtiessään hyödyllisiä yhteiskunnan jäseniä saatuaan paljon paremman kasvatuksen, kuin jos olisivat olleet luokkahuoneeseen suljettuina varhaislapsuudesta saakka, jolloin mieli ja ruumis eivät vielä kestä räsitusta.²²

Joissakin tapauksissa olisi parempi, jos lapsilla olisi vähemmän työtä koulussa ja he saisivat enemmän totuttautua kodin tehtäviin. Ennen kaikkea heitä pitäisi opettaa huomaavaisiksi ja avuliaisiksi. Monet kirjoista opittavat asiat eivät ole läheskään niin välttämättömiä kuin käytännön ahkeruuden ja kurinalaisuuden opetus.²³

Takaa levollisen unen. — Äitien pitäisi ottaa tyttärensä kanssaan keittiöön ja opettaa heitä kärsivällisesti. Sellainen työ parantaa heidän kuntoaan, heidän lihaksensa tulevat jänteviksi ja voimakkaiksi ja heidän ajatuksensa ovat terveemmät ja jalostuneemmat päivän päättyessä. He saattavat olla väsyneitä, mutta miten sulloista onkaan lepo sopivan työmäärän jälkeen. Uni, luonnon suloinen uudistaja,

²⁰Education, s. 285; Elämä ja kasvatus, s. 268,269

²¹Messages to Young People, s.211,212

²²Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 148

²³Käsikirjoitus 126,1903

virkestää väsyneen ruumiin ja valmistaa sitä seuraavan päivän velvollisuuksiin. Älkää antako lapsillenne sellaista kuvaa, ettei sillä ole väliä, työskentelevätkö he vai eivät. Opettakaa heille, että heidän apuaan tarvitaan, että heidän ajallaan on arvoa ja että heidän työnsä on välttämätöntä.²⁴

On synti antaa lasten kasvaa joutilaina. Heidän jäseniään ja lihaksiaan tulee harjoittaa, vaikka se väsyttäisikin heitä. Jos työtä ei ole liikaa eikä se ole ylenmäärin rasittavaa, miten väsymys voisi vahingoittaa heitä enemän kuin sinua? Väsymyksen ja uupumuksen välillä on suuri ero. Lapset tarvitsevat vaihtelevampaa työtä ja useampia lepotaukoja kuin aikuiset, mutta jo sangen nuorina he voivat alkaa opetella työntekoa. He iloitsevat voidessaan ajatella, että heistä on hyötyä. Terveyttä edistävän työn jälkeen heidän unensa on suloista, ja he heräävät virkeinä uuden päivän tehtäviin.²⁵

[271]

Älä sano: ”Lapseni häiritsevät minua.” — Jotkut äidit valittavat: ”Lapseni häiritsevät minua yrittäessään olla avuksi.” Niin häiritsivät minunkin lapseni, mutta luuletko, että kerroin sen heille? Kiitä lapsiasi. Opetta heitä: läksy läksyn päälle, käsky käskyn päälle. Tämä on parempi kuin romaanien lukeminen, kyläilyt ja maallisten tapojen seuraaminen.²⁶

Esikuvan seuraaminen. — Jonkin aikaa taivaan Majesteetti, kunnian Kuningas, oli vain betlehemiläinen pikkuvauva ja äitinsä käsivarsilla lepäävä pienokainen. Lapsuudessa hän saattoi vain totella vanhempiaan ja täyttää heidän toivomuksensa suorittaessaan lapsen kykyjään vastaavia velvollisuuksia. Tässä on kaikki, mitä lapset voivat tehdä, ja heitä tulisikin kasvattaa ja opettaa seuraamaan Kristuksen esimerkkiä. Kristus toimi siten, että hän toi siunausta, sillä hän oli alamainen vanhemmilleen ja teki siten lähetystyötä kodissaan. Raamattu sanoo hänestä: ”Ja lapsi kasvoi ja vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen päällensä.” ”Ja Jeesus varttui viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.”²⁷

Opettajilla ja vanhemmilla on arvokas etuoikeus yhdessä opettaa lapsille, kuinka he pääsevät osallisiksi Kristuksen elämänilosta opettelemalla seuraamaan hänen esimerkkiään. Vapahtajan varhaiset

²⁴Testimonies for the Church, osa 1, s. 395

²⁵Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 135

²⁶Käsikirjoitus 31,1901

²⁷Signs of the Times, 17.9.1894

vuodet olivat työntäyteisiä vuosia. Kotona hän auttoi äitiään ja suoritti tehtävänsä kodin piirissä ja höyläpenkin ääressä yhtä tunnollisesti kuin myöhemmin julkisen julistustyönsä.²⁸

[272] Maan päällä eläessään Kristus oli esimerkkinä koko ihmisperheelle, ja kotona hän oli tottelevainen ja avulias. Hän oppi puusepän ammatin ja työskenteli omin käsin pienessä nasaretilaisessa verstaassa. — Lapsena ja nuorena tehty työ kehitti mieltä ja ruumista. Hän ei käyttänyt ruumiinvoimiaan vastuuttomasti, vaan niin, että terveys säilyi, jotta hän voisi tehdä kaiken työnsä mahdollisimman hyvin.²⁹

---

²⁸Review and Herald, 6.5.1909

²⁹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 147

Lapsen kiitollisuudenvelka vanhemmilleen. — Lasten olisi tunnettava olevansa kiitollisuudenvelassa vanhemmilleen, jotka ovat vaalineet heitä heidän lapsuudessaan ja hoitaneet heitä, kun he ovat olleet sairaina. Heidän tulisi käsittää, että vanhemmilla on ollut paljon huolta heidän tähtensä. Varsinkin tunnolliset, hurskaat vanhemmat ovat tunteneet mitä syvintä mielenkiintoa siihen, että heidän lapsensa valitsisivat oikean elämänsuunnan. Miten raskas heidän sydämensä onkaan ollut, kun he ovat nähneet lapsissaan virheitä. Jos tuon tuskan aiheuttaneet lapset näkisivät menettelynsä vaikutuksen, he varmasti taipuisivat. Jos he voisivat nähdä äitinsä kyyneleet ja kuulla hänen heidän tähtensä Jumalan puoleen lähettä-mänsä rukoukset, jos he voisivat kuunnella hänen tukahdutettuja huokauksiaan, niin he tuntisivat sydämessään myötätuntoa, tunnustaisivat kiireesti rikkomuksensa ja pyytäisivät niitä anteeksi.¹

Kun lapset tulevat täysi-ikäisiksi, he pitävät suuressa arvossa uskollisesti ahertaneita vanhempiaan, jotka eivät sallineet heidän helliä väärää tunteita eikä huonoja tapoja.²

Kaikkia sitova käsky. — ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi, että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.” Tämä on ensimmäinen käsky, johon liittyy lupaus. Se sitoo lasta ja nuorta, keski-ikäistä ja vanhusta. Missään elämänsä vaiheessa lapset eivät vapaudu kunnioittamasta vanhempiaan. Tämä vakava velvoitus sitoo jokaista poikaa ja tytärtä ja on yksi niistä ehdoista, joilla he saavat kerran jatkaa elämäänsä siinä maassa, jonka Herra tulee antamaan uskollisille. Tämä ei ole mikään vähäpätöinen vaan suorastaan elintärkeä asia. Lupauksen täytyminen edellyttää kuuliaisuutta. Jos tottelet, saat elää kauan siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi sinulle antaa. Jos olet tottelematon, et saa jatkaa elämääsi siinä maassa.³

¹Testimonies for the Church, osa 1, s. 395,396

²Signs of the Times, 13.7.1888

³Testimonies for the Church, osa 2, s. 80,81

Vanhemmilla on oikeus sellaiseen rakkauden ja kunnioituksen määrään, joka ei kuulu kenellekään muulle. Itse Jumala, joka on antanut vanhemmille vastuun heidän huostaansa uskotuista sieluista, on määrännyt heidät olemaan sijaisinaan lapsille näiden varhaisvuosina Joka hyljeksii vanhempiensa oikeutettua arvovaltaa, hyljeksii Jumalan arvovaltaa. Viides käsky ei ainoastaan vaadi lapsia kunnioittamaan vanhempiaan, olemaan heille alamaisia ja tottelemaan heitä, vaan myös osoittamaan heille rakkautta ja hellyyttä, keventämään heidän huoliaan, suojelemaan heidän mainettaan sekä auttamaan ja lohduttamaan heitä vanhalla iällä.⁴

Jumala ei voi suoda menestystä niille, jotka lyövät laimin Sanan selvästi ilmaiseman velvollisuuden, lasten velvollisuuden vanhempiaan kohtaan. — — Jos he halveksivat maallisia vanhempiaan, he eivät kunnioita ja rakasta Luojaansa.⁵

Milloin lasten vanhemmat eivät ole uskovaisia ja heidän käskynsä ovat ristiriidassa Kristuksen vaatimusten kanssa, tulee lasten totella Jumalaa, niin vaikeaa kuin se voikin olla, ja luottaa siihen, että hän vastaa seurauksista.⁶

Monet rikkovat viidettä käskyä. — Näinä viimeisinä päivinä lapset ovat niin tottelemattomia ja epäkunnioittavia, että Jumala on kiinnittänyt siihen erityistä huomiota ja että se on merkinä lopun läheisyydestä. Se osoittaa, että nuorten mieli on miltei kokonaan saatanan hallinnassa. Monet eivät enää kunnioita vanhoja ihmisiä.⁷

[275] On monia lapsia, jotka sanovat tuntevansa totuuden mutta eivät osoita vanhemmilleen heille kuuluvaa kunnioitusta ja hellyyttä. He osoittavat vain vähän rakkautta isälleen ja äidilleen eivätkä kunnioita heitä täyttämällä heidän toivomuksiaan tai pyrkimällä keventämään heidän huoliaan. Moni kristityksi tunnustautuva ei tiedä, mitä ”kunnioita isääsi ja äitiäsi” merkitsee, ja tästä johtuu, että hän ei tiedä sen paremmin, mitä merkitsee ”että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa”.⁸

Tänä kapinallisena aikana lapsilla, jotka eivät ole saaneet oikeaa opetusta ja kuria, on puutteellinen käsitys velvollisuuksistaan van-

⁴Patriarchs and Prophets, s. 308

⁵Testimonies for the Church, osa 3, s. 232

⁶Review and Herald 15.11.1892

⁷Testimonies for the Church, osa 1, s. 217,218

⁸Messages to Young People, s. 331

hempiaan kohtaan. Usein käy niin, että mitä enemmän vanhemmat lastensa hyväksi tekevät, sitä kiittämättömämpiä nämä ovat ja sitä vähemmän he kunnioittavat vanhempiaan. Lapset, joita on lellitty ja hemmoteltu, odottavat aina sellaista kohtelua, ja elleivät heidän toiveensa täyty, he pettyvät ja masentuvat. Sama asenne jatkuu koko heidän elämänsä ajan. He ovat avuttomia, turvautuvat kaikessa toisten apuun ja odottavat toisten suosivan heitä ja alistuvan heidän tahtoonsa. Ja jos heitä vastustetaan, niin vielä aikuisiksi vartuttuaankin he katsovat tällöin kärsivänsä vääryyttä, ja näin he surkeillen vaeltavat läpi elämän tuskin pystyssä pysyen ja jatkuvasti napisten ja harmitellen sitä, ettei kaikki käy heidän mielensä mukaan.⁹

Taivaassa ei sijaa kiittämättömille lapsille. — Minä näin saatanan sokaisseen nuorten mielen niin, etteivät he kyenneet käsittämään Jumalan sanan totuuksia. Heidän aistinsa ovat niin tylsistyneet, etteivät he välitä pyhän apostolin käskyistä:

”Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisit Herrassa, sillä se on oikein. ’Kunnioita isääsi ja äitiäsi’ — tämä on ensimmäinen käsky, jota seuraa lupaus — ’että menestyisit ja kauan eläisit uuden maan päällä.’” ”Lapset, olkaa vanhemmillenne kuuliaisit kaikessa, sillä se on otollista Herrassa.” Lapsilla, jotka eivät kunnioita eivätkä tottele vanhempiaan vaan väheksyvät heidän neuvojaan ja opetuksiaan, ei voi olla osuutta uudeksi luotuun maahan. Puhdistetussa uudessa maassa ei ole sijaa kapinalliselle, tottelemattomalle ja kiittämättömälle pojalle tai tyttarelle. Elleivät he täällä opi olemaan tottelevaisia ja nöyriä, he eivät opi sitä koskaan. Tottelemattomat, kurittomat ja alistumattomat lapset eivät pääse rikkomaan lunastettujen rauhaa. Yksikään käskyjen rikkoja ei peri taivaan valtakuntaa.¹⁰

[276]

Rakkauden tulee näkyä. — Olen nähnyt lapsia, jotka eivät näyttäneet osoittavan vanhemmilleen rakkautta ja hellyyttä, joka kuuluisi heille ja jota he arvostaisivat. Sen sijaan he tuhlaavat rakkautta ja hyväilyjä itse valitsemilleen henkilöille, joita pitävät vanhempiaan parempina. Onko tämä Jumalan mielen mukaista? Ei suinkaan. Anna kaikkien valon, rakkauden ja hellyyden säteiden loistaa kodin piirissä. Isäsi ja äitisi arvostavat näitä pikku huomaavaisuuksia, joita voit osoittaa. Pyrkimyksesi keventää taakkoja ja hillitää

⁹Testimonies for the Church, osa 1, s. 392,393

¹⁰Testimonies for the Church, osa 1, s. 497,498

jokaista ärtyisää ja kiittämätöntä sanaa osoittaa, ettet ole kiittämätön lapsi vaan arvostat sitä huolenpitoa ja rakkautta, jota olet saanut osaksesi avuttomana pienokaisena ja lapsuusvuosiesi aikana.¹¹

Lapset, äitinne rakkaus on teille korvaamatonta. Muutoin olisitte hyvin onnettomia. Eikö siis ole oikein, että myös lapset rakastavat vanhempiaan ja ilmaisevat rakkautta ystävällisin ilmein ja sanoin sekä auttaen iloisin mielin isää ulkotöissä ja äitiä sisäaskareissa.¹²

Kuin Jeesukselle tehdyt teot. — Jos todella olette kääntyneitä Jeesuksen lapsia, kunnioitatte vanhempianne. Te ette tee ainoastaan sitä, mitä he kehottavat teitä tekemään, vaan etsitte tilaisuuksia auttaa heitä. Näin tehdessänne palvelette Jeesusta. Hän pitää kaikkia näitä huolehtivia, harkittuja tekoja hänelle tehtyinä. Tämä on hyvin tärkeää lähetystyötä, ja niille, jotka suorittavat uskollisesti näitä arkisia pikku tehtäviä, karttuu arvokasta kokemusta.¹³

---

¹¹The Youth's Instructor, 2.4.1886

¹²Käsikirjoitus 129,1898

¹³The Youth's Instructor, 30.1.1884

Luku 51—Neuvoja lapsille

[277]

[278]

Etsikää Jumalaa varhain. — Lasten ja nuorten pitäisi jo varhain ryhtyä etsimään Jumalaa, sillä varhain omaksutuilla tavoilla ja varhain saaduilla vaikutteilla on usein voimakas vaikutus elämään ja luonteeseen. Sen vuoksi nuorten, jotka haluavat olla Samuelin, Johanneksen ja etenkin Kristuksen kaltaisia, täytyy olla uskollisia pie- nimmissäkin asioissa ja pysyä erillään tovereista, joilla on pahoja aikeita ja jotka ajattelevat elämänsä maailmassa olevan vain huvittelua ja itsensä hemmottelua. Monia kotoisia pikku velvollisuuksia vähätellään ja pidetään merkityksettöminä, mutta jos pienet asiat lyödään laimin, suhtaudutaan myös suurempiin velvollisuuksiin samoin. Haluatte tulla tosi miehiksi ja naisiksi, jotka ovat luonteeltaan puhtaita, terveitä ja jaloja. Aloittakaa työ kotona, tarttukaa pikku tehtäviin ja tehkää ne huolellisesti ja tarkasti. Kun Herra huomaa teidät uskollisiksi vähässä, hän uskoo teille suurempaa vastuuta. Katsokaa tarkoin, kuinka rakennatte ja millaisia rakennusaineita käytätte. Luonne, jota nyt muodostatte, säilyy ikuisesti.

Anna Jeesuksen vallata mielesi, sydämesi ja tunteesi. Jos toimit kuten Kristus, joka suoritti tunnollisesti hänelle kuuluneet kodin työt, itsekieltäymystä vaativat pikku tehtävät ja ystävälliset teot ja joka käytti lyhyetkin hetket ahkerasti ja varoi tarkoin pikku syntejä ja tunsu kiitollisuutta pienistä siunauksista, sinustakin sanotaan lopulta kuten Johanneksesta ja Samuelista ja varsinkin Kristuksesta: ”Ja Jeesus varttui viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.”¹

”Anna sydämesi minulle.” — Jumala sanoo nuorille: ”Poikani, anna minulle sydämesi.” Maailman Vapahtajan hartain toive on, että lapset ja nuoret antaisivat sydämensä hänelle. Voi olla paljon sellaisia lapsia, jotka ovat uskollisia Jumalalle, koska he vaeltavat valossa, niin kuin Kristuskin on valossa. He rakastavat Herraa Jeesusta, ja heidän suurin ilonsa on totella häntä. He eivät ole kärsimättömiä, jos heitä ojennetaan, vaan tuottavat iloa isälleen ja äidilleen

[279]

¹The Youth's Instructor, 3.11.1886

olemalla ystävällisiä ja tekemällä mielellään kaiken voitavansa auttaakseen heitä elämän taakkojen kantamisessa. Jo lapsuudessaan ja nuoruudessaan he ovat Herramme uskollisia opetuslapsia.²

Yksilöllinen valinta. — Valvo ja rukoile ja hanki omakohtainen kokemus Jumalan tahdosta. Vanhempasi voivat opettaa sinua, ja he voivat yrittää opastaa sinua kulkemaan turvallisia polkuja, mutta he eivät kykene muuttamaan sinun sydäntäsi. Sinun täytyy antaa sydämesi Jeesukselle ja vaeltaa totuuden kallisarvoisessa valossa, jota hän on sinulle antanut. Jos tartut uskollisesti kotoisiin velvollisuuksiisi, voit Jumalan armon avulla kasvaa juuri sellaiseksi, kuin Kristus tahtoisi häntä seuraavan lapsen tulevan. Ei se, että vanhempasi pitävät sapattia ja noudattavat totuutta, takaa pelastustasi. Sillä vaikka Nooa, Job ja Daniel olisivat elossa, ”eivät he voisi — niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra — pelastaa poikiansa eikä tyttäriänsä; oman henkensä he vanhurskaudellaan pelastaisivat.”

Jo lapsena ja nuorena voit saada kokemuksen Jumalan palveluksessa. Tee sitä, minkä tiedät oikeaksi. Tottele vanhempiasi. Noudata heidän neuvojaan, sillä jos he rakastavat ja pelkäävät Jumalaa, heillä on vastuu sielusi kasvattamisesta, opettamisesta ja harjoittamisesta ikuista elämää varten. Ota kiitollisena vastaan se apu, jota he haluavat sinulle antaa ja ilahduta heitä totellen ilomieliin heidän viisaita neuvojaan. Tällä tavoin kunnioitat vanhempiasi, kirkastat Jumalan nimeä ja olet siunaukseksi niille, joiden kanssa seurustelet.³

[280]

Ryhtykää taisteluun, lapset, ja muistakaa, että jokainen voitto kohottaa teidät vihollisen yläpuolelle.⁴

Lasten tulee rukoilla apua. — Lasten tulisi rukoilla armoa voidakseen vastustaa kiusauksia. Heillä on kiusaus viedä läpi oma tahtonsa ja noudattaa itsekkäitä mieli- tekojaan. Kun he pyytävät Kristusta auttamaan heitä olemaan elämäntehtävässään rehellisiä, ystävällisiä ja kuuliaisia sekä suorittamaan vastuulliset tehtävänsä perhepiirissä, hän kuulee heidän yksinkertaisen rukouksensa.⁵

Jeesus toivoisi lasten ja nuorten tulevan luokseen yhtä luottavaisina kuin he lähestyvät vanhempiaankin. Kuten lapsi nälissään

²Messages to Young People, s. 333

³The Youth's Instructor, 17. 8.1893

⁴Käsikirjoitus 19,1887

⁵Review and Herald, 17.11.1896

pyytää leipää äidiltään, niin Herra tahtoisikin sinunkin pyytävän häneltä sitä mitä tarvitset. —

Jeesus tuntee lasten tarpeet ja kuuntelee mielellään heidän rukouksiaan. Karkoittakoot he mielestään maailman ja kaiken, mikä irrottaa ajatukset Jumalasta, ja tekoot, että he ovat Jumalan kanssa kahden, että hän katsoo heidän sisimpäänsä ja lukee heidän sielunsa kaipuun ja että he saavat puhua Jumalan kanssa. --

Lapset, pyytäkää Jumalalta sellaista, mitä ette pysty itse tekemään. Kertokaa kaikki Jeesukselle. Avatkaa hänelle sydämenne, sillä hän näkee sielun syvimpiinkin sopukoihin ja lukee ajatuksianne kuin avointa kirjaa. Kun olette anoneet häneltä sellaista, mikä on tarpeen sielunne hyvinvoinnille, uskokaa saavanne, niin saatte sen.⁶

Tee kotityöt iloisin mielin. — Lasten ja nuorten pitäisi toimia lähetystyöntekijöinä kotona tekemällä sellaista, mikä jonkun on kuitenkin tehtävä. — Suorittamalla uskollisesti pikku tehtäviä, jotka näyttävät sinusta vähäpätöisiltä, voit osoittaa todellista lähetysmieltä. Halukkuutesi tehdä sellaisia eteesi tulevia tehtäviä, joilla voit keventää äitisi työtaakkaa, osoittaa sinut kykeneväksi kantamaan suurempaakin vastuuta. Sinusta tiskaaminen ei ole hauskaa, mutta et varmaan pitäisi siitäkään, että sinua kiellettäisiin syömästä noihin astioihin pantua ruokaa. Luuletko, että äidistä tuo työ on hauskempaa kuin sinusta? Haluatko jättää vastenmielisen tehtävän huolten uuvuttaman äidin tehtäväksi ja näytellä itse hienoa neitiä? Lattiat täytyy lakaista, matot ravistella ja huoneet pitää siisteinä. Onko sinusta johdonmukaista toivoa suurempaa vastuuta, jos lyöt laimin nämä tehtävät? Oletko ajatellut, kuinka monta kertaa äiti on joutunut hoitamaan kaikki nämä taloustyöt sinun ollessasi koulussa tai hauskaa pitämässä?⁷

[281]

Monet lapset toimittavat kotiaskareensa ikään kuin ne olisivat vastenmielisiä tehtäviä. Tuo vastahakoisuus näkyy selvästi heidän kasvoistaan. Kaikki on heidän mielestään hullusti, he nurisevat eivätkä tee mitään mielellään. Tämä ei ole Kristuksen vaan saatanan hengen mukaista. Jos vaalit vihollisen henkeä, muutut hänen kaltaiseksi. Tulet itse onnettomaksi ja teet kaikki ympärilläsi olevat onnettomiksi. Älä valita, että sinulla on paljon tehtäviä ja vähän ai-

⁶The Youth's Instructor, 7. 7.1892

⁷The Youth's Instructor, 2. 3.1893

kaa leikkeihin, vaan ole ystävällinen ja huolehtivainen. Käyttämällä aikasi hyödylliseen työhön suljet oven vihollisen kiusauksilta. Muista, ettei Jeesus elänyt miellyttääkseen itseään ja että sinun tulee olla hänen kaltaisensa. Tee tästä elämäsi hengellinen periaate ja pyydä Jeesusta avuksesi. Kun opettelet ajattelemaan tällä tavoin, voit oppia kantamaan vastuuta Jumalan työstä samoin kuin olet huolehtinut kodin tehtävistä. Sinulla on hyvä vaikutus muihin ja saatat voittaa heitä Kristukselle.⁸

[282] **Suokaa äideille vaihtelua ja lepoa.** — Rakastavan äidin on vaikea vaatia lapsia avukseen, jos hän näkee, ettei työ kiinnosta heitä ja että he keksivät monenlaisia verukkeita vapautuakseen vastenmielisistä tehtävistä. Lapset ja nuoret, Kristus tarkkaa teitä. Näkeekö hän teidän peittävänsä hänen luottamuksensa? Jos haluatte olla käyttökelpoisia, teillä on tilaisuus osoittaa se. Tärkein velvollisuutenne on auttaa äitiänne, joka on tehnyt hyväksenne paljon. Keventäkää hänen taakkojaan ja antakaa hänelle tervetulleita lepopäiviä, sillä hänellä on harvoin ollut tilaisuus viettää lomaa ja saada vaihtelua elämäänsä. Olette ajatelleet, että teillä on oikeus kaikkeen hauskanpitoon ja viihdykkeeseen, mutta nyt teidän on aika tuottaa iloa toisille kodissanne. Täyttäkää velvollisuutenne ja tarttukaa työhön. Kieltekää itsenne ja antakaa äidillenne tilaisuus levätä ja virkistäytyä.⁹

Jumalan palkinto nykyajan Danieleille. — Nyt tarvitaan miehiä, jotka toimivat ja uskaltavat Danielin tavoin. Nykymaailmassa tarvitaan puhdasta sydäntä ja vahvaa, pelotonta kättä. Jumalan tarkoitus oli, että ihminen jalostuisi jatkuvasti, pääsisi joka päivä ylemmäs kehityksen portailla. Hän auttaa meitä, jos koetamme auttaa itseämme. Jos haluamme elää onnellisina kahdessa maailmassa, meidän on edistytävä tässä. — -

Rakkaat nuoret, Jumala kutsuu teitä työhön, jonka pystytte tekemään hänen armonsa avulla. Teitä kehoitetaan ”antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne”. Esiintykää Jumalan antamassa miehuudessa ja naiseudessa. Hallitkaa makuaistinne, ruokahalunne ja tapanne Danielin tavoin. Jumala palkitsee teidät antamalla teille

⁸The Youth's Instructor, 30.1.1884

⁹The Youth's Instructor, 2.3.1893

lujat hermot, hyvän ymmärryksen ja terävän arvostelukyvyn. Horjumattoman periaatteellisia nykyajan nuoria siunataan ruumiin, mielen ja sielun terveydellä.¹⁰

Paranna tapasi. — Nuorten on ratkaistava iankaikkinen kohdalonsa nyt, ja siksi vetoan teihin, että ottaisitte huomioon käskyn, johon Jumala on liittänyt lupauksen: ”Että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa.” Lapset, haluatteko ikuisen elämän? Kunnioittakaa siis vanhempianne. Älkää loukatko heitä ja pahoittako heidän mieltään älkääkä huolta ja tuskaa tuottamalla aiheuttako heille unettomia öitä. Jos olette tehneet syntiä olemalla rakkaudettomia ja tottelemattomia heitä kohtaan, parantakaa nyt tapanne. Tämä on ainoa mahdollisuutenne, jos haluatte säilyttää iankaikkisen elämänne.¹¹

[283]

---

¹⁰The Youth's Instructor, 9. 7.1903

¹¹The Youth's Instructor, 22. 6.1893

Jakso 12—Ohjeita perhe-elämää varten

[284]

[285]

[286]

Luku 52—Kodin hallinto

[287]

Vanhempia ohjaava periaate. — Monet maailmalliset ihmiset kiintyvät joihinkin sinänsä hyviin asioihin ja tyytyvät niihin eivätkä tavoittele mitään parempaa ja jalompaa, mitä Kristus heille haluaisi antaa. Me emme saa tahdittomasti pyrkiä riistämään heiltä sitä, mikä on heille rakasta. Esittäkää heille totuuden kauneus ja arvo. Johtakaa heidät katsomaan Kristusta ja hänen rakastettavuuttaan. Silloin he hylkäävät kaiken, mikä estää heitä kiintymästä häneen. Tähän periaatteeseen vanhempien pitäisi kiinnittää huomiota lastensa kasvatuksessa. Käsittelemällä lapsia oikein voitte Kristuksen armon avulla muovata heidän luonnettaan iankaikkista elämää varten.¹

Isien ja äitien pitäisi koko elämänsä ajan tutkia, miten he voisivat auttaa lapsiaan pääsemään niin lähelle luonteen täydellisyyttä kuin se inhimillisin ponnistuksin ja jumalallisen avun turvin on mahdollista. Tämän tärkeän ja vastuullisen tehtävän he ovat ottaneet suorittaakseen, kun ovat saattaneet lapsia maailmaan.²

Säännöt välttämättömiä. — Jokaisessa kristityssä kodissa pitäisi olla säännöt, ja vanhempien tulisi puheissaan ja keskinäisissä suhteissaan antaa lapsille hyvä, elävä esimerkki siitä, millaisia he toivovat näiden olevan. — Opettakaa lapsia ja nuoria arvostamaan itseään ja olemaan periaatteellisia ja Jumalalle uskollisia. Opettakaa heitä kunnioittamaan ja noudattamaan Jumalan lakia. Kun nämä periaatteet ohjaavat heidän elämäänsä, he noudattavat niitä myös seurustellessaan toisten kanssa.³

[288] **Raamatun periaatteita noudatettava.** — On syytä valvoa jatkuvasti, ettei kodin hallinnon perustana olevia periaatteita rikota. Herran tarkoituksen mukaan maan päällä olevien perheiden tulee olla taivaallisen perheen esikuvia. Kun maisia perheitä johdetaan oikein, sama Hengen pyhittävä vaikutus ilmenee seurakunnassakin.⁴

¹Käsikirjoitus 4,1893

²Fundamentals of Christian Education, s. 67

³Kirje 74,1896

⁴Käsikirjoitus 80,1898

Vanhempien pitäisi itse olla uudestisyntyneitä ja tietää, mitä merkitsee alistuminen Jumalan tahtoon pienten lasten tavoin ja ajatusten saattaminen kuuliaisiksi Jeesuksen Kristuksen tahdolle. Vasta silloin he voivat edustaa oikein sitä hallintoa, jonka Jumalan tarkoituksen mukaan pitäisi perheessä vallita.⁵

Jumala itse asetti perhesuhteet. Hänen sanansa on ainoa turvallinen lasten hoidon opas. Inhimillinen filosofia ei ole saanut selville enempää kuin Jumala tietää eikä ole keksinyt viisaampaa lastenhoitotuunnitelmaa kuin Herramme on antanut. Kuka voisi paremmin ymmärtää kaikkia lasten tarpeita kuin heidän Luojansa? Kuka voi olla syvemmin kiinnostunut heidän hyvinvoinnistaan kuin hän, joka osti heidät omalla verellään? Jos Jumalan sanaa tutkittaisiin huolellisesti ja noudatettaisiin uskollisesti, olisi vanhemmilla vähemmän sieluntuskaa tottelemattomien lasten huonon käytöksen vuoksi.⁶

Lasten oikeuksia kunnioitettava. — Muistakaa, että lapsilla on oikeuksia, joita tulee kunnioittaa.⁷

Lapsilla on oikeuksia, jotka heidän vanhempiansa pitäisi tunnustaa ja joita heidän tulee kunnioittaa. Lapsilla on oikeus kasvatukseen, joka tekee heistä käyttökelpoisia, arvostettuja ja rakastettuja yhteiskunnan jäseniä ja si- veellisesti kelvollisia tuonpuoleiseen puhtaaseen ja pyhään yhteisöön. Nuorille pitäisi opettaa, että sekä heidän nykyinen että tuleva hyvinvointinsa riippuu suurella määrällä tavoista, joita he lapsina ja nuorina omaksuvat. Heidän pitäisi jo varhain tottua olemaan kuuliaisiksi, kieltämään itsensä ja ottamaan huomioon toisten onni. Heitä pitäisi opettaa voittamaan äkkipikaisuus, varomaan kiivaita sanoja ja osoittamaan ystävällisyyttä, kohteliaisuutta ja itsehillintää.⁸

Sokean rakkauden harhauttamalle vanhemmalle. — Sokea kiintymys ja halpahintainen rakkaus johtavat sinut harhaan. On helppo kietoa käsivartensa toisen kaulaan, mutta sinun ei pitäisi suosia tällaisia rakkaudenosoituksia, ellei täydellinen kuuliaisuus vahvista niiden todellista arvoa. Hemmottelu ja piittaamattomuus Jumalan vaatimuksista on todella julmaa. Rohkaiset ja puolustelet tottelemattomuutta, kun sanot: ”Poikani rakastaa minua.” Tuollainen rakkaus

[289]

⁵Review and Herald, 13. 3.1894

⁶Signs of the Times, 24. 11.1881

⁷Kirje 47a, 1902

⁸Fundamentals of Christian Education, s. 67

on halpahintaista ja petollista. Se ei ole rakkautta lainkaan. Aito rakkaus, jonka perheessä tulee vallita, on arvokasta, koska kuuliaisuus osoittaa sen todelliseksi. — -

Jos rakastat lapsiasi, pidä heidät kurissa. Runsaat suu- kottelut ja rakkaudenosoitukset sokaisevat sinut, ja lapsesi tietävät sen. Älä rohkaise heitä tekemään vaikutusta tällaisin ulkonaisin rakkaudenosoituksin, halauksin ja suukoin, vaan auta heitä ymmärtämään asian ydin, mitä todellinen lapsen rakkaus on. Torju nuo petolliset rakkaudenosoitukset, jos käskyjäsi ei totella ja kunnioiteta.⁹

Sokeaa hellyyttä ja kohtuutonta ankaruutta. — Meidän ei pidä rakastaa sokeasti eikä olla kohtuuttoman ankaria. Lapsia ei voi pakottaa tulemaan Herran luo. Heidä voi johdatella mutta ei ajaa. ”Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua”, sanoo Kristus. Hän ei sanonut: ”Lampaani kuulevat minun ääneni, ja niiden on pakko totella.” Lapsia tulee kasvattaa rakastaen. Vanhemmat eivät koskaan saisi tuottaa lapsilleen tuskaa kohtelemalla heitä ankarasti ja vaatimalla heiltä kohtuuttomia. Kova kohtelu saa ihmiset pakenemaan satanan verkkoon.¹⁰

Jos arvovalta ja rakkaus saavat vaikuttaa yhdessä, perhettä voidaan hallita lujin mutta ystävällisin ottein. Jos meillä on oikea näkemys Jumalan kunnian ja siitä, kuinka paljon lapsemme ovat Jumalalle velkaa, meillä ei ole vaaraa veltostua ja hyväksyä paha.¹¹

[290]

Ankaruus ei tottelevaisuuden edellytys. — Ei pidä kuvitella — että lapset saadaan tottelemaan vain kovin ja ankarin ottein. Olen nähnyt erittäin toimivaa perhe-elämää ilman ainuttakaan kovaa sanaa tai tiukkaa katsetta. Olen vierailut myös perheissä, joissa arvovaltaisia käskyjä, ankaria moitteita ja rangaistuksia jaeltiin säästelemättä. Edellisessä perheessä lapset noudattivat vanhempien kehotuksia ja vain harvoin puhuivat toisilleen tiukkaan sävyyn. Jälkimmäisessä tapauksessa lapset matkivat vanhempiaan ja sättivät ja syyttelivät toisiaan aamusta iltaan.¹²

Sanoja, jotka herättävät pelkoa ja karkottavat rakkauden, tulee välttää. Viisas, hellä ja Jumalaa pelkäävä isä herättää kotonaan rak-

⁹Kirje 52,1886

¹⁰Review and Herald, 29.1.1901

¹¹Käsikirjoitus 24,1887

¹²Signs of the Times, 11.11.1886

kautta eikä orjallista pelkoa. Jos juomme elämän vettä, lähde kumpuaa katkeran sijasta makeaa vettä.¹³

Ankarat sanat katkeroittavat mielen ja haavoittavat lapsia. Joissakin tapauksissa näitä haavoja on vaikea parantaa. Lapset aistivat herkästi pienenkin epäoikeudenmukaisuuden. Jotkut masentuvat siitä eivätkä välitä vihaisista huudoista ja komenteluista eivätkä rangaistuksen uhkasta.¹⁴

Vanhemmilla on vaara arvostella lapsiaan liian ankarasti pikkuasioista. Liian ankara arvostelu ja joustamattomat säännöt saavat aikaan välinpitämättömyyttä kaikkia määräyksiä kohtaan. Näin kasvatetut lapset alkavat vähitellen halveksia myös Kristuksen lakeja.¹⁵

Johdonmukainen lujuus ja rauhallinen valvonta välttämättömiä. — Lapset ovat luonnostaan herkkiä ja rakastavia. Heidän mielensä voidaan helposti ilahduttaa ja pahoittaa. Äidit voivat pitää lapsensa lempeästi kurissa rakastavin sanoin ja teoin ja saada heidät siten kiintymään itseensä. On suuri erehdys olla lapsille ankara ja tiukka. Johdonmukainen lujuus ja rauhallinen valvonta ovat välttämätöntä kurinpitoa joka perheessä. Esitä asiiasi tyynesti, etene harkitusti, toimi sanojesi mukaan ja pysy niiden takana.

Sinun kannattaa osoittaa hellyyttä lapsillesi ollessasi heidän kanssaan. Älä torju heitä luotasi sillä, ettet ole kiinnostunut heidän leikeistään, iloistaan ja suruistaan. Älä koskaan rypistä kulmiasi äläkä lausu tylyä sanaa. Jumala kirjoittaa ne kaikki muistokirjaansa.¹⁶

[291]

Estely ja varoitukset eivät riitä. — Rakkaat veljet, olette seurakuntana lyöneet pahasti laimin velvollisuutenne lapsia ja nuoria kohtaan. Kun esitätte heille sääntöjä ja rajoituksia, pitäkää tarkka huoli siitä, että he näkevät luonteessanne Kristuksen eivätkä saatanan kaltaisuutta. Lapset tarvitsevat alituista huolenpitoa ja hellää rakkautta. Kiinnittäkää heidät itseenne ja opettakaa heille Jumalan rakkautta ja pelkoa. Isät ja äidit eivät kykene hallitsemaan itseään eivätkä siksi muitakaan. Ei riitä, että vain estelette ja varoitatte lap-

¹³Kirje 8a, 1896

¹⁴Testimonies, 3. osa, s. 532

¹⁵Käsikirjoitus 7, 1899

¹⁶Testimonies, 3. osa, s. 532

sianne. Teidän on myös opittava toimimaan oikein, rakastamaan laupeutta ja vaeltamaan nöyrästi Jumalanne edessä.¹⁷

Neuvo voimakastahtoisien lapsen äidille. — Lapsesi ei ole yksin sinun. Et saa menetellä hänen suhteensa mielesi mukaan, sillä hän on Herran omaisuutta. Valvo häntä hellittämättä ja opeta hänelle, että hän kuuluu Jumalalle. Näin kasvatettuna hän tuottaa siunausta lähimmäisilleen. Tarvitset kuitenkin selkeää ja terävää arvostelukykä, jotta voit torjua hänen pyrkimyksensä hallita sinua, saada oma tahtonsa läpi ja toimia mielensä mukaan.¹⁸

Vakaa, johdonmukainen kasvatus. — Olen nähnyt monien perheiden ajautuneen haaksirikkoon perheen pään liiallisen hallitsemisuuden takia. Neuvottelemalla ja yhteisymmärrykseen pyrkimällä asiat olisi saatettu selvittää hyvässä sovussa.¹⁹

[292] Epävakaa perhehallinto tuottaa paljon harmia ja on oikeastaan lähes yhtä paha asia kuin hallinnon puuttuminen. Monesti kysytään: Miksi uskovien vanhempien lapset ovat usein itsepäisiä, uhittelevia ja vaikeasti käsiteltäviä? Syy on kotikasvatuksessa. Vanhemmat ovat liian usein eri mieltä perheen hallinnosta.²⁰

Epävakaa hallinto, jossa toisinaan pidetään ohjat tiukalla ja toisinaan sallitaan sellaista, mikä on kiellettyä, on lapselle vahingollista.²¹

Sama laki vahemmille ja lapsille. — Jumala on Lain- antajamme ja Kuninkaamme, ja vanhempien tulee elää hänen lakiansa mukaan. Tämä laki kieltää vanhempia alistamasta lapsiaan ja lapsia olemasta tottelemattomia. Herra on täynnä laupeutta, armoa ja totuutta. Hänen lakinsa on pyhä, oikea ja hyvä, ja sitä tulee sekä vanhempien että lasten noudattaa. Säädökset, joiden pitäisi ohjata vanhempien ja lasten elämää, ovat äärettömän rakkauden ilmaus. Jumalan runsas siunaus lepää niiden vanhempien yllä, jotka noudattavat hänen lakiaan kodissaan, sekä niiden lasten yllä, jotka tottelevat tätä lakia. Heidän tulee tuntea armon ja oikeuden yhteisvaikutus. ”Armo ja totuus tapaavat toisensa täällä, vanhurskaus ja rauha an-

¹⁷Sama, 4. osa, s. 621

¹⁸Kirje 69,1896

¹⁹Testimonies, 4. osa, s. 127

²⁰Signs of the Times, 9. 2.1882

²¹Kirje 69,1896

---

tavat suuta toisillensa.” Näitä ohjeita noudattavat perheet kulkevat Herran tietä ja tekevät sitä, mikä vanhurskaus ja oikeus on.²²

---

²²Käsikirjoitus 133,1898

Luku 53—Yhteistoimin

Hallintovastuuta on jaettava. — Isän ja äidin pitäisi yhdessä ja rukoillen kantaa se raskas vastuu, joka heillä on lastensa kasvatuksesta.¹

Vanhempien tulee työskennellä yhdessä ja yksimielisesti. Monilla vanhemmilla on kuitenkin vastakkaisia päämääriä, ja siitä seuraava epä johdonmukaisuus turmelee lapset. — Toisinaan toinen vanhemmista on liian lempeä ja toinen liian ankara. Tällainen erilaisuus estää saavuttamasta hyviä tuloksia lasten luonteen muovaamisessa. Uudistuksia ei pidä toteuttaa väkisin, mutta toisaalta ei saa olla liian suvaitsevainenkaan. Äiti ei saa pyrkiä salaamaan isältä lasten virheitä eikä hän saa antaa heidän tehdä sellaista, minkä isä on kieltänyt. Äiti ei saisi kylvää lasten mieleen epäilyksen siementä isän menettelyn viisautta kohtaan. Hän ei saisi toiminnallaan tehdä isän työtä tehottomaksi.²

Jos isä ja äiti tekevät erimielisyydellään toistensa vaikutuksen tehottomaksi, perheen moraaliksi kärsii siitä, eikä isä sen enempää kuin äitikään saa osakseen sitä kunnioitusta ja luottamusta, mikä on ominaista hyvin hallitulle perheelle. — Lapset huomaavat herkästi kaiken, mikä saattaa kodin säännöt, varsinkin heidän toimiaan rajoittavat määräykset epäilyttävään valoon.³

Isän ja äidin pitäisi yhdessä huolehtia lastensa kurinpidosta. Kummankin pitäisi kantaa osansa vastuusta ja tunnustaa pyhäksi velvollisuudekseen Jumalaa kohtaan, että jälkeläiset kasvatetaan tavalla, joka takaa heille mahdollisimman hyvän fyysisen terveyden ja kehittyneen luonteen.⁴

Petollista opetusta lapsille. — Jotkut hellät äidit suvaitsevat lapsissaan virheitä, joita heidän ei pitäisi sallia näissä vähimmäskään määrin. Isä ei välistä huomaa lasten virheitä. Äiti suo lapsille

¹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 127

²Review and Herald, 30.3.1897

³Review and Herald, 13.3.1894

⁴Pacific Health Journal, huhtikuu, 1890

joitakin vaatteita tai suostuu heidän muihin mielitekoihinsa kertomatta isälle siitä mitään, koska hän nuhtelisi sellaisesta.

Näin lapsia oikeastaan opetetaan petollisiksi. Jos isä sitten saa kuulla näistä väärinkäytöksistä, niitä puolustellaan ja hänelle kerrotaan vain puoli totuutta. Äiti ei ole avoin. Hän ei ota huomioon, että isä tuntee lapsia kohtaan yhtä suurta mielenkiintoa kuin hänkin, ja ettei isältä tulisi salata mitään niistä virheistä, jotka lapsista olisi kitkettävä heidän vielä ollessaan nuoria. Asioita pi-detään salassa. Lapset tietävät, ettei vanhempien kesken vallitse yhteisymmärrystä, ja sillä on heihin oma vaikutuksensa. Lapset alkavat pienestä pitäen pettää, salailla asioita ja esittää niitä väärässä valossa niin äidilleen kuin isälleenkin. Liiottelu tulee tavaksi ja selviä valheitakin alkaa ilmaantua omantunnon niistä juurikaan soimaamatta.

Nämä väärinkäytökset saivat alkunsa siitä, että äiti salasi jotakin isältä, joka seuraa lastensa luonteen muodostumista yhtä kiinnostuneena kuin hänkin. Isän kanssa olisi pitänyt neuvotella avoimesti. Kaikki olisi pitänyt kertoa hänelle peittelemättä. Mutta päinvastainen menettely, lasten rikkeiden salaaminen, herättää heissä petollisuutta ja tekee heistä valheellisia ja epärehellisiä.⁵

Kristittyjen vanhempien tulisi lujasti päättää hallita lapsiaan yksissä tuumin. Jotkut vanhemmat tekevät tässä virheen — heiltä puuttuu yksimielisyyttä. Toisinaan on vika isässä, mutta useimmiten äidissä. Hellyydessään äiti hemmottelee lapsiaan ja antaa heille periksi. Isän työ vaatii häntä olemaan usein poissa kotoa ja poissa lasten seurasta. Tällöin äidin vaikutus on ratkaiseva. Hänen esimerkinsä muovaa suureksi osaksi lasten luonteen.⁶

Vanhempien erimielisyys hämmentää lapsia. — Perheyhteisö täytyy organisoida hyvin. Isän ja äidin on yhdessä harkittava vastuutaan ja sen ymmärrettyään ryhdyttävä toimiin. Mitään erimielisyyttä ei saa olla. Isä ja äiti eivät saisi koskaan lastensa kuullen arvostella toistensa suunnitelmia ja ratkaisuja.

Ellei äiti tunne Jumalaa, hänen tulisi miettiä syitä ja seurauksia huomatakseen, vaikeuttaako hänen kasvatus- tapansa isän ponnisteluja lasten pelastukseksi. Seuraanko Herran tietä? Tämän pitäisi olla kaikkein tärkein kysymys.⁷

⁵Testimonies for the Church, osa 1, s. 156,157.

⁶Testimonies for the Church, osa 1, s. 156

⁷Käsikirjoitus 79,1901

Elleivät vanhemmat ole yksimielisiä, heidän on parasta vetäytyä keskustelemaan asioista kahden kesken, kunnes pääsevät yhteisymmärrykseen.⁸

Vanhemmat ovat liian usein eri mieltä perheensä hallinnosta. Isä, joka on vain vähän lastensa kanssa eikä tunne heidän luonteensa erikoispiirteitä, on kova ja ankara. Hän ei hillitse mieltään, vaan ojentaa kiivastuneena lasta. Lapsi tietää tämän ja sen sijaan, että rangaistus palauttaisi kurin, se synnyttää lapsessa vihaa. Toisinaan äiti sallii rikkeitä, joista hän toisinaan rankaisee ankarastikin. Lapset eivät koskaan tiedä tarkalleen, mitä on odotettavissa, ja heidän tekee mieli kokeilla, miten pitkälle he voivat mennä rangaistusta saamatta. Näin kylvetään pahuuden siemeniä, jotka nousevat oraalle ja kantavat hedelmää.⁹

Jos vanhemmilla on samat kasvatuseriaatteet, lapsi oppii ymmärtämään, mitä häneltä vaaditaan. Mutta jos isä sanoin tai katsein ilmaisee, ettei hän hyväksy äidin kurinpitoa, tai jos isä tuntee, että äiti on liian ankara, ja ajattelee, että hänen täytyy sen vuoksi hyvittää ankaruus hemmottelulla, se vahingoittaa lasta. Lapsi oppii pian, että hän saa menetellä mielensä mukaan. Vanhemmat, jotka tekevät tämän synnin lapsiaan kohtaan, ovat syyllisiä heidän sielunsa tuhoon.¹⁰

[296] Enkelit tarkkaavat erittäin kiinnostuneina jokaista perhettä nähdäkseen, miten vanhemmat, hoitajat tai ystävät kohtelevat lapsia. Miten suurta vääryyttä he joutuvatkaan näkemään perheessä, jossa isä ja äiti ovat erimielisiä! Isän ja äidin äänensävy, heidän katseensa ja sanansa — kaikki ilmaisee, etteivät he ole lasten hoidosta yhtä mieltä. Isä saattaa äidin epämiellyttävään valoon ja saa lapset väheksymään äidin heille osoittamaa hellyyttä ja rakkautta. Äiti pitää isää kovana ja kärsimättömänä ja luulee, että hänen täytyy sen vuoksi olla erityisen hellä lapsia kohtaan, hemmotella heitä ja tehdä isän ankaruus tehottomaksi.¹¹

Paljon rukousta ja tervettä harkintaa. — Rakkaus ei kestä edes kotipiirissä, ellei tahtoa ja taipumuksia mukauteta Jumalan tahtoon. Kaikki kyvyt ja tunteet tulee saattaa sopusointuun Jeesuksen

⁸Review and Herald, 30. 3.1897

⁹Signs of the Times, 11. 3. 1886

¹⁰Review and Herald, 27.6.1899

¹¹Review and Herald, 13. 3.1894

Kristuksen ominaisuuksien kanssa. Jos isä ja äiti pyrkivät yhdessä rakastaen ja Jumalan pelossa hallitsemaan kotia, he huomaavat tarvitsevansa paljon rukousta ja tervettä harkintaa. Kun he etsivät Jumalaa, heidän silmänsä avataan näkemään heitä suojaavia taivaallisia lähettejä vastauksena uskon rukoukseen. He voittavat luonteensa heikkoudet ja etenevät täydellisyyttä kohti.¹²

Sydämet sidottava toisiinsa rakkauden silkkiköysin. — Isä ja äiti, tehkää liitostanne onnellinen ja läheinen. Älkää kasvako eroon toisistanne, vaan yhdistykää toisiinne entistä läheisemmin. Silloin voitte kiinnittää lapsenne itseenne rakkauden silkkiköysin.¹³

Tehkää kylvötyötä tätä aikaa ja iäisyyttä varten. Koko taivas tarkkaa kristittyjen vanhempien pyrkimyksiä.¹⁴

---

¹²Käsikirjoitus 36,1899

¹³Review and Herald, 15.9.1891

¹⁴Review and Herald, 15. 9.1891

Luku 54—Perheen uskonto

Perheuskonnon määritelmä. — Perheuskonnon perustana on lasten kasvattaminen Herran kurissa ja nuhteessa. Jokaista perheenjäsentä tulee ravita Kristuksen opetuksilla, ja jokaisen sielun parasta on tarkkaan valvottava, jottei saatana pääsisi pettämään ja viettelemään ketään eroon Kristuksesta. Tähän tavoitteeseen pitäisi jokaisen perheen pyrkiä herpaantumatta tai masentumatta. Kun vanhemmat opettavat lapsiaan uutterasti ja valppaasti päämääränään Jumalan kunnia, he työskentelevät yhdessä Jumalan kanssa ja Jumala heidän kanssaan pelastaakseen lapset, joiden edestä Kristus on kuollut.¹

Uskonnon opetus on paljon enemmän kuin tavallista opetusta. Se merkitsee, että rukoilet lastesi kanssa ja opetat, miten he voivat lähestyä Jeesusta ja kertoa hänelle kaikki tarpeensa. Se merkitsee, että sinun tulee elämässäsi osoittaa, että Jeesus on sinulle kaikki kaikessa, että hänen rakkautensa tekee sinut Aabrahamin tavoin kärsivälliseksi, ystävälliseksi ja pitkämieliseksi ja silti lujaksi lasten kasvatuksessa.²

Sinut merkitään taivaan kirjoihin juuri sellaisena kuin kotona olet. Ihmisen, joka haluaa tulla pyhäksi taivaassa, on ensin tultava pyhäksi omassa perheessään. Jos isät ja äidit ovat tosi kristittyjä kotona, he ovat myös hyödyllisiä seurakunnan jäseniä, jotka kykenevät hoitamaan seurakunnan ja yhteiskunnan asioita samaan tapaan kuin hoitavat perheensä asioita. Vanhemmat, älköön uskontonne olko pelkästään tunnustuksellista, vaan antakaa sen toteutua käytännössä.³

[298] **Uskonto osaksi kotikasvatusta.** — Kodissa harjoitettavaa uskontoa on lyöty laimin pelottavalla tavalla. Ulko- lähetystyöhön kiinnitetään paljon huomiota. Ihmiset antavat siihen runsaasti varoja ja koettavat siten tyynnyttää omaatuntoaan ja luulevat, että Jumalan työhön uhraaminen sovittaa heidän laiminlyöntinsä olla oikeana

¹Käsikirjoitus 24b, 1994

²Kirje 8a, 1896

³Käsikirjoitus 53, ei päiväystä

esimerkkinä kodissa. Mutta koti on heidän tärkein kenttensä, eikä Jumala hyväksy sen laiminlyömisen puolusteluja.⁴

Kodissa jossa uskontoa harjoitetaan käytännössä, saadaan paljon hyvää aikaan. Uskonto ohjaa vanhemmat toimimaan juuri niin kuin Jumalan tarkoituksen mukaan kodissa pitäisi toimia. Lapsia kasvatetaan Herran kurissa ja nuhteessa.⁵

Nykynuorten vähäinen kiinnostus uskontoon johtuu puutteellisesta kasvatuksesta. Ei ole todellista rakkautta lapsia kohtaan, että vanhemmat sallivat heidän tyydyttää omia halujaan tai jättävät sääntöjen rikkomisen rankaisematta. Mihin suuntaan nuori taimi taivutetaan, sinnepäin puu kallistuu.⁶

Jotta uskonto vaikuttaisi yhteiskunnassa, sen täytyy ensin vaikuttaa kodissa. Jos lapsia harjoitettaisiin kotona rakastamaan ja pelkäämään Jumalaa, he olisivat maailmalle lähtiessään valmiit kasvattamaan omia perheitään palvelemaan Jumalaa, ja niin totuuden periaatteet juurtuisivat yhteiskuntaan ja niillä olisi huomattava vaikutus maailmaan. Uskontoa ei pitäisi erottaa kotikasvatuksesta.⁷

Kodin uskonto seurakunnan uskonnon edellytyksenä. — Seurakunnan menestyksen perustus lasketaan kodissa. Kotielämään vaikuttavat asiat heijastuvat seurakunnan elämään. Siksi seurakunnallisten velvollisuuksien pitäisi alkaa kotona.⁸

Kun kodissamme harjoitettavan uskonnon taso on korkea, koulustemme taso on erinomainen. Pidä kodin asiat kunnossa. Pyhitä perheesi Jumalalle ja puhu ja toimi sitten kotona niin kuin kristityn tulee. Ole ystävällinen, pitkämielinen ja kärsivällinen kotona tietäen, että olet opettaja. Jokainen äiti on opettaja, ja jokaisen äidin pitäisi käydä Kristuksen koulua oppiakseen opettamaan ja voidakseen muovata lastensa luonnetta oikein.⁹

[299]

Kodissa, jossa ei harjoiteta uskontoa, uskon tunnustaminen on arvotonta. — — Monet pettävät itseään, kun luulevat, että luonne muutetaan Kristuksen tullessa, mutta hänen ilmestyessään ei tapahdu mitään sydämen muuttumista. Meidän on kaduttava luonteemme

⁴Signs of the Times, 23.8.1899

⁵Review and Herald, 13.3.1894

⁶Testimonies for the Church, osa 2, s. 701

⁷Signs of the Times, 8.4.1886

⁸Signs of the Times, 1. 9.1898

⁹Käsikirjoitus 70, ei päiväystä

virheitä täällä, ja Kristuksen armon avulla meidän on voitettava ne koetus- ajan kestäessä. Täällä me tulemme soveliaiksi ylhäällä olevaan perheeseen.¹⁰

Kodissa tarvitaan kipeästi uskontoa. Siellä lausumiemme sanojen tulisi olla oikeita ja soveliaita, tai muuten seurakunnassamme esittämämme todistukset eivät ole minkään arvoisia. Uskontosi on turhaa, ellet kotonasi osoita lempeyttä, ystävällisyyttä ja kohteliaisuutta. Jos kodeissa harjoitettaisiin enemmän tosi uskontoa, seurakunnassa olisi enemmän voimaa.¹¹

Uskonnollisen opetuksen viivyttäminen paha virhe. — On vakava virhe antaa lasten kasvaa vailla Jumalan tuntemusta.¹²

Vanhemmat tekevät pahan virheen lyödessään laimin lastensa uskonnollisen kasvatuksen ja ajatellessaan, että kaikki kyllä kääntyy parhain päin tulevaisuudessa ja että lapset alkavat itse kaivata uskonnollista kokemusta iän kartuttua. Vanhemmat, ettekö käsitä, että ellette kylvä sydämeen totuuden, rakkauden ja taivaallisten ominaisuuksien arvokasta siementä, saatana kylvää sydämen peltoon lustetta.¹³

Liian usein lasten sallitaan kasvaa ilman uskontoa siksi, että heidän vanhempansa pitävät heitä liian nuorina noudattamaan kristillisiä velvollisuuksia. — -

Kysymys lasten uskonnollisista velvollisuuksista on ratkaistava ehdottomasti ja viivytyksittä heidän ollessaan vielä perheen jäseniä.¹⁴

[300]

Vanhempien tulee Jumalan edustajina kertoa lapsilleen päätäväisesti ja täysin itsensä hilliten, mitä lasten tulee tehdä ja mitä he eivät saa tehdä. Jokainen ystävällinen ja hillitty pyrkimys heidän hyväkseen auttaa heitä kehittämään luonteen lujutta ja päätäväisyyttä. — Isien ja äitien velvollisuus on selvittää tämä kysymys jo varhain, jotta lapsi pitäisi yhtä luonnollisena olla rikkomatta sapatia, lyömättä laimin jumalanpalvelusta ja kodin rukous- hetkeä kuin

¹⁰Signs of the Times, 14.11.1892

¹¹Messages to Young People, s. 327

¹²Signs of the Times, 23.4.1894

¹³Signs of the Times, 6.8.1912

¹⁴Review and Herald, 13.4.1897

olla varastamatta. Vanhempien on omin käsin rakennettava tällainen suojamuuri.¹⁵

Kristuksen opetuksen mukainen viisas kasvatustulee aloittaa mahdollisimman varhain. Ikuisia arvoja tulee opettaa silloin, kun lasten sydän on altis vaikutteille. Vanhempien tulee muistaa, että Jumala näkee ja kuulee, kuinka he elävät ja mitä he puhuvat ja tekevät.¹⁶

Vanhemmat, miten te menettelette? Toimitteko sen näkemyksen mukaisesti, ettei lapsia pitäisi uskonnollisissa asioissa mitenkään ohjata? Ettekö neuvo ja kehota heitä koko lapsuuden ja nuoruuden aikana? Annatteko heidän toimia oman mielensä mukaan? Jos näin teette, laiminlyötte Jumalalta saamanne vastuun.¹⁷

Ikään sopivaa opetusta. — Heti kun pikkulapset kykenevät ymmärtämään, vanhempien pitäisi esittää heille kertomus Jeesuksesta, niin että he voisivat omaksua totuuden Beetlehemin seimen lapsesta. Painakaa lasten mieleen yksinkertaisia uskon perusasioita heidän ikäänsä ja käsityskykyynsä sopivassa muodossa. Kantakaa lapsenne rukouksin Jeesuksen luo, sillä hän on tehnyt uskonnon oppimisen heille mahdolliseksi sitä mukaa, kuin he oppivat muodostamaan äidinkieltensä sanoja.¹⁸

Lapset ovat jo hyvin nuorina alttiita jumalallisille vaikutteille. Herra ottaa lapset erityiseen hoivaansa, ja kun heitä kasvatetaan Herran kurissa ja nuhteessa, heistä on vanhemmilleen apua eikä harmia.¹⁹

Vaalikoot vanhemmat yhdessä uskontoa kodissa. — Isä ja äiti ovat vastuussa uskonnon harjoittamisesta kodissa.²⁰

Älköön äiti kerätkö itselleen niin paljon tekemistä, ettei häneltä riitä aikaa perheensä hengellisiin tarpeisiin. Anokoot vanhemmat Jumalalta johdatusta työhönsä. Ollessaan polvillaan hänen edessään he saavat oikean käsityksen suuresta vastuustaan, ja siinä he voivat uskoa lapsensa hänelle, joka ei koskaan neuvo eikä opeta väärin.

[301]

¹⁵Käsikirjoitus 119,1899

¹⁶Review and Herald, 13.3.1894

¹⁷Review and Herald, 13. 3.1894

¹⁸Signs of the Times, 27.8.1912

¹⁹Signs of the Times, 23.4.1912

²⁰Käsikirjoitus 47,1908

Perheen isä ei saisi jättää kaikkea hengellistä opetusta äidin huo-
leksi. Isillä ja äideillä on suuri työ tehtävänä, ja kummankin pitäisi
tehdä osansa lastensa valmistamiseksi suurta tuomiota varten.²¹

Vanhemmat, ottakaa lapsenne mukaan hartaudenthar- joituksiin-
ne. Kietokaa uskon käsivartenne heidän ympärilleen ja pyhittäkää
heidät Kristukselle. Älkää salliko minkään saada teitä luopumaan
vastuustanne kasvattaa heitä hyvään ja oikeaan, älkääkä lyökö heitä
laimin minkään maailmallisen harrastuksen vuoksi. Älkää koskaan
antako hengellisen elämänne eristää heitä teistä. Tuokaa heidät mu-
kananne Herran luo ja tutustuttakaa heidät jumalalliseen totuuteen.
Antakaa heidän seurustella niiden kanssa, jotka rakastavat Jumalaa.
Tuokaa heidät Jumalan kansan pariin lapsina, joita koetatte auttaa
muovaamaan ikuisuuteen soveliasta luonnetta.²²

Mitä uskonto voikaan saada kodissa aikaan! Juuri sen, minkä
Jumala tarkoitti sen tehtäväksi jokaisessa perheessä. Lapsia kasvate-
taan Herran kurissa ja nuhteessa, ei seurapiiri-ihmisiksi, vaan Herran
perheen jäseniksi.²³

Lapset odottavat vanhempiensa elävän johdonmukaisesti.
— Nuori mieli on altis kaikille vaikutteille. Nuori tarkkailee kas-
vonilmeitä, äänensävy vaikuttaa häneen herkästi ja hän jäljittelee
tarkasti toisten käytöstä. Ärtyisiltä, kiukkuisilta isiltä ja äideiltä lap-
set oppivat asioita, joista eroon päästäkseen he jossakin elämänsä
vaiheessa antaisivat koko maailman, jos se olisi heidän vallassaan.
Lasten täytyy saada nähdä vanhempiensa elävän uskontonsa mu-
kaisesti. Elämällä johdonmukaisesti ja hillitysti vanhemmat voivat
muovata lastensa luonnetta.²⁴

[302]

Jumala kunnioittaa järjestystä noudattavaa perhettä. — Ne
isät ja äidit, jotka asettavat Jumalan ensimmäiselle sijalle kodis-
saan ja opettavat lapsilleen, että Herran pelko on viisauden alku,
voivat kirkastaa Jumalaa enkelien ja ihmisten edessä kasvattamalla
perheensä noudattamaan järjestystä ja kuria ja rakastamaan ja tot-
telemaan Jumalaa eikä kapinoimaan häntä vastaan. Kristus ei ole
vieras heidän kodissaan. Hänen nimensä on tuttu, sitä kunnioitetaan
ja ylistetään. Enkelit riemuitsevat kodissa, jossa Jumala hallitsee ja

²¹Kirje 90,1911

²²Signs of the Times, 23.4.1912

²³Käsikirjoitus 7,1899

²⁴Testimonies for the Church, osa 4, s. 621

jossa lapsia opetetaan kunnioittamaan uskontoa, Raamattua ja Luojaansa. Sellaiset perheet voivat omistaa itselleen lupauksen: ”Minä kunnioitan niitä, jotka minua kunnioittavat.”²⁵

Miten Kristus saadaan kodin asukkaaksi. — Kun Kristus on perheenjäsenten sydämessä, hän tulee myös perheeseen. Isä ja äiti käsittävät, miten tärkeää on elää kuuliaisena Pyhälle Hengelle, niin että taivaan enkelit, jotka on lähetetty palvelemaan autuuden perillisiä, opettavat heitä kodissa kasvattaen ja harjoittaen heitä opettamaan lapsiaan. Koti voi näin olla pieni seurakunta, joka kunnioittaa ja kirkastaa Lunastajaa.²⁶

Tehkää uskonto puoleensavetäväksi. — Tehkää kristillinen elämä puoleensavetäväksi. Puhukaa maasta, jonka Kristuksen seuraajat saavat kodikseen. Kun teette näin, Jumala johdattaa lapsenne kaikkeen totuuteen täyttäen heidät halulla valmistua niihin asuinsijoihin, joita Kristus on mennyt valmistamaan niille, jotka häntä rakastavat.²⁷

Vanhempien ei tule pakottaa lapsiaan omaksumaan muodollista uskontoa, vaan heidän tulee esittää iankaikkiset periaatteet heille miellyttävästi.²⁸

Vanhempien tulee tehdä Kristuksen uskonto puoleensavetäväksi iloisuudellaan, kristillisellä kohteliaisuudellaan ja hellällä myötätunnonlaan. Mutta toisaalta heidän on lujasti vaadittava kunnioitusta ja tottelevaisuutta. Lapsen mieleen on juurrutettava oikeita periaatteita.²⁹

Meidän tulee houkutella nuoret tekemään sitä, mikä on oikein. [303]
Tähän eivät hopea ja kulta riitä. Ilmaiskaamme heille Kristuksen rakkaus, armo ja rakastettavuus, hänen sanansa kalleus ja voittajan riemu. Näin toimiessasi teet hyvää työtä, jonka arvo säilyy ikuisesti.³⁰

Miksi jotkut vanhemmat epäonnistuvat. — Jotkut vanhemmat tunnustautuvat uskonnollisiksi, mutta eivät muistuta lapsilleen, että heidän tulee palvella ja totella Jumalaa ja etteivät mukavuus,

²⁵Testimonies for the Church, osa 5, s. 424

²⁶Käsikirjoitus 102,1901

²⁷Review and Herald, 29.1.1901

²⁸Review and Herald, 27. 8.1912

²⁹Review and Herald, 27.6.1899

³⁰Käsikirjoitus 93,1909

huvit tai halut saisi estää heitä täyttämästä hänen vaatimuksiaan. ”Herran pelko on viisauden alku.” Tämä tosiasia pitäisi punoa erottamatto-maksi osaksi elämää ja luonnetta. Lasten mieleen pitäisi painaa oikea käsitys Jumalasta meidän pelastuksemme tähden kuolleen Kristuksen tuntemuksen kautta.³¹

Vanhemmat, saatatte ajatelle, ettei teiltä riitä aikaa tähän kaikkeen, mutta teidän on varattava aikaa tämän teille kuuluvan tehtävän suorittamiseen perheessänne, sillä muutoin saatana täyttää jättämänne aukot. Poistakaa elämästänne kaikki sellainen, mikä estää tämän työn tekemistä, ja kasvattakaa lapsenne Jumalan tahdon mukaisesti. Kieltäytykää mistä tahansa ajallisesta, tyytykää elämään säästäväästi ja hillitkää halujanne, mutta älkää Kristuksen tähden lyökö laimin omaa ja lastenne uskonnollista kasvatusta.³²

Olkoon jokainen perheenjäsen Jumalalle pyhittäytynyt. — Mooseksen antamat pääsiäisjuhlaa koskevat ohjeet ovat erittäin merkityksekkäitä ja soveltuvat tämän maailmanajan vanhempiin ja lapsiin. --

[304] Isän tuli toimia perheen pappina, ja isän kuoltua vanhimman elossa olevan pojan piti juhlallisesti sivellä oven- päällinen ja pih- tipielet verellä. Tämä on vertauskuva jokaisessa perheessä suori- tettavasta työstä. Vanhempien tulee koota lapsensa kotiin ja esittää Kristus heille heidän pääsiäislampaanaan. Isän tulee pyhittää kotinsa jokainen asukas Jumalalle ja suorittaa pääsiäisjuhlan kuvaama työ. On vaarallista jättää tämä juhlallinen ja vakava velvollisuus toisten huoleksi.³³

Päättäkööt kristityt vanhemmat pysyä uskollisina Jumalalle, ja kootkoot he lapsensa kotiinsa kanssaan ja sivel- kööt oven pih- tipielet verellä, joka kuvaa Kristusta ainoana turvana ja pelastuksena, jot- ta tuhoajaenkeli kulkisi rakkaan perhepiirin ohi. Saakoon maailma nähdä, että koti on inhimillistä korkeamman vaikutuksen alaise- na. Säilyttäkööt vanhemmat elävän yhteyden Jumalaan, asettukoot he Kristuksen puolelle ja osoittakoot hänen armonsa avulla, miten paljon hyvää vanhempien vaikutus voi saada aikaan.³⁴

³¹Review and Herald, 24.6.1890

³²Käsikirjoitus 12,1898

³³Review and Herald, 21. 5.1895

³⁴Review and Herald, 19. 2.1895

Saatana yrittää turmella avioliiton. — Saatana pyrki [ennen vedenpaisumusta] turmelemaan avioliiton, heikentämään sen velvoituksia ja vähentämään sen pyhyttä, sillä siten hän olisi parhaiten saanut ihmisestä hävitetyksi Jumalan kaltaisuuden ja voinut korvata sen paheilla ja kurjuudella.¹

Saatana tietää hyvin, mitä tekoa ihmissydän on, ja tutkittuaan asiaa pirullisella innolla tuhansien vuosien ajan hän tuntee tarkoin, missä kohdin mikin luonne on helpoimmin haavoitettavissa. Niinpä hän on sukupolvesta toiseen pyrkinyt kukistamaan voimakkaimpiakin miehiä, Israelin ruhtinaita, samoilla kiusauksilla, jotka osoitautuivat niin tehokkaiksi Baal-Peorissa. Kaikkina aikakausina on ollut haaksirikkoutuneita luonteita, jotka ovat ajautuneet aistillisen hillittömyyden karikoihin.²

Murhenäytelmä Israelissa. — Rikos, jolla Israel langetti Jumalan rangaistukset päälleen, oli irstailu. Naisten alttius viekoitella sieluja ei päättynyt Baal-Peoriin. Sama rikos toistui monesti siitä huolimatta, että Israelin syntisiä rangaistiin. Saatana yritti kaikkensa saadakseen Israelin täysin kukistetuksi.³

Irstailullaan heprealaiset aiheuttivat itselleen kohtalon, jota kansat kaikella sodankäynnillään ja Bileam houkutuksillaan eivät olleet pystyneet saamaan aikaan. He joutuivat eroon Jumalastaan. Suoja ja varjelus väistyivät heidän yltään. Jumalasta tuli heidän vihollisensa. Irstailuun syylistyivät niin monet ruhtinaat ja kansan jäsenet, että siitä tuli kansallinen synty, jonka vuoksi Jumala vihastui koko kansaan.⁴

Historia toistuu. — Tämän maan historian lähestyessä loppuaan saatana toimii koko voimallaan samalla tavalla ja samoja kiusauksia käyttäen kuin muinaista Israelia vastaan vähän ennen sen

¹Patriarchs and Prophets, s. 338

²Patriarchs and Prophets, s. 457

³Review and Herald, 17. 5.1887

⁴Review and Herald, 17.5.1887

pääsyä Luvattuun maahan. Hän virittää ansansa niiden tielle, jotka sanovat pitävänsä Jumalan käskyt ja jotka ovat melkein taivaallisen Kanaa-nin rajoilla. Hän ponnistaa voimansa äärimmilleen viekoi-tellakseen sieluja ja iskeäkseen Jumalan omiksi tunnustautuvien hei-koimpiin kohtiin. Saatana on lujasti päättänyt tuhota kiusauksillaan ne, jotka eivät ole alistaneet alhaisia intohimojaan olemuksensa kor-keampien voimien hallintaan ja jotka ovat antaneet itsensä ajautua alempien intohimojensa lihallisten mielihalujen virtaan saastuttaen sielunsa irstailulla. Hän ei suuntaa hyökkäyksiään erityisesti alem-piin ja vähemmän tärkeisiin kohteisiin, vaan virittää ansojaan niiden välityksellä, jotka hän voi värvätä apureikseen houkutelakseen näi-den avulla ihmisiä otta-maan vapauksia, jotka Jumalan laki kieltää. Saatana panee helvetilliset voimansa ja joukkonsa tekemään työtään vastuullisessa asemassa olevissa ihmisissä, jotka opettavat Jumalan lain vaatimuksia ja jotka puolustavat saatanan raivokkaasti vastus-tamaa lakia, ja voittaa heidät heidän luonteensa heikoissa kohdissa. Hän tietää, että se joka rikkoo yhdessä kohdassa, on syyppää kaikissa kohdissa, ja näin hän saa koko ihmisen hallintaansa. Mieli, sielu, ruumis ja omatunto ovat mukana lankeemuksessa. Jos kyseessä on vanhurskas sanansaattaja, jolla on ollut suuri valo, tai jos Herra on käyttänyt häntä erityisenä työntekijänään totuuden levittämisessä, miten suuri onkaan saatanan riemuvoitto! Miten voitonriemuinen hän onkaan! Millainen häpeä se onkaan Jumalalle! ⁵

[307] **Nykyään vallitseva siveettömyys.** — Kauhistuttava kuva maa-ilman tilasta on esitetty minulle. Moraalitto muus rehottaa kaikkialla. Irstaus on erityisesti tämän ajan synti. Milloinkaan aikaisemmin ei pahuus ole nostanut rumaa päätään niin julkeasti kuin nyt. Kansa on ikään kuin lamaantunut, niin että hyveellisyyden ja tosi hyvyyden vaalijat ovat melkein masentuneet pahan röyhkeydestä, voimasta ja yleistymisestä. Vallitseva jumalattomuus ei rajoitu ainoastaan uskot-tomiin ja pilkkaajiin. Toivoisin asian olevan niin, mutta se on toisin. Myös monet Kristuksen uskonnon tunnustajat ovat siihen syyllisiä. Vieläpä muutamat, jotka sanovat odottavansa hänen ilmestymistään, eivät ole sen paremmin valmistuneita tuohon tapahtumaan kuin saa-tanakaan. He eivät puhdistaudu kaikesta saastaisuudesta. He ovat palvelleet himo- jaan niin kauan, että heistä tuntuu aivan luonnolli-

⁵Review and Herald, 17.5.1887

selta hellää saastaisia ajatuksia ja turmeltuneita mielikuvia. On yhtä mahdotonta saada heidän mielensä viipymään puhtaissa ja pyhissä asioissa kuin kääntää Niagaran vesimassoja kulkemaan vastavirtaan. — Jokaisen kristityn tulee oppia hallitsemaan intohimojaan ja suostumaan periaatteiden valvontaan. Ellei hän tee niin, ei hän ole arvollinen kantamaan kristityn nimeä. ⁶

Lemmensairas tunteellisuus rehoittaa kaikkialla. Naimisissa olevat miehet saavat huomiota osakseen naimisissa olevilta tai naimattomilta naisilta, ja myös naisia näyttää miesten huomio viehättävän niin, että he menettävät terveen järkensä ja hengellisen arvostelukykynsä. He tekevät juuri sitä, minkä Jumalan sana ja Jumalan Hengen todistukset tuomitsevat. Heitä on selvin sanoin varoitettu ja nuhdeltu, mutta siitä huolimatta he käyvät samaa polkua, jota toiset ovat kulkeneet ennen heitä. He heittäytyvät sokeasti leikittelemään näillä asioilla. Saatana johtaa heitä tuhoamaan itsensä, vaarantamaan Jumalan työn, ristiinnaulitsemaan Jumalan Pojan uudelleen ja häpäisemään hänet julkisesti. ⁷

Tietämättömyys, huvittelunhalu ja synnilliset tavat, jotka turmelevat sielun, ruumiin ja hengen, saastuttavat maailman pitaalin tavoin; hengenvaarallinen siveellinen malaria tuhoaa tuhansia ja kymmeniä tuhansia. Mitä on tehtävissä nuorisomme pelastamiseksi? Me voimme tehdä vain vähän, mutta Jumala elää ja hallitsee, ja hän voi tehdä paljon. ⁸

[308]

Jumalan kansan tulee olla maailman vastakohta. — Tänä turmeltuneena aikakautena otettujen vapauksien ei pitäisi olla tunnusomaisia Kristuksen seuraajille. Näitä yleisiksi käyneitä tuttavallisuuden osoituksia ei saisi ilmetä kuolemattomuuteen kelpuutettavien kristittyjen keskuudessa. Jos irstaus, pyhäinhäväästys, aviorikokset, rikollisuus ja murhat ovat yleisiä tänä aikana niiden keskuudessa, jotka eivät tunne totuutta ja kieltäytyvät noudattamasta Jumalan sanan periaatteita, miten tärkeä-tä olisikaan, että ne, jotka tunnustautuvat Kristuksen seuraajiksi ja ovat läheisessä liitossa Jumalan ja enkelien kanssa, näyttäisivät heille parempaa ja jalompaa tietä! Miten tärkeää

⁶Testimonies for the Church, 2. osa, s. 346,347

⁷Käsikirjoitus 19a, 1890

⁸Käsikirjoitus 8,1894

onkaan, että he siveellisinä ja hyveellisinä ovat selvästi vastakkaisia sille joukolle, jota aistilliset himot hallitsevat! ⁹

Lisääntyviä vaaroja. — Tänä rappeutuneena aikana on monia, jotka ovat niin sokaistuneita synnin synnillisyydel- le, että he elävät irstaasti, koska se vastaa sydämen luontaisia ja turmeltuneita taipumuksia. Sen sijaan että katsoisivat Jumalan lain peiliin ja ojentaisivat sydämensä ja luonteensa Jumalan asettamien säädöksen mukaiseksi, he sallivat saatanan apureiden toteuttaa sydämessään hänen säädöksensä. Turmeltuneitten ihmisten mielestä on helpompaa tulkita Raamattua väärin siten, että se tukee heidän synnintekoaan, kuin luopua turmeluksesta ja synnistä ja puhdistua sydämeltään ja elämältään.

Tällaisia ihmisiä on enemmän kuin monet ovat kuvitel- leetkaan, ja heidän määränsä moninkertaistuu, kun lähestymme ajan loppua. ¹⁰

[309] Kun saatanan lumoava voima hallitsee ihmistä, Jumala unohdetaan ja turmeluksen valtaamaa ihmistä kiitetään. Nämä petetyt sielut harjoittavat salaista irstautta ja pitävät sitä hyveenä. Se on eräänlais- ta noituutta. — — Harhaoppiin, hillittömyyteen ja irstauteen liittyy aina lumoavaa voimaa. Ajatukset ovat niin harhautuneet, ettei asioita pystytä harkitsemaan järkevästi, vaan harhakuvitelmat johtavat ne alituisesti pois puhtaudesta. Hengellinen arvostelukyky himmenee, ja turmeltumattomina pysyneet hämmentyvät valkeuden sanansaata- jiksi tunnustautuvien saatanan välikappaleiden esittämistä petolli- sista saivarteluista. Juuri tässä petoksessa piilee näiden asia- miehien voima. Jos he toimisivat julkisesti ja avoimesti, heidät torjuttaisiin hetkeäkään epäroimättä. Mutta he pyrkivät ensin saavuttamaan myö- tätuntoa ja luottamusta esiintymällä pyhinä ja uhrautuvina Jumalan miehinä. Hänen erikoissanansaattajinaan he ryhtyvät viekkaasti hou- kuttelemaan sieluja pois suoralta tieltä koettamalla tehdä tyhjäksi Jumalan lain. ¹¹

Sekä miesten että naisten täytyy oppia tuntemaan asemansa ja elämään nuhteettomasti. — Puhdas ja py- hittänyt mieli ei muu- tu hetkessä paheelliseksi, turmeltuneeksi ja rikolliseksi. Inhimillisen muuttaminen jumalalliseksi vie aikaa samoin kuin Jumalan kuvaksi muuttuneiden alentaminen julmiksi ja saatanallisiksi. Katsomalla

⁹Testimonies for the Church, osa 2, s. 459

¹⁰Testimonies for the Church, osa 5, s. 141

¹¹Testimonies for the Church, osa 5, s. 142,143

me muutumme. Vaikka ihminen olisikin tullut Tekijänsä kuvaksi, hän voi kasvattaa itseänsä niin, että synti, jota hän kerran inhosi, alkaa taas tuntua hänestä mieluisalta. Lopettaessaan valvomisen ja rukoilemisen hän lakkaa myös vartioimasta sydämensä linnoitusta ja antautuu synnin ja rikosten tielle. Mieli madaltuu, ja sitä on mahdollonta kohottaa turmeluksesta, kun sitä harjoitetaan orjuuttamaan siveelliset ja älylliset voimat ja alistamaan ne raakojen intohimojen valtaan. Lihallista mieltä vastaan on taisteltava jatkuvasti, ja Jumalan armon jalostavan vaikutuksen, joka kohottaa mieltä ylöspäin ja totuttaa sitä mietiskelemään puhtaita ja pyhiä asioita, täytyy olla apunamme.¹²

Yksikään ihminen, nuori tai vanha, ei ole turvassa, ellei hän tunne tarvetta etsiä Jumalalta neuvoa joka askeleella. Vain ne, jotka pysyvät läheisessä yhteydessä Jumalaan, oppivat arvioimaan ihmisiä hänen tavallaan, kunnioittamaan puhdasta, hyvää, nöyrää ja sävyisää. Sydämen tulee olla varustettu Joosefin sydämen tavoin. Silloin kiusaukset, jotka houkuttelevat poikkeamaan vilpittömyyden tieltä, voidaan torjua päättävästi: ”Kuinka minä siis tekisin niin suuren pahanteon ja rikkoisin Jumalaa vastaan?” Kiusauksen väkevyyskään ei riitä synnin puolustukseksi. Olipa painostus, jonka alaiseksi joudut, kuinka ankara tahansa, synti on silti oma tekosi. Vaikeus piilee uudistumattomassa sydämessä.¹³

Kun näemme aikamme vaarat, emmekö me kansana, joka pitää Jumalan käskyt, tahdo luopua kaikesta synnistä, vääryydestä ja turmeluksesta? Eivätkö totuutta tunnustavat naiset halua tarkasti valvoa itseään, etteivät anna pienintäkään aihetta luvattomaan tuttavallisuuteen? He voivat sulkea oven monelta kiusaukselta, jos käyttäytyvät aina ankaran pidättyvästi ja sopivasti. Valitkoot miehet esikuvakseen Joosefin elämän ja pysykööt lujina periaatteissaan, joutuvatpa he miten voimakkaisiin kiusauksiin tahansa.¹⁴

Naisten on vaalittava jaloa käytöstä. — Tunnen ahdistusta kirjoittaessani siitä, etteivät naimisissa olevat eivätkä naimattomat naiset käyttäydy tarpeeksi pidättyvästi. Keimailullaan he herättävät naimattomien ja naimisissa olevien miesten huomion, jolloin siveellisesti heikot miehet tulevat vietellyiksi. Jos tällaisen sallitaan

¹²Testimonies for the Church, osa 2, s. 478,479

¹³Käsikirjoitus 19a, 1890

¹⁴Testimonies for the Church, osa 5, s. 601,602

[311]

jatkoa, se kuolettaa siveellisyyden ja sokaisee mielen niin, ettei rikos enää näytä synnilliseltä. Silloin herää mielessä ajatuksia, jotka eivät olisi koskaan juolahtaneet mieleen, jos nainen olisi pysynyt säädyllisyyden ja raittiuden rajoissa. Hänellä itsellään ei ehkä ole ollut mitään laitonta tarkoitusta tai vaikutinta, mutta hän on rohkaissut kiusaukseen joutuneita miehiä, jotka tarvitsevat kaiken sen avun, jonka heidän ystäväpiirinsä voi heille antaa. Paljolta pahalta säästyttäisiin, jos oltaisiin varovaisia ja pidättyviä, torjuttaisiin epäasialliset huomaavaisuudet ja säilytettäisiin korkea siveellinen taso ja sopiva arvokkuus.¹⁵

Minun on jo pitkään ollut tarkoitus puhua sisarilleni siitä, että sen mukaan kuin Herra on eri aikoina nähnyt hyväksi näyttää minulle, heidän keskuudessaan ilmenee pahoja virheitä. He eivät varo kaikkea pahalta näyttävää. He eivät valvo käytöstään, kuten jumalisuutta tunnustavien naisten tulisi. He eivät valitse sanojaan niin hyvin kuin Jumalan armosta osallistuvien naisten tulisi valita. He ovat liian tuttavallisia veljiensä seurassa. He viivyttelivät näiden läheisyydessä, kumartuvat heidän puoleensa ja näyttävät etsivän heidän seuraansa. He ilahtuvat veljien osoittamasta huomiosta.

Herralta saamani valon mukaan sisartemme pitäisi käyttäytyä aivan toisella tavalla. Heidän tulisi olla pidättyvämpiä ja vähemmän rohkeita ja pyrkiä esiintymään ”kainosti ja siveästi”. Sekä veljet että sisaret harrastavat yhdessä ollessaan liian paljon hilpeää keskustelua. Jumalan palvelijoiksi tunnustautuvat naiset innostuvat pilailemaan, vitsailemaan ja naureskelemaan. Se on sopimatonta ja murehduuttaa Jumalan Henkeä. Tällainen käytös ilmaisee aidon kristillisen hienostuneisuuden puutetta. Se ei kiinnitä sielua Jumalaan, vaan aiheuttaa suurta pimeyttä. Se karkottaa puhtaat ja jalot taivaan enkelit ja laskee vääriin tekoihin syyllistyneiden tasoa.¹⁶

Naiset ovat usein viettelijöitä. Jotakin tekosyytä käyttäen he vetävät puoleensa sekä naineiden että naimattomien miesten huomion ja johtavat nämä yhä pitemmälle, kunnes saavat heidät rikkomaan Jumalan lakia, kunnes heidän kelpoisuutensa on mennyttä ja heidän sielunsa on vaarassa. --

¹⁵Käsikirjoitus 4a, 1885

¹⁶Testimonies for the Church, osa 2, s. 455

Jos naiset vain ylevöittäisivät elämäänsä ja tulisivat Kristuksen työtovereiksi, heidän vaikutuksestaan olisi vähemmän vaaraa, mutta koska he eivät välitä vastuustaan kodissa eivätkä Jumalan vaatimuksesta, heillä on usein voimakas vaikutus väärään suuntaan, heidän voimansa surkastuvat eikä heidän työssään havaita jumalallista leimaa.¹⁷

[312]

On paljon ujostelemattomia naisia, sekä naimattomia että avioliitossa olevia, joilla on taito tuoda itseään esille, lyöttäytyä nuorten miesten seuraan, kättää huomiota ja houkutella naimisissa olevia tai naimattomia miehiä flirt- tailuun. Elleivät he käänny vakaasti Kristuksen puoleen, he tarttuvat paholaisen verkkoon.¹⁸

Kristuksen lähettiläänä pyydän hartaasti teitä, jotka tunnustatte nykyisen totuuden, heti paikalla vieroksumaan kaikkea saastaisuutta ja hylkäämään niiden seuran, jotka levittävät saastaisia vihjauksia. Inhotkaa näitä turmiollisia syntejä ja osoittakaa mitä suurinta vihaa niitä kohtaan. Paetkaa niitä, jotka vain keskustelussaankin johtavat mielen sellaisiin uomiin, ”sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu”.

Teidän ei tule hetkeksikään antaa sijaa saastaisille, salaisille vihjauksille, sillä nekin saastuttavat sielun samalla tavalla kuin likainen vesi saastuttaa sen uoman, jota myöten se kulkee.¹⁹

Nainen, joka sallii läsnäollessaan lausuttavan säädyttömän sanan tai vihjauksen, ei ole sellainen, kuin Jumala tahtoisii hänen olevan. Jos nainen sallii minkä tahansa sopimattoman tuttavallisuuden tai epäpuhtaan ehdotuksen, hän ei vaali jumalallista naisellisuutta.²⁰

Puhtauden pyhän kehän suojaassa. — Sisartemme tulisi suosia aitoa sävyisyyttä; he eivät saisi olla ujostelemattomia, puheliaita ja julkeita, vaan säädyllisiä ja vaatimattomia sekä hitaita puhumaan. Heidän sopii vaalia kohteliaisuutta. Ystävällisyys, hellyys, säälivä anteeksiantavaisuus ja nöyryys on sopivaa ja Jumalalle otollista. Jos he omaksuvat tämän asenteen, miesten osoittamat sopimattomat huomaavaisuudet eivät vaivaa heitä seurakunnassa eivätkä sen ulkopuolella. Kaikilla on sellainen tunne, että näitä Jumalaa pelkääviä naisia ympäröi pyhä puhtauden kehä, joka suojaa heitä kaikilta

[313]

¹⁷Testimonies for the Church, osa 6, s. 596, 597

¹⁸Medical Ministry, s. 145

¹⁹Testimonies for the Church, osa 5, s. 146, 147

²⁰Käsikirjoitus 4a, 1885

sopimattomilta vapauksilta.

Jotkut jumaliseksi tunnustautuvat naiset käyttäytyvät niin huolimattoman ja hienostumattoman vapaasti, että se johtaa vääryyteen ja pahuuteen. Toisaalta niitä jumalisia naisia, jotka keskittyvät miehistelemaan elämän puhtautta edistäviä ja sielun Jumalan puoleen ylentäviä aiheita, on vaikea johtaa harhaan rehellisyyden ja hyveen polulta. Sellaiset ovat suojassa saatanan saivarteluilta ja valmiita vastustamaan hänen viettelyksiään.²¹

Vetoan teihin, että jalon valinnan tehneinä Kristuksen seuraajina vaalisitte säädyllisyyden arvokasta, arvaamattoman kallista helmeä. Tämä suojelee siveyttä.²²

Ajatusten valvonta. — Sinun pitäisi valvoa ajatuksiasi. Se ei ole helppoa, etkä pysty siihen ilman harrasta ja vakavaakin pyrkimystä. Silti Jumala vaatii tätä sinulta. Se on jokaisen vastuullisten olennon velvollisuus. Olet vastuussa Jumalalle ajatuksistasi. Jos vajoat turhiin kuvitelmiin ja annat ajatustesi viipyä epäpuhtaissa asioissa, olet Jumalan edessä oikeastaan yhtä syyllinen kuin jos olisit toteut-tanut ajatuksesi. Eihän niitä estä toteutumasta muu kuin tilaisuuden puuttuminen. Uneksiminen päivin tai öin tai pilvilinnojen rakentelu ovat huonoja ja tavattoman vaarallisia tapoja. Sen, joka kerran tottuu niihin, on miltei mahdotonta päästä eroon moisista tavoista ja suunnata ajatuksiaan puhtaisiin, pyhiin ja yleviin asioihin.²³

Varo imartelua. — Kärsin tuskaa nähdessäni, miten ihmisiä ylistetään, imarrellaan ja palvotaan. Jumala on näyttänyt minulle, että jotkut, jotka tällaisia huomionosoituksia saavat, ovat arvottomia ottamaan hänen nimeään huulilleen. Siitä huolimatta kuolevaiset ihmiset, jotka näkevät vain ulkokuoren, korottavat heidät taivaaseen asti. Sisareni, älkää milloinkaan ylistelkö ja imarrelko erehtyviä miespoloisia, ei nuoria eikä vanhoja, ei naineita eikä naimattomia. Ette tunne heidän heikkouksiaan ettekä tiedä, vaikka juuri nämä huomionosoitukset ja runsas kiitos koituisivat heidän turmiokseen. Olen huolissani siitä lyhytnäköisyydestä ja viisauden puutteesta, jota monet osoittavat tässä suhteessa.

[314]

²¹Testimonies for the Church, osa 2, s. 456

²²Testimonies for the Church, osa 2, s. 458

²³Testimonies for the Church, osa 2, s. 561

Miehet, jotka tekevät Jumalan työtä ja joiden sydämessä Kristus asuu, eivät tingi moraalista tasostaan, vaan koettavat aina kohottaa sitä. Heitä ei miellytä naisten imartelu eikä heidän liehittelystä. Sanokoot sekä naimattomat että naineet miehet: ”Sormet pois! En aio milloinkaan antaa vähintäkään aiheutta siihen, että minun hyvistä tarkoituksistani puhuttaisiin pahaa. Hyvä nimeni on minulle paljon arvokkaampi pääoma kuin kulta ja hopea. Antakaa minun säilyttää se tahrattomana. Jos ihmiset käyvät tuon nimen kimppuun, se ei tapahdu siksi, että olisin antanut aiheutta siihen, vaan samasta syystä kuin he puhuvat pahaa Kristuksesta — koska he vihasivat hänen luonteensa puhtautta ja pyhyyttä, sillä se oli heille ainaisena syytöksenä.”²⁴

Jos sananpalvelija saattaa kiusaukseen. — Vähim- mätkin vihjailut — tulkoot ne miltä taholta tahansa — joilla teitä houkutellaan syntiin tai sallimaan vähäisintäkin itseenne kohdistuvaa sopimatonta vapautta, teidän tulee torjua pahimpina loukkauksina kunniallista naisellisuuttanne kohtaan. Sopimattomaan aikaan ja sopimattomassa paikassa poskelle annetun suukon pitäisi saada teidät inhoten torjumaan tuo vihollisen asiamies. Jos tämän tekee joku korkeassa asemassa oleva mies, joka toimii pyhien asioiden parissa, synti on kymmenen kertaa suurempi. Sen tulisi saada jumalaapelkäävä nainen tai tyttö kavahtamaan kauhusta — ei vain syntiä, jota tuo henkilö houkuttelee häntä tekemään, vaan myös tuollaisen Jumalan palvelijana arvostetun ja kunnioitetun henkilön tekopyhyyttä ja epärehellisyyttä.²⁵

Jos evankeliumin palvelija ei hallitse alhaisia intohimo- jaan eikä seuraa apostolin esimerkkiä vaan häpäisee ammattinsa ja uskonsa, vaikkapa vain syntiä suvaitsevilla sanoilla, niin jumaliseksi tunnustautuvien sisartemme ei pitäisi hetkeäkään kuvitella, että synti tai rikos menettää vähääkään synnillisyyttään siitä syystä, että sananpalve- lija rohkenee siihen ryhtyä. Synnin rikollisuuden ja hirvittävyuden ei pitäisi kenenkään mielessä vähentyä sen perusteella, että vastuullisilla paikoilla olevat miehet osoittavat olevansa synnin tuttavina. Synnin pitäisi näyttää yhtä synnilliseltä ja inhottavalta kuin sitä on tähänkin asti pidetty, ja puhtaiden ja siveellisten pitäisi inho-

[315]

²⁴Testimonies for the Church, osa 5, s. 595

²⁵Testimonies for the Church, osa 2, s. 458, 459

ta ja kaihtaa syntiin suostunutta kuin pakenisivat käärmettä, jonka pistos tappaa. Jos sisaret olisivat hyveellisiä ja omaisivat sydämen puhtautta, he torjuisivat jokaisen turmeltuneen lähentelyn jopa oman sananpalvelijansa taholta niin ehdottoman jyrkästi, ettei se ikinä toistuisi. ²⁶

Olkaa uskollisia aviolupauksellenne. — Miten tarkoin tuleeka-
kaan perheenpään, isän, pysyä uskollisena avio-
lupauksellen! Miten varovainen hänen tuleekaan olla, jotta hän ei herättäisi nuorissa
tyttöissä eikä myöskään naineissa naisissa ajatuksia, jotka eivät ole
sopuosoinnussa korkean, pyhän mittapuun, Jumalan lain kanssa! Kris-
tus osoittaa noiden käskyjen olevan hyvin avarat ja ulottuvan sydä-
men ajatuksiin, aikomuksiin ja tarkoituksiin saakka. Juuri tällaisiin
rikkomuksiin monet ovat syyllisiä. Heidän sydämensä kuvitelmat
eivät ole puhtaita ja pyhiä niin kuin Jumala vaatii, ja oli heidän
kutsumuksensa ja lahjakkuutensa miten suuri tahansa, Jumala huo-
maa heidän pahuutensa ja pitää heitä paljon syyllisempinä ja katsoo
heidän ansaitsevan hänen vihansa pikemmin kuin niiden, joilla on
vähemmän lahjoja, valoa ja vaikutusta. ²⁷

Naimisissa oleville miehille minua on neuvottu sanomaan: ”Kun-
nioituksenne ja rakkautenne kuuluvat vaimolenne, lastenne äidille.
Kiinnittäkää huomionne heihin ja suunnatkaa ajatuksenne heidän
onnellisuuttaan edistäviin suunnitelmiin. ²⁸

[316] Minulle on näytetty perheitä, joissa aviomies ja isä ei ole noudat-
tanut sitä pidättyvyyttä, sitä arvokasta, jumalal lista miehekkyyttä,
mikä soveltuu Kristuksen seuraajalle. Hän on lyönyt laimin vaimolle
kuuluvat ystävällisyyden, hellyyden ja kohteliaisuuden osoitukset,
vaikka hän Jumalan ja enkelien edessä lupasi rakastaa, arvostaa ja
kunnioittaa vaimoan niin kauan, kuin he molemmat eläisivät. Nuori
kotiapulainen on kammannut tukkansa valloit-
tavasti ja käyttäyty-
nyt hellästi ja huomaavaisesti. Mies on siitä mielissään, hullaantu-
nut. Hän ei ilmaise vaimolleen rakkauttaan ja huomaavaisuuttaan
niin selvästi kuin aikaisemmin. Miehet, saatanalla on varmasti täs-
sä sormensa pelissä. Kunnioittakaa palkattuja apulaisia, kohdelkaa
heitä ystävällisesti ja hienovaraisesti, mutta älkää menkö pidemmal-

²⁶Testimonies for the Church, osa 2, s. 457

²⁷Testimonies for the Church, osa 5, s. 594,595

²⁸Kirje 231,1903

le. Käyttäytykää niin, ettei se anna aiheita mihinkään lähentelyyn heidän taholtaan.²⁹

Varjelkaa perheen yksityiselämää. — Oi, miten monien elämää katkeroittaakaan niiden muurien murtaminen, jotka suojaavat jokaisen perheen yksityiselämää ja jotka on tarkoitettu säilyttämään sen puhtaus ja pyhyys! Joku kolmas henkilö pääsee vaimon uskotuksi ja paljastaa perheen sisäisiä asioita hyvälle ystävälleen. Tällaisella juonella saatana pyrkii vieroittamaan miehen ja vaimon toisistaan. Kunpa tällainen loppuisi! Miten valtavilta vaikeuksilta vältyttäisiin! Pitäkää toistenne virheet omana tietonanne. Kertokaa vaikeutenne vain Jumalalle. Hän voi antaa teille oikean neuvon ja varman lohdutuksen, joka on puhdas ja vailla vähääkään katkeruutta.³⁰

Kun vaimo kertoo perheensä vaikeuksista tai moittii miestä jollekin toiselle miehelle, hän rikkoo aviolupauksensa. Hän loukkaa puolisoaan ja murtaa aviosuhteen pyhyden suojaksi pystytetyn muurin, hän avaa oven selkoselälleen ja kutsuu saatanan sisälle salakavaline kiusauksineen. Juuri tätä saatana on halunnutkin. Jos joku nainen tulee kristityn veljen luo kertomaan murheitaan, pettymyksiään ja koetuksiaan, tuon veljen pitäisi aina neuvoa häntä valitsemaan sisaria uskotuikseen, jos naisen täytyy uskoa vaikeutensa jollekulle. Näin vältytään kai kelta sellaiselta pahalta, joka voisi aiheuttaa häpeää Jumalan asialle.³¹

[317]

Miten vältetään harhatiet. — Puhun kansallemme. Jos vetäydytte Jeesuksen läheisyyteen ja pyritte kaunistamaan tunnustustanne hyvässä järjestyksessä olevalla elämällä ja jumalisella vaelluksella, se estää teitä luisumasta kielletyille poluille. Jos vain tahdotte valvoa, jatkuvasti valvoa Jumalan välittömässä läheisyydessä, teidät varjellaan lankeamasta kiusaukseen, ja voitte luottaa siihen, että teidät säilytetään puhtaina, tahrattomina ja saastumattomina loppuun asti. Jos säilytätte alussa saamanne luottamuksen lujana loppuun asti, tienne tulee vakaantumaan Jumalassa. Minkä armo on aloittanut teissä, sen kirkkaus on kruunaava meidän Jumalamme valtakunnassa. ”Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, sävyisyys, itsensähillitseminen:

²⁹Testimonies for the Church, osa 2, s. 461

³⁰Testimonies for the Church, osa 2, s. 462

³¹Testimonies for the Church, osa 2, s. 306

sellaista vastaan ei ole laki.” Jos tahdomme Kristuksen pysyvän meissä, meidän tulee ristiinnaulita liha himoineen ja haluineen.³²

---

³²Testimonies for the Church, osa 5, s. 148

Avioliitto on elinikäinen sopimus. — Nuorten mielessä avioliitto näyttää romanttiselta, ja on vaikea vierottaa heidät niistä kuvitelmista, jotka mielikuvitus siitä on luonut ja painaa heidän mieleensä avioliittolupaukseen liittyvä suuri vastuunalaisuus. Tämä lupaus nimittäin yhdistää kaksi henkilöä sitein, jotka yksin kuoleman käsi pystyy katkaisemaan.¹

Jokaista avioliittoa pitäisi harkita huolellisesti, sillä avioliitto solmitaan koko elämän ajaksi. Sekä miehen että naisen pitäisi harkita huolellisesti, voivatko he pysyä uskollisina toisilleen elämän eri vaiheissa koko elämän ajan.²

Jeesus oikoi avioliittoa koskevia väärinkäsityksiä. — Juutalaisten keskuudessa mies saattoi erota vaimostaan täysin mitättömän syyn perusteella, ja nainen saattoi sitten mennä uudestaan naimisiin. Tämä käytäntö johti kurjuuteen ja syntiin. Vuorisaarnassaan Jeesus teki selväksi, ettei aviositeitä voinut katkaista muu kuin uskottomuus aviolupaukselle. Hän sanoi: ”Jokainen, joka hylkää vaimonsa muun kuin huoruuden tähden, saattaa hänet tekemään huorin, ja joka nai hyljätyin, tekee huorin” (Matt. 5: 32).

Kun fariseukset myöhemmin kysyivät Jeesuksen mielipidettä avioeron laillisuudesta, hän viittasi avioliittoon sellaisena kuin se oli annettu luomisessa. ”Teidän sydämenne kovuuden tähden”, hän sanoi, ”Mooses salli teidän hyljätä vaimonne, mutta alusta ei niin ollut” (Matt. 19: 8). Hän viittasi Eedenin siunattuihin päiviin, jolloin Jumala oli nähnyt että kaikki oli ”sangen hyvää” (1 Moos. 2: 31). Sekä avioliitto että sapatti saivat alkunsa luomisessa. Kummankin säädöksen tarkoituksena oli lisätä Jumalan kunniaa ja ihmisten hyvinvointia. Luoja liitti pyhän parin yhteen aviositein ja sanoi: ”Sentähden mies luopukoon isästänsä ja äidistänsä ja liittyköön vaimoonsa, ja he tulevat yhdeksi lihaksi” (1 Moos. 2: 24). Näin hän säätöi avioliiton lain, joka koskee kaikkia Aadamin lapsia ajan lop-

¹Testimonies for the Church, osa 4, s. 507

²Kirje 17,1896

puun asti. Sen minkä Iankaikkinen Isä itse oli julistanut hyväksi, tuli olla ihmiselle suurimman siunauksen ja korkeimman kehityksen lakina.³

Jeesus tuli tähän maailmaan oikaisemaan erehdyksiä ja palauttamaan Jumalan siveellisen kuvan ihmiseen. Israelin opettajain mieleen oli pesiytynyt vääriä käsityksiä avioliitosta. He tekivät avioliiton pyhän asetuksen merkityksettömäksi. Mies oli tulossa niin kovasydämiseksi, että saattoi erota vaimostaan aivan mitättömästä syystä tai jos niin halusi, erottaa vaimon lapsistaan ja ajaa tämän tiehensä. Tätä pidettiin suurena häpeänä, ja se saattoi hylätyn usein varsin suuriin kärsimyksiin.

Kristus tuli korjaamaan näitä epäkohtia. Tekemällä ensimmäisen ihmetekonsa hääjuhlassa hän julisti maailmalle, että avioliitto on pyhä asetus, kun se pidetään puhtaana ja saastuttamattomana.⁴

Neuvo eräälle avioeroa harkitsevalle. — Käsityksesi aviosuhteesta ovat olleet virheellisiä. Aviolupausta ei voi rikkoa eikä tehdä tyhjäksi mikään muu kuin aviovuoteen loukkaaminen. Elämme vaarallisia aikoja, jolloin varmuutta ei ole missään muussa kuin lujassa, horjumattomassa uskossa Jeesukseen Kristukseen. Saatana voi juonillaan saada vieroitetuksi Jumalasta jokaisen, joka ei valvo rukoillen.

[320] Olisit ollut paljon paremmassa kunnossa, jos mielesi olisi ollut rauhallinen ja levollinen, mutta se hämmentyi ja sen tasapaino järkkäyi, ja perustelit avioeroa virheellisesti. Näkemyksiäsi ei voida hyväksyä esittämilläsi perusteluilla. Ihmisillä ei ole vapautta laatia omaa lakiaan välttääkseen Jumalan lakia ja miellyttääkseen omia halujaan. Heidän on mukauduttava Jumalan vanhurskauden suureen siveyslakiin. — -

Jumala ilmoitti vain yhden syyn, jonka perusteella vaimo saisi jättää miehensä tai aviomies vaimonsa, ja se oli aviorikos. Harkittakoon tätä perustetta rukoillen.⁵

Neuvo eronneelle avioparille. — Veljeni, sisareni, vähään aikaan ette enää ole asuneet yhdessä. Teidän ei olisi pitänyt menetellä tällä tavoin, ettekä olisi niin tehneetkään, jos te molemmat olisitte kehittäneet itsessänne sellaista kärsivällisyyttä, ystävällisyyttä ja

³Thoughts From the Mount of Blessing, 8. 99,100

⁴Käsikirjoitus 16,1899

⁵Kirje 8,1888

pitkämielisyyttä, jonka pitäisi aina vallita miehen ja vaimon välillä. Kummankaan teistä ei pitäisi ajaa omaa tahtoaan ja yrittää toteuttaa omia ajatuksiaan ja suunnitelmiaan seurauksista piittaamatta. Kummankaan teistä ei pitäisi päättää toimia oman mielensä mukaan. Antakaa Jumalan Hengen pehmentävän ja peräänantavan vaikutuksen tehdä työtään sydämessänne ja tehdä teidät kelpoiksi lastenne kasvattajiksi. — Vedotkaa taivaalliseen Isäanne, että hän varjeli teitä lankeamasta kiusaukseen puhua toisillenne kärsimättömästi, ankarasti tai perään- antamattomasti, mies vaimolleen ja vaimo miehelleen. Te molemmat olette luonteeltanne epätäydellisiä. Koska ette ole antaneet Jumalan hallita itseänne, olette käyttäytyneet toisianne kohtaan epäviisaasti.

Pyydän teitä jättäytymään Jumalalle. Kun tunnette kiusausta puhua ärsyttävästi, älkää sanoko sanaakaan. Joudutte kiusaukseen tässä kohden, koska ette ole koskaan voittaneet tätä epämiellyttävää luonteenpiirrettä. Mutta jokainen väärä tapa on kukistettava. Jättäytykää kokonaan Jumalalle. Kaatukaa kallioon, Jeesukseen Kristukseen, ja ruhjoutukaa. Pitäkää itsenne kurissa avio- miehenä ja vaimona. Pyytäkää Kristusta avuksenne. Hän on valmis jakamaan teille jumalallista myötätuntoaan ja vapaata armoaan. — -

Katukaa Jumalan edessä taakse jäänyttä elämäännne. Sopikaa erimielisyytenne ja liittoutukaa uudelleen avio- miehenä ja vaimona. Unohtakaa taaksejääneen elämän epämieluisat, onnettomat kokemukset. Olkaa rohkeita Herrassa. Sulkekaa sielunne maanpuoleiset ikkunat, ja avatkaa taivaanpuoleiset. Jos korotatte äänenne rukoilemaan taivaasta valoa, on Herra Jeesus, joka on valo ja elämä, rauha ja ilo, kuuleva huutonne. Hän on Vanhurskauden Aurinkona loistava mielenne kammioihin ja valaiseva sielunne temppelin. Jos toivotatte hänen läsnäolonsa auringonpaisteen tervetulleeksi kotiinne, ette tule lausumaan murheellisia tunteita aiheuttavia sanoja.⁶

Huonosti kohdellulle vaimolle. — Olen saanut kirjeesi, ja vastaisin siihen, etten voi neuvoa sinua palaamaan D:n luo, ellet havaitse hänessä selviä muutoksia. Herraa eivät miellytä ne käsitykset, joita hänellä [miehelläsi] on menneisyydessä ollut siitä, miten vaimoa tulee kohdella. — — Jos [hän] pysyy entisissä käsityksissään, tu-

⁶Kirje 47,1902

levaisuutesi ei olisi parempi kuin menneisyytesikään. Hän ei tiedä, miten vaimoa tulee kohdella.

Olen hyvin surullinen tästä asiasta. Minun käy D:tä todella sääliksi, mutta en voi neuvoa sinua menemään hänen luokseen vastoin omaa harkintaasi. Puhun sinulle yhtä avoimesti kuin puhuin hänelle. Sinun olisi vaarallista jälleen alistua hänen komentoonsa. Olin toivonut, että hän muuttuisi. — -

Herra ymmärtää kaiken kokemasi. Pysy rohkeana Herrassa. Hän ei jätä eikä hylkää sinua. Tunnen mitä hellintä myötätuntoa sinua kohtaan.⁷

Hylätylle aviomiehelle — ”Ota ristisi”. — En käsitä, mitä tässä tapauksessa voidaan vielä tehdä. Et mielestäni voi muuta kuin lupaa vaimostasi. Jos hän on lujasti päättänyt, ettei hän asu kanssasi, olisitte kumpikin hyvin onnettomia, jos yrittäisitte sitä. Koska hän on päättävästi tehnyt omat ratkaisunsa, sinä voit vain ottaa ristisi ja jatkaa omaa elämääsi.⁸

[322]

Eronneinakin yhä naimisissa Jumalan silmissä. — Nainen on saattanut saada laillisen eron miehestään maan lakien mukaan ole-matta silti Jumalan silmissä ja korkeamman lain mukaan avioerossa. Vain aviorikos voi saattaa miehen ja vaimon sellaiseen asemaan, että he voivat Jumalan silmissä olla vapaita avioliittolupaukses-taan. Vaikka maan lait voivatkin myöntää avioeron, he ovat kuitenkin vielä aviomies ja -vaimo Raamatun valossa ja Jumalan lakien mukaan.

Näin, ettei sisar N:llä vielä toistaiseksi ole oikeutta mennä naimisiin toisen miehen kanssa. Mutta jos hän tai kuka tahansa toinen nainen saisi laillisen avioeron sen perusteella, että hänen miehensä olisi syyllistynyt aviorikokseen, olisi vaimo silloin vapaa menemään naimisiin valitsemansa miehen kanssa.⁹

Ero ei-uskovaisesta puolisosta. — Jos vaimo ei ole uskovainen vaan vastustaa uskontoa, mies ei Jumalan lain mukaan voi hylätä häntä pelkästään tästä syystä. Noudattaakseen Jumalan lakia miehen täytyy asua vaimonsa kanssa, ellei tämä itse katso asiakseen lähteä. Mies voi monin tavoin kärsiä vastustusta, painostusta ja ärsytystä. Hän saa lohtunsa, voimansa ja tukensa Jumalalta, jonka armo riittää joka tarpeeseen. Kun hän säilyttää mielensä puhtaana, pysyy

⁷Kirje 148, 1907

⁸Kirje 40, 1888

⁹Kirje 4a, 1863

päättävänä ja periaatteilleen uskollisena, Jumala on antava hänelle viisautta menetellä oikein. Hänen järkensä ei ole mielijohteiden vallassa, vaan pitää ohjaksia lujalla kädellä, niin että intohimot pysyvät kurissa.¹⁰

Asenteita muutettava, ei avioliittoasetusta. — Olen saanut kirjeen mieheltäsi. Sanoisin, että on vain yksi asia, jonka perusteella aviomies saa laillisesti erota vaimostaan tai vaimo miehestään, ja se on aviorikos.

Elleivät asenteenne ole samansuuntaisia, eikö teidän olisi Jumalan kunniaksi syytä muuttaa näitä asenteita? Aviomiehen ja vaimon pitäisi kehittyä toistensa kunnioittamisessa ja rakastamisessa. Heidän pitäisi vartioida ajatusmaailmaansa, sanojaan ja tekojaan niin, etteivät sano tai tee mitään, mikä ärsyttää tai suututtaa toista. Kummankin tulee huolehtia toisesta ja tehdä kaikki voitavansa keskinäisen rakkauden lujittamiseksi.

Kehotan teitä kumpaakin etsimään Herraa. Täyttäkää velvollisuutenne toisianne kohtaan rakkaudessa ja ystä-vällisyydessä. Aviomiehen pitäisi kehittää käytännön taitojaan ja tehdä parhaansa perheensä elättämiseksi. Tämä saa vaimon kunnioittamaan miestään. — — Sisareni, nykyisin asentein et voi miellyttää Jumalaa. Anna miehellesi anteeksi. Hän on aviomiehesi. Tulet siunatuksi, kun pyrit olemaan velvollisuudentuntoinen ja rakastava vaimo. Olkoot huultesi sanat ystävällisiä. Sinä voit ja sinun täytyy muuttaa asenteesi.¹¹

Teidän molempien täytyy tutkia, miten voitte olla samaa mieltä, sen sijaan, että olisitte eri mieltä. — Lempein ja ystävällisin keinoin saatte elämänne hämmästyttävästi muuttumaan.¹²

Avioero ja seurakunnan jäsenyys. — Loukatun sisaren, A.G.:n tapauksen johdosta vastaisimme N:n kysymyksiin, että useimmilla sellaisilla henkilöillä, jotka on yllätetty syntiä tekemästä, kuten hänen miehensä, ei ole todellista käsitystä viheliäisyydestään. Eräillä kuitenkin on, ja heidät palautetaan seurakunnan yhteyteen, mutta vasta sitten kun he ovat ansainneet Jumalan kansan luottamuksen varauksettomilla tunnustuksillaan ja vilpittömällä katumuksen jaksolla. Tähän tapaukseen liittyy eräitä vaikeuksia, joita ei joissakin muissa ole. Lisäisimme vain seuraavaa:

¹⁰Kirje 8, 1888

¹¹Kirje 168,1901

¹²Kirje 157,1903

1. Jos sellaisissa seitsemännen käskyn rikkomistapauksissa, joissa syyllinen aviopuoliso ei osoita todellista katumusta, loukattu aviopuoliso voi ottaa eron heikentämättä omaansa ja lastensa asemaa, mikäli heillä lapsia on, heidän tulee saada olla vapaita.

[324] 2. Mikäli he ja heidän lapsensa joutuisivat avioeron vuoksi huonompaan asemaan, emme tiedä mitään raamatunkohtaa, jonka perusteella syytön osapuoli tulisi syylliseksi jäämällä kotiin.

3. Aika, työ, rukous, kärsivällisyys, usko ja jumalinen elämä voisivat saada aikaan uudistuksen. Eläminen sellaisen kanssa, joka on rikkonut aviolupauksensa ja joka on täynnä haureuden aiheuttamaa kunniantomuutta ja häpeää tajuamatta sitä itse, merkitsee sielulle kalvavaa kipua. Kuitenkin avioero on elinikäistä sydämen tuskaa. Jumala armahtakoon syytöntä osapuolta! Avioliittoa pitäisi harkita tarkkaan ennen sen solmimista.

4. Miksi, oi miksi miehet ja naiset, jotka voisivat olla kunnioitettavia ja kunnollisia ja päästä lopulta taivaaseen, haluavat myydä itsensä paholaiselle niin halvasta hinnasta, haavoittaa sydänystävään, häpäistä perheensä, tuottaa häpeää Jumalan asialle ja joutua lopulta kadotukseen? Jumala heitä armahtakoon! Miksi eivät nuo rikoksesta yllätetyt osoita rikoksensa suuruutta vastaavaa katumusta ja pakene pyytämään Kristukselta armoa ja paranna aiheuttamiaan haavoja niin pian kuin mahdollista? * 13

---

*Tämä on yksi niistä harvoista lausunnoista, jotka James ja Ellen White ovat yhdessä julkaisseet. Koska he kumpikin allekirjoittivat sen, on ilmeistä, että sisar White hyväksyi täysin esitetyt kannanotot. — Kokoelman kerääjät.

¹³Review and Herald, 24. 3.1868

Luku 57—Suhtautuminen ei-uskovaan puolisoon *

[325]

Pitäisikö kristityn vaimon jättää ei-uskova aviomiehensä?
— Olen saanut äideiltä kirjeitä, joissa he kertovat vaikeista kotio-
loista ja pyytävät neuvoani. Saakoon yksi näistä tapauksista edustaa
monia. Aviomies ja isä ei ole uskova. Äidin lastenkasvatustyötä
vaikeutetaan kaikin tavoin. Mies ei välitä uskonnosta, on raaka ja
käyttää karkeaa kieltä puhuessaan vaimolleen sekä opettaa lapsia
olemaan välittämättä äidin käskyistä. Kun äiti koettaa rukoilla hei-
dän kanssa, isä tulee sisään ja nostaa kovan metelin, syytää Juma-
lalle kirouksiaan ja nimittelee Raamattua halpamaisesti. Äiti on niin
masentunut, että elämä tuntuu raskaalta. Mitä hyvää hän voi tehdä?
Mitä hyötyä lapsille on siitä, että hän jää kotiin? Hän on tuntenut
vilpittöntä halua tehdä jotakin Herran viinitarhassa ja on ajatellut,
että hänen saattaisi olla parasta jättää perhe mieluummin kuin jäädä
kuuntelemaan, kuinka aviopuoliso ja isä alituisesti opettaa lapsia
olemaan kunnioittamatta ja tottelematta häntä.

Tuollaisissa tapauksissa antaisin neuvon: äidit, millaisia vai-
keuksia joutunettekin kestäämään köyhyyden takia, sielun haavoja ja
kolhuja tai puolison ja isän karkeaa, määräilevää röyhkeyttä, älkää
luopuko lapsistanne. Älkää jättäkö heitä alttiiksi jumalattoman isän
vaikutukselle. Teidän tulee työllänne vastustaa isän työtä, koska hän
ilmeisesti on saatanan valvonnassa.¹

[326]

Ole elävä esimerkki itsehillinnästä. — Tiedän kyllä, että si-
nulla on vaikeuksia, mutta voit myös vaikuttaa omalla elämälläsi
tehokkaammin kuin puhumalla. Miehesi tarvitsee joka päivä nähtä-
väkseen elävän esimerkin kärsivällisyydestä ja itsehillinnästä. Pyri
kaikin tavoin miellyttämään häntä luopumatta kuitenkaan yhdestä-
kään totuuden periaatteesta. —

Kristus vaatii palvelukseensa koko olemuksen — sydämen, sie-
lun, mielen ja voiman. Kun annat hänelle sen, mitä hän sinulta pyy-

---

*Tämä luku sisältää pääasiassa vastauksia neuvoa kysyneille vaikeuksissa oleville
uskoville. —Kokoelman kerääjät

¹kirje 28,1890

tää, tulet edustamaan häntä luonteellasi. Anna puolisosasi nähdä, miten Pyhä Henki vaikuttaa sinussa. Ole huolellinen ja huomaavainen, kärsivällinen ja pitkämielinen. Älä tyrkytä totuutta hänelle. Täytä vaimolle kuuluvat velvollisuutesi ja katso sitten, eikö se liikuta hänen sydäntään. Älä pidätä hellyyden osoituksiasi puolisoltsasi. Miellytä häntä kaikin mahdollisin tavoin. Älä salli uskontosi erottaa sinua hänestä. Ole tunnollisesti kuuliainen Jumalalle ja ole miehellesi mieliksi, missä suinkin voit. —

Anna kaikkien huomata, että rakastat Jeesusta ja luostat häneen. Osoita puolisollesi ja sekä uskoville että epäuskoisille ystävillesi, että haluat heidän näkevän totuuden kauneuden. Mutta älä näytä olevasi tuskainen ja huolekkaan levoton, sillä sellainen pilaa usein hyvän työn. —

Älä miehesi kuullen lausu yhtään nuhtelevaa tai syyttävää sanaa. Toisinaan joudut tukalaan asemaan, mutta älä puhu näistä vaikeuksista. Hiljaisuus on tällöin kaunopuheisuutta. Hätäinen puhuminen vain lisää onnettomuuttasi. Ole iloinen ja onnellinen. Tee kotisi niin aurinkoiseksi kuin mahdollista ja poista varjot. Anna Vanhurskauden Auringon säteiden paistaa sielusi temppelin kam-mioihin. Silloin kristillisen elämän tuoksu leviää perhee - seesi. Silloin ei myöskään puhella epämiellyttävistä asioista, jotka monesti eivät ole edes tosia.

Pysy iloisena huolestuneisuudestasi huolimatta. — Vastuusi on tullut kaksinkertaiseksi, kun miehesi on kääntynyt pois Jeesuksesta. --

Tiedän, miten vaikeaa sinun on yksin koettaa olla sanan tekijänä. Mutta mistä tiedät, vaimo, etteikö johdonmukainen uskonelämäsi ja kuuliaisuutesi voisi voittaa miestäsi takaisin totuuteen? Tuo rakkaat lapsesi Jeesuksen luo. Puhu heille totuudesta helppotajuisella tavalla. Laula heille miellyttäviä, viehättäviä lauluja Kristuksen rakkaudesta. Tuo lapsesi Jeesuksen luo, sillä hän rakastaa pikku-lapsia.

Pysy iloisena. Älä unohda, että Kristuksen antama Lohduttaja, Pyhä Henki, on kanssasi. Et ole koskaan yksin. Jos tahdot kuunnella ääntä, joka nyt puhuu sinulle, ja jos vastaat viipymättä sydämesi ovelta kuuluvaan kolkutukseen: ”Käy sisälle, Herra Jeesus, saadaksesi aterioida kanssasi ja sinä minun kanssani”, on taivaallinen vieras

²kirje 145,1900

tuleva sisään. Kun tällainen Jumalasta lähtöisin oleva mieli valtaa sinut, saat kokea rauhaa ja lepoa.³

Kristillisten periaatteiden noudattaminen. — Koti, jossa ei palvella Jumalaa, on kuin laiva, joka purjehtii keskellä merta ilman perämiestä ja ruoria. Ärjyvät myrskyaallot syöksyvät sitä kohti, ja kaikki laivassa olevat ovat vaarassa hukkuu. Pidä omaa elämäsi ja lastesi elämää arvokkaana Kristuksen tähden, sillä joudut kohtaamaan heidät ja miehesi Jumalan valtaistuimen edessä. Lujat kristilliset periaatteesi eivät saa horjua, vaan niiden tulee jatkuvasti voimistua. Miten paljon miehesi saattaakin pahastua ja miten vahvasti hän mahtaakaan vastustaa sinua, sinun tulee osoittaa johdonmukaista, uskollista kristillistä lujuutta. Silloin, sanokoonpa hän mitä tahansa, hän ei voi muuta kuin kunnioittaa sinua, jos hän on sydämeltään inhimillinen.⁴

Jumalan vaatimukset etusijalla.* — Sitten minulle näytettiin hänen miniänsä. Jumala rakastaa häntä, mutta häntä pidetään kuin orjuudessa, peloissaan, vapisevana, riippuvaisena, epäilevänä ja hyvin hermostuneena. Tämän sisaren ei tarvitsisi tuntea velvollisuudekseen alistua jumalattoman nuorukaisen tahtoon, jolla on vähemmän ikävuosia kuin hänellä itsellään. Hänen pitäisi muistaa, ettei avioliitto tuhoa hänen yksilöllisyyttään. Jumala odottaa häneltä sellaista, mikä ylittää kaikki maalliset vaatimukset. Kristus on ostanut hänet omalla verellään. Hän ei ole itsensä oma. Hän ei luota täysin Jumalaan, vaan alistaa vakaumuksensa ja omantuntonsa määreilevän, itsevaltaisen miehen valtaan, jota saatana — milloin tämä vain pääsee saatanallisella mähdillaan toimimaan tehokkaasti miehen välityksellä — yllyttää pelottelemaan tätä vapisevaa, kavahtavaa sielua. Hänen mieltään on järkytetty niin monesti, että hänen koko hermostonsa on repaleina ja hänestä on tullut pelkkä ihmisraunio. Onko Herran tahto, että tämän sisaren pitäisi olla tässä mielentilassa, niin ettei hän pysty palvelemaan Jumalaa? Ei. Hänen avioliittonsa oli paholaisen petosta. Silti hänen pitäisi tehdä se nyt mahdollisimman hyväksi, kohdella miestänsä lempeästi ja tehdä hänet niin onnelli-

[328]

³kirje 124,1897

⁴kirje 76,1896

* Otettu luvusta "Warnings and Reproof" (Varoituksia ja nuhteita), joka sisältää todistuksia erään seurakunnan lukuisille jäsenille. Tämä kohta tulee veli T:lle osoitetun sanoman jälkeen. — Kirjan kokoojat.

seksi kuin voi omaatuntoaan loukkaamatta, sillä jos hän jää tähän kapinalliseen mielentilaansa, tämä maailma on ainoa taivas, jonka hän saa. Jumalan tahdon mukaista ei kuitenkaan ole, että vaimo jää vaille kokouksissa käymisen etuoikeutta vain ollakseen mieliksi määräilevälle miehelleen, joka on lohikäärmeen hengen vallassa.⁵

[329] ”Vielä toinen sanoi: ’Minä otin vaimon, ja sentähden en voi tulla.’” (Luuk. 14: 20). Tämän miehen synty ei ollut siinä, että hän meni naimisiin, vaan siinä, että hän otti vaimon, joka erotti hänen mielensä elämän korkeammista ja tärkeimmistä tavoitteista. Mies ei saisi koskaan sallia vaimon ja kodin irrottaa hänen ajatuksiaan Kristuksesta tai johtaa häntä kieltäytymään evankeliumin armollisten kutsujen vastaanottamisesta.⁶

Parempi on pelastaa osa kuin menettää kaikki. — Veli K., sinulla on paljon sellaista, mikä masentaa, mutta sinun on hartaasti, lujasti ja päättävästi tehtävä velvollisuutesi perheessäsi ja mikäli mahdollista otettava heidät mukaasi. Sinun on kaikin keinoin pyrittävä saamaan heidät mukaasi taivasmatkallesi. Mutta jos äiti ja lapset eivät halua seurata sinua, vaan koettavat pikemmin irrottaa sinua velvollisuuksistasi ja uskonnollisista eduistasi, sinun on käytävä eteenpäin, vaikka joutuisit kulkemaan yksin. Sinun on elettävä Jumalan pelossa. Sinun tulee käyttää kaikki tilaisuudet käydäkseksi kokouksissa ja saadaksesi kaiken saatavissa olevan hengellisen voiman, sillä tulet tarvitsemaan sitä tulevina päivinä. Lootin koko omaisuus tuhoutui. Jos joudut kokemaan menetyksiä, et saa masentua, ja jos voit pelastaa vain osan perheestäsi, se on paljon parempi kuin että nyenettäisit kaiken.⁷

⁵Testimonies for the Church, osa 2, s. 99,100

⁶Käsikirjoitus 24,1891

⁷Testimonies for the Church, osa 4, s. 112,113

Sananpalvelijan kotielämän tulee olla havaintoesimerkki sanomasta. — Jumalan tarkoitus on, että Raamatun opettajan kotielämä valaisee esimerkillään niitä totuuksia, joita hän opettaa. Sillä, mitä ihminen on, on suurempi vaikutus kuin sillä, mitä hän sanoo. Hurskaus päivittäisessä arkielämässä antaa voimaa julkiselle todistamiselle. Kärsivällisyys, johdonmukaisuus ja rakkaus vaikuttavat sellaisiin, joita ei saarnoilla voida tavoittaa.¹

Oikein kasvatettuina saarnaajan lapset ovat käytännön esimerkkejä niistä opetuksista, joita hän esittää saarna-pöydän takaa. Mutta jos saarnaaja väärällä lasten kasvatuksella osoittaa olevansa kykenemätön hallitsemaan ja valvomaan, hänen on syytä oppia, että Jumala vaatii häntä kasvattamaan lapsiaan kunnollisesti, ennen kuin hän voi täyttää velvollisuutensa Jumalan lauman paime-nena.²

Hänen tärkein velvollisuutensa ovat hänen lapsensa. — Velvollisuudet piirittävät saarnaajaa niin lähellä kuin etäälläkin, mutta hänen tärkein velvollisuutensa ovat hänen lapsensa. Hän ei saisi niin syventyä ulkopuolisiin tehtäviinsä, että hän lyö laimin lastensa tarvitseman opetuksen. Hän saattaa pitää kotoisia tehtäviään vähemmän tärkeinä, mutta todellisuudessa ne ovat niin yksilöiden kuin yhteiskunnankin hyvinvoinnin perusta. Niin miesten ja naisten kuin seurakunnankin onni riippuu suurelta osalta kodin vaikutuksesta. —

Mikään ei oikeuta saarnaajaa lyömään laimin sisäpiiriä huolehtiessaan laajasta ulkopiiristä. Hänen perheensä hengellinen hyvinvointi on kaikkein tärkein asia. Lopulli sena tilinteon päivänä Jumala kysyy, mitä saarnaaja teki voittaakseen Kristukselle ne, joiden maailmaan saattamisen hän otti vastuulleen. Toisten hyväksi tehdyllä paljollakaan hyvällä hän ei saa kuitatuksi sitä velkaa, joka hänellä on Jumalalle omien lastensa hoidosta.³

¹Gospel Workers, s. 204

²Kirje 1,1877

³Gospel Workers, s. 204

Saarnaajan vaikutuksen laajuus. — Saarnaajien lapset ovat joissakin tapauksissa maailman laiminlyödyimpiä lapsia siksi, että isä on vain vähän heidän kanssaan ja että he saavat omin päin valita puuhansa ja huvinsa.⁴

Niin pahat seuraukset kuin vanhempien leväperäisellä kodinholdolla onkin missä oloissa tahansa, se on kymmenen kertaa pahempaa ilmetessään kansan opettajiksi asetettujen perheissä. Kun nämä eivät hallitse omaa perhettään, he omalla esimerkillään johtavat monia harhaan. He ovat yhtä paljon muita syyllisempiä kuin heidän asemansa on muita vastuullisempi.⁵

Vaimo ja lapset tuntevat parhaiten hänen hurskautensa. — Todellista luonnettamme ei ilmaise niinkään saarnastuolin kuin perheen uskonto. Saarnaajan vaimo, hänen lapsensa sekä hänen perheensä apulaiset pystyvät parhaiten arvioimaan hänen hurskauttaan. Hyvä mies on siunaukseksi huonekunnalleen. Vaimo, lapset ja apulaiset hyötyvät kaikki hänen uskonnostaan.

Veljet, ottakaa Kristus mukaanne perheeseen, puhuja- pöydän ääreen ja kaikkialle minne menettekin. Silloin teidän ei tarvitse kehotella toisia arvostamaan saarna- toimintaa, sillä teillä on taivaalliset valtakirjat, jotka todistavat kaikille, että te olette Kristuksen palvelijoita.⁶

Onko saarnaajan vaimo apuna vai esteenä? — Ottaessaan vastaan saarnaajan valtuudet mies väittää olevansa Jumalan puhetorvi, joka saa sanat Jumalan suusta kansalle julistettaviksi. Miten lähellä Suurta Paimenta hänen tulisikaan silloin pysytellä; miten nöyrästi hänen tulisi vaeltaa Jumalan edessä, pysytellen itse poissa näkyvistä ja korottaen Kristusta! Ja miten tärkeää onkaan, että hänen vaimonsa on luonteeltaan Raamatun mallin mukainen ja että hänen lapsensa pysyvät kuuliaisina!

Evangeliumin saarnaajan vaimo voi olla joko erittäin menestyksellisenä apuna ja suurena siunauksena miehelleen tai sitten haittana hänelle hänen työssään. Riippuu melko paljon vaimosta, lisääntykö hänen miehensä käyttökelpoisuus saarnaajana päivä päivältä vai painuuko hän tavanomaiselle tasolle⁷

⁴Gospel Workers, s. 206

⁵Patriarchs and Prophets, s. 579

⁶Testimonies for the Church, osa 5, s. 161

⁷Kirje 1,1877

Minä näin, että saarnaajien vaimojen tulisi auttaa puolisoitaan näiden työssä ja olla tarkkoja ja huolellisia siinä, millaista vaikutusta he levittävät, sillä heitä tarkataan ja heiltä odotetaan enemmän kuin toisilta. Heidän pukunsa tulee olla esimerkillinen. Heidän elämänsä ja puheensa tulee olla esimerkillistä, elämän tuoksua eikä kuoleman. Näin, että heidän tulisi omaksua nöyryä, sävyisä ja kuitenkin ylevä asenne eikä keskustella asioista, jotka eivät ole omiaan johtamaan ajatusta taivasta kohti. Heidän suurena kysymyksenään tulisi olla: 'Kuinka voin pelastaa oman sieluni ja olla välikappaleena toisten pelastamiseksi?' Näin, ettei Jumala hyväksy tässä asiassa puolisydämistä työtä. Hän haluaa koko sydämen ja kaiken mielenkiinnon tai sitten ei mitään. Vaimojen vaikutus puhuu ratkaisevasti ja erehtymättä totuuden puolesta tai sitä vastaan. He joko kokoavat Jeesuksen kanssa tai hajottavat. Pyhittymätön vaimo on suurin kirous, mikä saarnaajaa voi kohdata.⁸

Saatana pyrkii jatkuvasti masentamaan ja johtamaan harhaan saarnaajia, jotka Jumala on valinnut julistamaan totuutta. Hän voi toimia tehokkaimmin kodin vaikutusten ja pyhittymättömien elämäntoverien välityksellä. Jos hän saa heissä vallan, hän pääsee heidän välityksellään helpommin vaikuttamaan aviomieheen, joka sanan ja opin julistajana työskentelee sielujen pelastukseksi. — — Saatana on nähnyt paljon vaivaa päästäkseen ohjaamaan saarnaajien toimintaa itsekkäiden, mukavuutta rakastavien elämäntoverien välityksellä.⁹

Perheen hoitoa koskevia ohjeita saarnaajille. — Sinulla on kodissasi tehtävä, jota et voi väistää ja samalla olla uskollinen Jumalalle ja häneltä saamallesi luottamustehtävälle. — Evankeliumin työn kohteena on maailma. Haluat kylvää peltoon evankeliumin totuutta ja odotat Jumalan kostuttavan kylvetyn siemenen, jotta se tuottaisi hedelmää. Sinulle on uskottu pieni maatilkkku, mutta oma kotipihasi kasvaa orjantappuroita ja ohdakkeita sillä aikaa, kun sinä kitket toisten puutarhoja. Tämä ei ole vähäistä, vaan hyvin tärkeää työtä. Sinä saarnaat evankeliumia toisille. Sovella se käytäntöön kotonasi.¹⁰

[333]

⁸Testimonies for the Church, osa 1, s. 139

⁹Testimonies for the Church, osa 1, s. 449, 451

¹⁰Testimonies for the Church, osa 4, s. 381

Jääköön vaimo lapsen kanssa pois miehensä esiintymispaikalta, kunnes voitte yhdessä kasvattaa lastanne asianmukaisesti, sillä Jumalan seurakunnalle ei pitäisi antaa esimerkkiä veltosta ja höllästä kurinpidosta.

Olen tuntenut monia saarnaajia, jotka harkitsematto- masti ottivat kurittoman lapsen matkoilleen mukaan. Heidän lastensa epämiellyttävä käytös on haitannut heidän esiintymistään puhujapöydän takana. ¹¹

Ole kiinnostunut toisten lapsista. — Oma perheesi ei saisi sulkea pois muita mielenkiintosi kohteena. Jos uskonveljesi osoittavat sinulle vieraanvaraisuutta, heillä on oikeus odottaa jotakin vastapalvelusta. Ole kiinnostunut samoista asioista kuin vanhemmat ja lapset ja koeta ohjata heitä heille siunaukseksi. Pyhittäydä Jumalan työhön ja ole siunaukseksi niille, jotka pitävät sinua vieraanaan. Keskustele vanhempien kanssa äläkä missään tapauksessa unohda lapsia. Älä pidä omaa lastasi Jumalan silmissä muita lapsia arvokkaampana. ¹²

Vetoomus saarnaajan hairahtuneelle pojalle. — Isäsi on evankeliumin saarnaaja. Saatana toimii hyvin innokkaasti saadakseen saarnaajien lapset tuottamaan häpeää vanhemmilleen. Mikäli mahdollista hän alistaa heidät tahtoonsa ja soluttaa heihin pahoja taipumuksiaan. Sallitko saatanan toimia kauttasi ja tuhota vanhempiesi toivon ja lohdun? Joutuvatko he jatkuvasti katselemaan sinua murheellisena siitä, että antaudut saatanan hallintaan? Jätätkö heidät masentuneina ajattelemaan, että he ovat kasvattaneet lapsia, jotka kieltäytyvät noudattamasta heidän opetuksiaan ja seuraavat omia mielihalujaan, tapahtuu mitä tahansa? —

[334]

Sinulla on hyviä pyrkimyksiä, jotka herättävät vanhemmissasi toiveikkaita odotuksia, mutta toistaiseksi sinulla ei ole ollut voimaa vastustaa kiusausta, ja saatana riemuitsee, kun olet altis käyttäytymään juuri niin kuin hän haluaa. Usein herätät puheillasasi vanhemmissasi toivoa, mutta yhtä usein tuotat heille pettymyksen, kun et halua vastustaa vihollista. Et voi tietää, miten tuskallista isäsi ja äitisi on havaita sinun olevan saatanan puolella. Sanot monesti: ”En osaa tehdä tätä” ja ”Tuota en pysty tekemään”, vaikka tiedät, että asiat, joita et muka osaa tehdä, kuuluisivat juuri sinun tehtäviisi.

¹¹ Kirje 1,1877

¹² Testimonies for the Church, osa 4, s. 382

Pystyt kyllä taistelemaan vihollista vastaan, et omin voimin, vaan siinä voimassa, jota Jumala on aina valmis antamaan sinulle. Kun luotat hänen sanaansa, et sano koskaan: ”En kykene.”

Kehotan sinua Herran nimessä kääntymään, ennen kuin on liian myöhäistä. Koska vanhempasi ovat Jumalan työtovereita, sinulta edellytetään hyvántahtoisuutta, mutta itsepäisyytesi on häpeäksi isällesi ja äidillesi ja aiheutat vahinkoa sille työlle, jota he pyrkivät tekemään. Eikö äidilläsi ole riittävästi tekemistä omien mielialojensa lannista- misessa ja kurissapitämisessä ilman sinun itsepäisyyttäsi? Aiotko yhä jatkaa käytöstäsi, joka murtaa isäsi sydämen? Miellyttääkö sinua se, että koko taivas tuntee tähtesi mielipahaa? Tyydyttääkö sinua sijoittuminen vihollisen riveihin hänen käskettäväkseen?

Kunpa kääntyisit Herran puoleen nyt, tänä päivänä, kun vielä kutsu kuuluu. Jokainen tekosi muovaa sinua joko paremmaksi tai pahemmaksi. Jos toimit saatanan puolella, tekosi jättävät jälkeensä jatkuvasti turmiollista vaikutusta. Vain puhtaat, tahrattomat ja pyhät pääsevät sisälle Jumalan kaupunkiin. ”Tänä päivänä, jos te kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne” (Hebr. 4: 7), vaan kääntykää Herran puoleen, jottei vaelluksenne jättäisi hävitystä jälkeensä.¹³

[335]

Saarnaaja kohdelkoon lapsia ystävällisesti ja kohteliaasti. — Kohdelkoon saarnaaja lapsia ystävällisesti ja kohteliaasti. Hänen tulisi aina muistaa, että he ovat pieniä miehiä ja naisia, Herran perheen nuoria jäseniä. He saattavat olla Mestarille hyvin läheisiä ja rakkaita ja asianmukaisesti opetettuina ja kasvatettuina tulevat palvelemaan häntä jo nuoruudessaan. Jokainen lapsille lausuttu karkea, ankara ja harkitsematon sana murehduuttaa Kristusta. Lasten oikeuksia ei aina kunnioiteta, ja heitä kohdellaan usein, ikään kuin heillä ei olisi yksilöllistä luonnetta, jota tulee asianmukaisesti kehittää, jottei se kasvaisi kieron ja jottei Jumalan tarkoitus heidän elämässään epäonnistuisi.¹⁴

Pitäköön seurakunta erityistä huolta lauman karitsoista ja tehköön kaikkensa voittaakseen puolelleen lasten rakkauden ja kiinnittääkseen heidät totuuteen. Saarnaajien ja seurakunnan jäsenten pitäisi tukea vanhempien ponnisteluja lasten johtamiseksi turvalli-

¹³Kirje 15 a, 1896

¹⁴Testimonies for the Church, osa 4, s. 397, 398

sille poluille. Herra kutsuu nuoria, sillä hän haluaisi saada heistä apulaisia, jotka tekevät hyvää palvelustyötä hänen lippunsa alla.¹⁵

Tehokas saarna jumalisuudesta. — Saarnaajan tulisi opettaa seurakuntalaisille lasten kurinalaista kasvatusta, ja hänen omien lastensa tulisi olla esimerkkejä asianmukaisesta alistuvuudesta.¹⁶

[336] Saarnaajan perheessä tulisi vallita sellainen yksimielisyys, että se olisi tehokas saarna käytännöllisestä jumalisuudesta. Kun saarnaaja ja hänen vaimonsa suorittavat uskollisesti velvollisuutensa kodissa, pitävät lapsensa kurissa ojentaen, ohjaten, neuvoen ja opastaen heitä, he tulevat soveltuvammiksi työskentelemään seurakunnassa, ja heidän vaikutuksensa kodin ulkopuolella tapahtuvassa Jumalan päättävässä työssä moninkertaistuu. Perheen jäsenistä tulee ylhäällä olevan perheen jäseniä, joilla on kauaskantoinen hyvä vaikutus.¹⁷

---

¹⁵Review and Herald, 25.10.1892

¹⁶Kirje 1,1877

¹⁷Gospel Workers, s. 204,205

”Kunnioita isääsi ja äitiäsi”. — Lapset ovat koko ikänsä velvollisia kunnioittamaan vanhempiaan. Jos vanhemmat ovat heikkoja ja vanhoja, lasten tulisi osoittaa isälle ja äidille rakkautta ja huolenpitoa heidän tarpeensa mukaisesti. Lasten pitäisi toimia jalosti ja päättävästi, jotta jokainen pelokas ja hämmentävä ajatus kaikkoaisi vanhempien mielestä, vaikka se vaatisikin lapsilta itsekieltämystä.

— -

Lapset pitäisi kasvattaa rakastamaan isää ja äitiä ja pitämään heistä hyvää huolta. Lapset, huolehtikaa heistä itse, sillä teidän kätenne suorittamat pienet ystävälliset teot ovat heistä mieluisampia kuin kenenkään muun tekemät. Käyttäkää hyväksi kallisarvoinen tilaisuutenne kylvää ystävällisyyden siemeniä.¹

Velvollisuutemme vanhempiamme kohtaan ei pääty koskaan. Rakkautemme heitä kohtaan ja heidän rakkautensa meitä kohtaan ei ole mitattavissa vuosilla tai etäisyyksillä, eikä vastuutamme voida koskaan poistaa.²

Muistakoot lapset tarkoin, että iäkkäillä vanhemmilla on parhaimmillaankin vain vähän iloa ja lohtua. Mikä tuottaisikaan suurempaa murhetta kuin lasten osoittama selvä välinpitämättömyys? Voisiko mikään lasten synty olla pahempaa kuin murheen tuottaminen iäkkäälle, avuttomalle isälle tai äidille?³

Tehkää polku tasaiseksi. — Vartuttuaan täysi-ikäiseksi jotkut lapsista katsovat tehneensä velvollisuutensa, kun he ovat järjestäneet asunnon vanhemmilleen. Annettuaan vanhemmille ruokaa ja asunnon lapset eivät osoita heille rakkautta ja myötätuntoa. Kun vanhemmat ikäännyessänsä kaipaavat rakkauden ja myötätunnon ilmauksia, lapset jättävät heidät sydämättömästi vaille huomiota. Ei ole sellaista aikaa, jolloin lapset saisivat kieltäytyä osoittamasta kunnioitusta ja rakkautta isäänsä ja äitiänsä kohtaan. Niin kauan kuin

¹ Käsikirjoitus 18,1891

² Review and Herald, 15.11.1892

³ Review and Herald, 15.11.1892

vanhemmat elävät, heidän kunnioittamisensa pitäisi olla lapsille ilo. Heidän pitäisi jakaa iloa ja päivänpaistetta iäkkäiden vanhempien sa elämään niin paljon kuin suinkin voivat. Heidän pitäisi tasoittaa vanhempiansa polkua aina hautaan asti. Tässä maailmassa ei ole parempaa suositusta kuin se, että lapsi on kunnioittanut vanhempiaan, eikä taivaan kirjoissa parempaa merkintää kuin se, että hän on rakastanut ja kunnioittanut isäänsä ja äitiänsä.⁴

kiittämättömyys vanhempia kohtaan. — Onko mahdollista, että lapset voivat tulla niin kuuroiksi isän ja äidin tarpeille, etteivät he halua poistaa kaikkia mahdollisuuksiensa rajoissa olevia murheen syitä ja huolehtia heistä väsymättömästi ja rakastaen? Voiko olla mahdollista, etteivät he mielihyvin pyrkisi tekemään vanhempiansa viimeisistä päivistä heidän parhaita päiviään? Miten poika tai tytär voi olla halukas jättämään isän tai äidin vieraiden huollettaviksi! Vaikka äiti olisi kärttyisä eikä uskovainen, se ei vapauta lasta siitä velvollisuudesta, jonka Jumala on asettanut hänelle vanhempiansa huolehtimisesta.⁵

Jotkut vanhemmat ovat itse syypäät kunnioituksen puuttumiseen. — Kun vanhemmat sallivat lapsen käyttäytyä epäkunnioitavasti heitä kohtaan, sallivat heidän puhua kärttyisästi ja jopa karkeasti, korjataan siitä myöhempinä vuosina kauhistavaa satoa. Kun vanhemmat jättävät vaatimatta lapsiltaan ripeää ja täyttä kuuliaisuutta, he eivät saa lasketuksi lapsensa luonteelle oikeaa perustusta. He totuttavat lapsensa sellaisiksi, etteivät nämä vanhoinakaan kunnioita heitä, vaan tuottavat murhetta kuolemaa lähestyville vanhemmillemme, ellei Kristuksen armo muuta lasten sydäntä ja uudista heidän luonnettaan.⁶

[339] **Älkää kostako epäoikeudenmukaisille vanhemmillenne.** — Eräs henkilö sanoi äidistään: ”Vihasin aina äitiäni, ja äitini vihasi minua.” Nämä sanat on merkitty taivaan kirjoihin paljastettaviksi tuomiopäivänä, jolloin jokainen saa palkan tekojensa mukaan.

Jos lapsista tuntuu, että heitä kohdeltiin lapsuudessa ankarasti, voivatko he kasvaa armossa ja Kristuksen tuntemisessa ja heijastaa hänen kuvaansa, jos he hautovat kosta vanhempiaan kohtaan varsinkin, kun nämä ovat vanhoja ja heikkoja? Eikö juuri vanhempien

⁴Review and Herald, 15.11.1892

⁵Review and Herald, 15.11.1892

⁶Käsikirjoitus 18,1891

avuttomuus vetoa lasten rakkauteen? Eivätkö iäkkään isän ja äidin välttämättömät tarpeet herätä sydämen jaloja tunteita, ja eikö heidän lastensa tule Kristuksen armon avulla kohdella vanhempiaan lempeän huomaavasti ja kunnioittavasti? Älkää kasvattako sydäntänne teräksenkovaksi isää ja äitiä kohtaan! Miten Kristuksen nimeä tunnustava tytär voi hautoa vihaa äitiään kohtaan, varsinkin, jos tämä on sairas ja vanha? Saakoot kristillisen elämän suloisimmat hedelmät, ystävällisyys ja rakkaus, saada sijaa lasten sydämässä heidän suhteessaan vanhempiinsa.⁷

Suhtaudu kärsivällisesti heikkouksiin. — On kauheata ajatella lapsen suhtautuvan vihaten äitiinsä, joka on tullut vanhaksi ja heikoksi ja jossa on ilmennyt toiseen lapsuuteen liittyviä luonteen heikkouksia. Miten kärsivällisesti ja hellästi pitäisikään lasten kohdella sellaista äitiä! Häntä pitäisi puhutella hellästi ja mieltä ärsyttämättä. Tosi kristitty ei koskaan ole epäystävällinen eikä missään oloissa lyö laimin isäänsä ja äitiänsä, vaan noudattaa käs-kyä: ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi.” Jumala on sanonut: ”Nouse harmaapään edessä ja kunnioita vanhusta.” --

Lapset, antakaa heikkojen ja itsestään huolehtimaan kykenevämmien vanhempienne kokea viimeiset päivänsä tyytyväisyyden, rauhan ja rakkauden täyteisiksi. Sallikaa heidän Kristuksen tähden viimein nukkua pois kuullen teiltä vain ystävällisiä, rakkaita, armollisia ja anteeksiantavia sanoja. Sinä toivot Herran rakastavan ja armah tavan sinua, antavan sinulle anteeksi ja tukevan sinua tautivuoteessa. Etkö siis kohtelisi toisia niin kuin toivoisit sinua kohdeltavan?⁸

[340]

Jumalan suunnitelma iäkkäiden henkilöiden huolehtimisesta. — Iäkkäistä, omaa kotia vailla olevista veljistä ja sisarista huolehtiminen on jatkuvasti kipeä kysymys. Mitä heidän hyväkseen voidaan tehdä? Se valo, jonka Jumala on minulle antanut, on toistettu aina uudelleen: parasta ei ole perustaa vanhusten huoltolaitoksia, missä he voisivat asua yhdessä. Heitä ei pitäisi myöskään lähettää pois kotoa hoidettaviksi. Kunkin perheen jäsenet hoitakoot omat sukulaisensa. Kun se ei ole mahdollista, tämä tehtävä kuuluu seurakunnalle, ja se tulisi ottaa vastaan sekä velvollisuutena

⁷Käsikirjoitus 18,1891

⁸Käsikirjoitus 18,1891

että etuoikeutena. Kaikki, joilla on Kristuksen henki, suhtautuvat heikkoihin ja vanhuksiin erityisen kunnioittavasti ja hellästi.⁹

Tyydytystä ja iloa tuottava etuoikeus. — Ajatus, että lapset ovat huolehtineet vanhempiensa hyvinvoinnista, tuo heille tyydytystä läpi koko elämän ja tuottaa erityistä iloa silloin, kun he itse tarvitsevat myötätuntoa ja rakkautta. Ne, joiden sydän uhkuu rakkautta, pitävät kuolemaa lähestyvien vanhempiensa polun tasoittamista verrattomana etuoikeutenaan. He iloitsevat siitä, että saavat osaltaan tuoda lohtua ja rauhaa rakkaiden vanhempiensa viimeisiin päiviin. Toisenlainen menettely kuin tämä, poikien ja tyttöjen ystävällisten palvelusten kieltäminen avuttomilta vanhuksilta, täyttäisi sielun murheella ja päivät katumuksella, ellei sydämemme ole paatunut ja kylmä kuin kivi.¹⁰

---

⁹Testimonies for the Church, osa 6, s. 272

¹⁰Review and Herald, 15.11.1892

Jakso 13—Rahan käyttö

[341]

[342]

Luku 60—Jumalan taloudenhoitajia

[343]

Meidän tulee tunnustaa Jumalan omistusoikeus. — Liiketoiminnan rehellisyyden ja sen todellisen menestymisen perusta on Jumalan omistusoikeuden tunnustaminen. Kaiken Luojana hän on alkuperäinen omistaja. Me olemme hänen taloudenhoitajiaan. Kaiken, mitä meillä on, hän on antanut meille käytettäväksi hänen ohjeittensa mukaan.

Tämä on jokaisen ihmisen velvollisuus. Se käsittää kaiken inhimillisen toiminnan. Tunnustimmepa sen tai emme, olemme taloudenhoitajia, joille Jumala on antanut lahjoja ja kykyjä sekä asettanut maailmaan tekemään hänen määräämänsä työtä.¹

Raha ei ole meidän omaamme; talot ja maat, taulut ja kalusteet, vaatteet ja ylellisyysesineet eivät ole meidän omaisuuttamme. Olemme pyhiinvaeltajia ja muukalaisia. Meille on suotu vain sellaista, mikä on välttämätöntä terveydelle ja elämälle. — — Huostaamme uskotaan ajallisia siunauksia, jotta kävisi ilmi, voidaanko meille uskoa iankaikkista rikkautta. Jos selviydymme Jumalan kokeesta, saamme sen ostetun omaisuuden, joka on oleva meidän omamme — kirkkauden, kunnian ja kuolemattomuuden.²

Olemme tilivelvollisia. — Jos oma kansamme vain sijoittaisi Jumalan työhön ne hoitoonsa uskotut rahat, jotka he nyt kuluttavat halujensa tyydyttämiseen ja epäjumalain palvelukseen, he kokoaisivat aarteensa taivaaseen ja tekisivät juuri sitä työtä, jota Jumala odottaa heidän tekevän. Mutta vertauksen rikkaan miehen tavoin hekin elävät ”ilossa loisteliaasti” (Luuk. 16: 19). Rahat, jotka Jumala on lainannut heidän hoitoonsa käytettäväksi hänen nimensä kunniaksi, he tuhlaavat ylellisyyksiin. He eivät pysähdy ajattelemaan tilivelvollisuuttaan Jumalalle. He eivät pysähdy miettimään, että pian koittaa tilinteon päivä, jolloin heidän on tehtävä tili taloudenhoidostaan.³

[344]

¹Education, s. 137

²Kirje 8,1889

³Kirje 21,1898

Meidän tulisi aina muistaa, että tuomiolla meidän on vastattava tavasta, jolla käytämme Jumalan rahaa. Paljon kulutetaan itsekkäästi omien halujen tyydyttämiseen, mikä ei koidu tosi hyväksi, vaan pelkäksi vahingoksi. Jos myönnämme, että Jumala on kaiken hyvän antaja ja että raha on hänen, käytämme sitä viisaasti ja hänen pyhän tahtonsa mukaisesti. Maailma, sen tavat ja muodit eivät ole meidän mittapuitamme. Emme halua mukautua sen tottumuksiin emmekä antaudu omien halujemme johdettaviksi.⁴

Voimme rahankäytöllämme edistää hengellistä kasvua pitämällä rahaa pyhänä lainana eikä ylpeyden, turhamaisuuden, ruokahalun tai intohimojen ruokkimiseen käytettävänä omaisuutena.⁵

Minulle näytettiin, että muistiin kirjoittava enkeli tekee tarkan merkinnän jokaisesta Jumalalle pyhitetyistä ja tuodusta uhrista sekä näin annettujen varojen lopullisesta määrästä. Jumalan silmä havaitsee jokaisen pikku rovonkin, joka pyhitetään hänen työhönsä, ja antajan halukkuuden tai vastahakoisuuden. Myös antamisen vaikutin merkitään muistiin.⁶

Järjestelmällistä antamista perhepiirissä. — ”Pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästäen menestymisensä mukaan.” Perheen jokainen jäsen vanhimmasta nuorimpaan voi osallistua tähän hyväntekeväisyystyöhön. — Järjestelmällinen hyväntekeväisyys-suunnitelma * suojaa jokaista perhettä kiusaukselta kuluttaa varoja tarpeettomiin tavaroihin. Varsinkin rikkaille se tulee osoittautumaan siunaukseksi varjelemalla heitä lankeamasta tuhlaavaisuuteen.

Jumalan vaatimukset jokaisen perheen suhteen muistuvat viikoittain mieleen, kun kukin perheenjäsen toteuttaa suunnitelmaa tunnollisesti. Kun he kieltäytyvät jostakin tarpeettomasta, jotta heillä olisi varoja annettavaksi seurakunnan rahastoon, heidän mieleensä painuu arvokas opetus itsekieltäytyksestä Jumalan kunniaksi. Kerran viikossa jokainen joutuu kasvokkain kuluneen viikon tekemisten kanssa — varojen kanssa, jotka hänellä olisi ollut, jos olisi ollut taloudellinen mutta jotka jäivät tuhlaavaisuuden vuoksi säästymättä.

[345]

⁴Kirje 8,1889

⁵Kirje 8,1889

⁶Testimonies for the Church, osa 2, s. 518,519

*Tässä viitataan seurakunnassamme alkuaikoina käytössä olleisiin suunnitelmiin, joiden mukaan viikoittain pantiin sivuun kymmenykset ja lahjat. — Kirjan kokoojat

Omatunto tuodaan Jumalan eteen ja se joko kiittää tai syyttää ihmistä. Hän oppii, että säilyttääkseen mielenrauhansa ja Jumalan suosion hänen täytyy syödä, juoda ja pukeutua hänen kun-riakseen.⁷

Jumalan vaatimukset ensi sijalle. — Jumalan vaatimukset ovat ensimmäisellä sijalla. Emme tee hänen tahtoaan, jos uhraamme hänelle sen, mikä on jäänyt jäljelle tuloistamme, kun olemme ensin täyttäneet kaikki omat kuvitellut tarpeemme. Ennen kuin käytämme mitään osaa ansiostamme, meidän tulee erottaa siitä hänen vaatimansa osa ja antaa se hänelle. Vanhan liiton aikana annettiin kiitosuhrin alati palaa alttarilla muistuttamassa ihmisen loputtomasta kiitollisuudenvelasta Jumalalle. Jos menestymme ajallisissa toimissamme, se on Jumalan siunausta. Osa näistä tuloista on uhrattava köyhille, ja suuri osa on käytettävä Jumalan työhön. Kun olemme luovuttaneet Jumalalle hänen vaatimansa osan, hän siunaa ja pyhittää loput omaan käyttöömme. Mutta kun ihminen ryöstää Jumalalta pidättäen häneltä sen, minkä hän vaatii, tulee kirous kaiken osaksi.⁸

[346] **Muista puutteenalaisia.** — Jos haluamme edustaa Kristuksen luonnetta, on kaikki itsekkyyys karkotettava sielusta. Jouduttaessamme sitä työtä, jonka hän on antanut tehtäväksemme, meidän on välttämätöntä antaa varoistamme jokainen ropo, jota ilman voimme tulla toi meen. Saamme kuulla perheissä vallitsevasta köyhyydestä ja häädästä, ja ahdistettuja ja kärsiviä on avustettava. Tiedämme hyvin vähän kaikkialla ympärillämme olevasta inhimillisestä kärsimyksestä, mutta tilaisuuden tullen meidän tulisi olla valmiita välittömästi auttamaan niitä, jotka ovat ankaran paineen alaisina.⁹

Rahan tuhlaaminen ylellisyysesineisiin riistää köyhien ruokaan ja vaatetukseen tarvittavia varoja. Se mikä kulutetaan ylpeyden tyydyttämiseksi vaatteisiin, rakennuksiin, huonekaluihin ja koristeisiin, lievittäisi monien onnettomien ja kärsivien perheiden hätää. Jumalan taloudenhoitajien tulee huolehtia puutteenalaisista.¹⁰

Jumalan lääke itsekkyyteen ja ahneuteen. — Kieltäytykseen perustuva antaminen on suurenmoinen apu antajalle. Se kasvattaa

⁷Testimonies for the Church, osa 3, s. 412

⁸Testimonies for the Church, osa 4, s. 477

⁹Käsikirjoitus 25,1894

¹⁰Review and Herald, 8.12.1896

meitä ymmärtämään täydellisemmin hänen työtään, joka vaelsi ympäri ja teki hyvää, lievitti kärsimystä ja täytti hädänalaisten tarpeet.¹¹

Jatkuva uhrautuva hyväntekeväisyys on Jumalan lääke itsekkyyden ja ahneuden tuhoisiin synteihin. Jumala on asettanut järjestelmällisen hyväntekeväisyyden työnsä tueksi ja kärsivien ja puutteenaisten välttämättömien tarpeitten tyydyttämiseksi. Hän on säätänyt, että antamisesta pitäisi tulla tapa, jotta se voi vastustaa ahneuden vaarallista ja petollista syntiä. Jatkuva antaminen näivettää ahneuden. Jumala on tarkoittanut, että järjestelmällinen hyväntekeväisyys ottaisi ahneelta aarteet heti, kun ne on saatu, ja pyhittäisi ne Herralle, jolle ne kuuluvat. — -

Järjestelmällistä hyväntekeväisyyttä koskevan Jumalan suunnitelman jatkuva harjoittaminen vähentää ahneutta ja vahvistaa hyväntekeväisyyttä. Rikkauden karttuessa jopa jumalisiksi tunnustautuvat kiinnittävät sydämensä siihen, ja mitä enemmän he omistavat, sitä vähemmän he antavat Herran aarreaittaan. Näin rikkaus tekee ihmiset itsekkäiksi, ja omaisuuden kerääminen ruokkii ahneutta. Aktiivisesti harjoitettuna nämä paheet voimistuvat. Jumala tuntee tämän vaaran ja on ympäröinyt meidät omaa tuhoamme ehkäisevillä keinoilla. Hän vaatii jatkuvaa hyväntekeväisyyttä jotta tavaksi muodostuneen hyväntekeväisyyden voima murtaisi päinvastaisen tottumuksen voiman.¹²

[347]

---

¹¹The Youth's Instructor, 10. 9.. 1907

¹²Testimonies for the Church, osa 3, s. 548

Luku 61—Perheen rahankäytön periaatteita

Raha voi olla joko siunaus tai kirous. — Raha ei välttämättä ole kirous. Se on erittäin arvokasta, koska se oikein käytettynä voi edistää sielujen pelastusta ja koitua siunaukseksi toisille, jotka ovat meitä köyhempiä. Mutta varomattomasti ja epäviisaasti käytettynä — — raha koituu ansaksi käyttäjälleen. Se joka käyttää rahaa tyydyttäkseen ylpeyttään ja kunnianhimoaan, tekee sen pikemmin kiroukseksi kuin siunaukseksi. Raha koettelee jatkuvasti mieltymyksiä. Jokaisen, jonka tulot ylittävät hänen todelliset tarpeensa, pitäisi etsiä viisautta ja armoa tunteakseen oman sydämensä ja pitääkseen itsestään tarkan vaarin, jottei hän loisi kuviteltuja tarpeita ja tulisi uskottomaksi taloudenhoitajaksi, joka tuhlaa Herransa hänelle uskomia varoja.

Kun rakastamme Jumalaa yli kaiken, ajalliset asiat saavat mieltymyksissämme oikean paikan. Jos nöyrästi ja hartaasti tavoittelemme tietoa ja taitoa osataksemme käyttää Herramme omaisuutta oikein, me saamme viisautta ylhäältä. Kun ihminen antaa omille mieltymyksilleen ja haluilleen päätäntävällän ja hellii ajatusta, että raha voi tuoda onnea ilman Jumalan suosiotakin, rahasta tulee ihmistä hallitseva tyranni: ihminen luottaa siihen, arvostaa sitä ja palvoo sitä jumalanaan. Kunnia, totuus, vanhurskaus ja oikeus uhrataan sen alttarilla. Jumalan sanan käskyt syrjäytetään, ja Kuningas Mammonan synnyttämistä maailmallisista tavoista ja tottumuksista tulee hallitseva mahti.¹

Tavoitelkaa oman kodin suomaa turvallisuutta. — Miten erilainen maailma nykyisin olisikaan siveellisesti, hengellisesti ja ajallisesti, jos Jumalan lakeja olisi jatkuvasti noudatettu. Itsekkyys ja tärkeily eivät korostuisi kuten nyt, vaan jokainen vaalisi ystävällisesti toisten onnea ja hyvinvointia. — Rikkaat eivät sortaisi köyhempiä eivätkä toiset ajattelisi ja tekisi heidän puolestaan niin ajallisia kuin hengellisiäkin suunnitelmia, vaan köyhilläkin olisi mahdollisuus itsenäiseen ajatteluun ja toimintaan.

¹ Kirje 8, 1889

Oman kodin omistamisen tunne kannustaisi heitä pyrkimään eteenpäin. Pian he oppisivat suunnittelemaan yhtä ja toista, heidän lapsensa kasvatettaisiin ahkeriksi ja taloudellisiksi ja älyllinen taso kohoaisi huomattavasti. He tuntisivat olevansa ihmisiä eivätkä orjia ja voisivat saada menettämänsä itsekunnioituksen ja siveellisen riippumattomuuden takaisin.²

Neuvokaa kansamme jäseniä lähtemään suurista kaupungeista maaseudulle, missä he voivat hankkia pienen maapalan ja rakentaa kodin itselleen ja lapsilleen.³

Varoitus kotien myymisestä. — On köyhiä ihmisiä, jotka kirjoittavat minulle ja kysyvät, tulisiko heidän myydä kotinsa ja antaa tulot Jumalan työhön. He sanovat, että varojen pyynnöt liikuttavat heidän sydäntään, ja he haluaisivat tehdä jotakin Mestarilleen, joka on tehnyt kaikkensa heidän hyväkseen. Tällaisille tahdon sanoa: 'Kenties velvollisuutenne ei ole myydä pieniä kote-jaanne juuri nyt, mutta kääntykää itse Jumalan puoleen, niin hän varmasti vastaa hartaaseen rukoukseenne, kun pyydätte häneltä viisautta ymmärtääksenne velvollisuutenne.'⁴

Jumala ei nyt vaadi taloja, joita hänen kansansa tarvitsee asunoihin. Mutta jos ne, jotka elävät yltäkülläisyydessä, eivät kuule hänen ääntään, irrottaudu maailmasta ja uhraa Jumalalle, hän kulkee heidän ohitse ja kutsuu niitä, jotka ovat halukkaat tekemään mitä tahansa Jee suksen hyväksi, jopa myymään kotinsa hänen työnsä tarpeiden tyydyttämiseksi.⁵

[350]

Kunnioitettavaa riippumattomuutta. — Yhdenlainen riippumattomuus ansaitsee kiitoksen. On oikein pyrkiä tulemaan omillaan toimeen sen sijaan, että olisi riippuvainen toisista. Halu tulla omillaan toimeen perustuu jaloihin ja yleisiin pyrkimyksiin. Uutteruus ja säästäväisyys ovat välttämättömiä.⁶

Tulojen ja menojen pitäminen tasapainossa. — Monet, kovin monet, eivät ole harjoittaneet itseään niin, että pystyisivät pitämään menonsa tulojen rajoissa. He eivät opi sopeutumaan olosuhteisiin.

²Historical Sketches of SDA Foreign Missions, s. 165,166

³General Conference Bulletin, 6. 4. 1903

⁴Testimonies for the Church, osa 5, s. 734.

⁵Review and Herald, 16.9.1884

⁶Testimonies for the Church, osa 2, s. 308

He ottavat yhä uutta lainaa ja velkaantuvat korviaan myöten, mikä sitten lannistaa ja masentaa heidät.⁷

Pidä kirjaa menoistasi. — Vaimon ja äidin tapa hemmotella itseään tai harkinnan ja taidon puute saattavat jatkuvasti verottaa perheen varoja. Kuitenkin tuo äiti voi ajatella tekevänsä parhaansa, koska häntä ei ole koskaan opetettu rajoittamaan omia eikä lastensa tarpeita, eikä häneltä ole koskaan vaadittu taitoa ja harkintaa talousasioissa. Sen tähden jokin perhe saattaa tarvita elatukseensa kaksi kertaa niin paljon kuin toinen samankokoinen perhe.

Kaikkien tulisi oppia pitämään kirjaa tuloistaan ja menoistaan. Jotkut lyövät tämän laimin tarpeettomana, mutta se on väärin. Kaikki menot pitäisi tarkoin kirjata.⁸

Tuhlaavaisuuden huonot seuraukset. — Herra on nähnyt hyväksi esittää minulle tuhlaavaisuuden huonot seuraukset, jotta voisin kehottaa vanhempia opettamaan lapsensa ehdottoman säästäväisiksi. Opettakaa heille, että raha, joka on käytetty sellaiseen, mitä he eivät tarvitse, on käytetty väärin.⁹

[351] Jos olet tottunut tuhlaamaan, luovu tavastasi. Ellet tee niin, tulet aina olemaan vararikon partaalla. Säästäväisyys, ahkeruus ja itsehillintä ovat lapsillenne arvokkaampi perintö kuin runsaat myötäjäiset.

Olemme vieraita ja muukalaisia maan päällä. Älkäämme kulluttako varojamme sellaisten halujen tyydyttämiseen, jotka Jumala tahtoisi meidän pitävän kurissa. Edustakaamme oikein uskoamme rajoittamalla tarpeitamme.¹⁰

Nuhteita tuhlaailusta eräälle vanhemmalle. — Et osaa käyttää rahaa taloudellisesti etkä opi mukauttamaan tarpeitasi tulojesi mukaisiksi. — Haluat innokkaasti saada rahaa voidaksesi käyttää sitä vapaasti mielesi mukaan. Opetuksesi ja esimerkkisi ovat osoittautuneet kiroukseksi lapsillesi. Miten vähän he välittävätkään periaatteista! He muistavat Jumalaa yhä vähemmän, pelkäävät vähemmän hänen mielipahaansa ja sietävät rajoituksia huonommin. Mitä helpommin rahaa saadaan, sitä vähemmän tunnetaan kiitollisuutta.¹¹

⁷Review and Herald, 19.12.1893

⁸Gospel Workers, s. 460

⁹Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 63

¹⁰Review and Herald, 24.12.1903

¹¹Kirje 8,1889

Yli varojensa elävälle perheelle. — Teidän pitäisi varoa elämästä yli varojenne. Hillitkää tarpeitanne.

On kovin ikävää, että vaimosi on varojen käytössä siinä määrin sinun kaltaisesi, ettei hän voi tässä kohdin olla sinulle avuksi valvomalla pieniä menoja suurten vuotojen välttämiseksi. Perheenne taloudenhoidossa ilmenee jatkuvasti tarpeettomia kuluja. Vaimosi haluaa pukea lapsensa yli varojenne. Tästä syystä lapsissanne kehittyvät mieltymyksiä ja tapoja, jotka tekevät heistä turhamaisia ja ylpeitä. Jos oppisitte taloudellisiksi ja näkisitte, mitä vaaroja tällaisessa vapaassa varojen käytössä on itsellenne, lapsillenne ja Jumalan asialle, saisitte kristillisen luonteenne täydellistymiselle välttämättömän kokemuksen. Ellette saa sellaista kokemusta, lapsenne kantavat puutteellisen kasvatuksen muovaamaa luonnetta lopun ikänsä. — -

En haluaisi kehottaa teitä keräämään varoja säästöön — se olisi teille vaikeaa — mutta haluaisin neuvoa teitä molempia käyttämään rahanne säästeliäästi ja opettamaan päivittäisellä esimerkillänne lapsillenne säästäväisyyttä, itsekieltäymystä ja taloudellisuutta. He tarvitsevat ohjein ja esimerkein annettua kasvatusta.¹²

[352]

Erästä perhettä kehotetaan itsekieltäymykseen. — Minulle näytettiin, että teillä, veljeni ja sisareni, on paljon opittavaa. Ette ole eläneet varojenne mukaan. Ette ole oppineet elämään säästäväisesti. Vaikka saattekin hyvää palkkaa, ette tiedä, miten saisitte sen riittämään mahdollisimman pitkälle. Te tyydytätte mielitekojanne tai ruokahaluanne ettekä käytä harkintaa. Toisinaan kulutatte rahaa sellaiseen ruokaan, mihin uskonveljillänne ei ole varaa. Dollareita luiskahtaa kukkarostanne kovin helposti. — Teidän molempien on vielä opittava itsekieltäymyksen läksy.¹³

Vanhempien pitäisi oppia elämään varojensa mukaan. Heidän pitäisi kehittää lapsissaan itsekieltäymystä opettaen heitä ohjein ja esimerkein. Heidän pitäisi rajoittaa ja yksinkertaistaa tarpeitaan, jotta heillä olisi aikaa henkiselle kehitykselle ja hengellisille asioille.¹⁴

Hemmottelu ei ole rakkauden ilmaus. — Älkää kasvattako lapsianne ajattelemaan, että rakkautenne heihin täytyy ilmetä heidän ylpeytensä, hillittömyytensä ja komeilunhalunsa hemmotteluna. Nyt

¹²Kirje 23,1888

¹³Testimonies for the Church, osa 2, s. 431, 432

¹⁴Review and Herald, 24. 6.1890

ei ole aikaa pohtia, miten rahaa kulutettaisiin. Käyttäkää kekseliäisyyttänne yrittäessänne olla säästäväisiä.¹⁵

Taloudellisuus ja anteliaisuus kulkevat käsikädessä. — Aikamme nuorilla on taipumus halveksia ja lyödä laimin säästäväisyyttä ja sekoittaa se kitsauteen ja ahdasmielisyyteen. Mutta taloudellisuus ja hyvin avarat ja ennakkoluulottomat näkemykset ja tunteet kulkevat käsi- kädessä; mitään tosi anteliaisuutta ei voi ilmetä siellä, missä säästäväisyyttä ei harjoiteta. Kenenkään ei tulisi pitää säästäväisyyden ja tähdeiden käyttötapojen etsimistä arvoaan alentavana.¹⁶

Toinen äärimmäisyys — epäviisas säästäväisyys. — Jumalalle ei koidu kunniaa siitä, että ruumista laiminlyödään tai sille tehdään väkivaltaa ja se saatetaan niin sopimattomaksi hänen palvelukseensa. Perheenäidin tärkeimpiä velvollisuuksia on huolehtia perheensä jäsenten ruumiinkunnosta hankkimalla sille maukasta ja vahvistavaa ruokaa. On paljon parempi koettaa tulla toimeen huokeilla vaatteilla ja huonekaluilla kuin kitsastella ruoan hankinnassa.

Jotkut emännät supistavat ruokamenoja voidakseen järjestää kalliita kutsuja vieraille. Tämä on järjetöntä. Vieraiden kestityksessä tulisi noudattaa suurempaa yksinkertaisuutta. Asetettakoot oman perheen tarpeet etusijalle.

Ymmärtämätön taloudenhoito ja teennäiset tavat estävät usein osoittamasta vieraanvaraisuutta siinä, missä sitä tarvittaisiin ja missä se olisi siunaukseksi. Meidän tulisi varata ruokaa jokapäiväisille aterioillemme niin, että voisimme lausua odottamattomankin vieraan tervetulleeksi aterialle sen aiheuttamatta emännälle ylimääräistä vaivaa.¹⁷

Säästäväisyys ei milloinkaan saa ilmetä riittämättömien aterioiden tarjoamisena. Oppilaiden tulee saada runsaasti terveellistä ruokaa. Mutta kootkoot ruoanvalmistuksesta vastaavat kaikki tähteet talteen, ettei mitään mene hukkaan.¹⁸

Säästäväisyys ei ole kitsastelua vaan järkevää varojen käyttöä, koska suuri työ on tehtävänä.¹⁹

¹⁵Testimonies for the Church, osa 6, s. 451

¹⁶Testimonies for the Church, osa 5, s. 400

¹⁷Ministry of Healing, s. 322

¹⁸Testimonies for the Church, osa 6, s. 209

¹⁹Kirje 151,1899

Hanki mukavuuksia vaimon työn keventämiseksi. — Veli E:n perhe elää erittäin ankarien taloudellisten periaatteiden mukaisesti. — Veli E. oli tunnontarkasti päättänyt olla rakentamatta mukavaa halkovajaa ja keittiötä suurelle perheelleen, koska hän ei katsonut voivansa sijoittaa varoja henkilökohtaisiin mukavuuksiin, kun rahaa tarvittiin Jumalan työn edistämiseen. Koetin osoittaa hänelle, että hänen lastensa terveydelle ja moraalille oli välttämätöntä, että hän tekisi kotinsa miellyttäväksi ja hankkisi mukavuuksia vaimonsa työn keventämiseksi.²⁰

[354]

Varoja vaimon omaan käyttöön. — Teidän tulee auttaa toisianne. Ei ole mikään hyve pitää kukkaron nyörejä niin tiukalla, ettet anna rahaa vaimollesi.²¹

Sinun pitäisi antaa vaimollesi tietty summa viikoittain ja antaa hänen tehdä tällä rahalla mitä hän haluaa. Et ole antanut hänelle tilaisuutta harjaannuttaa harkinta- kykyään tai makuaan, koska sinulla ei ole oikeaa käsitystä asemasta, joka vaimolla tulisi olla. Vaimollasi on jalo ja tasapainoinen mielenlaatu.²²

Anna vaimollesi osa saamistasi varoista. Anna se hänelle omaksi ja anna hänen käyttää se niin kuin hän haluaa. Hänen olisi pitänyt saada käyttää ansaitsemansa varat parhaan harkintansa mukaan. Jos hänellä olisi ollut omaan käyttöönsä tietty summa, jonka käytöstä hänen ei olisi tarvinnut tehdä tiliä, se olisi suuresti huojentanut hänen mieltään.²³

Tavoitelkaa viihtyisyyttä ja terveellisyyttä. — Veli P. ei ole käyttänyt varoja järkevästi. Hänen lastensa toivomukset ja halut ovat ohjanneet häntä enemmän kuin terve arvostelukyky. Hän ei anna hallussaan oleville varoille niille kuuluvaa arvoa eikä käytä niitä varovasti kaikkein tarpeellisimpiin tavaroihin, etenkin sellaisiin, joita hänellä täytyy olla viihtyäkseen ja pysyäkseen terveenä. Koko perheen täytyy tehdä parannusta tässä suhteessa. Perheessä tarvitaan monia esineitä mukavuuden ja viihtyisyyden vuoksi. Järjestyksen ja järjestelmällisyyden väheksyminen perheasioiden hoidossa on turmiollista ja aiheuttaa suurta haittaa.²⁴

²⁰Kirje 9,1888

²¹Kirje 65,1904

²²Kirje 47,1904

²³Kirje 157,1903

²⁴Testimonies for the Church, osa 2, s. 699

[355] Emme voi tulla puhtaammiksi tai pyhemmiksi pukeutumalla säkkiin tai jättämällä kodin vaille kaikkea sitä, mikä luo viihtyisyyttä, aistikkuutta tai mukavuutta.²⁵

Jumala ei vaadi kansaansa pidättymään sellaisesta, mikä on todella tarpeen sen terveydelle ja viihtyvyydelle, mutta hän ei hyväksy kevytmielisyyttä, kohtuuttomuutta eikä komeilua.²⁶

Opi säästämään ja kuluttamaan oikeaan aikaan. — Sinun pitäisi oppia tietämään, milloin tulee säästää ja milloin kuluttaa. Emme voi olla Kristuksen seuraajia, ellemme kiellä itseämme ja ota ristiämme. Meidän pitäisi maksaa velkamme aina tunnollisesti, ottaa kiinni karanneet silmukat, ommella kiinni purkautuvat reunat ja tietää, mikä todella on omaamme. Sinun pitäisi laskea yhteen kaikki itsekkäisiin mielitekoihin käytetyt pikku summat. Sinun pitäisi huomata, milloin käytät rahaa vain makuaistin hemmotteluun sekä ruokahalun turmelemiseen. Tarpeettomiin herkkuihin käytetty raha voitaisiin käyttää kodin todellisen viihtyisyyden ja mukavuuden lisäämiseen. Älä silti kitsaile; ole rehellinen itsellesi ja uskonveljillesi. Kitsaus on Jumalan runsaiden lahjojen väärinkäyttöä. Tuhlaavaisuus on niinikään väärinkäyttöä. Pikkumenoista, joita et pidä edes mainitsemisen arvoisina, kertyy lopulta huomattavan suuria summia.²⁷

Jumalalle antautunut sielu saa valoa. — Tässä ei ole tarpeen kuvata yksityiskohtaisesti, miten säästäväisyyttä voidaan kussakin tapauksessa toteuttaa. Ne jotka ovat täysin antautuneita Jumalalle ja ottavat hänen sanansa oppaakseen, tulevat tietämään, miten heidän tulee menetellä kaikissa elämän velvollisuuksissa. He oppivat Jeesuksesta, joka on hiljainen ja nöyrä sydämeltä, ja harrastaessaan Kristuksen sävyisyyttä he sulkevat oven lukemattomilta kiusauksilta.²⁸

²⁵Review and Herald, 16. 5.1882

²⁶Review and Herald, 19.12.1893

²⁷Kirje 11,1888

²⁸Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 63

Luku 62—Olkaa säästäväisiä

[356]

[357]

”Kootkaa tähteeksi jääneet palaset”. — Kristus antoi kerran opetuslapsilleen säästäväisyydestä opetuksen, joka on perusteellisen tutustumisen arvoinen. Hän ruokki ihmeteollaan tuhansia, jotka olivat kuunnelleet hänen opetuksiaan, mutta kun kaikki olivat syöneet itsensä kylläisiksi, hän ei antanut heittää tähteeksi jääneitä palasia hukkaan. Hän joka kykeni ruokkimaan suuren nälkäisen kansanjoukon jumalallisella voimallaan, kehotti opetuslapsiaan keräämään tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan. Tämä opetus annettiin yhtä lailla meille kuin Jeesuksen aikalaisillekin. Jumalan Poika huolehtii ajallisen elämän tarpeista. Hän ei halveksinut aterialta tähteeksi jääneitä palasiakaan, vaikka hän kykeni järjestämään juhla-aterian aina kun vain halusi.¹

Jeesuksen Kristuksen opetukset on pantava täytäntöön jokapäiväisen elämän jokaisella alueella. Kaikessa on harjoitettava säästäväisyyttä. Kootkaa tähteeksi jääneet palaset, ettei mitään joutuisi hukkaan. On olemassa uskontoa, joka ei kosketa sydäntä ja joka sen vuoksi jää pelkiksi sanoiksi. Se ei yllä käytännön elämään. Uskonnollisen velvollisuuden ja liike-elämälle ominaisen tarkan inhimillisen harkinnan täytyy liittyä toisiinsa.²

Olkaa itsekieltäymyksessä Kristuksen seuraajia. — Oppiakseen tuntemaan ihmisiä kohtaavia pettymyksiä, koetuksia ja murheita Kristus laskeutui vaivan ja nöyryytyksen alimpiin syvyyksiin. Hän on kulkenut tien, jota hän kehottaa seuraajiaan vaeltamaan. Hän sanoo heille: ”Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon joka päivä ristinsä ja seuratkoon minua.” Kristityiksi tunnustautuvat eivät kuitenkaan aina halua toteuttaa käytännössä sitä itsekieltäymystä, johon Vapahtaja heitä kutsuu. He eivät halua hillitä toiveitaan ja halujaan, jotta heillä olisi enemmän annettavaa Herralle. Joku sanoo: ”Perheelläni on kallis maku, ja sen tyydyttäminen maksaa paljon.” Tämä osoittaa, että hänen ja per-

[358]

¹Testimonies for the Church, osa 4, s. 572, 573

²Käsikirjoitus 31,1897

heen on tarpeen oppia sitä säästäväisyyttä, joka ilmeni Kristuksen elämässä. --

Kaikki joutuvat kiusaukseen tyydyttää itsekkäitä, suurellisia halujaan, mutta muistakaamme, että elämän ja kirkkauden Herra tuli tähän maailmaan opettamaan ihmiskunnalle itsekieltäymystä.³

Ne, jotka eivät elä itselleen, eivät käytä viimeistä markaansa kuviteltujen tarpeittensa tyydyttämiseen ja mukavuuksien hankkimiseen, vaan pitävät mielessään, että ovat Kristuksen seuraajia ja että on muita, jotka tarvitsevat ruokaa ja vaatteita.⁴

Säästäkää edistääksenne Jumalan työtä. — Paljon voitaisiin sanoa nuorille heidän etuoikeudestaan edistää Jumalan asiaa oppimalla säästäväisyyttä ja itsekieltäymystä. Monet luulevat, että heidän täytyy tyydyttää mielihalujaan, ja voidakseen tehdä sen he totuttautuvat kuluttamaan kaikki tulonsa. Jumala haluaa meidän toimivan toisin. Teemme syntiä itseämme vastaan, kun tyydymme siihen, että meillä on riittävästi ruokaa, juomaa ja vaatteita. Jumalalla on varattuna meille jotakin ylevämpää kuin tämä. Kun olemme valmiit luopumaan itsekkäistä haluistamme ja käyttämään sielumme ja mieleemme voimat Jumalan asian edistämiseen, taivaalliset voimat työskentelevät kanssamme tehden meidät siunaukseksi ihmiskunnalle.

Ahkera ja säästäväinen nuori, vaikka olisi köyhäkin, voi säästää jotakin Jumalan asiaa varten.⁵

Kiusaus tuhlati rahaa. — Kun sinulla on kiusaus käyttää rahaa rihkamaan, sinun tulisi muistaa, miten epäitsek- käästi ja uhrautuvasti Kristus eli pelastaakseen langenneen ihmisen. Lapsiamme pitäisi opettaa harjoittamaan itsekieltäymystä ja itsehillintää. Syynä siihen, että niin monet saarnaajat tuntevat olevansa taloudellisesti ahtaalla, on se, etteivät he hillitse mielihalujaan ja taipumuksiaan. Monet miehet joutuvat vararikkoon ja hankkimaan rahaa epärehellisin keinoin siksi, että he pyrkivät tyydyttämään vaimonsa ja lastensa turhamaisia mielihaluja. Miten huolellisia isien ja äitien tulisikaan olla opettaes-saan lapsilleen taloudellisuutta ohjein ja esimerkein.⁶

³Kirje 4a, 1902

⁴Review and Herald, 21. 8. 1894

⁵The Youth's Instructor, 10.9. 1907

⁶Kirje 11,1888

Toivon saavani jokaisen vakuuttuneeksi siitä, että on vakava synti tuhлата Herran rahaa kuviteltuihin tarpeisiin. Vähäisiltä näyttävien summien kuluttaminen saattaa panna alulle kierteen, joka ulottuu iankaikkisuuteen asti. Kun oikeus istuu tuomiolle ja kirjat avataan, esitetään katseltavaksesi tiliesi tappiollisuus — se hyvä, mitä olisit voinut tehdä kerätyillä roposilla ja ne suuremmat summat, jotka käytettiin täysin itsekkäisiin tarkoituksiin.⁷

Valvo pennejäsi ja markkojasi. — Älä tuhlaa pennejäsi ja markkojasi turhiin ostoksiin. Kenties ajattelet, ettei näillä pikku summilla ole paljonkaan merkitystä, mutta niistä muodostuu suuri kokonaisuus. Jos voisimme, puhuisimme varojen puolesta, jotka käytetään tarpeettomiin esineisiin, vaatteisiin ja itsekkäitten halujen tyydyttämiseen. Monenlaista köyhyyttä ilmenee joka taholla. Jumala on antanut velvollisuudeksemme lievittää inhimillistä kärsimystä kaikin mahdollisin tavoin.

Herra haluaisi kansansa jäsenten olevan huomaavaisia ja huolehtivaisia. Hän toivoisi heidän opettelevan säästäväisiksi kaikessa, jotta he eivät tuhlaisi mitään.⁸

Summa, joka päivittäin käytetään tarpeettomuuksiin ajatellen, että sehän maksaa vain markan tai pari, näyttää varsin vähäiseltä. Mutta kun nämä markat kerrotaan vuodessa olevien päivien määrällä ja kun vuodet vierivät, luku näyttää miltei uskomattomalta.⁹

Älkää jäljitelkö muotia seuraavia naapureita. — Ei ole hyväksi teeskennellä rikasta tai jotain muuta kuin mitä olemme — hiljaisen ja nöyrän Vapahtajan nöyriä seuraajia. Meidän ei tule häiriintyä siitä, että naapurimme rakentavat ja kalustavat talonsa tavalla, jota meillä ei ole lupa seurata. Millä mielellä Jeesus mahtaakaan katsella, kun tyydytämme ruokahaluamme itsekkäästi, kestitämme vieraitamme tai toteutamme omia mielitekojamme! Pyrkimys herättää huomiota tai sallia valvonnassamme olevien lastemme tehdä niin koituu meille ansaksi.¹⁰

Ellen Whiten lapsuusvuosien kokemus. — Jo kaksi-toistavuotiaana tiesin, mitä säästäminen merkitsi. Sisareni kanssa saimme ammattiin tähtäävää opetusta, ja vaikka ansaitsimme tavallisesti vain

⁷Review and Herald, 11. 8.1891

⁸Kirje 21,1898

⁹Christian Temperance and Bible Hygiene,

¹⁰Kirje8,1889

25 centtiä päivässä, pystyimme tästä summasta säästämään hiukan lähetystyöhön. Säästimme vähän kerrallaan, kunnes meillä oli 30 dollaria. Kun sitten sanoma Herran pikaisesta tulemisesta ihmisiä ja varoja koskevine kutsuineen saavutti meidät, tunsimme etuoikeudeksemme luovuttaa 30 dollaria isälle ja pyytää häntä hankkimaan sillä kirjasia ja lehtisiä sanoman levittämiseksi pimeydessä oleville. — — Rahalla, jonka olimme ansainneet työllämme, sisareni ja minä hankimme itsellemme vaatteita. Meillä oli tapana ojentaa rahamme äidille ja sanoa: ”Osta sinä niin, että kun olemme maksaneet vaatteemme, jotakin jää lähetystyöhön.” Hän teki kuten pyysimme rohkaisten siten meidän lähetyshenkeämme.¹¹

Säästäkää periaatteellisista syistä. — Ne jotka ovat alttiita antamaan, kun pyydetään varoja Jumalan työhön sekä kärsivien ja puutteessa olevien auttamiseen, eivät ole veltoja, huolettomia ja hitaita liiketoimissaankaan. He huolehtivat aina siitä, että heidän menonsa pysyvät heidän tulojaan pienempinä. He ovat säästäväisiä periaatteellisista syistä: he katsovat velvollisuudekseen säästää, jotta heillä olisi jotakin annettavaa.¹²

---

¹¹The Youth's Instructor, 10.9.1907

¹²Testimonies for the Church, osa 4, s. 573

Luku 63—Rahan ansaitsemisen ja käytön opettaminen lapsille

[361]

Opettakaa yksinkertaisia tapoja päivittäisessä elämässä. — Vanhempien tulee kasvattaa ja totuttaa lapsensa itsehillintään ja itsekieltämykseen. Heidän tulee jatkuvasti muistuttaa lapsia heidän velvollisuudestaan noudattaa Jumalan sanaa ja elää palvellakseen Jeesusta. Heidän tulee opettaa lapsilleen, että näiden tulee elää vaatimattomasti ja karttaa kalliita vaatteita, kallista ruokaa, kalliita taloja ja kalliita huonekaluja.¹

Lapset pitäisi hyvin nuorina opettaa lukemaan, kirjoittamaan, laskemaan ja pitämään omia tilejään. He voivat edistyä tässä tiedossa askel askeleelta, mutta ennen kaikkea muuta heille pitäisi opettaa, että Herran pelko on viisauden alku.²

Nuorten tulee ottaa huomioon perheen varallisuus. — Erheelliset käsitykset rahan käytöstä tekevät nuoret alttiiksi monille vaaroille. Rahaa ei pidä kantaa aina mukanaan ja käyttää sitä, ikään kuin sitä olisi tyhjenty- mätön varasto, josta sitä voidaan ammentaa tyydyttämään kaikki kuvitellut tarpeet. Rahaa on pidettävä lahjana, jonka Jumala on uskonut meille käytettäväksi hänen työhönsä rakentaaksemme sillä hänen valtakuntaansa. Nuorten tulee opetella rajoittamaan halujaan.³

Nuorten tulee ottaa huomioon perheen varallisuus. — Älä esitä monia pyyntöjä, varsinkaan, jos kodin menoihin käytettävissä olevat tulot ovat vähäiset. Sovita toiveesi van- hempiesi varojen mukai- siksi. Herra antaa arvoa epäitsekkäille pyrkimyksillesi. — — Ole uskollinen vähässä. Silloin sinulla ei ole vaaraa lyödä laimin vas- tuullisempiakaan asioita. Jumalan sana julistaa: ”Joka vähimmässä on uskollinen, on paljossakin uskollinen.”⁴

[362]

¹Review and Herald, 13. 11.1894

²Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 168,169

³Testimonies for the Church, osa 6, s. 214, 215

⁴Käsikirjoitus 2,1903

Opettakaa lapset arvostamaan rahaa. — Nuoret eivät arvosta vähällä vaivalla saamaansa rahaa. Joidenkin on tehtävä lujasti työtä ja nähtävä vaivaa saadakseen rahaa, mutta miten paljon paremmassa turvassa ovatkaan ne nuoret, jotka tietävät tarkoin, mistä heidän käyttövaransa tulevat, mitä heidän vaatetuksensa ja ruokansa maksaa ja mikä on kodin hinta!

Lapset voivat monin tavoin ansaita itse rahaa ja tuoda oman kiitosuhrinsa Jeesukselle, joka antoi henkensä heidän edestään. — Heille tulisi opettaa, ettei heidän pidä käyttää ansaitsemaansa rahaa kokemattoman mielensä mukaan vaan harkiten ja antaa siitä lähetystarkoituksiin. Heidän ei pitäisi tyytyä ottamaan rahaa isältä tai äidiltä ja antamaan sitä uhrilahjana, kun se ei ole heidän. Heidän pitäisi kysyä itseltään: ”Tuleeko minun antaa sellaista, mikä ei maksa minulle mitään?”⁵

Joskus lasten auttaminen on epäviisasta. Ne jotka kustantavat koulunkäyntinsä omalla työllään, arvostavat saamiaan etuja enemmän kuin ne, jotka ovat saaneet ne jonkun toisen kustannuksella, sillä he tietävät niiden hinnan. Emme saa hoivata lapsiamme niin pitkään, että heistä tulee avuttomia taakkoja.⁶

Vanhemmilla on väärä käsitys velvollisuudestaan, kun he antavat vapaasti rahaa kenelle tahansa nuorelle, jolla on fyysistä voimaa ryhtyä opiskelemaan saarnaajaksi tai lääkäriksi, ennen kuin hän on saanut kokemusta hyödyllisestä, rasittavasta työstä.⁷

[363] **Rohkaiskaa lapsia ansaitsemaan omaa rahaa.** — Monella kaupungin ulkopuolella asuvalla lapsella voi olla pieni maatilkku, jolla hän voi opetella puutarhanhoitoa. Häntä voidaan opettaa hankkimaan tällä tavalla rahaa Jumalan asian edistämiseen. Sekä pojat että tytöt voivat ryhtyä tähän työhön. Oikein opetettuina he oppivat ymmärtämään rahan arvon ja säästämään. Lapset voivat kerätä varoja lähetystarkoituksiin sekä auttaa omien vaatteittensa hankinnassa. Heitä tulisi rohkaista tällaiseen toimintaan.⁸

Yritä rajoittaa holtitonta rahankäyttöä. — Voi, miten paljon tuhlaammekaan rahaa kotiin hankkimiimme hyödyttömiin tavaroihin, röyhelöihin ja ylellisiin vaatteisiin, makeisiin ja muuhun tarpeet-

⁵Kirje 11,1888

⁶Kirje 50,1895

⁷Kirje 103,1900

⁸Kirje 356,1907

tomaan! Vanhemmat, opettakaa lapsillenne, että on väärin käyttää Jumalan rahaa omien halujensa tyydyttämiseen. Rohkaiskaa heitä säästämään pikkurahansa aina kun vain mahdollista käytettäväksi lähetystyöhön. He saavat arvokkaita kokemuksia harjoittamalla itsekieltäymystä, ja usein sellaiset opetukset varjelevat heitä epäraitteilta tavoilta.⁹

Lapset voivat oppia osoittamaan rakkauttaan Kristusta kohtaan kieltäytymällä tarpeettomista joutavuuksista, joiden ostamiseen vaatii paljon rahaa heidän sormiensa välistä. Näin pitäisi tapahtua jokaisessa perheessä. Se vaatii tahdikkuutta ja järjestelmällisyyttä, mutta sen parempaa kasvatusta lapset eivät voi saada. Jos kaikki pikkulapset toisivat lahjansa Herralle, ne olisivat kuin pikku puroja, jotka yhdessä paisuisivat joeksi.¹⁰

Pitäkää pientä rahalipasta takanreunuksella tai jossakin turvallisessa paikassa, jossa se on nähtävillä ja johon lapset voivat panna Herralle tarkoitettut uhrilahjansa. — — Näin heitä voidaan kasvattaa Jumalan työhön.¹¹

Opettakaa lapsia maksamaan kymmenyksiä ja antamaan uhrilahjoja. — Herra ei ainoastaan pidä kymmenyksiä ominaan, vaan hän kertoo, miten ne tulisi panna syrjään häntä varten. Hän sanoo: ”Kunnioita Herraa antamalla varoistasi ja kaiken satosi parhaimmasta.” Tämä ei opeta meitä käyttämään varojamme omiin tarpeisiimme ja tuomaan loput Herralle, vaikka ne muulla tavalla olisivatkin rehelliset kymmenykset. Pantakoon Jumalan osuus ensin erilleen. Pyhän Hengen apostoli Paavalin kautta antamat ohjeet lahjoista esittävät myös kymmenysten maksamiseen soveltuvan periaatteen: ”Kunkin viikon ensimmäisenä päivänä pankoon jokainen teistä kotonaan jotakin talteen, säästäen menestymisensä mukaan.” Tässä tarkoitetaan sekä vanhempia että lapsia.¹²

[364]

Virhe, jonka varakkaat isät joskus tekevät. — Olosuhteilla, joissa lapsi elää, on häneen usein vielä voimakkaampi vaikutus kuin vanhempien esimerkillä. On varakkaita miehiä, jotka odottavat lastensa olevan samanlaisia, kuin he itse olivat nuorina, ja syyttävät ajan turmeltuneisuutta, jos lapset eivät vastaa heidän odotuksiaan.

⁹The Youth's Instructor, 1.11.1904

¹⁰Review and Herald, 25. 12.1900

¹¹Käsikirjoitus 128,1901

¹²Review and Herald, 10.11.1896

Heillä ei kuitenkaan ole oikeutta odottaa tätä lapsiltaan, elleivät he järjestä näiden olosuhteita samanlaisiksi kuin heillä oli aikanaan. Isän elinolot ovat tehneet hänet sellaiseksi kuin hän on. Nuoruudessaan häntä ahdisti köyhyys ja hänen täytyi tehdä työtä ahkerasti ja sitkeästi. Hänen luonteensa muovautui köyhyyden kovassa koulussa. Hänen oli pakko olla kohtuullinen toiveissaan, uuttera työssään ja vaatimaton mieltymyksissään. Hänen oli käytävä kykyjään saadakseen ruokaa ja vaatteita. Hänen oli pakko olla säästäväinen.

Isät uurastavat turvatakseen lapsilleen paremman taloudellisen aseman kuin mistä he itse aloittivat. Tämä on yleinen virhe. Jos lapset nykyisinkin joutuisivat käymään samaa elämän koulua, jossa heidän isänsä oppi läksynsä, heistä tulisi yhtä käytännöllisiä kuin isästään. Isät ovat muuttaneet lastensa olot. Isän mestarina oli köyhyys; poika elää varojen yltäkyläisyydessä. Kaikki hänen toiveensa täytetään. Hänen isänsä luonne muovautui niukkuuden ankarassa kurinalaisuudessa; vähäistäkin hyvää arvostettiin. Hänen poikansa tapoja ja luonnetta eivät muovaa aiemmat olot vaan nykytilanne — mukavuus ja hemmottelu. — Kun ylellisyyttä on joka taholla, miten se voitaisiin kieltää häneltä?¹³

[365] **Vanhempien paras perintö lapsille.** — Hyödyllisen työn tekemisen taito ja epäitsekkääseen hyväntekeväisyyteen omistautuneen elämän esimerkki on paras perintö, minkä vanhemmat voivat antaa lapsilleen. Sellainen elämä osoittaa rahan todellisen arvon: että sitä on arvostettava vain sen hyvän mukaan, mitä sillä saadaan aikaan omien ja toisten tarpeitten tyydyttämiseksi sekä Jumalan asian edistämiseksi.¹⁴

¹³ Käsikirjoitus 58, 1899

¹⁴ Testimonies for the Church, osa 3, s. 399

Raamattu liikeperiaatteiden lähdekirjana. — Ei olen mitään laillista toimialaa, jonka hoitamiseen Raamattu ei antaisi tarvittavaa valmennusta. Sen esittämissä ahkeruuden, rehellisyyden, raittiuden ja puhtauden periaatteissa on tosi menestyksen salaisuus. Nämä Sananlaskujen kirjassa esitetyt periaatteet muodostavat käytännöllisen viisauden aarteiston. Mistä voi kauppias, käsityöläinen tai jonkin muun alan työntekijöiden johtaja löytää itselleen tai alaisilleen paremmat ohjeet kuin on seuraavissa viisaan miehen sanoissa:

”Jos näet miehen, kerkeän toimissaan, hänen paikkansa on kuningasten, ei alhaisten palveluksessa.”

”Kaikesta vaivannäöstä tulee hyötyä, mutta tyhjistä puheesta vain vahinkoa” (Sanani. 22: 29; 14: 23).

”Laiskan sielu haluaa, saamatta mitään.” ”Juomari ja syömäri köyhtyy, ja unteluus puettaa ryysyihin” (Sanani. 13:4; 23:21).-- Kuinka moni olisikaan säästynyt taloudelliselta epäonnistumiselta, jos olisi ottanut vaarin seuraavista Raamatun niin usein toistamista ja korostamista varoit uksis- ta:

”Joilla on kiihko rikastua, se ei rankaisematta jää” (Sanani. 28: 20).

”Tyhjällä saatu tavara vähenee, mutta joka vähin erin kokoaa, se saa karttumaan” (Sanani. 13:11).

”Jotka hankkivat aarteita petollisin kielin, ovat haihtuva tuulahdus, hakevat kuolemaa” (Sanani. 21:6). ”Velallinen joutuu velkojan orjaksi” (Sanani. 22: 7). ”Joka vierasta takaa, sen käy pahoin, mutta joka käden- lyöntiä vihaa, se on turvattu” (Sanani. 11:15).¹

Kahdeksas käsky tuomitsee — varkauden ja ryöväilyn. Se vaatii hoitamaan elämän kaikki toimet pienimpiä yksityiskohtia myöten ehdottoman rehellisesti. Se kieltää petkutuksen kaupankäynnissä ja vaatii suorittamaan sovitut velat ja palkat täsmällisesti.²

¹Education, s. 135,136

²Patriarchs and Prophets, s. 309

Epärehellisyyden turmelema mieli ja luonne. — Hän [joka valehtelee ja pettää] menettää itsekunnioituksensa. Hän ei ehkä tajua, että Jumala näkee hänet ja tuntee jokaisen liiketapahtuman, että pyhät enkelit punnitsevat hänen vaikuttimensa ja kuuntelevat hänen sanojaan ja että hän saa tekojensa mukaisen palkan. Mutta jos hän voisikin salata vääryytensä inhimilliseltä ja jumalalliselta tarkastelulta, niin se, että hän itse tietää sen, vaikuttaa alentavasti hänen mieleensä ja luonteeseensa. Yksi teko ei määrää luonteenlaatua, mutta se murtaa suojamuurin, ja seuraavaan kiusaukseen on helpompi suostua, kunnes vilpistely ja epärehellisyys liikeasioissa lopulta muodostuu tavaksi, eikä mieheen voida luottaa.³

Niin kuin me kohtelemme lähimmäisiämme, joko vähän vilpillisesti tai julkean petollisesti, niin kohtelemme myös Jumalaa. Ne jotka pysyvät epärehellisinä, toteuttavat periaatteitaan, kunnes pettävät oman sielunsa ja menettävät taivaan ja iankaikkisen elämän. He uhraavat kunnian ja uskonnon vähäisestä maallisesta edusta.⁴

Karta velkaa. — Monet köyhät perheet ovat köyhiä, koska ne kuluttavat rahansa heti ne saatuaan.⁵

Sinun on käsitettävä, ettei asioita pitäisi hoitaa niin, että velkaantuu. — — Se joka joutuu velkaan, on takertunut saatanan verkkoon, jolla tämä pyydystää sieluja. —

Varastaminen ja rahan käyttö mihin tahansa tarkoitukseen, ennen kuin se on ansaittu, on ansa.⁶

[368] **Huomautus yli varojensa eläneelle.** — Sinun ei pitäisi antautua alttiiksi taloudellisille vaikeuksille, sillä velkaisuus heikentää uskoasi ja pyrkii masentamaan sinua, ja jo ajatuskin siitä horjuttaa mieltäsi. Sinun on syytä rajoittaa menojesi ja pyrkiä korjaamaan tämä puute luonteessasi. Sinä voit ja sinun pitäisi päättävästi valvoa taipumustasi kuluttaa varoja yli tulojesi.⁷

Jumalan asialle saatetaan tuottaa häpeää. — Maailmalla on oikeus odottaa täsmällisyyttä ja tinkimättömyyttä niiltä, jotka tunnustautuvat raamatullisiksi kristityiksi. Kun yksi henkilö on huoli-

³Testimonies for the Church, osa 5, s. 396

⁴Review and Herald, 18. 9. 1888

⁵Counsels on Stewardship, s. 269

⁶Kirje 63,1897

⁷Kirje 48,1888

maton velkojensa maksamisessa, ovat kaikki kansamme jäsenet pian vaarassa joutua epäluotettavien kirjoihin.⁸

Niiden, jotka väittävät olevansa uskovia, tulee edustaa hyvin tunnustamaansa oppia antamatta aihetta totuuden pilkkaamiseen epäjohdonmukaisella vaelluksellaan. ”Älkää olko kenellekään mitään velkaa” — — sanoo apostoli.⁹

Neuvo velkaantuneelle. — Päätä, ettet enää koskaan päästä itseäsi velkaantumaan. Kieltäydy mieluummin tuhannesta muusta asiasta kuin teet velkaa. Velkaantuminen on ollut elämäsi kirous. Karta sitä kuin ruttoa.

Tee Jumalan kanssa vakava sopimus, että maksat velkasi hänen siunauksensa avulla, äläkä sitten ota velkaa keneltäkään, vaikka et saisi syödäksesi muuta kuin puuroa ja leipää. Ruokaa hankkiessasi heität helposti muutaman markan taskustasi johonkin ylimääräiseen. Pidä huoli kolikoista, niin setelit kyllä pitävät vaarin itsestään. Siellä ja täällä käytetyt lantit nousevat pian kymppeihin. Kiellä itsesi ainakin velkataakan alla ollessasi. — Älä kompastele, älä masennu äläkä käänny pakoon. Kiellä mielitekosi, äläkä hemmottele ruokahuuasi, säästä rahaasi ja maksa velkasi. Maksa ne mahdollisimman pian. Kun voit jälleen esiintyä vapaana miehenä olematta velkaa kenellekään olet saanut suuren voiton.¹⁰

Ota onnettomat velalliset huomioon. — Jos jotkut ovat velkaantuneet eivätkä todella kykene selviytymään sitoumuksistaan, heitä ei pitäisi painostaa tekemään sel laista, mikä on heille ylivoimaista. Heille pitäisi suoda kohtuullinen mahdollisuus vapautua velastaan, eikä heitä tulisi saattaa sellaiseen asemaan, missä he eivät mitenkään pysty selviytymään velastaan. Vaikka sellainen menettely voitaisiinkin katsoa oikeudenmukaiseksi, se ei kuitenkaan ole Jumalan armon ja rakkauden mukaista.¹¹

Äärimmäisyyksien vaara. — Jotkut ovat hillittömiä ja joutuvat velkoihin, jotka voitaisiin välttää. Toiset taas ovat niin varovaisia, että se vaikuttaa epäuskoiselta. Ottaen olosuhteista vaarin voimme toisinaan sijoittaa varoja niin edullisesti, että Jumalan työ pääsee

⁸Testimonies for the Church, osa 5, s. 179

⁹Testimonies for the Church, osa 5, s. 181,182

¹⁰Counsels on Stewardship, s. 257

¹¹Käsikirjoitus 46,1900

vahvistumaan ja rakentumaan, ja silti noudattaa tarkoin oikeita periaatteita.¹²

---

¹²Käsikirjoitus 20,1891

Oma koti ja säästöjä tuhlailun asemesta. — Veli ja sisar B eivät ole oppineet taloudellisiksi. — He käyttäisivät kaikki varansa, vaikka niitä olisi paljonkin. He nauttivat elämästä, ja sitten kun heille tulee huolia, he ovat täysin valmistumattomia. — Jos veli ja sisar B olisivat olleet taloudellisia ja kieltäneet itsensä, heillä olisi jo aikaa sitten ollut oma koti ja tämän lisäksi varoja säästöissä vastoinkäymisten varalle. Mutta he eivät halua säästää kuten toiset, joille he ovat toisinaan olleet velkaa. Jos he lyövät laimin näiden läksyen oppimisen, heidän luonnettaan ei havaita täydelliseksi Jumalan päivänä.¹

Tämä neuvo voi olla teille avuksi. — Olette olleet mukana likeyrityksessä, joka tuotti ajoittain suuria voittoja kerralla. Saatuanne varoja ette kuitenkaan harkinneet säästämistä sellaisen ajan varalle, jolloin varoja ei voitaisi ansaita yhtä helposti, vaan käytitte paljon kuviteltuihin tarpeisiin. Jos sinä ja vaimosi olisitte ymmärtäneet, että Jumala velvoittaa teitä kieltämään mieltymyksenne ja halunne sekä huolehtimaan tulevaisuudesta sen sijaan, että eläisitte vain nykyhetkeä varten, teillä olisi nyt riittävä toimeentulo ja perheellänne hyvät olot. Teidän tulee oppia tämä läksy. — Kuinka vähä saadaan riittämään pitkäksi aikaa.²

Perheelle, jonka pitäisi säästää järjestelmällisesti. — Teillä olisi nyt saattanut olla pääomaa sekä hätätilassa käytettäväksi että Jumalan asian tukemiseen, jos olisitte säästäneet niin kuin olisi pitänyt. Joka viikko pitäisi osa palkastanne panna säästöön eikä siihen saisi koskea mis sään tapauksessa, ellette kärsi taloudellista puutetta tai palauta sitä Antajalle uhrilahjoina. — -

Ansaitsemiasi varoja ei ole käytetty viisaasti ja taloudellisesti, niin että olisi jäänyt ylimääräistä siltä varalta, että sairastuisit tai perheesi jäisi ilman sinun heidän elatukseksseen hankkimiasi varoja.

¹Testimonies for the Church, osa 3, s. 30, 31

²Testimonies for the Church, osa 2, s. 432, 433

Perheelläsi pitäisi olla säästöjä siltä varalta, että joutuisit taloudellisesti ahtaalle.³

Säästötiliä koskevia neuvoja eräälle toiselle perheelle. — Teidän pitäisi joka viikko panna johonkin varmaan paikkaan viisi tai kymmenen dollaria, joihin saisi kajota vasta sairauden sattuesssa. Jos olette taloudellisia, voitte sijoittaa jotakin korolle. Viisaalla asiainhoidolla voitte säästää jotakin maksettuanne veikanne.⁴

Eräs tuntemani perhe, joka ansaitsi kaksikymmentä dollaria viikossa, käytti joka pennin, kun taas toinen samankokoinen perhe, joka sai vain kaksitoista dollaria viikossa, pani syrjään dollarin tai kaksi viikossa ja onnistui tekemään tämän pidättymällä ostamasta sellaista, mikä näytti tarpeelliselta mutta jota ilmankin tultiin toimeen.⁵

Turvatakaa omaisuutenne asianmukaisella testamentilla. — Ne, jotka uskollisesti hoitavat Herran varoja, ovat aina täysin selvillä taloudellisesta tilastaan, ja älyk- käitten ihmisten tavoin he ovat valmistautuneet millaisen tilanteen varalta tahansa. Jos heidän koetusaikansa sattuisi päättymään yhtäkkiä, he eivät jättäisi niin suuria pulmia niille, jotka kutsutaan selvittämään heidän pesäänsä.

Monia ei testamentin tekeminen askarruta niin kauan kuin he vielä ovat terveitä. Veljämme tulisi kuitenkin valmistautua tässäkin suhteessa. Heidän tulee olla selvillä taloudellisesta tilastaan ja huolehtia siitä, etteivät heidän liikeasiansa joudu sekaisin. Veljien tulee järjestää omaisuutensa siten, että voivat jättää sen minä hetkenä tahansa.

[372] Testamentti tulee laatia sillä tavalla, että se täyttää lain määräykset. Kun se on laadittu, se saattaa pysyä sellaisenaan vuosikausia tuottamatta mitään vahinkoa kenellekään, vaikka testamentin tekijät jatkuvasti antaisivat lahjoituksia sitä mukaa kuin työ vaatii. Veljet, kuolema ei kohtaa teitä päivääkään aikaisemmin sen tähden, että olette tehneet testamenttinne. Jos testamenttaatte omaisuutenne sukulaisillenne, pitäkää varanne, ettette unohda Jumalan työtä. Te olette hänen välikappaleitaan, joiden hallussa on hänen omaisuut- taan, ja teidän tulee asettaa hänen vaatimuksensa ensimmäiselle sijalle. Tietenkään teidän ei pidä jättää vaimoanne ja lapsianne puut- teeseen, vaan teidän tulee huolehtia heidän toimeentulostaan, jos he

³Kirje 5,1877

⁴Kopioimaton kirje 49, 1884

⁵Kirje 156,1901

ovat puutteenalaisia. Mutta älkää vain sen vuoksi, että maailman tapa niin vaatii, merkitkö testamenttiinne pit-kää riviä sukulaisia, jotka eivät ole avun tarpeessa.⁶

Muistakaa Jumalan asiaa eläessänne. — Älköön kukaan luulko toimivansa Kristuksen mielen mukaan kootessaan omaisuutta koko ikänsä ja sitten kuolinhetkellään lahjoittaessaan osan testamentilla johonkin hyväntekeväisyystyöhön.⁷

Jotkut pidättävät itsekkäästi varojaan elinaikanaan luottaen siihen, että hyvittävätkin laiminlyöntinsä muistamalla Jumalan asiaa testamentissaan. Mutta tuskin puoletkaan näin saaduista testamenttilahjoituksista koskaan hyödyttää tarkoitettua kohdetta. Veljet ja sisaret, sijoittakaa itse varanne taivaan pankkiin, älkääkään jättäkö taloudenhoitoanne kenellekään muulle.⁸

Taloudenhoidon siirtäminen lapsille usein epäviisasta. — Vanhempien pitäisi varoa Jumalan heille antamien varojen uskonnosta lastensa hoitoon, ellei heillä ole täyttä varmuutta siitä, että lapsilla on suurempi kiinnostus ja rakkaus Jumalan asiaan kuin heillä itsellään ja että lapset edistävät hartaammin ja innokkaammin Jumalan työtä ja tukevat avokätisemmin siihen liittyviä yrityksiä, jotka kysyvät varoja. Monet kuitenkin luovuttavat varansa lapsilleen ja siirtävät näin saatanaan yllytyksestä heille vastuun omasta taloudenhoidostaan. Niin tehdessään he itse asiassa sijoittavat varansa vihollisen käyttöön. Saatana toimii saadakseen asian palvelemaan omaa tarkoitustaan ja pidättääkseen Jumalan asialta varoja, joita tarvitaan sen vahvistamiseksi.⁹

[373]

Varallisuuden kirous. — Ne jotka hankkivat omaisuutta rikastuakseen, jättävät lapsilleen rikkauden kirouksen. Tällainen isien ja äitien menettely on synti; kauhea, tuhoon johtava synti, jonka vaikutus ulottuu heidän peril-lisiinsä. Usein lapset kuluttavat rahansa järjettömään ylellisyyteen ja kevytmieliseen elämään, ja lopulta heistä tulee kerjäläisiä. He eivät tajua tuhlaamansa perinnön arvoa. Jos heidän isänsä ja äitinsä olisivat näyttäneet heille kunnan esimerkkiä, eivät olisi koonneet vaan antaneet omaisuuttaan, he olisivat koonneet itselleen aarteen taivaaseen ja saaneet palautteena rauhan

⁶Testimonies for the Church, osa 4, s. 482

⁷Review and Herald, 27. 2.1894

⁸Review and Herald, 12.10.1886

⁹Testimonies for the Church, osa 2,655

ja onnen jo tässä maailmassa sekä iankaikkista rikkautta tulevassa elämässä. ¹⁰

---

¹⁰Kirje 20,1897

Jakso 14—Sielun porttien vartioiminen

[374]

[375]

[376]

Luku 66—Portit, joita meidän on vartioitava

[377]

Miksi Jumala antoi meille silmät, korvat ja puhekyvyn. — Jumala antoi ihmiselle silmät, jotta he voisivat katsella hänen lakinsa ihmeitä. Hän antoi heille kuulevat korvat, jotta he voisivat kuunnella hänen sanomaansa, jota elävä saarnaaja julistaa. Hän antoi ihmisille puhekyvyn, jotta he voisivat esittää Kristuksen syntejä anteeksiantavana Vapahtajana. Sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.¹

Miten saatana pääsee sieluun. — Kaikkien pitäisi vartioida aistejaan, ettei saatana saa niitä valtaansa, sillä ne ovat sielun valta-
teitä.²

Sinun täytyy tulla silmiesi, korviesi ja kaikkien aistiesi uskolliseksi vartijaksi, jos mielit valvoa mieltäsi ja estää turhia ja turmel-
tuneita ajatuksia tahraamasta sieluasi. Tämä mitä toivottavin työ
voidaan suorittaa vain armon voimalla.³

Saatana ja hänen enkelinsä koettavat kaikin voimin lamauttaa
tuntomme, ettemme kuulisi kehotuksia, varoituksia ja nuhteita, tai
jos kuulisimmekin, ne eivät vaikuttaisi sydämeemme eivätkä uudis-
taisi elämäämme.⁴

Veljeni, Jumala pyytää teitä, hänen seuraajiaan, vaeltamaan va-
lossa. Teidän on syytä olla huolissanne, sillä keskuudessanne on
syntiä, eikä sitä enää pidetä kovin vaarallisena. Monien mieli on tur-
tunut halujen tyydyttämisestä ja leikittelystä synnin kanssa. Meidän
tulee edetä lähemmäksi taivasta.⁵

[378]

Saatana pyrkii hämmentämään aistit. — Saatana pyrkii toi-
mimaan niin, etteivät ihmiset välitä Jumalasta ja valtaamaan niin
heidän mielensä, ettei Jumala juolahda heidän ajatuksiinsa. Hei-
dän saamansa kasvatusta on ollut omiaan hämmentämään mieltä ja

¹ Kirje 21, 1899

² Testimonies for the Church, osa 3, s. 507

³ Testimonies for the Church, osa 2, s. 561

⁴ Testimonies for the Church, osa 5, s. 493

⁵ Testimonies for the Church, osa 3, s. 476

pimentämään tosi valon. Saatana ei halua ihmisten saavan tietoa Jumalasta, ja hän on mielissään, jos pystyy käynnistämään pelejä ja teatteriesityksiä, jotka hämmentävät nuorten aistit siinä määrin, että ihmisiä hukkuu pimeyteen, vaikka valo loistaa kaikkialla heidän ympärillään.⁶

Saatana ei voi tunkeutua mieleemme ilman lupaa. — Meidän tulisi kertoa ihmisille, että Jumala on huolehtinut siitä, ettei meitä kiusata yli voimiemme, vaan hän valmistaa pääsyn jokaisesta kiusauksesta. Jos elämme täysin Jumalalle, emme salli mieleemme antautua itsekkäisiin kuvitelmiin.

Jos saatana pääsee jotenkin tunkeutumaan mieleen, hän kylvää lustettaan ja saa sen kasvamaan, kunnes se tuottaa runsaan sadon. Saatana ei milloinkaan saa ajatuksiamme, sanojamme ja tekojamme valtaansa, ellemme vapaaehtoisesti avaa ovea ja kutsu häntä sisälle. Silloin hän käy sisälle ja tekee totuuden tehottomaksi tempaisten pois sydämeen kylvetyn hyvän siemenen.⁷

Sulje viholliselta kaikki tiet. — Kaikkien, jotka Kristuksen nimeä lausuvat, tulee valvoa ja rukoilla sekä vartioida sieluunsa johtavia teitä, sillä saatana turmelee ja hävittää, jos hänelle jätetään siihen pienikin tilaisuus.⁸

On vaarallista pysähtyä miettimään, miten voisimme hyötyä suostumalla saatanan ehdotuksiin. Synti merkitsee häpeää ja onnettomuutta jokaiselle, joka hellii sitä. Se on kuitenkin luonteeltaan sokaisevaa ja pettävää, ja se lumooa meidät imartelevilla houkutusillaan. Jos uskaltaudumme saatanan alueelle, meillä ei ole mitään takeita siitä, että varjellumme hänen voimaltaan. Meidän on tehävä kaikki voitavamme sulkeaksemme väylät, joita pitkin kiusaaja voi lähestyä meitä.⁹

[379]

Kuka voi kiusauksen hetkenä aavistaa yhden väärän, hätäisen askelen hirvittävät seuraukset! Ainoa turvamme on pysyä joka hetki Jumalan armon suojassa luottamatta omaan hengelliseen näkökykyymme niin, että pidämme pahaa hyvänä ja hyvää pahana. Viivyt-

⁶Review and Herald, 13. 3.1900

⁷Review and Herald, 11. 7.1893

⁸Testimonies for the Church, osa 3, s. 476

⁹Thoughts From the Mount of Blessing, s. 171

telemättä ja vastaan väittämättä meidän on suljettava sielun portit ja vartioitava niitä pahuutta vastaan.¹⁰

Jokaisen kristityn on oltava jatkuvasti varuillaan ja tarkattava jokaista tietä, jota myöten saatana voisi päästä sisälle. Hänen on rukoiltava taivaallista apua ja samalla päättävästi vastustettava jokaista taipumustakin syntiin. Rohkeudellaan, uskollaan ja sitkeällä aherruksellaan hän voi voittaa. Hänen tulee kuitenkin muistaa, että saadakseen voiton hänen on pysyttävä Kristuksessa ja Kristuksen hänessä.¹¹

Vältä pahan lukemista, katselemista tai kuulemista. — Apostoli [Pietari] koetti opettaa uskoville, kuinka tärkeitä on estää ajatuksia kulkeutumasta sopimattomiin aiheisiin tai hukkaamasta voimiaan joutavanpäiväisiin asioihin. Niiden, jotka eivät halua joutua satanan juonien uhriksi, on vartioitava huolellisesti sielun valtaväyliä; heidän on vältettävä lukemasta, näkemästä tai kuulemasta sellaista, mikä synnyttää epäpuhtaita ajatuksia. Mieltä ei saa jättää askartelemaan umpimähkään jokaisessa aiheessa, jonka sielunvihollinen mieleen tuo. Sydäntä on uskollisesti vartioitava, sillä muuten ulkoinen paha havahduttaa sisäisen pahan ja sielu harhailee pimeydessä.¹²

[380] Meidän tulisi tehdä kaikkemme voidaksemme asettua lapsinemme sinne, missä emme näe maailmassa harjoitettavaa pahuutta. Meidän pitäisi tarkoin vartioida, mitä silmämme katselevat ja korvamme kuuntelevat, jotta nämä kauheat asiat eivät tulisi mieleemme. Kun päivälehti tulee kotiin, minun tekisi mieli piilottaa se, jottei sen sisältämiä järjettömyyksiä ja kohuartikkeleita nähtäisi. Näyttää kuin vihollinen saattaisi julkisuuteen monet asiat, jotka julkaistaan sanomalehdissä. Kaikki synnilliset asiat, joista saadaan vihiä, paljastetaan kaikkien katseltaviksi.¹³

Niiden, jotka mielivät saada Jumalasta peräisin olevaa viisautta, täytyy tulla tyhmiksi tämän ajan synnillisessä tiedossa. Heidän tulisi sulkea silmänsä, jotta he eivät näkisi ja oppisi mitään paha. Heidän pitäisi sulkea korvansa, jotta eivät kuulisi paha eivätkä saisi tietoonsa sellaista, mikä tahraa heidän ajatustensa ja tekojensa puh-

¹⁰Testimonies for the Church, osa 3, s. 324

¹¹Testimonies for the Church, osa 5, s. 47

¹²Acts of the Apostles, s. 518,519

¹³Notebook Leaflets, Education, nro 1

tauden. Heidän olisi varjeltava kielensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta.¹⁴

Oven avaaminen heikentää vastustusta. — Älä pyri ko-keilemaan, miten lähelle jyrkänteen reunaa voit astua ja olla vielä turvassa. Älä ota askeltakaan vaaraa kohti. Sielun eduilla ei tule leikitellä. Luonne on tärkein pääomasi. Vaali sitä kuin kulta-aarretta. Siveellistä puhtautta, itsekunnioitusta ja vastustuskykyä on lujasti ja alituisesti vaalittava. On oltava herkeämättä varuillaan; yksikin tuttavallisuuden osoitus tai varomaton teko saattaa avata sielun oven kiusaukselle ja heikentää vastustuskykyä.¹⁵

Saatana pyrkii himmentämään tulevaa kirkkautta. — Saatana on työskennellyt jatkuvasti himmentääkseen tulevan maailman kirkkautta ja kiinnittääkseen kaiken huomion tämän elämän asioihin. Hän on pyrkinyt järjestämään asiat niin, että ajatuksemme, huolenpitoimme ja toimintamme keskittyisivät niin täysin ajallisiin asioihin, ettemme näkisi tai tajuaisi ikuisten totuuksien arvoa. Maailma ja sen huolet saavat liian suuren sijan, kun taas Jeesuksella ja taivaallisilla asioilla on aivan liian vähäinen osuus ajatuksissamme ja tunteissamme. Meidän pitäisi täyttää tunnollisesti arkielämän velvollisuudet, mutta ennen kaikkea meidän tulee pitää yllä rakkaussuhdetta Her-raamme Jeesukseen Kristukseen.¹⁶

Taivaan enkelit auttavat meitä. — Meidän pitäisi aina muistaa, että sekä pahat että hyvät näkymättömät voimat pyrkivät saamaan mielemme valvontaansa. Ne toimivat näkymättömästi mutta tehokkaasti. Jumalan enkelit ovat palvelevia henkiä, jotka levittävät taivaallista vaikutusta sydämeen ja mieleen, kun taas sielujen suuri vastustaja, paholainen, toimii enkeleineen jatkuvasti saadakseen meidät tuhotuiksi. — — Samalla kun meidän pitäisi olla tarkoin selvillä alttiudestamme näkymättömien vihollisten hyökkäyksille, saamme olla varmoja siitä, etteivät ne voi vahingoittaa meitä ilman suostumustamme.¹⁷

[381]

¹⁴Solemn Appeal, s. 76

¹⁵Medical Ministry, s. 143

¹⁶Review and Herald, 7.1.1890

¹⁷Review and Herald, 19. 7.1887

Luku 67—Vietteleviä näkymiä ja ääniä

Vahingollista katseltavaa ja kuultavaa kaikkialla ympärilämme. — Teidän on syytä pitää tarkkaa huolta lapsistanne, joita kiusaukset kohtaavat joka askeleella. Heidän on mahdotonta välttää kosketusta pahuuden joukkoihin. — He joutuvat näkemään, kuulemaan ja kokemaan sellaista, mikä on siveellisesti turmiollista, ja ellei heitä tarkoin vartioida, se turmelee sydämen ja pilaa luonteen huomaamatta mutta varmasti.¹

Kaikki tarvitsevat suojaa kiusausta vastaan. — Kristityissä kodeissa tulisi pystyttää suojavalli kiusausta vastaan. Saatana käyttää kaikkia keinoja tehdäkseen rikoksen ja turmelevan paheen suosituksi. Emme voi kävellä kaupunkiemme kaduilla näkemättä silmiinpistäviä mainoksia rikoksista, joita kuvaillaan jossakin romaanissa tai näytellään jossakin teatterissa. Mieltä kasvatetaan tuttavuuteen synnin kanssa. Aikakauslehdissä kuvataan alhaista ja paheellista elämäntyyliä, ja jännittävässä kertomuksissa esitetään kaikkea mikä voi herättää intohimoja.²

Jotkut isät ja äidit ovat niin välinpitämättömiä ja huolettomia, että heidän mielestään ei ole väliä sillä, käyvätkö heidän lapsensa seurakuntakoulua vai tavallista koulua. ”Elämme maailmassa”, he sanovat, ”emmekä pääse siitä mihinkään”. Vanhemmat, me voimme kuitenkin päästä hyvän matkaa eroon maailmasta, jos vain haluamme. Voimme välttyä näkemästä monia pahoja asioita, jotka näinä viimeisinä päivinä lisääntyvät hyvin nopeasti. Voimme paljolti välttyä kuulemasta maailmassa vallitsevasta jumalattomuudesta ja rikollisuudesta.³

Kylvä laittomuutta — korjaa rikollisuutta. — Monet nykyajan suosituista julkaisuista ovat täynnä mieltä kiihottavia tarinoita, jotka kasvattavat nuorisoa jumalattomuuteen ja johtavat heitä perikadon tielle. Monet, vaikka ovatkin vielä lapsia vuosiltaan, ovat kui-

¹Pacific Health Journal, kesäkuu 1890

²Bible Echo, 15.10.1894

³Notebook Leaflets, Education nro 1

tenkin jo vanhoja rikollisuuden tuntemuksessa. Heidän lukemansa huonot kertomukset kannustavat heitä pahaan. Heidän mielikuvituksensa askarteleo kuvatuissa teoissa, kunnes heissä herää kiihkeä halu kokeilla, miten he osaisivat tehdä rikoksen ja onnistua välttämään rangaistuksen.

Lasten ja nuorten vilkkaalle mielelle mielikuvituksellisissa tulevaisuuden kuvauksissa tapahtuvat kohtaukset ovat todellisuutta. Kun niissä ennustetaan vallankumouksia ja kuvataan kaikenlaisia lain ja itsehillinnän salpojen murtamismenetelmiä, monet viehättyvät näiden kuvausten henkeen. Kertomukset johtavat heidät tekemään rikoksia, jopa karkeampia, kuin näiden jännityskirjailijoiden kuvaamat ovat. Tällainen kirjallisuus vaikuttaa yhteiskunnan siveellistä tilaa turmelevasti. Laittomuuden siementä kylvetään laajoille alueille. Kenenkään ei tarvitse ihmetellä, että satona on rikollisuus.⁴

Pop-musiikin houkutus. — Olen huolissani, kun kaikkialla saan omin silmin nähdä, miten kevytmielisiä ovat nuoret miehet ja naiset, jotka tunnustavat uskovansa totuuden. He eivät näytä ajattelevan Jumalaa. Heidän mielensä on täynnä turhuutta ja keskustelunsa vain tyhjää, turhaa puhetta. He kuuntelevat halukkaasti musiikkia, ja saatana tietää, mitä elimiä tulee kiihottaa, jotta mieli joutuisi sellaisen innostuksen, haltioitumisen ja hurmion valtaan, ettei Kristusta kaivata. Halu Jumalan tuntemukseen ja armossa kasvamiseen puuttuu.

Minulle näytettiin, että nuorten täytyy päästä korkeammalle tasolle ja ottaa Jumalan sana neuvonantajakseen ja oppaakseen. Nuorilla on vakava vastuu, jota he kevytmielisesti vähättelevät. Sen sijaan että kotiin hankittu musiikki olisi suunnannut heidän mielensä pyhyteen ja hengelli syyteen, se on kääntänyt heidän mielensä pois totuudesta. Kevytmieliset laulut ja muodissa olevat äänilevyt näyttävät sopivan heidän makuunsa. Soittimet ovat vieneet aikaa, joka olisi pitänyt käyttää rukoukseen. Musiikki, jota ei käytetä väärin, on suuri siunaus, mutta väärin käytettynä se on kauhea kirous. Se kiihottaa, mutta ei anna sitä voimaa ja rohkeutta, jota kristitty voi saada vain armon alttarilla esittämällä nöyrästi puutteensa ja väkevin huudoin ja kyynelin anoen taivaallista voimaa pystyäkseen vastustamaan paholaisen voimallisia kiusauksia. Saatana johdattelee nuorta

[384]

⁴Ministry of Healing, s. 444,445

vankiaan. Mitä voinkaan sanoa saadakseni heidät murtamaan hänen luomousvoimansa! Hän on taitava hurmaaja, joka houkuttelee heitä turmioon.⁵

Epäpuhtaat ajatukset johtavat epäpuhtaisiin tekoihin. — Tänä aikana esiintyy tapainturmelusta kaikkialla. Katseleminen ja lukeminen herättävät silmäin pyynnön ja intohimot, ja mielikuvitus saastuttaa sydämen. Ihminen nauttii sellaisten tapahtumien mieltiskelystä, jotka herättävät alhaisia ja halpamaisia tunteita. Nämä paheelliset mielikuvat, jotka turmeltunut mielikuvitus on luonut, turmelevat siveellisyyden ja valmentavat harhaanjohdettuja, sokaistuja ihmisiä päästämään intohimonsa valloilleen. Sitten seuraa syntejä ja rikoksia, jotka alentavat Jumalan kuvaksi luodut olennot eläinten tasolle ja saavat heidät vajoamaan perikatoon.⁶

En katsele mitään paha. — Vanhempien täytyy olla koko ajan valppaina, jotta heidän lapsensa eivät loittonisi Jumalasta. Psalmis-
[385] sa 101 esitettyjen Daavidin lupauksen pitäisi olla kaikkien niiden lupauksia, joilla on vastuu kodin vaikutuksen vartioimisesta. Psalmista julistaa: ”En kiinnitä silmäni siihen, mikä turmiollista on, eksyttäväs- tä menoa minä vihaan: ei saa se minuun tarttua. Nurja sydän väistyköön minusta; pahasta minä en tahdo tietää. Joka sala panettelee lähimmäistänsä, sen minä hukutan; jolla on ylpeät silmät ja kopea sydän, sitä minä en siedä. Maan uskollisia minun silmäni etsivät, että he asuisivat minua lähellä; joka vaeltaa nuhteet- tomuuden tietä, se on oleva minun palvelijani. Vilpin tekijä älköön asuko minun huoneessani, valheen puhuja ei kestä minun silmäini edessä.”⁷

Sanokaa päättävästi: ”En hukkaa kallista aikaani lukemalla sel- laista, mistä ei ole minulle mitään hyötyä ja mikä tekee minut vain kykenemättömäksi palvelemaan muita. Haluan omistaa aikani ja ajatukseni toimille, jotka tekevät minut kelvolliseksi Jumalan pal- velukseen. Haluan sulkea silmäni kaikelta kevytmielisyydeltä ja synnilliseltä. Korvani ovat Herran, enkä halua kuunnella sielunvi- hollisen viekkaita houkutusia. En halua ääneni mukautuvan vä- himmässäkään tahtoon, joka ei ole Jumalan Hengen vaikutuksen

⁵Testimonies for the Church, osa 1, s. 496, 497

⁶Testimonies for the Church, osa 2, s. 410

⁷Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 119

---

alainen. Ruumiini on Pyhän Hengen temppeli, ja olemukseni kaiken voiman tulee kohdistua arvokkaisiin pyrkimyksiin.”⁸

---

⁸Testimonies for the Church, osa 7, s. 64

Luku 68—Lukeminen ja sen vaikutus

Ruoki lapsen mieltä sopivalla ravinnolla. — Lapsen altis ja avartuva mieli kaipaa tietoa. Vanhempien tulisi pitää itsensä ajan tasalla voidakseen antaa lapselleen sopivaa ravintoa. Kehon tavoin mielikin saa voimansa ravinnosta. Puhtaat ja selkeät ajatukset avartavat ja jalostavat sitä, mutta maalliset ajatukset surkastuttavat ja madaltavat sitä.

Vanhemmat, teidän tehtävänne on ratkaista, täyttyykö lastenne mieli jalostavista ajatuksista vai paheellisista mietteistä. Ette voi pitää heidän toimeliasta mieltään toimettomana ettekä karkottaa pahaa ankaralla katseella. Vain teroittamalla mieleen oikeita periaatteita voitte ehkäistä vääriä ajatuksia. Elleivät vanhemmat kylvä totuuden siementä lastensa sydämeen, vihollinen kylvää sinne lustetta. Vain hyvä ja terve opetus voi torjua huonon seurun, joka hyvät tavat turmelee. Totuus suojelee sielua lukemattomilta kiusauksilta, joita joudutaan kohtaamaan.¹

Vanhempien valvottava lukutottumuksia. — Monet nuoret lukevat innokkaasti kirjoja. He lukevat kaiken, mitä käsiinsä saavat. Pyydän sellaista lasten vanhempia valvomaan heidän lukuhaluaan. Älkää päästäkö pöydillenne aikakauslehtiä ja sanomalehtiä, joissa on rakkauskertomuksia. Asettakaa niiden tilalle kirjoja, jotka sisältävät lasten luonteen kehitykselle parhaita aineksia — Jumalan rakkautta ja pelkoa sekä Kristuksen tuntemusta. Rohkaiskaa lapsianne painamaan mieleensä arvokasta tietoa, antamaan sen, mikä on hyvää, vallata sielun ja valvoa sen voimia, niin ettei alhaisille, turmiollisille ajatuksille jää sijaa. Rajoittakaa heidän haluaan lukea sellaista, mikä ei ole hyvää mielen ravintoa.²

Vanhempien tulisi pyrkiä pitämään kodista poissa kaikki sellainen vaikutus, joka ei ole hyväksi. Tässä kohdin joillakin vanhemmilla on paljon oppimista. Niille, jotka tuntevat itsensä vapaiksi lukemaan romaaneja ja viikko- lukemistoja, tahtoisin sanoa: Kylvätte

¹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 121

²Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 133

siementä, jonka satoa ette mielellänne kokoa. Sellaisesta lukemisesta ei saa hengellistä voimaa. Pikemminkin se tukahduttaa rakkauden Sanan puhtaaseen totuuteen. Saatana ahertaa täyttääkseen romaanien ja viikkolehtien välityksellä epätodellisilla ja turhanpäiväisillä ajatuksilla mielen, jonka pitäisi ahkerasti tutkia Jumalan sanaa. Näin hän riistää tuhansilta elämän vaikeitten pulmien vaatimaa aikaa, voimaa ja itsekuria.³

Lapset tarvitsevat sopivaa lukemista, joka tarjoaa ajanvietettä ja virkistystä eikä turmele mieltä tai väsytä ruumista. Jos he oppivat kiintymään rakkauskertomuksiin ja lehtien jatkokertomuksiin, opettavaiset kirjat ja lehdet käyvät heille vastenmielisiksi. Useimmat lapset ja nuoret haluavat luettavaa, ja ellei sitä valita heidän puolestaan, he valitsevat sen itse. Kaikkiällä on saatavana turmiollista luettavaa, ja pian lapset oppivat pitämään siitä. Mutta jos heille hankitaan puhdasta ja hyvää luettavaa, he oppivat pitämään siitä.⁴

Kouluttakaa ja kasvattakaa henkisiä mieltymyksiä. — Henkisiä mieltymyksiä täytyy kouluttaa ja kasvattaa erittäin huolellisesti. Lasten mielen avartuessa vanhempien täytyy jo varhain alkaa selittää Raamattua, jotta lapsille muodostuisi oikeita ajatustapoja.

Lapsille olisi voimia säästämättä pyrittävä luomaan oikeita luku-tottumuksia. Jos heidän mielensä harhailee, palauttakaa se jälleen oikeille raiteille. Jos liioittelevat ja jännittävät tarinat ovat turmelleet heidän älyllisen ja siveellisen makunsa, niin että he kuuntelevat opetusta vastahakoisesti, tällaisen tottumuksen voittaminen vaatii todellista taistelua. Mieltymys kuviteltujen tarinoiden lukemiseen pitäisi viipymättä voittaa. Mieli olisi tarkkojen sääntöjen avulla saatava pysymään oikeassa uomassaan.⁵

[388]

Estäkää lapsia mieltymästä romaanikirjallisuuteen. — Mitä lastemme tulee lukea? Tämä on vakava kysymys, joka vaatii vakavan vastauksen. Olen huolissani nähdessäni sapattia pitävissä perheissä aikakauslehtiä ja sanomalehtiä, joiden jatkokertomuksista lapset ja nuoret eivät saa mitään hyviä vaikutteita. Olen tarkkaillut niitä, jotka ovat tällä tavoin kiinnostuneet romaaneista. Heillä on ollut etuoikeus kuunnella totuutta ja tutustua uskomme perusteisiin, mutta he

³Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 120,121

⁴Review and Herald, 11.12.1879

⁵Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 136

ovat kasvaneet kypsään ikään vailla tosi hurskautta ja käytännöllistä jumalisuutta.⁶

Romaanien lukijat antautuvat alttiiksi pahalle, joka tuhoaa hengellisyden ja himmentää Pyhien kirjoitusten kauneuden.⁷

Vahingollisten kirjojen yleisyys. — Maailma on tulvillaan kirjoja, jotka olisi parempi hävittää kuin levittää lukijoille. Olisi parempi, että nuoret eivät koskaan lukisi kohua herättävistä aiheista kirjoitettuja kirjoja, joita julkaistaan ja levitetään taloudellisen voiton vuoksi. Sellaisissa kirjoissa on saatanallista viehätystä. — -

Tapa lukea tarinoita on eräs saatanan käyttämä keino sielujen tuhoamiseksi. Se aiheuttaa väärää, epätervettä jännitystä, kiihottaa mielikuvitusta, vähentää mielen käyttökelpoisuutta ja tekee sen kykenemättömäksi kaikkeen hengelliseen toimintaan. Se vieroittaa sielun rukouksesta ja hävittää mielenkiinnon hengellisiin asioihin.⁸

Romanttiset teokset, kevytmieliset ja kiihottavat kertomukset, tuskin ovat lukijalle vähemmässä määrässä kiroukseksi. Kirjailija voi kyllä olla antavinaan kirjassaan siveellistä opetusta. Hän voi punoa kirjaansa kauttaaltaan uskonnollisiakin tunteita ja ajatuksia, mutta useinkin ne vain ovat omiaan peittämään kirjassa olevan mielettömän ja arvottoman aineksen.⁹

[389]

Maailmallisia kirjailijoita. — Toinen vaaran lähde, jota meidän pitäisi aina varoa, on maailmallisten kirjailijoiden teosten lukeminen. Sellaiset teokset ovat totuuden vihollisen innoittamia, eikä kukaan voi lukea niitä vaarantamatta sieluaan. On totta, että jotkut, joihin ne vaikuttavat, saattavat lopulta toipua ennalleen, mutta kaikki, jotka antautuvat alttiiksi niiden vahingollisille vaikutuksille, astuvat saatanan alueelle, ja hän käyttää sitä edukseen. Kun he suostuvat hänen kiusauksiinsa, he eivät pysty havaitsemaan tai vastustamaan niitä. Epäusko ja uskottomuus valtaavat ja lumoavat mielen.¹⁰

Tarut ja sadut. — Lasten ja nuorten kasvatuksessa on saduilla ja keksityillä tarinoilla nykyisin suuri osuus. Tällaisia kirjoja käytetään kouluissa, ja niitä on myös monissa kodeissa. Kuinka kristityt vanhemmat voivat sallia lastensa käyttävän täynnä valhetta olevia

⁶Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 132

⁷The Youth's Instructor, 9.10.1902

⁸Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 133,134

⁹Ministry of Healing, s. 445

¹⁰Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 135,136

kirjoja? Kun lapset kyselevät näiden kertomusten merkitystä, jotka ovat niin vastakkaisia heidän vanhempiansa opetukselle, vastataan, etteivät kertomukset ole tosia, mutta tämä ei poista niiden käytön haitallisia seurauksia. Näissä kirjoissa esitetyt ajatukset johtavat lapsia harhaan. Ne antavat elämästä väärän kuvan ja synnyttävät ja ruokkivat kaiho- mielistä haaveilua. —

Lasten tai nuorten käsiin ei pitäisi milloinkaan antaa totuutta väärasteleviä kirjoja. Älkööt lapsemme saako kasvatuksessaan ajatuksia, jotka osoittautuvat synnin siemeniksi. ¹¹

Miten henkinen tarmo murretaan. — Maailmassa on harvoja täysin tasapainoisia ihmisiä, koska vanhemmat pahasti laiminlyövät velvollisuutensa kehittää heikkoja luonteenpiirteitä ja hillitä väriä piirteitä. He unohtavat, että heidän vakava velvollisuutensa on tarkata kunkin lapsen taipumuksia ja opettaa lapsilleen oikeita tapoja ja oikeaa ajattelua. ¹²

Kehittäkää siveellisiä ja älyllisiä kykyjä. Älköön edes runsas satukirjojen lukeminen heikentäkö ja turmelko näitä jaloja kykyjä. Tiedän, että epäräitäs lukeminen on saanut vahvojakin yksilöitä menettämään tasapainonsa ja lamautumaan. ¹³

[390]

Jännittävä lukeminen tekee lapsista levottomia ja haaveksivia. — Kevytmielisten, jännittävien tarinoiden lukijat tulevat kykenemättömiksi käytännön elämän velvollisuuksiin. He elävät epätodellisessa maailmassa. Olen tarkkaillut lapsia, joiden on sallittu lukea sellaisia kertomuksia. Niin kotona kuin sen ulkopuolellakin he olivat levottomia ja unelmoivia eivätkä pystyneet keskustelemaan muista kuin aivan jokapäiväisistä asioista. Uskon-nollinen ajattelu ja keskustelu oli heille täysin vierasta. Kohutarinoihin kohdistuvan kiinnostuksen ravitseminen pilaa henkisen maun, eikä mieli saa tyydytystä, ellei sitä ruokita tällä epäterveellä ravinnolla. Niille, jotka hillittömästi lukevat tuollaista, en voi löytää sopivampaa nimitystä kuin henkiset juopot. Epäterveet lukutottumukset vaikuttavat aivoihin samalla tavoin kuin epäterveelliset syömä- ja juomatavat vaikuttavat kehoon. ¹⁴

¹¹ Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 384,385

¹² Review and Herald, 12.11.1908

¹³ Testimonies for the Church, osa 2, s. 410

¹⁴ Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 134,135

Ennen julistamamme totuuden vastaanottamista jotkut olivat tottuneet lueskelemaan romaaneja. Liityttyään seurakuntaan he yrittivät päästä irti tästä tottumuksesta. Jos antaa tällaiselle ihmisryhmälle luettavaa, joka on samanlaista kuin se minkä he ovat hylänneet, tekee samoin kuin jos tarjoaisi juopolle päihdyttäviä aineita. Antaessaan periksi kiusaukselle, joka on jatkuvasti heitä houkuttelemassa, he menettävät pian kiinnostuksensa terveelliseen kirjallisuuteen. He eivät välitä tutkia Raamattua. Heidän siveellinen voimansa heikkenee. Synti vaikuttaa yhä vähemmän vastenmieliseltä. Ilmenee lisääntyvää uskottomuutta, voimistuvaa vastenmielisyyttä elämän käytännöllisiä velvollisuuksia kohtaan. Kun mieli kieroutuu, se on altis omaksumaan mitä hyvänsä luon-teeltaan kiihottavaa kirjallisuutta.

[391] Näin saatanalle tar joutuu mahdollisuus alistaa sielu täydellisesti valtaansa.¹⁵

Hätäinen, pinnallinen lukeminen heikentää keskit-tymiskykyä. — Painotuotteiden suunnattoman tulvan jatkuvasti virratessa kirjapainoista vanhat ja nuoret tottuvat lukemaan hätäisesti ja pintaapuolisesti, ja mieli menettää kyvyn ajatella johdonmukaisesti ja tehokkaasti. Lisäksi suuri osa aikakauslehdistä ja kirjoista, jotka Egyptin sammakoiden tavoin leviävät yli maan, ei ole ainoastaan arkipäiväistä, hyödytöntä ja veltostuttavaa, vaan myös epäpuhdasta ja alentavaa. Ne eivät ainoastaan huumaa ja vahingoita mieltä, vaan myös turmelevat ja tuhoavat sielun.¹⁶

”Minulla ei ole varaa tilata seurakunnan lehtiä.” — On sellaisia veljiksi tunnustautuvia, jotka eivät tilaa yhdyskuntamme lehtiä, mutta tilaavat kyllä maallisia lehtiä. Heidän lapsensa lukevat kovin kiinnostuneina näiden lehtien tarinoita ja rakkauskertomuksia, joihin heidän isällään on varaa, vaikka hän väittää, ettei hänellä ole varaa maksaa lehtiämme ja nykyistä totuutta sisältäviä julkaisujamme. --

Vanhempien pitäisi valvoa lapsiaan ja opettaa heitä pitämään mielikuvituksensa puhtaana ja kaihtamaan noita lehdissä julkaistuja lemmensairaita kyhäelmiä kuin pitaalia. Pitäkää pöydillänne ja kirjastossanne opettavaisia uskonnollisia julkaisuja, jotta lapsenne oppisivat mieltymään kohottavaan luettavaan.¹⁷

¹⁵Testimonies for the Church, osa 7, s. 203

¹⁶Education, s. 189,190

¹⁷Review and Herald, 11.12.1879

Sanomia nuorille lukemisen tarkoituksesta. — Nähdessäni sen vaaran, joka sopimattoman kirjallisuuden kautta uhkaa nuorisoa, en voi olla esittämättä vieläkin niitä varoituksia, joita minulle on annettu tämän suuren pahan suhteen.

Sitä vahinkoa, joka aiheutuu työntekijöille heidän käsitellessään luonteeltaan arveluttavaa aineistoa, ei oival leta tarpeeksi hyvin. Heidän huomionsa kiinnittyy ja kiinnostuksensa herää aiheeseen, jonka kanssa he ovat tekemisissä. Lauseita painuu mieleen. Ajatuksia viriää. Kirjoittajan henki vaikuttaa lukijaan miltei tiedostamattomasti, ja mieli ja luonne muokkautuvat huonompaan suuntaan. On muutamia, joilla on varsin vähän uskoa ja varsin heikko itsehillintä, ja heidän on vaikea heittää mielestään tällaisen kirjallisuuden herättämiä ajatuksia.¹⁸

[392]

Kunpa nuoret käsittäisivät, millainen vaikutus kiihottavilla kertomuksilla on mieleen! Voitteko sellaista luettuanne avata Raamatun ja lukea kiinnostuneina elämän sanoja? Eikö Jumalan kirja tunnu ikävyyttävältä? Rakkauskertomuksen hurma täyttää mielen ja hävittää terveen ajattelun, niin että teidän on mahdotonta keskittyä ikuisia etujanne koskeviin tärkeisiin ja vakaviin totuuksiin. Te teette syntiä vanhempianne kohtaan uhra- tessanne heille kuuluvan ajan niin keuhnon tarkoitukseen, ja syntiä Jumalaa vastaan käyttäessänne hänelle kuuluvan ajan sillä tavoin.¹⁹

Lapset, minulla on teille sanoma. Olette nyt ratkaisemassa tulevaa kohtaloanne, ja luonteenne on muodostumassa sellaiseksi, että se sulkee teidät pois Jumalan paratiisista. — — Miten surullista onkaan Jeesuksen, maailman Lunastajan, katsella perhettä, jossa lapset eivät lainkaan rakasta Jumalaa eivätkä kunnioita Jumalan sanaa, vaan uppoutuvat lukemaan satukirjoja? Tällä tavoin käytetty aika tekee teidät haluttomiksi suorittamaan kodin töitä tehokkaasti; se tekee teidät kykenemättömiksi olemaan perheen johdossa, ja jos jatkatte näin, sotkeudutte yhä tiukemmin saatanan verkkoon. — — Jotkut lukemistanne kirjoista sisältävät erinomaisia periaatteita, mutta te luette niitä vain saadaksenne juonen selville. Jos poimisitte lukemistanne kirjoista sen, mikä auttaisi teitä luonteen muodostamisessa, lukemisesta olisi teille jotakin hyötyä. Mutta kun otatte esille kir-

¹⁸Testimonies for the Church, osa 7, s. 203

¹⁹Testimonies for the Church, osa 2, s. 236

[393] janne ja luette ne läpi sivu sivulta, kysyttekö itseltänne: Miksi luen tätä? Pyrinkö saa maan todellista tietoa? Ette voi rakentaa oikeaa luonnetta käyttämällä perustukseen puuta, heiniä ja olkia.²⁰

Kylväkää mieleen raamatullisen totuuden siementä. — Viljelemättömän pellon ja harjoittamattoman mielen välillä on hämmästyttävää yhtäläisyyttä. Vihollinen kylvää lustetta lasten ja nuorten mieleen, ja elleivät vanhemmat ole varuillaan, se nousee taimelle ja kantaa huonoa hedelmää. Mielen maaperän muokkaaminen ja Raamatun totuuden kallisarvoisen siemenen kylväminen siihen vaativat herkeämätöntä huolenpitoa. Lapsia pitäisi opettaa karttamaan arvottomia, jännittäviä tarinoita ja valitsemaan järkevää luettavaa, joka saa heidät kiinnostuneiksi Raamatun kertomuksista, historiasta ja pohdiskelusta. Lukeminen, joka valaisee Pyhää Kirjaa ja herättää halua sen tutkimiseen, ei ole vaarallista vaan hyödyllistä.²¹

Nuorten on mahdotonta pitää mielensä terveenä ja uskonnolliset periaatteensa oikeina tutkimatta Jumalan sanaa. Tämä kirja sisältää mielenkiintoista historiaa, osoittaa tien pelastukseen Kristuksen kautta ja opastaa nuoria ylevämpään ja parempaan elämään.²²

---

²⁰ Kirje 32, 1896

²¹ Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 136, 137

²² Testimonies for the Church, osa 2, s. 410, 411

Jakso 15—Perhe-elämää rikastuttavia avuja [394]
[395]

[396]

Luku 69—Kohteliaisuus ja ystävällisyys

[397]

Kohteliaisuus torjuu puolet elämän onnettomuuksista. — Periaate, jota tähdennetään kehotuksessa: ”Olkaa helläsydämiset toisianne kohtaan”, on kodin onnen perusta. Kristillisen kohteliaisuuden tulisi vallita jokaisessa taloudessa. Se ei maksa paljon, mutta pystyy pehmentämään luonteita, jotka ilman sitä kehittyisivät koviksi ja karkeiksi. Kohteliaisuus ja halukkuus tehdä toisille samoin kuin soisimme heidän tekevän meille torjuisi puolet elämän onnettomuuksista.¹

Kohteliaisuus alkaa kodissa. — Jos mielimme lastemme osoittavan ystävällisyyttä, kohteliaisuutta ja rakkautta, meidän on itse oltava heille esimerkkinä.²

Vanhempien pitäisi osoittaa toisilleen kohteliaisuutta pienissäkin asioissa. Yleisen ystävällisyyden tulisi olla kodin lakina. Tyylille puhetavalle ei pitäisi antaa myöten eikä lausua katkeria sanoja.³

Kaikkien kasvot voivat olla iloiset, ääni lempeä ja esiintyminen kohteliasta, ja nämä ovat voimakkaita aseita. Iloinen, aurinkoinen käytös miellyttää lapsia. Jos osoitat heille ystävällisyyttä ja kohteliaisuutta, he ilmaisevat samaa mielenlaatua sinua ja toisiaan kohtaan.⁴

Kohteliaisuudella ja itsehillinnällä on suurempi vaikutus lastenne luonteeseen kuin pelkillä sanoilla.⁵

Keskinäinen ystävällisyys tekee kodista paratiisin. — Puhumalla ystävällisesti lapsilleen ja kiittäen heitä silloin, kun he koettavat menetellä oikein, vanhemmat voivat kannustaa heitä yrittämään, tehdä heidät onnellisiksi ja koko perhepiirin niin viihtyisäksi, että kaikki synkät varjot häipyvät ja iloinen auringonpaiste pääsee sisään. Keskinäinen ystävällisyys ja kärsivällisyys tekee kodista paratiisin ja vetää pyhiä enkeleitä perhepiiriin, mutta he pakenevat

[398]

¹Signs of the Times, 9.9.1886

²Signs of the Times, 25. 5. 1882

³Good Health, tammikuu, 1880

⁴Education, s. 240

⁵Review and Herald, 13. 6. 1882

kodista, jossa lausutaan epämiellyttäviä sanoja, jossa on ärtyisyyttä ja riitaa. Epäystävällisyys, valitteluja viha karkottavat Jeesuksen asumuksesta.⁶

Arkielämän kohteliaisuudet ja rakkaus, jonka tulisi vallita saman perheen jäsenten välillä, eivät riipu ulkoisista olosuhteista.⁷

Ystävällinen äänensävy, lempeä käytös ja vilpittömä rakkaus, joka ilmenee kaikissa teoissa, sekä ahkeruus, siisteys ja säästäväisyys tekevät mökkipahasestakin onnellisen kodin. Luoja katselee sellaista kotia suosiollisesti.⁸

On monia, joiden pitäisi elää vähemmän ulkomaailmaa varten ja enemmän oman perhepiirinsä jäseniä varten. Meidän tulisi osoittaa vähemmän keinotekoista kohteliaisuutta ja rakkautta muukalaisille ja vieraille ja enemmän aidosta rakkaudesta ja myötätunnosta kumpuavaa kohteliaisuutta oman kotimme jäseniä kohtaan.⁹

Tosi kohteliaisuuden määritelmä. — Kodissa tarvitaan kipeästi todellisen hienostuneisuuden harjoittamista. Se todistaa voimakkaasti totuuden puolesta. Karkea käytös ja kielenkäyttö ilmaisevat sydämen turmeltuneisuuden, ilmenivät ne kenessä tahansa. Taivaallista alkuperää oleva totuus ei koskaan alenna vastaanottajaansa eikä tee hänestä tylyä tai karkeaa. Totuus on vaikutukseltaan pehmentävää ja jalostavaa. Vastaanotettuna se tekee nuorista kunnioittavia ja kohteliaita. Kristillinen kohteliaisuus opitaan vain Pyhän Hengen vaikutuksesta. Se ei ole teeskentelyä eikä keinotekoista hienostuneisuutta, kumartelua ja teennäistä hymyä. Tämä on maailman ihmisten kohteliaisuutta, mutta heillä ei ole todellista kristillistä kohteliaisuutta. Tosi hienostuneisuus ja kohteliaisuus saadaan vain käytännöllisestä Kristuksen evankeliumin tuntemisesta. Tosi kohtelias käytös ilmenee ystävällisyytenä kaikkia, niin ylhäisiä kuin alhaisia, niin rikkaita kuin köyhiäkin kohtaan.¹⁰

[399]

Todellisen kohteliaisuuden ydin on huomaavaisuus toisia kohtaan. Tärkeintä ja kestäväintä kasvatusta on se, mikä tekee ihmisen avarasydämisemmäksi ja edistää kaikkiin kohdistuvaa hyväntahtoisuutta. Se niin kutsuttu sivistys, joka ei johda nuorta kunnioittamaan

⁶Signs of the Times, 17. 4. 1884

⁷Signs of the Times, 23. 8. 1877

⁸Signs of the Times, 2.10.1884

⁹Signs of the Times, 2.10.1884

¹⁰Käsikirjoitus 74, 1900

vanhempiaan, pitämään arvossa heidän avujaan, suhtautumaan kärsivällisesti heidän puutteisiinsa ja osoittamaan heille avuliaisuutta heidän tarpeissaan, on epäonnistunut. Se on epäonnistunut, ellei se tee häntä hienotunteiseksi ja helläksi, jalomieliseksi ja avuliaaksi nuoria, vanhoja ja epäonnistuneita kohtaan ja kohteliaaksi kaikkia kohtaan. ¹¹

Kristillinen kohteliaisuus on kuin kultainen solki rakkauden siiteissä, joilla perheenjäsenet liittyvät päivä päivältä yhä läheisemmin ja lujemmin toisiinsa. ¹²

Kultaisesta säännöstä perheen laki. — Arvokkaimmat seurustelua ja perheenjäsenten kanssakäymistä koskevat säännöt löytyvät Raamatusta. Parhaimpien ja puhtaimpien siveysnormien lisäksi sielä annetaan myös arvokkaimmat kohteliaisuussäännöt. Vapahtajamme vuorisäärnä sisältää verratonta opetusta vanhoille ja nuorille. Se pitäisi lukea usein perhepiirissä ja sen arvokkaita opetuksia valaista esimerkein arkielämässä. Perheen laiksi pitäisi ottaa kultainen sääntö: ”Kaikki, mitä te tahdotte ihmisten teille tekevän, tehkää te myös samoin heille”, samoin kuin apostolin kehoitus: ”Toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne”. Ne jotka vaalivat Kristuksen mielenlaatua, ovat kohteliaita kotona ja avuliaita pikku asioissakin. He koettavat aina tehdä lähellään olevat onnellisiksi ja unohtaa itsensä palvellessaan ystävällisesti toisia. Tämä on kristityn puun tuottamaa hedelmää. ¹³

[400] Kultainen sääntö on tosi kohteliaisuuden perusohje, ja täydellisin esimerkki siitä on Jeesuksen elämä ja luonne. Mikä lempeys ja kauneus säteilikään Vapahtajan joka päiväisestä elämästä! Mikä suloisuus virtasikaan hänen läsnäolostaan! Sama henki ilmenee hänen lapsissaan. Niitä, joissa Kristus asuu, ympäröi jumalallinen ilmapiiri. Heidän valkeissa, puhtaissa vaatteissaan on taivaallisten kukkatarhojen sulotuoksu. Heidän kasvonsa heijastavat Jumalan kirkkautta ja valaisevat tietä kompasteleville ja väsyneille jaloille. ¹⁴

Parhaat seurustelusäännöt. — Arvokkain esitys, mitä koskaan on kirjoitettu seurustelutavoista, on Vapahtajan antama kallisarvoinen ohje samoin kuin se lausunto, jonka Pyhä Henki antoi apostoli

¹¹Education, s. 241

¹²Signs of the Times, 29.11.1877

¹³Signs of the Times, 1. 7.1886

¹⁴Thoughts From the Mount of Blessing, s. 192,193

Paavalin kautta — sanat, joiden tulisi olla lähtemättömästi kirjoitettuna jokaisen ihmisolennon mieleen, olipa hän vanha tai nuori:

”Että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut.” --

”Rakkaus on pitkämielinen,
rakkaus on lempeä;
rakkaus ei kadehdi,
ei kerskaa,
ei pöyhkeile,
ei käyttäydy sopimattomasti,
ei etsi omaansa,
ei katkeroidu,
ei muistele kärsimäänsä pahaa,
ei iloitse vääryydestä,
vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa;
kaikki se peittää,
kaikki se uskoo,
kaikki se toivoo,
kaikki se kärsii.
Rakkaus ei koskaan häviä.” ¹⁵

Raamattu kehottaa kohteliaisuuteen. Se esittää monta valaisevaa esimerkkiä epäitsekkästä hengestä, jalosta ystävällisyydestä ja miellyttävästä mielenlaadusta, jotka ovat luonteenomaisia todelliselle kohteliaisuudelle. Nämä ovat vain Kristuksen luonteen heijastusta. Kaikki maailmassa esiintyvä todellinen hellyys ja kohteliaisuus — myös niiden keskuudessa, jotka eivät tunnusta hänen nimeään — on hänestä. Kristus toivoo näiden piirteiden heijastuvan täydellisesti hänen lapsistaan. Hänen tahtonsa on, että ihmiset näkisivät meissä hänen kauneutensa. ¹⁶

[401]

Kristinusko tekee ihmisestä jalon. Kristus oli ystävällinen, vieläpä vainoojilleenkin, ja hänen uskolliset seuraajansa osoittavat samaa henkeä. Katso Paavalia, kun hänet vietiin hallitusmiesten eteen. Hänen Agrippalle pitämänsä puhe on esimerkki sekä oikeasta kohteliaisuudesta että vakuuttavasta kaunopuheisuudesta. Evanke-liumi ei suosi sitä muodollista kohteliaisuutta, jota maailmassa harrastetaan, vaan todellista sydäimestä lähtevää ystävällisyyttä. ¹⁷

¹⁵Education, s. 242

¹⁶Education, s. 241, 242

¹⁷Ministry of Healing, s. 489,490

Emme puhu sen puolesta, mitä maailma sanoo kohteliaisuudeksi, vaan sellaisen kohteliaisuuden puolesta, jonka jokainen vie mukanaan autuaiden asuinsijoihin. ¹⁸

Rakkaus kohteliaisuuden vaikuttimena. — Ulkonaisten käytösten huolellisinkaan noudattaminen ei riitä poistamaan kättyisyyttä, purevaa arvostelua eikä sopimatonta puhetta. Niin kauan kuin oma minä hallitsee, todellinen sydämen sivistys ei pääse ilmenemään. Rakkauden täytyy saada sijaa sydämessä. Tunnollisen kristityn toiminnan vaikuttimena on syvä rakkaus Mestariinsa. Rakkaudesta Kristukseen versoo hänen epäitsekäs kiintymyksensä veljiään kohtaan. ¹⁹

Kaikesta, mitä tavoitellaan, hellitään ja vaalitaan, mikään ei ole Jumalan edessä niin kallisarvoista kuin puhdas sydän ja kiitollinen ja rauhallinen mieli.

Jos totuuden ja rakkauden jumalallinen sopusointuisuus vallitsee sydämessä, se tulee näkyviin sanoina ja tekoina. — Todellisen hyväntahtoisuuden hengen täytyy asua sydämessä. Rakkaus antaa omistajalleen avuja sekä sopivan ja miellyttävän käytöksen. Rakkaus kirkastaa kasvot ja tekee äänen sävyisäksi. Se puhdistaa ja jalostaa ihmisen kokonaan. Se saattaa hänet sopusointuun Jumalan kanssa, sillä se on taivaallinen ominaisuus. ²⁰

Oikeaa kohteliaisuutta ei opita vain seurustelusääntöjä noudattamalla. Sopivaa käytöstä on osoitettava kaikissa tilanteissa. Kunhan periaatteista ei tingitä, hienotunteisuus toisia kohtaan johtaa hyvien tapojen mukaiseen käytökseen. Oikea kohteliaisuus ei edellytä periaatteista luopumista käytösten vuoksi. Se ei tunnusta ihmisten välisiä luokkarajoja. Se opettaa ihmistä kunnioittamaan itseään, kunnioittamaan ihmistä ihmisenä ja antamaan arvoa jokaiselle suuren ihmisperheen jäsenelle. ²¹

Rakkautta ilmaistaan katsein, sanoin ja teoin. — Vanhempien pitäisi ennen kaikkea ympäröidä lapsensa iloisuuden, kohteliaisuuden ja rakkauden ilmapiirillä. Koti, jossa rakkaus asuu ja jossa se ilmaistaan katsein, sanoin ja teoin, on paikka, missä enkelit mielellään viipyvät. Vanhemmat, antakaa rakkauden, ilon ja onnellisen

¹⁸Signs of the Times, 13.8.1912

¹⁹Ministry of Healing, s. 490

²⁰Testimonies for the Church, osa 4, s. 559, 560

²¹Education, s. 240

tyytyväisyyden päivänpaisteen täyttää oma sydämenne ja antakaa sen suloisen vaikutuksen levitä kotinne. Osoittakaa ystä-vällisyyttä ja kärsivällisyyttä ja rohkaiskaa siihen lapsianne, kehittäen kaikkia niitä hyveitä, jotka elävöittävät kodin elämää. Näin luotu ilmapiiri on lapsille samaa kuin ilma ja auringonvalo kasveille ja edistää mielen ja ruumiin terveyttä ja vireyttä. ²²

Ystävälliset tavat, iloinen keskustelu ja hellyyden ilmaukset liit-tävät lasten mielen vanhempiinsa rakkauden köysin ja tekevät kodis-ta viihtyisämmän kuin harvinaiset rahalla saatavat koriste-esineet. ²³

Erilaisten luonteiden täytyy olla tekemisissä keskenään. — Jumala on säätänyt erilaisen luonteen omaavat ihmiset olemaan tois-tensa yhteydessä. Näin ollen kodin jokaisen jäsenen pitäisi pyhästi ottaa huomioon toisten tunteet ja kunnioittaa heidän oikeuksiaan. Tällä tavoin edistetään keskinäistä huomaavaisuutta ja kärsivällisyyt-tä, vähennetään ennakkoluuloja ja tasoitetaan luonteen särmiä. So-pusointu voidaan turvata, ja eri luonteisten ihmisten kanssakäyminen voi koitua jokaisen hyödyksi. ²⁴

[403]

Mikään ei korvaa kohteliaisuuden puutetta. — Ne jotka tun-nustautuvat Kristuksen seuraajiksi mutta ovat samalla kovia, epäys-tävällisiä ja epäkohteliaita sanoiltaan ja käytökseltään, eivät ole op-pineet Jeesuksesta. Kiukkuinen, määräilevä ja moitiskeleva ihminen ei ole kristitty, sillä kristittynä olemisen merkitsee Kristuksen kal-taisuutta. Eräiden kristityiksi tunnustautuvien käytöksestä puuttuu ystävällisyyttä ja kohteliaisuutta siinä määrin, että heidän hyvästään puhutaan pahaan. Heidän vilpittömyyttään ei ehkä epäillä eikä hei-dän rehtyyttään aseteta kyseenalaiseksi, mutta vilpittömyys ja rehtyis eivät hyvitä ystävällisyyden ja kohteliaisuuden puutetta. Kristityn tulee olla myötätuntoinen ja aito, säälivä ja kohtelias sekä rehti ja rehellinen. ²⁵

Kun veli ei osoita kohteliaisuutta ja hellää huomaavaisuutta toista veljeä kohtaan ja kun vanhemmat ja lapset eivät perhepiirissä lausu ystävällisiä, rohkaisevia sanoja toisilleen, se vahvistaa tapoja, jotka muovaavat luonnetta Kristuksen luonteen vastaiseksi. Mutta

²²Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 115

²³Signs of the Times, 2.10. 1884

²⁴Signs of the Times, 4.4.1911

²⁵The Youth's Instructor, 31. 3.1908

jos näitä pikku asioita noudatetaan, niistä tulee suuria asioita. Ne kasvavat suuriksi. Niistä uhkuu elämään sulotuoksua, joka kohoo pyhänä suitsukkeena Jumalan luo. ²⁶

[404] **Monet kaipaavat huomaavaisuutta.** — Monet kaipaavat kiipeästi ystävällistä myötätuntoa. — Meidän tulisi unohtaa itsemme ja pyrkiä aina pikku asioissakin osoittamaan kiitollisuutta toisten meillemme osoittamasta suopeudesta sekä etsiä tilaisuuksia ilahduttaa toisia sekä keventää ja lievittää heidän surujaan ja taakkojaan lempeillä ystävällisyyden osoituksilla ja pienillä rakkauden teoilla. Nämä perheistämme alkavat huomaavaiset kohteliaisuudet laajentuvat perhepiirin ulkopuolelle lisäten osaltaan elämän onnellisuutta; toisaalta näiden pikku asioiden laiminlyönti suurentaa katkeruuden ja surujen summaa. ²⁷

Ihmissuhteiden kautta saadaan yhteys maailmaan. — Kristinuskon pääsee yhteyteen maailman kanssa ihmissuhteiden kautta. Jokaista miestä ja naista, joka on maistanut Kristuksen rakkautta ja saanut sydämeensä jumalallista valoa, Jumala vaatii levittämään valoa niiden pimeälle polulle, jotka eivät tunne parempaa tietä. ²⁸

Ystävällisin sanoin ja katsein voimme ilmaista tuhansia pieniä huomaavaisuuden osoituksia, jotka heijastuvat meihin takaisin. Ajattelemattomat kristityt ilmaisevat toisia laiminlyömällä, etteivät ole yhtä Kristuksen kanssa. On mahdotonta olla yhtä Kristuksen kanssa ja olla epäystävällinen toisille ja unohtaa heidän oikeutensa. ²⁹

Meidän kaikkien tulisi olla Jeesuksen todistajia. Kristuksen armon pyhittämän seurustelun on oltava sellaista, että sillä voitetaan sieluja Kristukselle. Näyttäkäämme maailmalle, ettemme itsekkäästi tavoittele vain omaa etuamme, vaan haluamme toistenkin pääsevän osallisiksi siunauksistamme ja etuoikeuksistamme. Osoittakaamme heille, ettei uskontomme tee meitä säälimättömiksi tai vaativiksi. Kaikkien, jotka tunnustavat löytäneensä Kristuksen, tulee palvella toisia hänen tvallaan. Meidän ei pidä koskaan antaa maailmalle sellaista käsitystä, että kristityt ovat synkkiä ja onnettomia ihmisiä. ³⁰

²⁶Käsikirjoitus 107,1898

²⁷Testimonies for the Church, osa 3, s. 539, 540

²⁸Testimonies for the Church, osa 4, s. 555.

²⁹Testimonies for the Church, osa 3, s. 539

³⁰Desire of Ages, s. 152

Jos olemme kohteliaita ja lempeitä kotona, levitämme miellyttävän mielenlaadun tuoksua myös kodin ulkopuolella. Jos osoitamme maltillisuutta, kärsivällisyyttä, lempeyttä ja lujutusta kotona, kykenemme olemaan valona maailmalle.³¹

---

³¹Signs of the Times, 14.11.1892

[405]

Luku 70—Iloisuus

[406]

Tosi kristitty on iloinen. — Älä anna arkielämän huolten ja murheiden jäytää mieltäsi ja synkentää kasvojasi Jos niin teet, aina on jotakin ärsyttävää ja harmittavaa. Elämä on sellaista, miksi sen teemme, ja kohtaamme sitä. mitä odotamme. Jos odotamme murhetta ja huolta, jos suurentelemme vähäisiä vaikeuksiamme, havaitsemme niiden valtaavan ajatuksemme ja keskustelumme. Mutta jos etsimme asioista niiden valoisien puolen, löydämme yllin kyllin sellaista, mikä tekee meidät iloisiksi ja onnellisiksi. Jos hymyilemme toisille, meillekin hymyillään; jos meidän puheemme ovat miellyttäviä ja iloisia, meille puhutaan samoin.

Kristityt, jotka näyttävät alakuloisilta ja masentuneilta aivan kuin katsoisivat olevansa vailla ystävää, antavat uskonnosta väärän kuvan. Jotkut ovat ajatelleet, että iloisuus on ristiriidassa kristillisen luonteen arvokkuuden kanssa, mutta tämä on erehdys. Taivas on iloa tulvillaan, ja jos kokoamme sieluumme taivaan iloa ja ilmaisemme sitä mahdollisuuksien mukaan puheissamme ja käytöksessämme, miellytämme taivaallista Isäämme enemmän kuin olemalla synkkiä ja surullisia.

[407]

Jokaisen velvollisuus on edistää iloisuutta murheiden ja vaikeuksien hautomisen sijasta. Monet eivät murehtimalla tee vain oloaan onnettomaksi, vaan uhraavat terveyden ja onnen sairaalloiselle mielikuvitukselle. Heidän ympäristössään on jotakin, joka ei ole mieleistä, ja heidän kasvoillaan on jatkuvasti katse, joka sanoja selvemmin ilmaisee tyytymättömyyttä. Nämä masentavat tunteet vahingoittavat suuresti heidän terveyttään, sillä ne hidastavat ruoansulatusta ja häiritsevät siten ravinnonsaantia, Mur he ja huoli eivät voi parantaa yhtäkään tautia, mutta ne voivat saada aikaan paljon vahinkoa. Mutta iloisuus ja toivo kirkastavat toisten polkua, ja ”ovat elämä sille, joka ne löytää, ja lääke koko hänen ruumiillensa.”¹

¹Signs of the Times, 12.2.1885

Sisar White oli hyväntuulinen vastoinkäymisten kohdassa.* — Näettekö minua koskaan synkkänä, masentuneena tai nurihevana? Uskoni kieltää sen. Tällaisiin mielialoihin johtaa väärä käsitys ihanteellisesta kristillisestä luonteesta ja palveluksesta. Epäaito uskonto saa aikaan synkkyyttä, masennusta ja surumielisyyttä. Vilpittömät kristityt yrittävät jäljitellä Jeesusta, sillä kristittyinä oleminen on Kristuksen kaltaisuutta. On todella tärkeää saada oikea käsitys Kristuksen elämästä ja tavoista, jotta hänen periaatteensa voivat ilmetä meissä, jotka haluaisimme olla hänen kaltaisiaan.

Puolinainen palvelus, maailmanrakkaus, itserakkaus ja mieltymys kevytmielisiin huvituksiin tekevät Kristuksen palvelijasta aran ja pelokkaan; hän seuraa Kristusta etäältä. Sydämellinen ja halukas Jeesuksen palveleminen tekee uskonnon aurinkoiseksi. Ne jotka seuraavat Kristusta aidoimmin, eivät ole olleet alakuloisia. Kristuksessa on aina valoa, rauhaa ja iloa. Tarvitsemme enemmän Kristusta ja vähemmän maailmallisuutta, enemmän Kristusta ja vähemmän itsekkyyttä.²

Vaeltakaa valon lapsina. — Jumala ei halua meidän olevan alakuloisia tai kärsimättömiä, mutta ei myöskään huolettomia ja kevytmielisiä. Saatanan harkittu suunnitelma on tyrkkiä ihmisiä äärimmäisyydestä toiseen. Jumala haluaisi meidän valon lapsina kehittävän iloisen ja onnellisen mielenlaadun voidaksemme ylistää häntä, joka on kutsunut meidät pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa.³

[408]

Lasten kiintymyksen voittaminen. — Hymyilkää, vanhemmat ja opettajat. Jos olette surullisia, älkää antako kasvojenne paljastaa sitä. Valaiskoon rakastavasta, kiitollisesta sydäimestä lähtevä auringonpaiste kasvonne. Riisuutukaa raudankovasta arvokkuudestanne, mukautukaa lasten tarpeisiin ja saakaa heidät rakastamaan teitä. Teidän on voitettava heidän rakkautensa, jos haluatte juurruttaa uskonnollisen totuuden heidän sydämeensä.⁴

* Vuonna 1867 veli James White, joka halvaannuttuaan oli hyvin huonossa kunnossa, oli potilaana "Our Home" -nimisessä sairaalassa Dansvilles- sa New Yorkin osavaltiossa. Laitoksen ylilääkäri katsoi uskonnolla olevan masentava vaikutus ja rohkaisi potilaitaan ottamaan osaa erilaisiin huvitilaisuuksiin saadakseen heidät iloisiksi. Eräs hoitaja houkutteli Ellen Whitea tekemään varauksen tanssiaisiin ja kehotti häntä hautaamaan murheensa tulemalla mukaan. Ylläolevat sanat ilmaisevat, millainen oli hänen vastauksensa.

² Käsikirjoitus 1,1867

³ Australasian Union Conference Record, 1.11. 1904

⁴ Fundamentals of Christian Education, s. 68

Ystävällinen ilme ja sointuva ääni. — Vanhemmat, olkaa iloisia, älkää epähienoja ja arkipäiväisiä, vaan kiitollisia, kuuliaisista ja taivaallisen Isän tahtoon alistuvia. Ette saa näyttää tunteitanne, jos jokin teitä ärsyttää. Voitokkaan rakkauden tulee olla syvien, ehtymättä kumpuavien vesien kaltainen kasvattaessanne lapsianne. He ovat Herran lauman karitsoita. Tuokaa pienokaisenne Kristuksen luo. Jos vanhemmat haluaisivat kasvattaa lapsensa miellyttäväksi, he eivät koskaan puhuisi heille kiukkuisesti. Opetelkaa pitämään ilmeenne ystävällisenä ja puhumaan mahdollisimman miellyttävällä ja sointuvalla äänellä. Jumalan enkelit ovat aina lähellä pienokaisianne, eikä teidän äänekäs ja kärtyisä puheenne kuulosta heistä miellyttävältä. ⁵

Äidin olisi pidettävä yllä iloista, tyytyväistä ja onnellista mieltä. Kaikista tämänsuuntaisista ponnistuksistaan hän saa runsaan korvauksen lastensa ruumiillisessa hyvinvoinnissa ja heidän luonteensa siveydessä. Hyväntuulisuudellaan hän edistää perheensä onnea ja suuressa määrin myös omaa terveydentilaansa. ⁶

[409] **Hälventäkää varjot ja keventäkää kuormaa.** — Suhtautukaa asioihin valoisasti pyrkien hälventämään varjot, jotka saartavat sielun, jos niitä vaalitaan. Osoittakaa myötätuntoa toisia kohtaan. Antakaa iloisuuden, ystävällisyyden ja rakkauden vallita kodissanne. Tämä lisää halua hartauden harjoitukseen, ja suuret sekä pienet velvollisuudet suoritetaan kevein mielin. ⁷

Iloisuus vailla kevytmielisyyttä on kristillinen avu. — Meillä voi olla tosi kristillistä arvokkuutta, ja samalla voimme käyttäytyä iloisesti ja miellyttävästi. Iloisuus vailla kevytmielisyyttä kuuluu kristillisiin avuihin. ⁸

⁵Käsikirjoitus 126,1897

⁶Ministry of Healing, s. 374

⁷Signs of the Times, 1.9.1898

⁸Testimonies for the Church, osa 4, s. 62

Ääni on talentti. — Ääni on meille uskottu talentti, ja sitä pitäisi käyttää lähimmäisten auttamiseksi, rohkaisemiseksi ja kannustamiseksi. Jos vanhemmat haluavat rakastaa Jumalaa ja noudattaa Herran tietä ja tehdä sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta, heidän kielenkäytönsä ei ole ylitunteellista. Se on luonteeltaan tervettä, puhdasta ja mieltä ylentävää. Ovatpa he kotona tai sen ulkopuolella, he valitsevat sanansa huolellisesti. He eivät alennu mihinkään halpamaiseen.¹

Jokainen sana vaikuttaa. — Jokainen isän ja äidin lausuma sana vaikuttaa lapseen myönteisesti tai kielteisesti. Jos vanhemmat puhuvat kiivaasti ja ilmentävät tämän maailman lasten henkeä, Jumala pitää heitä tämän maailman lapsina eikä omina poikinaan ja tyttärinään.²

Oikeaan aikaan lausuttu sana voi langeta hyvänä siemenenä lasten mieleen ja johdattaa pienet jalat oikealle tielle, mutta väärä sana voi johdattaa heidät tielle, joka vie lopulta perikatoon.³

Enkelit kuulevat kodissa lausutut sanat. Älkää sen tähden koskaan torailko, vaan antakaa sanojenne vaikutuksen kohota tuoksuvana suitsukkeena taivaaseen.⁴

Vanhempien tulisi pitää kodin ilmapiiri puhtaana ja sulotuoksuisena ystävällisillä sanoilla, hellällä myötätunnolla ja rakkaudella, mutta samalla heidän tulee olla lujia ja ehdottoman periaatteellisia. Jos olette lujia lapsillenne, he saattavat luulla, ettette rakasta heitä. Tätä voitte odottaakin, mutta älkää koskaan olko ankaria. Oikeuden ja armon täytyy antaa kättä toisilleen; ette saa epäröidä ettekä toimia hetken mielihohteesta.⁵

Kielenkäytön tulisi ilmaista sisäistä kauneutta. — Kielessä on tärkeintä sen puhtaus, ystävällinen sävy ja totuudenmukaisuus

¹ Käsikirjoitus 36, 1899

² Käsikirjoitus 100, 1902

³ Review and Herald, 24.6. 1890

⁴ Kirje 10, 1912

⁵ Review and Herald, 30. 3. 1897

— ” sisäisen kauneuden ulkoinen ilmaus”. Paras koulu tämän kielen opiskeluun on koti. ⁶

Ystävälliset sanat ovat sielulle kuin kaste ja lempeä sadekuuro. Raamattu sanoo Kristuksesta, että suloisuus oli vuodatettu hänen huulilleen (Ps. 45: 3), että hän taitaisi ”sanalla virvoittaa väsynyttä” (Jes. 50: 4). Ja Herra kehottaa meitä: ”Olkoon puheenne aina suloista” (Kol. 4: 6), jotta se ”on mieluista niille, jotka kuulevat” (Ef. 4: 29). ⁷

Äänenkäyttöä pitäisi opettaa kotona. — Suullista ilmaisua pitäisi opettaa kotona. Vanhempien tulisi opettaa lapsiaan puhumaan niin selvästi, että kuulijat, voivat ymmärtää jokaisen sanan. Heidän pitäisi opettaa lapset lukemaan Raamattua selvästi ja täsmällisesti, siten, että se on kunniaksi Jumalalle. Älkööt ne, jotka polvistuvat perhealttarin ääreen, peittäkö kasvojaan käsiin tai tuoliin, kun puhuttelevat Jumalaa. Kohottakoot he päänsä ja lähestykööt armoistuinta pyhällä kunnioituksella ja rohkeudella. ⁸

Olkoon puheesi puhdasta. Opettele käyttämään pehmeää ja vakuuttavaa äänensävyä kovan ja määräilevän sijasta. Anna lapsille puheopetusta. Kouli heidän puhe- tapojaan, kunnes heidän huuliltaan ei koetusten kohdalla tessaakaan lipsahda ainuttakaan kovaa tai tönkyä sanaa. ⁹

Puhetaito on läheisessä yhteydessä oppilaiden terveyden kanssa. Nuoria pitäisi opettaa hengittämään oikein ja lukemaan niin, etteivät kurkkuja keuhkot rasitu luonnottomasti, vaan vatsalihakset osallistuvat työhön. Kurkusta puhuminen, jolloin ääni tulee äänielinten yläosasta, heikentää näiden elinten terveyttä ja vähentää niiden tehokkuutta. Vatsalihasten tulee tehdä raskain osa työstä kurkun toimiessa kanavana. Monet ennen aikojaan kuolleet olisivat voineet elää, jos heitä olisi opetettu käyttämään ääntään oikein. Vatsalihasten oikea käyttö lukiessa ja puhuessa osoittautuu parannuskeinoksi moniin ääntä ja rintakehää koskeviin vaikeuksiin sekä keinoksi pidentää elinikää. ¹⁰

[412]

⁶ Education, s. 235

⁷ The Youth's Instructor, 31. 3. 1908

⁸ Käsikirjoitus 4, 1901

⁹ Käsikirjoitus 60, 1903

¹⁰ Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 297

Ankarien, toruvien sanojen vaikutus. — Kodissa, jossa käytetään ankaria, kiukkuisia ja moittivia sanoja, lapsi itkee paljon, ja hänen herkkään mieleensä painuu onnettomuuden ja epäsovun sävyttämiä muistikuvia. Siispä, äidit, olkoot kasvonne pelkkää päivänpaistetta. Hymyilkää, jos voitte, niin lapsen mieli ja sydän heijastaa kasvojenne valoa samoin kuin taiteilija jäljentää kasvojen piirteet kankaalle. Äidit, pitäkää huoli siitä, että Kristus asuu teissä, niin että lapsenne herkkään mieleen voi painua jumalallinen kuva. ¹¹

Karttakaa karkeaa äänenkäyttöä. — Älkää päästäkö kotiin riitaa tai eripuraisuutta. Puhukaa lempeästi. Älkää koskaan korotako ääntänne. Pysytelkää tyyninä. Pankaa pois moitiskelu ja kaikki vilpillisyys. Sanokaa lapsille, että haluatte auttaa heitä valmistautumaan pyhään taivaaseen, missä kaikki on rauhaisaa ja missä ei kuulla ärtyisiä ääniä. Olkaa kärsivällisiä lapsianne kohtaan, kun he kohtaavat koettelemuksia, jotka teistä ehkä näyttävät pieniltä mutta jotka heistä ovat suuria. ¹²

Kun isät ja äidit tulevat kääntymykseen, heidän kasvatuseriaateensa muuttuvat täysin. Heidän ajatuksensa muuttuvat ja heidän kielenkäyttönsä muuttuu. —

Kodissa ei kuulla äänekestä, vihaista puhetta. Sanojen sävy on omiaan rauhoittamaan ja siunaamaan kuulijaa. Karsi äänestäsi kaikki epämiellyttävät piirteet. ¹³

Meidän on kukistettava kiivas luonteenlaatomme ja hillittävä sanojamme, niin saavutamme suuria voittoja. Ellemme hillitse puhettamme ja säilytä mielenmalttiamme, olemme saatanan orjia. Me olemme hänen vallassaan. Hän kahlehtii meidät. Kaikki riita ja epämiellyttävät, kärsimättömät ja kärtyiset sanat ovat uhri hänen saatanalliselle majesteetilleen, ja se on kallis uhri, kalliimpi kuin mikään uhri, minkä voimme antaa Jumalalle, sillä se hävittää kokonaisten perheitten rauhan ja onnen, tuhoaa terveyden ja johtaa lopulta iankaikkisen onnen menetykseen. ¹⁴

Aiheuttavatko sanat iloa vai surua? — On tärkeää, että lapsia ja nuoria kasvatetaan varomaan sanojaan ja tekojaan, sillä heidän

¹¹Review and Herald, 8.9. 1904

¹²Käsikirjoitus 14,1905

¹³Kirje 75,1898

¹⁴Testimonies for the Church, osa 1, s. 310

käytöksensä aiheuttaa iloa tai surua, sekä heidän omassa kodissaan, että kaikille, joiden kanssa he joutuvat tekemisiin.¹⁵

Puhekyvyn epäviisas käyttö aiheuttaa usein murhetta. Jumalan sana ei oikeuta ketään puhumaan tylysti ja siten herättämään epämiellyttäviä tunteita ja onnettomuutta perheessä. Toiset perheenjäsenet lakkaavat kunnioittamasta sitä, joka puhuu niin, kun hän tunteensa hillitsemällä voisi voittaa puolelleen kaikkien luottamuksen ja kiintymyksen.¹⁶

Lapsille puhuttava ystävällisesti ja vanhemmille kunnioittavasti. — Puhukoot vanhemmat lapsilleen aina ystävällisesti ja lapset vanhemmilleen kunnioittavasti. Kotielämässä täytyy kiinnittää huomiota näihin seikkoihin, sillä jos lapset luonteensa kehittyessä omaksuvat oikeita tapoja, heidän on paljon helpompi olla Jumalan opetettavina ja noudattaa hänen vaatimuksiaan.¹⁷

Karttakaa karkeutta. — Isät ja äidit, aviomiehet ja vaimot, veljet ja sisaret, älkää totutelko karkeaan käytökseen, puhetapaan tai ajatteluun. Kiroilu, alhainen pilailu ja kohteliaisuuden ja todellisen ystävällisyyden puute kotielämässä tulee -teille tavaksi ja tekee teidät sopimattomiksi niiden seuraan, joissa totuus tekee pyhittävää työtään. Koti on liian pyhä paikka saastutettavaksi sivistymättömällä käytöksellä, aistillisuudella, syyttelyllä ja panettelulla. Jättäkää paha sana lausumatta ja karkotta kaa epäpyhä ajatus, sillä Totinen Todistaja punnitsee jokaisen sanan, arvioi jokaisen teon ja julistaa: ”Minä tiedän sinun tekosi.”¹⁸

[414]

Halpamaisella ja karkealla puhetavalla ei saisi olla perheessä mitään sijaa. Kun sydän on puhdas, siitä tulvii viisauden runsaita aarteita.¹⁹

Älkää suosiko tyhjämpäiväistä puhetta kodissanne. Jopa pikkulapset hyötyvät ”terveellisistä sanoista” (2 Tim. 1: 13). Mutta isän ja äidin toisilleen lausumat tyhjämpäiväiset ja typerät sanat johtavat samanlaiseen kielenkäyttöön lastenkin keskuudessa, kun taas oikeat,

¹⁵The Youth's Instructor, 5. 11.1896

¹⁶Käsikirjoitus 60,1903

¹⁷Review and Herald, 17. 11. 1896

¹⁸Signs of the Times, 14.11.1892

¹⁹Review and Herald, 17. 5.1898

rehdit, todet ja vakavat sanat siirtyvät koko kotiväen käyttöön ja johtavat myös oikeisiin tekoihin.²⁰

Vihaisten ja kiivaiden sanojen huono vaikutus. — Kun puhutte vihaisesti lapsillenne, edistätte vanhurskauden vihollisen asiaa. Suotakoon jokaiselle lapselle hyvät kehitysmahdollisuudet vauvaiästä lähtien. Opetuksen pitäisi alkaa lapsuudessa, ei ankarin ja ärtyisin sanoin, vaan ystävällisesti ja kärsivällisesti. Tämän opetuksen pitäisi jatkua halki vuosien miehuuteen asti.²¹

Anokoon jokainen perhe hartaasti apua Herralta suorittaakseen Jumalalta saamansa tehtävän. Perheenjäsenten tulee saada voitto harmitsemattomista puheista ja syytte-lynhalusta. Pyrkikööt he olemaan ystävällisiä ja kohteliaita kotona sekä omaksumaan huomaavaisia tapoja.²²

Mitä vahinkoa kärsimättömät sanat perhepiirissä aiheuttavatkaan, sillä yhden kärsimätön puhe saa toisen vastaamaan samassa hengessä ja samalla tavalla. Silloin annetaan sana sanasta ja puolustaudutaan, ja juuri sellaiset sanat sälyttävät hartioillesi raskaan ja kuluttavan ikeen, sillä nämä katkerat sanat tuottavat tuhoa sielullisi.²³

Kuulon kautta kovat sanat iskeytyvät sydämeen, herättävät sielun pahimmat intohimot ja kiusaavat ihmistä rikkomaan Jumalan käskyjä. -- Sanat ovat kuin kylvettyjä siemeniä.²⁴

Kiivaat sanat rinnastettavissa kiroiluun. — Monissa perheissä on tapana puhua huolimattomasti ja piittaamattomasti. Tapa härintä ja puhua ärsyttävästi voimistuu, kun sitä vaalitaan, ja niin käytetään sopimattomia sanoja, jotka kuuluvat saatanan eivätkä Jumalan järjestykseen. — Kiivaita tunteen ilmauksia ei saisi koskaan esiintyä, sillä Jumalan ja pyhien enkeleiden silmissä ne rinnastetaan kiroiluun.²⁵

Miten eräs isä menetti lastensa luottamuksen. — Veljeni, määräilevät sanasi loukkaavat lapsiasi. Ikävuosien lisääntyessä heidän taipumuksensa arvosteluun kasvaa. Pikkumainen arvostelu tur-

²⁰Review and Herald, 14. 4. 1885

²¹Käsikirjoitus 53,1912

²²Käsikirjoitus 31,1907

²³Review and Herald, 27. 2. 1913

²⁴Kirje 105,1893

²⁵The Youth's Instructor, 20. 9. 1894

melee elämäsi ja tarttuu vaimoosi ja lapsiisi. Lapsesi eivät rohkene luottaa sinuun eivätkä tunnustaa virheitään, koska he tietävät, että siitä seuraisi varmasti ankara moite. Sanasi ovat usein kuin hävittävä raesade, joka katkoo hennot kasvit. Näin aiheutettua vahinkoa on mahdoton arvioida. Lapsesi toimivat vilpillisesti välttääkseen kovia sanojasi. He kiertävät totuuden välttyäkseen arvostelulta ja rangaistukselta. Kovat, kylmät käskyt eivät ole heille hyväksi.²⁶

Tehokas lupaus. — Jokaisen olisi hyvä allekirjoittaa lupaus puhua ystävällisesti kotonaan ja antaa rakkauden lain hallita puhettaan. Vanhemmat, älkää koskaan puhuko hätäisesti. Jos lapsenne tekevät väärin, oikaiskaa heitä, mutta olkoot sananne täynnä hellyyttä ja rakkautta. Joka kerta kun pauhaatte, menetätte kallisarvoisen tilaisuuden opettaa heille malttia ja kärsivällisyyttä. Sydämessänne tulisi olla paljon rakkautta, kun oikaisette erheitä.²⁷

Pöytäkeskustelu. — Miten monet perheet höystävät- kään päivittäiset ateriansa epäilyin ja kuulusteluin! He erittelevät ystäviensä luonnetta ja tarjoilevat sitä herkullisena jälkiruokana. Juorupata, johon sekä vanhemmat että lapset työntävät lusikkansa, pannaan kiertämään pöytää. Tällainen loukkaa Jumalaa.²⁸

[416] Arvostelulla ja moittimisella ei saisi olla kodissa mitään sijaa. Kodin rauha on liian pyhä pilattavaksi tällaisella. Mutta miten usein perheenjäsenet ruokapöytään istuttuaan panevatkaan arvostelun, moitteen ja panettelun myllyn pyörimään. Jos Kristus tulisi tänään, hän varmaan tapaisi monia kristityiksi tunnustautuvia perheitä, joissa arvostelun ja panettelun henki on saanut sijaa. Sellaisten perheiden jäsenet eivät ole valmiita liittymään taivaan perheeseen.²⁹

Olkoon keskustelu perheen ruokapöydässä sellaista, että se jättää lasten mieleen hyvän vaikutuksen.³⁰

Juoruaminen ja kantelu. — Meitä kauhistaa ajatella ihmisyyttä, joka nauttii uhrinsa vielä lämpimästä ja värisevästä lihasta, mutta ovatko tämän tavan seuraukset kauheammat kuin vaikuttimien väärän tuomitsemisen, maineen mustaamisen ja luonteen repostelun

²⁶Kirje 8a, 1896

²⁷Kirje 29,1902

²⁸Testimonies for the Church, osa 4, s. 195

²⁹Signs of the Times, 17. 2. 1904

³⁰Käsikirjoitus 49,1898

aiheuttama tuska ja turmio? Opetettakoon lapsille ja myös nuorille, mitä Jumala sanoo näistä asioista: ”Kielellä on vallassansa kuolema ja elämä.”³¹

Juoruamisen ja kantelemisen henki kuuluu saatanan erityisiin välikappaleisiin, joilla hän pyrkii saamaan aikaan eripuraisuutta ja epäsopua, erottamaan ystävät toisistaan ja viemään monilta uskon vakaumuksemme todellisuuden.³²

Epäluulon siementen kylväjä avustaa vihollista. — Ilkeiden sanojen käyttäminen on ihmiselle luontaista. Ne jotka antavat myöten tälle taipumukselle, antavat saatanalle tilaisuuden tehdä heistä kärkkäitä muistamaan toisten erehdykset ja virheet. Heikkouksia riepotellaan, puutteet huomataan ja käytetään kieltä, joka horjuttaa luottamusta niihinkin, jotka pyrkivät parhaansa mukaan tekemään velvollisuutensa Jumalan työtovereina. Epäluulon siemeniä kylvää usein sellainen henkilö, joka on jäänyt vaille toivomaansa suosiota.³³

Jumala kehottaa uskovia lopettamaan vikojen etsimisen ja harkitsemattomat, epäystävälliset puheet. Vanhemmat, puhukaa lapsillenne ystävällisesti ja miellyttävästi, jotta voisitte auttaa enkeleitä vetämään heitä Kristuksen luo. Kodin pienessä seurakunnassa tarvitaan perinpohjaista uudistusta, ja se on aloitettava heti. Lopettakaa kaikki nurina, äksyily ja toruminen. Ne jotka ovat ärtyisiä ja kiukkuksia, sulkevat oven taivaan enkeleiltä ja avaavat sen pahoille enkeleille.³⁴

Vanhemmat, olkaa kärsivällisiä ja maltillisia. — Vanhemmat, kun olette ärtyisiä, teidän ei pitäisi tehdä sitä suurta syntiä, että myrkytätte sillä koko perheen. Vartioikaa itseänne tällöin kaksin verroin tarkemmin ja päättäkää mielessänne, ettette sano mitään loukkavaa vaan ainoastaan miellyttäviä, iloisia sanoja. Sanokaa itsellenne: ”En pilaa ärtyisällä puheellani lasteni onnea.” Hillitsemällä siten itsenne te vahvistutte. Hermostonne ei tule niin herkäksi. Oikeat periaatteet vahvistavat teitä. Tietoisuus uskollisesti täytetystä velvollisuudesta vahvistaa teitä. Jumalan enkelit tarkkaavat hyvillä mielin yri- tyksiänne ja auttavat teitä.³⁵

³¹Education, s. 235

³²Testimonies for the Church, osa 4, s. 195

³³Kirje 169,1904

³⁴Kirje 133,1904

³⁵Testimonies for the Church, osa 1, s. 386, 387

Isät ja äidit, puhukaa lapsillenne ystävällisesti. Muistakaa, miten herkkiä itse olette, miten vähän kestätte moit teita. Miettikää tätä ja tietäkää, että lapsenne ovat teidän kaltaisianne. Älkää panko heidän kannettavakseen sellaista, mitä ette itsekään voi kestää. Ellette itse kestä nuhteita ja moitteita, eivät siihen kykene lapsennekaan, jotka ovat teitä heikompia eivätkä niin ollen voi kestääkään yhtä paljon. Olkoot iloiset, elähdyttävät sananne aina kuin auringonsäteitä perheessänne. Hedelmät, jotka saatte satona itsehillinnästänne, harmitsevuudestanne ja hellittämättömyydestänne, ovat satakertaiset.³⁶

[418] **Aika olla hiljaa tai laulaa.** — On totta, että koetukset kohtaavat jopa niitä, jotka ovat täysin Jumalalle antautuneita. Kärsivällisimmänkin kärsivällisyyttä tullaan koettelemaan ankarasti. Aviomies tai vaimo saattaa käyttää sanoja, jotka nostattavat helposti kiivaan vastauksen, mutta pysyköön puhuteltu vaiti. Hiljaisuudessa on turvallisuutta. Usein vaitiolo on ankarin nuhde sellaiselle, joka on tehnyt syntiä huulillaan.³⁷

Kun he [lapset ja nuoret] menettävät itsehillintänsä ja käyttävät kiivasta kieltä, on usein paras olla vaiti sen sijaan, että ryhtyisi moittimaan, väittelemään tai tuomitsemaan. Katumus ilmaantuu varsin pian. Vaikeneminen on kultaa ja saa usein enemmän aikaan kuin sanat.³⁸

Kun toiset ovat kärsimättömiä, ärtyisiä ja tyytymättömiä, koska omaa minää ei ole alistettu, ryhdy laulamaan jotakin hengellistä laulua. Kun Kristus ahersi höyläpenkin ääressä, hänen ympärilleen kerääntyi toisinaan sellaisia, jotka yrittivät saada hänet kärsimättömäksi, mutta hänellä oli tapana ruveta laulamaan jotakin kaunista psalmia, ja toiset yhtyivät huomaamattaan hänen lauluunsa Pyhän Hengen vaikutuksesta.³⁹

Taistelu kielen hillitsemiseksi. — Jumala vaatii vanhempia valaisemaan oman pikku laumansa lähipiiriä itsehillinnällä ja lujan luonteen kehittämällä. Ette saa antautua mihinkään kevytmieliseen, tyhjämpäiväiseen keskusteluun. Jumala näkee kaikki elämän salaiset asiat. Itsehillintä vaatii joiltakuilta alituista taistelua. Päivittäin he kamppailevat hiljaa ja rukoillen puhetapansa ja luonteensa kovuutta

³⁶Testimonies for the Church, osa 1, s. 401

³⁷Käsikirjoitus 70, 1903

³⁸Käsikirjoitus 59, 1900

³⁹Käsikirjoitus 102, 1901

vastaan. Näitä pyrkimyksiä ei ehkä koskaan arvosteta. Kukaan ei ehkä kiitä heitä siitä, että he jättävät lausumatta mieleensä nousevat kiivaat sanat. Maailma ei koskaan näe näitä taisteluita, ja vaikka näkisikin, se vain halveksisi niiden voittajia. Taivaan muistokirjaan heidät kuitenkin merkitään voittajina. On Yksi, joka todistaa jokaista salaista taistelua ja jokaista hiljaista voittoa. Hän sanoo: ”Pitkämie-
linen on parempi kuin sankari, ja mielensä hillitseväinen parempi kuin kaupungin valloittaja.”⁴⁰

Jos kieltäydyt pauhaamasta ja harmittelemasta, Herra auttaa sinua selviytymään pulmatilanteesta. Hän auttaa sinua käyttämään puhekykyäsi sellaisella kristillisellä tavalla, että kärsivällisyyden, ilon ja rakkauden verrattomat ominaisuudet pääsevät ilmenemään kodissasi.⁴¹

[419]

---

⁴⁰Signs of the Times, 23. 8. 1899

⁴¹Käsikirjoitus 67,1901

Luku 72—Vieraanvaraisuus

Enkeleitä vieraiksi nykyisinkin. — Raamattu tähdentää voimakkaasti vieraanvaraisuuden merkitystä. Se ei ainoastaan esitä vieraanvaraisuutta velvollisuutena, vaan esittää monia kauniita kuvauksia tämän hyveen harjoittamisesta ja sen tuomista siunauksista. Parhaimpia niistä on Aabrahamin kokemus. —

Jumala katsoi nämä ystävälliset teot kyllin tärkeiksi merkitäkseen ne sanaansa muistiin. Yli tuhat vuotta myöhemmin innoitettu apostoli viittasi niihin: ”Älkää unohtako vieraanvaraisuutta; sillä sitä osoittamalla muutamat ovat tietämättään saaneet pitää enkeleitä vierinaan.” —

Aabrahamille ja Lootille suotua etuoikeutta ei kielletä meiltäkään. Osoittamalla vieraanvaraisuutta Jumalan lapsia kohtaan mekin voimme saada enkeleitä kotiimme. Meidänkin päivinämme enkeleitä tulee ihmismuodossa ihmisten kotiin, jossa heille osoitetaan vieraanvaraisuutta. Kristityt, jotka elävät Jumalan silmien edessä, saavat aina pitää seuranaan näkymättömiä enkeleitä, ja nämä pyhät olennot jättävät aina jälkeensä siunauksen kotiimme.¹

Laiminlyötyjä tilaisuuksia ja etuoikeuksia. — Vieraanvaraisuus on yksi Pyhän Hengen antama vaatimus seurakunnan vastuullisissa tehtävissä toimiville. Ja koko seurakunnalle annetaan kehoitus: ”Olkaa vieraanvaraisia toinen toistanne kohtaan, nurkumatta. Palvelkaa toisianne, kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina.” --

Näitä kehoituksia on lyöty laimin merkillisellä tavalla. Niidenkin keskuudessa, jotka tunnustavat olevansa kristittyjä, todellista vieraanvaraisuutta harjoitetaan hyvin vähän. Oman kansamme keskuudessa ei vieraanvaraisuutta pidetä etuoikeutena ja siunauksena, niin kuin pitäisi. On aivan liian vähän seurallisuutta, liian vähän halua tehdä perheen pöydässä tilaa kahdelle tai kolmelle vieraalle hämmentymättä tai tekemättä asiasta numeroa.²

¹Testimonies for the Church, osa 6, s. 341,342

²Testimonies for the Church, osa 6, s. 342,343

Huonoja verukkeita. — Olen kuullut monien puolustelevan sitä, etteivät he kutsu Jumalan pyhiä kotiinsa ja sydämeensä, näin selitellen: ”Eihän minulla ole mitään valmistettuna; en ole laittanut mitään ruokaa; heidän on mentävä jonnekin muualle.” Tuossa toisessa paikassa voidaan keksiä jokin toinen syy, miksi vieraanvaraisuutta tarvitsevia ei oteta vastaan, ja vierailijat tulevat murheellisiksi ja heille jää lähtiessään ikävä kuva näiden veljiksi ja sisariksi tunnustautuvien vieraanvaraisuudesta. Ellei sinulla, sisareni, ole yhtään leipää, toimi Raamatussa esitetyn esimerkin mukaan. Mene naapurisi luo ja sano: ”Ystäväni, lainaa minulle kolme leipää, sillä eräs ystäväni on matkallaan tullut minun luokseni, eikä minulla ole, mitä panna hänen eteensä.”

Leivän puuttumista ei Raamatussa koskaan käytetä puolustuksena vierailijan tulon estämiselle. Kun Elia tuli Sarpatin lesken luo, tämä jakoi leipänsä Jumalan profeetan kanssa, ja Jumala teki ihmeen ja tapahtui, että ottamalla hänen palvelijansa luokseen ja jakamalla leipänsä tämän kanssa leski sai elannon itselleen, ja hän sekä hänen poikansa pysyivät hengissä. Näin tulee käymään monille, jos he tekevät samalla tavoin ilomielin, Jumalan kunniaksi.

Jotkut syyttävät huonoa terveyttään — he auttaisivat mielellään, jos vain jaksaisivat. He ovat niin pitkään sulkeutuneet itseensä ja ajatelleet omaa huonoa kuntoaan niin paljon ja puhuneet kärsimyksistään, koettelemuksistaan ja murheistaan niin paljon, että se on heidän nykyinen totuutensa. He eivät pysty ajattelemaan ketään muuta kuin itseään, olipa muita myötätunnon ja avun tarvitsijoita miten paljon tahansa. Sinulle, jolla on huono terveys, on olemassa parannuskeino. Jos vaatetat alasto- man, viet kurjat kulkijat huoneeseesi ja taitat leipäsi nälkäiselle, ”silloin sinun valkeutesi puhkeaa esiin niin kuin aamurusko, ja haavasi kasvavat nopeasti umpeen”. Hyvän tekeminen on erinomainen lääke sairauteen. Niitä, jotka osallistuvat työhön, kehoitetaan huutamaan Jumalan puoleen, ja hän on luvannut vastata heille. Heidän sielunsa ravitaan kuivissa erämaissa, ja he ovat niin kuin runsaasti kasteltu puutarha, josta vesi ei koskaan loppu.³

[422]

Itsekkäällä eristäytymisellä menetetään siunauksia. — Jumala on tyytymätön siihen itsekkääseen mielenkiintoon, jota niin

³Testimonies for the Church, osa 2, s. 28, 29

usein osoitetaan ”minua ja minun perhettäni” kohtaan. Jokaisen perheen, joka hellii tätä henkeä, tulee kääntyä niiden puhtaiden periaatteiden vaikutuksesta, joista Kristus antoi esimerkin omassa elämässään. Ne, jotka sulkeutuvat itseensä ja ovat haluttomia kestitsemään vieraita, menettävät paljon siunauksia.⁴

Enkelit odottavat nähdäkseen, tartummeko ulottuvillamme oleviin tilaisuuksiin tehdä hyvää nähdäkseen, haluammeko siunata toisia, jotta nämä vuorostaan voisivat siunata meitä. Herra itse on tehnyt meidät erilaisiksi — jotkut köyhiksi, jotkut rikkaiksi, jotkut murheellisiksi — jotta kaikilla olisi tilaisuus kehittää luonnettaan. Jumala sallii köyhien olla köyhiä, jotta meitä voitaisiin koetella ja voisimme kehittää sisäistä minäämme.⁵

Kun vieraanvaraisuus kuolee, itsekkyyks lamaanuttaa ihmisen.⁶

Keille vieraanvaraisuutta tulisi osoittaa? — Maailmalliset tavat eivät saisi vallita kutsuissamme, vaan ainoastaan Kristuksen Henki ja hänen sanansa opetus. Israelilaiset kutsuivat kaikkiin juhliinsa köyhät, muukalaiset ja leeviläiset, joista jälkimmäiset toimivat sekä pappien apulaisina pyhäkössä että uskonnonopettajina ja lähetys-saarnaajina. Heitä kaikkia pidettiin kansan vieraina, he pääsivät osallisiksi kansan vieraanvaraisuudesta kaikissa yhteiskunnallisissa ja uskonnollisissa juhlallisuuksissa, ja heistä pidettiin hellää huolta heidän sairastuessaan tai joutuessaan puutteeseen. Juuri sellaisia meidänkin tulisi lausua tervetulleiksi kotiimme. Miten sellainen kutsu ilahduttaisikaan ja rohkaisisikaan lähetystyössä toimivaa sairaanhoitajaa tai opettajaa, huolten painamaa, jatkuvasti uuras-tavaa perheenäitiä tai heikkoja ja vanhuksia, jotka niin usein ovat kodittomia ja joutuvat taistelemaan köyhyyttä ja vaikeuksia vastaan.

[423]

Kristus sanoo: ”Kun laitat päivälliset tai illalliset, älä kutsu ystäviäsi, älä veljiäsi, älä sukulaisiasi äläkä rikkaita naapureitasi, etteivät hekin vuorostaan kutsuisi sinua, ja ettet sinä siten saisi maksua. Vaan kun laitat pidot, kutsu köyhiä, raajarikkoja, rampoja, sokeita, niin sinä olet oleva autuas, koska he eivät voi maksaa sinulle; sillä sinulle maksetaan vanhurskasten ylösnousemuksessa.”

Tällaisten vieraiden vastaanottaminen ei tule sinulle suureksi taakaksi. Heille sinun ei tarvitse hankkia ylellisiä ja kalliita huvituk-

⁴Testimonies for the Church, osa 6, s. 344

⁵Testimonies for the Church, osa 2, s. 28

⁶Käsikirjoitus 41, 1903

sia. Sinun ei tarvitse järjestää mitään koreata katseltavaa. Lämmin ja sydämellinen tervetulo- toivotus, paikka kotilieden ääressä ja pöydässä sekä tilaisuus osallistua yhteiseen rukoushetkeen olisi monelle heistä kuin pilkahdus taivaasta.

Meidän myötätuntomme täytyy tulla yli oman minän rakentamien raja-aitojen ja perheen rajojen. Niillä, jotka tahtovat tehdä kotinsa siunaukseksi muille, on siihen monia kallisarvoisia tilaisuuksia. Seurustelulla on ihmeellinen vaikutus. Jos vain tahdomme, voimme käyttää sitä keinona lähimmäistemme auttamiseksi.⁷

Turvapaikka kiusatuille nuorille. — Meidän kotimme tulisi olla turvapaikkana kiusatuille nuorille. Monet nuoret seisovat tienristeyksessä. Jokainen vaikutte, jokainen mielikuva vaikuttaa osaltaan siihen valintaan, joka muodostaa heidän kohtalonsa niin nykyisessä kuin tulevassakin elämässä. Paha houkuttaa heitä. Se tekee vetoomuksensa loistaviksi ja puoleensavetäviksi ja toivottaa kaikki tulijat tervetulleiksi. Kaikkialla ympärillämme on nuoria, joilla ei ole kotia tai joiden kodista puuttuu auttava ja kohottava voima; nämä nuoret kulkeutuvat pahaan suuntaan. He käyvät kohti tuhoa aivan omien oviemme varjossa.

[424]

Nämä nuoret tarvitsevat myötätuntoisesti ojennetun käden apua. Muutama ystävällinen sana tai pieni vaatimaton huomaavaisuudenosoitus pyyhkäisee pois kiusauksen pilvet, joita nuoren sielun ylle kasautuu. Taivassyntyisen myötätunnon vilpittömät ilmaukset kykenevät avaamaan ovet sydämiin, joissa kaivataan Kristuksen rakkauden elähdyttämien sanojen sulotuoksua ja hänen rakkautensa Hengen vilpittä, herkkää kosketusta. Jos me osoittaisimme kiinnostusta nuorisoon, kutsuisimme heitä kotiimme ja saartaisimme heidät iloiseen ja avuliaaseen vaikutuspiiriin, niin monet heistä ilomielin kääntäisivät askeleensa ylöspäin.⁸

Säilyttäkää perheen koruton luonnollisuus. — Kun kotiin tulee vieraita, niin kuin usein tulee, he eivät saa viedä äidin kaikkea aikaa ja huomiota; hänen lastensa ajallisen ja hengellisen hyvinvoinnin tulisi olla etusijalla. Aikaa ei pitäisi käyttää makeiden kakkujen, torttujen ja epäterveellisten ruokien valmistamiseen. Nämä merkitsevät ylimääräisiä kuluja, eikä monilla ole niihin varaa. Esimerkki

⁷Ministry of Healing, s. 352-354

⁸Ministry of Healing, s. 354

on kuitenkin suurempi paha. Säilytettäköön perheen vaatimattomuus. Älkää pyrkikö antamaan sellaista vaikutelmaa, että pystytte elämään tavalla, joka todellisuudessa ylittää varanne. Älkää yrittäkö näytellä sellaista, mitä ette ole, älkää pöydän kattamisessa, älkääkä elintavoissanne.

Samalla kun sinun tulee kohdella vieraitasi ystävällisesti ja saada heidät tuntemaan olonsa kotoiseksi, sinun on aina muistettava, että olet Jumalan sinulle antamien pienokaisten opettaja. He tarkkaavat sinua, eikä menettelysi saisi johtaa heitä harhaan millään tavalla. Ole vieraillesi aivan samanlainen kuin olet perheellesi joka päivä — miellyttävä, huomaavainen ja kohtelias. Tällä tavoin kaikki voivat [425] olla kasvattajia, esimerkkejä hyvistä teoista. He todistavat, että on jotakin tärkeämpääkin mietittävää kuin se, mitä söisi ja joisi ja millä vaatettaisi itsensä.⁹

Säilytä rauhallinen ja levollinen illmapiiri. — Olisimme paljon onnellisempia ja käyttökelpoisempia, jos Kristuksen sävyisyys ja vaatimattomuus hallitsisivat koti- elämäämme ja seurusteluamme. Sen sijaan että ahertaisimme saavuttaaksemme sellaista, mikä herättää vieraiden ihailun ja kateuden, meidän pitäisi pyrkiä tekemään kaikki läheisemme onnellisiksi iloisuudellamme, myötä-tunnollamme ja rakkaudellamme. Saakoot vieraat nähdä, että pyrimme noudattamaan Kristuksen tahtoa. Antakaa heidän nähdä meissä tyytyväistä ja kiitollista mieltä, vaikka osamme onkin vaatimaton. Tosi kristillisen kodin ilmapiirikin on rauhallinen ja levollinen. Sellainen esimerkki ei jää vaille vaikutusta.¹⁰

Menoista pidetään kirjaa taivaassa. — Kristus pitää kirjaa kaikista menoista, jotka vieraanvaraisuus hänen asiansa tähden aiheuttaa. Hän hankkii kaiken, mitä tässä työssä tarvitaan. Ne, jotka Kristuksen asian tähden kestitsevät veljiään tehden vierailusta parhaansa mukaan hyödyllisen sekä vierailleen että itselleen, merkitään taivaassa erityisten siunausten arvoisiksi.

Kristus on omalla elämällään antanut opetuksen vieraanvaraisuudesta. Kun hän oli nälkäisen kansanjoukon keskellä järven rannalla, hän ei lähettänyt ihmisiä koteihinsa heitä ruokkimatta. Hän sanoi opetuslapsillensa: ”Antakaa te heille syödä” (Matt. 14: 16). Ja

⁹Christian Temperance and Bible Hygiene, s. 143

¹⁰Review and Herald, 29.11.1887

luomisvoimallaan hän hankki heille riittävästi ruokaa tyydyttääkseen heidän nälkensä. Kuinka yksinkertaista olikaan tuo hänen hankkimansa ruoka! Siinä ei ollut mitään herkkuja. Hän, jolla oli kaikki taivaan mahdollisuudet käytettävinaan, olisi voinut levittää kansan eteen mitä monipuolisimman aterian. Hän hankki kuitenkin vain sellaista, mikä tyydytti heidän nälkensä ja mikä oli järven rannalla elävän kalastajaväestön jokapäiväistä ruokaa.

Jos ihmiset olisivat nykyisinkin yksinkertaisia tavoil taan ja eläisivät sopusoinnussa luonnonlakien kanssa, elin-tarvikkeita olisi riittävästi täyttämään kaikki ihmiskunnan tarpeet. Kuviteltuja puutteita olisi vähemmän ja tilaisuuksia Jumalan teillä toimimiseen enemmän. — — Köyhyyden ei tarvitse estää meitä osoittamasta vieraanvaraisuutta. Meidän tulee jakaa toisille siitä, mitä meillä on. On niitä, jotka joutuvat taistelemaan toimeentulonsa turvaamiseksi ja joilla on suuria vaikeuksia saada tulonsa riittämään välttämättömiin tarpeisiinsa. He kuitenkin rakastavat Jeesusta hänen pyhissään ja ovat valmiit osoittamaan vieraanvaraisuutta uskoville ja uskottomille pyrkien tekemään heidän vierailunsa hyödyllisiksi. He lausuvat vieraat tervetulleiksi perhepöytänsä ja perhe-alttarinsa ääreen. Rukoushetki jättää vaikutuksensa kes-titettäviin, ja yksikin vierailu voi merkitä sielun pelastusta kuolemasta. Herra merkitsee muistiin tällaisen teon ja sanoo: ”Minä olen maksava sen sinulle.”¹¹

Herätkää huomaamaan tilaisuudet. — Herätkää, veljet ja sisaret. Älkää pelätkö tehdä hyvää. ”Ja kun hyvää teemme, älkäämme lannistuko, sillä me saamme ajan tullen niittää, jos emme väsy.” Älkää odottako, että teitä muistutetaan velvollisuudestanne. Avatkaa silmänne ja katsokaa, keitä ympärillänne on. Tutustukaa avuttomiin, vaivattuihin ja puutteenalaisiin. Älkää kätkeytykö heiltä älkääkä yrittäkö ummistaa silmiänne heidän tarpeiltaan. Kuka elää todeksi Jaakobin mainitseman puhtaan uskonnon, jota itsekkyyys ja turmelus eivät tahraa? Ketkä haluavat tehdä kaikkensa edistääkseen suuren pelastussuunnitelman toteutumista?¹²

¹¹Testimonies for the Church, osa 6, s. 344, 345, 347

¹²Testimonies for the Church,osa 2, s. 29

Jakso 16—Koti ja sen ihmissuhteet

[427]

[428]

Luku 73—Sosiaaliset tarpeet

[429]

Jumala pitää huolta sosiaalisista tarpeistamme. — Valittua kansaa varten laadituista kasvatusmenetelmistä ilmenee, että Jumala-keskeinen elämä on täysipainoista. Jumala pitää huolta jokaisen luomansa tarpeen tyydyttämisestä ja jokaisen antamansa kyvyn kehittämistä.

Kaiken kauniin alkulähde ja itsekin kauneutta rakastava Jumala huolehti lastensa kauneudenkaipuun tyydyttämisestä. Hän piti huolta myös heidän sosiaalisista tarpeistaan ja soi heille tilaisuuden solmia läheisiä ja rikastuttavia ihmissuhteita, jotka kasvattavat myötätuntoa ja ilahduttavat ja sulostuttavat elämää.¹

Seuran vaikutus. — Jokainen löytää tovereita tai hankkii niitä, ja ystävyysuhteen läheisyydestä riippuu, missä määrin ystävykset vaikuttavat toisiinsa hyvässä ja pahassa. Kaikilla on kumppaneita, joihin he vaikuttavat ja jotka puolestaan vaikuttavat heihin.²

Jumalan sana panee suuren painon sille vaikutukselle, joka seuralla on jopa aikuisiin miehiin ja naisiin. Miten paljon voimakkaammin se vaikuttaakaan lasten ja nuorten kehittyvään mieleen ja luonteeseen! Seura jossa he viihtyvät, periaatteet jotka he omaksuvat ja tavat jotka he muodostavat tulevat ratkaisemaan heidän käyttökelpoisuutensa maan päällä ja tulevan kohtalonsa. --

[430]

On välttämätöntä, että nuorilla on tovereita, ja he luonnollisesti saavat näiltä vaikutteita. Salaperäiset siteet liittäväät sielut yhteen, niin että sydän saa vastakaikua toiselta sydämeltä. Toinen ymmärtää toisen ajatukset, tunteet ja hengen. Tällainen suhde voi olla joko siunauk seksi tai kiroukseksi. Nuoret saattavat auttaa ja vahvistaa toinen toistaan kehittymään käytöksessä, luonteenlaadussa ja tiedossa, mutta jos he heittäytyvät huolettomiksi ja uskottomiksi, heidän vaikutuksensa saattaa muuttua turmiolliseksi.³

¹Education, s. 41

²Testimonies for the Church, osa 4, s. 587

³Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 220

Aivan oikein on sanottu: ”Kerro minulle, kenen kanssa seurustele, niin minä kerron, minkälainen olet.” Nuoret eivät ymmärrä, miten suuresti heidän valitsemansa seura vaikuttaa sekä heidän luonteeseensa että heidän maineeseensa. Ihminen etsii niiden seuraa, joiden mieltymykset, tavat ja tottumukset vastaavat hänen omiaan. Se, joka seurustelee mieluummin tietämättömien ja paheellisten kuin viisaiden ja hyvien tovereiden kanssa, osoittaa, että hänen oma luonteensa on puutteellinen. Hänen mieltymyksensä ja tapansa saattavat aluksi olla täysin erilaiset kuin niiden mieltymykset ja tavat, joiden seuraa hän etsii, mutta kun hän seurustelee tähän ryhmään kuuluvien kanssa, hänen ajatuksensa ja tunteensa muuttuvat. Hän uhraa oikeat periaatteet ja vajoaa toveriensa tasolle huomaamatta mutta väistämättä. Kuten puroon aina vaikuttaa maaperä, jonka läpi se virtaa, niin myös nuorten periaatteet ja tavat poikkeuksetta säilytyvät heidän toveriensa luonteen vaikutuksesta.⁴

Luonnolliset taipumukset suuntautuvat alaspäin. — Jos nuoret saataisiin ohjatuiksi etsimään seuraa puhtaista, ajattelevista ja rakastettavista ihmisistä, sillä olisi tervehdyttävä vaikutus heihin. Herraa pelkäävien tovereiden valitseminen johtaa totuuteen, velvollisuuksien täyttämiseen ja pyhyyteen. Todellisella kristillisellä elämällä on hyvä vaikutus. Toisaalta ne, jotka seurustelevat sellaisten ihmisten kanssa, joilla on hämärät siveelliset käsitykset ja huonot periaatteet ja tottumukset, joutuvat pian näiden kanssa samalle tielle. Luonnollinen sydän on tai-puvainen pahaan. Epäilijän kanssa seurusteleva alkaa pian itsekin epäillä. Ne, jotka valitsevat huonon seuran, turmeltuvat varmasti. Vaeltaminen jumalattomain neuvossa on ensimmäinen askel sitä kohti, että ruvetaan astumaan syntisten teitä ja istumaan, kussa pilkkaajat istuvat.⁵

[431]

Maailmallisten nuorten rakkaus seuraelämään ja huvituksiin kehittyi vastustamattomaksi intohimoksi. Vaatteet, vierailut, ruokahalu ja intohimojen helliminen sekä kevytmieliseen elämään uppoutuminen tuntuvat olevan koko olemassaolon suuri päätarkoitus. He ovat onnettomia, jos heidät jätetään yksin. Heidän suurin halunsa on olla ihailtu ja imarreltu sekä aiheuttaa kohua seurapiireissä, ja kun tämä toive ei toteudu, elämä tuntuu sietämättömältä.⁶

⁴Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 221

⁵Testimonies for the Church, osa 4, s. 587

⁶Testimonies for the Church, osa 5, s. 112

Seuraelämää rakastavat ihmiset ruokkivat usein tätä taipumusta, kunnes siitä tulee hallitseva intohimo. — He eivät voi sietää Raamatun lukemista ja taivaallisten asioiden ajattelemista. He ovat onnettomia, jos mitään jännittävää ei ole tiedossa. He eivät saa aikaansa kulumaan yksin, vaan ovat riippuvaisia muiden yhtä ajattelemattomien ja kevytmielisten nuorten seurasta. Voimavarat, jotka voitaisiin suunnata jaloihin päämääriin, haaskataan turhuuteen. ⁷

Kristillisen seuraelämän siunaukset. — Jumalan kansa harjoittaa kristillistä seurustelua aivan liian vähän. — — Ne, jotka sulkeutuvat omaan itseensä ja ovat haluttomia tuottamaan iloa muille ystävällisen seurustelun kautta, menettävät paljon siunauksia, sillä keskinäisessä yhteydessä mieli hioutuu ja käytös hienostuu, solmitaan tuttavuuksia ja ystävyyssuhteita, jotka johtavat sydänten väliseen sopusointuun ja synnyttävät rakkauden ilmapiirin, joka on otollinen taivaan silmissä.

[432] Erityisesti niiden, jotka ovat maistaneet Jumalan rakkautta, tulee kehittää seurallisia kykyjään, sillä siten he voivat voittaa sieluja Vapahtajalle. He eivät saa kätkeä Kristusta omaan sydämeensä, luki häntä sinne kadehdittavana aarteena, pyhänä ja suloisena, josta nautitaan yksin. Kristuksen rakkautta ei myöskään tule osoittaa vain miellyttäville ihmisille. Oppilaille on opetettava Kristuksen kaltaisuutta siinä, että he osoittaisivat ystävällistä kiinnostusta ja seuralista luonteenlaatua suurimmassa puutteessa olevia kohtaan, vaikka nämä eivät kuuluisikaan heidän omaan tuttavapiiriinsä. Jeesus osoitti kaikkina aikoina ja joka tilanteessa sydämellistä kiinnostusta ihmisiä kohtaan ja levitti ympärilleen elähdyttävän rakkauden valoa. ⁸

⁷Testimonies for the Church, osa 4, s. 624

⁸Testimonies for the Church, osa 6, s. 172,173

Luku 74—Vaarattomat ja vaaralliset ystävyyssuhteet

[433]

Asioita, jotka vaikuttavat meihin ja lapsiimme. — Jokainen solmimamme ystävyysuhde, oli se miten pinnallinen hyvänsä, vaikuttaa meihin jollakin tavalla. Vaikutuksen voimakkuus riippuu seurustelun läheisyydestä ja kiinteydestä sekä mieltymyksemme ja kunnioituksemme määrästä toveriamme kohtaan.¹

Jos valitsemme tovereita, joiden vaikutuksesta pyrimme unohtamaan ne korkeat vaatimukset, jotka Herralla on meihin nähden, me asetamme itsemme alttiiksi kiusauksille ja siveelliset voimamme heikkenevät, niin ettemme pysty vastustamaan houkutusia. Me tulemme osallisiksi toveriemme hengestä, pidämme arvossa heidän ajatuksiaan ja asetamme pyhät ja ikuiset asiat heidän mielipiteittensä alapuolelle. Lyhyesti sanoen me turmellumme, kuten vanhurskauden vihollinen on suunnitellutkin.

Jos lapset joutuvat tällaiselle vaikutukselle alttiiksi, se vaikuttaa heihin helpommin kuin vanhempiin. Kaikki vaikuttaa heidän mieleensä: kasvot joita he näkevät, äänet joita he kuulevat, paikat joissa he käyvät, ystävät joiden kanssa he seurustelevat ja kirjat joita he lukevat. On mahdoton yliarvioida valitsemiemme toverien vaikutusta itseemme ja ennen kaikkea lapsiimme sekä tässä että tule-vassa maailmassa.²

Jumalattomien kanssa seurustelemisen vaarat. — Maailma ei saa olla meidän mittapuumme. Emme saa seurustella jumalattomien kanssa ja osallistua heidän henges tään, sillä he johtavat sydämen pois Jumalasta palvelemaan väärää jumalia. Vakaa sielu, uskossa luja, voi tehdä paljon hyvää. Hän voi välittää arvokkaita siunauksia niille, joiden kanssa seurustelee, sillä Jumalan laki on hänen sydämessään. Emme kuitenkaan voi tietten tahtoen seurustella niiden kanssa, jotka polkevat jalkoihinsa Jumalan lain, ja säilyttää

[434]

¹Testimonies for the Church, osa 5, s. 222, 223

²Testimonies for the Church, osa 5, s. 543

uskomme puhtaana ja tahrattomana. Me osallistumme heidän hengestään, ja mikäli emme eroa heistä, meidät sidotaan lopulta yhteen heidän kanssaan ja joudumme osallisiksi myös heidän tuomiostaan.

³

Seurustelu epäjumalanpalvojen kanssa ja osallistuminen heidän juhlamenoihinsa sai heprealaiset rikkomaan Jumalan lain ja hänen rangaistuksensa kohtaamaan kansaa. Samoin saatanan onnistuu nykyäänkin parhaiten vietellä Kristuksen seuraajia syntiin saattamalla heidät seurustelemaan jumalattomien kanssa ja yhtymään heidän huveihinsa. ”Sentähden: ’Lähtekää pois heidän keskeltänsä ja erotkaa heistä, sanoo Herra, älkääkä saastaiseen koskeko’” (2 Kor. 6: 17). Jumala vaatii kansaansa karttamaan maailmaa, sen tapoja ja periaatteita nykyään yhtä tarkoin kuin muinoin Israeliakin.⁴

Simsonin tietoinen valinta. — Jumala oli varjellut Simsonia kaitselmuksellaan, jotta hän olisi kyennyt suorittamaan saamansa tehtävän. Elämän alkuvaiheista lähtien Simsonilla oli suotuisat edellytykset kehittyä fyysisesti voimakkaaksi, henkisesti älykkääksi ja siveellisestä puhtaaksi. Mutta jumalattoman seurauksesta hän irrotti otteensa Jumalasta, joka on ihmisen ainoa turva, ja niin pahuuden virta tempaisi hänet mukaansa. Ne, jotka velvollisuuttaan täyttäessään joutuvat koettelemuksiin, saavat olla varmoja Jumalan varjeluksesta, mutta ne jotka tahallaan antautuvat alttiiksi kiusaukselle, lankeavat ennemmin tai myöhemmin.⁵

[435] **Pahuuden salakavala hapatus.** — Rakkaat oppilaat, vanhempienne rukoukset seuraavat teitä päivin ja öin. Kuunnelkaa heidän pyyntöjään ja varoituksiaan älkääkä valitko kevytmielisiä ystäviä. Ette edes huomaa, miten salakavalasti pahuuden hapatus turmelee mielenne ja tapanne ja saa teidät kehittämään huonon luonteen. Te ette ehkä näe mitään vaaraa ja ajattelette voivanne tehdä oikein yhtä helposti kuin ennen kiusaukseen lankeamistanne, mutta tämä on erehdys. Jumalaa rakastavat vanhemmat ja opettajat saattavat varoittaa, pyytää ja neuvoa, mutta se on turhaa, jos ette jätä itseänne Jumalalle ja kehittä lahjoja, jotka hän on antanut teille, jotta edistäisitte hänen kunniaansa.⁶

³Käsikirjoitus 6,1892

⁴Patriarchs and Prophets, s. 458

⁵Patriarchs and Prophets, s. 568

⁶The Youth's Instructor, 18. 1.1894

Varo ystäviä, jotka suhtautuvat uskontoon välin-pitämättömästi. — Jos lapset seurustelevat niiden kanssa, jotka puhuvat joutavista maallisista asioista, heidän mielensä madaltuu samalle tasolle. Jos he kuulevat uskonnollisista periaatteista puhuttavan halventavasti ja uskoamme vähäteltävän, jos heidän kuultensa esitetään vasta-aitteita totuutta kohtaan, nämä asiat tarttuvat heidän mieleensä ja muovaavat heidän luonnettaan. ⁷

Mikään ei voi tehokkaammin tukahduttaa tai karkottaa vakavia ajatuksia ja hyviä aikomuksia kuin seurustelu turhamaisten, huolimattomien ja mieleltään turmeltuneiden henkilöiden kanssa. Vaikka tällaisten henkilöiden nokkeluus, ivallisuus ja pilailu tuntuisivatkin kiehtovilta, heidän kevytmielinen ja välinpitämätön suhtautumisensa uskontoon on riittävä syy heidän seuransa karttamiseen. Mitä viehättävämpiä he ovat muissa suhteissa, sitä enemmän heidän vaikutustaan tovereina tulee pelätä, koska he saavat jumalattoman elämän näyttämään vaarallisen houkuttelevalta. ⁸

Maailmalliset ystävät kiehtovat ja hämmentävät mielen, niin etteivät hurskaus, jumalanpelko, uskollisuus ja lojaalisuus enää kykene säilyttämään ihmisiä järkkymättömän lujina. Kristuksen nöyrä, vaatimaton elämä ei tunnu lainkaan viehättävältä. Monille, jotka väittävät olevansa Jumalan poikia ja tyttäriä, taivaan majesteetti on ”kuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä vartta eikä kauneutta.” ⁹

[436]

Älä keskitä rakkauttasi maailmallisiin sukulaisiin.— Emme voi samanaikaisesti palvella Jumalaa ja maailmaa. Meidän ei tule keskittää rakkauttamme maailmallisiin sukulaisiin, jotka eivät halua oppia tuntemaan totuutta. Me voimme kaikin keinoin yrittää antaa valomme loistaa ollessamme heidän seurassaan, mutta meidän ei tule antaa heidän käsityksiensä ja tapojensa vaikuttaa meidän sanoihimme, käytökseemme, tapoihimme ja tottumuksiimme pienimmässäkään määrin. Meidän on tuotava julki totuus kaikessa seurustellessamme heidän kanssaan. Jos me emme kykene tähän, niin on sitä parempi omalle hengellisyydellemme mitä vähemmän olemme tekemisissä heidän kanssaan. ¹⁰

⁷Testimonies for the Church, osa 5, s. 545

⁸Testimonies for the Church, osa 3, s. 126

⁹Käsikirjoitus 6,1892

¹⁰Testimonies for the Church, osa 5, s. 543

**Karta niitä, joilla on matala siveellinen taso ja löyhä moraa-
li.** — On väärin, että kristityt seurustelevat niiden kanssa, joilla on löyhä moraaali. Läheinen päivittäinen seurustelu, joka vie aikaa mutta ei vahvista lainkaan älyä tai moraalialia, on vaarallista. Jos ihmistä ympäröivä siveellinen ilmapiiri ei ole puhdas ja pyhittynyt vaan tur-meluksen saastuttama, tulevat tätä ilmaa hengittävät huomamaan, että se vaikuttaa hyvin salakavalasti myrkyttäen ja tuhoten älyn ja sydämen. On vaarallista seurustella niiden kanssa, joiden mieli luonnostaan liikkuu alhaisissa asioissa. Ne, jotka ovat luonnostaan omantunnon- tarkkoja ja rakastavat puhtautta, laskeutuvat asteittain ja huomaamatta samalle tasolle ja osallistuvat typeryydestä ja moraalisesta hedelmättömyydestä, jonka kanssa ovat jatkuvasti kosketuksissa. ¹¹

[437]

Hyvä maine on kultaa kalliimpi. Nuorilla on taipumus seurustella niiden kanssa, joilla on alhainen mieli ja moraaali. Mitä todellista onnea nuoret voivat odottaa siitä, että he vapaaehtoisesti liittyvät sellaisiin, joilla on alhainen ajatusmaailma ja käytös sekä alhaiset tunteet? Joilakin on turmeltuneet aistit ja inhottavat tavat, ja kaikki heidän seuraansa liittyvät jäljittelevät heitä. Elämme nyt vaarallista aikaa, jota kaikkien ihmissydänten tulisi pelätä. ¹²

Monet antavat periksi kiusaukselle pilkan pelosta.— Lapsilla — tulee olla tovereita, jotka eivät pilkkaa puhtaita ja arvokkaita asioita, vaan pikemminkin edistävät hyvää. Pilkan pelko saa monen nuoren antamaan periksi kiusaukselle ja vaeltamaan jumalattomien tietä. Äidit voivat sekä esimerkillään että neuvoillaan opettaa lapsensa pysymään suorasekäisinä ivan ja pilkan keskellä. ¹³

Miksi nuoremme eivät ota huomioon sitä että ne, jotka ovat valmiita johtamaan muita kielletyille poluille, lankeavat helposti kiusaukseen ja edistävät saatanan välikappaleina huonoja tapoja ja nauravat niille, jotka ovat oman- tunnontarkkoja ja haluavat säilyttää luonteensa puhtaana? ¹⁴

Eläkää muukalaisten edessä niin kuin eläisitte Jumalan edessä. — Nuoret ystävät, älkää viettäkö tuntiakaan niiden seurassa, jotka tekisivät teidät sopimattomiksi Jumalan puhtaaseen ja

¹¹Testimonies for the Church, osa 3, s. 125

¹²Testimonies for the Church, osa 4, s. 588

¹³Review and Herald, 31. 3. 1891

¹⁴The Youth's Instructor, 18.1.1894

pyhään työhön. Älkää tehkö muukalaisten edessä mitään, mitä ette tekisi isänne ja äitinne edessä tai mitä häpeäisitte tehdä Kristuksen ja pyhien enkelien edessä.

Jotkut saattavat ajatella, etteivät sapatinpitäjät tarvitse tällaisia varoituksia, mutta ne, joita asia koskee, ymmärtävät mitä tarkoitan. Minä kehotan teitä, nuoret miehet, varomaan: ette voi tehdä mitään, mikä ei olisi avointa enkelien ja Jumalan silmille. Ette voi tehdä paha tekoa, joka ei vaikuttaisi muihin. Samalla kun menettelyenne paljastaa, millaista ainesta oma luonteenne on, sillä on voimakas vaikutus toisiin. Älkää koskaan unohtako, että kuulutte Jumalalle, että hän on maksanut teistä hinnan ja että joudutte tekemään hänelle tilin jokaisesta leiviskästä, jonka hän on teille uskonut. ¹⁵

Erityistä apua luvattu. — Meidän ei pidä lähettää lapsiamme paikkoihin, joissa he joutuvat seurustelemaan turmeltuneiden ja pahojen toverien kanssa. Joskus Jumala saattaa kaitselmuksessaan saattaa nuoremme kosketuksiin epäpuhtaiden ja epäraittiiden ihmisten kanssa. Jos he haluavat työskennellä yhdessä hänen kanssaan, hän tulee antamaan heille päättäväisyyttä ja voimaa vastustaa kiusausta, niin kuin hän antoi Danielille ja tämän tovereille Babylonissa. Heidän on jatkuvasti oltava yhteydessä Jumalaan. Heidän on säilytettävä itsensä puhtaana, kieltäydyttävä tekemästä mitään, mikä häpäisisi Jumalaa, ja tavoiteltava aina yksin hänen kunniaansa. Heidän on etsittävä sieluja, työskenneltävä vilpittömästi niiden hyväksi, joissa Jumalan kuva on turmeltunut, pyrkien uudistamaan, innostamaan ja jalostamaan heitä. ¹⁶

[438]

Valitse vakavamielisiä ystäviä. — Nuoret, jotka ovat sopusoinnussa Kristuksen kanssa, valitsevat tovereita, jotka auttavat heitä tekemään oikein, ja karttavat seuraa, joka ei lainkaan edistä oikeiden periaatteiden ja jalojen pyrkimysten kehittymistä. Kaikkialta löytyy nuoria, joiden luonne on muovautunut ala-arvoiseksi. Joutuessaan tekemisiin tähän ryhmään kuuluvien kanssa ne, jotka ovat varauksetta asettuneet Kristuksen puolelle, pitävät lujasti kiinni siitä, minkä järki ja omatunto todistavat oikeaksi. ¹⁷

Valitkoot kaikki, jotka tahtovat muodostaa oikean luonteen, vakavia, syvällisiä ja uskonnollismielisiä tovereita. Niiden, jotka ovat

¹⁵Testimonies for the Church, osa 5, s. 398, 399

¹⁶Käsikirjoitus 18,1892

¹⁷Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 226

laskeneet kustannukset ja haluavat rakentaa ikuisuutta varten, täytyy rakentaa hyvistä aineista. Jos he hyväksyvät lahoja rakennusaineita tyytyen puutteelliseen luonteeseen, niin heidän rakennuksensa on tuomittu sortumaan. Katsokoon kukin, miten hän rakentaa. Kiusaus-
ten myrsky on syöksyvä rakennusta kohti, ja ellei se ole lujasti ja huolellisesti rakennettu, se ei kestä koetusta. ¹⁸

[439] Seurustelemalla periaatteellisten ihmisten kanssa suruttomatkin voivat oppia rakastamaan vanhurskautta. Ja kun jatkuvasti menetel-
lään oikein, sydämessä kehittyy vastenmielisyys kaikkea sellaista kohtaan, joka on halpahintaista, alhaista ja vastoin Jumalan sanan periaatteita. ¹⁹

---

¹⁸Testimonies for the Church, osa 4, s. 588

¹⁹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 222

Pahan vaikutus lähes ylivoimainen. — Lapsiamme ympäröivän pahan vaikutusta on melkein mahdoton vastustaa. Se turmelee heidän mielensä ja johtaa heidät tuhoon. Nuori mieli on taipuvainen hullutuksiin, ja ennen luonteen ja arvostelukyvyn kypsymistä nuoret mieltyvät usein tovereihin, joilla on heihin vahingollinen vaikutus.¹

Jos ääneni voisi saavuttaa vanhemmat kaikkialla maassa, varoitaisin heitä myöntymästä lastensa tahtoon itse valita ystävänsä ja toverinsa. Vanhemmat eivät juurikaan pane merkille sitä, että nuoret ottavat paljon helpommin vastaan vahingollisia kuin jumalallisia vaikutteita. Siksi heidän toveriensa tulisi parhaalla mahdollisella tavalla edistää armon kasvua ja Jumalan sanassa ilmoitetun totuuden juurtumista sydämeen.²

Asetettakoot nuoret mahdollisimman suotuisaan ympäristöön, sillä seura, jossa he ovat, periaatteet, jotka he omaksuvat, ja tavat, jotka he muodostavat, tulevat vuorenvarmasti ratkaisemaan kysymyksen heidän käyttökelpoisuudestaan täällä ja heidän tulevasta ikuisesta kohtalostaan.³

Rajattoman vapauden vaara. — Vanhemmat, teidän poikianne ja tyttäriänne ei valvota kunnolla. Teidän ei tulisi milloinkaan sallia heidän tulla ja mennä mielensä mukaan ilman teidän suostumustanne. Tässä iässä lapsille suotu rajaton vapaus on koitunut tuhansien tuhoksi. Miten monet saavatkaan viettää illat kaduilla, eivätkä vanhemmat välitä, kenen kanssa heidän lapsensa seurustelevat. Liian usein valitaan ystäviä, joiden vaikutus on yksinomaan turmeleva.

Pimeyden turvin pojat kokoontuvat ryhmiin opettelemaan kortinpeluun, uhkapelin, tupakoinnin sekä viinin- tai oluenjuonnin alkeita. Uskovien vanhempien pojat uskaltavat kapakoihin osteri-illallisille tai muihin vastaaviin nautintoihin ja asettavat näin itsensä kiusaukselle alttiiksi. Näiden paikkojen ilmapiiri huokuu jumalan-

¹Testimonies for the Church, osa 1, s. 400,401

²Testimonies for the Church, osa 5, s. 544,545

³Testimonies for the Church, osa 5, s. 545

pilkkaa ja saastaisuutta. Kukaan ei voi viipyä siinä kauan saastumatta. Tällaisessa seurassa lupaavat nuoret muuttuvat juomareiksi ja rikollisiksi. On varottava, ettei paha saa ensimmäistäkään jalansijaa. Vanhemmat, mikäli ette tiedä ympäristön olevan täysin moitteeton, älkää salliko lastenne mennä iltahämärissä kaduille leikkimään tai tapaamaan muita poikia hovin vuoksi. Jos tästä säännöstä pidetään tiukasti kiinni, sen noudattaminen muodostuu tavaksi, ja halu rikkoa sitä katoaa nopeasti.⁴

Vanhempien tulee valita lastensa toverit. — Vanhempien on muistettava, että löyhämoraalisten ja karkealuonteisten toverien kanssa seurusteleminen vaikuttaa nuoriin haitallisesti. Jos vanhemmat eivät valitse lapsilleen sopivaa seuraa, vaan sallivat näiden kulkea siveelliseltä tasoltaan epäilyttävien nuorten kanssa, he lähettävät nämä — tai sallivat näiden mennä — kouluun, jossa opiskellaan tapainturmelusta. He saattavat ajatella, että heidän lapsensa ovat riittävän vahvoja vastustamaan kiusausta, mutta miten he voivat olla siitä varmoja? On paljon helpompi suostua kiusaukseen kuin vastustaa sitä. Ennen kuin vanhemmat huomaavatkaan, heidän lapsensa saattavat joutua toveriensa hengen täyttämiksi ja rappion tai tuhon omiksi.⁵

Nuoria uhkaavat vaarat lisääntyvät suuresti heidän joutuessaan seuraan, jossa on paljon heidän ikäisiään tovereita, joilla on erilaiset luonteet ja elintavat. Tällaisissa olosuhteissa monilla vanhemmilla on taipumus hellittää pikemmin kuin kaksinkertaistaa omat ponnistuksensa lastensa vartioimiseksi ja valvomiseksi.⁶

Isän ja äidin tulisi rukoillen ja yksissä tuumin kantaa vakava vastuu lastensa ohjaamisesta oikealle tielle. Vaikka he laiminlöisivät mitkä muut asiat tahansa, heidän ei milloinkaan pitäisi sallia lastensa vaeltaa synnin poluilla. Monet vanhemmat antavat lastensa tulla ja mennä mielensä mukaan, huvitella ja valita huonoja tovereita. Tuo-miolla tällaiset vanhemmat saavat tietää, että heidän lapsensa menettivät taivaan, koska heitä ei pidetty kotona kurissa.⁷

Missä illat vietetään? — Jokainen poika ja tytär tulee vaatia tilille, jos hän on illalla poissa kotoa. Vanhempien tulisi tietää, missä

⁴Fundamentals of Christian Education, s. 63

⁵Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 120

⁶Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 332

⁷Review and Herald, 8.9.1904

seurassa heidän lapsensa ovat ja kenen kodissa he viettävät iltansa. Jotkut lapset pettävät vanhempiansa valheilla välttääkseen väärin harrastustensa ilmitulon.⁸

Rikkaruohot täyttävät viljelemättömän pellon. — Isät ja äidit antavat liian usein lastensa itse valita huvituksensa, toverinsa ja harrastuksensa. Tulos on helppo arvata. Jätä pelto viljelemättä, niin se kasvaa orjantappuroita ja ohdakkeita. Et milloinkaan näe kauniin kukan tai hienon pensaan kohoavan rumien, myrkyllisten rikka-ruohojen yläpuolelle. Arvottomat piikkipensaat kasvavat rehevästi ilman huolenpitoa, kun taas kasvit, joita arvostetaan hyödyn tai kauneuden vuoksi, vaativat huolellista viljelyä. Näin on myös nuortemme laita. Jos hyviä tapoja ja periaatteita halutaan kehittää, on tehtävä lujasti työtä. Jos huonoja tapoja halutaan oikoa, tarvitaan ahkeruutta ja sitkeyttä.⁹

Totuta lapsi luottamaan vanhempien arvostelukykyyn. — Vanhemmat, vaalikaan lastenne periaatteita ja tapoja kuin silmäteräänne. Älkää antako heidän seurustella kenenkään kanssa, jonka luonnetta ette tunne hyvin. Älkää salliko heidän solmia läheisiä tuttavuuksia, ennen kuin olette varmoja, ettei niistä ole heille vahinkoa. Totuttakaa lapsenne luottamaan teidän arvostelukykyynne ja kokemukseenne. Opettakaa heille, että te havaitsette luonteenlaadun selvemmin, kuin he vähäisellä kokemuksellaan voivat, ja että teidän päätöksinne ei saa suhtautua piittaamattomasti.¹⁰

[443]

Valvonnan oltava tiukkaa mutta ystävällistä. — Vanhempien ei pidä antaa periksi lasten haluille vaan seurata velvollisuuden selvää polkua, jonka Jumala on viitoittanut. Heidän tulee pitää lapsensa kurissa ystävällisesti, kieltäytyä lujasti ja päättäväisesti mutta samalla rakastavasti toteuttamasta heidän vääriä toivomuksiaan ja vilpittömin, hartain ja kestävin ponnistuksin johtaa heidän askeleensa pois maailmasta kohti taivasta. Lapsia ei pidä jättää ajelehtimaan omien taipumustensa varaan ja kulkemaan teitä, jotka ovat avoinna joka suuntaan ja vievät pois oikealta polulta. Kukaan ei ole niin suuressa vaarassa kuin se, joka ei näe vaaraa ja suhtautuu kärsimättömästi varoituksiin ja neuvoihin.¹¹

⁸Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 332, 333

⁹Review and Herald, 13.9.1881

¹⁰Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 120

¹¹Testimonies for the Church, osa 5, s. 545, 546

Varjele lapsiasi niin monilta haitallisilta vaikutteilta kuin mahdollista. Juuri lapsuudessa he ovat kaikkein alttiimpia omaksumaan, joko siveellisesti yleviä, puhtaita ja luonnetta kaunistavia, tai itsekyyttä, epäpuhtautta ja tottelemattomuutta edistäviä vaikutteita. Jos napinan, ylpeyden, turhamaisuuden ja epäpuhtauden henki pääsee kerrankin vaikuttamaan heihin, tahrasta saattaa tulla elinikäinen.¹²

Juuri kotikasvatuksen puutteellisuus tekee nuoret haluttomiksi alistumaan asianmukaiseen valvontaan. Minä olen itsekin äiti, tiedän mistä puhun kun sanon, että nuoret eivät järkevän valvonnan alaisina ole ainoastaan paremmassa turvassa vaan onnellisempia kuin seuratessaan omia taipumuksiaan.¹³

[444] **Omin päin tehdyt vierailut epäilyttäviä.** — Muutamat vanhemmat erehtyvät antamaan lapsilleen liikaa vapautta. Joskus he luottavat lapsiinsa niin paljon, etteivät näe heidän virheitään. On väärin antaa lasten tehdä pitkiä ja kalliita vierailumatkoja ilman vanhempien tai jonkun saattajan seuraa. Sillä on lapsiin huono vaikutus. He alkavat tuntea itsensä tärkeiksi ja ottaa tiettyjä vapauksia, ja jos niitä ei heille suoda, he pettyvät. He viittaavat toisiin lapsiin, jotka saavat mennä ja tulla vapaasti ja joilla on paljon enemmän etuoikeuksia kuin heillä.

Äiti pelkää, että lapset pitävät häntä epäoikeudenmukaisena ja suostuu heidän toivomuksiinsa, mikä lopulta koituu lapsille suureksi vahingoksi. Nuoret kyläilijät, joita vanhempien valvova silmä ei ole seuraamassa ja ojentamassa, saavat usein vaikutteita, joista vapautuminen saattaa kestää kuukausia.¹⁴

Miten suhtautua huonoihin neuvoihin. — Pidä lapset kotona. Jos ihmiset sanovat sinulle: ”Lapsesi eivät opi käyttäytymään maailmassa”, kerro ystävällesi, ettet ole siitä kovin huolissasi, vaan haluat viedä heidät Mestarin siunattaviksi, kuten äidit muinoin veivät lapsensa Jeesuksen luo. Sano neuvonantajillesi: ”Lapset ovat Herran perintö, ja haluan osoittautua uskolliseksi luottamustehtävässäni. — — Lapseni tulee kasvattaa niin, ettei maailman vaikutus horjuta heitä, vaan he pystyvät sanomaan suoraan ja lujasti ei, kun heitä

¹²Signs of the Times, 16. 4.1896

¹³Fundamentals of Christian Education, s. 62, 63

¹⁴Testimonies for the Church, osa 1, s. 401,402

houkutellaan syntiin.” — — Kerro ystävillesi ja naapureillesi, että haluat nähdä koko perheesi taivaan porttien sisäpuolella. ¹⁵

Voimakkaat koetukset nuortemme edessä. — Lapset tulisi kasvattaa ja kouluttaa niin, että he osaavat odottaa vaikeuksia, kiusauksia ja vaaroja. Heidät tulisi opettaa hallitsemaan itsensä ja voittamaan vaikeudet jalosti. Jos he eivät tieteen tahtoon syöksy kohti vaaraa ja tarpeettomasti aseta itseään alttiiksi kiusaukselle, jos he karttavat huonoja vaikutteita ja paheellista seuraa ja siitä huolimatta joutuvat pakosta olemaan vaarallisten toverien parissa, niin heillä on riittävästi luonteenlujuutta puolustaa oikeutta ja säilyttää periaatteensa, ja he astuvat esiin Jumalan voimassa ja luonne tahrattomana. Asianmukaisen kasvatuksen saaneiden nuorten Siveellinen voima riittää kestäämään voimakkaimmankin koetuksen, jos he turvaavat Jumalaan. ¹⁶

[445]

¹⁵Signs of the Times, 23.4.1894

¹⁶Health Reformer, joulukuu 1972

Luku 76—Loma- ja juhlapäivät

Lomapäivien viettoa valvottava. — Minä näin, ettei loma-päivämme tulisi viettää maailman mallin mukaisesti, mutta niitä ei myöskään saa sivuuttaa välinpitämättömästi, sillä se herättää lapsissamme tyytymättömyyttä. Näinä päivinä, jolloin lapsemme ovat vaarassa joutua huonoille vaikutteille alttiiksi ja maailmallisen jännityksen ja huvitusten turmelemiksi, vanhempien tulee keksiä jotakin, joka voisi ottaa vaarallisempien huvitusten paikan. Autta-kaa lapsianne ymmärtämään, että haluatte heidän parastaan.¹

Lomapäivien vietto on saanut sekä maailman että seurakuntien ihmiset uskomaan, että nämä laiskanpäivät ovat välttämättömiä terveydelle ja onnelle, mutta seuraukset osoittavat niiden olevan täynnä pahuutta.²

Me olemme vakavissamme pyrkineet tekemään lomapäivät mahdollisimman mielenkiintoisiksi nuorille ja lapsille vaikka päiväjärjestystä muuttamalla. Päämäärämme on ollut pitää heidät poissa jumalattomien suosimista huvipaikoista.³

Kirjoittaako enkeli muistiin: ”Tuhlattu päivä”? — Kun huvitteluun käytetty päivä on päättynyt, missä on huvittelijan etsimä tyydytys? Kenet he Krituksen työtovereina ovat auttaneet elämään parempaa, jalompaa ja puhtaampaa elämää? Mitä he näkisivät, jos katsoisivat enkelin muistiinpanoja? Tuhlattu päivä! Heidän oman sielunsa kannalta tuhlattu päivä. Kristuksen työn kannalta tuhlattu päivä, koska mitään hyvää ei saatu aikaan. Heille saatetaan suoda toisia päiviä mutta ei koskaan tuota päivää, jonka pojat haaskasivat arvottomiin, typeriin puheisiin tytöistä ja tytöt pojista.

Sama tilaisuus ei koskaan tule toistumaan. Olisi ollut parempi, jos he olisivat tehneet tuona lomapäivänä raskainta mahdollista työtä.

¹Testimonies for the Church, osa 1, s. 514, 515

²Fundamentals of Christian Education, s. 317

³Review and Herald, 29.1. 1884

He eivät käyttäneet lomapäiväänsä oikein, ja se siirtyi ikuisuuteen ja on kohtaava heidät tuomiolla päivänä, jonka he käyttivät väärin.⁴

Syntymäpäivät — aika jolloin voidaan ylistää Jumalaa. — Kun juutalaisessa yhteisössä syntyi lapsi, Jumalalle tuotiin uhri, jonka hän itse oli määrännyt. Nyt me näemme vanhempien näkevän vaivaa antaakseen lapsilleen lahjoja näiden syntymäpäivänä. Päivä käytetään lapsen kunnioittamiseen, aivan kuin kunnia kuuluisi ihmiselle. Saatana on saanut tahtonsa läpi näissä asioissa: hän on suunnannut mielet ja lahjat ihmisiin. Näin lasten ajatukset käännetään heihin itseensä, aivan kuin heistä pitäisi tehdä erityisten suosionsoitusten kohde. --

Syntymäpäivinä lapsille pitäisi opettaa, että heillä on syytä olla kiitollisia Jumalalle hänen laupeudestaan, koska hän taas yhden vuoden ajan on varjellut heidän elämäänsä. Näin voitaisiin antaa kallisarvoisia opetuksia. Olemme velassa kaikkien hyvien lahjojen antajalle elämästä, terveydestä, ravinnosta ja vaatteista samoin kuin ikuisen elämän toivosta. Velvollisuutemme on tunnustaa Jumalan lahjat ja tuoda kiitosuhrimme suurimmalle hyvän tekijällemme. Näille syntymäpäivälahjoille taivas antaa arvoa.⁵

Aika tarkastella mennyttä vuotta. — Opeta lapsesi tarkastelemaan mennyttä vuotta elämässään ja miettimään, haluaisivatko he nähdä siitä tehdyt merkinnät sellaisina kuin ne ovat taivaan kirjoissa. Kannusta heitä pohtimaan vakavasti, ovatko heidän käyttöksensä, sanansa ja tekonsa luonteeltaan sellaisia, että ne miellyttävät Jumalaa. Ovatko he pyrkineet tekemään elämästään enemmän Jeesuksen kaltaisen, Jumalan silmissä kauniin ja suloisen? Opetä heidät tuntemaan Herra, hänen tiensä ja hänen käskynsä.⁶

Jumalan työ etusijalle. — Olen sanonut perheelleni ja ystäville, etten halua kenenkään antavan minulle syntymäpäivä- tai joululahjaa, mikäli minulla ei ole lupa lähettää sitä Herran rahastoon lähetystyöhön käytettäväksi.⁷

[448]

⁴Kirje 12,1892

⁵Review and Herald, 9.12.1890

⁶Review and Herald, 23.12.1884

⁷Review and Herald, 27.12.1906

Miten kiitospäivää* tulee viettää? — Kiitospäivä lähestyy. Onko se jälleen, kuten usein aikaisemmin, kiitospäivä itsellemme? Vai onko se tällä kertaa kiitospäivä Jumalalle? Voimme tehdä kiitospäivästä suuren siunauksen päivän omalle sielullemme ja muillekin, jos me käytämme paremmin hyväksemme tätä tilaisuutta muistaa köyhiä keskuudessamme. —

On olemassa satoja tapoja, joilla voimme auttaa köyhiä niin hienotunteisella tavalla, että he tuntevat tekevänsä meille palveluksen ottaessaan vastaan lahjamme ja myötätuntomme. Meidän on muistettava, että on autuaampi antaa kuin ottaa. Veljemme osoittavat mitä runsainta huomiota niille, joita he tahtovat kunnioittaa ja joiden arvostusta he kaipaavat, mutta jotka eivät lainkaan tarvitse heidän apuaan. Yleinen käytäntö kehottaa antamaan niille, jotka antavat meille. Tämä ei kuitenkaan ole Raamatun ohje antamisesta. Jumalan sana tuomitsee itsensä tyydyttämisen tällaisella lahjojen antamisella ja sanoo: ”Joka rikkaalle antaa, se jää puutteeseen” (Sanani. 22:16, engl. kään.).

On tulossa aika, jolloin periaatteemme joutuvat koetukselle. Ryhtykäämme miettimään, mitä voisimme tehdä puutteenalaisten Jumalan lasten hyväksi. Me voimme välittää heille Jumalan siunauksia. Mieti, ketä leskeä, orpoa tai köyhää perhettä sinä voit auttaa. Älä tee asiasta suurta numeroa, vaan toimi kanavana, jonka kautta Herran siunaukset voivat virrata hänen köyhilleen, —

[449] Velvollisuutesi ei kuitenkaan rajoitu tähän. Uhraa parhaalle ystävällesi; tunnusta hänen runsaat lahjansa; osoita kiitollisuutta hänen suosionosoituksistaan; tuo Jumalalle kiitosuhri. — Veljet ja sisaret, nauttikaa kiitospäivänä yksinkertainen päivällinen ja antakaa rahat, jotka muuten olisitte käyttäneet ruokahalun hemmotteluun, kiitos- uhrina Jumalalle.⁸

Älkäämme enää käyttäkö ainoatakaan kiitospäivää ruokahalun hemmotteluun ja tyydyttämiseen sekä itsemme ylistämiseen. Meillä on syytä tulla Herran esikartanoihin tuoden kiitosuhreja siitä, että hän on taas yhden vuoden ajan varjellut elämäämme. -- Jos juhlat

*Kiitospäivä (Thanksgiving Day) on Yhdysvalloissa kansallinen juhlapäivä, jota vietetään marraskuun viimeisenä torstaina. Alkuaan sadonkorjuujuhla.

⁸Review and Herald, 18.11.1884

kuitenkin järjestetään, järjestettäkööt ne niille, jotka ovat puut-tees-
sa.⁹

Kiitoksen päivä. — Minä luulen, että meillä on syytä kiitollisuuteen. Meidän pitäisi olla iloisia ja riemuita Jumalassa, sillä hän on antanut meille runsaita armolahjoja. — — Me toivomme tämän kiitospäivän olevan nimensä mukainen. Älkäämme turmelko sitä sekoittamalla siihen kuonaa, vaan antakaamme sen olla nimensä mukainen — kiitoksen päivä. Kohottakaamme äänemme ylistykseen.¹⁰

Miksi ei lomapäiviä Jumalan kunniaksi? — Eikö olisi suotavaa, että viettäisimme lomapäivät Jumalan kunniaksi ja muistelisimme, mitä hän on tehnyt puolestamme. Eikö olisi suotavaa ajatella häneltä saamiamme siunauksia, muistella vakavia varoituksia, jotka ovat koskettaneet sieluumme, jotta emme unohtaisi Jumalaa?

Maailmassa on paljon lomapäiviä, ja ihmiset antautuvat peleihin, hevoskilpailuihin, uhkapeliin, tupakointiin ja juopotteluun. —

Eikö Jumalan kansan tulisi useammin pitää pyhiä kokouksia ja kiittää Jumalaa hänen runsaista siunauksistaan?¹¹

Lomapäivät tarjoavat tilaisuuden lähetystyöhön. — Seurakunnassa tarvitaan miehiä, jotka pystyvät suunnittelemaan ja järjestämään käytännöllistä työtä nuorille miehille ja naisille, jotta nämä voisivat työskennellä ihmiskunnan hädän lievittämiseksi ja miesten, naisten, nuorten ja lasten sielujen pelastamiseksi. Kaikki eivät pysty omistamaan koko aikaansa työhön, koska heidän on ansaittava jokapäiväinen elanto sa. Heillä on kuitenkin lomapäiviä ja muita aikoja, jotka he pystyvät käyttämään kristilliseen työhön ja tekemään hyvää tällä tavalla, vaikka eivät kykenisi antamaan paljon varoistaan.¹²

Kun teillä on lomapäivä, tehkää siitä miellyttävä ja onnellinen päivä lapsillenne, ja tehkää siitä myös miellyttävä päivä köyhille ja vaivaisille. Älkää antako päivän kulua tuomatta kiitosta ja kiitosuhreja Jeesukselle.¹³

[450]

⁹Review and Herald, 23.12. 1884

¹⁰Review and Herald, 23.12. 1884

¹¹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 343

¹²Kirje 12,1892

¹³Review and Herald, 13.11.1894

Joulu lomapäivänä. — ”Joulu tulee”, kaikuu kautta koko maailman idästä länteen ja pohjoisesta etelään. Nuorille, kypsään ikään ehtineille ja vanhuksillekin se on yleensä iloista, riemullista aikaa. Mutta miksi jouluun tulisi kiinnittää niin paljon huomiota? --

Joulukuun 25. päivää pidetään Jeesuksen Kristuksen syntymäpäivänä, ja sen vietosta on tullut yleinen, suosittu tapa. Ei kuitenkaan ole mitään varmuutta siitä, että vietämme Vapahtajamme todellista syntymäpäivää. Historia ei tarjoa meille varmoja todisteita tästä. Raamattu ei kerro meille Kristuksen syntymän tarkkaa aikaa. Jos Herra olisi pitänyt tätä tietoa pelastuksemme kannalta välttämättömänä, hän olisi puhunut profeettojensa ja apostoliensa välityksellä, niin että olisimme saaneet tietää asiasta kaiken. Raamatun vaikeaminen tästä asiasta kuitenkin osoittaa, että tieto on salattu meiltä meidän parhaaksemme.

Viisaudessaan Herra salasi paikan, jonne hän hautasi Mooseksen. Jumala hautasi hänet, ja Jumala herätti hänet kuolleista sekä vei luokseen taivaaseen. Tämän vaitiolon tarkoituksena oli epäjumalanpalveluksen estäminen. Moosesta, jota vastaan israelilaiset kapinoivat hänen suorittaessaan elämäntyötään ja jota he ärsyttivät inhimillisen sietokyvyn rajoille asti, palvottiin lähes jumalana, kun kuolema oli erottanut hänet heistä. Samasta syystä Jumala on salannut Kristuksen tarkan syntymäajan, jotta päivälle ei osoitettaisi kunniaa, joka kuuluu Kristukselle maailman Vapahtajana — hänelle, joka kykenee täydellisesti pelastamaan kaikki, jotka tulevat hänen luokseen. Sielun tulee palvoa Jeesusta äärettömän Jumalan Poikana. [Review and Herald, 9. 12.1884](#)

Joulunviettoa ei tule laiminlyödä. — Koska joulukuun 25. päivää vietetään Kristuksen syntymän muistoksi ja koska lapsille on sanoin ja esimerkein opetettu, että se todella on ilon ja riemun päivä, tätä aikaa on vaikea sivuuttaa kiinnittämättä siihen lainkaan huomiota. Se voidaan asettaa palvelemaan todella hyviä tarkoituksiperiä.

Nuorisoa tulee kohdella harkiten. Heitä ei pidä jättää jouluna omiin oloihinsa etsimään ajankulua turhanpäiväisistä huveista, jotka ovat vahingollisia heidän hengellisyydelleen. Vanhemmat voivat hallita tilanteen kääntämällä lastensa mielen ja lahjat Jumalan ja hänen asiansa sekä sielujen pelastuksen puoleen.

Sen sijaan että vanhemmat mielivaltaisesti tukahduttaisivat huvitteluhalun, heidän tulisi huolellisesti valvoa ja ohjata sitä. Lasten halu antaa lahjoja voidaan suunnata pyhään ja puhtaaseen kanaavaan, niin että se koituu lähimmäistemme parhaaksi kartuttamalla varoja siihen suureen ja valtavaan työhön, jota varten Kristus tuli meidän maailmaamme. Hänen toiminnalleen oli tunnus-omaista itsensä kieltäminen ja itsensä uhraaminen. Olkoon se tunnusomaisista myös meille, jotka tunnustamme rakastavamme Jeesusta, koska häneen keskittyy toivomme ikuisesta elämästä?²

Lahjojen antaminen kiintymyksen merkinä. — Loma-aika lahjojen antamisineen lähestyy nopeasti, ja nuoret sekä vanhat miettivät innokkaasti, mitä voisivat antaa ystävilleen merkiksi hellästä kiintymyksestään. On miellyttävää saada pienikin lahja rakkailtamme. Se vakuuttaa meille, ettei meitä ole unohdettu, ja tuntuu liittävän meidät entistä läheisemmin yhteen. —

On oikein, että annamme toisillemme merkkejä rakkaudestamme ja kiintymyksestämme, mikäli emme unohda Jumalaa, parasta ystäväämme. Meidän tulisi antaa lahjoja, jotka edistävät saajan todellista parasta. Minä suosittelen sellaisia kirjoja, jotka auttavat meitä ymmärtämään Jumalan sanaa tai lisäävät rakkauttamme sen käskyjä kohtaan. Hankkikaa luettavaa pitkiksi talvi-illoiksi.³

[453]

Suositteluvia kirjoja lapsille. — Monilla ei ole nykyistä totuutta käsitteleviä kirjoja eikä lehtiä. Niihin voi huoletta sijoittaa rahaa. On paljon lapsia, joille tulisi hankkia luettavaa. The Sunshine Series, Golden Grains Series, Poems, Sabbath Readings* jne. ovat kaikki arvokkaita kirjoja, jotka voidaan huoletta antaa jokaiseen perheeseen. Lukuisat pikkusummat, jotka tavallisesti käytetään makeisiin ja hyödyttömiin leluihin, voidaan säästää näiden kirjojen ostoon. --

²Review and Herald, 9.12. 1884

³Review and Herald, 26. 12.1882

*Tässä artikkelissa viitataan vanhoihin julkaisuihin. Koska kyseiset periaatteet ovat sovellettavissa nykyaikaan, viittauksia ei ole poistettu.

Jos joku haluaa antaa lapsilleen, lastenlapsilleen ja muille sukulaislapsille arvokkaita lahjoja, antakoon heille yllä mainitut lastenkirjat. Josef Batesin elämäkerta on todellinen aarre nuorisolle, samoin kuin kolmiosainen *The Spirit of Prophecy*^{**}. Nämä kirjat tulisi hankkia maan jokaiseen perheeseen. Jumala antaa valoa taivaasta, eikä yhdenkään perheen tulisi jäädä sitä vaille. Antakaa lahjoja, jotka luovat valoa taivaaseen johtavalle polulle.⁴

Älkää unohtako Jeesusta. — Veljet ja sisaret, kun te nyt suunnittelette lahjoja toisillenne, haluan muistuttaa teitä taivaallisesta ystävästämme, ettette vain suhtautuisi välinpitämättömästi hänen vaatimuksiinsa. Eikö hän ole tyytyväinen, jos me osoitamme, ettemme ole unohtaneet häntä? Jeesus, elämän ruhtinas, antoi kaikkensa tuodakseen pelastuksen ulottuvillemme. — Hän kärsi kuolemaan saakka voidakseen antaa meille ikuisen elämän.

[454] Me saamme kaikki siunaukset Kristuksen kautta. -- Eikö taivaallisen hyvän tekijämme pidä päästä osalliseksi kiitollisuutemme ja rakkautemme osoituksista? Tulkaa, veljet ja sisaret, tulkaa lastenne kanssa, vieläpä vauvat sylissäanne ja tuokaa lahjanne Jumalalle mahdollisuuksienne mukaan. Laulakaa hänelle sydämessänne ja ylistäkää häntä huulillanne.⁵

Joulu — aika, jolloin voimme kunnioittaa Jumalaa. — Maailma viettää lomapäivät kevytmielisyydessä ja koh-tuuttomuudessa, mässäilyssä ja komeilussa. — Tulevan joulun ja uudenvuoden tarpeettomiin huvituksiin haaskataan tuhansia dollareita. Meidän etuoikeutemme on kuitenkin olla noudattamatta tämän turmeltuneen aikakauden tapoja ja tottumuksia. Sen sijaan että käyttäisimme rahaa ainoastaan ruokahalun hemmotellemiseen tai tarpeettomiin koristuksiin ja vaatekappaleisiin, voimme tehdä tulevista lomapäivistä ajan, jolloin kunnioitamme ja kirkastamme Jumalaa.⁶

Kristuksen tulisi olla huomion keskipisteenä. Tavanomainen jouluvietto suuntaa kuitenkin kunnianosoitukset hänen sijastaan kuolevaiseen ihmiseen, jonka syntisen, puutteellisen luonteen vuoksi hän joutui tulemaan maailmaamme.

^{**}Varhaisia E. G. Whiten kirjoja, jotka edelsivät nykyistä Alfa ja omega eli Aikakausien taistelu -sarjaa.

⁴Review and Herald, 11.12. 1879

⁵Review and Herald, 26.12.1882

⁶Review and Herald, 11.12.1879

Jeesus, taivaan majesteetti, taivaan ylhäinen kuningas, luopui kuninkuudestaan, jätti kirkkautensa valtaistuimen ja korkean valta-asemansa ja tuli maailmaamme tuodakseen langenneelle, siveelliseltä voimaltaan heikentyneelle ja synnin turmelemalle ihmiselle jumalallista apua. — -

Vanhempien tulisi pitää nämä asiat lastensa silmien edessä ja opettaa heidät tuntemaan velvollisuutensa Jumalaa kohtaan — ei toisiaan kohtaan, niin että he kunnioittavat toisiaan lahjoilla ja uhreilla.

7

Ohjaa lastesi ajatukset uuteen suuntaan. — On runsaasti lahjoja, jotka osoittavat hyvää makua ja maksavat paljon vähemmän kuin ne tarpeettomat lahjat, joita lapsemme ja sukulaisemme niin usein saavat, ja niiden avulla voimme osoittaa kohteliaisuutta ja tuoda onnea koiimme.

Sinä voit antaa lapsillesi opetuksen kertomalla heille, miksi he saavat erilaisia lahjoja kuin aikaisemmin. Kerro heille olevasi vakuuttunut siitä, että tähän asti olet ajatellut enemmän heidän mielihyväänsä kuin Jumalan kunniaa. Kerro, että olet ajatellut enemmän omaa mielihyvääsi ja heidän ilahduttamistaan sekä maailman tapojen ja tottumusten noudattamista kuin Jumalan asian edistämistä antaessasi lahjoja niille, jotka eivät niitä tarvitse. Kuten tietäjät muinoin sinä voit tarjota Jumalalle parhaat lahjasi ja osoittaa niiden kautta, että arvostat hänen lahjaansa syntiselle maailmalle. Käännä lastesi ajatukset uuteen, epäitsekkääseen suuntaan kannustamalla heitä tuomaan uhrilahjoja Jumalalle kiitokseksi lahjasta, jonka hän antoi ainoassa Pojassaan.⁸

[455]

”Tuleeko meidän hankkia joulukuusi?” — Jumala olisi hyvin tyytyväinen, jos jokainen seurakunta hankkisi jouluksi kuusen, johon ripustettaisiin suuria ja pieniä lahjoja näitä jumalanpalveluspaikkoja* varten. Olemme saaneet kirjeitä, joissa kysytään: Tuleeko meidän hankkia joulukuusi? Eikö se ole maailmallista? Me vastaamme: Te voitte tehdä sen maailmallisella tavalla, jos teillä on halu siihen, mutta te voitte tehdä sen myös aivan toisella tavalla. Ei ole syntiä se, että valitsemme tuoksuvan ikivihreän puun ja tuomme

⁷Review and Herald, 9.12.1884

⁸Review and Herald, 13. 11. 1894

*Tässä artikkelissa viitataan ajankohtaisiin rakennussuunnitelmiin. Koska kyseiset periaatteet ovat sovellettavissa nykyaikaan, viittauksia ei ole poistettu

sen sisälle kirkkoon; synty riippuu tämän teon vaikuttimista ja siitä, miten puuhun ripustetut lahjat käytetään.

Puu voi olla niin korkea ja sen oksat niin leveät kuin tilanne vaatii. Tärkeintä on, että ripustatte sen oksille anteliaisuutenne kultaiset ja hopeiset hedelmät ja tuotte ne Jumalan eteen joululahjaksi hänelle. Pyhittäkää lahjanne rukouksin. ⁹

[456] Joulujoulu- ja uudenvuodenjuhlat voidaan ja ne pitäisi järjestää niiden hyväksi, jotka kärsivät puutetta. Jumala saa kunnian, kun autamme lahjoillamme niitä, joilla on suuri perhe elätettävänä. ¹⁰

Uhrilahjoja täyteen ripustettu kuusi ei ole syntiä. — Vanhempien ei pidä omaksua kantaa, että kirkkoon sapattikouluoppilaiden iloksi tuotu joulukuusi olisi syntiä, sillä se voi koitua suureksi siunaukseksi. Pitäkää hyvän- tekeväisyyskohteet lasten mielessä. Pelkän huvittelun ei tule missään tapauksessa olla näiden kokoon- tumisten tarkoituksena. Vaikka jotkut saattavat suhtautua näihin tilaisuuksiin kevytmielisesti eikä Jumala pääse vaikuttamaan heidän mieleensä, ne ovat kuitenkin erittäin hyödyllisiä toisenlaisen luon- teen ja mielen omaaville henki-löille. Olen aivan varma, että monille turmiollisille tilaisuuksille voidaan kehittää viaton vaihtoehto. ¹¹

Tarjotkaa tilaisuus viattomaan ilonpitoon jouluna. — Kristi- tyt veljeni ja sisareni, ettekö halua nousta ja valmistautua täyttämään velvollisuutenne Jumalan pelossa huolehtien siitä, että tämä asia hoidetaan tavalla, joka ei tee joulua kuivaksi ja mielenkiinnottomak- si, vaan täyttää sen viattomalla ilonpidolla, jossa on taivaan leima? Minä tiedän, että köyhempi luokka suhtautuu näihin ehdotuksiin myönteisesti. Kaikkein varakkaimpienkin tulisi osoittaa mielenkiin- toa ja suhteuttaa lahjansa ja antimensa varoihin, jotka Herra on heille uskonut. Kunpa taivaan kirjoihin merkittäisiin muistiin joulu, joka on ennennäkemätön niiden lahjojen vuoksi, jotka annetaan Jumalan työn tukemiseksi ja hänen valtakuntansa rakentamiseksi. ¹²

⁹Review and Herald, 11.12.1879

¹⁰Käsikirjoitus 13,1896.

¹¹Review and Herald, 9.12.1884

¹²Review and Herald, 9.12.1884

Vanhempien ohjattava lapsia oikeaan suuntaan. — Vanhempiä ja kristittyinä velvollisuutemme on osoittaa lapsillemme oikea suunta. Heidä on huolellisesti, viisaasti ja hellästi ohjattava kristilliseen palvelutehtävään. Olemme pyhästi luvanneet Jumalalle kasvattaa lapsemme hänen palvelukseensa. Tärkein tehtävämme on ympäröidä heidät vaikutteilla, jotka johtavat heidät valitsemaan elämäntehtäväkseen Jumalan palvelemisen ja antaa heille tarvittavaa ohjausta.¹

Lapset voivat olla aikamme Danieleita ja Estereitä. — Jumalan tarkoitus kotilietemme ääressä kasvaviin lapsiin nähden on avarampi, syvempi ja korkeampi kuin rajallinen näkemysemme on tajunnut. Hänen uskollisiksi havaitsemansa on menneinä aikoina kutsuttu vaatimattomista asemista todistamaan hänestä maailman korkeimmilla paikoilla. Moni nykyajan poika, joka kasvaa kuten Daniel juutalaisessa kodissaan Jumalan sanaa ja tekoja tutkistellen ja uskollisen palvelun läksyä oppien, on vielä seisova lakia säätevissä kokouksissa, tuomioistuimissa tai kuninkaallisissa hoveissa kuningasten Kuningaan todistajana. Suuret joukot kutsutaan laajempaan palvelutehtävään. Koko maailma on avautumassa evankeliumille. — Maailmamme joka kulmalta kuuluu huuto; synnin ahdistamat sydämet anovat tietoa rakkauden Jumalasta. — — Meidän, jotka olemme saaneet tiedon, on yhdessä lastemme kanssa, joille voimme sitä jakaa, vastattava heidän huutoonsa. Jokainen perhe ja koulu, jokainen vanhempi, opettaja ja lapsi, jolle evankeliumin valo on loistanut, joutuu tässä kohtalokkaassa tilanteessa samanlaisen kysymyksen eteen kuin kuningatar Ester Israelin historian ratkaisevana hetkenä: ”Kuka tietää, etkö sinä juuri tällaista aikaa varten ole päässyt kuninkaalliseen arvoon?”²

Menestyksekkäitä tapoja toimia Kristuksen todistajina. — Kaikki eivät voi lähteä lähetyssaarnaajiksi vieraisiin maihin, mutta

¹Ministry of Healing, s. 396

²Education, s. 262,263

kaikki voivat toimia kotilähetystyön- tekijöinä perheensä ja naa- pureittensa parissa. Seurakun- nanjäsenet voivat levittää sanomaa ympäristöönsä monella tavoin. Parhaimpia niistä on olla auttavainen, epäitseks kristitty. Monet, jotka käyvät elämän kamppailua suur- ten ristiriitojen puristuksessa voivat virkistyä ja vahvistua pienistä huomaavaisuuksista, jotka eivät maksa mitään. Yksinkertaiset ystä- välliset sanat, pienet vaatimattomat huomionosoitukset pyyhkäisevät pois sielun ylle kasaantuneet kiusausten ja epäilyn pilvet. Sydäimestä lähtevä Kristuksen hengen mukainen, myötätuntoinen ja yksinkertai- nen ele voi avata oven sydämeen, joka kai- pasi vilpittöntä, herkkää Kristuksen Hengen kosketusta.³

Työsarkaa riittää sekä miehille että naisille. Kaikkia tarvitaan: tarmokkaita keittäjiä, ompelijoita sairaanhoitajia. Köyhien perheiden jäseniä tulee opettaa valmistamaan ruokaa, ompelemaan ja korjaa- maan omat vaatteensa, hoitamaan sairaita ja huolehtimaan kodin askareista. Lapsiakin pitäisi opettaa tekemään pieniä laupeudentöitä vähempiosaisten hyväksi.⁴

Lasten ja nuorten työskenneltävä muiden hyväksi. — Jotkut esittävät verukkeita: ”Kotityöt ja lapset vaativat aikani ja varani.” Vanhemmat, lastenne tulisi olla teidän apulaisianne, jotka lisäävät mahdollisuksianne työskennellä Herran asian hyväksi. Lapset ovat Herran perheen nuorimpia jäseniä. Heidät tulee opastaa pyhittäyty- mään Jumalalle, jolle he luomisen ja lunastuksen perusteella kuulu- vat. Heille tulee opettaa, että heidän ruumiinsa, mielensä ja sielunsa voimat ovat hänen omaisuuttaan. Heitä tulee kasvattaa palvelemaan epäitsekkäästi eri teh tävissä. Älkää antako lastenne olla esteenä. Lasten tulee jakaa kanssanne sekä hengelliset että aineelliset taakat. Toisten auttaminen lisää heidän omaa onneaan ja käyttökelpoisuu- taan.⁵

[459]

Jos jokaisessa seurakunnassa nuoret miehet ja naiset pyhittäisivät itsensä juhlallisesti Jumalalle, jos he harjoittaisivat itsekieltäymys- tä kotielämässä ja auttaisivat väsynyttä, huolten painamaa äitiään, minkälainen muutos seurakunnissamme tapahtuisikaan! Äidille jäisi aikaa vierailta naapureiden luona. Tilaisuuden tarjoutuessa lap- set voisivat jo aivan pieninä auttaa vanhempiaan tekemällä pieniä rak-

³Testimonies for the Church, osa 9, s. 30

⁴Testimonies for the Church, osa 9, s. 36, 37

⁵Testimonies for the Church, osa 7, s. 63

kauteen ja sääliin perustuvia pieniä palveluksia muiden siunaukseksi. Näin pääsisimme sisälle tuhansiin köyhyyttä ja puutetta kärsiviin koteihin, jotka ovat uskostamme osattomia. Terveyttä ja raittiutta käsitteleviä kirjoja voitaisiin toimittaa moniin koteihin. Näiden kirjojen levittäminen on tärkeää työtä, sillä ne sisältävät arvokasta tietoa sairauksien hoidosta — tietoa, joka olisi suureksi siunaukseksi niille, joilla ei ole varaa kutsua kotiinsa lääkäriä.⁶

Jumala haluaa lasten olevan pieniä lähetysaarnajia. — Jumala haluaa jokaisen herkässä iässä olevan lapsen olevan hänen lapsensa, kuuluvan hänen perheeseensä. Nuoruudestaan huolimatta nuoret voivat kuulua uskovaisten perheeseen ja saada kallisarvoisia kokemuksia.⁷

Lapset voivat olla hyödyksi Jumalan työssä nuorella iällään. — Hän antaa heille armonsa ja Pyhän Henkensä, niin että he voittavat kärsimättömyyden, pahantulisuuden ja kaiken synnin. Jeesus rakastaa lapsia. Hän on varannut heille siunauksia, ja hänestä on mieluista nähdä heidän olevan kuuliaisia vanhemmilleen. Hän haluaa lasten olevan hänen pieniä lähetysaarnajiaan, jotka kieltävät omat mieltymyksensä ja itsekkäät halunsa palvelukseen häntä. Tämä palvelus on Jumalalle aivan yhtä otollista kuin täysikasvuisten palvelus.⁸

Vanhempien tulee sanoin ja esimerkein opettaa lapsensa työskentelemään kääntymättömien hyväksi. Lapset pitäisi kasvattaa niin, että he tuntevat myötätuntoa vanhuksia ja sairaita kohtaan ja pyrkivät lievittämään köyhien ja ahdingossa olevien kärsimyksiä. Heidät tulisi opettaa tekemään lähetystyötä tunnollisesti. Varhaisista ikävuosista asti heille tulisi teroittaa itsekieltäymystä, toisten puolesta uhrautumista ja Kristuksen asian edistämistä, jotta he oppivat työskentelemään yhdessä Jumalan kanssa.⁹

Opettakoot vanhemmat pienokaisilleen totuuden sellaisena kuin se on Kristuksessa. Mutkattomuudessaan lapset kertovat oppimansa edelleen tovereilleen.¹⁰

Seurakunnalla on työtä nuorille. — Seurakunnan kaitsijoiden tulee laatia suunnitelmia, joiden avulla nuoria miehiä ja naisia voi-

⁶Käsikirjoitus 119,1901

⁷Kirje 104,1897

⁸Review and Herald, 17.11.1896

⁹Testimonies for the Church, osa 6, s. 429

¹⁰Käsikirjoitus 19,1900

taisiin valmentaa käyttämään saamansa kyvyt hyödyllisesti. Seurakunnan vanhempien jäsenten tulee työskennellä lasten ja nuorten hyväksi innokkaasti ja ymmärtäväisesti. Saarnaajien tulee käyttää kekseliäisyyttään löytääkseen keinoja, joilla nuoremmat seurakunnanjäsenet saadaan mukaan lähetystyöhön. Ei kuitenkaan pidä luulla, että heidät saadaan innostumaan vain pitämällä heille pitkiä saarnoja lähetyskokouksissa. Miettikää, miten aito kiinnostus saadaan viriämään. Kaikki tulisi saada mukaan toimintaan. Harjoittakaa nuoret tekemään heille uskotut tehtävät ja pyytäkää heitä joka viikko kertomaan lähetyskokouksessa kokemuksistaan ja Kristuksen armon avulla saavuttamistaan voitoista. Jos pyhittyneet työntekijät esittäisivät tällaisia todistuksia, lähetyskokoukset eivät olisi ikävystyttäviä. Ne olisivat erittäin mielenkiintoisia, eikä yleisöstä olisi puutetta.¹¹

[461] **Etsi tilaisuuksia naapuristosta.** — Jokaiselle tarjoutuu tilaisuuksia. Ryhdy tekemään työtä, joka odottaa tekijäänsä naapuristossa, sillä siitä sinä olet vastuussa. Älä odota muiden kehoituksia. Lähde viivyttämättä liikkeelle muistaen, että olet henkilökohtaisesti vastuussa hänelle, joka antoi henkensä puolestasi. Lähde liikkeelle aivan kuin kuulisit Kristuksen kehottavan juuri sinua heräämään unesta ja käyttämään kaikkia Jumalan antamia kykyjä parhaalla mahdollisella tavalla hänen palveluksessaan. Älä vilkuile ympärillesi, ovatko muut valmiit otta-maan vastaan innoitusta Jumalan elävästä sanasta. Jos sinä olet kokonaan pyhittynyt, hän tulee sinun kauttasi vetämään totuuden piiriin muita, joita hän pystyy käyttämään kanavina valon viemiseksi monille pimeydessä oleville sieluille.¹²

Kristittyjen perheiden tulisi levittää adventtisaamaa koskemattomille seuduille. — Jumala kehottaa kristittyjä perheitä menemään paikkakunnille, joilla on pimeyttä ja harhaoppia, ja työskentelemään Mestarin hyväksi viisaasti ja sitkeästi. Tähän vetoomukseen vastaaminen vaatii uhrimieltä. Toisten odottaessa kaikkien esteiden poistumista, maailmassa kuolee sieluja ilman toivoa ja Jumalaa. Monet panevat henkensä alttiiksi maallisten etujen tai tiedon hankkimisen vuoksi uskaltautuessaan terveyttä uhkaaville seuduille ja kärsivät vaivaa ja puutetta. Missä ovat ne, jotka lähtevät halukkaasti kertomaan muille Vapahtajasta? Missä ovat miehet ja naiset,

¹¹Testimonies for the Church, osa 6, s. 435,436

¹²Käsikirjoitus 128,1901

jotka haluavat muuttaa evankeliumia kaipaaville alueille voidakseen ohjata pimeydessä vaeltavia Lunastajan luo?¹³

Jos perheet asettuisivat asumaan adventtisanomaa tuntemattomiin kolkkiin, joissa ihmiset elävät hengellisen pimeyden vallassa, ja antaisivat Kristuksen elämän valon loistaa heidän ylleen, voitaisiin saada paljon aikaan. Heidän tulisi aloittaa työ hiljaa ja vaatimattomasti eikä käyttää piirikunnan varoja, ennen kuin mielenkiinto kasvaa niin suureksi, etteivät he selviä ilman pastorin apua.¹⁴

Lapset tekevät työtä kun muut eivät voi. — Kun taivaalliset olennot näkevät, ettei aikuisten enää sallita julistaa totuutta, Jumalan Henki laskeutuu lasten päälle, ja he julistavat totuutta, kun vanhemmat työntekijät eivät voi sitä tehdä heidän tielleen pantujen esteiden vuoksi.¹⁵

[462]

Tämän maan historian viimeisinä päivinä lapset ja nuoret tulevat hämmästyttämään ihmisiä todistaessaan totuudesta yksinkertaisesti, mutta kuitenkin hengessä ja voimassa. Heidät on opetettu Herran pelkoon, ja huolellinen, harras Raamatun tutkiminen on pehmentänyt heidän sydämensä. Lähitulevaisuudessa monet lapset täytetään Jumalan Hengellä, ja he julistavat totuutta maailmalle, kun seurakunnan vanhemmat jäsenet eivät sitä pysty tekemään.¹⁶

Jumala on suunnitellut seurakuntakoulumme valmistamaan lapsia tähän suureen työhön. Lapsille on niissä opetettava nykyajalle kuuluvia erityistotuuksia ja käytännöllistä lähetystyötä. Heidät on liitettävä siihen työntekijöiden armeijaan, jonka tehtävänä on auttaa sairaita ja kärsiviä. Lapset voivat olla mukana lääkintälähetystyössä ja edistää sitä. — Heidän kauttaan Jumalan sanoma tulee tunnetuksi ja hänen pelastuksensa tavoittaa kaikki kansat. Seurakunnan tulee siis pitää huolta lauman karitsoista. Lapsia tulee kasvattaa ja kouluttaa Jumalan palvelukseen.¹⁷

Työ tekijäänsä neuvoo. — Rakkaus Kristukseen ja uskollisuus hänelle ovat kaiken todellisen palvelun vaikuttimia. Hänen rakkautensa innoittamassa sydämessä syntyy halu tehdä työtä hänen hyväkseen. Tätä halua tulee vaalia ja ohjata oikealla tavalla. Kotona,

¹³Testimonies for the Church, osa 9, s. 33

¹⁴Testimonies for the Church, osa 6, s. 442

¹⁵Testimonies for the Church, osa 6, s. 203

¹⁶Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 166,167

¹⁷Testimonies for the Church, osa 6, s. 203

naapuristossa ja koulussa olevia köyhiä, sairaita, tietämättömiä ja onnettomia ei saa pitää huonona onnena, vaan kallisarvoisena tilaisuutena palvella.

[463] Tässä kuten kaikessa muussakin työssä taito saadaan työtä tekemällä. Elämän jokapäiväisten velvollisuuksien täyttäminen ja köyhien ja kärsivien auttaminen on hyvää harjoitusta. Ilman sitä parhaimmatkin yritykset voivat olla turhia tai jopa vahingollisia. Uimaan ei opi maalla vaan vedessä.¹⁸

---

¹⁸Education, s. 268

Jakso 17—Rentoutuminen ja virkistys

[464]

[465]

[466]

Luku 79—Virkistys välttämätöntä

[467]

Äärimmäisiä näkemyksiä virkistyksestä. — On sairaalloisen mielikuvituksen vallassa olevia henkilöitä, joille uskonto on tyranni, joka hallitsee heitä ikään kuin rautaisella valtikalla. Sellaiset valittavat alituisesti omaa kurjuuttaan ja kuviteltua pahaa. Rakkautella ei ole sijaa heidän sydämessään, ja heidän katseensa on aina synkkä. Nuorten tai keiden tahansa viaton nauru saa heidät jähmetymään. Heidän mielestään kaikki virkistys ja hauskuus on syntiä, ja he ajattelevat, että mielen täytyy alituisesti olla vakavan ankaruuden pingottama. Se on yksi äärimmäisyys. Toiset taas ajattelevat, että heidän täytyy jatkuvasti keksiä uusia huvituksia ja uutta ajanvietettä saadakseen terveyttä. He oppivat luottamaan kiihokkeisiin ja ovat rauhattomia ilman niitä. Sellaiset eivät ole totisia kristittyjä, vaan menevät toiseen äärimmäisyyteen. Kristinuskon todelliset periaatteet avaavat kaikille ilon lähteen, jonka korkeus, syvyys, pituus ja leveys on mittaamaton.¹

Mielen virkistykseksi ja ruumiin voimistamiseksi. — Kristittyjen etuoikeus ja velvollisuus on pyrkiä virkistämään mieltään ja voimistamaan ruumistaan viattomilla huvituksilla, jotta he kykenisivät käyttämään ruumiilliset ja henkiset voimavaransa Jumalan kunniaksi. Meidän virkistyksemme ei pidä perustua typerään, järjetömään ilonpitoon. Voimme huvitella tavalla, joka koituu ystäviemme rakennukseksi ja auttaa meitä ja heitä menestyksekkäämmin hoitamaan velvollisuutemme kristittyinä.²

[468]

Minulle näytettiin, että kansana sapatinpitäjät tekevät aivan liikaa työtä suomatta itselleen vaihtelua tai lepoa. --

Ei ole välttämätöntä pelastuksemme eikä Jumalan kunnian kannalta, että rasitamme mieltämme jatkuvasti ja kohtuuttomasti edes hengellisillä asioilla.³

¹Testimonies for the Church, osa 1, s. 565

²Health Reformer, heinäkuu 1871

³Testimonies for the Church, osa 1, s. 514

Virkistuksen kannalta kodin ja koulun ympäristöllä on tärkeä merkitys. Kodin paikan valinnassa ja koulun sijoittamisessa nämä asiat tulisi ottaa huomioon. Niiden, joille mielen ja ruumiin terveys merkitsee enemmän kuin raha tai seurapiirin vaatimukset ja tavat, tulisi etsiä lapsilleen sitä etua, minkä luonnon opetus antaa, ja sitä virkistystä, mitä se tarjoaa.⁴

Tehokas työskentely edellyttää virkistystä. — Ruumiilliseen harjoitukseen käytetty aika ei mene hukkaan. — — Ruumiin kaikkien elinten ja kykyjen tasapuolinen harjoittaminen on välttämätöntä, jotta elimistö toimisi parhaalla mahdollisella tavalla. Kun aivoja jatkuvasti rasitetaan elävän koneiston muiden elinten ollessa toimetomia, sekä ruumiilliset että henkiset voimamme vähenevät. Keholta riistetään sen elinvoima, mieli kadottaa pirteytensä ja tarmonsaa, ja seurauksena on sairaalloinen hermostuneisuus.⁵

Meidän on säännösteltävä nukkumiseen ja työntekoon käytetyt tunnit huolellisesti. Aikaa tulee käyttää lepoon, virkistykseen ja mietiskelyyn. — Raittiuden periaatteet kattavat laajemman alueen kuin monet luulevat.⁶

Rentoutuminen tarpeellista opiskelijoille. — Opiskelijat tarvitsevat rentoutusta. Mieltä ei pidä jatkuvasti rasittaa vaativalla ajattelulla, sillä herkkä henkinen koneisto kuluu. Sekä ruumis että mieli tarvitsevat harjoitusta.⁷

Virkistuksen ja fyysisen kasvatuksen huomioon ottaminen katkaisee epäilemättä aika ajoin koulutyön säännöllisen kulun, mutta tällaisesta keskeytyksestä ei ole todellista haittaa. Aika ja vaiva, joka käytetään sielun ja ruumiin virkistämiseen, epäitsekkään hengen kehittämiseen sekä opettajan ja oppilaan välisen yhteyden lujittamiseen yhteisen harrastuksen ja ystävällisen seurustelun siteillä, korvataan satakertaisesti. Näin se levoton energia, joka niin usein on nuorille vaarana, löytää purkautumistien. Ajatusten kiinnittäminen hyvään on paljon tehokkaampi suoja pahaa vastaan kuin lain ja kurinpidon luomat lukemattomat rajoitukset.⁸

[469]

⁴Education, s. 211, 212

⁵Fundamentals of Christian Education, s 418

⁶Käsikirjoitus 60, 1894

⁷Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 333

⁸Education, s. 213

Konttorityöntekijöitä, jotka tarvitsevat runsaasti virkistystä. — Minä näin, että vain harvat ymmärtävät, miten raskasta ja kuluttavaa on niiden työ, jotka ovat vastuussa konttoritehtävistä. He joutuvat olemaan sisällä päivästä toiseen ja viikosta toiseen, ja henkisten voimien jatkuva rasittaminen heikentää heidän terveyttään ja vähentää heidän elinvoimaansa. Näitä veljiä uhkaa äkillinen luhistuminen. He eivät ole kuolemattomia, ja jos muutosta ei tapahdu, he kuluvat väistämättä loppuun eivätkä enää kykene työhön.

Veljillä A, B, ja C on arvokkaita kykyjä. Meillä ei ole varaa antaa heidän turmella terveyttään jatkuvalla raatamisella ahtaissa sisätiloissa. —

Heillä on tuskin ollut muuta vaihtelua kuin mitä kuume ja muut sairaudet ovat aiheuttaneet. Heidän tulisi saada vaihtelua usein, heidän pitäisi usein käyttää kokonainen päivä virkistykseen perheen parissa, jolta heidän seuransa on lähes täysin riistetty. Kaikki eivät ehkä pysty lähtemään työstä samanaikaisesti, mutta heidän pitäisi järjestää tehtävänsä siten, että yksi tai kaksi voi lähteä muiden huolehtiessa näiden tehtävistä, minkä jälkeen osat vaihtuisivat.

Minä näin, että veljien A, B ja C pitäisi huolehtia Jumalan heille antamasta terveydestä ja elinvoimasta niin kuin hengellisestä velvollisuudesta. Herra ei vaadi heitä ryhtymään hänen asiansa marttyyreiksi juuri nyt. He eivät saa palkintoa tästä uhrauksesta, sillä Jumala haluaa heidän elävän.⁹

[470] **Etsi viatonta, rakentavaa virkistystä.** — On virkistystapoja, jotka ovat erittäin hyödyllisiä sekä mielelle että ruumiille. Valistunut, viisas henkilö löytää runsaasti huvitusta ja vaihtelua lähteistä, jotka eivät ole ainoastaan viattomia vaan myös opettavaisia. Kaikkein hyödyllisintä on virkistäytyminen ulkoilmassa ja Jumalan tekojen mie- tiskeleminen luonnossa.¹⁰

Minä kuitenkin uskon, että samalla kun pyrimme saamaan virvoitusta sielullemme ja virkistystä kehollemme, Jumala vaatii, että käytämme joka aika kaikkia voimiamme parhaimpiin tarkoituksiin. Voimme seurustella toistemme kanssa niin kuin täällä tänään* ja

⁹Testimonies for the Church, osa 1, s. 515, 516

¹⁰Testimonies for the Church, osa 4, s. 653

* Osa E. G. Whiten puheesta Michiganissä lähellä Battle Creekiä sijaitsevan Gouac-järven rannalla, jonne noin kaksisataa ihmistä oli kokoontunut virkistäytymään toukokuussa 1870.

tehdä kaiken Jumalan kunniaksi. Me voimme ja meidän tulee virkistäytyä sillä tavoin, että pystymme suorittamaan meille kuuluvat tehtävät paremmin, ja että vaikutuksemme lähimmäisiimme tulee siunauksellisemmaksi kuin tähän asti. Tämänkaltaisen tilaisuuden tulee antaa kaikille uutta iloa ja mielenlennystä, jotta voisimme palata koteihimme uusin sielun ja ruumiin voimin valmiina ryhtymään työhön uudella tavalla, uusin toivein ja suuremmalla rohkeudella.¹¹

Jumalan kutsu nuorille. — Jokaiselle nuorelle kuuluu Jumalan kutsu: ”Poikani, anna minulle sydämesi: minä säilytän sen puhtaana, minä tyydytän sen kaipauksen todellisella onnella.” Jumala tekee mielellään nuoret onnellisiksi, ja siksi hän toivoo heidän antavan sydämensä hänen huostaansa, niin että kaikki hänen antamansa kyvyt säilyisivät elinvoimaisina ja terveinä. Heillä on Jumalan antama elämän lahja. Hän panee sydämen lyömään, hän antaa voimaa koko olemukseen. Puhdas ilo ei halvenna ainoatakaan Jumalan lahjaa.¹²

---

¹¹ Testimonies for the Church, osa 2, s. 586

¹² The Youth's Instructor, 5.1. 1887

Luku 80—Mitä me leikkisimme?

Viattomia leikkejä synnillisten tilalle. — Nuorilta ei voi vaatia vanhusten rauhallisuutta ja vakavuutta, lapselta vanhan herran tyyneyttä. Samalla kun synnilliset huvitukset tuomitaan, niin kuin syytä onkin, vanhempien, opettajien ja nuorison ohjaajien tulisi tarjota niiden tilalle viattomia huveja, jotka eivät tahraa eivätkä turmele moraalialia. Älkää kahlitko nuorisoa ankarilla säännöillä ja rajoituksilla, jotka saavat heidät tuntemaan itsensä ahdistuneiksi, niin että he murtautuvat vapauteen ja syöksyvät mielettömyyden ja tuhon poluille. Tarttukaa ohjaksiin lujalla, ystävällisellä, myötätuntoisella kädellä ohjaten ja valvoen heidän ajatuksiaan ja pyrkimyksiään niin lempeästi, niin viisaasti ja niin rakastavasti, että he tietävät teidän tarkoittavan heidän parastaan.¹

On huvituksia, kuten tanssi, kortinpeluu, shakki, tammi, joita emme voi hyväksyä, koska taivas tuomitsee ne. Nämä huvitukset avaavat oven monelle synnille. Niillä ei ole mitään hyödyllistä tarkoitusta, vaan ne vaikuttavat kiihottavasti herättäen joidenkin mielessä himon peleihin, jotka johtavat uhkapeliin ja kevytmielisyyteen. Kristittyjen tulisi tuomita kaikki tällaiset pelit ja etsiä niiden tilalle jotakin täysin harmitonta.²

Kun estämme lapsiamme osallistumasta maailmallisiin huvituksiin, joilla on taipumus turmella ja johtaa harhaan, meidän pitäisi tarjota heille viatonta virkistystä ja johtaa heidät miellyttäville poluille, joilla ei ole vaaroja. Yhdenkään Jumalan lapsen elämän ei tarvitse olla surullinen tai murheellinen. Jumalalliset käskyt ja lupaukset osoittavat, että näin on asian laita. Viisauden tiet ”ovat suloiset tiet, sen polut rauhaisat kaikki tyynni.”³

Kun kartamme kaikkea väärää ja keinotekoista ja hylkäämme hevoskilpailut, kortinpelun, arpajaiset, nyrkkeilyottelut, väkijuo-

¹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 335

²Testimonies for the Church, osa 1, s. 514

³Review and Herald, 29,1.1884

mien nauttimisen ja tupakanpolton, meidän tulee tarjota huvituksia jotka ovat puhtaita, jaloja ja kohottavia.⁴

Salivoimistelu. — Monissa kouluissa toteutettavat voimisteluharjoitukset ovat hyödyllisiä, mutta ilman huolellista valvontaa niissä usein mennään äärimmäisyyksiin. Monet nuoret ovat aiheuttaneet itselleen elinkautisen vamman pyrkiessään näyttämään voimiaan.

Voimistelusalissa harjoitettu liikunta ei voi hyvinkään ohjattuna korvata ulkoilmassa saatavaa virkistystä. Tällaiseen virkistykseen koulujemme tulisi tarjota parempi tilaisuus.⁵

Pallopelit — muutamia peruseriaatteita. — Minä en tuomitse yksinkertaista palloa, mutta yksinkertaisuudesta huolimatta siinäkin voidaan mennä liian pitkälle.

Minua kauhistuttaa se, mikä näistä huvituksista lähes väistämättä on seurauksena. Ne vaativat varoja, jotka pitäisi käyttää totuuden valon viemiseksi sielulle, jotka hukkuvat ilman Kristusta. Huvitukset ja itsekäs varojen käyttö, joka askel askeleelta johtaa itsekorotukseen, sekä hovin vuoksi pelattavat pelit herättävät rakkauden ja intohimon asioihin, jotka eivät edistä kristillisen luonteen kehittymistä täydelliseksi.

Tapa, jolla näitä pelejä on koulussa pelattu, ei kannata taivaan leimaa. Se ei kehitä älyä. Se ei jalosta eikä puhdistaa luonnetta. Niiden kautta maailmalliset tavat pääsevät salaviihkaa houkuttelemaan pelaajia, jotka joutuvat niin pelin lumoihin, että taivas julistaa heidät huvitusten pikemmin kuin Jumalan palvojiksi. Sen sijaan että heidän älynsä kehittyisi, niin että he pystyisivät opiskelemaan tehokkaammin ja suoriutumaan kristillisistä velvollisuuksistaan paremmin, näiden pelien harrastaminen täyttää heidän aivonsa ajatuksilla, jotka suuntaavat heidän mielensä pois opinnoista. --

Pyritäänkö näissä peleissä edistämään yksin Jumalan kunniaa? Tiedän, ettei näin ole asianlaita. Jumalan tie ja hänen suunnitelmasa jäävät yhä vähemmälle huomiolle. Älykkäät olennot toimivat koetusaikana tavalla, joka syrjäyttää Jumalan ilmoitetun tahdon ja korvaa sen inhimillisillä arveluilla ja keksinnöillä, jotka saatana on kyllästännyt omalla hengellään. — Taivaan Jumala ei hyväksy polttavaa intohimoa, jonka jännittävät pelit ovat nostaneet yliherruuteen.⁶

[473]

⁴Special Testimony, "Living by Principle", 1898, s. 19,20

⁵Education, s. 210

⁶Notebook Leaflet, osa 1, No. 30

Urheilun aiheuttamat ongelmat. — Oppilaiden tulee saada reipasta liikuntaa. Harvat paheet ovat pelättäväm- piä kuin toimet- tomuus ja päämäärättömyys. Useimpien urheilumuotojen vaikutus kuitenkin huolestuttaa niitä, joiden sydämellä on nuorison menestys. Opettajat ovat huolestuneita ajatellessaan näiden urheilulajien vai- kutusta oppilaan edistymiseen koulussa ja hänen menestymiseensä myöhemmin elämässä. Urheilu, joka vie kovin paljon aikaa, kääntää mielen pois opinnoista. Se ei auta nuorta valmistumaan käytännöl- liseen, vakavaan työhön. Sen vaikutus ei ole omiaan edistämään hienoa käytöstä, jalomielisyyttä tai tosi miehekkyyttä.

Muutamista suosituimmista huvituksista, kuten jalkapalloilusta ja nyrkkeilystä, on muodostunut raakuuden koulu. Niissä ilmenee yhä suuremmassa määrin samoja piirteitä kuin muinaisen Rooman urheiluleikeissä. Vallan halu, pelkkään raakaan voimaan perustuva kunnia ja elämän häikäilemätön halveksiminen vaikuttavat nuori- soon pelottavalla, turmelevalla voimalla.

Vaikka jotkin toiset urheilulajit eivät olekaan niin raaistavia, ne ovat aivan yhtä arveluttavia, koska niiden harrastamisessa mennään kohtuuttomuuksiin. Ne kiihottavat nautinnonhalua ja jännityksen kaipuuta ja synnyttävät siten vastenmielisyyttä hyödylliseen työhön ja taipumusta käytännön velvollisuuksien ja vastuun kaihtamiseen. [474] Ne pyrkivät hävittämään mieltymyksen elämän vakaviin tosiasioihin ja sen rauhallisiin nautintoihin. Siten ovi avautuu huikentelevaisuuteen ja laittomuuteen kauhistuttavine seurauksineen.⁷

Kun elämä oli yksinkertaisempaa. — Varhaisina aikoina Jumalan johdossa olevien ihmisten elämä oli yksinkertaista. He elivät lähellä luontoa. Lapset osallistuivat vanhempien työhön ja tutkivat luonnon kauneutta, sen aarteiston salaisuuksia. Kedon ja metsän rauhassa he miettivät suuria totuuksia, jotka pyhänä perintönä olivat siirtyneet sukupolvelta toiselle. Sellainen kasvatus tuotti voimakkaita yksilöitä.

Meidän aikanamme elämä on muuttunut keinotekoiseksi, ja ihmiset ovat rappeutuneet. Vaikka emme voikaan täysin palata noiden varhaisten aikojen yksinkertaisiin elämäntapoihin, voimme saada niistä ohjeita, jotka tekevät virkistyshetkemme sanan varsinaises-

⁷Education, s. 210,211

sa merkityksessä ruumiin, sielun ja hengen todellisen virvoituksen hetkiksi.⁸

Perheretket. — Useat samassa kaupungissa tai kylässä asuvat perheet voisivat liittyä yhteen, ottaa vapaata työstä, joka on rasittanut heitä ruumiillisesti ja henkisesti, ja lähteä retkelle maaseudulle kauniin järven rantaan tai mukavaan metsikköön, jossa luonnon maisema on kaunis. Heidän tulisi ottaa mukaansa yksinkertaista, terveellistä ruokaa, parhaita hedelmiä ja viljatuotteita, ja kattaa pöytä jonkin puun varjoon tai paljaan taivaan alle. Matka, liikunta ja maisemat herättävät ruokahalun, ja he saavat nauttia ateristiasta, jota kuninkaatkin kadehtisivat.

Tällaisissa tilanteissa vanhempien ja lasten tulisi tuntea olevansa vapaita työstä, huolista ja murheista. Vanhempien tulisi olla lapsia yhdessä lastensa kanssa ja tehdä kaikki niin miellyttäväksi kuin mahdollista. Koko päivä tulisi käyttää virkistykseen.

Liikunta ulkoilmassa on hyödyksi niiden terveydelle, jotka tekevät istumatyötä sisätiloissa. Kaikkien, joille se suinkin on mahdollista, tulisi tuntea velvollisuudekseen menetellä tällä tavalla. Mitään ei menetetä, vaan se on päinvastoin hyödyllistä. He voivat palata työhönsä täynnä uutta elämää ja uutta rohkeutta, tarttua tehtäviinsä innolla, ja lisäksi he kykenevät paremmin vastustamaan sairautta.⁹

[475]

Onni löytyy luonnon helmasta. — Älkää luulko, että Jumala haluaa meidän luopuvan kaikesta, mikä lisää onneamme maailmassa. Ei hän vaadi meitä luopumaan muusta kuin siitä, mikä ei ole meidän parhaaksemme ja onneksemme.

Sama Jumala, joka on istuttanut ylväät puut ja verhonnut ne runsailla lehdillä ja antanut meille kukkien loistavat ja kauniit värisävyt ja jonka taitavan ja suurenmoisen käden jäljen me näemme kaikkialla luonnossa, ei halua tehdä meitä onnettomiksi; hän ei halua kieltää meitä maistamasta ja nauttimasta näistä asioista. Hän haluaa meidän olevan onnellisia luonnon helmassa, sillä sen kauneus on hänen käsialaansa.¹⁰

Hyödyllisiä seurusteluhetkiä. — Seurusteluhetket ovat kaikkein hyödyllisimpiä ja opettavaisimpia silloin, kun niihin osallistuvien sydämessä hehkuu Jumalan rakkaus ja kun keskustellaan

⁸Education, s. 211

⁹Testimonies for the Church, osa 1, s. 514, 515

¹⁰Review and Herald, 25. 5.1886

Jumalan sanaan liittyvistä asioista tai suunnitellaan tapoja hänen työnsä edistämiseksi ja hyvän tekemiseksi lähimmäisille. Kun Pyhää Henkeä pidetään tervetulleena vieraana eikä häntä murehdueta sanoin eikä teoin, Jumala saa kunnian, ja osallistujat virkistyvät ja vahvistuvat ¹¹

Kokoontumistemme ja käytöksemme tulisi olla sellaista, että kotiin palatessamme omatuntomme ei syyttäisi meitä loukkauksista Jumalaa eikä lähimmäisiä kohtaan, olisimme tietoisia siitä, ettemme ole loukanneet tai haavoittaneet millään tavalla ketään, jonka kanssa olemme olleet tekemisissä, emmekä vaikuttaneet keneenkään vahingollisesti. ¹²

[476] **Jeesus nautti viattomasta onnesta.** — Jeesus vastusti kaikenlaista itsehemmottelua, mutta oli luonteeltaan seurallinen. Hän nautti kaikkien ihmisluokkien vieraanvaraisuutta, kävi rikkaitten ja köyhien, oppineiden ja oppimattomien kodeissa ja koetti kohottaa heidän ajatuksensa arkielämän asioista hengellisiin ja iankaikkisiin asioihin. Hän ei sallinut minkäänlaista huikentelua, eikä maailmalisen kevytmielisyyden varjoakaan näkynyt hänen käytöksessään. Hän nautti kuitenkin viattomasta ilosta ja pyhitti seurusteluhetket läsnäolollaan. Juutalainen hääjuhla oli vaikuttava tilaisuus, eikä sen ilo ollut ihmisen Pojalle vastenmielistä. — Jeesuksen ajatuksissa hääjuhlan riemu viittasi eteenpäin siihen ilon päivään, jolloin hän on tuova morsiamensa Isänsä kotiin ja lunastetut istuvat yhdessä Lunastajan kanssa Karitsan hääaterialle. ¹³

Jeesuksen esimerkki keskustelussa ja käytöksessä. — Kun fariseus tai publikaani kutsui Jeesuksen päivällisille tai juhliin hänen työnsä alkuvaiheessa, hän otti kutsun vastaan. — Tällaisissa tilaisuuksissa Jeesus johti pöytä- keskustelua ja antoi monia arvokkaita opetuksia. Läsnäolijat kuuntelivat häntä. Eikö hän ollutkin parantanut heidän sairaansa, lohduttanut heidän sureviaan, ottanut heidän lapsensa syliinsä ja siunannut heidät? Publikaanit ja syntiset tunsivat vetoa häntä kohtaan, ja kun hän avasi huulensa puhuakseen, koko heidän tarkkaavaisuutensa keskittyi häneen.

Jeesus neuvoi opetuslapsilleen, miten heidän pitäisi käyttäytyä ei-uskovien ja uskovien seurassa. Esimerkillään hän opetti heille,

¹¹The Youth's Instructor, 4. 2.1897

¹²Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 337

¹³Desire of Ages, s. 150,151

ettei heidän tarvinnut jäädä sanattomiksi missään julkisessa tilaisuudessa. Mutta hänen keskustelunsa poikkesi täysin kaikesta, mitä he olivat aikaisemmin juhlissa kuulleet. Jokainen hänen lausumansa sana oli elämän tuoksu elämäksi hänen kuulijoilleen, ja he kuuntelivat hiljaisen tarkkaavaisina ikään kuin haluten löytää kuulemastaan sen syvimmän merkityksen.¹⁴

Ellen G. White ja miellyttävä yhdessäolon hetki. — Pitkän idänmatkani päätteeksi ehdin kotiini ajoissa viettääkseni uudenvuodenaaton Healdsburgissa. Koulu oli koristettu sapattikoulujuhlaa varten. Sypressiseppeleitä, syksyn lehtiä, ikivihreitä oksia ja kukkia oli kauniissa asetelmissa. Salin holvatussa oviaukossa riippui suuri iki- vihreistä lehdistä tehty kello. Puu oli ripustettu täyteen lahjoja, jotka oli tarkoitus käyttää köyhien hyväksi ja kellon ostoon. -- Tässä tilaisuudessa ei sanottu eikä tehty mitään, mikä olisi voinut jäädä painamaan kenenkään omaatuntoa. [477]

Jotkut ovat sanoneet minulle: ”Sisar White, mitä sinä ajattelet tästä? Onko tämä meidän uskomme mukaista?” Minä vastaan heille: ”Tämä on minun uskoni mukaista.”¹⁵

Voittakaa nuoret yhteyteenne. — Jumala toivoisi jokaisen kodin ja seurakunnan voittavan lapset pois maailman houkuttelevista huveista ja sellaisten toverien seurasta, joiden vaikutus on turmiollinen. Pyrkikää voittamaan nuoret Jeesukselle.¹⁶

¹⁴Welfare Ministry, s. 287

¹⁵Review and Herald, 29.1.1884

¹⁶Review and Herald, 29.1.1884

[478] **Luku 81—Liikunta, joka suo pysyvän tyydytyksen**

Pyri kehittämään kättä, mieltä ja luonnetta. — Suurinta hyötyä ei saada liikunnasta, joka tehdään vain leikin tai liikunnan itsensä vuoksi. Jotakin hyötyä toki raittiissa ilmassa oleskelusta ja lihasten harjoituksesta on, mutta jos sama määrä energiaa käytetään hyödyllisten askareiden suorittamiseen, hyöty on suurempi, ja tekijä tuntee tyydytystä, sillä tällainen harjoitus saa ihmisen tuntemaan itsensä hyödylliseksi, ja omatunto antaa tunnustuksen hyvin suoritetusta velvollisuudesta.¹

Lapsissa ja nuorissa tulisi herättää halu liikuntaan, joka on hyödyksi heille itselleen ja avuksi toisille. Liikunta, joka kehittää mieltä ja luonnetta ja opettaa kädet hyödyllisiin askareisiin, lisää ruumiin voimia ja kehittää kaikkia kykyjä. Lisäksi ahkera toimeliaisuus ja tavaksi muodostunut hyvän tekeminen palkitsevat tekijänsä.²

Mikään sellainen virkistys, josta on hyötyä vain lapsille ja nuorille itselleen, ei tuota heille niin suurta siunausta kuin sellainen, jonka avulla he voivat hyödyttää muita. Luonnostaan helposti innostuvina ja vaikutuksille alttiina nuoret myöntyvät helposti ehdotuksiin.³

[479] **Nuoren Jeesuksen esimerkki.** — Jeesuksen elämä oli hyvin työteliästä, ja hänen harjoittamansa liikunta koostui erilaisista tehtävistä, jotka olivat sopusoinnussa hänen kehittyvien ruumiinvoimiensa kanssa. Hän suoritti hänelle annetut tehtävät, eikä hänelle jäänyt aikaa osallistua jännittäviin mutta hyödyttömiin huvituksiin. Hän ei osallistunut mihinkään, mikä olisi myrkyttänyt siveellistä luonnetta ja heikentänyt ruumiinkuntoa, vaan hänet kasvatettiin hyödylliseen työhön ja vieläpä kestäämään vaikeuksia.⁴

Maanpäällisen elämänsä aikana Kristus oli esimerkkinä koko ihmisperheelle, ja kotona hän oli kuuliainen ja avulias. Hän oppi

¹ Fundamentals of Christian Education, s. 418

² Fundamentals of Christian Education, s. 418, 419

³ Education, s. 212

⁴ The Youth's Instructor, 27. 7.1893

puusepän ammatin ja työskenteli omilla käsillään pienessä nasaretilaisessa verstaassa. —

Raamattu sanoo Jeesuksesta: ”Ja lapsi kasvoi ja vahvistui ja täyttyi viisaudella, ja Jumalan armo oli hänen päällensä.” Hänen työskennellessään lapsena ja nuorukaisena sekä mieli että ruumis kehittyivät. Hän ei käyttänyt voimiaan kevytmielisesti, vaan harjoitti niitä tavalla, joka säilyttäisi ne hyvinä, jotta hän pystyisi tekemään kaikki asiat parhaalla mahdollisella tavalla. Hän ei halunnut olla puutteellinen edes työkalujen käytössä. Hänen taitonsa käsityöläisenä oli yhtä täydellinen kuin hänen luonteensa. Sanallaan ja esimerkillään Kristus ylevöitti hyödyllisen työn.⁵

Vaihtelu työssä virkistää. — Nuorten miesten tulisi muistaa olevansa vastuussa kaikista nauttimistaan etuoikeuksista, ajan käytöstä ja kykyjensä oikeasta hyödyntämisestä. He saattavat kysyä: ”Eikö meillä saa olla lainkaan huvituksia ja virkistystä? Pitääkö meidän raataa työssä ilman mitään vaihtelua?”⁶

Voi olla tarpeen, että he saavat hetkeksi vaihtelua ruumiillisesta työstä, joka on rasittanut heidän voimiaan ankarasti, jotta he pystyisivät tarttumaan siihen uudestaan ja ponnistelemaan suuremmalla menestyksellä. Täydellinen lepo ei kenties silti ole tarpeen eikä edes paras vaihtoehto heidän ruumiinvoimiensa kannalta. Heidän ei ole tarpeen tuhlata kallisarvoisia hetkiään edes silloin, kun ovat uupuneet yhdenlaisesta työstä. Tällöin he voivat suorittaa vähemmän rasittavia tehtäviä, jotka silti ovat siunaukseksi heidän äidilleen ja sisarilleen. Kun he keventävät näiden huolia ottamalla kantaakseen näiden raskaimmat taakat, he löytävät huvituksen, joka perustuu periaatteeseen ja tuo heille todellisen onnen, eikä heidän aikansa kulu laiskotteluun ja itsensä hemmotteluun. He voivat aina käyttää aikansa hyödyksi, ja vaihtelu tuo heille jatkuvasti virkistystä. Silti jokainen hetki koituu jollekin hyödyksi.⁷

Monet väittävät, että ruumiillisen terveyden säilyttäminen vaatii itsekkäitä huvituksia. On totta, että ruumiin suotuista kehitystä vaatii vaihtelua, sillä vaihtelu virkistää ja elähdyttää mieltä ja ruumista. Tätä päämäärää ei kuitenkaan saavuteta kevytmielisillä huvituksilla,

⁵Fundamentals of Christian Education, s. 417, 418

⁶Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 337

⁷Testimonies for the Church, osa 3, 223

jotka syrjäyttävät päivittäiset velvollisuudet, jotka nuorison tulisi suorittaa.⁸

Opiskelijoille laadittu ohjelma, jonka Jumala siunasi. — Meidän tulee kasvattaa nuoria harjoittamaan sekä henkisiä että ruumiillisia voimiaan. Koko olemuksen terve harjoittaminen tarjoaa laajan ja monipuolisen kasvatuksen.

Australiassa jouduimme ponnistelemaan ankarasti saadaksemme vanhemmat ja nuoret ymmärtämään tämän periaatteen. Emme levänneet ennen kuin he olivat oppineet, että perusteellinen kasvatus edellyttää ajan jakamista kirjatieiden ja käytännön taitojen hankkimisen välillä.

Osa jokaisesta päivästä käytettiin hyödylliseen työhön, ja opiskelijat oppivat raivaamaan ja viljelemään maata sekä rakentamaan taloja aikana, joka muuten olisi käytetty pelien pelaamiseen tai huvitusten etsimiseen. Herra siunasi opiskelijoita, jotka näin käyttivät aikansa oppiakseen hyödyllistä työtä.⁹

Jumala on antanut terveyden edistämiseksi hyödyllisiä tehtäviä jotka lisäksi opettavat nuoria huolehtimaan itsestään ja auttamaan muita.¹⁰

Sen sijaan että järjestettäisiin ajanvietettä vain huvitusta silmällä pitäen, tulisi pyrkiä siihen, että toiminnalla olisi myönteisiä vaikutuksia.¹¹

[481] **Lähetystoiminta on ihanteellista harjoitusta.** — Maailmasamme on niin paljon tarpeellista ja hyödyllistä työtä tehtävänä, että huvitukset ovat lähes täysin tarpeettomia. Aivot, luut ja lihakset vahvistuvat ja voimistuvat, kun niitä käytetään määrätietoisesti, kun tehdään tarmokasta ajatustyötä ja laaditaan suunnitelmia, jotka kehittävät nuorten älyn voimia ja ruumiin kuntoa. Tällä tavalla nuoret voivat käyttää Jumalan antamia kykyjä hänen kunniakseen.¹²

Velvollisuutemme on aina auttaa nuoria käyttämään Jumalan antamia aivoja ja lihaksia tavalla, joka on hyödyksi muille, keventää muiden taakkoja, lohduttaa surevia, rohkaisee masentuneita ja puhuu lohdutuksen sanoja toivottomille ja kääntää opiskelijoiden ajatukset

⁸The Youth's Instructor, 27. 7.1893

⁹Kirje 84,1909

¹⁰Review and Herald, 25.10.1898

¹¹Pamphlet, Recreation, s. 47

¹²Notebook Leaflet, Education, No. 6, s. 1

pois huveista ja kujeista, jotka usein alentavat heidän arvoaan miehinä ja naisina sekä tuottavat heille häpeää. Herra toivoo, että mieli jalostuisi ja pyrkisi olemaan hyödyksi ylevämmällä, jalommalla tavalla.¹³

Sama voima, jota käytetään mielen ja lihasten harjoittamiseen, voisi suuntautua korkeatasoisempaan harjoitukseen lähetystyön piirissä. Se tekisi harjoittajistaan Jumalan työtovereita ja tekisi heistä hyödyllisempiä tässä elämässä, koska he tekevät hyödyllistä työtä, joka on mitä olennaisin osa kasvatusta. — -

Eikö jokaisen nuoren pitäisi pyrkiä tekemään tällaista työtä Kristuksen antamien suuntaviittojen mukaisesti? Kristus on apunanne. Opiskelijoiden näkemykset avartuvat. Niistä tulee kauaskantoisia, ja käyttökelpoisuus kasvaa opiskeluaikanakin. Jumalan antamia käsisivarsia ja käsiä tulee käyttää hyvän tekemiseen, jossa on taivaan leima, niin että te lopulta kuulette sanat: ”Hyvin tehty, sinä hyvä ja uskollinen palvelija.”¹⁴

Neuvo sairaille. — Minulle on opetettu, että kun sairaita rohkaistaan lähtemään huoneistaan ja viettämään aikaa ulkoilmassa hoitaen kukkia tai tehden muuta kevyttä, miellyttävää työtä, heidän mielensä kääntyy pois omasta minästä asioihin, jotka edistävät terveyttä paremmin. Heille tulisi määrätä liikuntaa ulkoilmassa, sillä se on elähdyttävää ja terveydelle välttämätöntä.¹⁵

[482]

Emme voi muuta kuin iloita kuunnellessamme onnellisten lintujen laulua ja antaessamme silmiemme levätä kukoistavilla niityillä ja puutarhoissa. Meidän tulisi saada mieleemme kiinnostumaan kaikista verrattomista asioista, jotka Jumala meille niin auliisti on antanut. Kun mietimme näitä hänen rakkautensa ja huolenpitonsa runsaita osoituksia, unohdamme vaivamme, ja voimme olla iloisia ja laulaa sydämessämme Herralle.¹⁶

Vuosien mittaan minulle on toistuvasti näytetty, että sairaille tulisi opettaa, että on väärin luopua kaikesta ruumiillisesta työstä siksi, että saisi terveytensä takaisin. Kun menetellään tällä tavalla, tahto vajoaa horrokseen, veri kiertää elimistössä hitaasti ja muuttuu yhä epäpuhtaammaksi. Jos potilas on vaarassa kuvitella tilansa huo-

¹³Notebook Leaflet, Education, No. 6, 8. 2

¹⁴Notebook Leaflet, Education, s. 1, 2

¹⁵Medical Ministry, s. 234

¹⁶Health Reformer, heinäkuu 1871

nommaksi kuin se todellisuudessa on, niin laiskuus tulee varmasti aiheuttamaan mitä onnettomimpia sairauksia. Hyvin säännöstelty työ saa sairaan tuntemaan, ettei hän ole aivan hyödytön maailmassa, vaan hänestä on ainakin jonkin verran hyötyä. Tämä tuottaa hänelle tyydytystä, rohkaisee häntä ja antaa hänelle elinvoimaa, jota turhat henkiset huvitukset eivät koskaan voi antaa.¹⁷

Jumalan antama keino todellisen mielihyvän löytämiseksi.

— Jumala on asettanut jokaisen ulottuville mielihyvän, josta voivat nauttia niin rikkaat kuin köyhätkin — mielihyvän, joka löytyy ajatuksen puhtaudesta ja epätsekkästä teosta, mielihyvän, joka seuraa myötätuntoisia sanoja ja ystävällisiä tekoja. Tällaista palvelusta suorittavista henkilöistä loistaa Kristuksen valo, joka kirkastaa monien murheiden synkentämän elämän.¹⁸

---

¹⁷Testimonies for the Church, osa 1, s. 555

¹⁸Testimonies for the Church, osa 9, s. 57

Luku 82—Miten kristitty valitsee vikistyksensä

[483]

[484]

Kristillinen virkistys ja maailmalliset huvitukset. — Virkistuksen ja huvitusten välillä on selvä ero. Virkistys vaikuttaa nimensä mukaisesti virkistävästi ja rakentavasti. Irrottamalla meidät jokapäiväisistä huolistamme ja tehtävistämme se tarjoaa virvoitusta sielulle ja ruumiille ja auttaa siten meitä palaamaan uusin voimin arkityöhön.

Huvituksista taas haetaan nautintoa, ja usein niissä mennään liiallisuuksiin. Se kuluttaa voimia, joita tarvittaisiin hyödylliseen työhön, ja siten se osoittautuu elämän todellisen menestyksen esteeksi.¹

Kristilliseen virkistykseen käytetyt tilaisuudet poikkeavat täysin maailmallisista tilaisuuksista, joiden tarkoituksena on huvittelu ja nautintojen etsiminen. Rukouksen sekä Kristuksen nimen ja pyhien asioiden sijaan maailmallisten ihmisten huuilta kuuluu typerää naurua ja tyhjänpäiväistä keskustelua. Heidän tarkoituksenaan on ainoastaan hauskanpito. Heidän huvituksensa alkavat remulla ja päättyvät tyhjyyteen.²

Huvituksissa on itsehillintä erittäin tarpeellinen, kuten kaikissa muissakin asioissa. Näiden huvitusten luonnetta tulisi pohtia huolellisesti ja perusteellisesti. Jokaisen nuoren tulisi kysyä itseltään: Miten nämä huvitukset vaikuttavat ruumiilliseen, henkiseen ja siiveelliseen terveyteen? Valtaavatko ne mieleni, niin että unohdan Jumalan enkä enää ajattele hänen kunniaansa?³

Sääntö, joka auttaa tunnistamaan luvalliset huvit. — Älkäämme koskaan unohtako sitä, että Jeesus on ilon lähde. Hän ei nauti ihmisolentojen kurjuudesta, vaan haluaa nähdä heidät onnellisina.

[485]

Kristityillä on ulottuvillaan monia onnen lähteitä, ja he pystyvät kertomaan erehtymättömän tarkasti, mitkä huvit ovat luvallisia ja oikeita. He saavat nauttia virkistyksestä, joka ei turmele mieltä eikä saastuta sielua ja joka ei tuota pettymystä eikä jätä ikävää jälkivai-

¹Education, s. 207

²Review and Herald, 25. 5. 1886

³Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 333,334

kutusta, joka tuhoaisi itsekunnioituksen tai estäisi ihmistä olemasta hyödyksi muille. Jos he voivat ottaa Jeesuksen mukaansa ja säilyttää rukouksen hengen, he ovat täysin turvassa.⁴

Huvitukset, joihin voit osallistua pyytäen niille uskossa Jumalan siunausta, eivät ole vaarallisia. Sen sijaan mikään sellainen huvitus, joka tekee sinut kykenemättömäksi salaiseen rukoukseen, hartauden harjoittamiseen rukousalttarilla tai osallistumaan rukouskokoukseen, ei ole turvallinen vaan vaarallinen.⁵

Huvitukset, jotka estävät arkisten velvollisuuksien suorittamisen. — Me kuulumme ryhmään, joka uskoo, että etuoikeutemme on kunnioittaa Jumalaa maan päällä jokaisena elämämme päivänä ja ettei meidän tule elää maailmassa vain omaksi huviksemme ja miellyttääksemme itseämme. Me olemme täällä hyödyttääksemme ihmiskuntaa ja ollaksemme siunaukseksi yhteiskunnalle. Jos sallimme mieleemme harhailia samoja alhaisia polkuja kuin monet niistä, jotka tavoittelevat ainoastaan turhuutta ja hullutuksia, miten me voisimme olla hyödyksi ihmiskunnalle ja omalle sukupolvellemme? Miten me voisimme olla siunaukseksi yhteiskunnalle, jossa elämme? Emme voi viattomasti osallistua yhteenkään huvitukseen, joka estää arkisten velvollisuuksien uskollisen suorittamisen.⁶

[486] Sielun hyvinvointia ei tulisi vaarantaa yhdenkään itsekkään halun hemmottelulla, ja meidän tulisi torjua jokainen huvitus, joka kiehtoo mieltä niin, että elämän arkiset velvollisuudet tuntuvat tylsiltä ja ikäviltä. Tällaisiin huvituksiin osallistuminen kääntää mielen väärään suuntaan, ja saatana vääristää ajatukset niin, että väärä alkaa näyttää oikealta. Itsehillintä ja vanhempien tahtoon alistuminen, kuten Kristus alistui vanhempiensa tahtoon, alkavat tuntua sietämättömiltä.⁷

Arveluttavia seurustelutilaisuuksia. — On paljon asioita, jotka itsessään ovat hyviä, mutta saatanan turmelemina koituvat ansaksi varomattomille.⁸

Tavanomaiset huviretketkin ovat esteenä sekä mielen että luonteen todelliselle kasvulle. Niiden aikana muodostuu kevytmielisiä

⁴Review and Herald, 19. 8.1884

⁵Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 337

⁶Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 336

⁷The Youth's Instructor, 27.7.1893

⁸Kirje 144,1906

suhteita, totutaan tuhlaavaisuuteen, nautinnontavoitteluun ja hyvin usein myös huikentelevaisuuteen, jotka kaikki muovaavat koko elämää siveellisesti huonoon suuntaan. Sellaisten huvitusten tilalle vanhemmat ja opettajat voivat järjestää terveellistä ja kohottavaa ajanvietettä.⁹

— ssa on järjestetty seurustelutilaisuuksia, — huvitilaisuuksia, jotka ovat olleet häpeäksi laitoksillemme ja seurakunnallemme. Ne rohkaisevat vaatteilla ja ulkonäöllä ylpeilyyn, itsensä hemmotteluun, remuamiseen ja kevytmielisyyteen. Kunniavieraana on saatana, ja hän ottaa valtaansa ne, jotka suosivat näitä tilaisuuksia.

Minulle näytettiin eräs tällainen seurue, joka koostui henkilöistä, jotka tunnustavat uskovansa totuuden. Yksi heistä istui musiikki-instrumentin ääressä, ja huone täyttyi lauluista, jotka saivat läsnä olevat enkelit itkemään. Oli hilpeyttä, oli karkeaa naurua, oli runsain mitoin innostusta ja eräänlaista innoitusta; ilo oli kuitenkin sellaista, jota vain saatana pystyy luomaan. Tämä on innostusta ja hullaantumista, jota jokainen Jumalaa rakastava ihminen häpeää. Se valmistaa osallistujat epäpyhiin ajatuksiin ja tekoihin. Minulla on syytä uskoa, että muutamat mukana olleista henkilöistä katuivat syvästi häpeällistä menettelyään.

Minulle on näytetty monia tällaisia tilaisuuksia. Olen nähnyt hilpeyden, vaatteilla koreilun ja ulkonaisen hienos telun. Kaikki haluavat olla säkenöiviä muiden silmissä ja antautuvat hilpeyden, typerän leikinlaskun, halpahintaisen ja hienostumattoman imartelun sekä riehakkaan naurun valtaan. Silmät loistavat, posket punoittavat ja omatunto nukkuu. Syömällä, juomalla ja ilakoimalla he tekevät parhaansa unohtaakseen Jumalan. Huvipaikka on heidän paratiisinsa. Taivas seuraa tilannetta ja näkee ja kuulee kaiken.¹⁰

[487]

Huvitilaisuudet hämmentävät uskon ja muuttavat vaikuttimet sekaviksi ja epävarmoiksi. Herra ei hyväksy jaettua sydäntä. Hän haluaa koko ihmisen.¹¹

Suosituista huvituksista vain harvat ovat turvallisia. — Huvitukset ovat nykyisin jopa kristityiksi tunnustautuvien parissa saman suuntaisia kuin muinoin pakanoilla. Saatana muuttaa ne miltei kaikki sielua tuhoaviksi. Teatteriesitysten avulla hän on kautta ai-

⁹Education, s. 211

¹⁰Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 339, 340

¹¹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 345

kojen kiihottanut intohimoja ja korottanut paheita. Saatana käyttää oopperan viehättäviä kuvaelmia ja tenhoavaa musiikkia, naamiaisia, tanssia ja korttipelejä murtamaan periaatteiden suojamuurit ja avaamaan ovet aistillisille vallattomuuksille. Hän kietoo sielua pauloihinsa jokaisessa huvitilaisuudessa, joka kannustaa ylpeyteen ja halujen hillittömyyteen ja saa ihmisen unohtamaan Jumalan ja ikuiset asiat.¹²

Tosi kristitty ei halua mennä yhteenkään huvipaikkaan eikä osallistua yhteenkään ajanvietteeseen, jolle hän ei voi pyytää Jumalan siunausta. Häntä ei tavata teatterissa, biljardisalissa eikä keilahallissa. Hän ei liity tanssijoiden iloiseen joukkoon eikä osallistu muihinkaan sellaisiin huvituksiin, jotka karkottavat Kristuksen mielestä.

Tällaisia huvituksia puolustaville henkilöille me vastaamme: Emme voi ottaa niihin osaa Jeesus Nasaretilaisen nimessä. Kukaan ei pyydä Jumalan siunausta teatterissa tai tanssipaikalla vietetylle ajalle. Yksikään kristitty ei haluaisi kohdata kuolemaa sellaisessa paikassa. Kukaan ei haluaisi olla siellä, kun Kristus tulee.¹³

[488] **Teatteri on siveettömyyden pesä.** — Teatteri kuuluu vaarallimpiin huvipaikkoihin. Sen sijaan, että siellä opetettaisiin siveyttä ja hyveitä, kuten usein väitetään, se on oikea siveettömyyden pesä. Näytännöt vahvistavat paheellisia tapoja ja synnillisiä taipumuksia. Kehnot laulut, rivot eleet, ilmeet ja asennot turmelevat mielikuvituksen ja turmelevat moraalin. Jokainen nuori, jolla on tapana käydä näissä näytöksissä, turmeltuu periaatteiltaan. Meidän maassamme ei ole mitään, mikä tehokkaammin myrkyttäisi mielikuvituksen, mitätoisi uskonnolliset vaikutteet ja hävittäisi mieltymyksen tyyniin iloihin sekä käsitykset elämän vakavuudesta kuin teatteriesitykset. Mieltymys näihin näytöksiin kasvaa joka kerta, kun niissä käydään, kuten himo päihdyttäviin juomiin lisääntyy niitä käytettäessä. Ainoa turvallinen ratkaisu on välttää teatteria, sirkusta ja muita epäilyttäviä huvipaikkoja.¹⁴

Tanssi — turmeluksen koulu. — Monessa uskonnollisessa kodissa harrastetaan tanssia ja kortinpeluuta. Niiden väitetään olevan hiljaisia kotihuveja, joista voi turvallisesti nauttia vanhempien valvonnan alaisina. Tällä tavoin kuitenkin lisätään halua näihin jännittä-

¹²Patriarchs and Prophets, s. 459, 460

¹³Review and Herald, 28. 2.1882

¹⁴Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 334,335

viin huvituksiin, eikä sitä, mitä pidetään vaarattomana kotona, enää pidetä vaarallisena muuallakaan. Ei ole pystytty osoittamaan, että näistä huveista koituisi mitään hyvää. Ne eivät anna voimaa ruumiille eivätkä lepoa mielelle. Ne eivät herätä sielussa ainoatakaan hyvää tai pyhää ajatusta. Ne päinvastoin hävittävät kaiken halun vakavaan ajatteluun ja hengellisiin tilaisuuksiin. On totta, että hienot juhlat poikkeavat suuresti yleisistä tanssipaikoista, joissa käy sekalaista ja turmeltunutta väkeä, mutta molemmat johtavat askelemme synnitielle.¹⁵

Daavidin tanssi ei ollut esimerkkitapaus. — Monet huvittelunhaluiset ovat käyttäneet Daavidin kunnioittavan iloista tanssia Herran edessä nykyaikaisten seuratanssien puolustuksena, mutta se on täysin perusteetonta. Meidän aikanamme tanssi liittyy mielettömään mekastukseen ja keskiyön kemuihin. Siinä uhrataan terveys ja siveellisyys huvittelun alttarille. Ne, jotka käyvät usein tansseissa, eivät ajattele eivätkä kunnioita Jumalaa. Rukous tai kiitoslaulut tuntuivat oudoilta heidän seurassaan. Tämän kokeen tulisi ratkaista asia. Kristittyjen ei pitäisi harrastaa huveja, jotka ovat omiaan vähentämään mieltymystä pyhiin asioihin ja Jumalan palvelemisen iloa. Jumalan riemullisella ylistämisellä soiton ja tanssin kautta arkin kuljetuksen yhteydessä ei ole mitään yhteyttä nykyajan kevytmielisen tanssin kanssa. Edellisen yhteydessä muistettiin Jumalaa ja ylistettiin hänen pyhää nimeään, kun taas jälkimmäinen saatanan keksintönä saa ihmiset unohtamaan Jumalan ja väheksymään häntä.¹⁶

[489]

Kortinpeluu — portti rikoksen tielle. — Kortinpeluu tulisi kieltää. Sellainen seura ja sellaiset taipumukset ovat vaarallisia. Pimeyden voimien ruhtinas isännöi pelihuoneessa ja kaikkialla, missä korttia pelataan. Pahat enkelit ovat näissä paikoissa tuttuja vieraita. Sellaisissa huvituksissa ei ole mitään, mikä hyödyttäisi sielua tai ruumista. Mikään niissä ei kehitä älyä tai täytä mieltä arvokkailla ajatuksilla, joista olisi hyötyä tulevaisuudessa. Keskustelu liikkuu joutavissa ja alentavissa asioissa. — Asiantuntemus korttien käsittelyssä herättää nopeasti halun käyttää tätä tietoa ja taitoa omaksi hyödyksi. Ensin pelataan pienestä rahasummasta, sitten suurem-

¹⁵Review and Herald, 28. 2.1882¹⁶Patriarchs and Prophets, s. 707

masta, kunnes syttyy pelihimo, joka johtaa varmaan tuhoon. Miten monia tämä vaarallinen huvittelumuoto onkaan vienyt syvälle syntiin, köyhyyteen, vankilaan, murhiin ja hirsipuuhun! Ja sittenkään monet vanhemmat eivät näe nuorisoamme uhkaavaa ammottavaa perikadon kuilua.¹⁷

[490]

Erilaisuuden pelko. — Kiusaaja käyttää houkutuslintuinaan tunnustavia kristittyjä, joiden luonne ja uskonnollinen kokemus ovat pinnallisia. Nämä ihmiset ovat aina valmiit huvituksiin tai peleihin, ja heidän esimerkkinsä vaikuttaa toisiin. Nuoria miehiä ja naisia, jotka ovat yrittäneet olla raamatullisia kristittyjä, houkutellaan mukaan, ja he liittyvät joukkoon. He eivät tutki rukoillen Jumalan sanaa saadakseen selville, mitä Kristus on sanonut hedelmästä, jota kristityn puun tulisi kantaa. He eivät näe, että nämä huvitilaisuudet itse asiassa ovat saatanan järjestämiä juhlia, joilla hän pyrkii estämään sieluja ottamasta vastaan kutsua Karitsan hääaterialle ja saamasta luonteen valkoista viittaa, joka on Kristuksen vanhurskaus. He tulevat epävarmoiksi siitä, mitä heidän kristittyinä on lupa tehdä. He eivät halua, että muut pitävät heitä erilaisina, ja he ovat luonnostaan taipuvaisia seuraamaan muiden esimerkkiä. Näin he joutuvat niiden vaikutusvaltaan, jotka eivät koskaan ole antaneet Jumalan koskettaa sydäntään tai mieltään.¹⁸

Vältä ensimmäistä askelta huvitusten tiellä. — Et ehkä näe mitään vaaraa siinä, että otat ensimmäisen askeleen kevytmielisyyden ja huvitusten tiellä, vaan ajattelet, että halutessasi kääntyä takaisin voit tehdä oikein yhtä helposti kuin ennen kiusaukseen lankeamista. Tämä on kuitenkin erehdys. Valitsemalla huonoja tovereita moni on askel askeleelta ajautunut hyveen polulta tottelemattomuuden ja huvittelun pyörteisiin, joihin vajoamista he kerran pitivät mahdottomana.¹⁹

Kristillisten periaatteiden selvä julistus. — Jos todella kuulut Kristukselle, sinulle kyllä tarjoutuu tilaisuuksia todistaa hänestä. Sinua kutsutaan huvitilaisuuksiin, ja silloin sinulla on tilaisuus todistaa Herrastasi. Jos olet uskollinen Kristukselle, et yritä keksiä tekosyitä, vaan kerrot rehellisesti ja avoimesti, että olet Jumalan lapsi ja ettei-

¹⁷Testimonies for the Church, osa 4, s. 652

¹⁸Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 340,341

¹⁹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 224

vät periaatteesi salli sinun edes yhtä kertaa käydä paikassa, jonne et voi pyytää Herraa mukaasi.²⁰

Jumalan tarkoitus on ilmaista kansansa kautta valtakuntansa periaatteet. Jotta he pystyisivät elämässään ja luonteessaan tuomaan julki nämä periaatteet, hän haluaa pitää heidät erossa maailman ta-
voista, tottumuksista ja menettelytavoista. — — Eteemme avautuu
suurenmoisia näköaloja. Juuri tänä aikana tulee Jumalan lapsiksi
tunnustautuvien ihmisten omalla elämällään todistaa Herrasta, jotta
maailma näkisi, että tänä aikana, jolloin paha hallitsee kaikkialla,
vielä löytyy kansa, joka panee syrjään oman tahtonsa ja pyrkii nou-
dattamaan Jumalan tahtoa — kansa, jonka sydämeen ja elämään
Jumalan laki on kirjoitettu.

[491]

Jumala odottaa Kristuksen nimeä kantavien edustavan häntä. Heidän ajatustensa tulee olla puhtaita, heidän sanansa jaloja ja kohottavia. Kristuksen uskonnon tulee näkyä kaikessa, mitä he sanovat ja tekevät. — Jumala haluaa kansansa osoittavan omalla elämällään, miten paljon parempi vaihtoehto kristinusko on maailmallisuuteen verrattuna ja miten korkealla, pyhällä tasolla he toimivat.²¹

---

²⁰The Youth's Instructor, 4. 5. 1893

²¹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 321-324

Luku 83—Huvitusten houkutus

Luonnollinen sydän etsii huvituksia. — Ihminen on luonnostaan taipuvainen nautintoihin ja itsehemmotte- luun. Saatana pyrkii saamaan niitä runsaasti aikaan. Hän koettaa täyttää ihmisten mielen maailmallisten huvitusten halulla, jotta he eivät ehtisi kysyä itseltään: Miten on sieluni laita? Nautinnonhalu on tarttuvaa. Kun se pääsee valtaamaan mielen, ajatukset kiiruhtavat asiasta toiseen etsien jatkuvasti joitakin huvituksia.¹

Maailmalliset nautinnot ovat kiehtovia. Monet uhraavat taivaan ystävyuden ja sen tarjoaman rauhan, rakkauden ja ilon saadakseen hetken ajan nauttia niistä. Pian nämä ilot kuitenkin muuttuvat vastenmielisiksi ja epätydyttäväiksi.²

Miljoonat ihmiset kerääntyvät huvipaikkoihin. — Maailmassa vallitsee nykyisin ennennäkemätön huvittelu- vimma. Kevytmielisyyttä ja hillitöntä kohtuuttomuutta esiintyy kaikkialla. Ihmisjoukot etsivät innokkaasti huvituksia. Mieli tulee pinnalliseksi, koska sitä ei totuteta mietiskelyyn eikä alisteta kurinalaisuuteen. Tietämättömyys ja tunteellisuus vallitsevat. Jumala vaatii, että jokaisen sielun tulee sivistyä, hienostua, ylevöityä ja jalostua. Liian usein kaikki arvokkaat pyrkimykset kuitenkin lyödään laimin muodin ja pinnallisten huvitusten vuoksi.³

Meidän aikamme kiehtovat huvitukset pitävät miesten ja naisten sekä ennen kaikkea nuorten mielen kuumeisen jännityksen vallassa, joka verottaa heidän elinvoimaansa paljon enemmän kuin opiskelu ja ruumiillinen työ yhdessä ja jolla on taipumus estää älyn kasvu ja turmella moraalilla.⁴

Ajan virta vie nuoret mukanaan. Ne, jotka oppivat nauttimaan huvittelusta huvittelun vuoksi, avaavat oven kiusauksien tulvalle. He antautuvat yhteiseen ilonpitoon ja mielettömään remuamiseen, He

¹Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 337

²Review and Herald, 29. 1.1884

³Review and Herald, 6. 12.1881

⁴Health Reformer, joulukuu, 1872

ajautuvat yhdestä huvit- telumuodosta toiseen, kunnes menettävät sekä halun että kyvyn elää hyödyllistä elämää. Heidän hengellinen intonsa laimenee ja hengellinen elämänsä sammuu. Kaikki sielun ja- lomat ominaisuudet — kaikki, mikä yhdistää ihmistä hengelliseen maailmaan — turmeltuvat.⁵

Monet seurakunnanjäsenet kuuluvat nautinnon- haluisten joukkoon. — Monet ottavat innokkaasti osaa maailmallisiin, tur- meleviin huvituksiin, jotka Jumalan sana kieltää. Näin he vahin- goittavat suhdettaan Jumalaan ja liittyvät nautintoja tavoittelevaan maailmalliseen joukkoon. Samat synnit, jotka tuhosivat ennen ve- denpaisumusta eläneet ihmiset ja tasangon kaupungit, ovat olemassa tänäänkin — eivät ainoastaan pakanamaissa tai suurten kristillisten kirkkojen jäsenten keskuudessa vaan myös muutamien sellaisten ihmisten sydämessä, jotka tunnustavat odottavansa Ihmisen Poikaa. Jos Jumala näyttäisi teille nämä synnit sellaisina kuin hän ne näkee, häpeä ja kauhu vahaisi teidät.⁶

Jännityksen ja mieluisten huvitusten halu on kiusauksena ja an- sana Jumalan kansalle ja etenkin nuorille. Saatana keksii jatkuvasti uusia houkutusia, jotta lakkaisimme valmistautumasta lähitulevai- suuden tapahtumiin. Maailmallisten ihmisten kautta hän pitää yllä jatkuvaa jännitystä houkutellakseen varomattomat mukaan maail- mallisiin huvituksiin. On näytöksiä, luentoja ja loputon määrä hu- vituksia, joiden tarkoitus on herättää rakkaus maailmaan. Tällainen maailmaan liittyminen heikentää uskoa.⁷

Saatana, taitava lumooja. — Yleensä nuoret käyttäytyvät, ai- van kuin koetusajan kallisarvoiset hetket, jolloin armo vielä on ulot- tuvillamme, olisivat riemukkaita loma päiviä ja he olisivat maailmas- sa ainoastaan huvitellakseen ja hemmotellakseen itseään jännittävien nautintojen päättymättömällä ketjulla. Saatana on pyrkinyt uutterasti siihen, että he yrittäisivät löytää onnen maailmallisista huveista ja koettaisivat puolustaa itseään todistelemalla, että nämä huvitukset ovat harmittomia, viattomia ja vieläpä terveyden kannalta tärkeitä.⁸

Hän [saatana] esittää pyhityksen tien vaikeana mutta maailmal- listen nautintojen polut kukkien peittäminä. Hän kuvaa nuorille

⁵Testimonies for the Church, osa 9, s. 90

⁶Testimonies for the Church, osa 5, s. 218

⁷Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 325

⁸Testimonies for the Church, osa 1, s. 501

maailman ja sen nautinnot väärin ja pettävin värein. Maailman ilot kuitenkin loppuvat pian, ja ihminen joutuu niittämään mitä on kylvänyt.⁹

Hän on pettäjä sanan täydessä merkityksessä, taitava lumooja. Hänellä on monia taitavasti kudottuja verkkoja, jotka näyttävät vaarattomilta, mutta jotka on taitavasti valmistettu kietomaan nuoria ja varomattomia.¹⁰

Huvittelunhalu vaikeuttaa kasvatusta. — Vanhemmat tekevät virheen siinä, että lähettävät lapsensa nuorella iällä seuraelämän pyörteisiin pelätessään, että he eivät opi mitään elleivät osallistu kutsuihin ja seurustele niiden kanssa, jotka rakastavat huvituksia. Vanhemmat sallivat lastensa osallistua jo kouluiässä kutsuihin ja seuraelämään. Tämä on suuri virhe. Tällä tavalla lapset oppivat huonoja tapoja paljon tehokkaammin kuin läksyjä, ja tyhjänpäiväiset asiat täyttävät heidän mielensä. Huvittelunhalu kasvaa niin suureksi, etteivät he pysty hankkimaan perustietoja edes kaikkein yksinkertaisimmissa oppiaineissa. Heidän huomionsa jakautuu koulunkäynnin ja huvitusten kesken, ja koska huvittelunhalu on voimakkaampi, älyllinen kehitys on hidasta.¹¹

Muinaisten israelilaisten tavoin huvittelunhaluiset syövät, juovat ja leikittelevät. Pidetään hilpeitä juominkeja, metelöidään ja iloitaan. Kaikessa tässä nuoret noudattavat niiden kirjailijoiden esimerkkiä, joiden teoksia he joutuvat opiskelemaan. Pahinta on, että nämä asiat jättävät pysyvän vaikutuksen luonteeseen.¹²

[495]

Jumalan viimeiseen sanomaan suhtaudutaan välin-pitämättömästi. — Koetusajan lähetessä loppuaan ennen vedenpaisumusta ihmiset huvittelivat ja juhlivat entistä kiihkeämmin. Vaikutusvaltaiset henkilöt koettivat pitää kansan mielen hilpeänä ja iloisena, ettei vakava varoitus vain pääsisi vaikuttamaan kehenkään. Emmekö huomaa tämän toistuvan omana aikanamme? Jumalan palvelijain julistaessa, että kaiken loppu on käsillä, maailma on heittäytynyt huvien ja viihteen pyörteisiin. Pitämällä yllä jännitystä pyritään herät-

⁹ The Youth's Instructor, 1.1.1907

¹⁰ Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 325

¹¹ The Youth's Instructor, 27. 7.1893

¹² Testimonies for the Church, osa 8, s. 66

tämään välinpitämättömyyttä Jumalaa kohtaan ja eristämään ihmiset totuuksista, jotka yksin voisivat varjella heidät tulevalta tuholta.¹³

Sapatinpitäjät tullaan koettelemaan. — Nuoria sapatinpitäjiä, jotka ovat antautuneet maailman vaikutuksen alaisiksi, tullaan tutkimaan ja koettelemaan. Viimeisten päivien vaarat uhkaavat meitä, ja nuorien edessä on koetus, jota monet eivät ole osanneet odottaa. He joutuvat tuskallisen neuvottomuuden valtaan, ja heidän uskonsa aitous tullaan tutkimaan. He tunnustavat odottavansa Ihmisen Poikaa, ja kuitenkin jotkut heistä ovat olleet huonona esimerkkinä uskottomille. He eivät ole halunneet luopua maailmasta, vaan ovat liittyneet siihen osallistumalla huviretkiin* ja muihin huvitilaisuuksiin vakuuttaen itselleen, että ne ovat viattomia huvituksia. Kuitenkin juuri nämä nautinnot erottavat heidät Jumalasta ja tekevät heistä maailman lapsia. — -

Jumala ei tunnusta huvittelunhaluista seuraajakseen. Vain ne, jotka kieltävät itsensä ja elävät raitista, nöyrää ja pyhää elämää, ovat Jeesuksen todellisia seuraajia, eivätkä nauti maailmanmielisten kevytmielisestä, tyhjästä puheesta.¹⁴

Kaikkein tärkeintä. — Älköön kukaan uskoko, että huvitukset ovat välttämättömiä ja että voimme suhtautua

’Tässä ei viitata perheiden tai seurakunnanjäsenten tekemiin luonto- retkiin, vaan tuolle ajalle tyypillisiin riehakkaisiin ulkoilmatilaisuuksiin, joissa seurakunnajäsenet ”liittyivät maailmaan”. kevyesti siihen huolettomaan piittaamattomuuteen, jota Pyhää Henkeä kohtaan osoitetaan itsekkäiden nautintojen aikana. Jumala ei salli itseään pilkattavan. Miettiköön jokainen nuori mies ja nuori nainen tätä: ”Olenko tänään valmis kohtaamaan kuoleman? Onko sydämeni valmis, niin että olen sovelias työhön, jonka Herra on antanut minun tehtäväkseni?”¹⁵

[496]

¹³Patriarchs and Prophets, s. 103

¹⁴Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 327, 328

¹⁵The Youth’s Instructor, 14.9.1906

Luku 84—Miten nuorten tulisi suhtautua virkistykseen

Vaatimustaso laskee. — Kristityt vanhemmat antavat periksi lastensa maailmallisille taipumuksille. He avaavat oven huvituksille, jotka he kerran periaatteessa kielsivät.¹

Myös kristityt vanhemmat ovat suhtautuneet huvitte- lunhaluun liian suopeasti. Vanhemmat ovat hyväksyneet maailmalliset periaatteet ja myöntyneet yleiseen käsitykseen, että lasten ja nuorten varhaiset vuodet on ehdottomasti kulutettava toimettomuudessa, itsekkäissä huvituksissa ja ajattelemattomissa nautinnoissa. Tällä tavoin on hankittu mieltymys kiihottaviin nautintoihin, ja lapset ja nuoret ovat tottuneet pitämään jännittävistä esityksistä; lisäksi he suorastaan inhoavat vakavia käytännön velvollisuuksia. Heidän elämänsä muistuttaa järjettömien luontokappaleiden elämää. He eivät ajattele Jumalaa eivätkä ikuisia arvoja, vaan liihottelevat kuin perhoset keksällä. He eivät käyttäydy kuten Jumalaan verrattavat järkiolennot, jotka ovat vastuussa hänelle elämänsä jokaisesta hetkestä.²

Äidin tulee keksiä ja järjestää huvituksia. — Sen sijaan että äiti lähettäisi lapset pois luotaan, jotta he eivät häiritsisi häntä metelöinnillään ja lukuisilla pyynnöillään, hänen tulee ajatella, ettei hän pysty käyttämään aikaansa paremmin kuin huvittamalla ja hauskuttamalla levottomia, vilkkaita lapsukaisiaan leikeillä tai kevyellä, mukavalla työllä. Äiti tulee saamaan runsaan korvauksen ponnistuksistaan ja ajastaan, jotka hän käyttää keksiäkseen huvia lapsilleen.

Pienet lapset ovat seuranhaluisia. Yleensä he eivät viihdy omissa oloissaan, ja siksi äidin tulisikin ajatella, että lasten ollessa sisällä heidän useimmiten tulisi oleskella samassa huoneessa äitinsä kanssa. Silloin hän pystyy valvomaan heitä, ratkomaan pienet erimielisyydet lasten vedotessa häneen, puuttumaan vääriin tapoihin tai itsekkyyden ja raivon ilmauksiin ja ohjaamaan ajatukset oikeaan

¹ Käsikirjoitus 119,1899

² The Youth's Instructor, 20.7.1893

suuntaan. Lapset ajattelevat ilahduttavansa äitiä asioilla, joista he itse pitävät, ja on täysin luonnollista, että he kysyvät äidiltä neuvoa pikku pulmissaan. Äidin ei tulisi haavoittaa herkän lapsensa sydäntä suhtautumalla asiaan välinpitämättömästi tai kieltäytymällä puuttumasta niin pieniin asioihin. Se mikä saattaa olla pientä äidille, on suurta heille. Oikealla hetkellä lausuttu neuvon tai varoituksen sana osoittautuu usein erittäin arvokkaaksi.³

Älä kiellä viattomia huveja. — Ajan puutteen ja ajattelemattomuuden tähden moni äiti kieltää lapsiltaan viattoman ilon, jotta hänen uutterat sormensa ja väsyneet silmänsä saisivat antautua työhön, jonka tarkoituksena on vain koristelemineen, joka parhaassa tapauksessa on rohkaiseva hänen lapsiaan vain turhuuteen ja ylellisyyteen. Lasten varttuessa aikuisiksi tällainen opetus kantaa hedelmää ylpeyden ja siveellisen velttouden muodossa. Äiti suree lastensa virheitä, mutta ei käsitä, että se sato, jota hän nyt saa korjata, on kasvanut hänen omasta kylvöstään.

Muutammat äidit eivät ole johdonmukaisia lastensa kasvatuksessa. Toisinaan he noudattavat lastensa tahtoa näille vahingoksi, toisinaan taas kieltävät lapsilta kaikkein viattomimmatkin ilot, jotka olisivat tehneet lapsen sydämen onnelliseksi. Tällöin he eivät toimi Kristuksen tavoin; Kristus rakasti lapsia, ymmärsi heidän tunteitaan ja otti osaa heidän iloihinsa ja vastoinkäymisiinsä.⁴

Miten sisar White piti omat lapsensa kurissa. — Kun lapset pyytävät lupaa lähteä sinne tai tänne huvittele maan, sanokaa heille: ”En voi antaa teille lupaa, lapset. Istukaa tähän, niin kerron miksi. Teen työtä ikuisuuden ja Jumalan hyväksi. Jumala on uskonut teidät minun huostaani. Lapseni, minä olen teille Jumalan edustaja. Siksi minun on valvottava teitä, sillä joudun vastaamaan teistä Jumalalle viimeisenä päivänä. Haluatteko, että taivaan kirjaan kirjoitetaan, ettei äitinne onnistunut huolehtimaan lapsistaan vaan salli vihollisen vallata sydämenne maaperän? Lapset, aion kertoa teille, mikä on oikea tie, ja jos te sitten päätätte kääntää selkänne äidillenne ja lähteä pahuuden teille, äitinne on syytön, mutta te joudutte kärsimään omista synneistänne.”

[499]

³Solemn Appeal, s. 136,137

⁴Ministry of Healing, s. 389, 390

Näin minä menettelin omien lasteni kanssa, ja ennen kuin pääsin loppuun asti, lapset alkoivat itkeä ja sanoivat sitten: ”Rukoile puolestamme.” En milloinkaan kieltäytynyt rukoilemasta heidän puolestaan. Polvistuin heidän viereensä ja rukoilin heidän kanssaan. Sitten minulla oli tapana poistua ja rukoilla Jumalaa, auringonnousuun saakka, että vihollisen lumous murtuisi, ja aina saavutin voiton. Vaikka menetinkin yön levon, tunsin saaneeni runsaan korvauksen, kun lapset kietoivat kätensä kaulaani ja sanoivat: ”Voi äiti, me olemme niin iloisia, ettet antanut lupaa, kun halusimme lähteä. Nyt ymmärrämme, että se olisi ollut väärin.”

Vanhemmat, tällä tavalla teidän on meneteltävä, ja teidän on tehtävä se tosissanne. Jos aiotte pelastaa lapsenne Jumalan valtakuntaan, teidän on paneuduttava työhön vakavissanne.⁵

[500] **Murrosikäisten ongelmia.** — Nykyisissä oloissa vanhempien ei ole helppo pitää lapsiaan kurissa ja opettaa heitä Raamatun ohjeiden mukaisesti. Lapset tulevat usein kärsimättömiksi kielloista ja haluavat pitää oman päänsä sekä tulla ja mennä mielensä mukaan. Varsinkin kymmenen ja kahdeksantoista ikävuoden välillä he ovat taipuvaisia ajattelemaan, ettei siitä ole vahinkoa, vaikka he menisivät maailmallisiin tilaisuuksiin nuorten toveriensa kanssa. Kokeneet kristityt vanhemmat voivat kuitenkin nähdä tässä uhkaavan vaaran. He tuntevat lastensa luonteen ja tietävät, miten nämä asiat vaikuttavat heidän mieleensä. Lastensa pelastuksen vuoksi heidän tulisi estää näitä menemästä tällaisiin kiihottaviin huvitilaisuuksiin.⁶

Erityistä valppautta tarvitaan kääntymyksen jälkeen. — Mikä taakka huolehtivien uskollisten vanhempien sydämeltä poistuukaan, kun lapset oma-aloitteisesti päättävät luopua maailman huveista ja tulla Kristuksen opetuslapsiksi! Mutta vielä silloinkaan vanhemmat eivät saa lakata ponnistelemasta. Nuoret ovat nyt vakavissaan ryhtyneet taisteluun syntiä ja oman sydämensä pahoja taipumuksia vastaan, ja he tarvitsevat aivan erityisellä tavalla vanhempiensa neuvoja ja huolenpitoa.⁷

Miten onnistun varjelemaan lapset maailman houkutuksilta. — Miten monet vanhemmat valittavatkaan sitä, etteivät he saa lapsiaan pysymään kotona ja ettei näillä ole lainkaan rakkautta ko-

⁵Päiväämätön käsikirjoitus 70

⁶Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 327

⁷Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 327

tiinsa! Jo nuorella iällä he kaipaavat vieraiden seuraa, ja heti kun ovat riittävän vanhoja, he pakenevat elämää, jota he pitävät typerien kieltojen täyttämänä orjuutena, eivätkä piittaa äidin rukouksista eivätkä isän neuvoista. Jos asiaa tutkittaisiin tarkemmin, kävisi ilmi, että vanhemmat itse ovat syyllisiä tähän. He eivät tehneet kodista paikkaa, jollainen sen tulisi olla: viehättävä, miellyttävä, täynnä ystävällisiä sanoja, lempeitä katseita ja todellista rakkautta.

Lastenne pelastuksen salaisuus on siinä, että teette kotinne viehättäväksi ja miellyttäväksi. Vanhemmat eivät voi hemmottelulla sitoa lapsiaan Jumalaan tai kotiin, mutta lujalla ja hurskaalla kasvatuksella he voivat sopivasti vaikuttaa mieleen, mikä pelastaisi monen lapsen tuholta.⁸

Vanhempien velvollisuus on valvoa lastensa ulos- ja sisäänkäymistä. Heidän tulisi rohkaista lapsiaan ja tarjota heille viihdykkeitä, jotka kiinnittävät heidät kotiin ja saavat heidät näkemään, että vanhemmat ovat heistä kiinnostuneita. Vanhempien tulisi tehdä kodista hauska ja iloinen.⁹

[501]

---

⁸Review and Herald, 9.12.1884

⁹Testimonies for the Church, osa 1, s. 400, 401

Jakso 18—Herra palkitsee sinut

[502]

[503]

[504]

Luku 85—Palkinto täällä ja ikuisuudessa

[505]

Runsas palkinto odottaa uskollisia vanhempia. — Jos vanhemmat antavat lapsilleen asianmukaisen kasvatuksen, he itse tulevat onnellisiksi nähdessään lapsissaan hedelmät, jotka Kristuksen kaltaisen luonteen kehittäminen näissä tuottaa. He tekevät Jumalalle mitä arvokkaimman palveluksen lahjoittaessaan maailmalle hyvin kasvatetun ja hyvin hoidetun perheen, joka ei ainoastaan pelkää Jumalaa vaan myös tuottaa hänelle kunniaa vaiku-tuksellaan muihin perheisiin; he tulevat saamaan palkintonsa.¹

Uskovat vanhemmat, teillä on vastuullinen tehtävä, kun ohjaatte lastenne askeleita vieläpä heidän uskonnollisessa kokemuksessaankin. Kun he todella rakastavat Jumalaa, he kunnioittavat ja siunaavat teitä sen huolenpidon vuoksi, jota olette osoittaneet heitä kohtaan rajoittamalla heidän toivomuksiaan ja hillitsemällä heidän halujaan.²

Palkinto odottaa, kun totuuden siemen kylvetään varhain sydämeen ja sen kasvua vaalitaan huolellisesti.³

Vanhempien tulee työskennellä tulevaa sadonkorjuuta silmällä pitäen. Kun he kylvävät kyynelin monien vaikeuksien keskellä, heidän tulisi tehdä se hartaasti rukoillen. Näyttää ehkä siltä, että sadosta tulee myöhäinen ja niukka, mutta se ei saa estää heitä kylvästä. Heidän tulisi kylvää kaikkien vesien varsille käyttäen hyväkseen jokainen tilaisuus itsensä ja lastensa kehittämiseen. Tällainen kylvötyö ei mene hukkaan. Elonkorjuuaikana monet uskolliset vanhemmat palaavat iloiten lyhteet mukanaan.⁴

[506]

Anna lapsillesi älyllistä koulutusta ja siveellistä kasvatusta. Varusta heidän nuori mielensä lujilla, puhtailla periaatteilla. Kun sinulla vielä on tilaisuus, laske perusta jalolle miehuudelle ja naiseudelle. Ponnistuksesi palkitaan tuhatkertaisesti.⁵

¹Review and Herald, 17.11.1896

²Testimonies for the Church, osa 1, s. 403

³Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 144

⁴Review and Herald, 30. 8.1881

⁵Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 131

Taivaaseen kelvolliset lapset pitävät vanhempiaan suuressa arvossa. — Jumalan sanasta löydämme kauniin kuvauksen onnellisesta kodista ja naisesta, joka sitä hoitaa: ”Hänen poikansa nousevat ja kiittävät hänen onneansa; hänen miehensä nousee ja ylistää häntä.” Voiko perheen emäntä odottaa vielä suurempaa kiitosta?⁶

Jos hän [uskollinen vaimo ja äiti] kääntyy Jumalan puoleen saadakseen voimaa ja lohtua ja pyrkii suoriutumaan päivittäisistä velvollisuuksistaan hänen viisautensa ja pelossaan, hän sitoo miehensä itseensä läheisin sitein ja näkee lastensa kypsyvän kunniallisiksi miehiksi ja naisiksi, joilla on siveellistä voimaa seurata äitinsä esimerkkiä.⁷

Ahertavan, huolten vaivaaman äidin suurena kannustimena tulisi olla se, että jokainen lapsi, joka on kasvatettu oikein ja jolla on sisäistä kauneutta ja nöyrä ja hiljainen henki, on kelvollinen taivaaseen ja tulee loistamaan Herran esikartanoissa.⁸

Taivaan ilojen tulee alkaa kotona. — Taivas ja maa eivät tänään ole kauempana toisistaan kuin paimenten kuunnella enkelten laulua. Ihmiskunta on tänään taivaan huolenpidon kohteena aivan samoin kuin silloin, kun tavalliset ihmiset arkiaskareissaan kohtasivat enkeleitä keskipäivällä ja puhelivat taivaan sanansaattajien kanssa viinitarhoissa ja kedoilla. Taivas voi olla hyvin lähellä meitä suorittaessamme tavallisia tehtäviämme. Enkelit taivaan kartanoista seuraavat niiden askeleita, jotka kulkevat Jumalan asioilla.⁹

Elämä maan päällä on taivaallisen elämän alkua. Maanpäällinen kasvatus on taivaan periaatteisiin perehdyttä mistä. Elämäntyö täällä on harjoitusta elämäntyöhön siellä. Mitä me nyt olemme luonteeltamme ja millaisia nyt olemme pyhässä palveluksessa, on varma enne siitä, mitä meistä tulee.¹⁰

Vilpittömin sydämin suoritettua palveluksesta maksetaan suuri palkka. ”Isäsi, joka salassa näkee, maksaa sinulle julkisesti.” Elämä, jota elämme Kristuksen armosta, muodostaa luonteemme. Sielu saa takaisin alkuperäisen kauneutensa. Se osallistuu Kristuksen luonteen ominaisuuksista, ja Jumalan kuva tulee vähitellen näkyviin. Niiden

⁶Health Reformer, joulukuu 1877

⁷Signs of the Times, 29.11. 1877

⁸Testimonies for the Church, osa 3, s. 566

⁹Desire of Ages, s. 48

¹⁰Education, s. 307

ihmisten kasvot, jotka vaeltavat ja työskentelevät Jumalan kanssa, kuvastavat taivaan rauhaa. Heitä ympäröi taivaan ilmapiiri. Näille sieluille Jumalan valtakunta on jo alkanut. He tuntevat Kristuksen iloa, iloa siitä, että saavat olla siunaukseksi ihmiskunnalle. Heillä on kunnia tulla hyväksytyiksi Mestarin käyttöön, heille on uskottu hänen työnsä tekeminen hänen nimessään.¹¹

Kaikki on tehtävä sopiviksi taivaaseen. — Jumala haluaa, että taivaan suunnitelma toteutetaan ja taivaan jumalallinen järjestys ja sopusointu vallitsevat jokaisessa perheessä, jokaisessa seurakunnassa ja jokaisessa laitoksessa. Jos tämä rakkaus vaikuttaisi yhteiskunnassa, me näkisimme, miten jalot periaatteet toteutuvat Kristuksen verellä ostettuja ihmisiä kohtaan osoitetussa kristillisessä hienostuneisuudessa ja kohteliaisuudessa. Kaikissa perheissämme, laitoksissamme ja seurakunnissamme voitaisiin havaita hengellinen muutos. Kun tämä muutos tapahtuu, ne muuttuvat välikappaleiksi, joiden kautta Jumala heijastaa taivaan valoa maailmaan ja tekee ihmiset sopiviksi taivaaseen jumalallisen koulutuksen ja kasvatuksen kautta.¹²

[508]

Palkinto viimeisenä suurena päivänä. — Tarttukaa kiinni Jumalan mahtavaan voimaan tehdessänne työtä lastenne hyväksi. Pyhittäkää lapsenne Herralle rukouksessa. Ponnistelkaa heidän puolestaan vilpittömästi ja väsymättä. Jumala kuulee rukouksenne ja vetää heidät luokseen. Viimeisenä suurena päivänä voitte viedä heidät Jumalan eteen ja sanoa: ”Tässä minä olen ja lapset, jotka minulle annoit.”¹³

Kun Samuel saa kirkkauden kruunun, hän heiluttaa sitä kuniassa valtaistuimen edessä ja tunnustaa iloisesti, että hänen äitinsä uskolliset opetukset ovat Kristuksen ansioiden kautta kruunanneet hänet katoamattomalla kirkkaudella.¹⁴

Maailma ei koskaan anna tunnustusta viisaiden vanhempien työlle, mutta kun tuomio alkaa ja kirjat avataan, heidän työnsä arvo nähdään Jumalan silmin ja palkitaan ihmisten ja enkelien edessä. Silloin nähdään, että jokainen uskollisesti kasvatettu lapsi on ollut valona maailmalle. Heidän luonteensa kasvattaminen on vaatinut

¹¹Desire of Ages, s. 312

¹²Testimonies for the Church, osa 8, s. 140

¹³Käsikirjoitus 114,1903

¹⁴Good Health, maaliskuu 1880

kyyneliä, tuskaa ja unettomia öitä, mutta työ on tehty viisaasti, ja vanhemmat kuulevat Mestarinsa sanovan: ”Hyvin tehty.”¹⁵

Sisäänpääsyoikeus Kuninkaan linnaan. — Opetettakoon nuoria ja pieniä lapsia pukeutumaan taivaallisissa kangaspuiissa kudottuun kuninkaalliseen pukuun — ”liinavaatteeseen, hohtavaan ja puhtaaseen” (Ilm. 19: 8), jonka kaikki maan pyhät pukevat ylleen. Tätä pukua, Kristuksen omaa tahratonta luonnetta, tarjotaan jokaiselle ihmisolennolle. Mutta kaikki, jotka sen vastaanottavat, ottavat sen vastaan ja pitävät sitä jo täällä.

Opetettakoon lapsille, että kun he avaavat sydämensä puhtaille, rakastaville ajatuksille ja tekevät hyödyllisiä rakkauden tekoja, he pukeutuvat Kristuksen luonteen kauniiseen pukuun. Tämä puku tekee heidät kauniiksi ja rakastettaviksi täällä ja kertoo viimeisenä päivänä, että heillä on oikeus päästä Kuninkaan linnaan. Hänen lupauksensa on: ”He saavat käyskennellä minun kanssani valkeissa vaatteissa, sillä he ovat siihen arvolliset” (Ilm. 3:4).¹⁶

Jumalallinen tervetuloivotus. — Näin sangen suuren joukon enkeleitä tuovan kaupungista kirkkaita kruunuja — jokaiselle pyhälle kruunun, johon oli kirjoitettu hänen nimensä. Jeesuksen käskystä enkelit toivat kruunut hänelle, ja oikealla kädellään ihana Jeesus pani kruunut pyhien päähän. Enkelit toivat myös harput, ja Jeesus ojensi nekin pyhille. Johtavat enkelit antoivat sävelen, ja sitten kaikki äänet yhtyivät kiitokseen ja riemulliseen ylistykseen, ja jokainen käsi kosketteli taitavasti harpun kieliä saaden aikaan ihanaa, sointuvaa ja täyteläistä soittoa.

[509]

Sitten minä näin Jeesuksen ohjaavan lunastetun joukon kaupungin portille. Hän tarttui porttiin ja työnsi sitä taaksepäin kiiltävillä saranoillaan ja käski kansojen, jotka olivat säilyttäneet totuuden, käydä sisälle. Kaupungissa oli kaikkea, mistä silmä saattoi nauttia. Joka paikassa he näkivät suunnatonta loistoa. Sitten Jeesus katseli lunastettuja pyhiään. Heidän kasvonsa säteilivät kirkkautta. Kiinnittäessään lempeät silmänsä heihin hän lausui täyteläisellä, sointuvalta äänellään: ”Minä näen sieluni vaivan hedelmät ja olen tyydytetty. Te saatte nauttia tästä määrättömästä kirkkaudesta iankaikkisesti. Teidän murheenne ovat loppuneet. Kuolemaa ei ole enää oleva, eikä

¹⁵Signs of the Times, 13.7.1888

¹⁶Education, s. 249

surua eikä parkua eikä kipua ole enää oleva.” Minä näin lunastettujen kumartavan ja heittävän kimmeltävät kruununsa Jeesuksen jalkain juureen, ja kun hänen hellä kätensä oli nostanut heidät ylös, he näppäilivät kultaisia harppujaan täyttäen koko taivaan ihanalla soitollaan ja laulullaan Karitsan kunniaksi. -

Kieli on kerrassaan voimaton kuvaamaan taivasta. Näyn kohotessa eteeni olen ihmetyksestä sanaton. Voittamattoman loiston ja verrattoman kirkkauden mukaansa tempaamana lasken kynän kädestäni ja huudahdan: ”Oi, mikä rakkaus! Mikä ihmeellinen rakkaus!” Kau- neimmatkaan sanat eivät kykene kuvaamaan taivaan ihanuutta eikä Vapahtajan rakkauden verratonta syvyyttä.¹⁷

---

¹⁷Early Writings, s. 288, 289

Luku 86—Elämä Eeden-kodissa

[510]

[511]

Eeden palautetaan. — Eedenin paratiisi jäi maailmaan vielä senkin jälkeen kun ihminen oli karkotettu sen viihtyisiltä poluilta. Langenneen ihmissuvun sallittiin pitkään katsella viattomuutensa kotia — vain vartioivat enkelit estivät heiltä pääsyn sinne. Kerubien vartioimalla paratiisin portilla näkyi jumalallinen kirkkaus. Sinne Aadam tuli poikiensa kanssa palvomaan Jumalaa. Siellä he lupasivat uudelleen noudattaa lakia, jonka rikkominen oli karkottanut heidät Eedenistä. Kun jumalattomuuden tulva peitti alleen koko maan ja ihmisten pahuus johti heidän tuhoonsa vedenpaisumuksessa, Eedenin istuttanut käsi poisti sen maan päältä. Mutta lopullisessa ennalleen asettamisessa, jolloin Jumala luo ”uuden taivaan ja uuden maan” (Ilm. 21: 1), se palautetaan ihanammaksi kaunistettuna kuin se alussa olikaan.

Silloin ne, jotka ovat pitäneet Jumalan käskyt, saavat hengittää kuolematonta elinvoimaa elämän puun juurella. Ja halki päättömien aikakausien saavat synnittömien maailmojen asukkaat katsella tuota ihanaa puutarhaa esimerkkinä Jumalan täydellisestä luomistyöstä, jota synnin kirous ei ole koskettanut — esimerkkinä siitä, mitä koko maasta olisi tullut, jos ihminen vain olisi toteuttanut Luojan loistavan suunnitelman.¹

Suuri lunastussuunnitelma saattaa maailman jälleen täysin Jumalan suosioon. Kaikki synnin kadottama palautetaan ennalleen. Ihmisen lisäksi myös maa lunastetaan, ja siitä tulee kuuliaisten ikui- nen asuinsija. Kuusi tuhatta vuotta saatana on kamppailut pitääkseen maata hallussaan. Nyt täyttyy se tarkoitus, joka Jumalalla alun perin oli maailmaa luodessaan. ”Korkeimman pyhät saavat valtakunnan ja omistavat valtakunnan iankaikkisesti — iankaikkisesta iankaikkiseen”.²

[512]

”Hänen omaisuutensa lunastus”. — Jumalan alkuperäinen suunnitelma maan luomisessa toteutuu, kun maasta tehdään lunas-

¹ Patriarchs and Prophets, s. 62

² Patriarchs and Prophets, s. 342

tettujen ikuinen koti. ”Vanhurskaat perivät maan ja asuvat siinä iankaikkisesti” On tullut aika, jota pyhät miehet ovat kaivaten odottaneet siitä asti, kun leimuava miekka esti ensimmäistä ihmisparia palaamasta Eedeniin. On koittanut aika ”hänen omaisuutensa lunastamiseksi”. Alunperin ihmisen valtakunnaksi annettu maa, jonka hän luovutti saatanan käsiin ja jota mahtava vihollinen niin kauan hallitsi, on saatu takaisin suuren lunastussuunnitelman avulla.³

Kaiken minkä ensimmäinen Aadam menetti, toinen Aadam tulee palauttamaan. Profeetta sanoo: ”Ja sinä Karjatorni tytär Siionin kukkula! Sinun luoksesi on tuleva, on saapuva entinen hallitus.” Ja Paavali viittaa hänen omaisuutensa lunastamiseen.

Jumala loi maan pyhien, onnellisten olentojen asuinsijaksi. Tämä tarkoitus tulee toteutumaan, kun maa Jumalan voiman uudistamana ja synnistä ja surusta vapaana tulee lunastettujen ikuiseksi kodiksi.⁴

Aadam saa takaisin Eeden-kotinsa. — Eedenistä karkottamisen jälkeen Aadamin maallinen elämä oli täynnä surua. Jokainen kuihtuva lehti, jokainen teurasuhri, jokainen kaunista luontoa kohdannut onnettomuus ja jokainen ihmisen viattomuutta rumentava tahra oli uusi muistutus hänen synnistään. Hän kärsi hirveitä tunteita, kun näki pahuuden lisääntyvän, ja hänen varoituksiinsa vastattiin syyttämällä häntä siitä, että hän itse oli syyppä syntiin. Kärsivällisesti ja nöyrästi hän kantoi synnin rangaistusta lähes tuhat vuotta. Hän katui vilpittömästi syntiään, luotti luvatussa Vapahtajan ansioihin ja kuoli ylösnousemuksen toivossa. Jumalan Poika sovitti ihmisen epäonnistumisen ja lankeemuksen, ja sovi tustyön perusteella Aadam asetetaan nyt jälleen entiseen herruuteensa.

[513]

Hurmaantuneena hän katselee puita, jotka kerran olivat hänen ilonaan, samoja puita, joista hän viattomuutensa onnellisina päivinä oli poiminut hedelmiä. Hän näkee viiniköynnöksiä, joita hänen omat kätensä ovat hoitaneet, ja kukkia, joita hän kerran mielellään vaali. Hän tajuaa näyn todellisuuden, hän käsittää, että tämä tosiaankin on ennalleen saatettu Eeden, nyt vieläkin viehättävämpänä kuin sinä aikana, jolloin hänet sieltä karkotettiin. Vapahtaja johdattaa hänet elämän puun luo, ottaa siitä ihanan hedelmän ja kehottaa häntä syömään. Hän katsoo ympärilleen ja näkee suuren joukon

³Signs of the Times, 29.12.1909

⁴Review and Herald, 22.10.1908

sukunsa jäseniä seisomassa pelastettuina Jumalan paratiisissa. Silloin hän heittää välkkyvän kruununsa Jeesuksen jalkojen juureen, heittäytyy hänen rintaansa vasten ja syleilee sukunsa Lunastajaa. Hän näppäilee kultaista harppua, ja taivas kajahtelee voittokuluista: ”Arvollinen, arvollinen, arvollinen on Karitsa, joka oli teurastettu ja elää jälleen.” Koko Aadamin suuri perhe yhtyy lauluun ja heittäen kruununsa Vapahtajan jalkojen juureen kumartuu kunnioittaen palvomaan häntä.

Tämän jälleennäkemisen todistajina ovat enkelit, jotka Aadamin langetessa itkivät, ja iloitsivat, kun Jeesus kuolleista nousemisensa jälkeen astui ylös taivaaseen hankittuaan ylösnousemusoikeuden kaikille, jotka uskovat hänen nimeensä. Nyt he näkevät loppuun saatetun pelastustyön ja yhtyvät pelastettujen ylistyslauluun.⁵

Asuinsijoja maan pyhiinvaeltajille. — Pelko siitä, että tuleva perintömme esitetään liian aineellisessa valossa, on johtanut monet hengellistämään kaikki ne totuudet, jotka saavat meidät pitämään sitä kotinamme. Kristus vakuutti opetuslapsilleen menevänsä valmistamaan heille sijaa Isänsä talossa. Ne, jotka hyväksyvät Jumalan sanan opetukset, eivät ole aivan tietämättömiä taivaallisen asunnon suhteen. — Ihmiskieli ei pysty kuvaamaan vanhurskaiden palkintoa. Vain ne, jotka itse näkevät sen, tulevat sen tuntemaan. Yksikään rajallinen mieli ei pysty käsittämään Jumalan paratiisin kirkkautta. [514]

Raamattu kutsuu pelastettujen perintöä maaksi. Siellä taivaallinen Paimen johtaa laumansa elävän veden lähteille. Elämän puu antaa hedelmänsä joka kuukausi, ja puun lehdet ovat kansojen tervehtymiseksi. Siellä on ehtymättömiä virtoja, kirkkaita kuin kristalli, ja niiden varsilla huojuvat puut luovat varjonsa poluille, jotka on valmistettu Herran lunastetuille. Avaria tasankoja reunustavat kauniit kukkulat, ja Jumalan vuorten korkeat huiput kohoavat korkealle. Näiltä rauhallisilta tasangoilta, näiden elävien virtojen varsilta Jumalan lapset, jotka niin kauan ovat olleet pyhiinvaeltajia ja matkamiehiä, löytävät kodin.⁶

Maanpiirin muukalaisille on olemassa koti. Vanhurskaille on varattu vaatteet sekä kirkkauden kruunu ja voiton lehvä. Kaikki,

⁵Great Controversy, s. 647,648

⁶Review and Herald, 22.10.1908

mikä Jumalan kaitsemuksessa on saattanut meidät ymmälle, selvitetään tulevassa maailmassa. Vaikeaselkoiset asiat saavat silloin selityksensä. Armon salaisuudet paljastetaan meille. Missä rajallinen mieleemme havaitsi vain sekaannusta ja rikottuja lupauksia, siinä näemme täydelliseltä ja kauneinta sopusointua. Tulemme tietämään, että ääretön rakkaus salli ne koettelemukset, jotka tuntuivat vaikeimmilta. Kun tajuamme hänen hellän huolenpitonsa, joka saattaa kaiken vaikuttamaan meidän parhaaksemme, me riemuitsemme sanomattomalla ja kirkastuneella ilolla. —

Olemme matkalla kotiin. Hän, joka rakasti meitä niin suuresti, että kuoli meidän tähtemme, on rakentanut meille kaupungin. Uusi Jerusalem on meidän lepopaikkamme. Jumalan kaupungissa ei ole murhetta. Enää ei kuulu vali- tushuutoa, ei murskaantuneiden toiveiden ja tukahdettujen tunteiden surulaulua. Pian alakuloisuuden vaippa vaihtuu hääpukuun. Pian saamme olla todistamassa Kuninkaamme kruunajaisia. Ne, joiden elämä on kätkeyty Kristuksen kanssa, ne, jotka täällä maan päällä ovat tais telleet hyvän uskontaistelun, loistavat Lunastajan kirkastamina Jumalan valtakunnassa.⁷

Lunastettujen oikeudet. — Taivas on hyvä paikka. Ikävöin päästä sinne katselemaan rakasta Jeesustani, joka antoi elämänsä tähteni, ja tullakseni muutetuksi hänen kirkkaan kuvansa kaltaiseksi. Oi, kunpa taitaisin kielen, jolla saattaisin kuvailla tulevan kirkkauden ihanuutta! Janoan eläviä virtoja, jotka ilahduttavat Jumalan kaupungin.

Herra on suonut minun nähdä muita maailmoita. Minulle annettiin siivet, ja enkeli seurasi minua kaupungista paikkaan, joka oli valoisa ja viehättävä. Ruoho siellä oli elinvoimaisen vihreää, ja linnut livertelivät riemulaulujaan. Seudun asukkaat olivat erikokoisia. He olivat jaloja, majesteettisia ja rakastettavia. He olivat täydellisesti Jeesuksen kaltaisia, ja heidän kasvonsa säteilivät pyhää iloa ker- toen siellä vallitsevasta vapaudesta ja onnesta. Kysyin eräältä, miksi he olivat paljon suloisempia kuin maan asukkaat. Vastaus kuului: ”Olemme olleet täydellisesti kuuliaisia Jumalan käskyille emmekä ole langenneet tottelemattomuuden kautta, kuten maan asukkaat.” --

Pyysin seurassani olevalta enkeliltä lupaa saada jäädä sinne. En voinut kestää ajatusta, että tulisin jälleen takaisin tähän pimeään

⁷Testimonies for the Church, osa 9, s. 286, 287

maailmaan. Enkeli lausui: ”Sinun täytyy palata takaisin, mutta jos pysyt uskollisena, sinulla on etuoikeus sadan neljänkymmenen neljän tuhannen muun kanssa vieraila kaikissa maailmoissa ja katsella Jumalan käten tekoja.”⁸

Taivaan ja maan perheet yhdessä. — ”Silloin minä olen tunteva täydellisesti, niinkuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan.” Rakkautta ja myötätuntoa, jotka Jumala itse on sieluun istuttanut, voidaan siellä osoittaa mitä aidoimmalla ja suloisimmalla tavalla. Puhdas yhteiskunta pyhine olentoineen, sopusointuinen seurustelu pyhien enkelien ja kaikkien aikojen uskollisten kanssa, jotka ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä, ja ne pyhät siteet, jotka liittävät yhteen taivaissa ja maan päällä olevan perheen — -, kaikki nämä osaltaan lisäävät pelastettujen onnea.⁹

[516]

Pelastettujen joukot eivät tunne mitään muuta lakia kuin taivaan lain. Kaikki ovat yhtä onnellista perhettä, joka uhkuu kiitosta ja ylistystä. Tämän kaiken yllä aamu- tähdet iloitsevat ja Jumalan pojat riemuitsevat, kun Jumala ja Kristus yhdessä julistavat: ”Syntiä ei ole enää oleva, eikä kuolemaa ole enää oleva.”¹⁰

Tuosta taivaallisesta riemujuhlasta kantautuu luoksemme maan päälle kaiku Kristuksen omista ihanista sanoista: ”Minä menen ylös minun Isäni tykö ja teidän Isänne tykö, minun Jumalani tykö ja teidän Jumalanne tykö.” -- Taivaallinen perhe ja maan päällä oleva perhe ovat yhtä. Meidän tähtemme Herramme astui taivaisiin ja meidän tähtemme hän elää, ”jonka tähden hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.”¹¹

Lupaus on varma, vaikka sen toteutuminen näyttää myöhästyvän. — Olemme odottaneet Vapahtajamme paluuta kauan. Lupaus pysyy kuitenkin varmana. Pian pääsemme luvattuun kotiimme. Siellä Jeesus johtaa meidät Jumalan valtaistuimesta juoksevalle elämän veden virralle ja selittää meille ne synkät koettelemukset, joiden kautta hän johti meidät maan päällä tehdäkseen luon- teemme täydelliseksi. Siellä me katsomme peittämättömin silmin palaute- tun Eedenin ihanuuksia. Me laskemme Lunastajan jalkojen juureen

⁸Early Writings, s. 39, 40

⁹Great Controversy, s. 677

¹⁰Prophets and Kings, s. 732, 733

¹¹Desire of Ages, s. 835

kruunun, jonka hän on pannut päähämme, ja kultaisia harppujamme näppäillen me täytämme koko taivaan ylistyksellä hänelle, joka istuu valtaistuimella.¹²

[517] Muistuttakoon maallisen kotimme kauneus meitä kristallivir-
rasta, vihreistä niityistä, huojuvista puista, loistavasta kaupungista
ja valkovaatteisista laulajista, taivaallisesta kodistamme — tuosta
kauniista maailmasta, jota yksikään taiteilija ei pysty maalauksis-
saan esittämään eikä yksikään kuolevainen kieli kuvailemaan. ”Mitä
silmiä ei ole nähnyt eikä korva kuullut, mikä ei ole ihmisen sydä-
meen noussut ja minkä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä
rakastavat.”¹³

---

¹²Testimonies for the Church, osa 8, s. 254

¹³Review and Herald, 11.7.1882

Näkyjä tulevasta autuudesta. — Jeesus johtajanamme laskeudimme kaikki kaupungista maan päälle, suurelle ja valtavalle vuorelle, joka ei kuitenkaan kantanut Jeesusta, vaan halkesi kahtia ja muodosti sangen suuren tasangon. Sen jälkeen nostimme silmämme ja näimme suuren kaupungin, jolla oli kaksitoista peruskiveä ja kaksitoista porttia, kolme kullakin sivulla ja enkeli jokaisella portilla. Huudahdimme kaikki yhdessä: ”Kaupunki, suuri kaupunki, laskeutuu, alas taivaasta Jumalan tyköä.” Ja se laskeutui alas taivaasta ja asettui paikalle, jossa me seisoimme. Sitten aloimme katsella kaupungin ihanaa ympäristöä. Näin mitä kauneimpia rakennuksia, jotka hohtivat kuin hopea ja joita kannatti neljä patsasta, joissa oli mitä ihanimman näköisiä helmiä. Niissä pyhät tulisivat asumaan. Jokaisessa talossa oli kultainen hylly. Näin monen pyhän astuvan huoneisiin, ottavan päästään ki- maltelevan kruununsa ja laskevan sen hyllylle. Näin heidän sen jälkeen menevän työhön talojen lähellä oleville vainioille, ei kuitenkaan uurastamaan meidän tavallamme, ei, ei! Kirkas valo loisti heidän päänsä ympärillä heidän lakkaamatta riemuitessaan ja uhratessaan ylistystä Jumalalle.

Näin erään toisen kedon täynnä kaikenlaisia kukkia, ja niitä pömiessani huudahdin: ”Nämä eivät koskaan kuihdu!” Sitten näin kedon, jossa kasvoi pitkää ruohoa, mitä ihaninta nähdä. Se oli elinvoimaisen vihreää ja hohti kuin hopea ja kulta lainehtiessaan valtavana Jeesus-kuninkaan kunniaksi. Seuraava niitty, jolle saavuimme, oli täynnä kaikenlaisia eläimiä — jalopeuroja, lampaita, leopardia ja susia, joiden kaikkien kesken vallitsi mitä täydellisin sopu. Kuljimme niiden keskitse, ja ne seurasivat rauhallisina perässämme.

Sitten tulimme metsään, ei sellaiseen synkkään metsään, joita on täällä maan päällä, ei, ei, vaan valoisaan ja kauttaaltaan viehkeään metsään. Puunoksat huojuivat edestakaisin, ja me huudahdimme: ”Me saamme asua turvattuina erämaassa ja nukkua metsissä.”¹

¹Early Writings, s. 17,18

Oppiminen jatkuu toisessa elämässä. — Luuletteko, ettemme opi uudessa maassa mitään? Meillä ei ole vähäisintäkään käsitystä siitä, mitä etemme tulee avautumaan. Kuljemme Kristuksen kanssa elävien vesien varsilla. Hän paljastaa meille luonnon kauneuden ja loiston. Hän kertoo, mitä hän merkitsee meille ja me hänelle. Totuus, jota me emme nyt voi tuntea rajallisuutemme vuoksi, avautuu meille tulevassa elämässä.²

Kristityn kodin tulee olla alkeiskoulu, josta lapset siirtyvät jatkaamaan opintojaan korkeampaan oppilaitokseen Jumalan luokse.³

Taivas on koulu, jonka tutkimusalana on maailmankaikkeus ja opettajana iankaikkinen Jumala. Tämän koulun haaraosasto perustettiin Eedeniin. Kun pelastussuunnitelma on saatettu loppuun, opetus Eedenin koulussa alkaa jälleen. —

Eedeniin perustetun koulun ja tulevan maailman koulun välillä on koko tämän maailman historia — ihmisen rikkomus ja kärsimys, jumalallinen uhri sekä kuoleman ja synnin voittaminen. — Jumala toimii jälleen, niin kuin alussa, ihmisen opettajana. ”Minun kansani on tunteva minun nimeni, — se on tunteva sinä päivänä, että minä olen se, joka sanon: ’Katso, tässä minä olen.’”

Siellä meidän näköämme himmentävä verho on poistettu ja silmämme näkevät sen kauneuden maailman, josta nyt voimme nähdä välähdyksiä mikroskoopin avulla. Katselemme taivaitten ihanuuk-
[520] sia, joita nyt voimme kaukaa tarkastella kaukoputken välityksellä. Synnin sumu on poistunut ja koko maa esiintyy ”Herran meidän Jumalam me ihanuudessa.” Mikä alue tutkittavaksemme avautuu-
kaan!⁴

Tieto lisääntyy. — Kaikki maailmankaikkeuden rikkaudet ovat pelastettujen vapaasti tutkittavina. Kuolevaisuuden kahleista vapaina he lentävät väsymättä kaukasiin maailmoihin, jotka värisivät surusta katsellessaan ihmiskunnan kurjuutta, ja kaikuivat ilolauluista, kun saivat tiedon sielun pelastumisesta. Sanomattoman ihastuneina maan lapset tutustuvat lankeamattomien olentojen iloon ja viisautteen. He pääsevät osallisiksi tiedon ja viisauden aarteista, jotka on saavutettu tutkimalla Jumalan töitä pitkien aikakausien kuluessa. Himmentymättö- min silmin he katselevat luomakunnan kirkkautta

²Counsels to Teachers, Parents, and Students, s. 162

³Review and Herald, 30. 3.1897

⁴Education, s. 301-303

— aurinkoja ja tähtiä ja maailmanjärjestelmiä, jotka kaikki kiertävät niille määrättyssä järjestyksessä Jumalan valtaistuinta. Kaikkiin kapaleisiin pienimmistä suurimpiin saakka on kirjoitettu Luojan nimi, ja kaikissa niissä ilmenevät hänen voimansa rikkaudet.

Ikuisuuden vuosien vierieessä tulee esiin yhä runsaammin ja yhä kirikkaampia Jumalan ja Kristuksen ilmestyksiä. Tiedon karttuessa lisääntyvät myös rakkaus, kunnioitus ja onni. Mitä paremmin ihmiset oppivat tuntemaan Jumalaa, sitä enemmän he ihailevat hänen luonnettaan.⁵

Seuraelämä. — Siellä tunnemme niin kuin meidät itsemmekin tunnetaan. Siellä rakkautta ja myötätuntoa, jotka Jumala on istuttanut ihmissydämeen, voidaan osoittaa todellisimmalla ja suloisimmalla tavalla. Puhdas seurustelu synnittömien olentojen kanssa, sopusointuinen elämä pyhien enkelien ja kaikkien aikojen uskollisten Jumalan lasten seurassa, pyhä toveruus, joka liittää yhteen Jumalan koko perheen taivaissa ja maan päällä — kaikki tämä kuuluu tulevan elämän kokemuksiin.⁶

Työ uudessa maassa. — Uudeksi luodussa maassa lunastetuilla on samanlaisia toimia ja samanlaisia ilonaiheita, jotka tekivät Aadamin ja Eevan onnellisiksi alussa. Siellä vietetään Eedenin elämää puutarhassa ja kedolla. ”He rakentavat taloja ja asuvat niissä, he istuttavat viinitarhoja ja syövät niiden hedelmät; he eivät rakenna muitten asua, eivät istuta muitten syöä; sillä niinkuin puitten päivät ovat, niin ovat elinpäivät minun kansassani. Minun valittuni kuluttavat itse kättensä työn.”⁷

[521]

Siellä kaikki voimat lisääntyvät, kaikki kyvyt kehittyvät. Mitä suurimpia yrityksiä voidaan viedä eteenpäin, ylevimmät toiveet toteutuvat, korkeimmatkin pyrkimykset onnistuvat. Ja yhäti kohoaa uusia korkeuksia saavutettaviksi, uusia ihmeitä ihailtaviksi, uusia totuuksia tajuttaviksi ja uusia tarkoituseriä panemaan liikkeelle hengen, sielun ja ruumiin voimat.⁸

Pian lupaukset täyttyvät. — Elämme mitä vakavinta aikaa tämän maan historiassa. Aika ei ole koskaan sopiva synnintekoon — vääryyden tiellä kulkeminen on aina vaarallista — mutta aivan

⁵Great Controversy, s. 677, 678

⁶Education, s. 306

⁷Prophets and Kings, s. 730, 731

⁸Education, s. 307

erityisellä tavalla tämä on totta nykyaikana. Olemme nyt saapuneet ikuisen maailman rajalle, ja suhteemme aikaan ja ikuisuuteen on vakavampi kuin milloinkaan aikaisemmin. Tutkikoon nyt jokainen ihminen sydäntään ja rukoilkoon vanhurskauden auringon kirkkaita säteitä karkottamaan hengellisen pimeyden ja puhdistamaan saastuksesta.⁹

Miten vaikuttavia ja elävän mielenkiintoisia nämä tulevien tapahtumien kuvaukset ovatkaan meille, jotka saamme aivan pian kokea niiden täyttymyksen — tapahtumien, joita Jumalan lapset ovat tähystelleet ja odottaneet, ikävöineet ja rukoilleet siitä asti kun ensimmäiset vanhempamme lähtivät Eedenistä!

Pyhiinvaeltajatoverini, olemme vielä maisten toimien, varjojen ja koettelemusten keskellä, mutta pian on Vapahtajamme ilmestyvä tuomaan meille vapautuksen ja levon. Katselkaamme uskossa näitä siunattuja Jumalan kuvaamia tuonpuoleisen elämän näkymiä.¹⁰

[522]

Kehotus henkilökohtaiseen valmistautumiseen. — Kehotan teitä valmistautumaan siihen, kun Kristus palaa taivaan pilvien päällä. Karkottakaa joka päivä maailman rakkaus pois sydämestänne. Ymmärtäkää omasta kokemuksestanne, mitä yhteys Kristukseen merkitsee. Valmistautukaa tuomioon, jotta kuuluisitte niihin, jotka kohtaavat Kristuksen rauhassa, kun hän tulee ihailtavaksi uskovissa. Tuona päivänä lunastetut loistavat Isän ja Pojan kirkkaudessa. Enkelit, kultaisia harppujaan näppäillen, tervehtivät Kuningasta ja hänen voitonmerkkejään — niitä, jotka ovat pestyt ja valkaistut Karitsan verellä. Voitto- laulu on kajahtava ja täyttävä koko taivaan. Kristus on voittanut. Hän nousee taivaaseen lunastettujensa seurassa, jotka ovat todisteet siitä, ettei hänen kärsimyksensä ja uhrinsa ole ollut turha.¹¹

* * * * *

⁹Testimonies to Ministers, s. 147

¹⁰Prophets and Kings, s. 731, 732

¹¹Testimonies for the Church, osa 9, s. 285, 286